

Giới thiệu Chương Không Lôi Đình Convert

Một cái thư sinh bị Tử sắc thiên lôi đánh chết, linh hồn dung nhập vào thiên lôi, và một nô bộc bị người người khi dễ giết chết, giả như cả ba: Linh hồn thư sinh, Tử sắc thiên lôi cùng thể xác nô bộc dung hợp vào nhau thì sẽ như thế nào?

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé. Merci :*

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 1: Hóa Lôi Nhi Khứ

Tương truyền, Viễn Cổ ban đầu, vạn vật không thay đổi, trong thiên địa một mảnh hỗn độn, Cổ Thần Bàn Cổ tay cầm Cự Phủ mà Khai Thiên Tích Địa, Cổ Thần Bàn Cổ lại vì vậy kiệt lực mà chết, sau khi chết, hóa khí hòa vào phong vân, hóa thành lôi đình.

Từ nay về sau, mỗi khi thiên địa sắp loạn, tất sẽ phong vân biến ảo, lôi đình giáng thế!

Lúc sáng sớm, thái dương sơ khởi, từng luồng thái dương chiếu rọi, mờ mờ sương mù sáng sớm tại Đại Sơn thất lung giữa lơ lửng lên, thôn trang ửng khói cũng dâng lên nhàn nhạt mây khói, nhàn nhạt sương mù sáng sớm cùng hương cỏ xanh dần dần hội tụ đến, lại theo gió đồng loạt phiêu hướng phương xa.

Trải qua này sương mù sáng sớm cùng sơ dương gột rửa, xa xa dãy núi là như vậy thanh thúy, phảng phất như anh nhi mới sinh vậy, mà vòn quanh bên trong núi

Bên ngoài là đá xanh đắp tường rào, từng miếng tươi mới xanh rêu trải rộng trên đó, tường rào bên trong là từng cái thổ nhưỡng gạch đá dựng nhà, đơn sơ ấm áp, trải tại trên đường là một khối khối rộng tầng đá lớn, lại cũng đã xuất hiện nhiều chỗ vỡ vụn, toàn bộ thôn trang cũng tiết lộ ra một cổ yên lặng cùng ôn hòa.

xanh lộ ra thôn trang nhỏ lộ ra nhiều vẻ càng quẩn rũ, xa xa nhìn lại, là như vậy mê người.

"Mẫu thân, ta đi, người không cần rồi đưa "

Trong trẻo thanh âm tại thôn trước vang lên, nói chuyện là một cái lưng đeo bọc, chính đem đi xa đàn ông trẻ tuổi, người đàn ông này ước chừng hai mươi mấy, một bộ ăn mặc kiểu thư sinh bộ dáng, nhưng gương mặt cương nghị, tiết lộ ra một cổ khác với người thường chừng chạc, trên trán càng là không có nửa điểm thư sinh thanh tú.

"Triết nhi, người lần này một thân một mình đi Hàm Dương nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng chính mình, chớ hà tiện tiền bạc, Thi Đình (kỳ thi cuối cùng ở cung điện do nhà vua chủ trì) cũng không cần khẩn trương, mẫu thân ở nhà chờ tin tức tốt của người." Trước mặt đàn ông kia, một cái lão phụ nhân chậm rãi mở miệng nói, hiền hòa trong con mắt nhưng là tiết lộ ra một cổ nồng nặc lo lắng.

"Mẫu thân, Triết nhi biết chờ Thi Đình vừa xong, Triết nhi liền lập tức chạy về tới." Nghe trước mắt mẫu thân, Tôn Triết bình tĩnh hai mắt thoáng qua về không nữ, quay mặt sang hướng bên người một người thiếu niên nói,

"Bình nhi, huynh trưởng không ở trong nhà, người không nên chọc mẫu thân sinh khí, người bây giờ cũng đã lớn như vậy, phải chiếu cố thật tốt mẫu thân, biết không?"

"Bình nhi nhớ, Bình nhi sau này tuyệt đối sẽ không lại chọc mẫu thân sinh khí, ca ca người yên tâm đi." Trả lời là một mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, cùng Tôn Triết tướng mạo ngược lại giống nhau đến bảy tám phần, hần chính là Tôn Triết em trai, Tôn Bình. Vào giờ phút này, Tôn Bình trong mắt cũng không có ngày xưa bướng bỉnh chơi đùa, ngược lại lời thề son sắt hướng ca ca hần Tôn Triết bảo đảm đến.

"Bình nhi quả nhiên đã trưởng thành." Vui vẻ yên tâm sờ một cái Tôn Bình đầu, Tôn Triết ánh mắt lại nhìn về nơi không xa đứng một người khác, đây là một cái Bạch Phát Lão Giả, nhìn bộ dáng đã niên quá bảy mươi, trên người gần mặc một bộ đơn bạc màu trắng cũ áo lót, chấp hai tay sau lưng sau lưng, nhàn nhạt nhìn xa phương thiên không, tang thương trong ánh mắt lại tiết lộ ra một cổ bất phàm cơ trí.

"Lão sư, đệ tử phải đi." từ từ đi tới trước người lão giả này, Tôn Triết nói khẽ mở miệng nói.

"Người phải đi?" Hồi lâu sau, lão giả này rút cuộc xoay đầu lại, nhìn Tôn Triết nhàn nhạt hỏi, giọng nhưng là trước sau như một bình tĩnh.

Tôn Triết gật đầu một cái.

Ông lão lần nữa yên lặng, hồi lâu sau, nhưng là một tiếng thờ thật dài

"Đi thôi đi thôi." ông lão nhẹ nhàng phát tay một cái, trong giọng nói tựa hồ tiết lộ ra một cổ nhân nhát bắt đắc dĩ.

"Nhớ, bất cứ lúc nào, vô luận chỗ nào, nơi này vĩnh viễn là gia hương ngươi!" Ngay tại Tôn Triết xoay người rời đi một khắc kia, ông lão thanh âm đột ngột vang lên, Tôn Triết thân thể rung một cái, nhưng lại không có tiếp tục dừng lại, bước liền hướng xa xa đi tới, sau lưng thôn trang cũng cách hắn càng ngày càng xa.

"Giới môn gần sắp mở ra, còn lại thời gian không nhiều" nhìn Tôn Triết dần dần đi xa bóng lưng, ông lão tự lẩm bầm một câu, về bắt đắc dĩ ảm đạm trong đôi mắt nhưng là nồng hơn, chỉ chớp lát sau, hắn cũng từ từ xoay người hướng trong thôn đi tới. Chỉ có kia Tôn Triết mẫu thân cùng em trai Tôn Bình hai người như cũ lưu luyến không rời đứng ở Thôn trước, đưa mắt nhìn Tôn Triết rời đi.

Hoàng hôn buổi chiều, trên bầu trời đột nhiên xuống bên bạc mưa lớn, trên đại lộ một cái thân ảnh màu đen vội vàng vàng chạy về phía trước.

"Không nghĩ tới đi ra ngày thứ nhất liền gặp phải như vậy khí trời, xem ra vận khí ta thật chẳng ra gì "

Này chạy băng băng bóng người không phải ai khác, chính là mới vừa rời rời quê hương đi đến Hàm Dương đi thi Tôn Triết, hắn cũng không nghĩ tới phụ cận đây đều đang là vùng hoang dã, đừng nói đừng chân lữ điểm tửu lầu, ngay cả một chút người ở cũng không có, hơn nữa còn đang yên đang lành xuống bên mưa lớn, cái này không khác nào là đang ở Tôn Triết trên vết thương vừa tàn nhẫn vậy lên một nắm muối, để cho Tôn Triết tâm tình càng phiền não.

"Ừm ừm"

Một hồi ảm vang trận Lôi chi âm thanh đột nhiên vang lên, Tôn Triết bị sợ nhảy lên, không tự chủ được dừng bước chân.

Ngay tại giây phút này, toàn bộ không trung khí tượng đột nhiên phải biến đổi, nguyên bản là trời u ám không trung đột nhiên mây đen quay cuồng, phong vân biến ảo, trong nháy mắt, toàn bộ chân trời đều bị màu đen mây khói bao phủ, cả vùng cũng nhất thời bao phủ tại trong một mảng bóng tối, lại cũng không có một chút ánh sáng, chỉ để lại kia thê lương cuồng phong không ngừng hét giận dữ.

Thấy trước mắt một màn này, cho dù là Tôn Triết tâm trí chừng chặc, cũng không khỏi sinh ra mấy phần kinh sợ cảm giác.

"Này đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra "

Tựa hồ là đang trả lời Tôn Triết câu hỏi, vốn là hắc ám không trung đột nhiên hào quang tỏa sáng, kèm theo rung động ảm vang vang, vô số đạo Lôi Quang Thiểm điện lan tràn ra, Tôn Triết giương mắt nhìn lên, lại phát hiện kia hư không vô tận bên trong đều là Tử Sắc Lôi Điện (tia sét màu tím), tiếng ảm vang cũng đang không ngừng gầm thét, phảng phất tại khai thông vô tận tức giận.

Đầy trời đều là vô tận Tử Sắc Lôi Điện, rộng lớn trên vùng đất cũng là bị gió mưa bao phủ, ở nơi này đột ngột lúc nào tới trong gió lốc, sợ hãi không chỉ có chẳng qua là Tôn Triết một người, những sơn lâm đó bên trong dã thú cũng đều từng cái nằm sấp trên mặt đất, thật sâu hạ thấp bọn họ đầu, cho dù lão hổ, Hùng Sư như vậy rừng rậm Vương Giả cũng đều không hèn mà cùng lộ ra một tia hiềm thấy về kính sợ.

Tôn Triết đồng tử đột nhiên trở nên co rút lại, trong hai mắt nhất thời lộ ra khó có thể dùng lời diễn tả được vẻ hoảng sợ, nguyên lai, trong bầu trời kia vô số Lôi Điện lại quý dị tất cả đều hướng hắn cái phương hướng này vọt qua.

Ngàn vạn đạo Lôi Điện rú xuống là bức nào đồ sộ, nhưng Tôn Triết nhưng bây giờ không có nửa điểm thương thức ham muốn, ý nghĩ duy nhất chính là trốn! Trốn! Trốn!

"Không!!!"

Một tiếng không cam lòng rống giận, Tôn Triết tốc độ làm sao có thể cùng Lôi Điện so sánh, hắn đúng là vẫn còn chưa từng trốn qua một kiếp này, tại đây trời Lôi Điện trút xuống bên dưới, một mảnh bụi đất tung bay lên, Tôn Triết thanh âm trong nháy mắt liền bị chìm ngập, lớn như thế đại sơn cốc cũng theo Tôn Triết đồng thời chôn vùi.

Này vô số đạo Lôi Điện cũng không có biến mất, mấy giây sau, những thứ này vạn thể không diệt thiên lôi xuất hiện lần nữa tại trên bầu trời, mà vô số đạo Thiên Lôi bên trong lại có một đạo đã phát sinh thay đổi, mặc dù nó cùng với khác Thiên Lôi bề ngoài không có chút nào chênh lệch, uy thế cũng không hề yếu, nhưng này đạo thiên lôi bên trong lại nhiều một người linh hồn, mà cái linh hồn chính là mới vừa rời chôn vùi tại lôi đình bên dưới Tôn Triết!

Thiên Lôi vốn là người mang Thẩm Phán chấp pháp chi trách Thần Vật, vẫn là thần bí chớ biện tồn tại, làm sao có thể cho phép một người linh hồn gửi ở trong đó, nhưng như vậy sự tình lại chân thực phát sinh, Tôn Triết linh hồn xác xác thật thật tan vào này đạo thiên lôi bên trong, hơn nữa còn không phải là đơn giản hòa hợp, mà là tuy hai mà một dung hợp.

Từ nay về sau, Tàn Quốc thiếu một cái tên là Tôn Triết thư sinh, trong tỉnh không lại nhiều một đạo có thể xưng là "Tôn Triết" lôi đình!

Chuyển kiếp một tầng lại một lớp không gian, vạch qua từng đường quỹ tích, tựa hồ là một loại Thiên Lôi sứ mệnh, Tôn Triết không thể không rời đi nguyên lai cái thế giới này, ở đó không có giới hạn trong tỉnh không vận hành một năm rồi lại một năm.

Năm tháng từ từ chảy xuôi, thời gian dần dần biến mất, cuối cùng Tôn Triết mình cũng quên mất khái niệm thời gian, lưu lại chỉ có một màn kia thuộc về gia hương vĩnh hằng nhớ lại.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 2: Thiên Lôi đoạt thi

Chạng vạng tối lúc hoàng hôn, Thái Dương ẩn vào Tây Sơn, đêm tối dần dần bao phủ khắp nơi. Mà khi đêm tối tới sau, Lôi Đình Đại Lục bên trên mọi người cũng đều trở lại trong nhà mình, bận rộn một ngày, bây giờ rốt cuộc đến nghỉ ngơi thời điểm. Nhưng vào giờ phút này, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều có thể đi nghỉ ngơi, tỷ như..

Phía nam đại lục Thiên Huyền, bên ngoài biên giới quận Bắc Phong Thành, hai cái bóng đen mang một thứ đồ vật dài, một mặt hùng hùng hổ hổ, một mặt nhanh chóng đi về phía trước.

Nhìn kỹ lại, hai cái này bóng đen rõ ràng chính là hai cái dáng cường tráng người đàn ông trung niên, hai người đều mặc một bộ vải thô may, thái độ lạnh nhạt, dưới chân là cũi nát màu đen giày vải, tóc cũng là hói lâu chưa từng chải vuốt, cực kỳ hỗn loạn tùy ý phi vãi, hai người thân phận địa vị từ mặc trang phục bên trên nhìn một cái liền biết. Mà hai người thật sự nhắc là một tấm bao lấy tới chiều rom, mà chiều rom bên trong bọc rõ ràng là một cỗ thi thể.

Đây là một cái đàn ông trẻ tuổi, đại khái khoảng hai mươi mấy dáng vẻ, mặc trên người nhất kiện vải bào cũ nát, hơi lộ ra thái độ lạnh nhạt, cùng kia hai người trung niên mặc trên người ngược lại giống nhau đến mấy phần, vóc người hơi lộ ra gầy gò, tóc dài màu đen sỏ vai, trên khuôn mặt đã là hoàn toàn trắng bệch, hai con ngươi màu đen bên trong cũng đã tan rã ra dày đặc tử khí, mặc dù vừa mới chết không bao lâu sau, nhưng lại đã không có nửa điểm sinh cơ.

Hắn tướng mạo mặc dù cũng không coi như là thật tuấn mỹ, nhưng nhìn kỹ lại, nhưng cũng có vài phần tinh xảo cảm giác, hai con ngươi màu đen bên trong tựa hồ có một phen khác biệt ý, nhưng làm cho người ta chú ý nhất cũng không phải hắn hai mắt, mà là trên trán cái đó đóng dấu, một cái đỏ thẫm chữ "Nô!"

Nô!

Tại Lôi Đình Đại Lục, dù là ai ai cũng biết cái chữ này ý nghĩa, nó đại biểu là trên đại lục địa vị thấp nhất một loại người, nô lệ! Làm một tên gọi nô lệ, không có bất kỳ thân phận địa vị cùng tự do, hắn hết thảy đều thuộc về hắn chủ nhân, cho dù là không quyền không thể bình dân cũng so với bọn hắn càng cao quý nhiều lắm, giết chết một tên nô lệ thậm chí căn bản không yêu cầu thua chịu trách nhiệm gì.

Mà người trẻ tuổi này rõ ràng liền là một gã nô lệ, hơn nữa còn là một tên đã chết nô lệ.

"Mẹ, tiểu tử này chết cũng sẽ chết, còn làm phiền mệt mỏi hai anh em chúng ta, thật mẹ nó chẳng ra gì!" Một mặt đi, trước mặt đàn ông kia không nhìn được mở miệng mắng.

"Ai, nói không phải sao, nhưng này là Thái chủ quân phân phó a, chúng ta có thể có biện pháp gì, ai, đảng hoàng đem tiểu tử này mang lên bãi tha ma chôn, chúng ta nhanh đi về mới là chính sự. Ta nhưng nghe nói, gần đây này bãi tha ma phụ cận cũng không quá yên ổn, chúng ta chớ ở lâu." nói xong tựa hồ cảm giác được cái gì, những lời ấy mà nói nam tử không khỏi triển con mắt chung quanh, hói lâu chưa từng phát hiện cái gì, mới yên tâm thả lỏng phần kia khăn trương.

"Ha ha, ta nói Tam ca, ngươi là gan lúc nào trở nên nhỏ như vậy, không phải là gần đây liên quan chuyện trái lương tâm gì chứ?" Nhìn thấy sau lưng đồng bạn nghi thần nghi quỷ dáng vẻ, trước mặt người kia có chút đùa cợt cười giỡn nói.

"Ta nhỏ vào, Trương Lại Tử, tiểu tử ngươi đứng trong chỗ không mọc ra được ngà voi, Lão Tử thành thật lắm, có thể liên quan chuyện trái lương tâm gì, ngươi lại hồ ngôn loạn ngữ cẩn thận quay đầu ta đem tiểu tử ngươi răng cho rút ra." Nghe được trước mặt người kia cười làm, kia bị gọi là Tam ca hán tử không nhìn được buột miệng mắng.

"Thật tốt, ta sai ta sai, ta Tam ca dĩ nhiên không phải như vậy người, ta cái này không đang nói đùa chứ sao." Nghe được Tam ca tức giận mắng, kia

Trương Lại Từ có chút sợ hãi, lập tức khuôn mặt tươi cười nhận sai nói,

"Ài, ta nói Tam ca, người nói tiểu tử này rốt cuộc là chết như thế nào? Ta hai ngày trước nhìn hắn không phải là thật tốt sao, tại Trương Phủ cũng ngây ngô vài chục năm, tiểu tử này bình thường nhàn nhục chịu khó, nhưng thay chúng ta liên quan không ít sống a, lần này cứ như vậy đi, ngược lại thật là đáng tiếc" quay đầu liếc chiếu rom bên trong đàn ông trẻ tuổi liếc mắt, kia Trương Lại Từ rất có tiếc cho nói.

"Hừ, cũng tiểu tử này cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, lại tham gia Huyền Lô Tông Môn Đồ khảo sát, còn vọng muốn trở thành Lô Tu, người xem, lần này được rồi, Tu Giả không có được làm, còn chọc giận Thái chủ quân, đem mạng nhỏ cho đưa, hắn lấy tại sao người cũng có thể trở thành Tu Giả đây? Thật mẹ nó không biết chính mình bao nhiêu cân lượng!" Nay Tam ca rõ ràng biết không ít, nghe được Trương Lại Từ câu hỏi, há mồm liền không chút khách khí quở trách đứng lên.

"Tu Giả?" Không có để ý Tam ca lời muốn nói nguyên nhân cái chết, vừa nghe đến Tam ca nói đến "Tu Giả" một từ, Trương Lại Từ hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt lộ ra một tia rõ ràng cực kỳ vẻ hâm mộ, sau đó nói tiếp,

"Tiểu tử này bình thường đang hoang, không nhìn ra vẫn còn có phần này dã tâm, Tu Giả nhưng là thần linh một loại tồn tại, con muốn trở thành Tu Giả, hấn sợ rằng thật sự cơ hội đối đời."

Nghe này Trương Lại Từ vừa nói như thế, kia Tam ca lại lộ ra một tia nhớ lại về, tựa hồ nhớ tới cái gì.

"Người vừa nói như thế, ta ngược lại thật ra nhớ tới, tiểu tử này lúc trước tựa hồ vẫn một đại gia tộc con em, sau đó không biết rõ bởi vì sao gia tộc đột biến, hấn mới bị người bán được Trương Phủ làm nô đai, mới tới vậy một lát mà, tiểu tử này thiếu gia tính khí cũng không ít qua phát qua, bây giờ có thể thành thật như vậy thay chúng ta làm việc, vẫn là chúng ta thuần hóa thật lâu kết quả, hắc hắc, chúng ta thủ đoạn nhưng không phải người bình thường có thể chịu đựng được." nói tới chỗ này, kia Tam ca ngược lại đắc ý cười lên.

"Đúng vậy đúng vậy." kia Trương Lại Từ cũng đi theo nịnh cười lên.

Ừm ừm

Đúng lúc này, một đạo đỉnh tai như óc tiếng nổ đột nhiên ở tại bọn hấn bên tai vang lên, trong bầu trời bỗng nhiên sáng lên vô số đạo Tử Sắc Lô Quang, trong đêm tối cũng bị chiếu sáng rực, quý dị cảnh tượng để cho hai người kinh ngạc.

"Này đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra "

Tiếng sấm rung một cái, hai người không tự chủ được vì thế mà kinh ngạc, trong tay mang chiếu rom thì thế lập tức rơi trên mặt đất, nhưng hai người lại không chút nào chú ý.

"Ta nói Tam ca, người mới vừa nói bãi tha ma gần đây đây rốt cuộc là thật hay là giả" run sợ nhìn một màn trước mắt, Trương Lại Từ run rẩy giọng hướng Tam ca hỏi.

"Người là nói" nhìn Trương Lại Từ, Tam ca con người đột nhiên phóng to, lập tức nhớ tới bãi tha ma gần đây một đoạn tin đồn, trong lúc nhất thời, trong lòng không tự chủ được sinh ra một hơi lạnh khí.

Ừm ừm

Ầm vang tiếng vang lên lần nữa, trong nháy mắt, trong bầu trời nhất thời phủ đầy lôi quang, toàn bộ địa vực phảng phất cũng lâm vào lôi trong ngục, giương mắt nhìn đi tất cả đều là hào quang tử sắc, toàn bộ đêm tối đều bị chúng nó loại bỏ hết sạch, bầu trời mây khói cũng cũng biến mất không còn tăm hơi, khắp cái không gian tựa hồ cũng biến thành một cái khu vực chân không.

Toàn bộ địa vực đều biến thành một cái thế giới tử sắc, mang theo liên tiếp tiếng sấm, Tử Sắc Lô Điện như trận mưa vậy bắn xuống, bốn phía khắp nơi trong nháy mắt biến thành một vùng phế tích, cho dù là kia thật cao giờ cao đỉnh núi cũng bị găng gượng đè xuống tầm hơn mười trượng cao, trong rừng núi một ít không kịp chạy trốn chim thú trong khoảnh khắc vô số tử thương, kinh người hình ảnh nhất thời để cho hai người lâm vào ngốc trệ.

"Đây cũng tính là bãi tha ma, tiểu tử này thì thế bỏ ở nơi này liền không sai biệt lắm, chúng ta đã coi như là hoàn thành nhiệm vụ, cái kia..." hai người hai mắt nhìn nhau một cái, đều nhìn ra trong mắt đối phương thối ý, hơi gật đầu, đồng thời liềm mạng hướng Bắc Phong Thành phương hướng chạy tới, căn bản lười nhìn lại cổ thi thế kia, sợ mình chậm một bước mạng nhỏ sẽ không còn, cũng không dám... lại tiếp tục liếc nhìn nơi này.

Mà đang ở phía sau hai người, cái kia đầy trời trong sấm sét lập tức có một đạo còn không nổi bật Tử Sắc Lô Quang Thiểm thướt mà ra, cấp tốc hướng cổ thi thế kia tiến lên, chỉ thấy Tử Mang chợt lóe lên, Tử Sắc Lô Điện cũng đã vọt vào nam tử trẻ tuổi kia cái trán bên trong, trên thân thể hấn nhất thời lóe ra nồng nặc hào quang tử sắc, từ trong ra ngoài, cả người nhất thời bị hào quang tử sắc bao vây lại.

Này một tia chớp không phải ai khác, vừa vặn chính là Tôn Triết linh hồn cái kia một đạo thiên lôi, hết thấy các thứ này nhưng cũng không là Tôn Triết chủ động dẫn dắt, phảng phất định sẵn từ lâu một dạng hết thấy đều là trùng hợp như vậy.

Mà hết thấy này hết thấy, cái kia Tam ca cùng Trương Lại Từ hai người cũng đã không biết, bọn họ càng sẽ không biết cái kia một bộ vừa mới chết không lâu thi thế đã bị một đạo biến dị Thiên Lô cướp lấy, giữa hai người phát sinh một loạt Kỳ Dị biến hóa.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 3: Thân phận mới

Từ Sắc Lôi Quang Thiểm Điện nhất thời tràn ngập toàn bộ thân thể, vốn là ràng buộc chỉ lực khoảnh khắc biến mất không còn tăm hơi, Tôn Triết linh hồn tại trong chớp nhoáng này lấy được giải thoát, không có chút nào suy nghĩ do dự, Tôn Triết linh hồn thoáng cái vọt vào cổ thân thể này nằm trong phòng, ngay tại Tôn Triết linh hồn tiến vào vào thân thể một khắc kia, vô số trí nhớ chốc lát lập tức tiến vào hấn trong linh hồn.

"A a a a"

Một cổ trụ tâm đau đớn tại Tôn Triết trong đầu vang lên, khó có thể dùng lời diễn tả được đau thấu tâm can, toàn bộ những ký ức này chính là của người chết đi này, chẳng qua là hấn vừa mới chết không lâu, một ít lẽ tẻ mầu ký ức còn chưa hoàn toàn tiêu tan, như cũ cất giữ trong đầu, mà ở Tôn Triết linh hồn vọt vào một khắc kia, liền tự nhiên làm theo bị Tôn Triết hấp dẫn tới.

Nhưng Tôn Triết linh hồn nhưng cũng là cực kỳ tiêu tụy, ở trên trời Lôi chi bên trong ngậy ngốc thời gian lâu như vậy, mặc dù trên bản chất đã so với bình thường người cường đại hơn nhiều, nhưng vào giờ phút này nhưng là cực kỳ suy yếu, ở nơi này vô số trí nhớ chốc lát vọt tới trong nháy mắt, Tôn Triết linh hồn sắp sửa tan rã.

Ý thức dần dần mơ hồ, linh hồn gần như trong suốt, Tôn Triết lại vẫn là cắn răng hung hăng kiên trì, mặc dù không rõ bạch hết thấy các thứ này vì sao lại phát sinh, nhưng là hấn lại biết này là mình một lần kỳ ngộ, trước đó chưa từng có kỳ ngộ! Hấn tin tưởng chỉ cần mình sống qua cửa ải này, chính mình liền có thể lần nữa có được khoảng thân thể con người, cho đến lúc này, hết thấy hết thay phải cố chịu.

Thời gian từ từ trôi qua, ngày rồi đến đêm, không biết rõ đã qua bao lâu, trong sơn cốc lôi quang đã tiêu tan hết sạch, chim thú cũng đã lần nữa trở về, đầy đủ mọi thứ tựa hồ cũng trở lại nguyên lai đáng vẻ.

Bãi tha ma một nơi trong phế tích, một người tuổi còn trẻ nam tử tóc đen Tinh Tinh nằm trên đất, cũng không biết ở chỗ này nằm bao lâu, trên người đã tích tầng kế tiếp thật dày tro bụi, khí tức như ẩn như hiện, phẳng phất đã chết.

Hai mắt nhắm chặt đột nhiên mở ra, ban đầu là nồng nặc vẻ mê mang, rồi sau đó từ từ chuyển thành thanh tỉnh, sau đó, lưỡng đạo kinh người tinh mang bắn mạnh mà ra, Từ Quang bên trong u mang lóe lên, lại có mấy phần cảm giác chấn nhiếp tâm hồn, để cho người không tự chủ được trong lòng rung lên.

"Tôn Triết ta lại sống lại!!!"

Nhàn nhạt một câu nói bên trong tràn ngập không chỉ có nồng nặc vui sướng, còn có khó đề nén kích động, ở trên hư không trong sấm sét ngậy ngốc lâu như vậy năm tháng, bây giờ lần nữa có được khoảng thân thể con người, Tôn Triết loại cảm giác này không có người có thể hiểu được, bất tri bất giác, hai hàng trong suốt nước mắt lại theo gò má chậm rãi chảy xuôi đi xuống.

Tay trái chống đỡ đất, Tôn Triết chậm rãi đứng dậy, tùy ý vỗ vỗ trên người bụi đất, sửa sang một chút đã rách nát không chịu nổi y phục, đơn giản như vậy động tác lại để cho hấn có một loại đã lâu cảm giác.

Hấn ngược lại không gấp rời đi nơi này, mà là trước đem trong đầu những thứ kia hỗn loạn trí nhớ sửa sang lại, đối với một cái địa phương xa lạ, Tôn Triết vẫn là quyết định bày mưu rồi hành động.

Dựa theo trí nhớ, cái thế giới này gọi là Lôi Đình Đại Lục, đã không còn là thế giới ban đầu, đối với cái này một chút, Tôn Triết ngược lại cũng sớm đã khoảng chuẩn bị tâm lý, nhưng hấn không nghĩ tới là này Lôi Đình Đại Lục lại là một cái xa xa không giống với hấn ban đầu thế giới bây giờ địa phương, cơ hồ đầy đủ mọi thứ cũng phát sinh thay đổi.

Lôi Đình Đại Lục địa vực cực kỳ rộng lớn, khoảng tám Châu, bảy mươi sáu Quận nói đến, từng cái Quận diện tích đều có chu vi gần trăm vạn dặm lớn nhỏ, mà bao quát bảy mươi sáu Quận Lôi Đình Đại Lục càng là lớn đến khó có thể tưởng tượng, cơ hồ có rất ít người có thể đi khắp toàn bộ Lôi Đình Đại Lục, mà hấn bây giờ vị trí phương chính là ở trong đó biên giới quận Thiên Huyền.

Ngoài ra, cái thế giới này đối với thực lực cực kỳ tôn sùng, người có thực lực cực kỳ cường hấn tại trên đại lục bị gọi là là Tu Giả, Lôi Đình Đại Lục bên

trong Tu Già phần lớn đều là tu luyện Lôi Đình Chi Lực, vì vậy cũng bị gọi là là Lôi Tu.

Tu Già thực lực cực mạnh, cho dù là chiến sĩ cũng không phải là đối thủ của Tu Già cấp thấp nhất, cao cấp Tu Già lại có thể trong lúc giờ tay nhắc chân hủy núi đoạn hà. Thực lực quyết định địa vị, chính là bởi vì nguyên nhân này, Tu Già tại Lôi Đình Đại Lực địa vị cực cao, những thứ kia cao cấp Tu Già càng là thể lực lớn cũng không dám tùy tiện đắc tội tồn tại.

"Lôi Tu" mới có chút thân động, nhũn nhũn mi vũ dần dần tiêu tan, Tôn Triết khòe miệng lại treo lên một đạo quái dị độ cong.

Nhắc tới cũng đúng dịp, cỗ thân thể này chủ nhân ban đầu cũng gọi Tôn Triết, hai người kết hợp ngược lại giống như Thượng Thiên định sẵn từ lâu.

Này Tôn Triết vốn là một cái thân phận thiếu gia được kính trọng, cũng coi là một cái con em quý tộc, sau đó gia tộc đột nhiên bị biến cố, mà tuổi nhỏ Tôn Triết cũng thân phận biến đổi, bị tên lường gạt bán đến Trương Phủ, trở thành một cái nô lệ làm việc nặng ở Trương Phủ, hơn nữa một làm liền làm suốt vài chục năm.

Mười mấy năm qua trong, Tôn Triết một mực quá không bằng heo chó sinh hoạt, cơ hồ người nào đều có thể ăn hiếp hấn, người nào đều có thể tùy ý đánh chửi hấn, Tôn Triết cũng từng nghĩ tới chạy trốn, nhưng trên trán nô lệ ký hiệu lại để cho hấn trốn tránh không hết thấy các thứ này, một lần lại một lần thử thất bại bên dưới, Tôn Triết cuối cùng vẫn là lựa chọn buông tha, cũng vẫn yên lặng chịu đựng hết thấy các thứ này.

Thật ra thì, Tôn Triết trong lòng một mực có một cái huyền tưởng, đó chính là trở thành một tên gọi cao cao tại thượng Tu Già, con muốn trở thành Tu Già, như vậy hấn không chỉ có thể thoát khỏi này thân phận đầy tớ, hấn thân phận địa vị càng là sẽ phát sinh vô cùng chuyển biến lớn, cho đến lúc này, hết thấy đều không còn là hy vọng xa vời, cho dù là hấn muốn trọng chấn toàn bộ Tôn thị gia tộc.

Cũng không phải là người nào cũng có thể trở thành là Tu Già, đầu tiên yêu cầu là hơn người Tiên Thiên tư chất, chỉ có Tiên Thiên tư chất đạt đến tới trình độ nhất định, mới có thể dẫn động Thiên Địa Chi Lực, tiến tới Trúc Cơ trở thành một tên gọi cấp bậc thấp nhất Tu Già, cũng chỉ có đạt tới cái này yêu cầu cơ bản nhất, mới có thể càng từng bước phát triển, cho nên Lôi Đình Đại Lực người tuy nhiều, nhưng chân chính có thể trở thành Lôi Tu nhưng là ít lại càng ít.

Trở nên Tu Già vốn là Tôn Triết duy nhất kỳ vọng, nhưng lúc này đây Huyền Lôi Tông nhập môn khảo sát lại để cho Tôn Triết hoàn toàn tuyệt vọng, hấn thể chất lại là hiếm thấy kinh mạch không thông, khó nhất trở nên Tu Già một loại kia người, trong lòng duy nhất trụ cột cũng theo đó sụp đổ.

"Tu Già, tu luyện Lôi Đình Chi Lực.." tự lẩm bẩm, Tôn Triết trong con ngươi lóe ra một tia quái dị màu sắc.

Chậm rãi đi về phía trước ra mấy bước, tùy ý vung động một cái tứ chi, chẳng biết lúc nào, vốn là gầy gò thân thể đã kinh biến đến mức cực kỳ to lớn, giờ lên hai cánh tay, càng là nổi lên ra từng cái bắp thịt, mỗi một cái cũng tiết lộ ra vô cùng có sức mạnh cảm giác, mà này trên thân thể càng là mịt mờ tiết lộ ra một tia Tử Sắc vàng sáng, lộ ra thần bí dị thường.

Coi như bây giờ thân thể này chủ nhân, bây giờ thân thể này biến hóa dĩ nhiên là Tôn Triết rõ ràng nhất.

Hấn vốn là thân thể chính là một đạo thiên lôi, mà theo linh hồn hấn tiến vào này bên trong thân thể, cái kia đạo thiên lôi cũng không có tự động tiêu tan ở bên trong trời đất, mà là cực kỳ quý dị cùng thịnh này thể dung hợp vào một chỗ, tạo thành một cái trước đó chưa từng có Lôi Điện thân thể.

Đổi một câu nói, bây giờ thân thể này đã không còn là thuần túy thể xác, đồng dạng cũng là một đạo thiên lôi, mặc dù ngày này lôi có thể số lượng lớn cũng ẩn chứa tại trong nhục thể, có thể truyền chuyển thật rất ít, đơn thuần trên thực lực cũng không có tăng nửa điểm, nhưng thân thể của hấn trải qua Thiên Lôi tẩy phạt cùng dung hợp, tại trên bản chất cũng đã phát sinh chất biến chuyển, hơn nữa còn là một loại vượt qua vô số tầng thứ biến động.

Nguyên lai Tôn Triết bởi vì kinh mạch không thông mà không thể nào dẫn động Lôi Điện Chi Lực, tự nhiên làm theo cũng sẽ không thể trở nên Tu Già, nhưng tất cả những thứ này đối với hiện tại Tôn Triết mà nói lại căn bản không phải vấn đề, bởi vì hấn bây giờ bản thân liền là Lôi Điện thân thể, không có ai có thể so với hấn càng dễ dàng dẫn động Lôi Điện Chi Lực, nếu là hấn cũng không thể trở thành Tu Già mà nói, trên thế giới này chỉ sợ cũng không có mấy người có thể trở thành Tu Già.

"Đây có coi là nhân họa đắc phúc hay không?" Nghĩ tới đây, Tôn Triết khòe miệng không tự chủ được treo lên một đạo khác thường độ cong.

"Cũng được, nếu ta đoạt thân thể người, người hết thấy liền do ta thừa hưởng đi, người thù oán, người khát vọng, ta đều sẽ thay người một vừa hoàn thành, bắt đầu từ hôm nay, ta chính là mới Tôn Triết!"

Ngước mắt nhìn bầu trời phía xa, Tôn Triết trong đôi mắt quang mang chớp thước, lưỡng đạo bức người tinh mang lóe lên một cái rồi biến mất, vào giờ phút này Tôn Triết không bao giờ nữa lúc trước cái đó mặc cho người ăn hiếp Tôn Triết, bây giờ Tôn Triết không chỉ có tính cách thay đổi, thiên phú tư chất càng là khoảng long trời lở đất biến hóa, nếu để cho hấn thời gian, tuyệt đối sẽ là nhân vật có thành tựu để người người phải ngước mắt trông lên.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 4: Huyền Lôi Tông

Lôi Đình Đại Lục, tám Châu bảy mươi sáu Quận, các Quận lớn trong thành mặc dù trên danh nghĩa là mỗi cái thành Thành Chủ khống chế hết thảy, nhưng trên thực tế chân chính làm chủ nhưng là mỗi thể lực tông phái trong Quận, bọn họ mới là các đại địa phương bá chủ cự đầu, trong tối thao túng tất cả mọi thứ.

Mà căn cứ mỗi cái tông phái thực lực không giống nhau, trên đại lục mọi người đem các Đại Tông Phái chia làm Thất Giai, từ cấp một đến Thất Giai, mỗi một cấp cũng đại biểu một cấp độ, cũng không phải là nói đề giai tông phái thực lực liền rất thấp hèn, cho dù là cấp một tông môn cũng tuyệt đối không thể xem thường, mà cao cấp tông phái thể lực càng là cực kỳ kinh khủng, cũng đúng là như vậy, bọn họ mới có thể vững vàng không chế phạm vi lãnh địa bên trong hết thảy.

Huyền Lôi Tông chính là một cái cấp ba tông phái, từ khai phái đến nay, đã truyền thừa hơn ngàn năm, bên trong tông môn cao thủ cường giả vô số, thực lực cực kỳ hùng hậu, đồng dạng cũng là Thiên Huyền Quận Bắc Phong Thành ba một trong những đại thể lực, cùng Bắc Phong Thành là Ngạo Hồ Môn, Xích Lôi Đường, hai thể lực lớn phân ra chống đỡ, chiếm đoạt Bắc Phong Thành phụ cận 1 phần 3 tài nguyên cùng địa bàn.

Đối với người bình thường mà nói, Huyền Lôi Tông không nghi ngờ chút nào là một cái vật khổng lồ vậy tồn tại, cho dù là Bắc Phong Thành thành chủ thấy Huyền Lôi Tông cao tăng cũng là khách khí đối đãi, Huyền Lôi Tông đệ tử tại các nơi càng bị coi là thượng khách, dù sao có được hơn ngàn môn đồ Huyền Lôi Tông cũng không phải bình thường Tiểu Thể Lực có thể so sánh.

Huyền Lôi trong tông bên trong chia ra thành hai môn, Nội Môn Đệ Tử ngày thường chỉ lo tu luyện, trong đó tụ tập cũng là cả Huyền Lôi trong tông hơn nửa lực lượng, thực lực vượt qua xa Ngoại Môn, chính là Huyền Lôi Tông lực lượng nòng cốt. Cùng Nội Môn thần bí so sánh, Ngoại Môn là lộ ra công khai biến hóa nhiều lắm, Ngoại Môn thu nhận cũng phần lớn chẳng qua là một ít đệ tử bình thường, nhưng ngay cả như vậy, Ngoại Môn thực lực như cũ không thể xem thường.

Phía Nam Bắc Phong Thành, từng ngọn màu xanh đậm kiến trúc nổi thành một mảnh, màu đỏ đình ngói giống như nhấp nhô ngọn sóng, ánh mặt trời chiếu rọi, phản xạ ra ánh sáng hào nhoáng, toàn bộ khu nhà nổi thành một mảnh cực kỳ lóa mắt, lộ ra cực kỳ đồ sộ, nơi này chính là Huyền Lôi Tông Ngoại Môn.

Vào giờ phút này, này ở ngoài viện nhưng là người người nhón nháo, mặc dù không tính là người ta tập nập, nhưng cũng đạt tới mức độ chen vai sát cánh.

"Nơi này chính là cái kia.. Huyền Lôi Tông Ngoại Môn?"

Nhìn trước mắt từng toà từng toà kiến trúc sa hoa, Tôn Triết trong mắt lóe lên một đạo vẻ kinh dị, rõ ràng này Huyền Lôi Tông Ngoại Môn cường thịnh vẫn là ra ngoài ý liệu của hắn, bất quá việc trải qua nhiều chuyện như vậy sau, Tôn Triết tâm tính xác thực không phải người bình thường có thể so sánh, trong nháy mắt liền khôi phục trạng thái bình thường, bước chân cũng là không có chút nào dừng lại tiếp tục đi đến phía trước.

Hắn vừa mới lúc vào thành sau khi cũng đã dò nghe, này Huyền Lôi Tông Ngoại Môn chiêu thu đệ tử ngày tháng vẫn chưa kết thúc. Bây giờ hắn tự nhiên không lúc trước cái đó Tôn Triết có thể so với, hắn có tự tin mình bây giờ tư chất tuyệt đối có thể trở thành Tu Giả, con muốn trở thành Tu Giả, mới có thể giải trừ thân phận đầy tớ, cũng mới có thực lực làm những chuyện khác.

Cho nên hắn bây giờ tối chuyện trọng yếu chính là tiến vào Huyền Lôi Tông, trở thành một tên gọi Tu Giả.

"Đứng lại, ngươi là người nào?" Quát lạnh một tiếng, trước cửa hai cái mặc thanh sắc Đại Hán ngăn lại Tôn Triết đường đi, trong ánh mắt đều là mạng theo một tia cảnh giác thần sắc, lúc này Tôn Triết y phục tàn tạ không chịu nổi, cơ hồ là quần áo không đủ che thân, như thể hình tượng xác thực để cho người không thể không hoài nghi hắn ý đồ.

Tôn Triết dừng bước chân lại, nhìn trước mắt hai cái trang phục Đại Hán, hắn biết hai người này đều là Huyền Lôi Tông giữ cửa hộ vệ, nếu là lúc trước, Tôn Triết tất nhiên sẽ nhiều chút khăn trương, nhưng lúc này thần sắc hắn lại không có nửa điểm biến hóa, không nhanh không chậm đáp,

"Ta là tới tham gia Huyền Lôi Tông Môn Đồ khảo sát."

"Haha, một cái Ti tiện nô lệ cũng dám tới tham gia Huyền Lôi Tông Môn Đồ khảo sát buồn cười a, thật là buồn cười." một tiếng trương tiếng cười điên cuồng từ đằng xa truyền tới, giương mắt nhìn lên, nhưng là một nhóm năm người cực kỳ phách lối hướng này vừa đi tới, thấy năm người này đi tới, người đi đường cũng đều rời rít nhường đường, rất sợ kẻ tội năm người này.

Một nhóm trong năm người, phía sau bốn người đều là thống nhất nô bộc y phục, mà một người trước mặt nhưng là một cái y phục đắt tiền công tử trẻ tuổi, mặc trên người một cái Tử Sắc áo khoác, dưới chân là hắc sắc trường ngoa, trong tay là một thanh quạt xếp, ngược lại cũng mấy phần xa quý khí

chất, mà lời mới vừa nói chính là này công tử trẻ tuổi.

"Thật là liều mạng có cái gì chim cũng có, một cái dê tiện nô lệ cũng vọng muốn trở thành cao cao tại thượng Tu Giả." Khóe miệng có chút phẩy một cái, cái kia công tử trẻ tuổi cũng không thèm nhìn tới Tôn Triết, cất bước liền hướng về kia hai tên đại hán đi tới.

Con người đột nhiên đông lại một cái, Tôn Triết trong mắt tức giận chợt lóe, hai tay nắm thật chặt, từng cái gân xanh nhất thời hiện ra.

"Nguyên lai là Triệu công tử, không nghĩ tới Triệu công tử người cũng tới tham gia Huyền Lôi Tông Môn Đồ khảo sát." Thấy đi tới công tử trẻ tuổi, cái kia hai cái trên mặt đại hán lập tức lên tới nụ cười, không có nửa điểm tại Tôn Triết trước mặt niềm tự hào, trong lời nói còn càng là mang theo một tia cung kính, rõ ràng người trẻ tuổi này lai lịch không nhỏ.

"Đều là trong nhà lão đầu tử yêu cầu, nếu không Bản Công Tử mới lười tới nơi này tham gia Tông Môn Đồ khảo sát." Đang khi nói chuyện, hắn có chút liếc về Tôn Triết một chút, lại phát hiện Tôn Triết lại không có nửa điểm phản ứng, tựa hồ là không có tìm được cái gì thú vị, trong mắt lóe lên một tia thất vọng, cũng không dừng lại nữa, trực tiếp hướng Huyền Lôi Tông đi vào.

Nhìn cái kia Triệu công tử đi xa bóng lưng, Tôn Triết trong mắt khế híp một cái, hắn biết thân phận mình bây giờ chỉ là một nô lệ, không có bất kỳ thực lực địa vị, không thể đi dẫn đến bất luận kẻ nào, nhưng này lại không có nghĩa là hắn sẽ không nhớ thù, những thứ này thù oán hắn cũng có từng cái nhớ, chờ đến khoảng thực lực thời điểm tự nhiên muốn từng cái đòi lại.

"Xin hỏi hai vị đại ca, ta có thể vào vào trong sao?" Tôn Triết tiến lên một bước, mở miệng hướng hai người hộ vệ kia hỏi.

Thật ra thì, trước đó cái đó Tôn Triết đã trước tới tham gia qua một lần, kết quả khảo nghiệm nhưng là kinh mạch không thông, mà lần này bởi vì dung hợp cái kia đạo thiên lôi duyên cớ, hắn khí chất cùng thân hình khoảng vô cùng biến hóa lớn, Tôn Triết không tin sẽ có người nhớ hắn nhỏ nhỏ này nô lệ, cho nên hắn mới dám quang minh chính đại lần nữa tới nơi này tham gia khảo sát. Hơn nữa lần này môn đồ khảo sát cũng không hạn chế thân phận, cho nên hắn nhận định hai cái này hộ vệ sẽ không bởi vì hắn thân phận mà không cho phép hắn vào vào trong.

Nghe được Tôn Triết câu hỏi, hai người hộ vệ kia mới quay đầu, trong mắt vẻ khinh bỉ lóe lên một cái rồi biến mất, chưa từng ra Tôn Triết ngoài ý liệu, nhàn nhạt đáp:

"Vào đi thôi, nhớ, khảo sát ngay tại trong diễn võ trường tiến hành, những địa phương khác không nên đi, nếu không ném mạng nhỏ trách không được người khác." nói xong, tùy ý phất tay một cái, như vung tảo một cái rác rưởi vậy hướng Tôn Triết chỉ thị nói.

"Đa tạ."

Nhàn nhạt đáp một câu, Tôn Triết liền không ngừng hướng Huyền Lôi bên trong tông đi tới.

Ngay tại Tôn Triết đi không lâu sau, bên trái tên hộ vệ kia lại không tự chủ được nhíu mày, hơi nghi hoặc một chút hướng một người khác hỏi:

"Ai, lão Vương, người nói mới vừa rồi tiểu tử kia có phải là đã từng tới chúng ta nơi này, ta thế nào lão cảm giác tiểu tử này đã gặp qua ở nơi nào, người biết, ta trí nhớ nhưng là luôn luôn rất tốt."

"Người nhất định là nhớ lầm, tiểu tử này chẳng qua chỉ là một cái quê mùa nô lệ, nếu như không phải là lần này tông môn môn đồ khảo sát, hắn thế nào có cơ hội tới nơi này dừng nghỉ những thứ kia buồn chán sự tình, chúng ta vẫn là nghiêm túc canh kỹ đại môn quan trọng hơn, ta cũng không muốn vào lúc này xảy ra vấn đề gì, nếu không bên trên trách tội xuống, chúng ta có thể ăn tội không nổi."

"Ha ha, cũng đúng, cũng đúng." bên trái hộ vệ kia có chút thư thái cười một tiếng, cũng không nói nữa, tiếp tục xem xét lên ra vào vào mọi người tới.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 5: Khảo sát tư chất

Bước vào đại môn, Tôn Triết rất nhanh thì phát hiện hộ vệ kia lời muốn nói diễn võ trường.

Cái diễn võ trường này đại khái có mấy trăm trượng cỡ, trên đất bày ra đến đồng loạt thanh sắc đá phiến, bốn phía để một ít thường quy luyện võ khí giới, mà ở diễn võ trường ngay chính giữa dựng một cái đơn sơ sần sùi.

Gỗ chung quanh đài có hơn mười tên thanh sắc y phục nam nữ trẻ tuổi thủ hộ, này hơn mười người mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng nhưng đều là thần sắc lạnh lùng, trên trán cũng đều mang theo 3 phần sắc bén khí, để cho người không tự chủ được sinh ra mấy phần kính sợ.

Mà ở sân gỗ một bên còn tĩnh tọa một cái lão giả mặc y phục trắng, lão giả này nhìn qua không có nửa điểm chỗ khác thường, hai tay yên ổn đầu gối mà thả, hai mắt nhìn thẳng phía trước, nhàn nhạt ánh mắt cũng không có xen lẫn bất kỳ vật gì, nhưng cả người lại không tự chủ được tản mát ra một cỗ cường hân khí tức, loại khí tức này cái kia hơn mười cái trên người hộ vệ cũng có, nhưng lại phải lãnh đạm hơn rất nhiều, mà lão giả này trên người phát ra khí tức nhưng là khiến người ta run sợ, cho dù là Tôn Triết thấy qua cường đại nhất mãnh thú cũng không có khinh khùng như lão giả này.

"Chẳng lẽ đây chính là cái gọi là Tu Giả?"

Ngước mắt nhìn trước mặt mọi người, Tôn Triết trong mắt lần đầu tiên có vẻ ngưng trọng, từ thân thể cùng trời lời dung hợp sau, tạo thành tư chất siêu phàm Thiên Lôi thân thể, Tôn Triết trong lòng một mực không đem những người khác coi ra gì, cho dù những thứ kia cao cao tại thượng Tu Giả, Tôn Triết cũng giống như vậy, nhưng lúc này đây cảm nhận được Tu Giả bức người khí tức, hẳn mới phát hiện mình sai, Tu Giả thực lực xa xa không phải mình tưởng tượng đơn giản như vậy.

Hít một hơi thật sâu, Tôn Triết âm thầm đề xuống trong lòng phần kia kinh hãi, từ từ đi về phía trước, nhưng trong lúc bắt tri bắt giác, đáy lòng của hắn lại nhiều một tia phòng bị.

"Tư chất bốn mươi sáu điểm, không phù hợp!" Lạnh lùng trong thanh âm không mang theo bất kỳ sắc thái cảm tình gì.

Tôn Triết giương mắt nhìn lên, ngay lập tức sẽ phát hiện nói chuyện là cái kia sân gỗ trước một người đàn ông trung niên, hắc phát mày rậm, ngay ngắn chỉnh tề gương mặt một mảnh nghiêm khắc, trên người hắn cũng là y phục giống nhau thanh sắc, trước ngực có dấu Tử Sắc "Huyền" chữ, rõ ràng cũng đúng Huyền Lôi Tông đệ tử, mà trước người hắn trên bàn gỗ chính là để một cái quả đấm lớn nhỏ trong suốt viên châu, chính là khảo sát sử dụng trác linh châu. Tôn Triết biết, người này chính là phụ trách khảo sát tư chất.

Mà ở sân gỗ trước còn đứng một cái tuổi tác chừng hai mươi người tuổi trẻ, rõ ràng mới vừa rồi chính là người trẻ tuổi này tại khảo sát tư chất. Vừa nghe đến trung niên nam tử này lời nói, người trẻ tuổi kia thần sắc ngẩn ngơ, cả người nhất thời cũng vì đó sững sờ một chút.

Không phù hợp! Ba chữ kia thì đồng nghĩa với xử tử hình.

"Không cái này không thể nào điều này sao có thể" tin tức này đối với hắn mà nói giống như sét đánh ngang tai một dạng trong hai mắt đều tràn đầy khó tin thần sắc.

"Hừ, mang ra ngoài!"

Nhìn có chút ngây ngốc người tuổi trẻ, trung niên nam tử kia trên mặt lóe lên một tia không nhận được thần sắc, đối với tình huống như vậy rõ ràng đã chuyện thường ngày ở huyện, không chút khách khí hướng về phía bên người hai cái Huyền Lôi Tông đệ tử vẫy tay phân phó nói. Phía sau hắn cái kia hai cái Huyền Lôi Tông đệ tử nghe lời này, cũng đầu ra đó, trực tiếp lôi kéo người trẻ tuổi kia liền hướng viện đi ra ngoài.

"Người kế tiếp!" Không để ý đến người tuổi trẻ kia không cam lòng gào thét, trung niên nhân kia bay thẳng đến còn lại mọi người hô.

Mà lúc này đây, một cái 16 tuổi thiếu nữ đi tới, mặc dù tuổi tác không lớn, nhưng cũng khuôn mặt rất thanh tú khả ái, người mặc một bộ quần dài màu tím, cũng có vài phần con gái rượu cảm giác, để cho người không khỏi vì thế mà choáng váng. Dựa theo trung niên nhân kia phân phó, nàng hơi lộ ra khản trương đưa ra thon thon tay ngọc, đề ở trên bàn gỗ bày ra một cái trác linh châu nhân tới, hồi lâu sau, trong suốt trác linh châu hơn lập tức sáng lên lãnh đạm hào quang màu tím nhạt.

Nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đều bị trác linh châu hấp dẫn tới.

Nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đều bị trác linh châu hấp dẫn tới.

Hào quang tử sắc càng ngày càng sáng, trong nháy mắt liền đạt tới một cái vô cùng phát sáng trình độ, sau đó liền không nữa biến hóa, Tử Quang độ sáng cũng đạt đến đỉnh điểm, mà lúc này đây, sắc mặt kia cứng ngắc người trung niên trên mặt cũng cố nặn ra vẻ tươi cười, mở miệng hô,

"Tư chất tám mươi ba điểm, hợp cách, tư chất cao cấp!"

Trác linh châu trác bỏ vốn chất dựa theo một trăm điểm phân chia, sáu mươi điểm hợp cách, sáu mươi có một chút bảy mươi điểm là cấp thấp tư chất, bảy mươi có một chút tám mươi điểm là trung cấp tư chất, tám mươi có một chút chín mươi điểm là cao cấp tư chất, mà chín mươi trở lên chính là đỉnh cấp tư chất, bây giờ thiếu nữ này tư chất đạt tới tám mươi ba điểm cao cấp, đây đã là phi thường hiếm thấy.

Nghe được trung niên nam tử này thanh âm, cái kia trên mặt cô gái nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn, lòng tràn đầy hoan hỉ lập tức hướng người sau lưng trong đám chạy tới, mừng rỡ hô,

"Mẫu thân, Yến nhi thông qua khảo sát, Yến nhi có thể trở thành Tu Giả."

"Ha ha, nhà chúng ta Yên nhi quả nhiên tốt lắm." Trong đám người, một người trung niên phụ nhân cũng lộ ra nụ cười, cao hứng trả lời, trung niên phụ nhân này rõ ràng chính là chỗ này thiếu nữ mẫu thân, không giống với cô gái kia ngây thơ, đối với tám mươi ba điểm cao cấp tư chất, nàng rất rõ ràng đây là một cái dạng gì thiên phú, có như vậy một đứa con gái, nàng đã có thể đoán được gia tộc quật khởi.

Mà lúc này đây, cái kia tinh tọa một bên lão giả mặc y phục trắng cũng có chút hàm hàm thủ, ánh mắt lộ ra vẻ vui vẻ yên tâm, lần này ngược lại chiêu một mầm mống tốt.

Sau đó, khảo sát vẫn ở chỗ cũ tiếp tục, có thể thông qua khảo sát cũng không có nhiều người, ước chừng chỉ có khoảng một trăm, hơn nữa tiếp theo những người này tư chất cũng không có lại vượt qua cái kia gọi là "Yên nhi" thiếu nữ, phần lớn đều là một ít phổ thông tư chất người.

"Người kế tiếp!"

"Rốt cuộc đến phiên bản thiếu gia!" Một tiếng ngao nghễ ầm ỉ nhất thời từ trong đám người truyền tới, nghe được cái này một thanh âm, tất cả mọi người đều không khỏi đưa mắt dò qua đi, đám ở này Huyền Lôi Tông kêu là om sòm cũng không có nhiều người, trừ những thứ kia kẻ ngu, chỉ sợ cũng những thứ kia chân chính có thân phận người.

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú bên dưới, một cái Cẩm Y hoa trang đàn ông trẻ tuổi không thềm để ý chút nào đi lên phía trước, thấy người này, Tôn Triết ánh mắt có chút lạnh lẽo, người này chính là tại bên ngoài viện làm nhục cái kia cái Triệu công tử!

"Tiểu tử này lại cũng chạy tới! Thật không biết cái lão già đó nghĩ như thế nào." Thấy người trẻ tuổi này, ông lão mặc áo trắng kia lại bắt đầu đi lắc đầu một cái, trong miệng tự lẩm bẩm.

Sải bước tiến lên trước, không đợi trung niên nhân kia phản phó, cái kia Triệu họ nam tử liền trực tiếp đem bàn tay phải để ở trắc lĩnh châu hơn, nhất thời, vốn là trong suốt trắc lĩnh châu lập tức lóe lên hào nhoáng hào quang tử sắc, ánh sáng càng ngày càng sáng, sau cùng lại vượt qua thiếu nữ mặc áo tím kia, đạt tới một cái độ cao mới.

"Tư chất tám mươi tám điểm, hợp cách, tư chất cao cấp!"

"Xôn xao" nghe được cái này một giọng nói, tất cả mọi người nhất thời tròn to tròn mắt, tám mươi ba chút vốn chất đã quá dọa người, không nghĩ tới trong thời gian ngắn ngủi rốt cuộc lại toát ra một cái càn kinh khủng hơn tám mươi tám điểm, như vậy tư chất tuyệt đối cũng coi là đứng đầu thiên phú.

Thấy mọi người khiếp sợ bộ dáng, cái kia đứng ở trên đài Triệu họ nam tử nhất thời lộ ra rõ ràng vẻ đắc ý, hắn vừa mới một mực an phận thủ thường chờ tới bây giờ, phải chính là cái này hiệu quả, tám mươi ba chút vốn chất thì thế nào, ở Bản thiếu gia trước mặt vẫn chỉ là một trò cười.

"Được được, Triệu Ngang tiểu tử khảo nghiệm đã xong, phó trương xong cũng nhanh chút đi xuống, chớ ở phía trên xấu hổ mất mặt" thấy cái kia Triệu họ nam tử ở phía trên khoe khoang không ngừng, ông lão mặc áo trắng kia bắt đầu dĩ cười mỉa.

"Hắc hắc, tuân lệnh, Lý trưởng lão."

Đối với ông lão mặc áo trắng này, này Triệu Ngang rõ ràng có chút sợ hãi, cười hắc hắc, liền đi đến

sàn gỗ.

Mặc dù có như vậy một khúc nhạc đệm, nhưng khảo sát cũng không có dừng lại, nhưng vô luận sau đó mới xuất hiện thế nào tư chất, lại cũng không có này Triệu Ngang để cho người kinh ngạc, tám mươi tám chút vốn chất, đã cực kỳ kinh người!

"Người kế tiếp!"

Mà lúc này đây, đang lúc mọi người nhìn chăm chú bên dưới, một cái hắc phát củ áo lót nam tử chậm rãi đi tới trước, mà người đàn ông này vừa xuất hiện, đại đa số trong ánh mắt cũng lóe lên một tia rõ ràng khinh bỉ, mà người không phải ai khác, rõ ràng là đã đợi đợi hồi lâu Tôn Triết!

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 6: Thiên phú kinh người

Mọi người sở dĩ khinh bỉ, không phải là bởi vì Tôn Triết tướng mạo, cũng không phải là bởi vì Tôn Triết y phục, mà là bởi vì Tôn Triết trên trán cái kia một cái đỏ thẫm đồng dấu, một cái cực kỳ tươi đẹp chói mắt "Nô" chữ.

"Nô" đại biểu là một cái thân phận, trên đại lục nhất ti tiện một loại người, nô lệ!

"Chẳng lẽ nô lệ cũng có thể tới tham gia này Huyền Lôi Tông Môn Đồ khảo sát?"

"Tiểu tử này là ai vậy, lại có gan tới đến này Huyền Lôi Tông, lúc nào này ti tiện nô lệ cũng gan to như vậy..."

"Đúng vậy, chẳng lẽ Huyền Lôi Tông ngay cả nô lệ cũng thu? Chẳng lẽ sẽ không sợ những môn phái khác cười nhạo sao..."

Thấy Tôn Triết xuất hiện, trong diễn võ trường giống như đập nổi một dạng tất cả mọi người đều rối rít nghị luận, toàn bộ quảng trường trong phút chốc trở nên giống như chợ rau vậy hỗn loạn.

"Yên lặng!"

Nhàn nhạt một tiếng quát nhẹ, nhưng nghe tại tất cả mọi người trong tai lại còn dường như sấm sét điếc tai, vốn là cái vĩ hung nhất mấy người càng là sắc mặt trắng nhợt, phảng phất tạo đồn nghiêm trọng một dạng thân thể lập tức về phía sau quay ngược lại mấy bước, ánh mắt lộ ra nồng nặc vẻ khiếp sợ, cũng không dám... nữa nhiều lời.

"Lần này môn đồ khảo sát, chủ yếu là căn cứ tư chất ưu tiên nguyên tắc, vô luận người là đệ tiện nô lệ còn là cao quý con em gia tộc, chỉ cần tư chất người đạt tới yêu cầu, đều có thể vào ta Huyền Lôi Tông Ngoại Môn, còn lại một mực kệt tất cả. Cái kia vị tiểu huynh đệ, tiến lên khảo sát đi!" Cái kia bị Triệu Ngang gọi là Lý trưởng lão, lão giả mặc y phục trắng chậm rãi đứng dậy, không nhanh không chậm mở miệng giảng thuật nói, thanh âm hân mặc dù không lớn, nhưng nhưng từng chữ rõ ràng tiến vào tất cả mọi người trong tai, mà hắn vừa nói, lại cũng không có một cái dám có ý kiến gì.

Huyền Lôi Tông Ngoại Môn trưởng lão! Cái thân phận này đủ để đè xuống hết thảy không đồng ý cách nói.

Hít một hơi thật sâu, Tôn Triết chậm rãi dậm chân tiến lên, xuyên qua mọi người, từng bước một hướng trên đài cao đi tới, cho đến đi tới cái bàn gỗ trước, mới dừng bước lại.

Nhìn Tôn Triết vinh nhục không sợ hãi thần thái, cái kia đứng ở một bên Lý trưởng lão đáy mắt có chút thoáng qua một luồng vẻ kinh ngạc, một tên nô lệ có gan tới Huyền Lôi Tông tham gia khảo sát đã phi thường không dễ, mà ở nhiều người như vậy nghị luận bên dưới còn có thể trấn định như vậy tự nhiên càng là người bình thường không làm được, lần đầu tiên, hắn đối với một người trẻ tuổi sinh ra một tia hiếu kỳ.

"Có lẽ hôm nay tới nơi này chủ trì khảo sát cũng không phải là như vậy không thú vị!"

"Đưa người vờn tay phải ra, đặt ngang ở trác linh châu châu trên mặt, trong lòng không cần nhớ bất cứ chuyện gì, con phải buông lỏng tinh thần là tốt rồi, chờ đến ta gọi là người dừng tay lúc, người lại buông tay là được, tư chất người đếm số ta sẽ xem, hết thảy các thứ này cũng không cần người đi bận tâm." Trung niên nhân kia giọng tựa hồ trăm năm không thay đổi, giống như đối đãi những người khác như thế, cực kỳ sinh lãnh hướng Tôn Triết mở miệng phân phó nói.

Đối với trung niên nhân này nói chuyện khẩu khí Tôn Triết Tự Nhiên không có đi so đo, nhìn chằm chằm trước mắt cái kia một quả quả đầm lớn nhỏ trác linh châu, hắn biết rõ mình sau này vận mệnh liền quyết định tại nó trên tay, hắn cũng rút cuộc lần đầu tiên sinh ra từng tia khẩn trương.

Chậm rãi nâng tay phải lên, năm ngón tay hơi cong, từ từ ấn tại trác linh châu mặt cầu hơn, một cỗ lạnh giá cảm giác lập tức truyền vào Tôn Triết trong lòng.

Không có phản ứng!

Mà đang ở Tôn Triết trong lòng hơi trầm xuống một khắc kia, trác linh châu hơn đột nhiên sinh ra một cỗ Kỳ Dị lực hút, mà kèm theo cỗ lực hút này sinh ra, Tôn Triết cảm giác mình cả người tựa hồ cũng sinh ra một tia Kỳ Dị phản ứng, trong nháy mắt, bên trong thân thể các nơi đột nhiên xuất hiện từng cái điểm sáng màu tím, chưa từng Tôn Triết dưới sự khống chế liền với tốc độ hướng trác linh châu hiện lên mà đã tới đi.

Trác linh châu phát sáng!

Theo càng ngày càng nhiều điểm sáng màu tím vọt tới, trác linh châu độ sáng nhanh chóng biến sáng, chỉ chớp lát sau cũng đã đạt tới sáu mươi thấp sáng độ, trong lúc nhất thời, dưới đài vốn là đùa cợt châm chọc mọi người nhất thời mở to hai mắt, sáu mươi điểm, này tỏ rõ Tôn Triết tư chất đã hợp cách, trên căn bản đã có thể tính là nửa Huyền Lôi Tông đệ tử.

Nhưng trác linh châu biến hóa cũng không có dừng lại, nó vẫn ở chỗ cũ từ từ biến sáng!

Mà lúc này đây, Tôn Triết sắc mặt lại hơi đổi, hần vẫn đánh giá thấp Thiên Lôi thân thể thần kỳ, vào lúc này, trong cơ thể hần lại hiện ra càng ngày càng nhiều điểm sáng màu tím, hơn nữa tựa hồ còn có một loại càng kịch liệt khuynh hướng. Tôn Triết bảo đảm, nếu là để cho do này trắc lĩnh châu hấp thu đi xuống, cho dù này trắc lĩnh châu trường nổ mạnh, cũng tuyệt đối hấp thu không trong cơ thể hần 0,1% điểm sáng màu tím, mà khi đó, chỉ sợ sẽ là kẻ đần độn cũng có thể nhìn ra thân thể của hần vấn đề.

"Không được, không thể tiếp tục như vậy!" Tôn Triết mặc dù muốn đi vào Huyền Lôi Tông, nhưng lại cũng không muốn bại lộ thân thể của mình bí mật, Thiên Lôi thân thể chính là hần ý lại lớn nhất, cũng là hần trí mạng nhất địa phương.

Ngày này lôi vốn chính là Tôn Triết chủ đạo, cho dù cùng thịt này thể dung hợp, Tôn Triết vẫn như cũ nó chủ nhân, không có nửa điểm do dự, Tôn Triết lập tức khuyến khích toàn bộ tinh thần toàn lực khống chế những thứ này điểm sáng màu tím, đem hết toàn lực ngăn cản chúng nó tiến vào trắc lĩnh châu.

Mồ hôi lớn chừng hạt đậu chậm rãi từ cái trán nhỏ xuống, trên mặt đỏ bừng lên, thể nhưng trắc lĩnh châu hay là ở chậm rãi biến sáng, theo người khác, Tôn Triết đây là đang đem hết toàn lực khiến cho trắc lĩnh châu biến sáng, nhưng không biết, tình huống thật vừa vặn ngược lại, Tôn Triết sử dụng ra bù sữa mẹ tinh thần sức lực là vì ngăn cản trắc lĩnh châu biến sáng.

Chỉ chớp lát sau, trắc lĩnh châu độ sáng rút cuộc không nữa biến hóa.

"Tư chất tám mươi chín điểm, hợp cách, tư chất cao cấp!"

"Tê..." Tất cả mọi người ngược lại hít một hơi khí lạnh, những thứ kia thông qua khảo sát người càng không dám tin tưởng trọn to tròn mắt, cho dù vậy kêu là Yên nhi thiếu nữ cùng Triệu Ngang hai người cũng là mặt đầy khó tin thần sắc, vốn cho là hai người tư chất đã là cực cao, thật không nghĩ đến rồi cuộc lại toát ra một cái so với bọn hần càng biến thái, hơn nữa này người hay là một cái đề tiện nô lệ.

Tám mươi chín điểm, chỉ thiếu một chút tư chất liền có thể đạt đến đỉnh cấp, bất ngờ so với Triệu Ngang còn muốn cao hơn một chút, nhưng đến độ cao này, dù là chẳng qua là một chút, tư chất nhưng cũng là chênh lệch quá nhiều, trừ cái kia trong một vạn không có một đỉnh cấp tư chất, tám mươi chín chút vốn chất đã gọi là nghịch thiên!

Nếu như nguyên lai thấy Yên nhi cùng Triệu Ngang tư chất, mọi người là kinh ngạc mà nói, như vậy, vào giờ phút này, mọi người chính là rung động, cho dù là thần thái kia lạnh nhạt Lý trưởng lão cũng lộ ra rõ ràng vẻ kinh dị.

"Ha ha, hảo! Hảo!" Cái kia Lý trưởng lão đứng lên lần nữa, ha ha cười nói, trên trán càng là mang theo mấy phần sắc mặt vui mừng.

"Lão phu làm chủ, ngươi có thể trực tiếp tiến vào ta Huyền Lôi Tông, bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là ta Huyền Lôi Tông Ngoại Môn đệ tử, ngươi nếu là cố gắng một chút, sau này tiến hơn một bước, bước vào nội môn cũng không phải là cái gì chuyện không có khả năng." Lý trưởng lão chậm rãi đi tới Tôn Triết trước mặt, vỗ vỗ Tôn Triết vai, cười hướng về phía Tôn Triết giảng đạo.

Trực tiếp tiến vào Huyền Lôi Tông Ngoại Môn! Lý trưởng lão mà nói không thể nghi ngờ để cho mọi người lần nữa vì thế mà kinh ngạc, mà hần nói Tôn Triết có thể tiến vào nội môn, này càng là làm cho tất cả mọi người đỏ mắt.

"Đa tạ Lý trưởng lão tài bồi!" Hai tay ôm quyền, Tôn Triết rất là cung kính hướng Lý trưởng lão lạy thi lễ.

"Ha ha, khách khí, còn không biết ngươi xưng hô như thế nào?" Chuỗi động tác này, dù là ai cũng có thể đạt được này Lý trưởng lão là nhìn trúng Tôn Triết tiềm lực.

"Tiểu tử Tôn Triết, Lý trưởng lão trực tiếp gọi tên họ ta liền có thể." Tôn Triết là người của hai thế giới, chút on huê này thế cố như thế nào lại không hiểu, lập tức thuận can lên cung kính đáp.

Nghe được Tôn Triết trả lời, Lý trưởng lão nụ cười trên mặt càng tăng lên, quay mặt sang hướng bên người cái kia Huyền Lôi Tông đệ tử phân phó nói,

"Hò Lôi!"

"Có đệ tử!" Cái kia người con người một cái, đồng thời kêu.

"Ngươi trước mang Tôn Triết đi phòng luyện được tây đi Nô ấn trên trán, sau đó ngươi lại đi thay Tôn Triết thu hồi Khế Ước Bán Thân, sau đó mới dẫn hần tới bốn trưởng lão." Đối với tên đệ tử này, Lý trưởng lão rõ ràng chưa từng khách khí như với Tôn Triết.

"Tuân lệnh" cái kia Hò Lôi con người một cái, nhưng cũng không dám chút nào bất kính.

"Lý trưởng lão, Tôn Triết có một yêu cầu quá đáng." Mà lúc này đây, Tôn Triết lại đột nhiên mở miệng nói.

"Ha ha, có chuyện gì ngươi nói thẳng chính là, không cần cùng ta khách khí như vậy." Lý trưởng lão không thêm đề ý chút nào nói.

"Ta nghĩ rằng qua mấy ngày tự đi lấy trở về Khế Ước Bán Thân hẹn." Tôn Triết nhất sáng lên, trực tiếp mở miệng trả lời, có một số việc hần vẫn nhớ chính mình đi giải quyết, vài chục năm không giống người sinh hoạt cũng không phải là một tám Khế Ước Bán Thân hẹn đơn giản như vậy.

Hơi trầm tư một hồi, Lý trưởng lão liền hiểu được Tôn Triết ý tứ, cười nói,

"Cũng tốt, ở nơi này Bắc Phong Thành bên trong mặc dù không là ta Huyền Lôi Tông một nhà làm chủ, nhưng ta Huyền Lôi Tông đệ tử cũng không phải

dù là ai cũng có thể ăn hiếp, chỉ cần người không phải là náo quá mức, mọi chuyện bỗng trưởng lão thay người chịu trách nhiệm." Nhân nhạ trong giọng nói nhưng là bao quanh một cổ khó tả ngang ngược, một cổ cường hân khí tức trong nháy mắt từ Lý trưởng lão trong cơ thể đăng xuất, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều không khỏi trở nên rung một cái!

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1: Giành lấy cuộc sống mới - Chương 7: Lôi Tu phân chia thực lực

Vào Thu, thái dương chói chang, toàn bộ Lôi Đình Đại Lục cũng bao phủ tại mặt trời gay gắt thiêu đốt bên trong, mặt đất cũng dâng lên hơi nóng cuộn cuộn, trên đường người người đều là thần sắc vội vã, không muốn ở nơi này gay gắt dừng lại quá lâu, tăng thêm phiền não.

Quận Thiên Huyền, Bắc Phong Thành, bên trong Huyền Lôi Tông.

Cái nhà này cực lớn, cho dù ở phụ cận đây một mảnh trong khu nhà cũng coi là cực kỳ xa hoa tồn tại, điêu lan ngọc thể tường rào hành lang, kết cấu tinh diệu núi giả trí tao, tại cộng thêm cái kia sang trọng tinh xảo đồ gia dụng Đồ Vật, này trong sân tựa hồ mỗi một chỗ đều là thiết kế tỉ mỉ kết quả.

Mà vào giờ phút này, này lớn như thế bên trong viện lại cũng chỉ có hai người.

Một cái bạch y tung bay lão giả, chấp hai tay sau lưng sau lưng, đứng lẳng lẳng tại sân cái ao trước, hai mắt nhân nhạ nhìn thẳng trước mặt, nhìn qua giống như một cái rãnh rồi già lão người, nhưng toàn thân cao thấp lại có một cổ làm người ta kinh hãi khí thể chậm rãi tản ra.

Mà ở sau lưng lão giả này còn có một cái đàn ông trẻ tuổi, hấn mặc một cái thanh sắc, tóc dài màu đen thẳng đến vai, to lớn thân thể thẳng tắp, cả người phẳng phất là một người bất động tượng đá, chỉ có cặp kia hai con ngươi màu đen, thỉnh thoảng thoáng qua một đạo quý dị tử mang, hết sức làm người khác chú ý.

Hai người kia không phải ai khác, chính là cái kia Huyền Lôi Tông Ngoại Môn - Lý trưởng lão cùng bây giờ đã tiến vào Huyền Lôi Tông - Tôn Triết, hơn nữa, Tôn Triết cũng đã bị Lý trưởng lão thu là Ký Danh Đệ Tử, đối với chút nào không bối cảnh Tôn Triết mà nói, đây không thể nghi ngờ là chuyện tốt.

"Tôn Triết, ngươi xem ta viện này rơi như thế nào?"

Hồi lâu sau, Lý trưởng lão chậm rãi mở miệng hỏi.

Tôn Triết hơi sững sờ, không hiểu Lý trưởng lão hỏi cái này mà nói ý tứ, nhưng hấn hai đời trí nhớ, cuối cùng không phải người bình thường có thể so sánh, trong nháy mắt thì có chính mình lý luận.

"Viện này rơi sang trọng xa quý, sợ rằng ở nơi này lớn như thế Bắc Phong Thành cũng tuyệt đối chụp tại trước 10 hàng ngũ, gian phòng này sân trong vật liệu gỗ áp dụng là cao cấp Tử Hoa gỗ, trên đất thật sự cửa hàng cũng là cứng rắn dị thường xanh Thiết Nham, tại cộng thêm thiết kế tinh xảo, phối hợp lên trên núi giả, cái ao những thứ này phong cảnh vật thiết, khiến cho xa hoa bên trong lại mang theo mấy phần nhã trí, thưởng thức nâng cao một bước, sư tôn viện này rơi có thể nói không tầm thường."

"Ha ha, không tệ không tệ, ta quả nhiên chưa từng nhìn lầm, người quả nhiên không phải bình thường người tuổi trẻ có thể so sánh, vẻn vẹn là như thế lý luận cũng có thể thấy được người kiến thức tuyệt đối bất phàm"

"Ta cả đời này trừ tu luyện ở ngoài, để ý nhất chính là này ở chỗ, gian phòng này ta cũng hoa không ít tâm tư, chỉ một bạch ngân liên hoa không dưới mười vạn lượng, người có thể đủ thoáng cái nói ra nhiều như vậy, đã coi như là cực kỳ tốt." Lý trưởng lão quay đầu, cười hướng Tôn Triết mở miệng nói. Từ hấn cao hứng trên nét mặt cũng có thể thấy được, hấn xác thực rất là để ý gian phòng này.

Đối với Lý trưởng lão tán thưởng, Tôn Triết ngược lại không có quá mức để ý.

Chốc lát sau khi trầm mặc, Lý trưởng lão chậm rãi tiến lên trước hai bước, nhân nhạ mở miệng nói,

"Đã nhiều ngày sư tôn để cho cái kia Hồ Lỗi mang người làm quen một chút Huyền Lô Tông, người bây giờ cảm giác như thế nào?"

"Đã nhiều ngày Hồ Lỗi sư huynh xác thực cho Tôn Triết giảng giải rất nhiều, Tôn Triết cũng lớn đến mức biết được Huyền Lô Tông tạo thành, tuy nhiên..." nói tới chỗ này, Tôn Triết lại dừng lại.

"Tuy nhiên làm sao?" Thấy Tôn Triết muốn nói lại trì hoãn, Lý trưởng lão không khỏi nhíu mày.

"Mặc dù Hồ Lỗi sư huynh cho Tôn Triết giảng thuật rất nhiều, nhưng giảng thuật phần lớn đều là Huyền Lô Tông một ít Giới Luật, liên quan tới tu luyện cùng một hán nhưng là không nói tới một chữ, cho nên Tôn Triết đối với phương diện tu luyện vẫn một mảnh mơ hồ, mong rằng sư tôn có thể chỉ điểm một hai." Tôn Triết dứt khoát đem nghi ngờ trong lòng thoáng cái nói ra.

"Ha ha, cái này cũng trách không được Hồ Lỗi tiểu tử kia, những thứ này đều là tông môn quy định, cũng được, người đã như thế nóng lòng, ta trước hết kể cho người biết một, hai, cũng tốt cho người có đại khái biết, sau này tu luyện cũng có một mục tiêu cùng đại khái phương hướng." Nói tới đây, Lý trưởng lão thần sắc cũng biến thành nghiêm túc.

"Này con đường tu luyện thật ra thì có rất nhiều con đường, cái gọi là đại đạo ba nghìn chính là cái đạo lý này, mà chúng ta Lô Tu chẳng qua chỉ là tu luyện trong đó một đạo, chúng ta tu luyện chính là trong thiên địa Lô Đình Chi Lực."

"Đúng như người thật sự biết, cũng không phải là mỗi người cũng có thể trở thành là Tu Giả, nó yêu cầu nhất định tư chất, mà tư chất chính là đối với Thiên Địa Chi Lực hấp dẫn trình độ, nếu là hấp dẫn trình độ quá thấp, là không thể nào hoàn thành cái kia Trúc Cơ cơ bản nhất, cũng liền không cách nào đem Thiên Địa Chi Lực lưu ở trong người, Tự Nhiên cũng liền không cách nào trở nên Tu Giả."

Tôn Triết có chút gật đầu một cái, nhất thời hiểu được, thật ra thì cái gọi là tư chất chính là đối với Thiên Địa Chi Lực hấp dẫn trình độ, hấp dẫn trình độ cao tư chất dĩ nhiên là được, hấp dẫn trình độ thấp dĩ nhiên là kém, mà thân thể của hán chính là Thiên Lô dung hợp mà thành, đối với Lô Đình Chi Lực hấp dẫn trình độ dĩ nhiên là người bình thường không cách nào so sánh.

"Mà chỉ cần tư chất đạt tới yêu cầu cơ bản nhất, người liền có thể mượn trúc cơ đan hoàn thành trụ cột nhất Trúc Cơ, tiến vào mà trở thành cấp thấp nhất, Nhất tinh Lô giả. Dĩ nhiên, tư chất người cao đến tám mươi chín điểm, không cần trúc cơ đan cũng có thể dễ dàng Trúc Cơ thành công." Nói tới chỗ này, cho dù là Lý trưởng lão cũng không khỏi lộ ra một tia hâm mộ, mặc dù không có thể nói tư chất hoàn toàn quyết định tương lai, nhưng lại ở mức độ rất lớn ảnh hưởng một cái Tu Giả có thể đạt tới độ cao, mà Tôn Triết tư chất không thể nghi ngờ là trong đó đứng đầu cái loại này.

"Cái kia Lô Tu thực lực là thế nào phân chia?" Nhìn Lý trưởng lão, Tôn Triết mở miệng hỏi.

"Lô Tu chẳng qua chỉ là tên gọi chung, trên thực tế dựa theo phân chia thực lực là bảy đại giai cấp, Lô giả, Lô Sư, Lô Tôn, Lô Chủ, Lô Quân, Lô Đế, Lô Thánh, mà mỗi một giai cấp lại hóa thành Thất Tinh. Người không nên xem thường này từng cái đẳng cấp phân chia, không nói cái kia đại giai cấp phân chia, chính là cùng giai cấp bên trong bất đồng Tinh Cấp, thực lực sai biệt cũng là phi thường to lớn. Tỷ như, một cái Nhất tinh Lô giả cùng một cái Nhị Tinh Lô giả hai người tỷ đầu mà nói, nếu như không có ngoại ý muốn, sau cùng lấy được thắng lợi tuyệt đối là cái kia đạt tới Nhị Tinh Lô giả, mặc dù nhìn như chỉ có kém một tinh, trên thực tế hai người thực lực nhưng là chênh lệch rất nhiều."

"Cùng giai cấp Thất Tinh phân chia, trước hai sao bị gọi là là tiền kỳ, ba sao Tứ Tinh gọi là là trung kỳ, Ngũ Tinh Lục Tinh là là hậu kỳ, về phần Đệ Thất Tinh, chính là Đại viên mãn giai đoạn, xông phá này Đại Viên Mãn, là có thể đến bước vào kế tiếp một cấp độ, tiến vào mà tiến vào một cái độ cao mới."

Bất tri bất giác, thái dương dần dần lặn về phía tây, hoàng hôn cũng theo đó hạ xuống, thời gian ở nơi này dạng trong lúc bất tri bất giác đi qua, mà Lý trưởng lão cũng rốt cuộc dừng lại giảng thuật.

"Được, hôm nay liền nói tới đây đi." Ngẩng đầu nhìn một chút thiên không, Lý trưởng lão lúc này mới phát hiện thời gian đã không còn sớm.

"Nhiều tạ ơn sư tôn dạy dỗ, Tôn Triết vô cùng cảm kích." Đối với cái này Lý trưởng lão, Tôn Triết ngược lại thật có vài phần cảm kích, mặc dù hán cũng biết này Lý trưởng lão là coi trọng hán tư chất thiên phú, nhưng đối với chính mình như thế tận tâm tận lực, hay là để cho hán bất tri bất giác sinh ra mấy phần làm rung động tình.

"Ha ha, không sao, người cũng là vì sư Ký Danh Đệ Tử, dạy dỗ một phen dĩ nhiên là chuyện đương nhiên, bất quá Tu Luyện Chi Đạo, ta chỉ có thể cho người tối dẫn đạo, thật đang cố gắng còn cần dựa vào chính người, nếu là người có thể tiến vào nội môn, vì sư liền thu người làm quan môn đệ tử, toàn thân sở học toàn bộ truyền thụ cho người."

Nói xong, Lý trưởng lão cũng không nhìn nữa Tôn Triết, trực tiếp hướng nhà bên trong đi vào, chỉ có cái kia nhân nhạ lời nói vẫn ở chỗ cũ Tôn Triết bên tai vang dội.

Thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, Tôn Triết trong mắt lóe lên một luồng kiên định.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tam Tinh Lôi Giả

Ở một nơi sân trong bên trong căn phòng, Tôn Triết ngồi xếp bằng ngòai đang ngòai vào trên, hai mắt khép hờ, cương nghị gương mặt cũng hiện ra một mảnh yên tĩnh vẻ, coi như Huyền Lôi Tông đệ tử, từng cái đều có chính mình độc lập trụ sở, mà ở trong đó chính là Tôn Triết căn phòng.

Đi tới nơi này Huyền Lôi Tông đã có sắp tới ba tháng, ở Lý trưởng lão hết lòng dạy dỗ bên dưới, hắn rất nhanh sẽ lĩnh ngộ tu luyện mỗi cái Yếu Quyết, hơn nữa Tôn Triết tư chất vốn là cực kỳ bất phàm, không được thời gian dài liền dẫn đầu Trúc Cơ thành công, chân chính thành một cái đệ giai Tu Giả, bước lên Lôi Tu chỉ đạo.

Ở Tôn Triết trước người để một quyển hơi lộ ra phong cách cổ xưa sách vở, sách vở Phong trên mặt in "Lôi Vân Quyết" ba chữ to, đây chính là Tôn Triết bây giờ thật sự tu luyện công pháp.

Đây Lôi Vân Quyết cũng không phải là cái gì cực kỳ tốt công pháp, cơ hồ toàn bộ tiến vào Huyền Lôi Tông Ngoại Môn Đệ Tử tu luyện đều là môn công pháp này. Chân chính thượng đẳng tu luyện công pháp cực kỳ trân quý, trừ phi đạt được vô cùng công lao lớn, bằng không Huyền Lôi Tông rất ít sẽ truyền xuống cao cấp tu luyện công pháp, cho dù Tôn Triết đứng Lý trưởng lão Ký Danh Đệ Tử cũng không có bất kỳ ngoại lệ.

Bất quá Tôn Triết cũng không có thật kén chọn, có một môn tu luyện công pháp cung cấp hắn tu luyện hắn đã là vô cùng hài lòng, hắn liền trực tiếp dựa theo Lôi Vân Quyết phía trên kẻ lại tu luyện.

Hai chân khoan lại mà ngòai, hai tay các nắm một đạo pháp quyết, trong cơ thể kia mỏng manh Thần Thức chậm rãi thả ra, chung quanh thân thể từng tia thiên địa linh khí từ từ bị hấp dẫn dạt hấp thu vào trong cơ thể, ở các vị trí cơ thể kinh mạch vận hành một lần sau, từ từ biến thành Lôi Thuộc Tinh linh lực chứa đựng ở nơi đan điền.

Cũng có lẽ là bởi vì vừa mới tu luyện không bao lâu duyên cớ, linh lực vận hành tốc độ cũng không nhanh, nhưng là bởi vì Tôn Triết thân thể chính là độc nhất vô nhị Lôi Điện thân thể, đối với Lôi Đình Chi Lực sức hấp dẫn vượt xa người thường, cho nên hắn hấp dẫn linh lực cũng nhiều hơn rất nhiều người bình thường.

Nếu là nói đến người khác vận hành linh lực đúng một dòng suối nhỏ, như vậy Tôn Triết mỗi một lần vận hành linh lực chính là một con sông lớn, trong đó bao hàm linh lực tuyệt đối là người bình thường không chỉ gấp mười lần, như vậy mặc dù tăng nhanh tu hành độ tiến triển, nhưng mỗi lần linh lực thông qua kinh mạch lúc, Tôn Triết đều cảm giác được một loại thấu xương căng đau cảm giác, phảng phất cả người đều phải bị phanh vỡ.

Cắn chặt răng, trên trán mồ hôi hạt chậm rãi nhỏ xuống, y phục cũng bị thấm ướt không ít, nhưng Tôn Triết lại không có chút nào để ý, như cũ đem hết toàn lực vận hành trong kinh mạch linh lực.

Theo linh lực lần lượt vận hành, Tôn Triết kinh mạch cũng bị miễn cưỡng mở rộng không ít, chứa linh lực cũng so với lúc trước càng nhiều, tốc độ vận hành càng thoải mái, mà hết thảy này đều là trong lúc vô tình tăng nhanh Tôn Triết tốc độ tu luyện.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, kèm theo linh lực không ngừng vận hành, Tôn Triết phía trên lại tụ tập mất trần có thể thấy đậm từ sắc Lôi Thuộc Tinh linh khí, giống như nhiều đóa Phù Vân vậy phơi bày Tôn Triết đỉnh đầu, đây rõ ràng là Lôi Vân Quyết tu luyện tới cảnh giới cực sâu mới có hiện tượng, nhưng Tôn Triết cũng đã trước thời hạn hiển hiện ra.

"Đoàng đoàng đoàng "

Một hồi trầm thấp bạo mình chi tiếng vang lên, cả người giống như rang đậu vậy một hồi giòn vang, Tôn Triết trên đỉnh đầu đột nhiên huyền hóa ra một hồi gió lốc, trực tiếp đem Lôi Vân bao vây lại, toàn bộ linh lực cũng cực kỳ nhanh chóng hướng Tôn Triết trên đỉnh đầu chui vào, trực tiếp tiến vào Tôn Triết thân thể, mà vào giờ phút này, Tôn Triết trên khuôn mặt cũng quý dị hiện ra một tia đỏ ửng vẻ.

"Rút cuộc đạt tới yêu cầu, ba tháng, tốc độ này ngược lại có chút kinh người, sợ rằng những tên kia sẽ dọa cho giật mình đi."

Mấy giờ sau, Tôn Triết chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, hai tay để xuống, trên đỉnh đầu Lôi Vân cũng dần dần tiêu tan, hai cái nhỏ nhắm mắt chậm rãi mở ra, lưỡng đạo kinh người Tử Mang lóe lên một cái rồi biến mất, phảng phất lưỡng đạo chớp động mà qua Lôi Điện.

Ngoài miệng mặc dù nói như vậy đến, nhưng Tôn Triết lại không có nửa điểm do dự, trực tiếp đứng dậy, cất bước hơi hướng cửa phòng ra đi ra ngoài.

Mặc dù đây là đang Bắc Phong Thành bên trong thành, nhưng Huyền Lôi Tông chiếm cứ diện tích như cũ cực kỳ rộng lớn, hồi lâu sau, Tôn Triết mới rút

cực từ kia ở sân trong đi tới chính mình mục đích, một tòa ba tầng cao lầu các trước mặt.

Chỗ ngồi này lầu các nhìn qua cực kỳ cũ kỹ, Các trên lầu son đã rơi xuống rất nhiều, một ít khúc quanh chỗ cũng đều đã thối rữa không chịu nổi, cả tòa lầu các phẳng phát sắp sụp đổ một dạng mà hẳn phụ cận lại không có nửa tòa kiến trúc, chỉ có đây một tòa lầu các lẻ loi trơ trọi tọa lạc tại nơi này.

"Đến!" Nhìn trước mắt chỗ ngồi này cũ nát cực kỳ lầu các, Tôn Triết trong mắt lóe lên một tia tinh mang, nếu như Tôn Triết không phải Huyền Lôi Tông đệ tử, hẳn nhất định không tưởng tượng nổi chỗ ngồi này nhìn qua sắp sụp đổ lầu các chính là Huyền Lôi Tông trọng yếu nhất một trong những địa phương, nơi này chính là Huyền Lôi Tông cất giấu vật quý giá công pháp, vũ kỹ Tàng Thư Các.

"Đứng lại!"

Ngay tại Tôn Triết sắp bước vào đây Tàng Thư Các trong phạm vi thời điểm, một tiếng lạnh giá quát ngán đột nhiên vang lên, chẳng biết lúc nào, hai cái nam tử áo đen xuất hiện ở Tôn Triết trước người, ngăn lại Tôn Triết đường đi, cho dù Tôn Triết mặc trên người đứng Huyền Lôi Tông quần áo đệ tử thì, hai người này trong mắt cảnh giác lại vẫn không có nửa điểm buông xuống.

Hai người này chẳng qua chỉ là thủ hộ Tàng Thư Các đông đảo lính gác bên trong hai người, coi như Huyền Lôi Tông vô cùng trọng yếu Tàng Thư Các, nơi này sức mạnh thủ hộ há lại sẽ yếu, không nói trước kia hoặc sáng hoặc tối thủ hộ cường giả, liền nói Tàng Thư Các xung quanh ẩn giấu vô số Cấm Chế trận pháp thì có thể làm cho vô số rình rập người phút chốc bỏ mạng.

"Ta là đệ tử mới nhập môn Tôn Triết, đây là ta lệnh bài thân phận."

Trong lúc nói chuyện, Tôn Triết liền đem một bàn tay cỡ lệnh bài màu đỏ đưa lên, đây chính là Tôn Triết Huyền Lôi Tông đệ tử thân phận đại biểu, bên trong ẩn chứa Tôn Triết tinh huyết, những người khác không thể nào ngụy tạo.

Bên trái nam tử áo đen kia nhận lấy Tôn Triết lệnh bài thân phận kiểm thử xem, hướng bên phải người kia gật đầu một cái, tỏ rõ thân phận không có vấn đề.

"Người tới nơi này làm gì? Người chẳng lẽ không biết nơi này chính là tông môn trọng địa, không thể xông loạn." Bên phải người kia giọng mặc dù hơi chậm, lại vẫn không có nửa điểm khách khí, cực kỳ cao ngạo hướng Tôn Triết chất vấn.

"Đệ tử mới nhập môn có thể tiến vào Tàng Thư Các một tầng lựa chọn sử dụng hai môn vũ kỹ, ta lần này chính là tới chọn vũ kỹ." Nhìn người kia cao cao tại thượng thần thái, Tôn Triết giọng cũng không khỏi lạnh xuống.

"Chẳng lẽ người không biết đây hai môn vũ kỹ chỉ có đạt tới Tam Tinh Lôi Gia thực lực mới có thể nhận sao? Ta nếu nhớ không lầm mà nói, các người đây một nhóm đệ tử nhập môn còn chỉ có ba tháng đi, chẳng lẽ người nói người ba tháng thì đến được Tam Tinh Lôi Gia thực lực, người cho rằng là người là Nội Môn Đệ Tử sao? Nếu như không có chuyện gì vẫn là dành thời gian tu luyện mới là chính sự, chớ không chuyện tới nơi loạn thoáng qua." Nghe được Tôn Triết lời nói, bên phải đàn ông kia không khỏi giễu cợt cơ cười lộ lên.

Ba tháng đạt tới Tam Tinh Lôi Gia thực lực, đây ở ngoại môn đứng tuyệt đối không có qua sự tình, cho dù là thần bí nội môn cũng cực ít cực ít.

Khóe miệng có chút nhếch lên, Tôn Triết đáy mắt hiện ra một luồng tinh mang, thực lực vi tôn, ở nơi nào đều phải lấy thực lực nói chuyện.

"Nói xuống không tác dụng, để cho ta chứng minh người một chút chẳng phải sẽ biết."

Trong lúc nói chuyện, Tôn Triết không khỏi đưa mắt về phía phía sau hai người một cái trên tấm bia đá, bia đá kia chính là dùng để khảo sát Tu Gia thực lực.

Nghe được Tôn Triết không chút khách khí phản kích, bên phải kia người nhất thời giận quá mà cười, hẳn không nghĩ tới một cái Tiểu Tiểu người mới dám với hắn mạnh miệng.

"Tốt tốt người muốn thử liền thử, nhưng nếu như thực lực người không có đạt tới Tam Tinh Lôi Gia, ta "

Hắn lời còn chưa nói hết, Tôn Triết chân phải cũng đã hung hăng đạp trên mặt đất, không đợi hai người kịp phản ứng, Tôn Triết cả người liền giống như đạn đại bác vậy vọt mạnh mà ra, trong nháy mắt cũng đã đến trước tấm bia đá, cánh tay phải hơi cong, nắm gân xanh, trong quả đấm càng là lóe ra chói mắt hào quang tử sắc.

Chỉ nghe một tiếng "Oanh" âm thanh vang trầm, to lớn quả đấm to không có nửa điểm khe hở ẩn tại thạch bi bia trên mặt, một cái rõ ràng Quyền Ấn xuất hiện ở trên tấm bia đá.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tầng Thờ Các

Tấm bia đá này sở dĩ đứng ở nơi này, chính là là trải nghiệm Huyền Lôi Tông đệ tử thực lực là hay không đạt tới tiêu chuẩn, mà đạt tới Tam Tinh Lôi Giả trực tiếp nhất ký hiệu là chính là ở đây trên tấm bia đá lưu lại một cái nửa tắc sâu Quyền Ấn.

Ở hai người nhìn chăm chú bên dưới, Tôn Triết quả đắm không có chút nào giả tạo đứng ở trên tấm bia đá, hơn nữa làm hai người khiếp sợ đứng, Tôn Triết quả đắm lại đang kia cứng rắn trên tấm bia đá ấn ra một cái rõ ràng Quyền Ấn, quyền kia ấn độ sâu rõ ràng đã không chỉ nửa tắc.

"Tam Tinh Lôi Giả "

Có chút khó tin nhìn một màn trước mắt, kia đứng đứng ở một bên hai cái hộ vệ áo đen đều lộ ra nồng nặc vẻ khiếp sợ, đây Tôn Triết rõ ràng là mới vừa tiến vào Huyền Lôi Tông cũng chỉ có ba tháng lâu người mới, mà thực lực cũng đã đạt tới Tam Tinh Lôi Giả trình độ, như vậy tốc độ tiến bộ không thể tự chủ được bọn họ không kinh hãi.

"Không biết hai vị sư huynh cho là Tôn Triết có không có tư cách tiến vào Tầng Thờ Các?" Tùy ý vầy vầy hơi tê tê tay trái, Tôn Triết từ từ đi tới kia trước người hai người, nhàn nhạt mở miệng hỏi. Bây giờ Tôn Triết tu vi đã đạt tới Tam Tinh Lôi Giả trình độ, hơn nữa thân thể của hắn cường hãn, cho dù là Tứ Tinh Lôi giả lực lượng cũng không nhất định so với hắn lớn, ở tấm bia đá này lên ấn ra một cái nửa tắc sâu Quyền Ấn, với hắn mà nói cũng không phải là cái gì việc khó.

Nghe được Tôn Triết tựa hồ có hơi lời giễu cợt, kia bên phải một tên hộ vệ sắc mặt nhất thời khó xem, hắn cũng không ngờ rằng Tôn Triết một người mới thực lực sẽ đạt tới Tam Tinh Lôi Giả trình độ kinh khủng.

"Người trẻ tuổi, người hợp cách, vào đi thôi!"

Đúng lúc này, một đạo cực kỳ nhợt nhạt nói đột nhiên truyền vào mấy trong tai người, thanh âm này tựa hồ cực kỳ phiêu miêu, căn bản không phát giác ra đây nguồn thanh âm, tựa hồ rất gần, lại phảng phất rất xa, nhưng nghe ở Tôn Triết trong tai lại giống như Chấn Lôi vậy vang dội, kia hai cái hộ vệ áo đen nghe được thanh âm này lập tức không tự chủ được mặt liền biến sắc, vốn là ngạo nghễ thần thái biến mất hầu như không còn, lộ ra cung kính cực kỳ thần sắc.

Ngắm nhìn bốn phía hồi lâu, lại vẫn không có nửa cái bóng người, Tôn Triết nhất thời hiểu được đạo thanh âm này chủ nhân khẳng định cũng là thủ hộ đây Tầng Thờ Các người, hơn nữa người này thực lực tuyệt đối cực kỳ kinh khủng, quá mức thậm chí đã đạt tới Lôi Sư thậm chí còn Lôi Tôn siêu cường cảnh giới. Tôn Triết biết rằng vào tinh thần mình lực, nếu không phải người kia tự động hiện thân, mình tuyệt đối không thể nào phát hiện hắn chỗ.

"Đa tạ tiền bối." Có chút cung khom người, Tôn Triết cũng không do dự nữa, trực tiếp về phía trước trong lầu các đi tới.

Mà đang ở Tôn Triết đi không lâu sau, hắn mới vừa rồi đứng chỗ bên phải một cái người trung niên quần áo trắng chậm rãi hiện ra bóng người, tóc mang theo hoa râm, chấp hai tay sau lưng sau lưng, nhìn đi xa Tôn Triết, tinh mang lóe lên trong đôi mắt mang theo vẻ vui vẻ yên tâm.

"Tam Tinh Lôi Giả tu vi lại có đến gần Tứ Tinh Lôi giả thực lực không tệ, không tệ, lần này Ngoại Môn ngược lại chiêu một mầm mống tốt, một năm sau cuộc thi đấu trong môn phái thời điểm, Ngoại Môn ngược lại cũng không cần giống như năm trước như vậy mất thể diện."

"Đệ tử gặp qua Hàn trưởng lão." Nhìn thấy đây hiện ra thân hình người trung niên quần áo trắng, kia ban đầu ngăn trở Tôn Triết hai cái hộ vệ áo đen thần sắc run lên, lập tức quỳ sụp xuống đất thấp giọng hô. Quần áo trắng, đây chính là Huyền Lôi Tông trưởng lão tượng trưng.

"Các người thật không tệ, mấy ngày không thấy, ngược lại càng ngày càng có cái giá, ngày mai đi Hình Phật Đường lịch luyện nửa năm trở lại." Vung tay áo một cái, người trung niên quần áo trắng bóng người lần nữa biến mất, lưu lại mặt đầy khổ sở hai người.

Mà hết thảy này Tôn Triết cũng đã không biết.

Đứng ở nơi này Tầng Thờ Các lầu các trước, Tôn Triết dừng bước lại, lần nữa từ trong vạt áo lấy ra cái viên này tượng trưng lệnh bài thân phận, về phía trước duỗi một cái. Sau đó, trước mặt nhất thời sáng lên lên một trận màu trắng màn sáng, cùng kia đỏ như màu máu hình vuông lệnh bài ẩn chung một chỗ, trên màn sáng kia nhất thời ánh sáng lóe lên, sau đó một hồi trầm thấp tiếng sấm vang lên, một cái một người cỡ quang môn liền xuất hiện ở Tôn Triết trước mặt.

Không do dự, Tôn Triết trực tiếp nhấc chân bước vào trong cửa lớn.

Bên trong cửa cùng ngoài cửa tựa hồ là hai cái hoàn toàn bất đồng không gian, bước vào đại môn sau, Tôn Triết trước mắt hình ảnh nhất thời phải biến đổi, một cái cực kỳ rộng rãi tinh thất xuất hiện ở Tôn Triết trong tầm mắt, tinh thất bên trong tất cả đều là từng hàng Từ Sắc Hoa tượng điêu khắc gỗ chế

kệ sách, trên kệ sách chính là đề từng quyển sách vở quyển trực, hơn nữa một ít thư tịch trên quyển trực mặt cũng bổ sung thêm từng tầng một nhàn nhật quang mô, tựa hồ là lên tác dụng bảo vệ.

Tầng Thư Các có ba tầng, mà ở trong đó chính là Tầng Thư Các tầng thứ nhất. Tôn Triết quét mắt nhìn lại, phát hiện trong tầng thứ nhất cũng không có nhiều người, chỉ có bảy tám người, từng cái cũng chuyên chú ở trước người quyển trực sách vở, vốn không có để ý Tôn Triết đến.

"Người chứng nhận đâu?"

Ngay tại thời điểm, một đạo thanh âm trong treo lạnh lùng đột nhiên vang lên, Tôn Triết lúc này mới phát hiện bên trái khúc quanh chỗ ngồi một cái phụ trách ghi danh người trung niên, hần là như vậy toàn thân Huyền Lô Tông đệ tử y phục, hướng về phía Tôn Triết mở miệng đòi nói.

"Ta là đệ tử mới nhập môn, đã đạt tới môn phái yêu cầu, dựa theo quy định trước tới chọn hai môn vũ kỹ." Sau khi nói xong, Tôn Triết lần nữa cho ra thẻ căn cước mình mình.

"Được, người chọn xong hai môn vũ kỹ sau, sẽ đến chỗ của ta ghi danh xuống. Nhớ, người chỉ có thể y theo sát lại thực lực của chính mình cảm lấy, hơn nữa cũng chỉ có thể ở nơi này Tầng Thư Các tầng thứ nhất lựa chọn sử dụng." Hơi lộ ra kinh ngạc xem Tôn Triết một chút, trung niên nhân kia giọng không biến hướng Tôn Triết dặn dò.

"Tạ sư huynh." Nói xong, Tôn Triết liền hướng về kia từng hàng kệ sách đi tới.

Đây Tầng Thư Các trong tầng thứ nhất cuốn sách rất nhiều, đủ loại các loại đều có, giống như một ít đại lục kiến thức, tu luyện thông thường. Yêu Thú Dị Bảo chỉ loại thư tịch chiếm tuyệt đại đa số, những sách này cũng không có bất kỳ hạn chế nào, đều là cung cấp người tùy ý đọc. Mà đôi thành bên ngoài một ít tu luyện công pháp, chiến đấu vũ kỹ quyển trực nhưng là không ít hơn, hơn nữa từng cái phía trên đều có bảo vệ cấm chế phòng ngự.

Dựa theo Lý trưởng lão giải thích, tu luyện công pháp cùng vũ kỹ đều là chia ra làm nhân cấp, Địa Giai, Thiên Giai ba cấp bậc, mà mỗi một cấp bậc bên trong lại chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm bốn cái tầng nhỏ lần, nói cách khác công pháp và vũ kỹ có mười hai cái tầng thứ phân chia, nói như vậy, cấp bậc càng cao công pháp vũ kỹ uy lực cũng lại càng lớn, nhưng đồng dạng cũng là càng phát ra trân quý.

Vũ kỹ đúng một môn đặc thù vận dụng linh lực kỹ xảo, một môn không tệ vũ kỹ có thể mang Tu Giả thực lực tăng lên gấp đôi, coi như là khiêu chiến vượt cấp cũng không phải là không thể sự tình, cũng đúng là như vậy, Tôn Triết mới có thể không kịp chờ đợi muốn tu hành vũ kỹ, dù sao, Cường Đại Tu Vi cũng còn cao siêu hơn vũ kỹ mới có thể thi triển ra.

"Sợ rằng tầng thứ nhất này bên trong làm người cấp vũ kỹ thượng phẩm cũng không tệ" tự giễu cười một tiếng, mặc dù Tôn Triết cũng muốn Địa Giai, Thiên Giai vũ kỹ cấp cao, thế nhưng dùng khí trân quý dị thường vật hần bây giờ cũng chỉ có thể là suy nghĩ một chút mà thôi, bằng mình bây giờ thực lực, coi như có được, cũng bất quá đúng Đồ mang ngoài thân thôi, nói không chừng còn sẽ đưa tới họa sát thân.

"Bạo Minh Kiếm Pháp, nhân cấp vũ kỹ trung phẩm, lấy Lô Đình Chi Lực thi triển, còn như sấm bạo mình một dạng kiếm pháp này không chỉ có tốc độ kinh người, lực công kích càng là cường hần."

"Hắc Viên Trọng Côn, nhân cấp hạ phẩm vũ kỹ, căn cứ Hắc Viên đặc tính diễn hóa tới, Côn Pháp đại khai đại hợp, luyện đến sâu bên trong có Vạn Phu Mạc Đương Chi Dũng, thích hợp vũ khí nặng Tu Giả sử dụng."

"Toàn Phong Tam Trọng Thái, nhân cấp vũ kỹ thượng phẩm, cực kỳ cường hần cước pháp, sau khi luyện thành thi triển nhưng hiện ra tam trọng cước ảnh, để cho người khó lòng phòng bị."

Nhìn đây từng cái vũ kỹ miêu tả, Tôn Triết con mắt đều không khỏi đỏ lên, nếu không phải là có hai môn hạn chế, hần đều muốn toàn bộ từ quang mô bên trong lấy ra lật xem xuống.

Ngay tại Tôn Triết do dự bất định thời điểm, một cái thổ hoàng sắc quyển trực xuất hiện ở trước mắt hần, ánh mắt hần nhất thời là bùng sáng.

"Rất quyền"

Không chút do dự nào, Tôn Triết tay trái trực tiếp đưa ra quang mô bên trong

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lô Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Lão đầu thần bí

Ngay tại Tôn Triết tay trái thăm dò quang mô một sát na kia, trong suốt quang mô nhất thời lóe ra một hồi hào nhoáng tia sáng màu vàng, một cổ đột nhiên lúc nào tới trở lực lập tức từ quang mô trên truyền qua tới, Tôn Triết tay trái lại bị tăng này quang mô đàn trở về.

Tôn Triết sắc mặt hơi đỏ một chút, loại tình huống này ngược lại vượt quá ngoài ý liệu của hắn, không có phân nửa do dự, nơi đan điền Lôi Thuộc Tính linh lực lập tức khuyến khích lên, trong nháy mắt liền tiến vào trong cánh tay phải, toàn bộ tay phải nhất thời lóe lên một hồi chói mắt tử mang, lần nữa hướng kia quang mô bên trong tiến vào.

Sắp tới Tứ Tinh Lôi giả lực lượng, hai người chống đỡ, cuối cùng là Tôn Triết thắng một nước, chỉ chớp lát sau, một tấm hiện lên nhàn nhạt Hoàng Quang quyền trục liền xuất hiện ở Tôn Triết trên tay phải, bất ngờ chính là kia quang mô bên trong tấm kia.

"Rất quyền (tàn), nhân cấp vũ kỹ trung phẩm, thượng cổ Man Hoang chi nhân luyện tập vũ kỹ, luyện đến Đại Thành nhưng quyền phá vạn vật, toái liệt tinh không, khó khăn lắm thành tựu Man Hoang chi nhân man lực thần thông. Bây giờ rất quyền mặc dù chỉ chẳng qua là ngoài còn sót lại giản hóa bộ phận, so với kia thượng cổ vũ kỹ phải đơn giản hơn nhiều, nhưng luyện tập cũng dễ dàng hơn rất nhiều, luyện đến sâu bên trong cũng là có vạn cân chi lực, cực kỳ cường hãn."

Nhìn kia trên quyền trục mặt giới thiệu, Tôn Triết trong mắt lóe lên một tia mừng rỡ, mặc dù đây rất quyền chỉ chẳng qua là nhân cấp vũ kỹ trung phẩm, trước mặt còn có một chút cao hơn nó lên nhất phẩm vũ kỹ thượng phẩm, nhưng Tôn Triết lại biết đây chính là tối thích hợp bản thân vũ kỹ.

Bởi vì Thiên Lôi thân thể duyên cớ, Tôn Triết thân thể lực lượng cũng cường hãn hơn người khác rất nhiều, mà rất quyền vừa vặn chính là vì hắn chế tạo, chỉ cần tập biết cái này rất quyền, tuyệt đối có thể đem hãn thân thể lực lượng phát huy được, đến lúc đó thực lực của hắn nhất định sẽ được thăng mấy bậc, vạn cân chi lực, chỉ sợ sẽ là vậy Lôi Sư cấp cường giả cũng không dám cùng hắn chính diện đối quyền.

"Tiểu oa oa khí lực không nhỏ a"

Một tiếng thanh âm già nua đột nhiên từ phía sau vang lên, Tôn Triết cả kinh, lập tức xoay người lại, lại phát hiện chẳng biết lúc nào, phía sau mình thêm một cái quét sân lão đầu, một đạo mờ hồi lạnh không tự chủ được từ sống lưng chảy xuống, lão đầu này lại vô thanh vô tức ra hiện tại sau lưng hắn, nếu như là địch nhân mà nói, hãn bây giờ sợ rằng đã là một cỗ thi thể.

"Mới vừa có chút quên hết tất cả." Tôn Triết âm thầm tự trách nói.

Nghe được cái này lão đầu tựa hồ rất là tùy ý lời nói, Tôn Triết đồng tử ngay sau đó có chút co rút lại, trong mắt lóe lên một tia cảnh giác. Lúc này Tôn Triết mới từ quan sát kỹ lên lão đầu này đến, toàn thân cực kỳ cũ nát, thái độ lạnh nhạt, cũ áo lót, tóc đã hoàn toàn hoa râm, hai mắt cũng là mờ lung mờ nhạt, tựa hồ không có bao nhiêu thần thái, trong tay cầm một cái quét sân cây chổi, ngay cả nói chuyện với Tôn Triết thời điểm như cũ đang không ngừng quét dọn trên đất tro bụi.

"Tiền bối quá khiêm tốn." Xem hồi lâu, Tôn Triết vẫn là không nhìn thấu đây trước mặt cái này quét sân lão đầu, lão đầu này nhìn qua tựa hồ cùng bình thường bình thường lão giả cũng không có nửa điểm khác nhau, nhưng lời vừa mới nói mà nói lại rõ ràng là nhìn thấu Tôn Triết sâu cạn, trong lúc nhất thời, Tôn Triết ngược lại thật không đoán ra lão giả này ý tứ.

Nghe được Tôn Triết trả lời, lão đầu kia dừng lại trong tay một chút, chậm rãi ngẩng đầu lên, ó vàng hai mắt có chút nheo lại, liên quan nhãn mặt bằng sắp xếp về thân hòa nụ cười, một bên nhìn từ trên xuống dưới Tôn Triết một bên khẽ gật đầu, phảng phất tự lắm bảm vậy giải thích nói,

"Trên thân thể Lôi Quang chợt hiện, lôi đạo tư chất bất phàm, gân cốt cũng coi như tinh kỳ, miễn cưỡng coi như là một không tệ mầm non."

Sau khi nói xong, dĩ nhiên cũng làm không để ý nữa thái Tôn Triết, lần nữa nghiêm túc quét lên đất đến, tựa hồ tới chỉ một là vì cho Tôn Triết làm một cái phán xét, mà không có còn lại con mắt.

Tôn Triết trong mắt tinh mang chợt lóe, hai tay ôm quyền, cung kính nói,

"Còn xin tiền bối chỉ điểm một phen."

Lúc này, Tôn Triết coi như là kẻ đàn độn cũng hiểu được đây quét sân lão đầu nhất định là một cái ẩn giấu cường giả, cho dù không cảm giác được trên người hãn khí tức, nhưng chỉ bằng vào mấy lời nói này liền tuyệt đối không phải người bình thường có thể nói ra tới. Dĩ nhiên, cũng có thể là lão đầu này đứng ở ngực bịa chuyện vừa vặn đúng phải, nhưng này đúng khí trùng hợp quả thực quá nhỏ, ít nhất Tôn Triết liền tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

"Lão nhân bất quá là một quét sân người làm, làm sao chỉ điểm chút gì, tiểu oa oa ngươi tìm lộn người rồi đến, tiểu oa oa tránh ra xuống, để cho ta đem nơi này quét"

Nói xong, không để ý tới Tôn Triết phản ứng trực tiếp liền dùng cây chổi quét lên đến, Tôn Triết sửng sốt, lại chỉ để cho mờ.

Cái này Tăng Thụ Các tầng thứ nhất cực kỳ rộng rãi, trung gian cũng là cách từng toà từng toà rất cao kệ sách, bên trong mỗi một người đều tại chuyên

chú vớ trong tay mình công pháp sách vở, hai người đối thoại lại không có một người chú ý tới.

"Ai, rốt cuộc quét sạch, lão đầu từ hôm nay sống rốt cuộc làm xong" nói xong, ngẩng đầu nhìn một chút mặt đầy bất đắc dĩ Tôn Triết, lão đầu đầy mắt thoáng qua một nụ cười.

"Vốn là lão đầu ta cũng lười quét dọn nơi này, hai ngày trước gặp lại người bên phải kia kệ sách xếp hàng thứ ba bên phải nhất kia một cuốn quyển trục rớt xuống, lão đầu từ liền đem nó nhặt lên, thấy mặt trên của nó dính không ít tro bụi mới hiểu được tầng thứ nhất này đúng như vậy bản, hôm nay như vậy đảo qua, rốt cuộc không chút tạp chất hơn, ai, quét xong là tốt rồi, quét xong là tốt rồi" vỗ vỗ có chút ề ảm lung, lão đầu từ chậm rãi đi ra ngoài.

"Đùa, quyển trục này có Cẩm Chế bảo vệ làm sao biết chính mình rớt xuống" nghe được lão đầu có chút qua loa lời nói, Tôn Triết không khỏi có chút buồn cười, nhưng mà nói vừa nói ra khỏi miệng, thần sắc hần nhất thời sững sờ, trong mắt nhất thời thoáng qua vẻ mừng như điên, tựa hồ mình Bạch lão đầu trong lời nói ý nghĩa.

"Bên phải kệ sách xếp hàng thứ ba bên phải nhất "

Trong lúc nói chuyện, Tôn Triết lập tức hướng bên phải kệ sách chạy tới.

"Ha ha, tiểu oa oa phản ứng vẫn là quá chậm a, nhớ năm đó lão đầu từ ta ách, nhớ tới, lấy hần thực lực bây giờ có thể hay không cầm đến cái kia vũ kỹ ngược lại là một vấn đề, ai, coi là, này cũng không liên quan chuyện của ta, lão đầu từ nhưng nói cái gì cũng không nói, hết thầy đều đúng tiểu oa oa chính mình đoán" nhìn Tôn Triết động tác, kia quét sân lão đầu khóe mắt thoáng qua một nụ cười, sau đó tựa hồ nghĩ đến cái gì, vừa đành chịu lắc đầu một cái, rất không chịu trách nhiệm tự nhủ.

Vừa nói, lão đầu này bước chân lại không có dừng lại, không có đi ra khỏi lầu các, ngược lại chậm rãi hướng lầu các Đệ Nhị Tầng cửa vào đi tới, ngay tại hần sắp bước vào cửa vào thời điểm, một tầng màn ánh sáng trắng lập tức tránh hiện ra, chính là ngăn trở người ngoài tiến vào cấm chế phòng ngự.

Nhưng lão đầu này lại phảng phất không nhìn thấy tầng này màn ánh sáng trắng, dưới chân không có chút nào dừng lại bước vào đi, nhưng làm người bắt ngờ là, đây màn ánh sáng trắng không có nửa điểm ngưng đọng, mà lão đầu kia bóng người lại trong phút chốc biến mất ở tầng thứ nhất, nếu là Tôn Triết thấy như vậy một màn xác định sẽ khiếp sợ há to mồm, cái này có thể ngăn trở Lôi Sư cường giả Cẩm Chế lại hướng về phía lão đầu không có nửa điểm tác dụng!

Mà lầu các trong tầng thứ nhất phụ trách ghi danh đệ tử thấy lão đầu này rời đi, lại như trút được gánh nặng chậm rãi phun một ngụm khí, trên mặt hiện ra một tia giải thoát dễ dàng.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Lôi Đình Song Trọng Trảm

"Lôi Đình Song Trọng Trảm, nhân cấp cực phẩm vũ kỹ, lấy Lôi Đình Chi Lực rót vào thân đao, ở vô cùng trong thời gian ngắn vận chuyển linh lực, ngưng kết ra hai thanh lôi đình chỉ nhận, một trước một sau, một nhanh một chậm, một nhẹ một nặng, đồng thời song ảnh, khiến người ta khó mà phòng bị."

Nhìn trước mắt môn vũ kỹ này giới thiệu, Tôn Triết con mắt nhất thời là bùng sáng, nếu không phải lão đầu kia chỉ điểm, hần tuyệt đối phát hiện không ở nơi này xó xỉnh chỗ còn có như vậy một môn cường hãn vũ kỹ. Nhân cấp cực phẩm vũ kỹ, dựa theo lẽ thường mà nói, loại này đẳng cấp vũ kỹ tuyệt đối không nên đặt ở đây Tầng Thứ Các tầng thứ nhất, cường đại như vậy vũ kỹ tuyệt đối có tư cách tiến vào Đệ Nhị Tầng bên trong.

"Chẳng lẽ môn vũ kỹ này có vấn đề gì?" Nghĩ tới đây Tôn Triết không khỏi đưa mắt về phía cái kia thần bí lão đầu, nhưng lần nữa nhìn, là Tầng Thứ Các tầng thứ nhất nơi nào còn có lão đầu kia bóng người, chẳng biết lúc nào, hần đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Coi là, nếu trưng bày ở chỗ này nhất định là có thể làm cho Nhân tu luyện, nhân cấp cực phẩm vũ kỹ, như thế nào đi nữa cũng sẽ không phế vật đi "

Nghĩ tới đây, Tôn Triết không khỏi liếm liếm có chút phát khô môi, trong mắt cũng lóe lên hai đạo tinh mang, chỉ phải lấy được môn vũ kỹ này, thực lực của hần tuyệt đối sẽ tăng lên trên diện rộng, hần quả thật đã động tâm.

Giống như bắt đầu như thế, bên trong đan điền lõi đình linh lực lập tức vận khởi, trong nháy mắt liền rõ ràng qua các nơi kinh mạch vận hành đến trên tay phải, chỉ thấy một hồi tử mang lóe lên, bàn tay phải trong nháy mắt bao bọc một tầng ánh sáng súc tích, biến thành tử đậm sắc vẻ. Sau đó tay trái chợt lóe, vạch qua một cái bóng mờ, trực tiếp cắm vào tia sáng kia màng bên trong.

Mà đúng lúc này, kia trong suốt quang mô lập tức lóng lánh ra một hồi chói mắt hào quang tử sắc, toàn bộ màn sáng trong phút chốc đều biến thành tử hắc vẻ, mà quang mô độ dày càng là trong nháy mắt biến thành vài tấc.

"Phanh" một tiếng vang trầm thấp, Tôn Triết tay trái lại bị bắn ngược trở về.

"Hừ!" Tôn Triết trong mắt quyết sắc chợt lóe, môn vũ kỹ này hắn đã tình thế bất buộc, trong nháy mắt, nơi đan điền linh lực toàn bộ trào xáo mà ra, không có chút nào cất giữ trong nháy mắt tiến vào cánh tay phải, Tôn Triết toàn bộ cánh tay phải trong nháy mắt cũng tản mát ra nhàn nhạt tử mang, một cỗ cường hân khí tức nhất thời tản ra.

Chân phải về phía trước đạp một cái, cánh tay phải thuận thế vọt tới trước ra, từng cái gân xanh nhất thời văng lên, to lớn bắp thịt sau đó căng thẳng, lần này vận dụng không chỉ có hân linh lực, thân thể lực lượng cũng toàn bộ dùng được, tay trái lúc lao ra càng là mang theo hiên hách tiếng gió, cỗ lực lượng này đã vượt qua xa Tam Tinh Lôi Giả có thể đạt đến đến cực hạn, vậy vừa mới đạt tới Tứ Tinh Lôi giả tựa hồ cũng có chút không kịp.

"Àm!"

Một tiếng trầm thấp vang, Tôn Triết thân thể lập tức bị chấn đảo về, bình tĩnh trên khuôn mặt nhất thời hiện ra vẻ khác thường đỏ ửng, khoe miệng cũng xúc mục kinh tâm chảy ra một tia máu tươi.

Mới vừa rồi giao phong mặc dù cũng không là cùng người chiến đấu, hân nhưng là đã bị thương, hơn nữa còn là thương ở một cái Cẩm Chế lực phản chấn lên.

"Quyển trục này tuyệt đối phải có Ngũ Tinh Lôi giả trở lên thực lực mới có thể lấy ra!"

Nhìn trước mắt hiện lên nhàn nhạt tử mang vũ kỹ quyển trục, Tôn Triết không thêm để ý chút nào xoa một chút khoe miệng máu tươi, trong mắt hiện lên nồng đậm không cam lòng. Hắn cuối cùng là thời gian tu luyện quá ngắn, cho dù tư chất siêu phàm, như cũ chỉ có thể đạt tới Tam Tinh Lôi Giả trình độ, cộng thêm thân thể cường hân, cũng bất quá có thể có thể so với Tứ Tinh Lôi giả.

Ngũ Tinh Lôi giả, với hắn mà nói còn có nhất định khoảng cách!

Có lúc người chính là như vậy, một ít gì đó, nếu như bắt đầu người không có chú ý tới, nó được hay mất, người có lẽ cũng sẽ không để ý; nhưng là nếu như người một khi chú ý tới, tâm lý có như vậy về mong đợi cùng ý tưởng, như vậy lấy được cùng không chiếm được tuyệt đối cũng không giống nhau.

Tôn Triết bây giờ chính là như vậy, nếu như không có thần bí kia lão đầu chỉ điểm, hắn cũng không biết đây xó xỉnh có như vậy một môn nhân cấp cực phẩm vũ kỹ, như vậy hắn đương nhiên sẽ không để ý, khả năng tùy tiện lựa chọn sử dụng một môn vũ kỹ cứ như vậy đi; nhưng sự thật nhưng là ngược lại, hắn vừa vận là biết như vậy một môn vũ kỹ tồn tại, hơn nữa còn có có được ý tưởng, nhưng bây giờ không chiếm được, hắn liền tuyệt đối là sẽ không cam tâm tình nguyện buông tha.

Nhìn trước mắt hiện lên nhàn nhạt Tử Quang Cẩm Chế, Tôn Triết đứng ở chỗ này hồi lâu, đột nhiên, một cái có chút điên cuồng ý tưởng xuất hiện ở trong lòng hắn.

Do dự hồi lâu, Tôn Triết trong mắt rốt cục vẫn phải lóe lên quyết sắc, hắn vẫn là quyết định thử một lần.

Tay trái lần nữa đưa ra, nhưng lần này nhưng là không có lõi cuốn nửa điểm lõi đình linh lực, năm ngón tay hơi cong, nhẹ nhàng dè ở kia cấm chế phòng ngự trên, cùng này trong nháy mắt, Tôn Triết lập tức không chút do dự vận hành Khởi Lôi Vân Quyết lên.

Lôi Vân Quyết điên cuồng vận khởi, linh lực trong nháy mắt vận hành, Thiên Lôi thân thể sức hấp dẫn bức nào mạnh, trong nháy mắt liền có một cỗ cực mạnh lực hút từ lòng bàn tay truyền ra, trực tiếp hướng về kia đậm tử sắc quang mô hiện lên đi! Nếu không thể từ bên ngoài phá tan cấm chế, như vậy liền hấp thu kia phòng ngự lõi đình linh lực, chỉ cần không có kia Lôi Đình Chi Lực, đây cấm chế phòng ngự Tự Nhiên cũng không có hiệu quả.

Tôn Triết ý tưởng không thể bảo là không lớn mật, đây cấm chế phòng ngự chính là cùng đây toàn bộ Tầng Thứ Các thủ hộ đại trận luyện thành nhất thể, lại không nói kia thủ hộ trong đại trận trưởng thành thảng dãi tích góp khó mà lường được Thiên Địa Chi Lực, nếu như tràn vào Tôn Triết trong cơ thể, Tôn Triết nhất định sẽ trực tiếp bạo thể mà chết; đây Tầng Thứ Các càng là thật nhiều Huyền Lôi Tông cường giả lúc nào cũng thủ hộ, nếu là bị bọn họ tra ra dấu vết, Tôn Triết xử phạt cũng nhất định không nhẹ.

Nhưng làm cho này nhân cấp cực phẩm vũ kỹ, Tôn Triết lại cam nguyện bốc lên một lần nguy hiểm!

Kèm theo Tôn Triết điên cuồng hút, quang mô bên trong Lôi Đình Chi Lực nhất thời giống như nhũ yển vào ngực vậy hướng Tôn Triết trong tay phải cuồng dũng tới, tử sắc kia quang mô trong nháy mắt âm đậm xuống.

"Chính là cái này thời điểm!"

Tôn Triết trong mắt tinh mang chợt lóe, tay phải lập tức hướng quang mô bên trong quyền trục với tới.

Mà ở này đồng thời, toàn bộ Tầng Thử Các đại trận đột nhiên ánh sáng có chút chột lóe, tựa hồ chịu cái gì kích thích một dạng trận tâm chỗ Thiên Địa Chi Lực trong nháy mắt hướng trong trận pháp hiện lên đi qua, toàn bộ đại trận trong nháy mắt lóe ra hào nhoáng ánh sáng.

"Thế nào?" Một tiếng trầm thấp quát hỏi, mười mấy hộ vệ áo đen nhất thời xuất hiện ở Tầng Thử Các bốn phía, Tầng Thử Các bên trong cũng lập tức lóe lên mấy đạo thân ảnh, mỗi một người cũng là khí chất trầm ổn, trên người khí tức so với Tôn Triết tiến vào lúc gặp phải hai người hộ vệ kia đều mạnh không chỉ gấp mấy lần, bọn họ mới là thủ hộ Tầng Thử Các lực lượng chân chính.

Không có báo động vang lên, như vậy tình hình cũng không giống là ngoại địch xâm phạm, tự hồ chỉ là phòng vệ đại trận tự động bổ sung Thiên Địa Chi Lực, loại tình huống này bọn họ còn thật sự chưa bao giờ gặp.

"Có ý tứ có ý tứ" Tầng Thử Các Đệ Tam Tầng khắp ngõ ngách nơi, một người quần áo lam lũ Bạch Phát Lão Giả khép hờ hai mắt, cực kỳ thích ý sát lại đang ghé ngồi lưng lên, một tay cầm bầu rượu, một bên tự lẩm bẩm. Nếu là Tôn Triết ở chỗ này, đối với lão giả này, hẳn nhất định sẽ không xa lạ.

"Phốc" một cái Tinh Hồng máu tươi cuồn cuộn bắn ra, Tôn Triết thân thể lập tức bị chấn động hiểu rõ, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch, tay trái trong nháy mắt thoát khỏi quang mô phạm vi, nhưng hẳn trong con người lại khó nén trong lòng vui sướng, nhìn kỹ lại, lại phát hiện hẳn trên tay trái chẳng biết lúc nào đã nhiều hơn một quyền đậm từ sắc quyền thực.

Vừa mới hẳn mặc dù thoát khỏi kịp thời, nhưng vẫn là có một phần rất nhỏ năng lượng theo tay phải hẳn, vọt vào trong cơ thể hẳn. So với trận pháp này mà nói, đây một ít Cổ năng lượng mặc dù là nhỏ đến không thể nhỏ đi nữa tồn tại, nhưng so với Tôn Triết mà nói, nhưng là đã vượt qua xa trong cơ thể hẳn linh lực tổng cộng, vượt qua hẳn không chế ra.

Cổ năng lượng này không giống với luyện hóa linh lực, chúng nó đều là tự do ở không gian Thiên Địa Chi Lực, tính chất cực kỳ tàn bạo, căn bản không cho phép Tôn Triết khống chế, vừa tiến vào Tôn Triết trong cơ thể liền không có kỵ chút nào khắp nơi tán loạn, này cổ mạnh mẽ năng lượng xông tới, Tôn Triết kinh mạch nhất thời một mảnh bị tảo đập hỗn loạn tung búng.

"Lần này thật không biết là kiếm lời hay lại là thua lỗ "

Tra xét xong thân thể của mình tình huống, Tôn Triết bất đắc dĩ lộ ra một nụ cười khổ.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Khách đến Trương Phủ

Huyền Lôi Tông, trong phòng ngủ

Tôn Triết yên tĩnh ngồi xếp bằng ở ngai trên chiếu, hai mắt khép hờ, hai tay đặt ngang trên hai đầu gối, trên đỉnh đầu bất ngờ hiển hiện ra một đoàn một dạng từ sắc lôi vân, mà trong lôi vân càng là mang có vô số đạo nhỏ bé lôi quang như tia chớp, kia cảnh tượng, cực kỳ đẹp mắt chói lọi.

"Hay A...!"

Quát khê một tiếng, Tôn Triết hai tròng mắt đột nhiên mở ra, hai tay vỗ một cái đệm, cả người bay vút lên.

Lúc này trong khoảng cách lần đi trước Tầng Thử Các lựa chọn sử dụng vũ kỹ đã qua ròng rã một tháng lâu, từ lần đó sau khi trở về, Tôn Triết liền bắt đầu bắt đầu bế quan, hẳn bế quan không chỉ là là dưỡng thương, càng thị vì tránh một ít không cần thiết xã giao cùng phiền phức.

Ba tháng đạt tới Tam Tinh Lôi Giả thực lực, cho dù Tôn Triết là đệ tử mới nhập môn bên trong tư chất cao nhất người, cho dù Tôn Triết là người thứ nhất Trúc Cơ trở nên Tu Giả đệ tử, đột nhiên nghe được tin tức này, hay là để cho mọi người lần nữa khiếp sợ.

Mặc dù nói Tu Giả tiền kỳ tu luyện dễ dàng một chút, nhưng đối với đại đa số người mà nói, ba tháng cũng bất quá là có thể đạt tới Nhất tinh Lôi giả thôi, cho dù là trương ngang như vậy tư chất thượng đẳng thiên tài hạng người cũng bất quá là đạt tới Nhị Tinh Lôi giả, khoảng cách Tam Tinh Lôi Giả vẫn có khoảng cách nhất định, nhưng Tôn Triết lại lại lần nữa sáng tạo như vậy một kỷ lục, một cái Ngoại Môn Đệ Tử chưa bao giờ có ghi chép.

Đúng là như vậy, Tôn Triết danh tự này nhất thời ở Huyền Lô Tông bên ngoài trong môn phái vang dội vô cùng, trong mơ hồ có mối trong hàng đệ tử đòi thứ nhất dẫn đầu đại sư huynh ý tứ, nhưng lúc này, sự kiện lần này nhân vật chính Tôn Triết lại giấu thân tích, không thấy tăm hơi.

Tùy ý phát phát giờ lên hai cánh tay, cảm thụ trong cơ thể ẩn giấu năng lượng cường đại, Tôn Triết trong con ngươi thoáng qua một tia mừng rỡ, một tháng trôi qua, hẳn cả người khí thể rốt cuộc lại lần nữa phát sinh vô cùng biến hóa lớn.

Lần này về này ngoại lai năng lượng mặc dù cho hắn tạo thành trọng thương, cũng hướng loạn hắn kinh mạch, nhưng cỗ năng lượng này nhưng là lưu ở trong cơ thể hắn, thời gian một tháng này hẳn không chỉ tu phục bên trong thân thể bị thương, càng là đem cỗ năng lượng này hoàn toàn hấp thu xuống phía dưới, mà hắn tu vi bất ngờ cũng theo đó tăng lên Nhất tinh cấp bậc, đạt tới Tứ Tinh Lô giả mức độ.

"Thân thể lực lượng tựa hồ cũng tăng lên một ít, chẳng lẽ theo tu vi tăng lên ta cường độ thân thể cũng sẽ tăng lên?" Cảm thụ gân cốt bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại, Tôn Triết không khỏi tự lẩm bầm. Thiên Lô thân thể thật sự là quá mức thần bí, cho dù là Tôn Triết lật khắp đủ loại cất giấu vật quý giá điển tịch, cũng không có tìm được cùng đây liên quan dấu vết.

"Chuyện cho tới bây giờ, có một số việc cũng là thời điểm dần xếp!"

Giương mắt nhìn ngoài cửa sổ một chút xanh thẫm thiên không, Tôn Triết đẩy mắt thoáng qua một đạo lệ mang, ở hai người trí nhớ dung hợp một khắc kia, hai người cũng đã tuy hai mà một, lấy trước kia cái Tôn Triết tất cả mọi thứ cũng đều không giữ lại chút nào dung nhập vào hiện tại ở nơi này Tôn Triết trong linh hồn.

Mười mấy năm nô lệ sinh hoạt, chịu đựng bao nhiêu người thường khó có thể tưởng tượng làm nhục cùng hành hạ, chịu đựng bao nhiêu căm phẫn oán hận, trên trán Nô Ấn mặc dù nhưng đã trừ, nhưng đây lòng của hắn phần kia hận ý lại xa chưa từng tiêu tan.

Nói đến Bắc Phong Thành Trương gia, người ngoại địa không nhất định biết được, nhưng Bắc Phong Thành bên trong người nhưng biết nhiều hơn.

Chung quy mà nói, ở Bắc Phong Thành, Trương gia không tính là nhất lưu hào môn nhà giàu, nhưng cũng chen lấn tiến vào gia tộc nhị lưu hàng ngũ. Trương gia người đời đời kiếp kiếp đều có ở trong phủ thành chủ nhậm chức cao quan, hơn nữa đều là đảm nhiệm chức vụ trọng yếu, tối hưng thịnh thời điểm, Trương gia Quyền Thế đã từng bao quát Bắc Phong Thành quân chính hai giới, danh liệt Bắc Phong Thành cường thế nhất một trong mấy gia tộc lớn nhất, bất quá, từ đây một đời chủ nhà họ Trương sau khi qua đời, bây giờ Trương gia cũng đã dần dần đi về phía hiu quạnh.

Từ đây một đời chủ nhà họ Trương Trương Húc Khăng bởi vì bệnh chết sau, Trương gia liền chỉ còn lại Trương Húc Khăng phu nhân Viên Thị, mà trong trong ngoài ngoài lo liệu chính là Trương Húc Khăng biểu đệ, Trương gia tổng quản Thái Nguyên Hằng.

Đây Thái Nguyên Hằng vốn là Trương Húc Khăng một cái bà con xa đệ đệ, năm đó là kiếm sống tính toán mới nhờ cậy đến Trương gia, bất quá đây Thái Nguyên Hằng nhưng cũng có vài phần bản lĩnh, rất nhanh sẽ ở Trương gia dừng bước cùng, Trương Húc Khăng sau khi chết Viên Thị một cái quả phụ không cách nào chi trì đại cuộc, toàn bộ Trương gia thực quyền càng là rơi trong tay hắn, bây giờ Trương gia cũng là hắn một người thuyết đảm nhận.

Bây giờ người bình thường nếu là nói đến Trương gia, người khác có thể không biết họ Trương người, nhưng tuyệt đối không thể nào không biết hắn Thái Nguyên Hằng.

Ở Bắc Phong Thành Thành Nam, Trương gia phủ đệ chính là thiết ở chỗ này, bây giờ đây trong Trương phủ nhưng là một mảnh bận rộn, Trương gia trong trong ngoài ngoài mấy chục quản gia nô bộc cũng tay chân không ngừng bận rộn.

"Tiểu Vương, người kia đèn lồng treo lệch, sẽ hướng bên trái tới một chút, đứng bên trái, không được, không được, còn phải lại tới một chút" ở Trương Phủ Phủ trước cửa, một quản gia y phục người đàn ông trung niên cao giọng hướng về phía phía trên hô.

"Ta nói Hà quản gia, đây rốt cuộc là chuyện gì a, thế nào đột nhiên phải lớn như vậy bắt chấp mọi thứ bố trí?" Cách đó không xa một người trung niên người giúp việc có chút hiếu kỳ đi tới kia Hà quản gia bên cạnh, cười nhạo thuận miệng hỏi.

"Đây đều là Thái tổng quản phân phó, bất quá nghe nói là cái nào đại nhân vật muốn tới chúng ta Trương Phủ đi, cụ thể ta cũng không rõ lắm, ai, Tiểu Vương, người kia đèn lồng vẫn là không có bố trí đúng" đây Hà quản gia rõ ràng làm người không tề, nghe được cái này câu hỏi, chưa từng rầy người kia, ngược lại mở miệng trả lời.

"Đại nhân vật có cái nào đại nhân vật sẽ như vậy phổ trương, chẳng lẽ là Thành Chủ Phủ kia vị đại nhân "

"Ta nói Trương Lại Tử, tiểu tử người đừng nữa hoài nghi đây hoài nghi vậy, khẩn trương mau làm việc đi, Thái tổng quản nói hẳn đợi một hồi muốn đích thân tới kiểm tra đây, nếu để cho hắn gặp lại người ở nơi này không kiếm sống, người chờ chết đi." Có chút quảng người kia một chút, kia Hà quản gia bắt đầu dĩ lắc đầu một cái, mở miệng nhắc nhở.

Nói một chút đến Thái tổng quản, trung niên kia người giúp việc trong mắt lóe lên vẻ sợ hãi, lập tức giương mắt nhìn chung quanh, tựa hồ chưa từng phát hiện kia Thái tổng quản bóng người, nhẹ nhàng thừ một hồi, nhưng lại sẽ cũng không dám ở nơi này lười biếng tán gẫu, lập tức trở lại nguyên lai phương đi làm việc.

Mà Trương Phủ bố trí lại không được cũng chỉ có đây cửa phủ một nơi, trong Trương phủ những địa phương khác đều cũng mới bố trí một phen, bên trong phòng bếp càng là chuẩn bị phong phú cực kỳ tiệc com, hết thảy sẽ chờ vị kia thần bí đại nhân đến tới.

Trương Phủ bên trong đại đường, một nam một nữ mỗi người ngồi tại một bên.

Nam là cả người cảm bào người đàn ông trung niên, có lẽ là thời gian trải qua quá mức an nhàn, thân thể đã có chút ít phát tướng, nhưng hẹp dài hai mắt lại kia dáng tạo thành so sánh rõ ràng, thỉnh thoảng thoáng qua một đạo tinh mang, lộ vẻ đến mức dị thường khôn khéo. Mà cô gái kia nhưng là cả người màu đỏ nhạt y phục phụ nhân, mặc dù tuổi tác đã bước vào trung niên, nhưng vẫn như cũ bộ dạng thủy mị vẫn còn, trong lúc giờ tay nhắc chân đều mang một tia mị hoặc khí chất.

Hai người này không phải ai khác, chính là bây giờ Trương Phủ chân chính chủ sự hai người, Viên Thị cùng Thái Nguyên Hằng hai người.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì sao kia Huyền Lô Tông Nhân lại đột nhiên tới thăm ta Trương Phủ?" Nhẹ nhàng nhếch nhếch miệng, Viên Thị trong hai tròng mắt thoáng qua một luồng nghĩ ngợi, nói khẽ mở miệng hướng kia Thái Nguyên Hằng hỏi.

"Chuyện này ta cũng ở đây buồn bực đây, bất quá đây Huyền Lô Tông ở chúng ta Bắc Phong Thành nhưng là một cái vật khổng lồ, chỉ cần chúng ta cùng Huyền Lô Tông kéo lên quan hệ, chúng ta Trương gia bước nhất lưu gia tộc hàng ngũ thời gian tuyệt đối là trong tầm tay, hơn nữa ta nghe kia truyền lời người ta nói, lần này tới chúng ta Phủ hay lại là Huyền Lô Tông một cái rất không bình thường nhân vật, ở Huyền Lô Tông tựa hồ danh vọng rất cao." Thái Nguyên Hằng trong mắt tinh mang chợt lóe, cực kỳ hưng phấn đáp, hẳn đã làm tốt mấy đạo chuẩn bị, hẳn tin tưởng chỉ cần vị đại nhân kia tới, hẳn liền tuyệt đối sẽ làm cho hắn hài lòng.

"Được, người đã nói như vậy, ta tự nhiên không có ý kiến gì, người muốn ta chuẩn bị mấy cái tiểu nha đầu, ta đều đã chuẩn bị xong, quả thực không tốt thiếp thân tự mình ra trận cũng được, đến lúc đó nhất định có thể đem vị đại nhân kia phục vụ tốt" khoe miệng cong ra một cái mê người độ cong, chân mày dài thanh tú, Viên Thị tràn đầy tự tin nói.

"Ha ha được, chỉ cần có thể kéo lên quan hệ, ở nơi này Bắc Phong Thành chúng ta cũng muốn gió có gió muốn mưa có mưa, cho đến lúc này, ta xem Trương gia mấy cái Lão Bất Tử cái nào còn dám đang kêu to" thấy Viên Thị Yêu Mị bộ dáng, Thái Nguyên Hằng mập mờ cười một tiếng, trong mắt cũng lóe lên mấy phần hài lòng sắc thái.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lô Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đừng nên xem thường người nghèo yếu

"Đến, đến, Thái tổng quản, Huyền Lô Tông Nhân đến" một hồi gấp rút gào thét, một cái Thanh Y y phục người đàn ông trung niên vội vã chạy tiến vào bên trong đại đường, chính là kia bắt đầu bố trí cửa phủ Hà quân gia.

"Ách đại phu nhân đại phu nhân, Thái tổng quản, Huyền Lô Tông các đại nhân đã sắp đến" tựa hồ là không nghĩ tới Viên Thị cũng sẽ xuất hiện ở đây bên trong đại đường, thấy ngồi ở một bên Viên Thị, kia Hà quân gia thần sắc rõ ràng sửng sốt một chút. Bất quá hẳn có thể ở đây lớn như thế trong Trương phủ làm được quân gia vị trí này, phản ứng đảo cũng không phải người bình thường có thể so sánh, trong nháy mắt sẽ thu hồi vẻ kinh ngạc, hướng hai người báo cáo.

"Đến!" Không có để ý Hà quân gia biến chuyển thần sắc, nghe được hắn mà nói sau, Thái Nguyên Hằng kia hẹp dài song trong mắt lóe lên một đạo tinh mang, béo mập thân thể lập tức từ trên ghế đứng lên, trên khuôn mặt cũng xông ra vẻ hưng phấn.

"Đến sao kia thiếp thân theo Thái tổng quản cùng đi gặp gặp vị đại nhân này đi" mà lúc này đây, Viên Thị lười biếng thanh âm cũng vang lên theo, tràn đầy mị hoặc thanh âm cho dù là đứng ở một bên Hà quân gia cũng không tự chủ được nuốt một ngụm nước bọt.

Nghe được Viên Thị mà nói, Thái Nguyên Hằng thần sắc sửng sò, nhưng trong nháy mắt liền biết Viên Thị ý đồ, khẽ gật gật đầu, liền theo Viên Thị cùng với quân gia kia đồng loạt hướng đại môn đi tới.

...

Lộc cộc lộc cộc

Một hồi thanh thúy tiếng vó ngựa vang lên, Trương Phủ trước tất cả mọi người không tự chủ được đưa mắt hướng xa xa nhìn lại, ở cuối đường phố, ba

con ngựa đen bóng người in vào mọi người mi mắt.

Đây ba con ngựa đen tất cả đều là trong trăm có một cực phẩm tuấn mã, không chỉ là hình thể thần tuấn dị thường, chạy tốc độ chạy càng là phi phàm, cho dù là ở đây trên đường phố, cũng là không có chút nào chậm lại, bắt đầu chạy cực kỳ linh hoạt, chưa từng đụng phải nửa cái vật phẩm hoặc là người đi đường. Mà thấy đây chạy gấp ba cười, bên đường người đi đường cũng đều thật sớm nhường đường, bởi vì này ba con tuấn mã thượng nhân cũng đồng loạt y phục Huyền Lô Tông quần áo đệ tử thị, Huyền Lô Tông, không được là bọn hắn có thể được tội.

Ba con tuấn mã trên ngời ngay ngắn ba người đều là đàn ông trẻ tuổi, trước một người toàn thân thanh sắc, tóc dài màu đen thẳng sỗ vai bằng, tướng mạo còn coi là tuấn tú, nhưng trên trán nhưng là hàm chứa mấy phần lạnh lùng, để cho người không tự chủ được sinh ra mấy phần kính sợ. Mà hai người khác mặc dù cũng là thanh sắc y phục, nhưng cùng đây đàn ông dẫn đầu y phục nhưng có chút khác biệt, hai người tuổi tác cũng lớn hơn một ít.

"Huyền Lô Tông các đại nhân đến nhanh lên một chút đứng ngay ngắn nhanh lên một chút đứng ngay ngắn "

Nhìn ba người này ba cười vội vàng chạy tới, tầm kia trước cửa phủ một tên đầu lĩnh lập tức hướng trước cửa đứng người giúp việc mắng, mà chính hắn chính là nhanh chóng chỉnh lại y phục, mặt đầy cười nịnh nhìn tiền phương.

"Hu "

"Hu "

"Hu "

Ba tiếng từ đầu đến cuối hơi có sai biệt quá khê, kia Huyền Lô Tông ba người phóng ngựa ngừng ở trước cửa phủ, nhưng ba người lại không có chút nào xuống ngựa ý tứ, như cũ giục ngựa đứng ở Phủ trước cửa.

"Trương Phủ quân sự ở nơi nào?" Huyền Lô Tông một người phóng ngựa tiến lên nhân nhạ mở miệng nói, trong giọng nói không tự chủ được hiện lộ ra một tia ngạo sắc, đây nói chuyện cũng không phải là đầu lĩnh kia đàn ông trẻ tuổi, mà là ngoài ra hai cái hơi lớn tuổi bên trong một người.

Nghe đây Huyền Lô Tông người không chút khách khí câu hỏi, tầm kia Phủ quân sự lại không có chút nào bất mãn thần sắc, phảng phất như vậy giọng mới là nên phải làm dĩ nhiên giống như vậy, lập tức tiến lên mấy bước, đứng ở đó thân thể con người trước, mặt đầy cười nịnh ứng đáp,

"Tiểu nhân chính là, tiểu nhân là "

"Hoàng quân gia, Thái Nguyên Hằng bây giờ đang ở nơi nào?"

Lúc này, cái kia vẫn không có nói chuyện đàn ông trẻ tuổi đột nhiên mở miệng nói, nhân nhạ thanh âm lại để cho tầm kia Phủ quân sự thần sắc trở nên sững sờ, lập tức giật mình nhìn nam tử trẻ tuổi kia, vội hỏi

"Đại nhân làm sao biết tiểu nhân họ Hoàng "

"Ta không chỉ có biết người họ Hoàng, còn biết người một mực phụ trách trong Trương phủ Phủ sự tình, trong nhà có một thê một nữ, đối nhân xử thế mà, trừ có chút nhát gan nịnh hót ra, ngược lại cũng coi như không tệ" theo nam tử trẻ tuổi kia nói càng nhiều, kia Hoàng quân sự trong mắt vẻ kính dị lại càng phát đậm, đặc biệt là nói đến hẳn tính cách thời điểm, càng là khoa trương há to mồm.

"Hảo hảo, ta hỏi người Thái Nguyên Hằng ở nơi nào" nam tử trẻ tuổi kia lại đột nhiên dừng lại, hơi không kiên nhẫn hỏi, nói đến Thái Nguyên Hằng danh tự này, trong hai tròng mắt càng là mặt mờ thoáng qua lưỡng đạo sắc bén lãnh mạng.

"Thái quân gia đã qua đến, hẳn lập tức tới ngay" xem đến người trẻ tuổi trước mắt kia, chẳng biết tại sao, Hoàng quân gia đột nhiên có một loại cảm giác quen thuộc.

"Vị đại nhân này tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào" nghĩ tới đây, kia Hoàng quân gia chân mày không khỏi nhíu sâu hơn. Đây Hoàng quân gia thần sắc nam tử trẻ tuổi kia toàn bộ đều thấy ở trong mắt, cười nhạ, lại không có nói gì.

Đây đàn ông trẻ tuổi không phải ai khác, chính là mới vừa rồi đi Huyền Lô Tông Tôn Triết, chẳng qua là đang cùng Thiên Lô dung hợp sau, Tôn Triết vô luận ở dáng hay là khí chất trên đều phát sinh vô cùng biến hóa lớn, cho dù là bên trong thật lâu sau trong Trương phủ người thoáng cái cũng không nhận ra được, dĩ nhiên, giữa hai người to lớn thân phận chênh lệch, cũng là bọn hắn không dám đem hai người liên lạc cùng nhau nguyên nhân.

"Ha ha không nghĩ tới Huyền Lô Tông ba vị khách quý đến nhanh như vậy, Thái mỗ chưa từng kịp thời chào đón, thật sự là xấu hổ a "

Một tiếng cười mở tiếng cười dài từ trong Trương phủ truyền tới, sau đó ba nam một nữ bốn thân ảnh liền xuất hiện ở trước mắt mọi người, đi ở trước nhất là một người vóc dáng nam tử mập mạp, mặc tử sắc gấm áo lót, mặt tươi cười đi tới, người này chính là Trương Phủ người chủ sự Thái quân gia Thái Nguyên Hằng.

Mà theo sát phía sau chính là ung dung hoa quý Viên Thị, nàng mặc dù nhưng đã không còn là tuổi dậy thì, lại bộ dạng thủy mị vẫn còn, trong lúc giờ tay nhắc chân đều mang mê người quyền rũ, nhìn nàng bước liên tục nhẹ nhàng đi ra, toàn bộ nhìn chăm chú nam tử không tự chủ được run lên trong lòng.

Ở Thái Nguyên Hằng cùng Viên Thị sau còn đi theo hai nam tử, một người trong đó là đi trước báo tin Hà quân gia, mà một người khác nhưng là một cái cực kỳ lạnh lùng chàng thanh niên, lãnh đạm ánh mắt dường như chưa từng đem bất luận kẻ nào coi ra gì, chỉ có thấy Tôn Triết ba người thời điểm, trong

hai tròng mắt thoáng qua một luồng bức người tình mang.

Người đàn ông này, bất ngờ cũng là Lôi Tu!

"Khách quý, haha, Thái Nguyên Hằng, người thật không nhận ra ta là ai sao?" Không có đề ý Thái Nguyên Hằng mặt tươi cười, Tôn Triết hai mắt khẽ híp một cái, tay cầm giây cương, thân thể về phía trước một nghiêng, vô cùng không khách khí lớn tiếng giễu cợt nói.

Kính ngạc! Lôi này vừa nói ra, trước cửa phủ tất cả mọi người nhất thời trở nên sững sờ, Thái Nguyên Hằng nụ cười trên mặt cũng nhất thời trở nên hơi chậm lại, Tôn Triết thái độ rõ ràng vượt quá ngoài ý liệu của hắn, ở nơi này là làm khách, này rõ ràng chính là tới tìm thù.

Hít một hơi thật sâu, Thái Nguyên Hằng nhẫn nại tính vượt quá tất cả mọi người ngoài ý liệu, nghe Tôn Triết xích hỏi, hắn nụ cười trên mặt lại không giảm chút nào, như cũ mở miệng nói,

"Vị tiểu ca này chẳng lẽ là nhận làm người đi, không bằng trước vào bên trong phủ nghỉ ngơi một chút, có chuyện gì từ từ nói chuyện, nếu là Thái mỗ thật có cái gì làm không đúng phương, nhất định ngay mặt nói xin lỗi" Thái Nguyên Hằng bây giờ coi như là có ngốc, cũng hiểu được Tôn Triết ba người ý đồ sợ rằng cũng không phải là giống như hắn ban đầu nghĩ như vậy, bất quá hắn không chế toàn bộ gia tộc họ Trương lâu như vậy, Thái Nguyên Hằng định lực ngược lại cũng không phải người bình thường có thể so sánh, lại không loạn chút nào khuôn mặt tươi cười hỏi.

Cũng không phải là hắn nguyện ý như thế, Huyền Lô Tông con vật khổng lồ này, hắn Thái Nguyên Hằng còn không đắc tội nổi!

Tôn Triết là người của hai thế giới, tự nhiên không phải bình thường người trẻ tuổi có thể so sánh, thoáng qua giữa hắn liền biết Thái Nguyên Hằng tâm tư, đáng tiếc hắn lại không có phân nửa giải hòa ý tứ.

Tôn Triết đôi nhân xử thế vẫn là ân cừ rõ ràng, tích thủy chi ân, hắn tất Dừng Tuyền tương báo, nhưng là nếu là có người cùng hắn có thù oán, hắn cũng tuyệt không yếu kém!

"Nhận làm người" Tôn Triết khoe miệng có chút nâng lên, hai mắt híp nhỏ hơn, chiếu bên dưới lại chiếu ra luồng đạo bức người hàn quang, một cổ làm run sợ lòng người khí tức chậm rãi dâng lên, tầm kia Phủ trước tất cả mọi người đều không tự chủ được đánh một cái lạnh run, mà cười ngửa đứng ở Tôn Triết sau kia hai cái đồng môn cũng hai mắt nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Thái Nguyên Hằng, ta nhắc lại người một chút, mười một năm trước, có hay không làm người đã từng nói qua cho người đừng nên xem thường người nghèo yếu!" Trước cửa phủ đột ngột yên lặng, duy có một đạo lạnh lùng thanh âm chậm rãi vang lên.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lô Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Người dám can ta?

Một câu nói, người bình thường căn bản không khả năng nhớ; một câu mười một năm trước mà nói, càng là cực ít cực ít có người sẽ nhớ lên, nhưng là, Thái Nguyên Hằng lại vẫn nhớ mười một năm trước một người thiếu niên nói qua một câu nói!

...

Mười một năm trước một buổi chiều, một già một trẻ hai cái nô lệ bị bán vào Trương Phủ, mà khi đó, Thái Nguyên Hằng lại chỉ chẳng qua là Trương Phủ một cái Tiểu Tiểu quản sự.

"Đánh cho ta, đánh chết lão bất tử này vật ha ha đúng đánh vào chỗ chết" đặc ý tiếng ầm ĩ từ Thái Nguyên Hằng trong miệng kêu lên, nơi không xa hai cái tráng hán chính nghe theo hắn phân phó hung hăng dạy dỗ một cái lâu năm người giúp việc, mà ở một bên, còn có một cái thiếu niên ở thê thảm kêu khóc.

"Đừng đánh nữa đừng đánh nữa Điền bá phải bị các người đánh chết" lớn chừng hạt đậu nước mắt không ngừng xông ra, mặt đầy đều là nước mắt nước vết ướt, non nớt hai mắt cũng khóc một mảnh đỏ bừng, nhưng vô luận hắn thế nào kêu khóc lời kéo, nhưng vẫn là ngăn cản không được hai cái thân thể

Đại Hán.

"Ha ha tiểu tử ngươi không phải cùng Lão Tử tỏ ra cái gì thiếu gia tính khí sao, bây giờ thế nào không được giả bộ? Còn ngươi nữa lão già này, một cái ti tiện nô lệ, lại cũng dám cùng bản đại gia mạnh mẽ, bây giờ tại sao không nói chuyện" Thái Nguyên Hằng không có nửa điểm thương cảm, càng không có chút nào dừng tay ý tứ.

Thân thể suy yếu lâu năm Điền bá cuối cùng chưa từng kháng cự hai cái tráng hán dồn sức đánh, vô thanh vô tức cứ như vậy chết ở trong tay hai người, vượt quá tất cả mọi người ngoài ý liệu, cái kia vừa mới còn khóc là chết đi sống lại thiếu niên lại chưa từng sẽ chảy một giọt nước mắt, chẳng qua là yên tĩnh nhìn Thái Nguyên Hằng, bình tĩnh ánh mắt lại để cho Thái Nguyên Hằng có một loại lòng nguội lạnh cảm giác.

Lần đầu tiên, đối với một người thiếu niên, Thái Nguyên Hằng có một tí lòng rung động cảm giác!

"Đừng nên xem thường người nghèo yếu!" Chỉ có nhân nhạ năm chữ, sau khi nói xong, người thiếu niên kia liền ôm Điền bá thân thể, gầy gò bóng người dần dần biến mất ở trước mắt mọi người, nhưng kia bình tĩnh lời nói lại sâu thâm ở lại Thái Nguyên Hằng trong lòng.

...

"Ngươi là Tôn Triết tiểu tử kia" nhìn chằm chằm Tôn Triết, hồi lâu sau, Thái Nguyên Hằng rốt cuộc chậm rãi nói ra câu trả lời cuối cùng, còn nói ra đang lúc hấn trong ánh mắt lại lóe ra một tia thần sắc phức tạp, mặc dù không nguyện ý tin tưởng, nhưng hấn đúng là vẫn còn chắc chắn người trẻ tuổi trước mắt kia chính là ban đầu người thiếu niên kia.

Tôn Triết!

Thái Nguyên Hằng mà nói vừa nói ra khỏi miệng, Trương Phủ người cũng không thể tin được nhìn Thái Nguyên Hằng cùng Tôn Triết, tất cả mọi người tất cả đều là khó tin thần sắc. Tôn Triết, một cái ở Trương Phủ ngày ngốc chính lại mười một năm, bị bọn họ bắt nạt ròng rã mười một năm nô lệ, bọn họ sao sao có thể không biết nhưng trước mắt này người thanh niên nhưng là cao cao tại thượng Tu Giả đại nhân, hai người thân phận chênh lệch có thể nói là mười vạn tám ngàn dặm, tại sao có thể là cùng một người!

"Đây điều này sao có thể" Viên Thị hai tay che miệng, tròn to mắt đẹp hoảng hốt cả kinh kêu lên.

"Cõi đời này không có gì là không có khả năng!"

Đáp lời không phải Thái Nguyên Hằng, mà là ngồi trên lưng ngựa Tôn Triết. Trong lúc nói chuyện, Tôn Triết thân thể nhảy một cái, tay trái nhẹ nhàng vỗ ngựa thân, trực tiếp nhảy xuống lưng ngựa, chút nào không một tiếng động rơi vào đá phiến trên mặt đất. Mà theo sát phía sau, kia hai cái Huyền Lôi Tông đệ tử cũng nhảy xuống ngựa lưng, đứng ở Tôn Triết sau.

"Thái Nguyên Hằng, không nghĩ tới ngươi ngược lại vẫn có thể nhận ra ta, ngươi có phải hay không cho là nửa năm trước kia một trận đánh dữ dội sau, ta đã chết "

Thái Nguyên Hằng lại không có trả lời, trong mắt ánh sáng lóe lên, không biết đang suy nghĩ gì.

"Không được, không thể nào, ta rõ ràng nhìn thấy ngươi đã chết, cái này không thể nào, đây là xác chết vùng dậy, ngươi là quỷ, quỷ a" người giúp việc bên trong một người mặt đầy kinh hãi điên cuồng kêu, Tôn Triết ánh mắt đông lại một cái, giương mắt nhìn lên, lại phát hiện một người trung niên người giúp việc mặt đầy vẻ sợ hãi đang nhìn mình.

Người này không phải ai khác, chính là kia Trương Lại Tử, ban đầu cũng chính là hấn và kia Tam ca hai người tự tay đem Tôn Triết thi thể vứt xuống bãi tha ma đi, hấn rõ ràng nhìn thấy Tôn Triết đã không có hô hấp, chết không thể chết hơn, bây giờ Tôn Triết đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hấn, trong lòng của hấn kinh hoàng so với Thái Nguyên Hằng lớn hơn, hấn một mặt nghiêm nghị la hét một mặt cực độ kinh hoàng chạy về phía xa.

"Hừ! Để cho ngươi chạy sao" một tiếng hừ lạnh, Tôn Triết sau lưng một tên Huyền Lôi Tông đệ tử trong mắt lãnh mang chợt lóe, Tôn Triết vẫn không nói gì, khả năng có thể để cho Trương Lại Tử rời đi như thế, bước chân trong nháy mắt liền về phía trước bước ra, chỉ thấy một hồi loạn ảnh chớp động, thân hình hấn trong nháy mắt xuất hiện ở kia Trương Lại Tử trước người, Trương Lại Tử còn không có phản ứng kịp, một cái hiện lên hào quang màu tím nhạ tay trái liền khắc ở hấn trên lồng ngực.

"A" một hồi thê thảm gào thét, Trương Lại Tử thân thể giống như điều đứt dây vậy hướng nguyên lai phương bay đi.

"Oành!" Một tiếng trầm thấp vang, Trương Lại Tử kia cường tráng thân thể trực tiếp rơi trên mặt đất, một ngụm máu đỏ tươi từ trong miệng phun ra tung toé, Trương Lại Tử khom người nằm trên đất thấp giọng kêu đau, cả người lại cũng không đứng lên nổi nữa.

Một chương mà thôi! Tu Giả thực lực lấy được hoàn mỹ giải thích, ở một tên Tu Giả trước mặt, người bình thường căn bản không có nửa điểm lực phản kháng, lúc này Trương Phủ mọi người mới người biết người là đao thốt, ta là cá thịt tình cảnh, bây giờ Tôn Triết, đã không còn là ban đầu cái kia đảm nhiệm ai cũng có thể bắt nạt tiểu nô lệ.

Nhân nhạ nhìn Trương Lại Tử một chút sau, Tôn Triết liền không có để ý cái này tiểu tốt, hấn chân chính cừu nhân là Thái Nguyên Hằng, so sánh với hấn, những người khác cũng không trọng yếu.

"Thái Nguyên Hằng, ngươi khi đó đánh dữ dội ngược chết ta Điền bá thời điểm, nhưng từng nghĩ qua hôm nay? Ngươi lợi hại tàn nhẫn hành hạ ta ròng rã

mười một năm, nhưng từng nghĩ qua hôm nay? Nửa năm trước ngươi làm cho ta vào chỗ chết thời điểm, nhưng từng nghĩ qua hôm nay?"

Đằng đằng mười một năm hành hạ khuất nhục, Điền bá giết mệnh thù, mỗi một ngày mỗi một đêm hắn cũng hy vọng muốn báo thù, nhưng hắn biết, hắn không có thực lực, hắn có thể làm chỉ có thể là yên lặng chịu đựng, mà hôm nay, hắn rút cuộc nhưng coi chính mình, là vì Điền bá đòi lại hết thảy.

Một mặt vừa nói, Tôn Triết một mặt chậm rãi hướng Thái Nguyên Hằng đi tới, trong con mắt ánh sáng lạnh lẽo nhưng là càng tăng lên, mà theo hắn đi trước, kia từng tiếng tiếng bước chân lại giống như Oanh Lôi vậy ở Thái Nguyên Hằng trong đầu vang lên.

"Chẳng lẽ liền không có nửa điểm khả năng cứu vãn? Ngươi biết, bây giờ đây hơn nửa Trương gia cũng nắm ở ta Thái Nguyên Hằng trong tay, chỉ cần ngươi nói lên yêu cầu, ta nhất định cho ngươi làm được." Sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, đến lúc này Thái Nguyên Hằng còn chưa cam tâm hỏi. Hắn không nghĩ đối mặt không chỉ là bây giờ Tôn Triết, càng là lớn như thế Huyền Lôi Tông.

"Ngươi có thể đem Điền bá trả lại cho ta sao?" Nhìn chằm chằm nơi không xa Thái Nguyên Hằng, Tôn Triết khóe miệng lộ ra một vết rõ ràng cực kỳ cười lạnh.

"Ta" Thái Nguyên Hằng nhất thời cứng họng.

"Huynh đệ, còn xin dừng bước!"

Đúng lúc này, kia ban đầu theo sát Thái Nguyên Hằng đi ra người thanh niên nam tử kia đột nhiên ngăn ở Tôn Triết trước mặt.

Tôn Triết ánh mắt lập tức động lại, đi trước bước chân cũng trong phút chốc vì đó mà ngừng lại, trong hai con ngươi bắn ra luồng đạo phảng phát thực chất yếu hàn quang, lạnh lùng hỏi,

"Ngươi dám cản ta?"

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tôn Triết tàn nhẫn

"Chu huynh đệ, chỉ cần ngươi giúp Thái mỗ lần này, như lời ngươi nói sự tình Thái mỗ toàn bộ đáp ứng." Nhìn thanh niên này nguyện ý vì mình ra mặt, Thái Nguyên Hằng trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, không chút do dự hướng về phía thanh niên kia mở miệng nói.

Nghe được Thái Nguyên Hằng bảo đảm, kia họ Chu nam tử khóe miệng lộ ra một nụ cười, hắn chờ đợi hồi lâu, phải chính là một câu nói này.

"Vị huynh đệ kia, ta chính là Bắc Phong Thành Chu gia Chu Nguyên Hâm, nếu như ngươi cùng Thái huynh có mâu thuẫn gì, xin xem ở ta Chu gia mặt mũi dừng lại quá truy cứu. Dĩ nhiên, ta cũng tuyệt đối sẽ không để cho ngươi thua thiệt, chỉ cần không phải quá mức yêu cầu, ta Chu Nguyên Hâm nhất định cho ngươi làm được."

Này họ Chu nam tử lời nói vừa ra, tất cả mọi người đều trở nên rung một cái! Cho dù là một mực không dám động coi ra gì Huyền Lôi Tông hai người cũng lần đầu tiên lộ ra vẻ ngưng trọng.

Chu gia!

Có thể làm cho hắn tự tin như vậy Chu gia, Bắc Phong Thành hẳn có một cái, đó chính là đã truyền thừa mấy trăm năm lâu, một mực danh liệt Bắc Phong Thành đứng đầu một trong những gia tộc Chu gia!

Nhìn trong mắt mọi người khiếp sợ, Chu Nguyên Hâm trong mắt lóe lên một tia mỉa mai và đắc ý, Chu gia quý vì Bắc Phong Thành nhất lưu một trong những gia tộc, nội tình thâm hậu xa hoàn toàn không phải bây giờ đã xuống dốc Trương gia có thể so sánh, hắn tin tưởng Tôn Triết một cái Tiểu Tiểu Huyền Lôi Tông Ngoại Môn Đệ Tử, tuyệt đối sẽ không không nể mặt hắn.

"Xem các người y phục, hẳn là Huyền Lôi Tông Ngoại Môn Đệ Tử đi, ta có một cái đệ đệ là các người Huyền Lôi Tông Nội Môn Đệ Tử, nếu là huynh đệ nguyện ý cùng biết mà nói, ta liền đem hân tiến cử cho người, có hẳn so sánh đỡ, sau này người ở bên trong môn phái tiền đồ nhất định là bất khả hạn lượng." Theo sát phía sau, kia Chu Nguyên Hâm lần nữa ném ra một cái tạc đạn nặng ký.

Huyền Lôi bên trong tông cửa, một cái cực kỳ thần bí tồn tại, Chu gia lại cũng có người ở bên trong, Chu gia thực lực có thể tưởng tượng được. Vào giờ phút này, ngay cả vậy cùng theo Tôn Triết tới hai người cũng không khỏi sinh ra một tia dao động. Bọn họ đi theo Tôn Triết chẳng qua chỉ là bởi vì coi trọng Tôn Triết ở bên trong môn phái tiền đồ, có hi vọng tiến vào nội môn, nhưng là đối phương nhưng là thực lực hùng hậu gia tộc họ Chu, ai mạnh ai yếu, bọn họ như thế nào lại không phân rõ!

Sẽ ở đó Chu Nguyên Hâm chuẩn bị lần nữa mở ra điều kiện thời điểm, Tôn Triết trong mắt hàn mang cũng đã đạt đến đỉnh đỉnh, không đợi trung niên nam tử kia nói chuyện, Tôn Triết quát to một tiếng.

"Đù!"

Tiếng nói vừa dứt, chân phải hung hăng đạp lên mặt đất, đá phiến mặt đất nhất thời một tiếng vang trầm thấp, bất ngờ nứt ra mấy khe nứt, mà Tôn Triết thân thể lại mượn đây phản chi lực, đột nhiên trong lúc đó liền xông ra.

Hắn Tôn Triết há là cái loại này làm việc sợ đầu sợ đuôi người, nhận định sự tình liền tuyệt sẽ không quay đầu, hôm nay, hắn phải giết Thái Nguyên Hằng!

Tôn Triết hành động thật sự là quá vượt quá kia Chu Nguyên Hâm ngoài ý liệu, hắn căn bản không có nghĩ đến Tôn Triết sẽ như thế quyết định, hết thảy các thứ này phát sinh quá nhanh, tại hắn chưa kịp phản ứng thời điểm, Tôn Triết bóng người cũng đã xông về Thái Nguyên Hằng.

"Chu huynh đệ, nhanh tới cứu ta" nhìn Tôn Triết vọt tới, Thái Nguyên Hằng sắc mặt nhất thời phải biến đổi, thấy được Tu Giả cường đại, hắn cũng không dám sẽ hi vọng nào Trương Phủ những thứ kia phổ thông hộ vệ, lập tức hướng Chu Nguyên Hâm chạy tới, hiện tại hắn cũng không có phân nửa ban đầu trấn định, cuối cùng, hắn cũng bất quá là một người bình thường.

"Tiểu tử, ngươi dám!"

Chu Nguyên Hâm phản ứng ngược lại cũng không chậm, rất nhanh sẽ tỉnh ngộ lại, gầm lên một tiếng, trong đôi mắt tất cả đều là lửa giận, coi như Chu gia con em dòng chính, hắn còn cho tới bây giờ không có bị người coi thường như thế.

Chỉ thấy Chu Nguyên Hâm song trên chân lại lóe lên nhàn nhạt tro bụi, bước chân trong nháy mắt chớp động, giống như điệp hoa Loạn Vũ giống như vậy, mà cả người hắn thân hình cũng tựa hồ phát sinh vận vẹo, trong phút chốc liền hướng Tôn Triết tránh đi, tốc độ nhanh, cuối cùng Tôn Triết nhiều gấp mấy lần, rõ ràng cho thấy dùng tới nào đó cấp bậc không thấp vũ kỹ.

"Àm!"

Một tiếng nặng vang, Tôn Triết một quyền lại bị Chu Nguyên Hâm đỡ được, hai quyền chạm nhau, hai người thân hình cũng không tự chủ được lui về phía sau, mà kia Chu Nguyên Hâm có chút vận vẹo hư hóa thân hình cũng lộ về hiện ra, trong đôi mắt thoáng qua vẻ kinh hãi, Tôn Triết thực lực tựa hồ vượt quá ngoài ý liệu của hắn.

Lục Tinh Lôi giả!

Một lần giao phong, Tôn Triết lập tức đoán được Chu Nguyên Hâm thực lực, cái này đã vượt qua hắn tưởng tượng phạm vi, trước mắt hắn tu vi chẳng qua chỉ là Tứ Tinh trình độ, cộng thêm thân thể lực lượng cũng nhiều lắm là có thể chống cự Ngũ Tinh Lôi giả. Lục Tinh Lôi giả, hắn còn không phải là đối thủ!

Trong hai tròng mắt ánh sáng lạnh leo chột hiện, từng luồng thần bí tử sắc u quang như ẩn như hiện, toàn bộ lôi đình linh lực vận động lên, Tôn Triết toàn thân khí thể nhanh chóng tăng lên, trong nháy mắt liền đạt tới Tứ Tinh Lôi giả ngách đỉnh phong, toàn bộ môn phủ quảng trường trong nháy mắt đều bị loại này cuồng bạo khí thể bao phủ.

Mà hắn đối diện Chu Nguyên Hâm trên mặt cũng lộ ra vẻ trịnh trọng vẻ, đứng ở Thái Nguyên Hằng trước người, toàn thân khí thể nhanh chóng dâng lên, cùng Tôn Triết tạo thành hai người đối lập tình thế.

Về phần với mọi người bên cạnh lại mặt đầy kinh hãi nhìn cái này giao chiến Tôn Triết cùng Chu Nguyên Hâm, chỉ có kia Huyền Lôi Tông hai người có chút không biết làm sao nhìn nhau, cũng không biết nên làm thế nào cho phải, sự tình phát triển đã vượt qua bọn họ ngoài dự liệu.

"Ai cản ta thì phải chết!" Trong kẻ răng phun ra mấy chữ, Tôn Triết trong mắt sát cơ nhất thời chột hiện ra.

"Không biết trời cao đất rộng, hôm nay ta sẽ nói cho người biết cái gì Lôi Tu cấp bậc chênh lệch!" Khóe miệng hơi nhếch lên, Chu Nguyên Hâm mặt đầy khinh thường nói.

Cũng trong lúc đó, hai người đồng thời vọt mạnh về phía trước mà ra.

Tôn Triết cánh tay phải hơi một khúc, Cầu nanh bắt thịt nhất thời hiện ra, từng cây một thanh sắc gân mạch giống như từng cái mảnh măng xà, lộ ra cực kỳ dữ tợn đáng sợ, mà cùng lúc đó, hào quang tử sắc nhất thời rưới vào cánh tay phải, một cái to lớn quyền ảnh nơi cánh tay trước biến ảo mà ra, chính là Tôn Triết ở trong Tầng Thư các tìm được vũ kỹ —— Man Quyền.

Mà Chu Nguyên Hâm lại cũng không có chút nào khiếp nhược, song chưởng quơ múa bên dưới, từng cái màu trắng chưởng ảnh hiển lộ mà ra, giống như vô số chỉ bàn tay màu trắng ở quơ múa giống như vậy, làm người ta hoa cả mắt, nhưng cái này vô số bàn tay màu trắng nhưng đều là hàm chứa kinh người khí tức, vậy người thường cho dù là đụng phải một người trong đó bàn tay cũng tuyệt đối là hồn phi phách tán kết quả, mà vô số chỉ chưởng ảnh hợp lại cùng nhau, khí thế càng là đạt đến tới đỉnh phong.

Rầm rầm rầm

Một hồi kịch liệt nổ vang thanh âm ở trên quảng trường vang lên, một hồi dư âm năng lượng khí lãng trong nháy mắt hướng bốn phía bùng nổ, tất cả mọi người nhất thời không tự chủ được lui về phía sau ra mấy bước, mà giao chiến Tôn Triết cùng Chu Nguyên Hâm hai người thân hình cũng trong nháy mắt về phía sau đẩy lui đi.

Sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, nhưng lại không có chút nào dừng lại, vừa hạ xuống đất Tôn Triết lần nữa bắn ngược lên, cả người lần nữa vọt mạnh đi, Bát quả đấm to lần nữa đánh phía Chu Nguyên Hâm, về này không muốn sống về quyết tâm làm cho tất cả mọi người cũng vì đó rung một cái, tránh ở một bên Thái Nguyên Hằng càng là bị dọa sợ đến mí mắt đập mạnh, chưa từng phần nửa ban đầu niềm tự hào tư thái.

"Không biết mùi vị!" Chu Nguyên Hâm bóng người cũng trong nháy mắt nhô lên, trong nháy mắt liền tới đến Tôn Triết trước, trong lòng bàn tay quang mang chớp thước, trực tiếp hướng Tôn Triết trước ngực đập tới.

Ngay tại hai người sắp sửa chạm nhau một khắc kia, Tôn Triết khóe miệng đột nhiên lộ ra một tia quỷ dị sắc thái, cả người đột nhiên chuyển một cái, lại lần nữa vọt tới trước ra mấy trượng xa, hữu quyền về phía trước đánh ra, nhất thời một cái to lớn quyền ảnh về phía trước đập tới, mà hấn chính trước mặt bất ngờ là một người Thái Nguyên Hằng!

"Không được!"

"Không được!"

Giống vậy một cái "không được" nhưng là từ hai người trong miệng phát ra, một cái Thái Nguyên Hằng, một cái khác là Chu Nguyên Hâm.

"Àm!" To lớn quyền ảnh trong nháy mắt đánh vào Thái Nguyên Hằng sau lưng, cho dù là hấn hết sức chạy trốn, nhưng tốc độ của hấn làm sao có thể so với vũ kỹ tốc độ, quyền ảnh đi qua, Thái Nguyên Hằng thân thể không có nửa điểm sinh cơ nằm trên đất, hai con mắt tràn đầy vẻ không cam lòng.

"Phốc "

Tôn Triết mặc dù giết Thái Nguyên Hằng, nhưng Chu Nguyên Hâm một chưởng không có chút nào ngoài ý muốn in ở hấn sau lưng, cho dù là hấn thể chất cường hãn, nhưng chưa từng chống cự đón đỡ một cái vũ kỹ công kích, hay là để cho hấn trong nháy mắt phun ra một ngụm tinh huyết, sắc mặt trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chuyện đến đây thôi

Tí tách tí tách tí tách

Đỏ tươi máu từ khóe miệng chậm rãi nhỏ xuống, cái này rõ ràng thanh âm ở yên tĩnh này quảng trường lộ ra còn nhưng vẫn không đột ngột chói tai, nhìn giữa quảng trường cao ngạo mà lập thân ảnh, kèm theo tiêu điều gió thu vù vù nổi lên, trong lúc nhất thời, làm có người trong lòng cũng không tự chủ được sinh ra một hơi lạnh khí.

Ác đối với người khác, người bình thường còn có thể tiếp nhận; nhưng là đối với chính mình cũng có thể ác như vậy, tuyệt đối ít gặp!

"Ta bây giờ xác thực không phải đối thủ của ngươi, nhưng ta muốn giết hấn, ngươi cũng không ngăn được!" Mối tái nhợt như tuyết, gương mặt cũng là trắng lóa như tuyết, Tôn Triết hai chân không ngừng run rẩy, cả người phảng phất có một loại đứng không vững khuynh hướng, bây giờ hấn quả thật đã bị

thương nặng. Nhưng đối mặt với Chu Nguyên Hâm, Tôn Triết trong mắt lại tất cả đều là châm chọc cười lạnh cùng một tia ẩn giấu cực sâu tức giận.

"Người" Chu Nguyên Hâm trên mặt vẻ giận chột lóe, nhưng nhìn một chút trên đất đã không có khí tức Thái Nguyên Hằng, cuối cùng vẫn dè xúng trong lòng tức giận, buông tha giáo huấn Tôn Triết dự định, hấn làm hết thầy đều là lấy Thái Nguyên Hằng đáp ứng hấn yêu cầu là tiền đề, bây giờ Thái Nguyên Hằng đã chết, hấn làm hết thầy tự nhiên cũng không có ý nghĩa.

Hơn nữa Tôn Triết là Huyền Lô Tông đệ tử, cho dù chẳng qua là Ngoại Môn Đệ Tử, nhưng vẫn là Huyền Lô Tông Nhân. Hấn Chu Nguyên Hâm dù là hấn là gan lớn hơn nữa, cũng không dám thật làm gì hấn, trừ phi hấn có cái gì phải lý do, bằng không trong gia tộc trường bối tuyệt đối sẽ không vì hấn đắc tội Huyền Lô Tông.

"Tôn sư huynh" chẳng biết lúc nào, kia hai cái Huyền Lô Tông đệ tử lại đi tới Tôn Triết trước người, đỡ Tôn Triết run rẩy thân thể.

Tôn Triết giương mắt xem bọn họ hai người, trong mắt lại tất cả đều là vẻ lạnh lùng, gắng sức khắc khoải liền rời đi hai người đỡ, từ tốn nói,

"Sau này hai vị sư đệ không cần lại theo theo ta "

Đi tới trước ngựa, nhiều lần thử, Tôn Triết rút cuộc trèo lên lưng ngựa, nhìn trên quảng trường như cũ có chút không biết làm sao mọi người, Tôn Triết trong đôi mắt tất cả đều là tùy tiện tiêu ý, nhiều năm thù oán rút cuộc báo thù, trong đó cảm giác là người thường không thể nhận thức, mặc dù cùng Chu Nguyên Hâm kết thù, mặc dù khả năng lúc đó đắc tội Chu gia, nhưng hấn cũng không hối hận!

"Ha ha Thái Nguyên Hằng như thế nào, Trương gia như thế nào người Chu Nguyên Hâm thì như thế nào Tôn Triết ta báo thù ai có thể ngăn được ta!" Hồi lâu sau, Tôn Triết tuy tiện cười lớn, mặc dù khoe miệng như cũ treo một luồng tia máu, thể nhưng tuy tiện thần thái nhưng vẫn là vô cùng phách lối.

Trăm người vây xem bên dưới, Chu gia cường giả trước mặt, không chút lưu tình chém chết Thái Nguyên Hằng, cái này là bức nào phách lối!

Vì vu

Đột ngột trong lúc đó, cuồng bạo gió lớn đột nhiên ở toàn bộ trên đường phố hui hui, từng trận tiếng ma sát loạn hưởng thanh âm nhất thời vang vọng đang lúc mọi người bên tai, chỉ có Tôn Triết một người tiếng cười ở nơi này trong gió truyền vang, cuồng vọng thanh âm, gầy gò bóng người ở trong lòng mọi người thật sâu ẩn xúng.

"Giá!" Kéo một cái dây cương, không để ý đến mọi người, mang theo lớn lên tiếng cười dài hướng Huyền Lô Tông phương hướng chạy tới, trong nháy mắt, kia bóng người màu xanh liền ở trong mắt mọi người biến mất không còn tăm hơi.

Tôn Triết sau khi đi, kia Huyền Lô Tông hai người liếc nhau một cái, đều nhìn ra trong mắt đôi phương hối hận về, nhưng bây giờ lại đã không có khả năng cứu vãn, cuối cùng hai người cũng chỉ đành sau đó rời đi Trương Phủ.

Đứng ở Trương Phủ trước, Chu Nguyên Hâm sắc mặt âm trầm dường như muốn chảy ra nước, nhìn Tôn Triết rời đi phương hướng, trong hai tròng mắt tất cả đều là hàn quang lạnh như băng.

"Trương Đại Nhân, người xem chuyện này nên làm như thế nào mới phải? Cái này Tôn Triết ngênh ngang giết ta Trương Phủ chủ quản, rõ ràng chính là ý vào hấn Huyền Lô Tông đệ tử thân phận tầm thường quân sĩ không dám quân hấn khi gió, hết thầy các thứ này xin Chu Đại Nhân cho ta Trương gia làm chủ." Một đạo ôn uyển mê người thanh âm ở Chu Nguyên Hâm bên tai nổi lên, nhưng là kia Viên Thị chẳng biết lúc nào đã tới Chu Nguyên Hâm bên người, mê người hai mắt lóe lên nhàn nhạt nước mắt, khiến cho người không tự chủ được sinh ra một tia thương tiếc ý.

"Hừ, tiểu tử này không biết điều, cho là tiến vào Huyền Lô Tông Ngoại Môn liền có thể muốn làm gì thì làm chuyện này chưa xong!" Chu Nguyên Hâm trong mắt hàn mang càng tăng lên, một luồng sát cơ lóe lên một cái rồi biến mất, mở miệng nhàn nhạt ứng đáp.

"Oành!"

Huyền Lô Tông Tông trước cửa, hai cái thủ môn đệ tử chính đang nói chuyện trời đất, đột nhiên một tiếng vang trầm thấp, hai người nhất thời vì thế mà kinh ngạc, giương mắt nhìn lên, lại phát hiện một người tuổi còn trẻ nam tử từ trên ngựa té ngã xuống, hồi lâu sau, con ngựa không hề rời đi, nhưng nam tử trẻ tuổi kia té xuống đất lại cũng không có phản ứng động tĩnh.

"Cái này sao lại thế này "

"Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút "

"Cái này hình như là chúng ta Ngoại Môn Tôn Triết sư huynh, trước đó vài ngày đại điển thời điểm ta đã từng thấy qua hấn, hấn chính là Lý trưởng lão Ký Danh Đệ Tử" đến gần nhìn một cái, một người trong đó lập tức liền nhận ra Tôn Triết, mà Tôn Triết mặc trên người quần áo cũng chính là tượng trưng hấn là Huyền Lô Tông trưởng lão Ký Danh Đệ Tử, dĩ nhiên, điểm này sự sai biệt rất nhỏ người ngoài nhưng là không nhìn ra.

"Tôn Triết sư huynh làm sao biết chịu nặng như vậy thương, người nào ngay cả chúng ta Huyền Lô Tông Nhân cũng dám động "

"Đừng nói nhiều như vậy, trước tiên đem Tôn Triết sư huynh đưa đến Lý trưởng lão vậy đi đi, hết thầy giao cho Lý trưởng lão giải quyết, lấy hấn tính cách sẽ không bỏ mặc" nhìn Tôn Triết thương thế, người kia lập tức hướng đồng bạn nói.

"Tốt "

Vừa nói hai người liền đem ngất xỉu Tôn Triết mang tới Huyền Lôi bên trong tông.

Huyền Lôi Tông một nơi mái hiên bên trong, một người tuổi còn trẻ nam tử nằm ở trên giường, khuôn mặt tái nhợt không có nửa điểm huyết sắc, chỉ có hai con ngươi màu đen, tựa hồ lóe lên từng tia sắc thái thần bí. Mà ở trước giường cách đó không xa, còn đứng một cái Bạch Phát Lão Giả, hần đứng chấp tay, nhưng cái này tùy ý động tác lại có một loại không nói ra được khí thế, hai người này chính là đã tỉnh lại Tôn Triết cùng hần sư tôn Lý trưởng lão.

"Đại khái trải qua chính là chỗ này chút ít" nửa nén hương sau, Tôn Triết cũng đã đem Trương Phù một nhóm toàn bộ trải qua toàn bộ nói ra, thậm chí ngay cả báo thù nguyên do hần cũng không có bất kỳ cất giữ, chỉ vì hần cảm kích Lý trưởng lão dạy dỗ, hần tin tưởng hần sư tôn.

"Người nghĩ tìm kia Chu Nguyên Hâm báo thù?"

Không có nhìn Tôn Triết, Lý trưởng lão đưa mắt về phía ngoài cửa sổ, môi khẽ nhúc nhích, nhàn nhạt mở miệng kể lại nói.

"Phải!" Tôn Triết chưa từng chối, hần quy tắc từ trước đến giờ là Người không phạm Ta, Ta không phạm Người; người nếu phạm ta, có thù tất báo! Nếu kia Chu Nguyên Hâm ý vào tu vi cường hần một con liền có thể trọng thương hần, như vậy hần tại sao không thể báo thù.

Khe khẽ thở dài một hơi, Lý trưởng lão trong mắt hơi lóe lên một chút, chậm rãi xoay người lại, nhìn Tôn Triết, mở miệng nói,

"Bây giờ cách tông môn cuộc thi đấu trong môn phái chỉ có bảy, tám tháng thời gian, khoảng thời gian này người liền ở lại bên trong tông môn hảo hảo tu luyện đi, chỉ cần người có thể đủ lần này cuộc thi đấu trong môn phái bên trong đoạt được mười vị trí đầu, tiến vào nội môn nên không có vấn đề gì. Cho đến lúc này sư tôn cũng sẽ đem sở học hết thầy toàn bộ giao cho người."

"Người không nên xem thường cái này cuộc thi đấu trong môn phái, lần thi đấu này cũng không ánh sáng chỉ có Ngoại Môn Đệ Tử tham gia, lần này Nội Môn Đệ Tử cũng sẽ tham dự, bọn họ không chỉ có từng cái thiên tư siêu phàm, còn có nội môn phong phú tài nguyên cung cấp cho bọn họ tu luyện, bọn họ mới là người chân chính đối thủ, dĩ nhiên, khoảng thời gian này người đồ thiết yếu cho tu luyện sư tôn cũng đã chuẩn bị cho người tốt người thương thể trên người cũng không phải quá nghiêm trọng, chờ người thương thể khá một chút, liền bắt đầu bế quan đi "

"Sư tôn ta" nghe Lý trưởng lão an bài, Tôn Triết nhất thời gấp.

Nhàn nhạt quét Tôn Triết một chút, mà cái này nhìn một cái, Tôn Triết lại có một loại bị hoàn toàn nhìn thấu cảm giác, trong phút chốc, giống như một chậu nước sạch từ đỉnh đầu tưới xuống, ban đầu xung động nhất thời lạnh xuống.

"Người vẫn không rõ sao, chuyện này a!"

Tôn Triết trong lòng giật mình, lập tức hiểu được, Chu gia thực lực, hần sư tôn cũng không chọc nổi!

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi-69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Hàn Đông Liệt Tửu

Bạch sắc hoa tuyết chậm rãi bay xuống, giống như thành từng mảnh bạch sắc lông ngỗng, rơi trên mặt đất cũng không có hòa tan, mà là chất đóng chung một chỗ, chất đóng một tầng lại một tầng, bất tri bất giác, cả vùng đều bị đổ lên một tầng vải thước dày bạch sắc đậm chần, trang trí bên dưới, cả thế giới cũng giống như biến thành một cái bạch sắc không gian.

Băng lãnh hàn gió thổi lật phát cả vùng, từng trận lạnh lẽo thế lương gió gào thanh âm vang lên theo, nghe được thanh âm này, để cho người không tự chủ được bỗng dưng tăng thêm mấy phần rung mình, để cho nguyên bản là cảm thấy giá rét mọi người càng không chịu nổi.

Hết thấy các thứ này hết thấy, không có một không biểu thị trời đông giá rét đến!

Mùa đông, không giống với vạn vật chớm nở mùa xuân, không giống với nhiệt huyết bắn ra bốn phía mùa hè, càng không giống với gặt hái Vào Thu lúc cuối kỳ, nó cùng người khác bất đồng, bởi vì nó là một cái ngủ đông mùa.

Mùa đông, vạn vật yên lặng, lá rụng về cội.

Huyền Lôi Tông một cái hẻo lánh trong sơn, Huyền Lôi Tông mặc dù là Bắc Phong Thành một trong những cự đầu, nhưng nội bộ nhưng cũng có cũ nát vắng lặng địa phương, nói thí dụ như gian phòng này sơn trong.

Lúc trước nơi này tựa hồ phát sinh qua một ít sự kiện quỷ dị, sau đó phụ cận đây nhà ở liền cũng bị bỏ hoang, một cho đến hôm nay cũng không có tân trang xây lại, dĩ nhiên, lấy Huyền Lôi Tông xa xỉ hào khí, cũng không thiếu hụt cái này điểm địa phương. Lâu ngày, nơi này tựa hồ thành một cái bị quên nơi, bình thường lại muốn tới nơi này rất ít người, mà ở cái này giá rét mùa đông, nơi này càng là thành ít ai lui tới địa phương.

"Hãy A...!"

Quát khê thanh âm đột nhiên từ nơi này cũ nát trong sơn truyền tới, thanh âm trầm thấp mà kiềm chế, phảng phất trên núi đá lớn áp sụp giống như vậy, làm cho người ta một loại cực kỳ rần rần cảm giác.

Giương mắt nhìn lên, lại phát hiện một chàng thanh niên mặc một bộ trường bào màu xanh đứng ở bên trong viện, đơn bạc trường bào ở trong gió rét bay phát phới, tóc dài màu đen càng là theo Phong Khinh Dương, lớn như thế sơn trong đầy đất ngân bạch hoa tuyết, chỉ có Tôn Triết một người cô độc một người đứng ở cái này trong sơn.

Trời đông giá rét, một người

Một tay nắm chặt một thanh trường đao màu đen, thân đao Quang Hoa tụ liễm, phong mang ẩn náu, rõ ràng cho thấy một thanh bách luyện sau thượng phẩm Hảo Đao, hồi lâu đứng bên dưới, trên thân đao đã dính điểm một cái hoa tuyết, cùng ngấm đen thân đao ngược lại tạo thành so sánh rõ ràng.

Gào to một tiếng, đột nhiên, hấn động!

Chân phải đột nhiên trong lúc đó về phía trước bước ra, đạp ở tuyết trắng trên, chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, văng lên một chày tuyết nước, cánh tay hấn cũng là theo âm thanh mà động, vạch qua một đạo ưu mỹ độ cong, kéo theo trường đao trong tay cũng trên không trung hoa qua một nửa hình tròn, trên thân đao hoa tuyết rồi rớt bay xuống.

Trên thân đao mang theo nhân nhạ tử mang, xen lẫn nhỏ nhẹ tiếng sấm, ở trong bầu trời đột nhiên chém về phía trước.

"Lôi Đình Song Trọng Trảm!"

Trong bầu trời bỗng nhiên trong lúc đó huyền hóa ra một thanh to lớn tử sắc đao ảnh, to lớn đao ảnh chính là Tôn Triết trường đao trong tay phóng đại bản, chỉ bất quá hai người khí thế chênh lệch rất nhiều, cái này gấp mấy lần lớn đao ảnh lên ngưng tụ khí thế cũng tăng trường nhiều gấp mấy lần.

Tôn Triết ánh mắt ngưng trọng, hai chân trong nháy mắt chạy vọt về phía trước ra, giống như một hồi chạy gấp như tia chớp, bên trái duỗi tay ra, đồng thời cầm cán đao, hai tay cầm đao, trong nháy mắt về phía trước chém ra, cùng lúc đó, trong bầu trời kia biến ảo mà ra to lớn đao ảnh cũng theo đó về phía trước đột nhiên chém ra.

"Rầm rầm "

Một hồi nổ vang thanh âm tùy theo lên, mấy ngày tụ tập mà thành tuyết động trong nháy mắt hòa tan hết sạch, một cái to lớn hố nhất thời hiển lộ mà ra, mà trong bầu trời cái kia to lớn đao ảnh khê run lên, lại cũng theo đó tan vỡ, tiêu tan ở bên trong trời đất, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện giống như vậy, chỉ có nòng nặc kia cực kỳ nổ tung khí tức vẫn ở chỗ cũ cái này bên trong viện quanh quẩn.

"Ồi vẫn là không được cái vũ kỹ này từ đầu đến cuối không thể hoàn toàn nắm giữ "

Tiện tay đem trường đao trong tay cắm vào một bên tuyết động bên trong, Tôn Triết có chút buồn khổ thở dài nói, trong hai mắt cũng lóe lên nồng đậm vẻ không hiểu, ban đầu hấn từ Tàng Thư Các tổng cộng tuyển chọn hai môn vũ kỹ, một môn là nhân cấp trung phẩm Man Quyền, mà đổi thành một môn chính là người này cấp cực phẩm Lôi Đình Song Trọng Trảm. Man Quyền hấn chỉ mấy ngày liền đã đại khái nắm giữ, nhưng cái này Lôi Đình Song Trọng Trảm, hấn nhưng là đến nay vẫn chưa có hoàn toàn nắm giữ.

"Chẳng lẽ môn vũ kỹ này bản thân liền có vấn đề?" Nói tới chỗ này, Tôn Triết đột nhiên nghĩ tới lúc ấy ghi danh thời điểm, kia phụ trách ghi danh Huyền Lôi Tông đệ tử quái dị ánh mắt, khi đó Tôn Triết còn tưởng rằng hấn là kinh dị vũ kỹ này cấp bậc, nhưng bây giờ nghĩ lại, tựa hồ cũng không phải là chuyện như vậy.

"Ồi người tuổi trẻ bây giờ a, chính mình không được thì chung quy là ưa thích từ trên người người khác tìm nguyên nhân, chẳng lẽ lại không thể trước tìm một chút chính mình nguyên nhân sao "

Một đạo thanh âm giữa nua đột nhiên Tôn Triết bên tai nổi lên, Tôn Triết trong lòng giật mình, không nghĩ tới cái này trời đông giá rét đang lúc còn sẽ có người tới tới đây, hơn nữa còn nghe được chính mình thấp giọng khinh ngữ. Nhưng khi hấn nhắc mắt nhìn đi thời điểm, nhưng trong nháy mắt lộ ra một cái kinh ngạc cực kỳ biểu tình.

Cái này người vừa tới không phải là người khác, chính là kia Tàng Thư Các gặp phải thần bí lão đầu, cũng chính là dựa theo hấn chỉ thị, Tôn Triết mới tìm

được quyền này Lôi Đình Song Trọng Trâm.

"Người "

"Hào hào, lão nhân biết ngươi muốn nói cái gì, ngươi đừng nói trước những thứ kia hôm nay nhưng là niên tế, ngươi tại sao không trở về nhà đi?" Thấy Tôn Triết vội vàng đáng vẻ, lão đầu kia khoát khoát tay cắt đứt Tôn Triết câu hỏi, trực tiếp tìm một cái sạch sẽ địa phương liền không thèm để ý chút nào đặt mông ngồi xuống, sau khi ngồi xuống liền từ bên hông còi xuống một cái hồ lô rượu, vừa uống vừa hướng Tôn Triết hỏi,

"Nhà "

Đột nhiên nghe nói như vậy, Tôn Triết thần sắc nhất thời sững sờ, nói khẽ tự lẩm bầm, trong nháy mắt, trong đôi mắt hiện ra một tia mê mang.

"Nhà, thật quen thuộc từ, nhưng nhà mình ở nơi nào "

"Mình còn có nhà sao nguyên lai Tần Quốc Bắc Nhạc Thôn cái nhà kia vẫn tính là nhà mình sao, có lẽ mẫu thân đã qua xong năm mươi đại thọ, cũng Hứa đệ đệ đã trưởng thành rồi, có lẽ ban đầu cô gái kia đã gả ả ở phụ rất nhiều có lẽ, cũng có rất nhiều xa lạ" bất tri bất giác, từng tia bi thương ở Tôn Triết trong lòng trào sinh.

"Có lẽ ta đã không có nhà "

Tự giễu cười cười, Tôn Triết mở miệng nói, thế nhưng nhìn như dễ dàng trong giọng nói lại tiết lộ ra khó mà tin được bi ai, tâm như bi ai, Hồn như bi ai, cả thế giới tùy theo mà bi ai.

Cuối cùng, Tôn Triết cho tới bây giờ cũng không có đem cái này Lôi Đình Đại Lục trở thành là mình nhà, cho dù hắn cướp lấy nguyên lai cái này Tôn Triết thân thể, cũng bất quá là đối với hắn có cảm giác cảm kích thôi, nhà, ở Tôn Triết trong lòng vĩnh viễn chỉ có một, mà bây giờ, cũng đã cách hắn cực xa, có lẽ, đời này hắn cũng không trở về.

"Lão nhân cũng rất nhiều năm chưa có về nhà "

Vượt quá Tôn Triết ngoài ý liệu, nghe hắn mà nói, lão đầu kia lại không có nói gì, chẳng qua là khe khẽ thở dài một hơi, đục ngầu trong đôi mắt lại cũng lóe lên một tia tưởng nhớ.

"Kể từ năm đó kia một trận ngoài ý muốn, lão nhân một mực bị buộc ở lại chỗ này, đều đã không nhớ rõ đã bao lâu rồi, tính một chút, không đề cập tới những thứ này chuyện phiền lòng, hôm nay nhưng là niên tế, đây chính là người nhà đoàn tụ ngày vui một dạng, ngươi đã tiểu tử cũng không có người thân nhưng đoàn tụ, liền ngồi xuống cùng lão nhân uống hai chén đi, hai người chúng ta người cô đơn ngược lại cũng không coi là tịch mịch "

Vừa nói, lão đầu kia tiện tay ném một cái liền cầm trong tay bầu rượu ném cho Tôn Triết.

"Niên tế "

Nghĩ lúc đó mỗi lần niên tế thời điểm, đều là giết gà làm thịt heo người một nhà ăn mừng, bây giờ lại chỉ còn lại chính mình một thân một mình.

"Ha ha nói thật hay! Lão nhân, bằng ngươi những lời này, ngươi gạt ta vũ kỹ sự tình ta liền không truy cứu nữa" Tôn Triết tay trái vừa tiếp xúc bầu rượu, không thèm để ý chút nào chính là ngửa đầu một cái uống vào, trong bầu rượu rượu nhất thời tự cổ họng rót vào tròng ruột, một cổ khó mà ngôn ngữ cay độc chỉ vị nhất thời xông lên đầu, trên mặt cũng trong nháy mắt trở nên triều hồng.

"Lão nhân" nghe được Tôn Triết gọi, lão đầu kia trên mặt lóe lên một tia quái dị thần sắc, nhưng chuyển mà lập tức liền biến mất không còn tăm hơi, thấy Tôn Triết đỏ mặt lên đáng vẻ, lập tức cười lớn,

"Nhìn một cái tiểu tử ngươi bộ dáng liền biết chắc không thường uống rượu, nam nhân mà, nên học biết uống rượu, càng nên học được uống Liệt Tửu."

"Ai nói ta không biết uống rượu, ngươi xem ta "

"Ai, tiểu tử ngươi khi lão nhân rượu không cần tiền đúng không, chớ uống quá nhiều, cái này lớn mùa đông, loại rượu này nhưng không rẻ."

"Lão nhân ngươi thế nào hẹp hòi như vậy, qua mấy ngày ta mua vài hũ rượu tặng cho ngươi."

Trời đông giá rét, Liệt Tửu, hai người, Tôn Triết đi tới Lôi Đình Đại Lục thứ nhất niên tế cứ như vậy trải qua.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tứ cảnh Đào Pháp

Trời đông giá rét buổi chiều, không có ánh nắng ấm áp, chỉ có kia gió rét như cũ không ngừng phẫn nộ, gió lạnh từng trận mà qua, ngân bạch sắc hoa tuyết nhất thời bay múa đầy trời.

Tàn tạ trong phòng, Tôn Triết hai người cũng tùy ý ngồi trên chiếu, chẳng biết lúc nào, trong tay hai người mỗi người cũng có một cái hồ lô rượu, mà ở trong hai người còn nhiều một đồng lửa, trên đồng lửa đánh mấy vọt thịt nướng, vàng rực dầu viên phủ đầy trên đó, từng trận mê người mùi thịt theo thịt bay lên tiêu tán mà ra.

"Tôn Triết tiểu tử, ta lập tức phải đi ra ngoài một chuyến, có lẽ rất lâu mới có thể trở về cũng có thể liền không về được" hồi lâu sau, lão đầu kia ngửa đầu đau uống một ngụm rượu, cay độc Liệt Từu với hần mà nói phảng phất giống như thanh thủy, không có chút nào kích thích tác dụng, trong ánh mắt thoáng qua một tia phức tạp, nhìn Tôn Triết, hần chậm rãi mở miệng nói.

Ngừng giữa không trung tay trái đôi chút hơi run, nhưng rất nhanh sẽ bị Tôn Triết che giấu đi qua, giả trang ra một bộ không thèm để ý chút nào biểu tình, vừa uống vừa hàm hồ giảng đạo,

"Người đi thì đi chuyện liên quan gì đến ta, nếu như lần sau còn có thể gặp lại, chúng ta sẽ uống một bữa chính là đúng như lời người nói, nam nhân nên ăn miếng thịt bự uống tô rượu, người tại sao làm như vậy hần hần nhỏ nhỏ, giống như một cô nương như thế "

Không có để ý Tôn Triết cười nhạt, lão nhân tùy ý cười một tiếng, lần nữa ngẩng đầu lên uống một hớp Liệt Từu, chậm rãi nói,

"Tôi nơi này lâu như vậy, có thể để cho lão nhân thấy hợp mắt không có mấy người, tiểu tử người có thể cũng coi là một người trong đó tiểu tử người tư chất mặc dù chẳng ra gì, thực lực càng là kém muốn chết, nhưng tính cách cũng rất hợp lão nhân khẩu vị, cho nên lão nhân vẫn là rất coi trọng người "

Nghe hần mà nói, Tôn Triết bất đắc dĩ lộ ra một nụ cười khổ, chính mình trong vòng ba tháng tu luyện tới Tam Tinh Lôi Giả tư chất ở lão nhân lại là chẳng ra gì, mà hần bây giờ thực lực tuyệt đối ngồi vững Huyền Lôi Tông Ngoại Môn vị trí đầu nào lại bị lão nhân nói thành là kém muốn chết. Bất quá Tôn Triết lại không có phản bác, trải qua kia vũ kỹ sự tình sau, lão nhân có mấy lời hần đã tự động loại bỏ.

"Mẹ, lão nhân nói chuyện người là không tin đúng không?" Nhìn một cái Tôn Triết biểu tình, lão nhân nhất thời nổi trận lôi đình, hướng Tôn Triết quát lớn.

"Người không cũng là bởi vì kia vũ kỹ sự tình một mực canh cánh trong lòng sao, chính mình tư chất chẳng ra gì, còn oán ta thay người chọn sai vũ kỹ, lãng phí người thời gian, nếu không phải lão nhân xem tiểu tử người thuận mắt, mới lười chỉ điểm người "

Nhìn lão nhân nổi giận đáng vẻ, Tôn Triết ngược lại dọa cho giật mình, há mồm một cái nhưng không biết nên nói cái gì cho phải.

"Với người nói thật, Lôi Đình Song Trọng Trảm môn vũ kỹ này chính là lão nhân ta tự mình viết, trong đó chân chính cấp bậc tuyệt đối là Địa Giai trung phẩm trở lên, sở dĩ thiết là nhân giai cực phẩm bày ra ở Tầng Thứ Các tầng thứ nhất, chẳng qua là lão nhân muốn nhìn một chút rốt cuộc có mấy người có thể học được, nhưng Huyền Lôi Tông những thứ này ngu xuẩn quả thực quá làm cho lão nhân thất vọng, đằng đẳng thời gian ba năm, một trăm ba mươi hai cá nhân lấy ra môn vũ kỹ này, nhưng chân chính hoàn toàn học được lại không có người nào những thứ này ngu xuẩn ngộ tính hơn tiểu tử người còn kém "

Lão nhân giận mà nói lại để cho Tôn Triết đột nhiên cả kinh, Lôi Đình Song Trọng Trảm lại là Địa Giai trung phẩm trở lên vũ kỹ, hơn nữa còn là lão nhân tự mình sáng tác.

Tôn Triết sư tôn Lý trưởng lão chính là Lôi Tôn cấp cường giả, nhưng cường giả như vậy đừng nói là sáng tác vũ kỹ, ngay cả sửa đổi vũ kỹ tư cách cũng không có, mà lão đầu tử này lại nói có thể tự mình sáng tác vũ kỹ, lão đầu tử kia thực lực lại là thế nào kinh khủng trong lúc nhất thời, Tôn Triết thật không biết lão nhân mà nói rốt cuộc là thật hay là giả

"Cũng được, nếu ta lập tức liền phải rời đi nơi này, trước khi đi liền cho người thêm một cái lễ vật đi!"

Tiếng nói vừa dứt, không để ý đến Tôn Triết phản ứng, lão nhân tự mình đi ra bên ngoài, Tôn Triết không thể làm gì khác hơn là theo hần đi ra ngoài.

Vì vu trong gió lạnh, lão nhân một thân một mình đứng ở bên trong viện, đơn bạc y phục theo gió mà sắp xếp, gầy gò thân hình lại vô cùng kiên định, giống như Thái Sơn vậy không có chút nào giao động khả năng, nhìn lão nhân từ từ đi lên khí thế, Tôn Triết hai mắt đột nhiên ngưng tụ.

Đột nhiên, hơi nheo mắt lại đột nhiên mờ ra, lưỡng đạo kinh người tinh mang bắn mạnh mà ra, một cỗ dâng trào khí thế theo trong cơ thể bộc phát ra, trực tiếp phóng lên cao, nhưng cỗ khí thế này lại bị thật chặt phong tỏa ở nơi này bên trong viện, không có phân nửa tà dật mà ra, toàn bộ sản trong tựa hồ biến thành một cái không gian độc lập, hoàn toàn mặc cho lão nhân thao túng, mà đứng ở bên trong viện Tôn Triết nhưng trong nháy mắt vì thế mà

kinh ngạc, khí thể kia xa hoàn toàn không phải hần người sư tôn kia có thể so sánh!

"Tôn Triết tiểu tử, ngươi xem cho kĩ!"

Vào giờ phút này, lão nhân khí tức cũng phải biến đổi, vốn là lười biếng tiểu lão đầu trong phút chốc biến thành một cái kinh thiên hải đất cường giả tuyệt thế, giống như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, toàn thân cao thấp không có chỗ nào mà không phải là sắc bén cực kỳ khí thể minh mông, từng trận năng lượng màu xám Khí Toàn vờn quanh ngoài chung quanh thân thể, chỉ một nhìn chính là làm người ta vô cùng rung động.

"Lôi Đình Song Trọng Trảm trên thực tế bất quá một loại Đạo Pháp vận dụng, hôm nay, ta liền đem Đạo Pháp Tứ Cảnh toàn bộ biểu diễn cho ngươi nhìn, có thể học biết bao nhiêu, đều xem chính ngươi ngộ tính!"

Nói xong, chỉ thấy lão nhân tay phải nhấc một cái, chuỗi này cắm trên mặt đất trường đao màu đen trong nháy mắt nhô lên, ở lão nhân kêu gọi xuống trực tiếp hướng bên này bay tới, trong nháy mắt, bảy thước dài Tinh Thiết trường đao liền xuất hiện ở lão nhân bên người, nhẹ nhàng trôi nổi.

Lôi Chủ cường giả mới có thể làm được cách không không vật!

Thấy lão nhân dễ dàng thi triển Lôi Chủ cường giả mới có thể không chế Thần Thông, Tôn Triết hai cái con ngươi đồng tử hơi co rút lại, nhưng vào giờ phút này, hần cũng không dám có nửa điểm thất thần, rất sợ bỏ qua một tia cơ hội, cường giả như vậy dạy dỗ cơ hội cũng không thường có, trừ một lần kia tình cờ bên dưới dung hợp Thiên Lôi ra, cái này chỉ sợ là hần từ lúc sinh ra tới nay tới lần trọng đại này kỳ ngộ, hần làm sao có thể không cảm.

"Đệ nhất cảnh, Tự Trọng Hóa Khinh!"

Tiếng nói vừa dứt, lão nhân trong mắt tinh mang chợt lóe, tay trái trong nháy mắt xuống phía dưới vùng xuống, trường đao màu đen bừa trước lúc bộc phát ra kinh người ánh sáng màu đen, hào nhoáng ánh sáng bộc cả chuỗi trường đao, thật dài thân đao dường như muốn bị tia sáng này nổ nát giống như vậy, cùng lúc đó, một cỗ cực kỳ cường hãn năng lượng tràn ngập cả chuỗi trường đao.

"Chém "

Một chữ quát ra, thiên không phảng phất cũng phải biến đổi, trường đao phá vỡ không gian ràng buộc, trực tiếp chém rơi trên mặt đất, sức mạnh cường hãn trong nháy mắt hướng mặt đất trút xuống mà đi. Mà đang ở tiếp xúc mặt đất trong nháy mắt đó, cực kỳ cường hãn lực lượng trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, trường đao trên lưỡi đao trong nháy mắt cũng chưa có phân nửa lợi tức mạng.

"Đệ nhị cảnh, Tự Khinh Hóa Trọng!"

Không có chờ đợi Tôn Triết kịp phản ứng, lão nhân thanh âm vang lên lần nữa, đang khi nói chuyện tay trái chuyển một cái, xa xa trường đao thân đao tùy theo ngân lại, thẳng Trảm Đao phong lập tức ngang chém xuống mà đi, nhưng cái này chậm chạp đao ảnh lại không có phân nửa lực lượng, giống như Thanh Phong quét vào mặt vậy êm ái, nó đối diện thân cây liền chỉ lá cũng đừng đưa phân nửa, nhưng tốc độ lại là nhanh vô cùng.

Chỉ thấy đen ánh sáng chợt lóe lên, ở nơi này trường đao tiếp xúc được đối diện thân cây trong nháy mắt, lớn lên trên đao lại lần nữa hào quang tỏa sáng, sức mạnh cường hãn lần nữa bộc phát ra, trực tiếp tràn vào trường đao bên trong, lưỡi đao thuận thế mà qua, vai u thịt bắp thân cây "Oanh" một tiếng đứt gãy, ngay cả đại thụ cũng trực tiếp ngã xuống.

"Đệ Tam Cảnh, Khinh Trọng Tùy Tâm!"

Ngắm đen trường đao ở trên bầu trời nhanh chóng chuyển chuyển dời, giống như một đạo tia chớp màu đen, lúc nhanh lúc chậm, lúc nhẹ lúc nặng, để cho người hoa cả mắt.

Thấy như vậy một màn, Tôn Triết trong lòng đột nhiên rung một cái, nhưng trong ánh mắt lại trong phút chốc bộc phát ra khó mà che giấu vẻ vui mừng, hần rốt cuộc minh bạch Lôi Đình Song Trọng Trảm hàm nghĩa chân chính, đây chính là đạo pháp này Đệ Tam Cảnh một loại đơn giản vận dụng là, mặc dù vũ kỹ này không thể cùng lão nhân thao túng Đệ Tam Cảnh uy lực so sánh, nhưng hoàn toàn nắm giữ sau cũng tuyệt đối không phải vậy vũ kỹ có thể so sánh với.

"Đệ tứ cảnh, Vô Tích Vô Ngân!"

Nhàn nhạt thanh âm vừa vang lên, lão nhân ánh mắt đột nhiên bắt đầu ác liệt, tay khô gầy chỉ hướng bầu trời chỉ một cái, trên bầu trời trường đao màu đen khẽ run lên, đột nhiên trong lúc đó lại hư không tiêu thất, cũng tìm không được nửa nửa điểm bóng dáng.

"Àm!"

Một tiếng đột ngột nổ vang chỉ tiếng vang lên, trong bầu trời hỏa lửa nơi nơi, rõ ràng là chuỗi này trường đao không chịu nổi gánh nặng nổ bể ra đến.

"Thôi, thiên ý không thể trái đệ tứ cảnh chính là bày ra, lấy ngươi bây giờ cảnh giới cũng không khả năng xem hiểu, nếu là ngươi có thể hoàn toàn nắm giữ Đạo Pháp tiên tam cảnh, quận Huyền Nguyên, ngươi không cần sợ hãi bất luận kẻ nào, Lôi Đình Đại Lục ngươi cũng là có thể xông xáo một phen "

Vô số mục nát vàng lá cây chậm rãi bay xuống, thanh âm già nua ở trong sân vọng về không dứt, thế nhưng gầy gò bóng người cũng đã biến mất không còn tăm hơi, lưu lại, chỉ có mặt đầy kinh hãi Tôn Triết.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Ngoại Môn Đệ Nhất Nhân

Mùa xuân tháng ba, thảo trường oanh phi, đối với Huyền Lôi Tông mà nói, hôm nay là một cái rất đặc biệt thời gian, bởi vì hôm nay chính là Huyền Lôi Tông năm năm một lần cuộc thi đấu trong môn phái thời gian.

Cuộc thi đấu trong môn phái, đối với Huyền Lôi Tông đệ tử mà nói, cũng không xa lạ gì, năm năm một lần, khóa trước cũng sẽ cử hành, dĩ nhiên trong đó tham gia tất cả đều là đệ tử mới nhập môn, nó vừa vận cùng Huyền Lôi Tông năm năm thu nhận đệ tử một lần phối hợp lại.

Ở cuộc thi đấu trong môn phái bên trong, hạng hàng đầu đệ tử không chỉ có thể giật hái cực kỳ trân quý khen thưởng, lại có thể thắng được danh tiếng uy vọng, không chút khách khí nói, cuộc thi đấu trong môn phái bên trong thắng được đệ tử tuyệt đối là sau này Huyền Lôi Tông trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, tương lai bên trong tông môn nhân vật trọng yếu, cho dù người chính là một cái bình thường Ngoại Môn Đệ Tử, chỉ cần người thực lực cường hãn, lần này cuộc thi đấu trong môn phái trong... biểu hiện vượt trội, người cũng có thể trở thành nội môn đệ tử nòng cốt.

Chính là bởi vì này chủng chủng nguyên nhân, mỗi một giới cuộc thi đấu trong môn phái cũng sẽ đoạt được đông đảo đệ tử tha thiết mong đợi, nếu không phải không cho phép, chính là những thứ kia đã sớm nhập môn nhiều năm đệ tử cũ cũng sẽ tới tham dự.

Ở Huyền Lôi bên trong tông bộ lớn nhất trong diễn võ trường, trên quảng trường bài trí bốn cái to lớn đài lớn, từng cái cũng có chu vi mấy trượng tả hữu, tứ tứ phương phương, hơn nữa còn là cực kỳ cứng rắn Thanh Cương thạch dựng chế, bốn phía lôi đài cũng thiết lập năm thước cao hàng rào, cái này bốn Tòa lôi đài phân biệt bố trí diễn võ trường Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị trên, đây chính là lần thi đấu này nơi so tài.

Mà ở cái này bốn cái to lớn giữa lôi đài còn dựng một cái cao đến hai trượng khán đài, đây là là Tông Môn Nội Bộ cao tầng chuẩn bị vị trí.

Bây giờ chẳng qua chỉ là lúc sáng sớm, cái này trong diễn võ trường cũng đã đến không ít người, ngược lại mỗi người đều có dũng khí đi lên tỷ thí một phen, trong những người này phần lớn đều là tới kêu gào trợ uy, mặc dù lần thi đấu này là Tông Môn Nội Bộ tỷ thí, nhưng cùng với trong môn phái cũng chia làm bất đồng hệ phái, mỗi người đều có giao hảo bạn tốt.

Chỉ cần người nhân duyên đầy đủ, người thậm chí có thể lớn tiếng kêu trên trăm cái hảo hữu tới trợ uy, cường đại trợ uy đội hình ở trong tỷ thí cũng là chiếm giữ ưu thế cực lớn, dù sao nếu như hai người thực lực không kém nhiều mà nói, so được với liền là khí thế, có hơn trăm người kêu gào trợ trận, khí thế tự nhiên vượt qua đối phương, thắng tỷ lệ cũng liền gia tăng thật lớn.

Đương nhiên, trong đó cũng không thiếu đơn thuần chỉ vì xem tỷ thí đệ tử, có thể rõ ràng như vậy thường thức tông môn tinh anh tỷ thí cơ hội nhưng cũng không nhiều, chỉ cần người xem xét tỉ mỉ, vô luận là ở vũ kỹ sử dụng phương diện, hay là ở kỹ xảo chiến đấu phương diện, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có chút ít lợi nhuận.

"Triệu sư huynh đến "

"Ha ha, Triệu sư huynh, không nghĩ tới người cũng tới sớm như vậy a "

"Quả nhiên là Triệu sư huynh "

Một hồi hỗn loạn chỉ tiếng vang lên, giương mắt nhìn lên, nhưng là một người tuổi còn trẻ nam tử đang lúc mọi người vây quanh bên dưới đi tới, hần mặc dù cùng mọi người như thế đều là y phục Huyền Lôi Tông thống nhất thanh sắc, nhưng cả người khí chất đáng vẻ lại cùng mọi người không giống nhau lắm.

Tay trái Khinh Vũ một thanh tử sắc quạt xếp, hơi nhếch mép lên mang theo một cái niềm tự hào độ cong, Long Hành Hồ Bộ đi về phía trước, thiếu gia khí phái hiển lộ không bỏ sót.

Hần không phải ai khác, cũng là năm ngoài mới vừa mới nhập môn Huyền Lôi Tông đệ tử Triệu gia lớn nhỏ Triệu Ngang.

Hần vốn là có được cao đến tám mươi tám ngôi sao cường hãn thiên phú, lại có lớn như thế Triệu gia đề chống đỡ, mỗi ngày tu luyện sử dụng đan dược

cơ bản cũng thật sớm chuẩn bị tốt, căn bản không cần giống như những người khác như vậy một mực khổ tu, đúng là như vậy, gia nhập môn phái sau, hần tu vi cũng là một đường cuồng tiêu, bây giờ không nghi ngờ chút nào là lần thi đấu này bên trong Ngoại Môn nhân vật quan trọng một trong.

"Hừ, lần bế quan này nửa năm, một mực đạt tới Lục Tinh Lôi giả đỉnh phong mới ra ngoài, bản thiếu gia ngược lại muốn nhìn một chút cái kia ti tiện nô lệ còn có thể hay không thể sẽ thắng được bản thiếu gia một đấu "

Tư chất khảo sát thời điểm, Tôn Triết vừa vặn vượt qua Triệu Ngang một chút, ở Trúc Cơ thời điểm, Tôn Triết lại nhanh hơn Triệu Ngang một bước, cái này làm cho một mực tâm cao khí ngạo Triệu Ngang làm sao có thể nhẫn, cho tới nay, đều là hần vượt qua người khác một đầu, nhưng lại bị một cái ti tiện nô lệ thắng liên tiếp hai lần, Triệu Ngang tâm lý đã sớm cực độ khó chịu.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cái này luôn luôn lười biếng Triệu gia lớn nhỏ mới thay đổi ngày xưa tính tình, tự nguyện bế quan nửa năm, tự nhập môn ngày khởi, ngăn ngừa trong vòng một năm đột phá đến Lục Tinh Lôi giả trình độ, Triệu Ngang cũng sáng tạo Triệu gia thế hệ trẻ một cái mới ghi chép.

Giương mắt nhìn chung quanh, hồi lâu sau, Triệu Ngang lại không có phát hiện Tôn Triết bóng người, cái này làm cho hần muốn lập tức tương đối một phen tâm tư nhất thời rơi vào khoảng không.

"Ồ "

Đột nhiên, xa xa truyền tới rối loạn tung bừng, Triệu Ngang giương mắt nhìn lên, lại phát hiện là mấy cái mỹ lệ dị thường nữ tử cặp tay hướng cái này vừa đi tới, như vậy quang cảnh, cái này ở nam tử chiếm đa số Huyền Lôi trong tông cực kỳ ít gặp, trong nháy mắt, tất cả mọi người con mắt lập tức bị hấp dẫn tới.

Mà cân nhắc cô gái bên trong lại thuộc bên trái một cô gái lại xuất chúng nhất, người mặc một bộ màu xanh lục quần dài, tóc dài màu đen thẳng phi thất lưng, xinh đẹp dung nhan mặc dù không tính là chìm sa cá lặn, nhưng cũng là xuất chúng cực kỳ, hợp với kia hơi lộ ra thon nhỏ vóc người, tiết lộ ra một cổ khác biệt Linh hoạt, ngay cả luôn luôn tự xưng từng trải vô số Triệu gia lớn nhỏ cũng không khỏi tâm thần khẽ động, trong mắt lóe lên một luồng mê muội.

Thẩm Yến, Huyền Lôi Tông Ngoại Môn một người khác danh vọng không chút nào thấp hơn Triệu Ngang nhân vật.

Nhìn Thẩm Yến bên người số lượng đông đảo Hộ Hoa Sứ Giả, Triệu Ngang khóe miệng thoáng qua vẻ khinh thường, như vậy nam nhân, hần Triệu gia lớn bớt xem thường! Nhưng khi hần thấy Thẩm Yến tự mình thời điểm, Triệu Ngang hai mắt lại không tự chủ được hơi híp lại, không có nghĩ tới cái này nhìn như thân mật Động lòng người tiểu mỹ nữ tu vi lại cũng đạt tới Lục Tinh Lôi giả trình độ, mặc dù chỉ là mới vừa mới tiến cấp, nhưng bày ra thực lực cũng để cho Triệu Ngang nhìn với con mắt khác.

Chỉ chớp lát sau, Ngoại Môn còn lại một ít đệ tử tinh anh đều rời đi tới nơi này diễn võ trường, bọn họ đến mặc dù không có Triệu Ngang, Thẩm Yến như vậy oanh động, nhưng cũng đưa tới một ít hữu tâm nhân chú ý, cho dù bọn họ bây giờ không có cái gì vượt trội, nói không chừng thi đấu lúc lại đột nhiên toát ra mấy cái ẩn giấu thực lực Hắc Mã, như vậy ví dụ ở vắng giới thi đấu bên trong cũng không phải là không có qua.

Lớn như thế diễn võ trường đã chen chúc chen chúc nhốn nháo tụ tập mấy trăm người, nên đến cơ bản cũng đã tới, nhưng đại đa số người ánh mắt nhưng vẫn là thỉnh thoảng nhìn về kia cửa vào chỗ, tựa hồ đang mong cái gì.

Không có người nói ra khỏi miệng, nhưng phần tâm tư này lại tất cả mọi người lại đều hiểu, chỉ vì bây giờ còn có một người chưa có tới, mà người kia, chính là Huyền Lôi Tông Ngoại Môn tất cả đệ tử công nhận đệ nhất nhân.

Ở nhập môn khảo sát thời điểm, hần liền dựa vào tám mươi chín ngôi sao cường hần tư chất trực tiếp tiến vào Huyền Lôi Tông; ở khác người vừa mới tiếp xúc Lôi Tu thời điểm, hần cũng đã dẫn đầu Trúc Cơ; ở đại đa số người chuẩn bị xông phá Nhị Tinh Lôi giả lúc, hần đã thành công ở Tầng Thứ Các đạt được vũ kỹ; ở vậy đệ tử vừa mới đạt được vũ kỹ thời điểm, hần lại một người một ngựa khiêu chiến một tên thực lực bất phàm Lục Tinh Lôi giả.

Hần phảng phất chính là một cái Ngoại Môn truyền kỳ, sáng tạo rất nhiều ghi chép, mặc dù thực sự được gặp người khác không nhiều, nhưng nghe nói qua người khác tuyệt đối không ít, hần danh vọng, cho dù không có bất kỳ tuyên dương, cũng vượt xa Triệu Ngang, Thẩm Yến mấy người.

Đột nhiên, huyền ảo quảng trường quỹ dị an tĩnh lại, vào giờ phút này, tầng sáng ánh dương quang lộ ra đặc biệt hào nhoáng, tất cả mọi người ánh mắt đồng thời nhìn về một phương hướng.

Thanh sắc, tóc dài màu đen, lãnh đạm ánh mắt, lưng đeo một thanh Tinh Thiết trường đao, Tôn Triết liền như vậy chậm rãi đáp bước hướng diễn võ trường đi tới, cùng nửa năm trước so sánh, hần khí chất trở nên càng hung hiểm hơn, cả người phảng phất biến thành một thanh trường đao, để cho người không dám đến gần.

"Tê" nhìn Tôn Triết từ từ đi tới, ngăn cản ở phía trước đệ tử cũng không tự chủ được phía sau lùi một bước, trong mắt tất cả đều là vẻ kiêng kỵ, vốn là chính trong lúc nói cười Thẩm Yến mấy người, thấy Tôn Triết xuất hiện, cũng đồng thời ngưng cười nói, trong con ngươi đều là lóe lên một tia khác biệt ánh sáng.

"Lại không nhìn thấu" nhẹ nhàng phun ra mấy chữ, Triệu Ngang trên mặt khó tả vẻ kinh hãi.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Nội môn thần bí

Tôn Triết vừa ra sân, nhất thời tất cả mọi người ánh mắt đều bị hấp dẫn tới, không phải Tôn Triết có cái gì đặc biệt hấp dẫn người địa phương, mà là hấn danh tiếng quả thực quá lớn, trong Ngoại Môn cơ hồ không ai không biết hấn.

Đang lúc mọi người nhìn chăm chú bên dưới, Tôn Triết ngược lại không có gì không thích ứng, tùy ý tìm khắp ngõ ngách dừng lại, giương mắt bốn phía nhìn lại, lúc này mới phát hiện trong diễn võ trường đã bị đệ tử ngoại môn chiếm hơn nửa vị trí, đại khái khê đêm, sợ rằng không dưới mấy trăm đồng đúc.

"Tôn sư huynh, sư muội nghe nói mỗi một giới Tông Nội thi đấu ngoại môn đều không phải là nội môn đối thủ, chúng ta ngoại môn căn bản là cho nội môn làm phụ trợ, không biết Tôn sư huynh đối với lần này tỷ thí có gì kế hoạch?"

Một đạo dễ nghe thanh âm ở Tôn Triết trước người nổi lên, ở Tôn Triết giương mắt chung quanh đang lúc, Thẩm Yến lại chủ động đi tới Tôn Triết trước người, mở miệng hướng Tôn Triết nói.

Tôn Triết quay mặt sang, trên dưới quan sát một chút Thẩm Yến, lúc này mới phát hiện ban đầu cái kia Hoàng Mao tiểu nha đầu trong nháy mắt đã trở nã duyên dáng yêu kiều, nghe Thẩm Yến câu hỏi, Tôn Triết trong mắt ánh sáng hơi chột lóe, mở miệng đáp,

"Tôn Triết chẳng qua chỉ là tới tham gia tỷ thí một người bình thường đệ tử, kia có kế hoạch gì, chỉ muốn lấy được tốt một chút hạng thôi "

Cảm giác Tôn Triết ánh mắt ở trên người mình quét qua, Thẩm Yến mặt tươi cười hơi đỏ lên, nhưng nghe được Tôn Triết trả lời, nàng nhưng lại không tự chủ được nhăn đầu lông mày, câu trả lời này, nàng cũng không hài lòng. Văng giới tỷ thí nàng cũng không muốn để ý tới, nhưng nàng bây giờ coi như ngoại môn bên trong một thành viên, nàng liền quyết không hy vọng ngoại môn giống hơn nửa năm trước như thế.

"Hừ, hỏi hấn có ích lợi gì, chỉ cần ta Triệu Ngang còn ở ngoại môn, ngoại môn liền tuyệt đối sẽ không giống hơn nửa năm trước như thế mất mặt, không cần giống như một ít người như thế đối nội của tâm tồn sợ hãi, nội môn thật ra thì cũng bất quá cứ như vậy" chẳng biết lúc nào, Triệu Ngang cũng tới đến bên cạnh hai người, nghe được Tôn Triết trả lời, khóe miệng của hấn giương lên, cực kỳ phách lối nói to.

Nhàn nhạt liếc Triệu Ngang như thế, Tôn Triết nhất thời nhớ tới lần trước nhập môn thời điểm Triệu Ngang những thứ kia lời giễu cợt, chẳng qua là bây giờ, hai người thân phận đã không còn là chênh lệch lớn như vậy. Hấn Tôn Triết cũng không nhất định sẽ im hơi lặng tiếng.

"Nếu như thực lực ngươi có thể giống như ngươi miệng mạnh như vậy là tốt rồi "

Lời này vừa nói ra, Triệu Ngang trên mặt ngạo sắc nhất thời trở nên hơi ngưng lại, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, coi như Triệu gia lớn nhỏ, từ nhỏ đến lớn dám như vậy cùng hấn nói chuyện còn không có mấy người người, mà Tôn Triết, còn không có tư cách này.

"Ngươi là cái thá gì, không được qua một cái ti tiện nô lệ xuất thân thôi, có tư cách gì ở chỗ này xoi mói bình phẩm" Triệu Ngang lập tức giễu cợt nói.

Ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, Tôn Triết trong mắt nhất thời lóe lên hai đạo hàn quang, chân phải bước về phía trước một bước, nhìn chăm chăm Triệu Ngang, lạnh lùng nói,

"Ngươi lại đem mới vừa rồi lời nói lặp lại một lần "

Mặc dù Tôn Triết lúc này đã không còn là nô lệ, nhưng thân phận đầy tớ vẫn là hấn một cái khuất nhục, lời nói vừa ra, khí thế ác liệt cũng đột nhiên trong lúc đó hướng Triệu Ngang đè tới, vào giờ phút này, hấn đã nộ.

"Hừ, chẳng lẽ bản thiếu gia nói sai sao" Triệu Ngang là ai, há lại sẽ bởi vì Tôn Triết lời nói mà có sợ hãi, cho dù là Tôn Triết kia bàng đại khí thế đè ép đến, Triệu Ngang vẫn không có nửa phần lui sợ hãi, ngược lại kích thích trong lòng của hấn ngạo khí.

Thi đấu chưa bắt đầu, hai người dĩ nhiên cũng làm như vậy giằng co, mà Thẩm Yến nóng nảy nhìn hai người, lại một tia biện pháp cũng không có, bởi vì này hai người nàng một cái cũng khuyên can không được.

"Ha ha ngoại môn quả nhiên là ngoại môn, chia rẽ, như thế đối thủ, thật là một chút tính khiêu chiến cũng không có, xem ra lần thi đấu này lại là chúng ta

đơn phương biểu diễn, thật là không thú vị "

Một tiếng cực kỳ vang dội tiếng cười đột nhiên ở phía xa nổi lên, như thể chầm chọc lời nói nhất thời đem toàn bộ đệ tử ngoại môn cũng bao gồm ở bên trong, tất cả mọi người tại chỗ trong mắt đều lộ ra một tia bất thiện, Tôn Triết cùng Triệu Ngang hai người trong ánh mắt càng là đồng thời lóe lên hàn mang, trong phút chốc, tất cả mọi người ánh mắt đồng thời hướng thanh âm truyền tới phương hướng đầu đi qua.

Một đội hơn hai mươi người nam nữ trẻ tuổi chậm rãi hướng bên này diễn võ trường đi tới, một đội này nhân trung, vô luận nam nữ, tất cả đều là y phục trường bào màu trắng, thế nhưng áo dài trắng trên lại khắc cùng trên người mọi người tại đây giống nhau dấu ấn, một cái tử sắc "Huyền" tự, cái này hơn hai mươi người bất ngờ cũng là Huyền Lô Tông đệ tử.

Cái này hơn hai mươi người mặc dù đều mặc bạch sắc y phục, nhưng trên trán lại không có nửa điểm vân đạm phong khinh khí chất, từng cái trong hai mắt đều là tinh mang hiện ra, cả người trên dưới thình thoảng tản mát ra cực kỳ kinh người khí tức.

Đồng dạng quần áo, đồng dạng cường hãn tu vi, đồng dạng Huyền Lô Tông ký hiệu, cái này hơn hai mươi người thân phận không cần nói cũng biết, chính là kia Nội môn thần bí đệ tử!

Một đội này nhóm người bên trong, trước mà đi là ba người, một cái chính là lời mới vừa nói thanh niên, khỏe miệng mang theo nụ cười lạnh nhạt, chấp hai tay sau lưng sau lưng, Đệ nhất phong lưu tuấn kiệt khí chất lộ rõ trên mặt; ở giữa một người nhưng là một cái khăn che mặt cô gái trẻ tuổi, mặc dù khăn che mặt, nhưng toàn thân quần trắng phụ trợ mà ra là lút vóc người lại làm cho tất cả mọi người vì thế mà choáng váng, nhưng trên người nàng tản ra băng lãnh lại để cho mọi người nhượng bộ lui binh, cho dù đều là nội môn mọi người cũng không ngoại lệ. Cuối cùng bên phải một người cũng là bình thường nhất một người, hai tay chung quanh một thanh trường kiếm, lãnh đạm ánh mắt phảng phất không có bất kỳ để cho hấn động tâm.

Cái này dẫn đầu ba người thực lực mặc dù tuyệt đỉnh, nhưng còn lại mọi người thực lực cũng không hề yếu, hợp lại cùng nhau vậy càng là chấn nhiếp nhân tâm, chỉ hơn hai mươi người, khí thế kia, nhưng có thể tranh đua ngoại môn mấy trăm người!

"Tê "

Nhìn cái này hơn hai mươi người chậm rãi đi tới, tại chỗ đệ tử ngoại môn không hẹn mà cùng ngược lại hít một hơi khí lạnh, trong đôi mắt đồng thời dần hiện ra một tia kinh hãi.

Đệ tử nội môn không giống với ngoại môn, bọn họ đều là tông môn cao tầng chú tâm tuyển chọn, mỗi một người đều là thiên phú dị bẩm nhân vật thiên tài, ở bên trong cửa toàn lực tài bồi bên dưới, bọn họ tốc độ phát triển vượt qua xa đệ tử ngoại môn.

Đối với ngoại môn mà nói, nội môn vĩnh viễn là một cái thần bí tồn tại, trừ mỗi giới thi đấu thời điểm sẽ có đệ tử nội môn xuất hiện, bọn họ thậm chí ngay cả nội môn ở nơi nào cũng không biết, lần lượt thất bại bên dưới, đệ tử ngoại môn trong lòng đã sớm lưu lại âm ảnh, phảng phất bọn họ trời sinh là vì cho đệ tử nội môn luyện tay, tựa hồ bọn họ vốn nên không bằng đệ tử nội môn.

Nhìn cái này hơn hai mươi người từ từ đi tới, đứng ở giữa quảng trường đệ tử ngoại môn cũng không tự chủ được ríu rít nhùng nhùng, vô luận bắt đầu thời điểm ra sao kiên cường, khi thật sự đối mặt cái này đệ tử nội môn thời điểm, bọn họ mới phát hiện mình lại là có chút sợ hãi.

Nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều như vậy, ngạo khí tung hoành hạng người ở bên ngoài không hề thiếu!

"Hừ, Chu Hàn Tân, người gọi ồn ào gì đây hôm nay chỉ cần ta Triệu Ngang ở chỗ này, cũng chưa có trong các người của đặc ý phần!" Tay trái quạt xếp đột nhiên vừa thu lại, Triệu Ngang bỗng nhiên ngăn cản đang lúc mọi người trước người, không chút khách khí nói.

"Được !" Vô luận Triệu Ngang bình thường như Hà đại thiếu gia tính khí, ra sao để cho người không ưa, vào giờ phút này, toàn bộ đệ tử ngoại môn cũng không tự chủ được khen hay, cho dù là Thẩm Yến cùng Tôn Triết hai người cũng không khỏi đối với Triệu Ngang nhìn với con mắt khác.

"Hừ, Triệu Ngang, người cho rằng là nơi này là người Triệu gia đại viện sao, đừng nói thực lực người ra sao, người cho là chỉ bằng vào một mình người có thể đỡ nổi chúng ta" bắt đầu cười nhạo nam tử quần áo trắng kia nhìn một chút tại chỗ ngoại môn mọi người, khỏe miệng lộ ra một tia trào phúng, từ tốn nói, Chu gia, Triệu gia đều là Bắc Phong Thành nhất lưu gia tộc, đối với cái này cái thích khoe khoang Triệu gia lớn nhỏ, Chu Hàn Tân cũng không xa lạ gì.

"Một đám ếch ngồi đáy giếng" môi khẽ nhúc nhích, thanh âm lạnh như băng theo trong lúc này gian đứng nữ tử trong miệng chậm rãi phun ra, trong thanh âm lại mang theo nồng đậm khinh thường.

"Rốt cuộc ai mới là ếch ngồi đáy giếng, cũng phải trước thử qua mới biết "

Luôn luôn ôn uyển là lút Thẩm Yến lại một phản ngày thường thái độ, liền bộ nhẹ nhàng đi tới, nhìn chăm chăm cô gái che mặt kia, đứng mực nói.

"Người thực lực không đủ "

Chẳng biết tại sao, ở Thẩm Yến nhằm vào cô gái che mặt kia thời điểm, kia một mực lãnh đạm không nói nam tử đột nhiên có phản ứng, trực tiếp đi tới Thẩm Yến trước người lạnh lùng mở miệng nói, trong lúc nói chuyện, trong hai mắt càng là lóe lên lưỡng đạo lạnh lùng cực kỳ hàn quang.

Cái loại này lạnh lùng, là đối với sinh mạng lạnh lùng!

Lưỡng đạo ánh mắt phảng phất xuyên thấu nội tâm, bị cái này ánh mắt vừa nhìn, Thẩm Yến thân thể lại không tự chủ được khẽ run lên, cả người đều có

một loại như rót vào hăm băng cảm giác, sâu trong đáy lòng lộ ra một cổ thấu xương băng hàn.

Đột nhiên, một bàn tay lớn đỡ nàng sau lưng, một cổ ấm áp cảm giác nhất thời hóa giải nàng áp lực.

"Thầy ta muội thực lực không đủ vậy ta đây làm sư huynh thực lực ra sao "

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng chậm rãi nổi lên, một cổ bất khuất thiên địa ngạo khí nhập vào cơ thể mà ra!

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đại Bĩ Chi Tiền

Tôn Triết tiếng nói vừa dứt, nhất thời tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt tập trung ở trên người hắn, giờ khắc này, toàn bộ đệ tử ngoại môn đồng thời nhẹ nhàng thư một hơi, Tôn Triết xuất hiện không thể nghi ngờ là để cho bọn họ tìm tới chủ kiến, vô luận là Triệu Ngang hay lại là Thẩm Yến, bọn họ cũng không có như vậy uy vọng, trong Ngoại Môn cũng chỉ Tôn Triết có khả năng.

Mà những nội môn đệ tử kia thấy Tôn Triết xuất hiện, ánh mắt cũng không tự chủ được hơi ngưng tụ, đại đa số đệ tử trên mặt cũng đột ngột lóe lên vẻ ngưng trọng.

Lạnh lùng xem Tôn Triết một chút, kia lạnh lùng nam tử ánh mắt không thay đổi, nhàn nhạt mở miệng nói,

"Ngươi, không phải đối thủ của ta!"

Khinh miệt giọng phảng phất Tôn Triết căn bản liền không xứng làm đối thủ của hắn như thế.

"Ha ha" Tôn Triết ngửa đầu một hồi cười to, trong đôi mắt nhưng là hiện ra nồng đậm chiến ý, từ lúc trở thành Lôi Tu sau, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai như thế khinh thị cùng hắn. Tôn Triết vừa mới đạt tới Tứ Tinh, hắn liền dám khiêu chiến đã trở thành Lục Tinh Lôi giả Chu Nguyên Hâm, mà bây giờ, hắn há lại sẽ sợ hãi cái này nội môn đối thủ.

"Ngươi, có dám đánh một trận?"

Có dám đánh một trận một câu nói xong, tất cả mọi người đều vì thế mà kinh ngạc, không nghĩ tới Tôn Triết lại giành trước khơi mào chiến đấu, hơn nữa giọng còn là lớn lối như thế.

"Ha ha nói thật hay Tôn Triết, chỉ bằng vào ngươi một câu nói này, bản thiếu gia sau này cũng sẽ không bao giờ xem thường ngươi Chu Hàn Tân, ngươi có dám đánh với bản thiếu gia một trận" Triệu Ngang trong mắt vẻ hưng phấn chột lóe lên, không chút do dự cũng theo Tôn Triết đứng ra, nhìn chăm chăm Chu Hàn Băng hào ngôn nói, hai người đều là Bắc Phong Thành thế hệ trẻ tuần kiệt, bình thường mâu thuẫn cũng không ít.

"Vị sư tỷ này, Thẩm Yến bắt tài, xin Sư Tỷ dạy bảo mấy chiêu" Thẩm Yến không chậm chút nào, Triệu Ngang tiếng nói vừa dứt, nàng liền đứng ở đó che mặt cô gái quần áo trắng trước.

Nhưng khiêu chiến lại không được cũng chỉ có Tôn Triết ba người, ngoại môn bên trong đông đảo đệ tử bị ba người đâm một cái cảm kích, nhất thời mỗi một người đều hào khí xảy ra, khiêu chiến thanh âm rối rít nổi lên, trong nháy mắt, nội môn hơn hai mươi người liền bị như nước thủy triều như vậy khiêu chiến thanh âm bao phủ, song phương tình thế nhất thời ngược lại.

Vốn là kiên cường khinh người đệ tử nội môn thấy tràng diện này, trong lúc nhất thời cũng cũng vì đó rung mình, song quyền khó địch tứ thủ, nếu như cái này mấy trăm tên đệ tử ngoại môn đồng loạt tiến lên lời nói, bọn họ kết quả không cần nói cũng biết, bọn họ bây giờ cũng không có đạt tới cái loại này Vạn Nhân Địch cảnh giới.

"Yên lặng!"

Trong trẻo thanh âm đột ngột ở trong diễn võ trường nổi lên, một nghe được thanh âm này, tất cả mọi người không hẹn mà cùng ngừng la hét, trong mắt cùng lộ ra vẻ kính sợ.

Chẳng biết lúc nào, một nhóm năm người đột nhiên xuất hiện ở bên ngoài diễn võ trường vậy, cái này trong năm người, dẫn đầu là một người mặc tử sắc cẩm bào người đàn ông trung niên, thật dài hắc phát bị một cây ngọc trâm giữ lên, chấp hai tay sau lưng sau lưng, chính trực gương mặt không giận tự uy, bước chân nhẹ bước, không nhanh không chậm hướng đi tới bên này, hẳn chính là Huyền Lôi Tông hiện tại Nhâm Tông chủ Phương Thiên Viễn.

Phương Thiên Viễn sau lưng còn có bốn người, ba nam một nữ, đều là Huyền Lôi Tông trưởng lão, mà Tôn Triết sư tôn Lý trưởng lão cùng với từng tại Tầng Thứ Các xuất hiện qua Hàn trưởng lão cũng bắt gặp ở bên trong, mà một nam một nữ khác là đều là thuộc về nội môn, nhưng bốn người này tu vi đều là cực kỳ cường hãn, không có ngoại lệ chút nào cũng đạt tới Lôi Tôn cảnh.

Lôi Tôn, đặt ở cái này lớn như thế quận Huyền Nguyên, cũng đã có thể được xem là một phương cao thủ, mà Huyền Lôi Tông lại một lần xuất hiện năm cái Lôi Tôn trở lên cường giả, Huyền Lôi Tông thực lực có thể tưởng tượng được, cho dù là đều là Bắc Phong Thành ngoài ra hai đại cự đầu Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường cũng phải hơn một chút.

Ở Phương Thiên Viễn mấy người đến thời điểm, hai bên nội ngoại đệ tử đều đã ngừng tranh đấu, nhưng hai phe nhưng là phân biệt rõ ràng đứng ở diễn võ trường hai bên, nhìn về phía với nhau nhãn quang cũng nhiều có vẻ bất thiện.

Hết thấy các thứ này Phương Thiên Viễn đều thấy ở trong mắt, nhưng hắn vẫn cũng không có nói gì, chẳng qua là đến gần thời điểm, nhân nhật liếc Tôn Triết mấy người một chút, trong ánh mắt ngược lại bao hàm mấy phần khác biệt ý.

"Năm nay thi đấu có thể cùng năm trước có chút không giống "

Ngoài ra Tứ Đại Trưởng Lão mặc dù không có nói chuyện, bất quá, trong lòng bọn họ lại là đồng thời hiện ra ý nghĩ như vậy, một phần của ngoại môn Hàn, Lý hai vị trưởng lão hai mắt nhìn nhau một cái, đều nhìn ra trong mắt đối phương vui vẻ yên tâm, đệ tử ngoại môn ở thi đấu bên trong lấy được tốt thứ tự, bọn họ coi như ngoại môn trưởng lão, tự nhiên cũng có mặt mũi.

Có lẽ là hôm nay cái này đặc biệt thời gian, Phương Thiên Viễn cũng không có mặc cái này thường xuyên trường sam màu xanh lam, mà là đổi một cái tử sắc cẩm bào, mặc dù ít mấy phần phiêu dật cảm giác, nhưng như vậy y phục lại nhiều hơn mấy phần hoa lệ khí, khiến cho người không tự chủ được tâm chiết, đứng đầu một phái khí thế cũng là hiển lộ hoàn toàn.

"Ha ha không nghĩ tới tất cả mọi người đã đến a, ngược lại Bản Tông Chủ đến chậm một bước "

Phương Thiên Viễn một mặt cười lớn tiếng nói, một mặt bước lên trong lúc này khán đài, mà theo hắn sau, ngoài ra Tứ Đại Trưởng Lão cũng đều nhất nhất đi lên.

"Bái kiến Tông Chủ đại nhân!"

Hắn tiếng nói vừa dứt, mọi người liền đồng loạt hướng về phía hắn cao giọng bái nói, đảm nhiệm Huyền Lôi Tông Tông Chủ đã vài chục năm, Phương Thiên Viễn ở Huyền Lôi Tông uy vọng xa xa người khác có thể so sánh với, hơn nữa hắn Huyền Lôi Tông đầu tiên tu vi, trên căn bản toàn bộ Huyền Lôi Tông đệ tử cũng lấy hắn vi tôn sùng thần tượng.

"Ha ha, mọi người không cần đa lễ." Phương Thiên Viễn cười cười, khoát khoát tay vô tình nói.

"Chúng ta Huyền Lôi Tông thành lập đến nay, cũng đã có gần ngàn năm lịch sử, chúng ta có thể có hôm nay, không thể không nói trưởng lão trong môn gắng sức, nhưng đây cũng là từng đòi một Huyền Lôi Tông đệ tử người trước gục ngã người sau tiến lên kết quả. Hôm nay là chúng ta Huyền Lôi Tông một ngày trọng đại, là chúng ta Huyền Lôi Tông đệ tử mới nhập môn tiến hành thi đấu thời gian. Mọi người đều biết, cuộc thi đấu trong môn phái xưa nay đều là ta Huyền Lôi Tông tuyển chọn đệ tử ưu tú tỷ thí. Hôm nay, ở nơi này diễn võ trường bày bốn cái lôi đài, ta đem cơ hội để lại cho mọi người, chỉ cần người có thực lực, chỉ cần người đối với chính mình một cách tự tin, người liền có thể đạt được cực tốt khen thưởng, người liền có thể trở thành tông môn tối đệ tử nòng cốt."

Phương Thiên Viễn lời nói rất có phấn động tính, hắn vừa dứt lời, phía dưới đệ tử nhất thời đều không khỏi tâm tình kích động, nguyên bản là có chút không kịp chờ đợi đệ tử nhất thời càng là nhiệt huyết sôi trào, hận không được lập tức hạ tràng cuộc tỷ thí.

Quét nhìn phía dưới đệ tử phản ứng, Phương Thiên Viễn cũng miễn ý gật đầu một cái, chậm ngừ khí, lại sau đó nói tiếp,

"Phía dưới ta công bố một chút lần thi đấu này khen thưởng, hạng nhất, Địa Giai hạ phẩm vũ kỹ nhất môn, Dung Linh Đan một quả, cộng thêm bạch ngân một ngàn lượng."

Phương Thiên Viễn vừa dứt lời, còn không tới kịp báo hạng nhì khen thưởng, bên dưới mọi người lại nhất thời huyền não lên, bởi vì, cái này phần thưởng đệ nhất thật sự là quá làm cho người kinh hãi.

Dung Linh Đan là cái gì, nhưng phạm là Tu Giả cơ bản đều biết, đặc biệt là đệ giai Tu Giả, Dung Linh Đan càng là bọn hắn tha thiết ước mơ bảo bối, cũng không phải là mỗi một Lôi giả đạt tới Thất Tinh sau cũng có thể thành công tiến giai thành Lôi Sư, trong đó cũng có tỷ lệ nhất định, mà Dung Linh Đan nhưng có thể đề cao thật lớn lên cấp tỷ lệ, cơ bản bảo đảm lên cấp thành công, hiệu quả có thể được xưng là nghịch thiên.

Mà Địa Giai hạ phẩm vũ kỹ cũng là cực kỳ vật trân quý, vậy đệ giai Tu Giả tu luyện phần lớn đều là nhân cấp vũ kỹ, Địa Giai vũ kỹ cũng chỉ có Huyền Lôi Tông như vậy tông môn mới còn có, nhưng cũng chỉ có lập đại công mới sẽ ban cho, cho dù là nội môn đệ tử nòng cốt cũng sẽ không tùy ý cấp cho,

mà ngày nay, lại đem một môn trên quý Địa Giai vũ kỹ đặt ở thi đấu khen thưởng bên trong.

Về phần vậy cũng cung cấp một nhà ba người sinh hoạt vài chục năm một ngàn lượng bạc trắng lại biến thành một cái không còn gì nữa khen thưởng.

Sau đó, Phương Thiên Viễn lại đem trước vài tên khen thưởng cùng với tỷ thí quy tắc nói một chút, mặc dù phía sau vài tên khen thưởng không bằng hạng nhất, nhưng cũng vượt xa dĩ vãng, khen thưởng vật cũng là làm đông đảo đệ tử đồ con mắt không dứt, đặc biệt là những thứ kia tự nhận là vô vọng lấy được đầu tiên đệ tử, càng là đem mục tiêu nhắm những phần thưởng này.

Trong lúc nhất thời, cho dù là những thứ kia ban đầu kịp chuẩn bị đệ tử cũng cũng hô hấp dồn dập.

Phương Thiên Viễn quét nhìn dưới đài đồng đảo đệ tử phản ứng, khóe miệng lộ ra nụ cười nhân nhật, lần này đệ tử vô luận là thực lực hay là tư chất cũng so với dĩ vãng mạnh hơn rất nhiều, chính là bởi vì nguyên nhân này, hẳn mới lực bài chúng nghị, đem lần thi đấu này khen thưởng nói cao hơn nhiều.

Một cái tông môn truyền thừa nhờ là cái gì? Là từng đòi một đến tiếp sau này đệ tử tinh anh!

Chỉ có đệ tử tinh anh đạt được phát triển, chỉ có bọn họ toàn tâm toàn ý là tông môn, tông môn mới có thể phát huy, mới có thể khiến cho Huyền Lôi Tông hướng cao hơn mục tiêu bước vào, Phương Thiên Viễn coi như Nhất Môn Chi Chủ, một điểm này hẳn nhìn đến cực kỳ rõ ràng.

Chân phải về phía trước bước ra một bước, tay trái tùy theo vung lên, lớn tiếng nói,

"Ta tuyên bố, Huyền Lôi Tông cuộc thi đấu trong môn phái, bắt đầu!"

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 22: Thực lực của nội môn

Lần này thi đấu, cũng không có hạn định tham gia tư cách, chỉ cần người là Huyền Lôi Tông đệ tử mới nhập môn, người đều có thể tham gia tỷ thí, mà đấu vòng loại quy tắc càng là đơn giản, chỉ cần người ngay cả thắng ba trận, liền coi như là thành công lên cấp, nếu là thắng không được ba trận, coi như là bị loại bỏ.

Như vậy quy tắc không thể bảo là không được tàn khốc, coi như là người ngay cả thắng hai trận, ở trận thứ ba bên trong người nếu không cẩn thận thua, như vậy người vẫn là thất bại. Bất quá như vậy quy định nhưng có thể ở vô cùng trong thời gian ngắn quyết ra trong đó đệ tử tinh anh, dù sao đối với chân chính tinh anh mà nói, thắng liền ba trận cũng không tính là khó khăn bao nhiêu sự tình.

Phương Thiên Viễn tiếng nói vừa dứt, trong diễn võ trường đứng đệ tử đều rớt rục rịch ngóc đầu dậy.

Chu Hàn Tân trong mắt tinh mang chợt lóe, quay đầu hướng bốn người sau lưng có chút gắt đầu, nhất thời khu trong nội môn lập tức đi ra bốn tên đệ tử, mỗi người đi lên một cái lôi đài.

"Người nào lên tới khiêu chiến?"

Đồng dạng lời nói ở bốn cái trên lôi đài đồng thời nổi lên, lời tuy như thế, nhưng bọn hắn ánh mắt nhưng là nhìn về ngoại môn mọi người, mỗi một giới cuộc thi đấu trong môn phái bên trong, đệ tử nội môn đều là đi lên đệ tử ngoại môn lên cấp, lần này bọn họ ý tưởng cũng không có chút nào ngoại lệ, dù sao đấu vòng loại lúc liền cùng nội môn đồng bạn chém giết chung một chỗ, đối với bọn họ cũng không có lợi lắm.

"Trước chờ một chút!"

Ngay tại Triệu Ngang chuẩn bị tiến lên thời điểm, Tôn Triết lại một cái đè lại bả vai hắn mở miệng nói, vô luận lúc trước hai người quan hệ ra sao, nhưng bây giờ là đang ở trên cùng một chiếc thuyền, đồng tâm hiệp lực mới là lựa chọn tốt nhất.

"Được !" Nghe được Tôn Triết lời nói, Triệu Ngang ngược lại hơi sùng sờ, nhưng hắn cũng không phải người ngu, trong nháy mắt liền biết Tôn Triết ý

tướng, bây giờ đi lên cũng không phải là nội môn cao thủ chân chính, giờ phút này xuất thủ còn không bằng trước xem một chút nội môn hư thật, cho nên hẳn không chút do dự đồng ý Tôn Triết ý kiến.

"Ta tới lãnh giáo sư huynh cao chiêu!"

Triệu Ngang không đi lên cũng không có nghĩa là những người khác cũng sẽ không đi lên, ở phong phú khen thưởng dưới sự kích thích, đệ tử ngoại môn đã sớm quên nhưng trong lòng kiên kỳ, mỗi một người đều là rục rịch.

Trong chốc lát, bốn cái trên lôi đài cũng xuất hiện đối chiến tuyên thủ, không có ngoại lệ chút nào đều là đệ tử ngoại môn đi lên khiêu chiến.

"Oanh" "Oanh" "Oanh" ...

Một chuỗi dài bạo mình chấn động chỉ tiếng vang lên, bất quá ngắn ngủi thời gian một nén nhang, đi lên khiêu chiến bốn cái đệ tử ngoại môn lại một người tiếp một người thất bại.

"Thật là không có dùng phế vật!" Đứng ở dưới lôi đài, Triệu Ngang không nhịn được buột miệng mắng, trong lúc nói chuyện tay trái nắm quyền hung hăng một quyền đâm tạt trong hư không, phát tiết trong lòng không vui.

"Điều này cũng không có thể trách bọn họ, những thứ này đi lên mặc dù chỉ là phổ thông đệ tử nội môn, nhưng tu vi lại cũng phần lớn cũng đạt tới Ngũ Tinh Lôi giả trình độ, mà chúng ta ngoại môn vậy đệ tử phần lớn vẫn còn ở Tứ Tinh quanh quẩn, số ít mấy cái đạt tới Ngũ Tinh, nhưng lại ở phương diện vũ kỹ lạc hậu người khác một đoạn, song phương thực lực căn bản là không cùng một cấp bậc lên." Ngược lại Thẩm Yến khá là rõ ràng nhìn ra trong sân tình hình, thoáng cái liền nói rõ vấn đề mấu chốt.

"Cái này thì khó trách mỗi một giới chúng ta ngoại môn cũng sẽ toàn quân bị diệt, chỉ sợ bọn họ ba người đang chờ chúng ta đi lên..." Khẽ cau mày, Tôn Triết nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe Tôn Triết lời nói, Triệu Ngang cùng Thẩm Yến Thuận đến Tôn Triết ánh mắt nhìn lại, lại phát hiện Chu Hàn Tân ba người đang cười híp mắt đang nhìn mình ba người, con mắt không cần nói cũng biết.

Mạnh đối với mạnh, yếu đối với yếu, nội môn kế hoạch đúng là như vậy, mặc dù kế hoạch này cực kỳ đơn giản, người sáng suốt thoáng cái liền có thể nhìn ra được, nhưng hiệu quả nhưng cũng cực kỳ rõ ràng, ngoại môn bọn họ căn bản không có nửa điểm biện pháp, mà chuyện này tông môn cao tăng cũng sẽ không chút nào để ý tới nội môn an bài, bọn họ yêu cầu chẳng qua là tinh anh, về phần vào trong đó quá trình, bọn họ cũng không quan tâm.

"Nội môn... Lên cấp!"

... ..

Một chuỗi dài lên cấp thanh âm theo trọng tài trong miệng kêu lên, trong nháy mắt, bốn cái trên lôi đài thì có bốn gã đệ tử nội môn lên cấp thành công, đồng dạng, cái này cũng ý nghĩa mười hai tên gọi đệ tử ngoại môn sa sút, song phương rõ ràng so sánh có thể nói là tươi sáng cực kỳ, nội môn thực lực cũng có thể thấy được chút ít.

"Ha ha, xem ra lần này thi đấu sợ rằng vẫn là không có bất cứ hồi hộp gì a, ngoại môn mặc dù so sánh lại năm trước mạnh hơn một chút, nhưng nội môn cũng không phải ăn chay, vắng giới lịch sử sợ rằng sẽ còn tái diễn a..." Nhìn trên đài, một cái nội môn trưởng lão nhìn dưới đài trận đấu, cười nói.

Nội môn thu nhận những đệ tử này đều là thiên phú dị bẩm thiên tài, mà nội môn điều kiện tu luyện càng là vượt xa ngoại môn, đã hơn một năm thời gian tu luyện, song phương kéo xuống chênh lệch cũng không phải nói nói đơn giản như vậy, mà là thật sự thực lực sai biệt.

"Đúng, Lý trưởng lão, nghe nói ngoại môn năm ngoái cũng thu nhận mấy cái không tệ đệ tử, thật giống như trong đó còn có một cái là người Ký Danh Đệ Tử đi, không biết bọn họ ở nơi nào?" Phương Thiên Viễn đột nhiên xoay đầu lại, hướng Lý trưởng lão hỏi.

Đột nhiên nghe được Phương Thiên Viễn câu hỏi, Lý trưởng lão thần sắc sững sờ, nhưng vẫn là rất nhanh sẽ kịp phản ứng.

"Chính là đứng ở trước mọi người ba người kia, ba người bọn họ tư chất đều đạt tới tám mươi điểm trở lên, bây giờ thực lực cũng đạt tới Lục Tinh trở lên, đặt ở nội môn cũng tuyệt đối coi như nhất lưu tiêu chuẩn." Nói tới chỗ này, Lý trưởng lão cũng không khỏi có một ít sức lực, ngoại môn cũng không phải là thiếu tinh anh, chẳng qua là vậy đệ tử thực lực không sánh bằng nội môn a.

Nghe Lý trưởng lão vừa nói như thế, kia hai cái nội môn trưởng lão ngược lại có chút kinh nghi đưa mắt về phía Tôn Triết ba người, mà Phương Thiên Viễn cũng theo Lý trưởng lão chỉ nhìn sang, vừa nhìn vừa cười gật đầu một cái, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, cười nói,

"Có lẽ sự tình cũng không phải là như vậy không thú vị, nói không chừng mấy người bọn họ ngược lại là có thể hàng hàng nội môn mấy tên tiểu tử kia ngạo khí..."

"Tông Chủ đại nhân, kia ngoại môn ba người tu vi cao nhất chẳng qua chỉ là mới vừa đạt đến Thất Tinh Lôi giả cảnh giới, hai người khác càng là chỉ có Lục Tinh trình độ, mà trong chúng ta cửa mạnh nhất ba người đệ tử tuy nhiên cũng đã sớm đạt tới Thất Tinh trình độ, lần này thi đấu sau thậm chí đều có thể chạy nước rút Lôi Sư cảnh giới, song phương thực lực sai biệt to lớn như vậy, làm sao có thể..." Bốn vị trưởng lão bên trong duy nhất vị nữ tử kia đột nhiên mở miệng hỏi, nàng lời nói mặc dù không có nói xong, nhưng nàng ý tứ cũng đã rất rõ, rõ ràng là không tin Phương Thiên Viễn lời nói.

"Ha ha..."

Cười nhạt, Phương Thiên Viễn khoe miệng lộ ra một nụ cười, mở miệng nói,

"Lục trưởng lão nếu không tin, chờ một hồi tỷ thí thời điểm là được thấy rõ..."

Nhìn trên đài, Phương Thiên Viễn năm người mặc dù đang cười nói không ngừng, nhưng trên lời đài chiến đấu nhưng là càng phát ra kịch liệt, đông đảo đệ tử ngoại môn thất bại chẳng những không có để cho còn lại mọi người buông tha, ngược lại càng kích thích trong lòng bọn họ không phục, cái này tiếp theo cái kia không chút do dự chạy về phía lời đài mà đi.

Nhưng, kết quả lại là không có bất kỳ biến động...

"Như vậy không tốt... Sẽ chờ một lát, sợ là chúng ta ngoại môn khí thế sẽ tiêu hao hầu như không còn, nếu là khi đó, chúng ta liền thật cũng chưa có một tia thắng lợi hy vọng..."

Hai mắt chăm chú nhìn trước mặt lời đài, trên gương mặt lại cũng không có nửa phần ngày xưa không kềm chế được cười đùa, Triệu Ngang trong mắt tất cả đều là vẻ lo lắng, nếu là hấn ngay cả nhỏ nhỏ này cuộc thi đấu trong môn phái cũng thua lời nói, mặt thể diện không chỉ là cá nhân hấn, càng là hấn Triệu gia danh tiếng hiển hách.

"Nội môn, quả nhiên không giống bình thường..."

Tôn Triết ba người liếc mắt nhìn nhau, khẽ gật gật đầu.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Xuất thủ

"Đệ tử ngoại môn Triệu Ngang, nguyện ý lãnh giáo sư huynh cao chiêu!"

"Đệ tử ngoại môn Thẩm Yến, nguyện ý lãnh giáo sư huynh cao chiêu!"

"Đệ tử ngoại môn Tôn Thiên, nguyện ý lãnh giáo sư huynh cao chiêu!"

"Đệ tử ngoại môn Tiền Hải Dương, nguyện ý lãnh giáo sư huynh cao chiêu!"

Ngay tại trên lời đài bốn gã đệ tử nội môn vừa mới đắc thắng sau, bốn đạo vang dội khiêu chiến thanh âm đồng thời vang lên, không chờ mọi người kịp phản ứng, bốn đạo khỏe mạnh bóng người liền hướng lên lời đài, định thần nhìn lại, chính là trong Ngoại Môn trừ Tôn Triết ra mạnh nhất bốn người, Tôn Thiên, Tiền Hải Dương thực lực mặc dù không bằng Triệu Ngang hai người, nhưng cũng đạt tới Ngũ Tinh Lôi giả đỉnh phong, so với vậy đệ tử nội môn, không kém chút nào!

Cùng lúc đó, Tôn Triết bước về phía trước một bước, chỉ thấy hào quang tử sắc chợt lóe, cùng hào nhoáng ánh dương quang tạo thành so sánh rõ ràng, mà chân đạp cái này nhàn nhạt tử mang, cả người hấn trong nhảy mắt xuất hiện ở lời đài trước, tuyệt luân tốc độ nhất thời rung động tất cả mọi người!

"Mấy vị trọng tài sư huynh, còn bắt đầu tỷ thí!" Nhàn nhạt thanh âm theo Tôn Triết trong miệng thốt ra, trong giọng nói lại hàm chứa không cho kháng cự ý.

"Ách tốt tốt bắt đầu tỷ thí!"

Những thứ này đảm nhiệm trọng tài đều là Lôi Sư cao thủ cấp bậc, vốn không nên không chịu được như vậy, nhưng vừa vặn Tôn Triết nhưng là mượn toàn bộ đệ tử ngoại môn khí thế, hấn tại sao không lên đợt, là vì trấn áp toàn trường, ở nơi này khí thế bằng bạc bên dưới, cho dù là Lôi Sư cấp cao thủ, cũng không tự chủ được bị chấn nhiếp Tâm Hồn. Trong nháy mắt, ngoại môn thất bại khí thế lần nữa xoay chuyển.

"Phát chiến đấu, dũng khí cũng "

Đột nhiên, ngày xưa lão sư huân đạo đột nhiên ở Tôn Triết trong lòng vang lên.

"Lão sư nói như vậy quả nhiên không sai" hồi tưởng lại cái kia bạc phơ tóc trắng lão sư, Tôn Triết trong con người không khỏi hiện ra một tia cảm kích, nhưng thoáng qua trong lúc đó liền bị hấn che giấu vùi lên, ngược lại tiếp tục xem hướng lôi đài.

Ngay tại Tôn Triết cái này suy nghĩ vô cùng trong thời gian ngắn, bốn cái trên lôi đài tỷ thí cũng đã kéo ra, trên đài bốn cái đệ tử nội môn vốn là đã chiến đấu một trận, thể lực và linh lực đều đã suy giảm, ở bốn cái không hề yếu đối thủ mạnh mẽ mãnh công bên dưới, bại tướng bỗng nhiên lộ vẻ!

"Đệ tử nội môn thực lực chẳng lẽ cứ như vậy không chịu nổi, bản thiếu gia cực kỳ thất vọng "

Ở dưới đài nghen lâu như vậy, nếu không phải là Tôn Triết ngăn trở, Triệu Ngang đã sớm hướng lên lôi đài, mà bây giờ Triệu Ngang trong lòng cũng đã sớm nghen đủ tức giận, một lên lôi đài, liền không chút do dự thi triển mười phần thực lực, không chút lưu tình hướng kia đệ tử nội môn mạnh mẽ đánh tới.

Lục Tinh đỉnh phong Lôi giả thực lực chống lại Ngũ Tinh Lôi giả, kết quả không cần nói cũng biết!

Không có lấy ra bất kỳ binh khí gì, Triệu Ngang tay trái nắm chặt quả đấm, chỉ nghe một hồi Bạo Lôi chỉ tiếng vang lên, Triệu Ngang thân thể đột nhiên trong lúc đó liền hướng về kia đệ tử nội môn tiến lên, hữu quyền lôi cuốn đến hào quang tử sắc, không chút lưu tình đánh phía hấn lồng ngực.

Bất quá, người kia ngược lại cũng không thẹn là nội môn tinh anh, mắt thấy Triệu Ngang Quyền Thế hung mãnh, hấn nhưng cũng không đón đỡ, hai chân tề động, dậm trên một loại Kỳ Dị bước chân, lại né tránh đi.

"Hừ, chính là bộ pháp cũng dám ở bản thiếu gia trước mặt khoe khoang!"

Khỏe miệng hơi nhếch lên, lộ ra một tia khinh thường, vốn là vọt mạnh Triệu Ngang thân thể đột nhiên dừng lại, tay trái chống đất, cả thân thể lại bên lật lại, mang theo hiên hách tiếng xé gió, đùi phải quỷ dị đá ra.

Nhanh như vậy biến hóa, người kia căn bản phản ứng không kịp nữa, chỉ thấy "Phanh" một tiếng vang trầm thấp, Tôn Triết đùi phải không có một chút nào cất giữ cùng người kia sau lưng đụng vào nhau, lực lượng khổng lồ trong nháy mắt xuyên thấu qua đùi phải truyền vào người kia sau lưng bên trong, sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt, thân thể về phía trước ngã xuống, không có một chút nào sức tái chiến.

Triệu Ngang mặc dù một mực kêu huyền ảo, nhưng cũng không có quá mức, nói trong nháy mắt hay lại là thu hồi 3 phần lực lượng, bằng không cái này đệ tử nội môn nhất định là bị trọng thương đột.

Triệu Ngang chiến đấu mặc dù hấp dẫn người, nhưng nhưng vẫn là không sánh bằng bên ngoài cửa đệ nhất mỹ nữ Thẩm Yến hấp dẫn con mắt, không có nửa điểm Triệu Ngang cao ngạo cùng phách lối, cho dù bây giờ lúc này, Thẩm Yến vẫn là ôn nhuận như thường tao nhã lễ phép, chiến đấu thời điểm cũng là không nhanh không chậm, tay vung một cây lục sắc sợi tơ, nếu như nhẹ bài hát tràn đầy múa giống như vậy, cực kỳ nhẹ nhàng động lòng người.

Thấy Thẩm Yến lấy ra cái này Căn Ti Đái, toàn bộ xem người cũng không tự chủ được hơi sùng sồ, không phải nói không có ai dùng như vậy Kỳ Môn binh khí, nhưng dùng như vậy vũ khí quả thật không nhiều, có thể sử dụng người tốt đã ít lại càng ít.

Nhưng làm người bất ngờ là, cái này nhìn như mềm mại sợi tơ lại không sợ chút nào đối phương trường kiếm sắc bén, lúc này, mọi người mới hiểu được, cái này cây lục sắc sợi tơ tuyệt đối là một cái bảo bối.

Tay trái thật nhanh một Tuyền, lục sắc sợi tơ theo đó cấp tốc chuyển động, hoa qua lần lượt vòng tròn, mà đối diện nàng người đệ tử kia sắc mặt tái nhợt, thân thể trong nháy mắt lui về phía sau, nhưng lúc này nhưng là chậm, lục sắc vòng tròn từ trên trời hạ xuống, trực tiếp hấn bộ vùng lên, trong phút chốc, sợi tơ đột nhiên căng thẳng, cả người hấn không thể động đậy nữa.

"Sư muội thực lực cao cường, sư huynh mặc cảm, nguyện ý nhận thua" mặc dù có chút không cam lòng, nhưng ở trước mặt người đẹp, cái này đệ tử nội môn ngược lại cũng coi như có chút phong độ, quả quyết tự nhận thua.

"Sư muội bất quá may mắn, sư huynh đa tạ." Thẩm Yến cười nhạt, tay trái cuốn một cái, lục sắc sợi tơ lập tức thả lỏng biết, lần nữa trở lại bàn tay nàng bên trong.

Nàng kết thúc thời gian chiến đấu lại không thể so với Triệu Ngang chậm, lúc này, tất cả mọi người mới thật sự thấy rõ cái này nhìn như ôn nhu tiểu mỹ nhân thực lực là bức nào cường hân.

"Đệ tử ngoại môn Tôn Thiên chiến thắng!"

"Đệ tử ngoại môn Tiền Hải Dương chiến thắng!"

Không có qua trong chốc lát, ngoài ra hai cái trên lôi đài cũng vang lên trọng tài phán quyết thanh âm, lệ thuộc ngoại môn Tôn Thiên cùng Tiền Hải Dương cũng không có ngoài ý muốn thắng được thắng lợi, trong nháy mắt, bốn cái đệ tử nội môn cũng bị loại bỏ bị loại.

Lần thi đấu này bên trong, tổng cộng có 112 người ghi danh tham gia tỷ thí, trong đó nội môn hai mươi tám người, ngoại môn tám mươi bốn người, nếu là

dựa theo bốn lấy vừa so sánh với lệ, nói có thể lên cấp vừa vặn là hai mươi tám người, mà bây giờ cái này bốn cái đệ tử nội môn thất bại, tự nhiên cũng liền ý nghĩa có bốn cái đệ tử ngoại môn sẽ thuận lợi lên cấp, nội môn đuổi ra khỏi ngoại môn kế hoạch tự nhiên cũng liền không nghi ngờ chút nào thất bại.

Huống chi, trong Ngoại Môn thực lực mạnh nhất Tôn Triết như cũ ở nơi đó chờ, hẳn mặc dù không có xuất thủ, nhưng bóng cây, tên người, đường đường Ngoại Môn Đệ Nhất Nhân, không người nào dám xem thường hắn.

"Ha ha bản thiếu gia liền ở chỗ này chờ các ngươi, chẳng lẽ không người nào dám đi lên sao?" Triệu Ngang một tiếng tùy tiện cười to, không chút khách khí lớn tiếng nói to, thoáng cái giải quyết bốn cái đệ tử nội môn, trong lòng của hắn rốt cuộc thoải mái.

Thẩm Yến không nói gì, mê người khoe miệng mang theo một tia nhàn nhạt mỉm cười đứng ở trên lời đài, câu nhân hai trông rất nhưng là mặt ngó về phía đệ tử nội môn vị trí, kỳ ý vị, rõ ràng cực kỳ!

Trầm Thiên Hòa Tiễn Hải Dương hai người cũng là mặt đầy vẻ đắc ý, mặc dù đang trong Ngoại Môn Tiểu có danh thanh, nhưng như thế làm náo động lớn, bọn họ vẫn là lần đầu tiên, huống chi đây là là toàn bộ ngoại môn, trong lòng phần kia hào khí tự nhiên nảy sinh.

"Ngoại môn" "Ngoại môn "

Không biết là ai dẫn trước kêu một câu, toàn bộ trong diễn võ trường trong phút chốc vang lên vô số đạo đồng dạng hò hét thanh âm, tham gia tỷ thí đệ tử ngoại môn mặc dù gần có vài chục người, nhưng tới xem cổ gắng lên đệ tử ngoại môn lại có mấy trăm đồng đức, mấy trăm người đồng thời hò hét, toàn bộ quảng trường trong nháy mắt bị một loại thanh âm tràn ngập rót đầy, ngoại môn hai chữ, chấn nhiếp nhân tâm.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Nội môn phản kích

Trong sân đột biến tình thế vượt qua ra tất cả người ngoài ý liệu, cho dù là nhìn trên đài Huyền Lôi Tông Tông Chủ Phương Thiên Viễn cũng lộ ra một luồng mặt mờ kinh ngạc, có thể khiến hắn rất ngạc nhiên sự tình, cũng không nhiều.

Ngược lại phía sau hắn Lý trưởng lão cùng Hàn trưởng lão hai người, đang kinh dị đồng thời cũng lóe lên một vẻ vui mừng.

Cùng đệ tử ngoại môn hưng phấn bất đồng, đệ tử nội môn sắc mặt nhưng là một mảnh âm trầm, chỉ có kia bốn cái thua trận đấu đệ tử mặt đầy xấu hổ đứng ở một bên, mặc dù trách nhiệm cũng không nên toàn bộ lý do bọn họ gánh nặng, nhưng đúng là bọn họ ném nội môn mặt.

"Lần này ngoại môn đồng môn quả nhiên rất không tồi!"

Chẳng biết lúc nào, nụ cười trên mặt đã thu liễm, Chu Hàn Tân sắc mặt âm trầm như nước, hắn không nghĩ tới nội môn lại sẽ thoáng cái thua bốn người, đây hoàn toàn phá hư hắn kế hoạch.

Cái này mặc dù cũng không ảnh hưởng bọn họ thành tích, nhưng cho tới nay niềm tự hào lại để cho hắn không cam lòng như thế!

Ở bên cạnh hắn, cô gái che mặt kia như cũ đứng lẳng lặng ở nơi nào, không thấy rõ thần sắc biến hóa. Mà cái kia lạnh lùng thanh niên chính là vượt ve kiếm trong tay vô, phảng phất thanh trường kiếm này chính là tánh mạng hắn toàn bộ giống như vậy, trong sân tỷ thí căn bản không có hấp dẫn hắn nửa phần tâm thần.

Nhìn một chút bên cạnh mình hai người đồng bạn, Chu Hàn Tân lại không có bất kỳ vẻ ngoài ý muốn, hắn biết hai người này tính tình vốn là như thế, bằng không lớn như thế nội môn cũng sẽ không khiến một mình hắn chủ trì. Hơi suy nghĩ chốc lát, Chu Hàn Tân trong lòng liền có chủ ý, bên phải tay khẽ vẫy, sau lưng liền có hai cái đệ tử nội môn đi tới bên cạnh hắn.

"Sư huynh yên tâm đi, cái này giao cho chúng ta là tốt rồi." Nghe Chu Hàn Tân kế hoạch, hai người hơi gật đầu, đồng thời lời thề son sắt đáp ứng đến.

Phân phó xong hai người sau, Chu Hàn Tân lại đi tới kia lạnh lùng nam tử bên người, ghé vào lỗ tai hắn nói khẽ nói nhỏ mấy câu.

Nghe xong Chu Hàn Tân lời nói sau, đàn ông kia chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn một chút đứng ở kia Tôn Triết, lại nhìn một chút trên loi đài vô cùng khoe khoang Triệu Ngang, hồi lâu sau, chậm rãi gật đầu một cái.

Thấy hắn đáp ứng, Chu Hàn Tân nhẹ nhàng thở một hơi, lại xoay mặt chuẩn bị hướng cô gái che mặt kia mở miệng, nhưng hắn lời nói chưa nói ra khỏi miệng, cô gái kia lại đã giành trước mở miệng nói,

"Người không cần nhiều lời, bốn tiểu thư làm việc còn chưa tới phiên người khác tới quơ tay múa chân!"

Sau khi nói xong, căn bản không quản Chu Hàn Tân phản ứng ra sao, trực tiếp hướng một người trong đó trên loi đài đi tới, mà cái loi đài này lên đứng chính là bên ngoài cửa đệ nhất mỹ nữ, Thẩm Yến.

Chân đẹp ở bên cạnh loi đài nhẹ nhàng đạp một cái, nâng cả người nhất thời vọt lên, váy đầm dài màu trắng theo gió lắc nhẹ, giống như Thiên Nữ hạ phàm giống như vậy, trực tiếp rơi vào trên loi đài, đứng ở Thẩm Yến trước người nơi không xa,

"Người mới vừa nói muốn khiêu chiến ta?"

Môi khẽ mở, thanh âm lạnh như băng từ miệng bên trong thổ lộ mà ra, một cỗ khí ngạo nghễ tự nhiên mà sinh, coi như Thiên Chi Kiều Nữ, không nói ngoại môn tư chất đệ tử bình thường, cho dù là đều là nội môn mọi người, nàng cũng là không có coi ra gì. Thẩm Yến mặc dù tư chất bất phàm, tướng mạo cũng rất xuất chúng, nhưng dưới cái nhìn của nàng, như cũ không gì hơn cái này.

Thẩm Yến mặc dù nhìn qua tính tình nhu nhược, nhưng bên trong cũng cực kỳ kiên cường, nghe cái này cô gái che mặt câu hỏi, chẳng những không có chút nào tự ti sợ hãi, ngược lại kích thích trong lòng háo thắng, không sợ chút nào nhìn cô gái che mặt kia, đứng mực đáp,

"Nếu là Sư Tỷ nguyện ý, kính xin Sư Tỷ dạy bảo mấy chiêu."

... ..

Nhìn cô gái che mặt kia tự bản thân chủ trương leo lên loi đài, Chu Hàn Tân trong mắt âm lãnh về chợt lóe lên, nhưng ngay sau đó lại biến mất không còn tăm hơi, hướng sau lưng hai cái đệ tử nội môn khẽ gật gật đầu, phía sau hắn hai người kia lập tức hội ý, đồng thời mỗi người chạy về phía một cái loi đài, mà bọn họ lựa chọn chọn đối thủ theo thứ tự là Tôn Thiên cùng Tiền Hải Dương.

Tôn Thiên cùng Tiền Hải Dương hai người đã là Ngũ Tinh đỉnh phong thực lực, chống lại vậy đệ tử nội môn cũng là không sợ chút nào, nhưng hai người kia xuất hiện nhưng lại làm cho bọn họ đồng thời lộ ra một nụ cười khổ, trong mắt không hẹn mà cùng lóe lên một chút bất đắc dĩ, bởi vì này hai người tu vi cũng thật sự đạt tới Lục Tinh Lôi già cảnh giới.

Ngũ Tinh chống lại Lục Tinh, nếu là không có ngoại ý muốn, kết quả căn bản không cần đi phỏng đoán.

"Tại sao bản thiếu gia nơi này sẽ không có người đi? Chẳng lẽ các người cũng xem thường bản thiếu gia" nhìn cô gái che mặt kia đi khiêu chiến Thẩm Yến, Tôn Thiên, Tiền Hải Dương nơi đó cũng có người chiếu cố, chỉ có hắn Triệu lớn nhỏ cái này lại không có một người đến, Triệu Ngang lập tức có chút ít không vui âm i lên.

"Om sòm!"

Lạnh lùng thanh âm đột nhiên ở Triệu Ngang bên tai vang lên, băng lãnh cảm giác để cho hắn không tự chủ được đánh rùng mình một cái, trong chớp nhoáng này, Triệu Ngang cảm giác mình phảng phất cả người cũng rơi vào hầm băng như thế, ngay cả xương tủy cũng sinh ra một loại thấu xương rùng mình. Giương mắt nhìn lên, lại phát hiện Chu Hàn Tân bên người cái kia lạnh lùng nam tử chẳng biết lúc nào đã đi lên loi đài, mà hắn lại không có có một tí phát hiện.

Thấy người này đứng mà chính mình đối diện, Triệu Ngang lại lần đầu tiên sinh mấy phần rùng mình, vô luận là đối mặt kia tính tình Lãnh Ngạo cô gái che mặt, hay lại là đối mặt thực lực cường hãn Chu Hàn Tân, hắn Triệu Ngang cũng sẽ không có nửa điểm sợ hãi, nhưng là đối mặt với người đàn ông này, Triệu Ngang lại có một loại tự mình ở đối mặt một cái Tử Thi vậy cảm giác.

"Mẹ, đây là người sao" thấy kia lãnh đạm cực kỳ ánh mắt, Triệu Ngang trong lòng kia tia cảm giác càng thêm mãnh liệt, tốt như chính mình thật không phải là đang đối mặt một người, mà là một cái không nhìn sinh mệnh Tử Thi.

...

"Thế nào, Tôn sư đệ, có dám hay không cùng sư huynh qua mấy chiêu?"

Ngay tại Tôn Triết nhú mày thời điểm, Chu Hàn Tân đột nhiên đi tới trước người hắn, mở miệng cười hỏi, trong mắt khiêu khích ý cực kỳ rõ ràng.

Nhàn nhạt liếc Chu Hàn Tân một chút, Tôn Triết đáy mắt tức giận lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng cảm xúc này lại bị hắn rất tốt khống chế, trên mặt không nhìn ra chút nào biểu tình biến hóa, không nặn không lật mở miệng đáp,

"Nếu như sư huynh bây giờ không việc gì, không bằng xem trước tỷ thí đi, nếu là bởi vì thiếu sư huynh trấn giữ, nội môn thua nữa hơn mấy đợt, kia chỉ sợ cũng không tốt "

Tôn Triết trả lời tựa hồ đang Chu Hàn Tân dự liệu bên trong, nghe sau, thần sắc hần không có nửa phần biến hóa, tay phải tùy ý giặt nhẹ tay trái ống tay áo, giương mắt nhìn bốn phía một cái, thật giống như lơ đãng mở miệng nói,

"Ta có một cái biểu ca gọi là Chu Nguyên Hâm, nghe nói đã từng cùng Tôn sư đệ hơi quá tiết a "

Tôn Triết ánh mắt ngưng tụ, trong hai mắt nhất thời nổ bắn ra hai sợi hàn mang, Chu Nguyên Hâm ban đầu ngang ngược a nhúng một tay hơn nửa trọng thương cho hần cừu hận nhất thời ở trong lòng hần hiện lên.

Chu gia!

Tôn Triết nhất thời nhớ tới Chu Nguyên Hâm từng nói qua hần có một cái đệ đệ ngay tại Huyền Lôi Tông Nội cửa, bây giờ xem ra, người này chính là trước mắt cái này Chu Hàn Tân.

"Chu Hàn Tân có thể trở thành nội môn đệ tử nòng cốt, đệ tử nội môn phần lớn đối với hần nói gì nghe nấy, mà lúc trước ta người sư tôn kia cũng sẽ không khuyên ta không nên nhắc lại chuyện này, xem ra Chu gia ở Huyền Lôi Tông Nội cửa nhất định thế lực không nhỏ "

Tôn Triết mặc dù nhìn qua chẳng qua chỉ là hai mươi mấy tuổi, nhưng tâm trí lòng dạ lại xa xa không phải bình thường người trong cùng thế hệ có thể so sánh, chỉ bằng vào Chu Hàn Tân mấy câu nói, lập tức liền thôi toán ra Chu gia đại khái tình huống.

"Nếu là sư huynh nguyện ý dạy bảo, sư đệ nguyện ý tiếp nhận!" Tôn Triết mắt lộ ra hàn quang, gần từng chữ nói.

Mặc dù nhưng đã biết Chu gia thế lớn, lựa chọn tốt nhất hần là cùng Chu Hàn Tân dùng biện pháp hòa bình để giải quyết, nhưng Tôn Triết lại kinh thường như thế. Hần Tôn Triết mặc dù không là cái loại này quang minh chính nghĩa quân tử, nhưng cũng tuyệt không phải cái loại này bắt nạt kẻ yếu tiểu nhân!

Ân, phải báo; thù, càng phải báo!

"Ha ha tốt đã như vậy, bốn sư huynh liền dạy người hai chiêu!"

Chu Hàn Tân lên tiếng cười một tiếng, trong đôi mắt tất cả đều là băng lãnh tiểu ý.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Kinh biến

Nội môn phản kích không nói là không nhanh, trong nháy mắt, trên bốn cái lôi đài liền xuất hiện bốn gã thách đấu mạnh mẽ, song phương ai mạnh ai yếu, ai cũng thấy rõ. Đối thủ của hai người Tôn Thiên cùng Tiền Hải Dương mặc dù không có xuất chúng như những người khác, nhưng thực lực cao hơn nhất tình, đem Tôn Thiên hai người ăn đến sứt sáo, ép tới hai người căn bản không có đường trả đũa.

Ở Thâm Yên đối diện, cô gái che mặt kia cũng không có một chút nào nói nhảm, theo tay khẽ vẩy, lại cho gọi ra một thanh Hàn Băng trường kiếm, phảng phất bông dung biến ảo đi ra giống như vậy, kiếm dài bảy thước, toàn thân trắng như tuyết, từng tia xanh thăm khì lạnh vờn quanh xung quanh, một cỗ kinh người băng lãnh khì tán ra, ở nơi này nắng ấm cao chiếu thời tiết, càng lộ ra uy lực bất phàm.

"Tâm linh tương thông, ngược lại cùng Lôi Chủ cấp cường giả Cách Không Không Vật có chút tương tự, tiểu nha đầu này bảo bối ngược lại thật không ít, đáng tiếc năng thực lực bây giờ không phát huy ra nhiều đại uy lực "

Phương Thiên Viễn nhãn quang rực nào sắc bén, liếc mắt liền nhìn ra thanh trường kiếm này bất phàm, rõ ràng cũng đã cùng cô gái kia đạt tới tâm linh tương thông mức độ, tuyệt đối coi như một cái hiếm có bảo vật.

Mà vào giờ phút này, bốn cái trên lôi đài biệt khuất nhất cũng bắt đầu gào to nhất Triệu gia lớn nhỏ, Triệu Ngang.

Tựa hồ là không ưa Triệu Ngang âm ỉ, kia lạnh lùng nam tử một lên lôi đài liền không chút lưu tình bộc phát ra Thất Tinh đỉnh phong Lôi giả thực lực

cường hân, bàng đại khí thể trực tiếp bao phủ toàn bộ lõi đài, Triệu Ngang Lục Tinh đình phong khí thể bị hấn ép tới co đầu rút cổ một góc, không có một chút nào lực phản kháng.

Lưng đeo trường kiếm sau lưng, trên hai tay lại bỏ sung thêm một trận quỷ dị tro bụi, tản ra nồng đậm tử khí, quỷ dị như vậy khí tức, Triệu Ngang căn bản không dám đón đỡ, nếu không phải luyện tập không ít gia tộc vũ kỹ, Triệu Ngang lúc này đã sớm thất bại, nhưng ngay cả như vậy, hấn bây giờ cũng bất quá là đang giãy giụa khổ sở.

Nội môn phản kích nhanh mạnh cực kỳ, trong chốc lát, bốn cái trên lõi đài Ngoại Môn Đệ Tử đều là tràn ngập nguy cơ, thất bại chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian!

"Đề "

Đột nhiên một tiếng nhon vô cùng chim ưng thanh âm theo trong bầu trời vang lên, to lớn tiếng rít truyền khắp toàn bộ Bắc Phong Thành, mà thuộc về ngoài đang phía dưới Huyền Lôi Tông cũng là bị cái này sắc nhọn tiếng khóc bao phủ ở bên trong, tất cả mọi người đồng thời cảm thấy lỗ tai một trận kêu vang, phảng phất đang vang vọng lấy vô số hồi thanh âm, cho dù là giao chiến mọi người cũng không khỏi không dừng lại chiến đấu.

Nghe được cái này một tiếng chim ưng, nhìn trên đài Phương Thiên Viễn cùng Tứ Đại Trưởng Lão đầu tiên kịp phản ứng, mấy sắc mặt người trong nháy mắt phải biến đổi, như thế hành vi, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với Huyền Lôi Tông hiển hách uy danh.

Giương mắt nhìn lên, lại phát hiện trong bầu trời đột ngột xuất hiện một cái to lớn đen Hùng Ưng, thân hình bất ngờ dài mấy trượng(1 trượng bằng 10 thước), hai cánh mở ra, giống như một cái vật khổng lồ dừng lại ở bầu trời, mặc dù không gọi được Ân Thiên che trời, nhưng cũng là cực kỳ kinh người.

Vàng óng chiếu bên dưới, hắc sắc lông vũ tỏa sáng lấp lánh, giống như sắt thép cứng rắn vô cùng, hàn quang bắn ra bốn phía, sắc bén hai mắt nhìn chăm chăm phía dưới mọi người, lóe lên tàn nhẫn lệ mang.

Yêu thú cấp hai, Thiết Dực Hắc Ưng!

"Là Ngạo Hồ Môn người" Phương Thiên Viễn trong mắt vẻ giận chột lóe, cái này Thiết Dực Hắc Ưng chính là Bắc Phong Thành ba một trong những đại thể lực Ngạo Hồ Môn thuần dưỡng yêu thú biết bay.

Mà đúng lúc này, nhưng lại là một cái bóng đen to lớn xuất hiện ở chân trời chỉ một bên, hơn nữa, cái này bóng đen to lớn đang lấy cực nhanh tốc độ hướng bên này bay tới.

Đang lúc mọi người đưa mắt nhìn bên dưới, cái này bóng đen to lớn rất nhanh sẽ xuất hiện tầm mắt mọi người bên trong, mà chứng kiến ngoài tình huống thật, trên quảng trường đông đúc Huyền Lôi Tông đệ tử cũng không tự chủ được hít vào một ngụm khí lạnh, trong đôi mắt lộ ra một nét sợ hãi, đặc biệt là những thứ kia số ít Nữ Đệ Tử, càng là không chịu nổi trước lùi lại mấy bước, sắc mặt một trận tái nhợt, trong con ngươi sợ hãi càng sâu.

Cái này bóng đen to lớn bất ngờ chính là mãng xà to lớn mấy trượng trượng dài, này cự mãng thân thể cực kỳ khổng lồ, thân thể khoảng cỡ một vại nước, cả người không dưới vạn cân nặng, quỷ dị nhất là nó phần lưng lại sinh trưởng ra hai cái đỏ như máu cánh thịt, nhẹ nhàng vỗ bên dưới, thân thể không lồ lại tự do tự tại bay ở trên trời.

Thế nhưng to lớn thân rắn cũng cực kỳ kinh người, không lồ đầu, thô chắc thân rắn, hẹp dài đuôi rắn, cả người bị từng khối từng khối kỳ cang vảy bao trùm trên đó, phản xạ ra từng đạo ánh sáng màu đen, giống như từng khối từng khối Thiết Phiến giống như vậy, đỏ tươi lưỡi rắn thỉnh thoảng phun ra, yêu dị hai mắt cũng là lóe ra từng trận hưng phấn chi mang.

Bất quá chốc lát, cái này to lớn phi mãng liền xuất hiện ở Huyền Lôi Tông bầu trời, vào giờ phút này, mọi người mới cảm nhận được cái này cự mãng bàng đại khí thể, lại so với kia Thiết Dực Hắc Ưng còn mạnh hơn nhiều, lúc lưỡi rắn duỗi ra đang, từng trận tanh hôi chỉ vị hướng mọi người nhào tới, càng sâu uy áp trực tiếp phủ xuống trên người mọi người.

"Đề "

Tựa hồ là phải ứng với kia to lớn phi mãng, Thiết Dực Hắc Ưng lần nữa hét gầm lên, theo nó lần nữa tiếng rít, một trận mắt trần có thể thấy thanh sắc Âm Ba từ bên trên truyền vang xuống, trực tiếp đem trọn một quảng trường bao phủ, tất cả mọi người đầu lần nữa âm vang lên.

Ở đó cự mãng uy áp khổng lồ cùng Hắc Ưng đồng thời chèn ép bên dưới, Huyền Lôi trong tông, một ít tu vi kém một chút đệ tử sắc mặt nhất thời trở nên trắng nhợt, trong mắt tất cả đều là nồng đậm sợ hãi, mà những thể lực kia khá mạnh đệ tử thân thể cũng có chút như nhũn ra, chỉ có Nội Môn Đệ Tử cùng Tôn Triết mấy người trạng thái tốt hơn, nhưng cũng sắc mặt nghiêm túc nhìn bầu trời trong.

Cái này Hắc Ưng chính là yêu thú cấp hai Thiết Dực Hắc Ưng, mà to mãng xà cũng tiếng gầm gầm lấy yêu thú cấp ba Xích Huyết Phi Mãng.

Cùng nhân loại Tu Giả như thế, trong yêu thú phát Tam Lục Cửu Đẳng phân chia, mà yêu thú cấp hai chính là tương đương với nhân loại Tu Giả trong Lôi Sư, yêu thú cấp ba liền có thể có thể so với Lôi Tôn cấp cường giả. Nhưng Yêu Thú thiên phú dị bẩm, trời sinh tính hung tàn, đồng giai Yêu Thú thường thường có thể so sánh với mấy cái đồng giai Tu Giả.

Có thể tưởng tượng được, bây giờ hai cái này Yêu Thú chung vào một chỗ uy áp là bức nào mạnh.

Một trận tiếng rít sau, kia Thiết Dực Hắc Ưng tựa hồ còn chưa thoả chí, hai cánh động một cái, trực tiếp vòng quanh Huyền Lôi Tông quảng trường lượn vòng, mà lượn vòng đang lúc, hai cái khổng lồ cánh không ngừng vỗ, từng trận hôi sắc gió lốc bỗng dưng trên không trung xuất hiện, mang theo từng trận

gào thét, hướng Huyền Lôi Tông mạnh mẽ thổi qua đến.

Vù vù

Gào thét gió lốc mạnh mẽ thổi mà qua, trên nóc nhà vô số ngôi vụn nhắt thời rớt xuống, một trận vỡ vụn chỉ tiếng vang lên, đứng ở trong sân đệ tử cũng có chút ít đứng không vững, thân thể không ngừng lay động, ngay cả Tông Nội một ít kiến trúc cũng "Kèo kẹt" làm vang lên, tựa như lúc nào cũng phát sụp đổ khả năng.

"Nhanh nhanh tránh!" Đột nhiên, một cái Nội Môn Đệ Tử kêu to lên, trong thanh âm càng là mang theo mấy phần run rẩy, cả người lập tức hướng bên ngoài sân chạy như điên mà đi.

Tất cả mọi người nhấc mắt nhìn đi, lại phát hiện kia Xích Huyết Phi Mãng lại nâng lên không lồ đầu, không chút do dự phun ra một cái ghê tởm mù dịch, một cổ khó có thể dùng lời diễn tả được tanh hôi khí nhất thời tràn ngập toàn bộ quảng trường, nhưng vào giờ phút này, tất cả mọi người lại không kịp nôn mửa, bởi vì kia tê liệt mù dịch đã hướng của bọn hắn bay tới.

"Oanh "

Một đại tê liệt ghê tởm mù dịch trực tiếp rơi ở một người trong đó trên lôi đài, chỉ nghe một trận sụp đổ vỡ vụn chỉ tiếng vang lên, lớn như thể bằng đá lôi đài lại trong khoảnh khắc bị cái này tê liệt nước miếng ăn mòn hết sạch, trong nháy mắt đổ sụp xuống, thế nhưng nồng đậm tanh hôi khí nhưng trong nháy mắt tán ra, mùi tanh hôi hướng mọi người nhào tới.

Toàn bộ quảng trường nhất thời hỗn loạn.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Ngạo Hồ Môn và Xích Lôi Đường

"Các ngươi lần hiệp người quá đáng!"

Phương Thiên Viễn lòng bàn tay đột nhiên hiện ra ra càng sâu Tử Sắc Lôi Quang, hướng trước người Thạch Lan lên đột nhiên vỡ một cái, văng chắc dĩ thường Thạch Lan lại vừa đứt hai khúc, mà Phương Thiên Viễn lại không có một chút nào để ý, hai mắt chăm chú nhìn trên bầu trời lượn vòng hai cái to lớn Yêu Thú, trong con ngươi tất cả đều là khó mà kiềm chế lửa giận.

"Ngạo Hồ Môn, Xích Lôi Đường, các ngươi chẳng lẽ lần ta Huyền Lôi Tông không người hay sao?"

Cái này Thiết Dực Hắc Ưng là Ngạo Hồ Môn giáo huấn nuôi Yêu Thú, mà kia cấp ba Xích Huyết Phi Mãng cũng Xích Lôi Đường thuần dưỡng Yêu Thú, hai con yêu thú luôn luôn cũng là thù hận mỗi người bọn họ tông môn, nếu là không có nhận được mệnh lệnh, như thế nào lại đến Huyền Lôi Tông gây chuyện.

"Tông Chủ, người xem, kia hai con yêu thú phía trên đều có người!" Một bên quan sát cẩn thận Hàn trưởng lão đột nhiên mở miệng nói to.

Nghe nói như vậy, Phương Thiên Viễn ánh mắt ngưng tụ, lập tức phát hiện cái này hai con yêu thú trên thân thể cũng đứng nước cờ người, chẳng qua là cái này hai con yêu thú đáng quá khổng lồ, cho tới hắn thoáng cái không có chú ý tới, mà trải qua Hàn trưởng lão một nhắc nhở như vậy, lập tức phát hiện Yêu Thú phía trên đứng người.

"Ngạo Thiên Thành, Trịnh Cuồng Lôi, các ngươi đây là ý gì?"

Phương Thiên Viễn trong mắt lãnh sắc chợt lóe, tiến lên trước mấy bước, đứng tại khán đài trước hướng trên bầu trời Yêu Thú lên đứng người cao giọng quát, theo lời hắn vừa ra khỏi miệng, trong bầu trời nhất thời vang lên như nước thủy triều như vậy vang lớn thanh âm, thanh âm to lớn một mực ở trong bầu trời quanh quẩn, ngay cả kia hai cái hung mãnh dĩ thường Yêu Thú cũng sợ lui về phía sau mấy trượng xa.

"Ha ha Phương huynh không cần đề ý, chúng ta chỉ bắt quả chỉ đùa một chút thôi" một cái cực kỳ trong trẻo thanh âm nam tử ở Cự Ung trên vang lên, theo đạo thanh âm này vang lên, Phương Thiên Viễn phát ra tiếng vang cực lớn nhất thời bị triệt tiêu hết sạch, gương mặt nhìn lên, một cái một thân áo xanh y phục người đàn ông trung niên đứng ở Thiết Dực Hắc Ung trên đỉnh đầu.

Toàn thân cực kỳ tầm thường thanh sắc y phục, ở trên không trận gió thổi lất phất bên dưới bay phất phới, chấp hai tay sau lưng sau lưng, tướng mạo phổ thông cực kỳ, nhưng cả người lại tự nhiên làm theo tiết lộ ra một cỗ cường giả khí thế, trong lúc giờ tay nhắc chân đều là như vậy phù hợp hiển nhiên.

Cái này nhìn như nam tử bình thường chính là Ngạo Hồ Môn hiện tại Nhâm môn chủ Ngạo Thiên Thành, một cái thực lực không chút nào thấp hơn Phương Thiên Viễn nhân vật cường hãn.

"Hừ, đùa Ngạo Thiên Thành, ngày khác có thời gian, ta nhất định đúng vậy đi các ngươi Ngạo Hồ Môn mở mang như vậy đùa giỡn" Phương Thiên Viễn trong mắt vẻ giận không giảm, không khách khí chút nào mở miệng nói.

"Phương huynh quả nhiên không hổ là Bắc Phong Thành đệ nhất tông môn Tông Chủ, nói chuyện khí thế quả thật không giống bình thường, bắt quá, chuyện này ta Xích Lôi Đường cũng có phần, ngươi chớ có chỉ một nhằm vào Ngạo huynh" Phương Thiên Viễn tiếng nói vừa dứt, một tiếng phóng khoáng thanh âm ở đó Xích Huyết Phi Mãng trên vang lên.

Nghe được thanh âm này, cho nên người ánh mắt lần nữa chuyển hướng kia Xích Huyết Phi Mãng trên người, lại thấy một cái hồng bào Đại Hán cũng hiện ra thân hình, hần đứng ở Xích Huyết Phi Mãng trên sống lưng, to đại hồng bào cực kỳ dễ thấy, hợp với hần trắng kiện thân hình, cả người cũng dễ lộ ra một cỗ dũng mãnh khí tức.

Cái này hồng bào Đại Hán chính là Xích Lôi đường đường môn chủ Trịnh Cuồng Lôi, một ít nhận ra hần Nội Môn Đệ Tử đều không khỏi con ngươi co rụt lại, người này dưới cái nhìn của bọn họ, nhưng là so với Ngạo Hồ Môn môn chủ Ngạo Thiên Thành còn dễ cho người sợ hãi 3 phần, ngược lại không phải là nói Ngạo Thiên Thành thực lực không bằng hần, mà là cái này Trịnh Cuồng Lôi thật sự là một cái chiến đấu cuồng nhân, một khi nhận đúng đối thủ tiền tuyệt đối sẽ không bỏ qua, điên cuồng thái độ thật sự là làm cho người ta bất đắc dĩ, rất nhiều thực lực mạnh cho người khác, cũng không muốn cùng cái cuồng nhân này đối chiến.

Trịnh Cuồng Lôi xuất hiện mặc dù đang Phương Thiên Viễn trong dự liệu, nhưng Trịnh Cuồng Lôi lời nói cũng dễ cho trong lòng hần không tự chủ được trở nên trầm xuống.

Bắc Phong Thành đệ nhất tông môn

"Quả nhiên như thế "

Nhìn vẫn ở chỗ cũ trong bầu trời lượn vòng hai cái to lớn Yêu Thú, Phương Thiên Viễn sắc mặt biến thành nhỏ ngưng trọng, mấy năm nay Huyền Lôi Tông phát triển nhanh, đã dần dần vượt qua Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường, có một tí Bắc Phong Thành đệ nhất tông môn xu thế, nhưng kể từ đó, Bắc Phong Thành tam phương cát cứ thăng bằng cục diện cũng dần dần bị phá vỡ, Huyền Lôi Tông không nghi ngờ chút nào là đứng ở ngoài ra hai đại tông môn phía đối lập.

Bây giờ, Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường đồng thời tới gây chuyện, sợ rằng tuyệt đối không phải chỉ một là khoe khoang một phen đơn giản như vậy, trong lúc nhất thời, Phương Thiên Viễn cũng đoán không ra bọn họ ý đồ, nhưng nếu hai người dặt tay nhau tới đây, đã nói lên sự tình còn chưa tới cái loại này lưỡng bại câu thương trình độ.

"Nếu các vị đã tới ta Huyền Lôi Tông, rồi mời xuống ngồi một chút đi, có chuyện gì chúng ta cũng có thể ngay mặt thương lượng" Phương Thiên Viễn thanh âm vang lên lần nữa, nhưng lần này kia tức giận cũng đã bị hần che giấu vùng lên, tốt giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra vậy bây giờ cũng không phải là xử trí theo cảm tính thời điểm, hần đại biểu là cả Huyền Lôi Tông, coi như Huyền Lôi Tông Tông Chủ, Phương Thiên Viễn hiển nhiên biết ra sao chọn lọc.

Thật sâu xem Phương Thiên Viễn một chút, Ngạo Thiên Thành trong mắt ánh sáng hiu hiu chột lóe, tiếp theo hướng về phía Xích Huyết Phi Mãng trên người đứng Trịnh Cuồng Lôi cười nói,

"Trịnh huynh, nếu Phương huynh nói như vậy, vậy chúng ta sẽ xuống ngay ngồi một chút đi "

"Hết thấy Ngạo huynh làm chủ liền có thể, ta không có ý kiến" Trịnh Cuồng Lôi hào phóng thanh âm vang lên lần nữa, ngược lại đối với Ngạo Thiên Thành có vài phần bảo sao nghe vậy ý.

Nghe Trịnh Cuồng Lôi lời nói sau, Ngạo Thiên Thành cũng không do dự nữa, chân phải giẫm lên một cái Thiết Dực Hắc Ung đầu, thấp giọng quát nói,

"Hạ xuống!"

Ngược lại, kia Thiết Dực Hắc Ung một tiếng sắc nhọn đề, nhưng lần này cũng không có kia thanh sắc Âm Ba truyền ra, hai cánh một cánh, to lớn thân thể lập tức hướng Huyền Lôi Tông trên quảng trường hạ xuống đi.

Cùng lúc đó, kia Xích Huyết Phi Mãng cũng ở đây Trịnh Cuồng Lôi mệnh lệnh bên dưới, hướng trên quảng trường hạ xuống.

"Hô" một trận to lớn cuồng phong đánh về phía mặt đất, từng trận bụi đất tung bay lên, Thiết Dực Hắc Ung kia to lớn thân thể hạ xuống trên quảng trường.

"Oanh" theo sát phía sau, Xích Huyết Phi Mãng cũng kèm theo một tiếng vang trầm thấp, rơi trên mặt đất, chẳng qua là theo nó hạ xuống, cứng rắn thạch chất lên xuất hiện một cái to lớn hồ, hung man khí tức nhào hướng bốn phía đi.

Vào giờ phút này, Tôn Triết mới thật sự hoàn toàn thấy rõ hai con yêu thú trên người mọi người.

Kia Thiết Dực Hắc Ứng trên sống lưng tổng cộng là đứng sáu người, trừ một thân áo xanh Ngạo Thiên Thành ra, còn có ba cái lão giả, mặc dù dung mạo đã suy, nhưng lò mờ trong đôi mắt nhưng đều là tinh quang lóe lên, toàn thân cao thấp cũng tản ra cường hân khí tức, so với Huyền Lôi Tông kia bốn vị trưởng lão không hề yếu.

Mà còn lại hai người cũng hai người trẻ tuổi, bên trái một cái dáng ngoài đảo cùng Ngạo Thiên Thành có chút tương tự, chỉ là không có Ngạo Thiên Thành kia phần trầm ổn, một đôi mắt mòng ra mắt thỉnh thoảng quan sát bốn phía, nhìn về phía Huyền Lôi Tông đệ tử ánh mắt đều là mang theo một tia nhàn nhạt khinh thường, chẳng qua là nhìn thấy Huyền Lôi Tông Nội cửa cô gái che mặt kia thời điểm, lại đột nhiên lóe ra một tia quý dị tiêu ý.

Mà khác một người trẻ tuổi cũng một cái người mù, hần vẫn là yên tĩnh đứng ở nơi đó, phảng phất một khúc gỗ giống như vậy, cũng không có nửa điểm mờ mịt.

Mà theo Xích Huyết Phi Mãng thượng tầu xuống cũng có năm người, dẫn trước một người chính là cuồng ngạo cực kỳ Trịnh Cuồng Lôi, sau đó đi theo là hai nam một nữ, xem y phục đều là Xích Lôi Đường nhân vật cấp bậc trưởng lão, mà đi ở TỐI Hậu cũng là một người tuổi còn trẻ nam tử.

Chẳng qua là người trẻ tuổi này thân thể cũng cực kỳ to lớn, toàn thân bó sát người trang phục y phục, cường tráng đáng bại lộ không thể nghi ngờ, chỉ là kia hai cái thô chắc cánh tay liền có thể so sánh với người bình thường bắp đùi, đi lên đường tới cũng là Long Hành Hồ Bộ, bụng là khí thể phi phàm, cũng có vài phần Trịnh Cuồng Lôi khí độ.

Hai đại tông môn chung vào một chỗ, tổng cộng mười một người, nhưng cái này mười trong một người cũng không có một yếu ớt, đi ở hàng đầu Ngạo Thiên Thành cùng Trịnh Cuồng Lôi cùng là Bắc Phong Thành số một số hai Đỉnh Cấp Cường Giả, nhìn thấy bọn họ chậm rãi đi đến, Huyền Lôi Tông trên mặt tất cả mọi người đều không khỏi lộ ra vẻ trịnh trọng.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tiền đặt cuộc

Nhìn Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường mọi người chậm rãi đi đến, Phương Thiên Viễn coi như Huyền Lôi Tông Tông Chủ, tự nhiên cũng không có tiếp tục lưu lại trên khán đài, mà là mang theo Tứ Đại Trưởng Lão nghênh đón đi.

"Tám vị Lôi Tôn cảnh giới trở lên cường giả..." Nhìn Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường kia mười một người, Tôn Triết ánh mắt lóe lên vẻ khiếp sợ, cái này mười trong một người trừ kia ba người tuổi trẻ, từng cái khí thể đều không ở hần sư tôn Lý trưởng lão bên dưới, bất ngờ đều là Lôi Tôn cảnh giới trở lên cường giả.

"Chẳng lẽ Lôi Tôn cấp cao thủ như thế chẳng đáng tiền..." Tôn Triết mặt lộ cười khổ, lúc trước hần còn tự cho là mình thực lực còn tạm, hôm nay nhìn thấy cái này mười mấy tên gọi Lôi Tôn cảnh giới trở lên cường giả đồng thời xuất hiện, hần mới hiểu được cái thế giới này cường giả là nhiều như vậy, hần chút tu vi này, quả thực không đáng chú ý.

Thật ra thì, đây cũng là Tôn Triết hiểu lầm.

Lôi Tôn cấp Tu Giả, đặt ở toàn bộ quận Huyền Nguyên cũng cũng coi là một tên cường giả, vậy Tiểu Thế Lực căn bản không dám đắc tội. Mà Huyền Lôi Tông, Ngạo Hồ Môn cùng với Xích Lôi Đường đều là quận Huyền Nguyên tiếng tăm lẫy lừng cấp ba tông phái, cho nên mới có Lôi Tôn cấp cường giả thủ hộ, nhưng như vậy cao thủ cũng tuyệt đối không phải quá nhiều, bây giờ mười mấy người này đã chiếm cứ ba đại tông môn gần nửa số cường giả đỉnh cao.

"Hôm nay vốn là ta Huyền Lôi Tông thi đấu thời gian, bây giờ cái này thi đấu lại bị các vị đảo loạn, ngay cả lời đài đều bị làm sụp, còn hy vọng hai vị cho Phương nỗ một lời giải thích..."

Phương Thiên Viễn dừng bước lại, bình tĩnh nhìn đi tới Ngạo Thiên Thành cùng Trịnh Cuồng Lôi, sắc mặt bất thiện mở miệng chất vấn. Mặc dù hắn cũng không hy vọng cùng hai phái mâu thuẫn leo thang, nhưng là nhất định phải một lời giải thích, nếu hắn không là cũng không có cách nào đối mặt đồng đúc Huyền Lôi Tông đệ tử cùng trưởng lão trong môn.

"Ha ha... Thật ra thì chuyện lần này là ta cùng Trịnh huynh kế hoạch tốt."

Ngạo Thiên Thành lời này vừa nói ra, Huyền Lôi Tông mọi người nhất thời ánh mắt đồng thời lạnh lẽo, từng cái sắc mặt cũng bất thiện, một ít tánh khí nóng nảy đệ tử càng là cầm ra vũ khí mình, liền chờ bọn hắn Tông Chủ Phương Thiên Viễn ra lệnh một tiếng liền xông ra. Ở Xích Lôi Đường bên này, Trịnh Cuồng Lôi cũng có chút không hiểu nhìn hắn, tựa hồ không hiểu Ngạo Thiên Thành vì sao lại làm ra trả lời như vậy.

Khóe miệng lộ ra một nụ cười, không có một chút nào để ý mọi người đáng vẽ, Ngạo Thiên Thành nói tiếp,

"Chúng ta là cảm thấy như vậy tỷ thí quá không thú vị, bây giờ không có cần phải cử hành, cho nên mới phát sinh như vậy sự tình."

"Chẳng lẽ Ngạo huynh cảm thấy không thú vị, là có thể tùy ý phá hư ta Tông thi đấu, còn nghĩ ta Huyền Lôi Tông tỷ thí lời dài cũng hủy đi?" Vừa nói, Phương Thiên Viễn tay trái chỉ một cái, chính là cái kia bị Xích Lôi Đường Xích Huyết Phi Mãng làm sụp cái kia lời dài, chẳng qua là bây giờ đã bị kia Kịch Độc nước miếng ăn mòn hết sạch, chỉ còn lại một cái to lớn hố, căn bản không có lúc đầu hình thái.

"Phượng huynh không nên kích động, cái này chỉ là một hiểu lầm, đều là kia Nghiệt Súc thất thủ gây nên, chúng ta cũng không có cố ý phá hư lời dài ý tứ."

"Hon nữa, ba cái lời dài há chẳng phải là tốt hơn sao, ta có một cái đề nghị, không biết Phượng huynh có nguyện ý hay không nghe?"

Ngạo Thiên Thành về phía trước bước ra hai bước, đến gần 3 phần, môi hơi nâng lên, trong con ngươi lóe lên một tia khác ý, nhìn chằm chằm Phương Thiên Viễn, lạnh nhạt mở miệng cười nói.

Phương Thiên Viễn con ngươi đồng tử hơi co rút lại, hắn biết màn kịch quan trọng muốn tới, đối phương bắt đầu phá hư Huyền Lôi Tông thi đấu, hư mất tỷ thí lời dài, cũng không qua là vì cho Huyền Lôi Tông một hạ mã uy, đồng thời biểu hiện một chút thực lực bọn hắn, hàng hàng Huyền Lôi Tông thân giá. Phía dưới muốn nói mới là hôm nay tới chân chính mục đích.

"Ngạo huynh mời nói..."

"Đã như vậy, kia Ngạo mỗ liền không khách khí, ta cùng với Trịnh huynh ý là như vậy, mỗi một lần ba chúng ta đại tông môn đệ tử thi đấu đều là riêng phần mình mở ra, như vậy mặc dù có chút chỗ ích lợi, nhưng lại vô cùng bảo thủ. Ba chúng ta Tông nếu cùng chỗ Bắc Phong Thành, vốn nên lẫn nhau tiến bộ, cộng đồng phát triển, những thứ này coi như tương lai tông môn trụ cột đệ tử nòng cốt càng là phải nhiều hơn giao lưu, cho nên "

"Chúng ta hy vọng tiến hành một lần tam tông trong lúc đó thi đấu, bất quá, Huyền Lôi Tông nhân tài đông đúc, mà hai chúng ta Tông lại là nhân tài thiếu thốn, thật sự bằng vào chúng ta hai tông hợp ra ba người cùng Huyền Lôi Tông tỷ thí, dĩ nhiên, đây chỉ là giới hạn lần này nhập môn đệ tử trẻ tuổi, không biết Phượng huynh ý như thế nào?" Sau khi nói xong, Ngạo Thiên Thành liền cười nhìn Phương Thiên Viễn.

Nhất thời, tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn về Ngạo Thiên Thành sau lưng mấy người kia ba người tuổi trẻ, Ngạo Thiên Thành lời muốn nói ba người rõ ràng chính là chỉ ba người bọn hắn. Mà đang lúc mọi người nhìn chăm chú bên dưới, ba người đáng vẽ cũng không có biến hóa chút nào, phảng phất căn bản không có đem tỷ thí lần này để ở trong lòng.

"Tông Chủ, không thể đáp ứng bọn họ, bọn họ rõ ràng là đã sớm dự mưu đã lâu, hai tông lực tổng hợp tính kế chúng ta." nhìn đối phương nắm chắc phần thắng bộ dáng, một cái nội môn trưởng lão mặt đầy tức giận mở miệng nói.

Phương Thiên Viễn thần thái như thế thật ra khiến Ngạo Thiên Thành thoáng cái không mò ra hắn ý tưởng.

"Ha ha, nếu là tam tông trong lúc đó lần đầu tiên thi đấu, tiền thưởng dĩ nhiên muốn lớn một chút, ba tháng chi hậu tiến nhập nơi đó, danh ngạch ba Tông chúng ta không phải là có mười sao, nếu là chúng ta thua mà nói, liền mỗi Tông nhường cho Huyền Lôi Tông năm cái, nếu như Huyền Lôi Tông thua mà nói, liền đem kia mười danh ngạch phân cho cho chúng ta hai Tông, như vậy cũng coi là công bình."

Ngạo Thiên Thành tiếng nói vừa dứt, những đệ tử kia mặc dù không có phản ứng, nhưng Huyền Lôi Tông bốn vị trưởng lão lại lập tức mở to hai mắt, bọn họ không nghĩ tới đối phương hứng thú to lớn như vậy, lại là ở tính kế Huyền Lôi Tông mười vị trí, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều không khỏi mặt giận dữ, kia ban đầu liền giận dữ nội môn trưởng lão càng là giận đến nổi gân xanh, cả người cũng run rẩy.

Cái này mười vị trí, cực kỳ quý báu!

"Như vậy công bình đúng là công bình, chỉ là các ngươi vị trí ta Huyền Lôi Tông cũng không muốn." hồi lâu sau, Phương Thiên Viễn chậm rãi mở miệng nói.

Nghe được Phương Thiên Viễn cự tuyệt, Ngạo Hổ Môn cùng Xích Lôi Đường trên mặt mọi người tươi cười không khỏi dần dần thu liễm, bọn họ thoáng cái đến nhiều cường giả như vậy, cũng không phải là chỉ một vì là khoe khoang, toàn bộ trên quảng trường bầu không khí nhất thời khẩn trương. Nhưng lúc này, Phương Thiên Viễn tiếng nói lại vang lên lần nữa.

"Ta nghe nói các ngươi Ngạo Hổ Môn gần đây luyện thành một loại tam phẩm đan dược cao cấp, gọi là Long Hổ Đan, có cái từ hoàn sinh hiệu quả, cho

dù là chịu nặng hơn nội thương, chỉ cần dùng đan dược này, là có thể ở vô cùng trong thời gian ngắn khôi phục tốt đồng thời ngay cả Đan Điền linh lực cũng có thể hoàn toàn khôi phục?"

"Không sai, chẳng qua là loại đan dược này tài liệu luyện chế cực kỳ khó tìm, nếu là Huyền Lô Tông có thể cung cấp tài liệu, chúng ta ngược lại là có thể thay mặt luyện chế." Có chút không rõ Phương Thiên Viễn tại sao biết cái này nói gì, nhưng Ngao Thiên Thành vẫn cười toàn trả lời, loại chuyện này cũng không bí mật, hơn nữa hắn cũng không nghĩ tới muốn phong bế tin tức.

"Đại luyện cũng không cần, nếu là ta Huyền Lô Tông hơn một chút, ta hy vọng Ngao huynh có thể dâng lên mười miếng Long Hồ Đan." Phương Thiên Viễn giọng ngưng tụ, cực kỳ quả quyết mở miệng nói.

"Được !" Ngao Thiên Thành không do dự, sáng khoái đáp ứng.

"Tôi cho các ngươi Xích Lô Đường" Phương Thiên Viễn ánh mắt chuyển hướng Xích Lô Đường bên kia, xem Xích Lô Đường tất cả mọi người có chút cẩn trọng đứng lên, không hiểu Phương Thiên Viễn vừa ý hân Xích Lô Đường thứ gì.

"Ta sẽ cái kia Xích Huyết Phi Mãng!" Phương Thiên Viễn tay phải nhắc một cái, chẳng qua là chỉ hướng Xích Lô Đường mọi người sau lưng cái kia yêu thú cấp ba Xích Huyết Phi Mãng.

Tựa hồ là nghe hiểu Phương Thiên Viễn yêu cầu, vốn là thờ ơ vô tình nằm ở chỗ này Xích Huyết Phi Mãng trong đôi mắt hung quang bỗng nhiên nhanh chóng, hướng Phương Thiên Viễn khẽ rống giận.

"Ngươi" Xích Lô Đường các trưởng lão nhất thời giận dữ, Xích Huyết Phi Mãng là là bọn hắn tông môn tân tân khổ khổ bồi dưỡng yêu thú cấp ba, cường hân như vậy Yêu Thú so với vậy Lô Tôn cấp cường giả cũng mạnh hơn 3 phần, làm sao có thể cầm tới làm tiền đặt cược, cho dù cái này mười danh ngạch như thế nào đi nữa trân quý, cái này Xích Huyết Phi Mãng đối với bọn họ mà nói cũng là không thể thay thế.

"Ha ha, hảo! Chỉ cần ngươi Huyền Lô Tông có thể thủ thắng, Bôn đường chủ liền để cho ngươi thế nào?" Trịnh Cường Lô trong mắt điên cuồng sắc chột lóe, cười lớn đáp ứng nói.

Muốn bọn họ Xích Huyết Phi Mãng, có năng lực, trước thắng được bọn họ lại nói. Nhưng là, có khả năng này sao?

Ngao Hồ Môn Long Hồ Đan giống như vậy, trân quý như vậy tam phẩm đan dược cao cấp, bình thường một quả đều là hiếm cực kỳ, thoáng cái xuất ra mười miếng, như thế nào phổ thông vật phẩm có thể so sánh, Ngao Thiên Thành có thể sáng khoái như vậy đáp ứng, trong đó như thế nào lại không có nguyên nhân.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lô Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Một kiểm Đoạn Hồn

Huyền Lô Tông đệ tử còn còn chưa rõ tới cái gì chuyện gì xảy ra, rất nhiều người vẫn còn đang suy tư kia mười danh ngạch rốt cuộc là chỉ cái gì, tỷ thí cũng đã bị tam tông Tông Chủ quyết định ra đến.

Huyền Lô Tông đối chiến Ngao Hồ Môn cùng Xích Lô Đường, mà tỷ thí song phương tiền đặt cược theo thứ tự là mười danh ngạch cùng mười miếng Long Hồ Đan cộng thêm một con yêu thú cấp ba Xích Huyết Phi Mãng.

Vào giờ phút này, Huyền Lô Tông đệ tử cơ bản cũng đã hoàn toàn khôi phục lại, hai bên nội ngoại vẫn là phân biệt rõ ràng đứng ở hai bên, chẳng qua là phương hướng nhưng đều là đối mặt với Ngao Hồ Môn cùng Xích Lô Đường, hai bên nội ngoại trong lúc đó kẻ hở người khác tự nhiên không nhìn ra.

Ngoại Môn một trong đội, Tôn Triết, Triệu Ngang cùng Thẩm Yên Tam người đứng ở hàng trước nhất. Không giống với Ngoại Môn những đệ tử khác nghi ngờ, Tôn Triết trong lòng đối với kia mười danh ngạch chuyện cũng đã sớm biết, cũng tương tự hiểu được cái này mười danh ngạch tầm quan trọng, cũng chính bởi vì nguyên nhân này, đối với cuộc tỷ thí này, hắn cực kỳ coi trọng, bởi vì nếu là không có có ngoài ý muốn, cái này mười danh ngạch trong tất nhiên có một cái là hắn.

"Hi hi, cái này Long Hồ Đan chính là đồ tốt a, lần trước Ngao Hồ Môn một cái đệ tử nòng cốt bị Cửu gia đánh gần chết, trở lại môn phái lúc nhưng cũng chỉ còn lại có một hơi, lại gắng gượng bị cái này Long Hồ Đan cho cứu trở về, ngày thứ hai rốt cuộc lại là sinh long hoạt hổ... Nếu là bản thiếu gia có mấy chục mai Long Hồ Đan, cùng Lôi Sư cấp cao thủ chiến đấu ta cũng không sợ!"

"Còn có kia Xích Huyết Phi Mãng cũng không tệ, nghĩ lúc đó Xích Lôi Đường thu phục nó thì nó cũng bắt quá là một yêu thú cấp hai, trải qua Xích Lôi Đường trăm ngàn cay đắng thuần dưỡng mới khiến nó tiến hóa đến cấp ba, trong đó tốn bao nhiêu Linh Dược thật tinh hoa a, lấy nó bây giờ hung mãnh trình độ, coi như là chống lại phổ thông Ngũ Tinh Lôi Tôn cũng tuyệt đối sẽ không rơi xuống hạ phong, nếu là bản thiếu gia cũng biết một làm bản mệnh Yêu Thú, vậy sau này còn cần phải sợ ai..."

Không chút nào mới vừa rồi bị đánh bẹp thời điểm bức bối, tựa hồ là bởi vì mới vừa mới đối kháng nội môn cùng Tôn Triết quan hệ hòa hoãn không ít, Triệu Ngang miệng một khắc không ngừng hướng Triệu Ngang phò trương lên, thật giống như hai người quan hệ cực kỳ tốt như thế.

Đảo mắt nhìn một chút mặt đầy hưng phấn Triệu Ngang, Tôn Triết bất đắc dĩ nguyền nguyền, lúc trước đúng không có phát hiện cái này Triệu gia đại thiếu như thế này mà có thể nói, thật là cũng có thể so với những thứ kia thích lái nhai đàn bà.

"Bắt đầu tỷ thí!"

Thảm Yến đột nhiên mở miệng nhắc nhở, Tôn Triết, Triệu Ngang hai người sững sờ, đồng thời đưa mắt về phía giữa quảng trường.

"Yến Tịch Thiên, đi ra đi!" Thanh âm trong trẻo lạnh lùng theo trong miệng khuynh thổ mà ra, bên phải duỗi tay ra, một cái hắc sắc cốt trào xuất hiện ở trên tay hắn, từng luồng hào quang từ sắc lóe lên trên đó, ở chỗ này đồng thời, một Cổ khí tức cuồng bạo trong giây lát theo hắn bên trong thân thể bộc phát ra.

Thất Tinh đỉnh phong Lôi giả! Tôn Triết ánh mắt ngưng tụ, thoáng cái nhìn ra này mù là nam tử tu vi.

Yến Tịch Thiên!

Danh tự này một kêu lên, Huyền Lôi Tông tất cả mọi người là ngơ ngác nhìn ta ta nhìn ngơ ngác, cũng không biết lại nói người nào, cho dù là Tôn Triết mấy người cũng có chút ít mơ hồ, không hiểu cái này mất mù nam tử đang kêu cái nào.

"Ai là Yến Tịch Thiên?"

"Yến Tịch Thiên rốt cuộc là ai?"

"Chúng ta Huyền Lôi Tông thật giống như không có người này đi "

Từng tiếng tiếng nghị luận ở trong đám người truyền vang lên, chính là nghe được cái này một thanh âm, Huyền Lôi Tông kia số ít nội môn mọi người lại đưa mắt đồng thời nhìn về phía một người, chính là cái kia hai tay ôm kiếm lạnh lùng nam tử.

"Yến Tịch Thiên, ngơ ngác đi đi!" Phương Thiên Viễn không quay đầu lại, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe được Phương Thiên Viễn phân phó, kia lạnh lùng nam tử cái này mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm kia mất mù nam tử xem hồi lâu, trong đôi mắt thần sắc không thay đổi, vẫn là kia muôn đời không tan lãnh đạm.

"Ngơ ngác, không phải là đối thủ của ta!"

Giống như đối mặt Tôn Triết như thế, hắn mà nói rất ngắn gọn, nhưng cũng rất quả quyết, lại khẳng định dị thường.

Tiếng nói vừa dứt, bên phải chân vừa đạp đất, cả người giống như ảo ảnh vậy trong nháy mắt vọt tới trước, mọi người chỉ có thể cảm giác trước mắt thoáng qua vô mấy cái bóng đen, lại đi nhìn lên, kia Yến Tịch Thiên cũng đã hướng mấy trượng xa, căn bản không thấy rõ thân hình hắn di động. Di chuyển đang lúc, trên tay phải nhất thời lóe lên lò mờ lãnh đạm hào quang màu xám, trên đó tản mát ra nồng đậm tử khí.

"Hắn tu luyện công pháp quá quý dị, trong đó khẳng định bổ sung thêm một ít thuộc tính đặc biệt, kia hôi sắc tử khí có thể ăn mòn chúng ta linh lực, ta lúc đầu bị hắn đánh bẹp, cũng là bởi vì hắn linh lực quá quý dị, lần sau tuyệt đối không cùng quái nhân này giao thủ." Đứng ở một bên, Triệu Ngang lòng vẫn còn sợ hãi mở miệng nói, đối với cái này Yến Tịch Thiên, hắn thật sự là không muốn cùng hắn giao chiến.

Nhìn trong sân chiến đấu, cho dù khoảng cách gần mười trượng xa, Tôn Triết như cũ cảm giác một cỗ nhàn nhạt tử khí, rõ ràng Triệu Ngang lời nói quả thật không sai.

Ở Tôn Triết quan sát đang lúc, Yến Tịch Thiên đã vọt tới kia mù là nam tử trước người, tay trái tro bụi càng tăng lên, quét từng đạo ảo ảnh, còn như trên biển gợn sóng, lấp lóe ánh hướng hắn lòng ngực.

Liên tại sát na này trong lúc đó, kia mù là nam tử lại phảng phất biết trước tất cả giống như vậy, trong nháy mắt bay ngược về phía sau đi.

Đang bay ngược đồng thời, tay trái trong nháy mắt bấm ra ấn quyết, khẽ lẩm bẩm nói nhỏ mấy câu, trong cơ thể linh lực cũng là theo pháp quyết bắt đầu trào ra, trong giây lát, hắn lên phương trong bầu trời xuất hiện hắc sắc cửa động, một Cổ khí tức quý dị di tán mà ra, sau đó, một tiếng rống to thanh âm theo trong hắc động truyền vang đi ra.

"Là kêu gọi không gian, hấn vậy mà đã có bản mệnh Yêu Thú!"

Nháy mắt, trong lúc đó, một cái hình thể to lớn hắc sắc cốt thú từ nơi này trong hắc động lao ra, nó thân thể vài thước dài, toàn thân đều là xương cốt màu đen cấu tạo mà thành, trong hai mắt lóe lên quỷ dị Hồng Mang, trên người cũng tản mát ra nồng đậm tử khí, so với Yến Tịch Thiên trên bàn tay tử khí càng là nồng đậm rất nhiều.

Đang lúc mọi người chưa kịp phản ứng đang lúc, nó mang theo rít lên một tiếng, trực tiếp hướng Yến Tịch Thiên tiến lên, vốn không có để ý Yến Tịch Thiên kia bàn tay màu xám, mở ra miệng không lộ liền cắn qua đi.

"Yến Tịch Thiên, có cấp này đỉnh phong Cốt Lang, người tử vong Chương Ấn còn có thể phát huy ra bao lớn hiệu quả, hôm nay ngươi nhất định thua ở ta Thông Nguyên trong tay."

Một trận cười lạnh, tên kia gọi là Thông Nguyên mù loà nam tử đắc ý kêu gào nói, sở dĩ phải hấn đi đối phó cái này Yến Tịch Thiên, chính là bởi vì hấn có cấp này đỉnh phong Cốt Lang, có như vậy bản mệnh Yêu Thú, hấn một cách tự tin đánh bại cái tên này khí quá nhiều Yến Tịch Thiên.

"Oanh "

Tay trái cùng kia Cốt Lang hữu trảo hung hăng đụng vào nhau, Yến Tịch Thiên thân thể trong nháy mắt lùi lại, liếc về một cái về mặt cười lạnh Thông Nguyên, trong mắt về khinh thường càng đậm.

"Ngu ngốc!"

Tiếng nói vừa dứt, tay trái chỉ lên trên một cái, phía sau trường kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ.

Hưu! Một tiếng rít, Yến Tịch Thiên tay trái nắm chặt trường kiếm, cả người lần nữa vọt tới trước, trường kiếm quét một đạo cầu vòng, từng đạo hôi sắc Khí Toàn nhất thời tràn ngập trên đó, cả thanh trường kiếm tựa hồ hóa thành một đạo hôi sắc Trường Hồng, mà trên đó phát ra cũng khó có thể tưởng tượng tử khí.

Trường kiếm màu xám rách một cái mà qua, giống như bạch sắc trên bầu trời phá vỡ một đạo hắc sắc khe hở, tờ giấy màu trắng lên xuất hiện một đạo nồng đậm bút tích. Như thế rực rỡ cực kỳ.

Đầu đoạn, bỏ mình!

Cốt Lang thân thể trong nháy mắt ngã xuống, đầu đuôi tách ra, lại không có nửa điểm cơ hội né tránh hoặc gãy giữa.

"Phốc" một cái Tinh Hồng tinh huyết từ miệng bên trong phun ra ngoài, kia Thông Nguyên sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt như tuyết, cả người lập tức ngã xuống, bản mệnh Yêu Thú bỏ mình, hấn cũng là bị thương nặng!

Trường kiếm chỉ xéo mà xuống, từng luồng hôi sắc tử khí theo Cốt Lang bên trong thân thể hướng trường kiếm vọt tới, trong nháy mắt liền bị trường kiếm hấp thu, trên trường kiếm tro bụi hơi lóe lên, tử khí càng đậm một bậc.

Trường kiếm lần nữa vào vỏ, Yến Tịch Thiên không buồn không vui, tựa hồ làm một cái nhỏ nhặt không đáng kể sự tình giống như vậy, xoay người liền hướng Huyền Lôi Tông mọi người đi tới, đi qua nơi, người người như rồng đường.

"Lần sau không muốn sẽ khiêu khích ta, bằng không, chết chính là ngươi tự mình!"

Lạnh lùng thanh âm quanh quẩn ở trên quảng trường, nhưng lại không có một người nghi ngờ nó chân thực! Ban đầu cùng hấn đối chiến Triệu Ngang càng là phản xạ co rút cổ, đáy mắt thoáng qua về khiếp sợ.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Ta thay nàng xuất chiến

Một kiếm Đoạn Hồn, đơn giản một kiếm, kia cấp một đỉnh phong Cốt Lang lại không có một chút nào lực phản kháng, cường hãn như vậy thực lực không chỉ là Ngao Hồ Môn cùng Xích Lô Đường mọi người thấy kinh hãi, ngay cả Huyền Lô Tông Tông Nội người cũng có chút run sợ, như vậy thực lực, như vậy có lẽ đã vượt qua vậy Lô giả phạm vi.

"Môn chủ" ở đó Ngao Hồ Môn Thông Nguyên bị cứu sau khi trở về, một trưởng lão không nhận được mở miệng hướng Ngao Thiên Thành nói, cuộc tỷ thí này chính là quan hệ đến mười miếng Long Hồ Đan cùng năm cái trần quý dị thường danh ngọc, không thể hãn không lo lắng.

"Không sao, đây đều là Thông Nguyên tiểu tử kia khinh thường, sớm nhắc nhở qua hãn chết Chương Ân cũng không phải là Yến Tịch Thiên bản lãnh chân chính, Từ Chi Kiếm Kỹ mới là hãn tuyệt kỹ, hơn nữa hãn Thất Tinh Đại Viên Mãn tu vi, cơ hồ là Lô Sư dưới không địch thủ, bất quá như thế, nếu là hãn có thể đủ theo lần thất bại này bên trong tỉnh ngộ lại, hợp với cái kia tuyệt đỉnh tư chất, ta Ngao Hồ Môn tương lai lại đem nhiều hơn một tên cao cấp cao thủ." Ngao Thiên Thành tựa hồ không có một chút nào để ý Thông Nguyên thất bại, ngược lại đối với Thông Nguyên tương lai có chút mong đợi.

"Phòng trưởng lão, Điền Kỳ Tái Mã cổ sự người chưa có nghe nói qua sao, còn lại hai trận, chúng ta không có thua khả năng" nhìn đối diện một mực lạnh nhạt đứng Thiên Viễn, Ngao Thiên Thành ánh mắt hơi lạnh lẽo, khoe miệng lộ ra một tia âm mưu tiêu ý, nhàn nhạt mở miệng nói.

Tựa hồ chính là vì là nghiệm chứng Ngao Thiên Thành lời nói, trận thứ hai, Huyền Lô Tông thua!

Trận thứ hai tỷ thí đối chiến song phương theo thứ tự là Xích Lô Đường của Trịnh Cuồng Lô, đệ tử Cuồng Phách, mà Huyền Lô Tông phương này ra sân cũng trong nội môn đệ tử Tam Đại Cự Đầu một trong Chu Hàn Tân.

Cuồng Phách cùng Chu Hàn Tân hai người tu vi đều đã đạt tới Thất Tinh Lô giả cảnh giới, có thể nói là sán sán nhau, hai người một là Xích Lô đường đường Chúa đệ tử thân truyền, một là Huyền Lô Tông Nội cửa đệ tử nòng cốt, Chu gia dòng chính, tu hành vũ kỹ cấp bậc cũng không có bao nhiêu chênh lệch.

Tổng hợp nhắc tới, hai người tổng thể thực lực cũng hãn sán sán với nhau, nhưng Chu Hàn Tân vận khí lại kém một chút một nước, để cho Cuồng Phách hiểm vừa lại thắng hiểm một bước, mặc dù chỉ là một bước, nhưng là không nghĩ ngờ chút nào quyết định tỷ thí thắng bại, Huyền Lô Tông vạn thứ hai bại, song phương một thắng một thua, trở lại huê trạng thái.

"Phụ thân, ta lên."

Ngao Hồ Môn trong mọi người, kia mới bắt đầu cùng Thông Nguyên đứng chung một chỗ đàn ông trẻ tuổi đi tới Ngao Thiên Thành trước mặt, cung kính nhẹ nói nói.

Người trẻ tuổi này chính là Ngao Hồ Môn Thiếu Môn Chủ, Ngao Thiên Thành con trai duy nhất Ngao Dã.

"Ừ" nhàn nhạt gật đầu một cái, Ngao Thiên Thành lại không có bất kỳ căn dặn nào, bởi vì, ở hãn nghĩ đến, cái này không cần thiết.

Khỏe miệng mang theo vẻ tự tin mỉm cười, Ngao Dã từ từ đi tới giữa quảng trường, nhìn Huyền Lô Tông mọi người, hẹp dài hai mắt hơi nheo lại, mở miệng nói,

"Ta nghe nói Huyền Lô Tông trong đệ tử nội môn có Tam Đại Cự Đầu, bây giờ đã lên hai vị, còn dư lại vị kế tiếp hãn là được xưng bằng tuyệt tiên từ Trang Nhược Huyền tiểu thư, không biết Trang tiểu thư có thể hay không dạy bảo mấy chiêu?"

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người nhất thời đều đem ánh mắt nhìn phía hướng về nội môn cái kia cô gái che mặt, theo Ngao Dã tầm mắt, cho dù có ngu đi nữa người cũng biết Ngao Dã là đang nói nàng.

Ở dưới Ngao Dã tỏ ý, Trang Nhược Huyền liền bộ nhẹ nhàng, từ từ theo Huyền Lô Tông trong đám người đi tới, đứng ở Ngao Dã đối diện, chẳng qua là, chẳng biết tại sao, nàng lúc này sắc mặt lại có chút tái nhợt, cả người cũng tựa hồ có hơi tiêu tụy cảm giác.

"Thật ra thì, Ngao mỗ cho là Trang tiểu thư vẫn chủ động nhận thua tốt hơn." tựa hồ là phát giác Trang Nhược Huyền trạng thái có chút không đúng, Ngao Dã khỏe miệng khẽ nhếch, nhẹ mở miệng cười nói.

"Bốn tiểu thư cho tới bây giờ không có nhận thua thói quen, người ra tay đi" thanh tú nhũ mày một cái, Trang Nhược Huyền không chút khách khí lạnh giọng nói, tay trái càng là cầm thật chặt chuỗi này Hàn Băng trường kiếm.

"Ha ha, thật ra thì Ngao mỗ cũng biết Trang tiểu thư vì là sao như thế Trang tiểu thư thiên tư bất phàm, tu luyện Hàn Băng lực lượng thiên phú càng là vượt xa người thường, một tay Băng Phách kiếm pháp sử xuất ra, bình thường cùng cấp Tu Giả căn bản khó mà chống cự, chính là, Trang tiểu thư nhưng lại có một cái thiếu sót trí mạng "

"Điều này cũng không có thể nói là Trang tiểu thư một người thiếu sót, vậy nữ tử đều có, chẳng qua là Trang tiểu thư tương đối nghiêm trọng một ít thôi Trang tiểu thư tựa hồ đối với rắn chuột một loại động vật đặc biệt nhạy cảm a, mới vừa rồi chịu Xích Huyết Phi Mãng kinh sợ, thực lực bây giờ sợ rằng không phát huy ra tám phần mười đi, chẳng lẽ Trang tiểu thư cho là bằng vào chút thực lực này liền có thể thắng được Ngao mỗ? Ha ha."

Nói xong, Ngao Dã trương cười như điên, không chỉ là hãn, Ngao Thiên Thành mấy người cũng đều đi theo cười rộ lên.

Hết thảy các thứ này đều là Ngạo Thiên Thành nghiên cứu hồi lâu mà bố trí, không chỉ là Xích Huyết Phi Mãng xuất hiện, ngay cả tỷ thí thứ tự cùng đối chiến đối tượng đều nhất nhất chọn xong, bây giờ Huyền Lôi Tông có thể đem ra được cũng liền chẳng qua là Trang Nhượng Huyền một người, không nói trước Trang Nhượng Huyền có phải là Ngạo Dã đối thủ, như bây giờ trạng thái, Trang Nhượng Huyền thực lực căn bản không phát huy ra được.

Nhìn thấy trong sân cảnh tượng, Huyền Lôi Tông tất cả mọi người không tự chủ được trong lòng trầm xuống, ngay cả Phương Thiên Viễn cũng lộ ra một tia vẻ bất đắc dĩ, hẳn không nghĩ tới, cuối cùng đứng là vẫn còn rơi vào đối phương nằm trong kế hoạch của.

"Bọn họ đây rõ ràng là đang chơi xấu, căn bản không giữ lời "

"Ngạo Dã, người còn có phải là nam nhân hay không, là nam nhân chỉ bằng bản lĩnh thật sự đánh một trận "

"Đây cũng quá vô si "

Huyền Lôi Tông mọi người nhất thời từng cái mắng to lên, nhưng đối với mặt Ngạo Dã lại giống như là giống như không nghe thấy, như cũ cười nhìn Trang Nhượng Huyền, phảng phất đang chờ nàng nhận thua.

"Người" Trang Nhượng Huyền trên mặt đẹp vẻ giận lóe lên, vừa nói liền muốn cầm kiếm xông lên phía trước, nàng lúc nào bị như thế chế giễu, nhưng vừa nhìn thấy đối diện nằm rạp trên mặt đất Xích Huyết Phi Mãng thời điểm, nàng hai chân nhưng lại không tự chủ được có một loại như nhũn ra cảm giác, không nhắc lên được nửa phần khí lực.

Biểu hiện như thế lại để cho Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường mọi người càng vui vẻ, đặc biệt là những thứ kia bắt đầu một mực có chút lo âu trường lão, thấy như vậy một màn, nhất thời từng cái mặt mày hơn hớn, liền hô "Môn chủ anh minh", "Thiếu chủ uy vũ", như vậy có lẽ đã đắc thắng.

"Cộc cộc cộc cộc "

Một trận tiếng bước chân vang lên, rõ ràng tiếng bước chân tựa hồ trong lòng mọi người vang lên, toàn bộ quảng trường trong nháy mắt lắng xuống, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, một cái bóng người màu xanh đột nhiên theo Huyền Lôi Tông trong đám người đi tới, trong nháy mắt liền đi tới Trang Nhượng Huyền bên người, nhìn đối diện có chút không hiểu nhìn hẳn Ngạo Dã, chậm rãi nói,

"Ta tới thay nàng xuất chiến!"

Tôn Triết!

Người này không phải ai khác, chính là Huyền Lôi Tông ngoại môn Tôn Triết, vốn là Tôn Triết cũng không có ý định đi ra, nhưng bây giờ cũng không ra không tốt, Trang Nhượng Huyền thực lực không phát huy ra được, căn bản không phải Ngạo Dã đối thủ, nếu là cuộc tỷ thí này thua, thì đồng nghĩa với Huyền Lôi Tông thua hết kia mười ngàn quý danh ngạch, quan trọng nhất là đem hẳn danh sách kia cũng thua hết, danh ngạch này, hẳn không chịu thua!

"Một cái Tiểu Tiểu Ngoại Môn đệ tử xứng sao cùng Bồn thiếu chủ giao thủ? Chẳng lẽ Huyền Lôi Tông thật không người" đối với Huyền Lôi Tông Nội ngoại môn phân chia, Ngạo Dã cũng không xa lạ gì, ta biết chân chính tinh anh cơ hồ đều tập trung ở nội môn, ngoại môn đều là chút ít đệ tử bình thường. Đáng tiếc, hẳn nhưng không biết, lần này tình huống có chút ngoài ý muốn.

"Chẳng lẽ tỷ thí còn muốn hạn định Nội Ngoại Môn sao? Ta chỉ biết là, ta là Huyền Lôi Tông đệ tử" Tôn Triết dừng dừng một tiếng, không để ý đến Ngạo Dã trong mắt khinh thường.

"Nói thật hay, chỉ cần là ta Huyền Lôi Tông đệ tử, cũng có tư cách xuất chiến, Tôn Triết, cuộc tỷ thí này liền giao cho người, vô luận thắng bại, Bản Tông bảo đảm không có ai sẽ trách người, người buông tay phát huy thật tốt. Nhượng Huyền, người về tới trước, trên sân liền giao cho người Tôn sư đệ đi" nhìn thấy Tôn Triết ra sân, Phương Thiên Viễn ánh mắt nhất thời trở nên sáng ngời, không chút do dự mở miệng nói.

Nhìn một chút này có chút xa lạ Tôn sư đệ, Trang Nhượng Huyền trong mắt vẻ phức tạp chợt lóe lên, không nói tiếng nào, nhẹ nhàng xoay người hướng Huyền Lôi Tông đi tới, nhưng hôm nay thù, nàng nhớ!

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Kịch chiến

"Người đã tự tìm đường chết, cũng đừng trách ta không nể mặt..." Nhìn về mặt bình tĩnh Tôn Triết, Ngạo Dã hẹp dài hai tròng mắt một luồng hàn mang lóe lên một cái rồi biến mất.

"Người bắt quá Thất Tinh đỉnh phong Lôi giả thôi, như vậy tu vi rất cao sao... Ta liền để cho người nhìn ta thực lực chân chính..."

"A..."

Một tiếng gầm điên cuồng, gợn lên hai cánh tay đột nhiên mở ra, toàn thân cao thấp nhất thời Từ Quang hiện ra, ngay sau đó, một đạo kinh người năng lượng Khí Toàn Trung Tiêu thẳng tới, trong bầu trời mây khói bỗng nhiên ngừng, khí thế kinh người bằng bạc khó đè nén, bay thẳng đến Ngạo Dã xông tới, hai người khí thế ở giữa quảng trường bất thành linh va chạm.

"Rầm rầm" chưa giao thủ, nhưng hai người khí thế lại đã giành trước một bước, va vào nhau, một trận tiếng nổ vang lên, hai người lại là sần sần nhau, ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

"Tê" kịch liệt như thế giao phong, tất cả mọi người đều không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, đặc biệt là Tôn Triết toàn lực mở ra tu vi, lại cũng đạt tới kinh người Thất Tinh đỉnh phong Lôi giả cảnh giới, so với Ngạo Dã không kém chút nào.

"Cái này cái này" Triệu Ngang dùng sức xoa xoa con mắt, hẳn không nghĩ tới Tôn Triết lại còn che giấu tu vi, lúc này, hẳn mới tỉnh ngộ Tôn Triết tu vi là đáng sợ đến mức nào.

"Ngoại Môn đệ nhất Nhân quả nhiên không giả" Thẩm Yên như ngọc trong hai tròng mắt thoáng qua một đạo kinh ngạc, môi hé mở, tự lẩm bầm thuyết giáo.

"Ta ngược lại thật ra đánh giá thấp hẳn" Yên Tịch Thiên đầu chậm rãi nâng lên, hờ hững hai mắt hiện ra một tia kinh ngạc, tự nhủ.

Không chỉ là ba người bọn họ, trên căn bản toàn bộ Huyền Lôi Tông đệ tử cũng tràn đầy kinh ngạc nhìn Tôn Triết, nhưng vào giờ phút này, vô luận là nội môn còn chính là ngoại môn, cũng vứt bỏ gian ngại, không hận mà cùng lộ ra vẻ vui mừng, Tôn Triết như vậy tu vi quả thật cho bọn hắn thắng lợi hy vọng.

"Hừ, tu vi không có nghĩa là thực lực, hôm nay, người phải thua không thể nghi ngờ!" Ngạo Dã trong mắt ánh sáng lạnh lẽo không giảm, tiếng nói vừa dứt, cả người liền về phía trước thuận đi đi.

Chân đạp đất, một bước một bước, phảng phất câu liên ra vô số đến ảo ảnh, cả người nhưng ở cái này vô số ảo ảnh trong trong nháy mắt về phía trước dời đi.

"Đây rốt cuộc là thân pháp gì, ta lại chỉ có thể nhìn được một hồi bóng dáng" trong đám người có người thờ dài nói, nhưng nhiều người hơn cũng nạt đầy vẻ mê mang, bởi vì bọn họ cũng liền bóng dáng cũng không nhìn thấy, chỉ có thể nhìn được vô số Ngạo Dã ở trong sân đứng.

Tôn Triết sắc mặt ngưng trọng, thân pháp trên hẳn thật có khiếm khuyết, đừng nói cùng Ngạo Dã so sánh, chính là Triệu Ngang mấy người, hẳn cũng so không kịp, nhưng không có Thân Pháp thì như thế nào, lấy lực phá địch cũng có thể!

"Hãy A...!"

Quát khê một tiếng, tay trái ra sức nắm chặt, Cầu tinh thần sức lực bấp thịt cổ trướng lên, cổ đồng sắc màu da phản xạ ra hung man hào quang, một cổ nhàn nhạt Man Hoang khí tức nhập vào cơ thể mà ra, từng luồng Từ Sắc u mang trong nháy mắt tràn ngập, càng là tăng thêm ba phân thần bí.

Chân phải đột nhiên về phía trước đạp một cái, thanh sắc đá phiến đất lại xuất hiện ba đạo hẹp dài khe hở, mà mượn cái này cường đại lực phản chấn, Tôn Triết thân thể hơi một cung, cánh tay phải trong nháy mắt vung ra, trong phút chốc, một cái khổng lồ quyền ảnh nhất thời cùng Ngạo Dã va vào nhau.

"Ầm"

Giống như Chấn Lôi vậy nổ vang ở trên quảng trường vang lên, hai người cường hãn vũ kỹ đụng vào nhau, huyền lệ hào quang ở trên quảng trường lóng lánh, giống như vô số Thất Thái đạo từ trong nháy mắt vỡ tan, kịch liệt như thế giao phong, trực tiếp đem hai người chiến đấu đẩy về phía cao triều, xung quanh mấy trăm người không có người nào dám chớp mắt, tất cả đều tập trung tinh thần nhìn trong sân chiến đấu hai người, chỉ lo để vượt qua một cái cảnh, trong mắt cũng tận là vẻ khẩn trương.

Vừa chạm vào tức lui, hai người thân ảnh nhất thời về phía sau lui nhanh đi, một mực thối lui đến bên ngoài hơn mười trượng, hai người mới khó khăn dừng lại thân hình, một tia Tinh Hồng máu tươi từ khóe miệng chảy xuống.

"Hừ" một đạo sắc nhọn tiếng rít vang lên, chẳng biết lúc nào, một thanh hàn quang lóe lên dài bảy thước kiếm xuất hiện ở Ngạo Dã trong tay, hai mắt chăm chú nhìn trước mặt, khiếp người sát cơ vững vàng phong tỏa Tôn Triết.

Lần này, Ngạo Dã rốt cuộc vận dụng hẳn vũ khí, xuất ra hẳn thực lực chân chính.

Trong mắt vẻ ngưng trọng càng đậm, Tôn Triết không chút do dự vỗ một cái sau lưng trường đao, dày rộng cán đao trong nháy mắt tới tay, một cổ trùng thiên hào khí tỏa ra, đao chính là Vạn Bình bá chủ, cầm đao nơi tay, Tôn Triết trong nháy mắt cũng là sinh ra vô tận khí phách, ban đầu lão đầu tử kia lăng lập tàn viện ngạo nghễ khí tức trong nháy mắt ở trên người hắn hiện ra.

Kiểm, bảy thước hàn quang, tuyệt đối là một cái Dị Bảo; đao, chất phác không màu mè, tối đa bất quá trăm lượng bạc trắng.

Nhưng đối mặt với tay cầm bảo kiếm Ngạo Dã, Tôn Triết ý vào cầm trường đao, lại không hề sợ hãi, đen nhánh hai tròng mắt bình tĩnh vô cùng, hùng hồn ngạo khí từ trong cơ thể nổ tán ra, cùng trường đao trong tay nổi thành nhất thể, bộc phát ra kinh người khí phách, cùng Ngạo Dã tách rời nhìn nhau.

"Người này trời sinh ngạo cốt, coi là tu luyện Đạo Pháp tuyệt cao tài." Ngạo Thiên Thành nhẹ nhàng thờ dài, trong mắt lóe lên một tia lòng yêu tài, chẳng qua là đáng tiếc thiên tài như vậy cũng không phải sinh ở hắc Ngạo Hồ Môn.

"Tam Thiên Kiếm Quang!"

Ngạo Dã quát lạnh một tiếng, sát cơ bạo nổ hiện, trong tay phải trường kiếm trong nháy mắt quơ múa, trong bầu trời bỗng nhiên trong lúc đó xuất hiện vô số đạo ánh kiếm màu xanh, phảng phất thật có 3000 Đạo chi nhiều, trong nháy mắt liền Liên hợp lại cùng nhau, biến ảo thành từng đạo thanh sắc kiếm mạc, trong nháy mắt hướng Tôn Triết bao phủ mà đi.

"Không nghĩ tới Tiểu Môn Chủ liền Tam Thiên Kiếm Quang đều đã luyện thành, kia Tôn Triết tuyệt đối tiếp không được một chiêu này." Nhìn thấy Ngạo Dã thi triển vũ kỹ, Ngạo Hồ Môn bên trong một vị trưởng lão mặt lên vẻ vui mừng bỗng nhiên chột hiện, mặt đầy kích động nói. Mấy vị trưởng lão khác mặc dù chưa từng trả lời, nhưng sắc mặt lại đồng dạng đều là giống nhau biểu tình.

Tam Thiên Kiếm Quang, Ngạo Hồ Môn Địa Giai vũ kỹ trung phẩm, rất khó tu hành, cho dù Lôi Sư cấp cường giả cũng không nhất định có thể hoàn toàn nắm giữ, uy lực xa xa không phải bình thường vũ kỹ có thể so sánh, thi triển ra Lôi Sư dưới cơ bản không người nào có thể địch.

Tam Thiên Kiếm Quang vừa ra, Ngạo Dã sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt, trong cơ thể nơi đan điền linh lực cơ hồ dùng đi một nửa, mà toàn bộ thiên không cũng nhất thời trở nên tối sầm lại, Tôn Triết xung quanh tựa hồ cũng biến thành một cái kiếm quang cấu thành thế giới, toàn bộ không gian tựa hồ cũng bị vô cùng vô tận kiếm quang phong tỏa.

Đối với người khác nhìn, Tôn Triết cả người sẽ cũng không nhìn thấy nửa điểm bóng dáng, trong vòng mấy trượng đều bị ánh kiếm màu xanh bao phủ, đây trời tựa hồ cũng là thanh sắc quang mang, mà Tôn Triết như vậy có lẽ đã không có hơi thở.

"Ha ha một cái Tiểu Tiểu Ngoại Môn Đệ Tử, ta còn tưởng rằng mạnh bao nhiêu, lúc đầu không gì hơn cái này ha ha" đứng tại chỗ, Ngạo Dã nhất thời đắc ý cười lớn.

Vào giờ phút này, hắn mặc dù sắc mặt có chút tái nhợt, thế nhưng đắc ý tư thái cũng vô cùng phách lối, Tam Thiên Kiếm Quang, hắn khổ khổ tu hành hai năm mới nắm giữ chỉ cường vũ kỹ, một cái Tiểu Tiểu Ngoại Môn Đệ Tử tuyệt đối ngăn cản không được, cho dù đối phương tu vi cùng hắn tương cận, nhưng vũ kỹ cấp bậc chênh lệch cũng không phải là đơn thuần tu vi là có thể trung hòa.

Dựa theo kế hoạch, Ngạo Dã vốn cho là lần tỷ đấu này sẽ lấy Trang Nhược Huyền nhận thua mà kết thúc, không nghĩ tới lại dày đặc không trung toát ra một Tôn Triết, hơn nữa thực lực hay là mạnh như vậy, ép hắn không thể không vận dụng ẩn giấu vũ kỹ, mặc dù khổ cực một ít, nhưng như vậy thắng phải tỷ thí lại càng có thành tựu, trong lòng giải trí cũng vượt qua xa trước.

"Hắn không tốt sao" nhìn chút nào không một tiếng động Tôn Triết, toàn bộ Huyền Lôi Tông đệ tử đều không khỏi sinh ra một chút âm đạm, cho dù là vẫn đối với Ngoại Vật hào không quan tâm Yên Tịch Thiên cũng lộ ra vẻ thất vọng.

"Mẹ, cho bản thiếu gia đứng lên a!" Triệu Ngang cảm thật chặt quả đấm, hai mắt chết nhìn chằm chằm trước mặt.

"Ta sẽ báo thù cho huynh" nhìn giữa quảng trường vẫn không có một chút nào yếu bớt Tam Thiên Kiếm Quang, Trang Nhược Huyền hàn băng trong hai tròng mắt hàn mang càng tăng lên, mà băng lãnh hàn mang trong lại bổ sung thêm một tia cực kỳ hiếm thấy áy náy.

Các bạn thấy hay thì vote 9-10 điểm giúp mình nhé.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Đạo ý tung hoành

Đang ở mọi người cho là Tôn Triết đã bao phủ ở đó Tam Thiên Kiếm Quang bên trong thời điểm, thanh âm hân nhưng xuyên thấu qua tầng này tầng kiếm mạc truyền dâng mà ra, thanh âm trong trẻo lạnh lùng mặc dù cũng không vang dội, nhưng lại vô cùng bền bỉ quả quyết.

Nghe thể đạo thanh âm, vốn là đã thất vọng Huyền Lôi Tông chúng nhân tinh thần nhất thời hơi bị chấn động, mà Ngao Dã nhưng tràn đầy ngạc nhiên nhìn trong sân.

Thanh sắc kiếm mạc bao phủ bầu trời, nhưng theo đó Tôn Triết tiếng nói vang lên, một đạo chói mắt Từ Sắc ánh sáng nhưng quý dị xuất hiện bầu trời bên trong, phảng phất trên chín tầng trời nổi gắt một loại lóe sáng chói mắt, Từ Quang chột lóe lên, giống như giấy Trương Bỏ trừ tê liệt một loại, chỉ nghe một trận vỡ vụn tiếng vang lên, tầng kia tầng bao phủ thanh sắc màn sáng thể nhưng này Từ Sắc ánh sáng từ trong đang lúc vỡ ra tới.

"Xé kéo "

Giương mắt nhìn lên, chẳng biết lúc nào, một thanh bành đại nạn lấy tượng tượng Cự Đại Dao Quang ở Cao Không Chi Trung biến ảo mà ra, phảng phất Phá Toái Hư Không một loại, bay thẳng đến phía dưới hung hăng chém rụng đến đây.

Cự Đại Dao Quang chột lóe lên, mang theo vạn vật khó khăn cùng khí phách, phảng phất không có gì có thể ngăn cản một loại, bức người bèn khí chấn đắc tất cả mọi người từng cái một lui về phía sau đi, một chút thực lực độ chênh lệch đệ tử càng thêm sắc mặt hơi một bạch, tựa hồ không chịu nổi ngăn cản này vội vã nhân khí tức.

"Ầm "

Một trận kịch liệt bạo vang, Cự Đại Dao Quang trực tiếp chém xuống, không chỉ có kia phong tỏa không gian thanh sắc kiếm mạc khoảng cách nát bấy, kiên cố cả vùng đất cũng bị này khó có thể địch nổi ánh đao chém ra một cự hố, hơi sắc bụi đất trong nháy mắt nâng lên lên, tràn ngập cả không gian, lớn như thế quảng trường lần nữa yên tĩnh xuống.

"Không... không cái này không thể nào" hai mắt mở to, trong miệng không tự chủ lắm bầm, Ngao Dã mặt tràn đầy đều là khó có thể tin thần sắc, hoảng sợ một màn trước mắt.

Tam Thiên Kiếm Quang, Địa Giai trung phẩm cường hân vũ kỹ, lại bị người đánh bại, hơn nữa đối phương còn là một tu vi không đạt đến Lôi Sư chi cảnh Huyền Lôi Tông Ngoại Môn Đệ Tử.

"Đát "

"Đát "

"Đát "

Tiếng bước chân ở trên quảng trường lần nữa vang lên, tro bụi bao phủ dưới, một thanh sắc thân ảnh từ từ đi ra, chính là Tôn Triết, khoe miệng mang theo một tia máu tươi, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, xiêm áo cũng có chút tàn tạ, ở Tam Thiên Kiếm Quang dưới, hẳn cũng không phải là lông tóc không tổn hao gì, nhưng trong hai mắt cũng là lóe ra tia sáng bức người, cả người cũng là tản ra bằng bạc chiến ý.

"Người không phải là muốn chiến sao?"

Nhân nhật thanh âm từ Tôn Triết trong miệng thốt ra, hai chân hướng phía trước chậm rãi bước động, bước từng bước một, chân này bước tiếng ở nơi này yên tĩnh trên quảng trường có vẻ đặc biệt vang dội.

Nhìn Tôn Triết chậm rãi đi tới, nghe này từng đạo mạnh mẽ nhất trí cất bước tiếng, Ngao Dã nhưng trong lòng phảng phất gặp phải sét đánh một loại, mỗi khi vang một cái, trong lòng hẳn thì chấn động một cái.

Tôn Triết phảng phất cùng Tự Nhiên dung hợp cùng một chỗ, cả người đạt tới một Kỳ Dị trạng thái, mỗi một lần cất bước là lúc trái tim cũng theo đó nhảy lên, cước bộ âm vang cùng trái tim tần số đạt tới hoàn mỹ đồng bộ, mà theo đó từng lần cất bước, khí thể của hắn cũng theo đó nhanh chóng tăng lên.

Khí thể càng ngày càng mạnh, chiến ý càng ngày càng đậm hơn, Tôn Triết chưa từng có đạt tới như vậy trạng thái, tựa hồ cả người cũng lâm vào kỳ ảo, cho dù là hư vô phiêu miêu Lôi Sư chi cảnh tựa hồ cũng trong chớp nhoáng này trở nên chạm tay có thể chạm, hẳn cảm giác được, hẳn chiến lực vào giờ khắc này đạt tới trước đó chưa từng có đỉnh phong!

"Đến đây đánh với ta một trận!"

Một tiếng hét to, Tôn Triết hai mắt bên trong nổ bắn ra lưỡng đạo kinh người lệ mang.

"Phốc "

Một hóp Tinh Hồng máu tươi phun ra, Ngao Dã sắc mặt càng thêm tái nhợt, này phun ra là máu tươi, thân thể huyết dịch tinh hoa, một người chí quan quan trọng đồ, xa xa không phải là một loại huyết dịch có thể so với.

Nhưng theo đó này một búng máu dịch phun ra, Ngạo Dã tỉnh thần nhưng hào rất nhiều, trong mắt không còn có bất đầu mê mang về sợ hãi, thân thể trong nháy mắt về phía sau bay ngược đi, quát lên,

"Hừ, mới vừa rồi ta chẳng qua là lâm vào ngòi chiến đấu tiết tấu bên trong, chỉ cần ta không nổi bước vào ngòi lĩnh vực, ngòi có thể nài ta như thế nào?" Đứng ở quảng trường một bên, Ngạo Dã không khỏi cười lạnh, chẳng qua là, hắn nhưng không có phát hiện mình tâm tính đã thay đổi, ban đầu hắn là muốn lấy thắng, mà bây giờ, lại chỉ muốn giữ cho không bị bại.

Khóe miệng mang theo một tia khinh thường, Tôn Triết lạnh lùng mở miệng nói,

"Đồ ngu ngốc!"

Tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết trong tay trường đao trong nháy mắt hướng phía trước chém ra, trong nháy mắt, người bình thường căn bản không có phản ứng kịp hết sức, trường đao cũng đã chém liên tục mấy chục hạ nhiều, thoáng qua trong lúc đó, một hàng cự đại đao ảnh liên hướng Ngạo Dã chém qua đi, mỗi một cái Đao Ảnh đều là hư ảo không thật, nhưng mỗi một cái Đao Ảnh thượng cũng là mang vào nồng nặc Đao Ý.

Theo đó Tôn Triết chém liên tục mà ra, trong hư không nhất thời bị nồng nặc Đao Khí tràn ngập, cả quảng trường cũng tản ra bức người Đao Ý, mà trong nháy mắt này, kia mấy chục đạo hư ảo không thật Đao Ảnh đột nhiên biến đổi, từng cái một ngưng hóa vùng lên, trong nháy mắt, thì biến thành một thanh chuỗi từ sắc đao quang, một cổ khí tức kinh người lập tức bộc phát ra.

"Từ hư hóa thực không nổi đây là Đao Pháp Trung Tự Kinh Hóa Trọng" một bên xem Chiến Ngạo thiên thành đột nhiên biến sắc, bật thốt lên nói. Thật sâu nhìn Tôn Triết một cái, Ngạo Thiên Thành ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng, đây cũng là trừ đôi mắt Phương Thiên Viễn ra, hắn lần đầu tiên lộ ra như vậy ánh mắt.

"Nếu không phải có người dạy, người này Đao Pháp thiên phú có thể nói yêu nghiệt, nếu là mặc cho hắn lớn lên thêm, ngày sau tất nhiên lại là ta Ngạo Hồ Môn đại địch, hơn nữa còn là so với nay Phương Thiên Viễn càng thêm đáng sợ tồn tại!"

Không tệ! Tôn Triết sở thi triển chính là Đao Pháp Tứ Cảnh Chi, Trung Tự Kinh Hóa Trọng, trải qua như thế thời gian dài luyện tập, Tự Kinh Hóa Trọng Cảnh Giới hắn đã sớm hoàn toàn nắm giữ, mượn hôm nay đỉnh phong trạng thái, một chiêu này Tự Kinh Hóa Trọng Đao Pháp đạt được hoàn mỹ thuyết minh, phát huy ra uy lực thắng truy Lôi Sư cường giả.

Mọi người tại đây bên trong có thể nhìn ra Tôn Triết Đao Pháp cũng không có nhiều người, tối thiểu Ngạo Dã thì không nhìn ra, hắn mặc dù không nhìn ra, nhưng ở trong cuộc, nhưng chỉ có hắn nhất có thể rõ ràng cảm nhận được cái này vũ kỹ cường đại.

Hư Nhược Vô Lực Đao Quang trong nháy mắt ngưng hóa, khó có thể lường được Đao Ý nhất thời bộc phát ra, giống như Tinh Vũ nổ tung một loại, một cổ chấn nhiếp Tâm Hồn áp bách lực khoảng cách tiếp cận hướng Ngạo Dã, hơn nữa còn áp sát đến hắn không có chút nào lực phản kháng, trong nháy mắt, sắc mặt biến đổi lớn!

Một chiêu này, hắn tuyệt đối đỡ lấy không nổi!

"Muốn chết" Đao Ý gần tới, đang ở Ngạo Dã mắt hết can đảm một khắc kia, Ngạo Hồ Môn giữa lại có một đạo thanh sắc thân ảnh lóe lên mà ra, không thấy hắn có bất kỳ động tác, cả người liền trong nháy mắt xuất hiện ở Ngạo Dã bên cạnh, một tay túm lấy Ngạo Dã, một tay kia nhẹ nhàng vung lên, một cổ thanh sắc Chương Ân trong nháy mắt xuất hiện ở trước người hắn.

Người này, chính là Ngạo Hồ Môn môn chủ, Ngạo Dã phụ thân Ngạo Thiên Thành!

Thanh sắc Chương Ân thấy gió mà tăng, trong khoảnh khắc thuận tiện biến thành mấy trượng lớn nhỏ, bay thẳng đến phía trước tiếp cận quá khứ, nhưng uy hiếp Lôi Sư cường giả mấy chục đạo ánh đao cùng nó va chạm, lập tức tan vỡ, giống như trứng gà va chạm tảng đá, không có văng lên chút nào gọn sóng. Mà này thanh sắc Chương Ân nhưng không có dừng lại, Thanh Ảnh chợt lóe, trực tiếp đẩy hướng Tôn Triết.

Tôn Triết sắc mặt trong nháy mắt đại biến, không nghĩ tới Ngạo Thiên Thành thế nhưng liều mạng phản hướng hắn xuất thủ!

"Ngạo Thiên Thành, ngươi thật vô si!" Phương Thiên Viễn cùng với Huyền Lôi Tông bốn vị trưởng lão sắc mặt trong nháy mắt đại biến, Tôn Triết sư phó Lý Thương Vân càng thêm nổi xung thiên mắng chửi vùng lên, nhưng năm người tốc độ mau hơn nữa, nhưng vẫn là so với kia thanh sắc Cự Chương chậm một bước!

Vào giờ phút này, chưa bao giờ có nguy cơ ở Tôn Triết trong lòng dâng lên, hắn biết đây tuyệt đối là trọng sinh tới nay nguy hiểm nhất một cái, Ngạo Thiên Thành tối thiểu cũng là Lôi Tôn cảnh giới trở lên cường giả, cho dù là tùy ý một chương, cũng có thể so sánh với Lôi Sư cường giả Toàn Lực Nhất Kích.

"Nhi tử không được, thì Lão Tử thượng, Ngạo Hồ Môn, nếu là ta Tôn Triết không chết, tất báo mối thù ngày hôm nay!"

Một tiếng gầm điên cuồng, Tôn Triết trong mắt chiến ý trong nháy mắt nữa làm kéo lên, tóc dài màu đen ở cuồng phong bên trong Loạn Vũ, điên cuồng Bạo Lôi linh lực điên cuồng mà ra, trực tiếp trút vào trường đao bên trong, từng đạo Từ Sắc Điện Hồ lập tức từ đao phong thượng biến ảo mà ra, tựa hồ là bởi vì Lôi Điện cuồng bạo, cả chuỗi trường đao đều không chịu được rách ra mấy đạo khe hở, tùy thời đều có tan vỡ khuynh hướng.

"Chém!"

Một chữ quát ra, quát ra Tôn Triết toàn bộ chiến ý, điên cuồng Bạo Đạo ý kèm theo trường đao hạ xuống, trường đao tan vỡ, Tôn Triết bầu trời nhưng huyền hóa ra một thanh phẳng phát thực chất Đạo Ảnh, Đạo Ảnh thượng càng thêm hiển lộ ra rõ ràng hoa văn, tàn mát ra rung động lòng người điên cuồng bá khí, không do dự, trực tiếp chém về phía kia to lớn Đại Thanh sắc thủ chương.

Một là Lôi Tôn cấp cường giả tùy ý một chương, một là Lôi Giả đỉnh phong cường giả chí cường một đao, không có bất kỳ ngoài ý muốn, trong nháy mắt va chạm vào nhau!

Rầm rầm oanh

Cả trên quảng trường nhất thời bộc phát ra một trận Thiên Bãng Địa Liệt một loại nổ, bằng phẳng mặt đất xuất hiện một vài trượng to lớn hố động, chỗ trung ương khán đài trong nháy mắt sụp đổ, cả quảng trường cũng biến thành một mảnh phế tích, cường đại như thế lực phá hoại, thẳng truy Lôi Tôn cấp cường giả chiến đấu.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Thu hoạch sau chiến đấu

Sáng sớm lúc, thái dương mới vừa dâng lên, một luồng sợi kim hoàng sắc ánh mặt trời từ phía đông chiếu xạ xuống, lớn như vậy Lôi Đình Đại Lục cũng dần dần từ trong ngủ say tỉnh lại, đại lục thượng nhân môn cũng rồi rít từ trong nhà đi ra, bắt đầu một ngày việc.

Quận Huyền Nguyên, bên trong thành Bắc Phong một trong biệt viện, sân trong một góc tọa lạc một khô Hoàng Lão cây, cho dù là mùa xuân, tán cây trên cũng không có bao nhiêu lá xanh. Kia phân nhánh trên cành cây dừng lại vài kiểm ăn trở về con chim, bọn họ đối diện trong sân phòng ốc không ngừng hót, tựa hồ muốn đánh thức bên trong gian phòng vẫn như cũ ngủ say chủ nhân.

Ở sân trong một cái phòng bên trong, một Bạch Phát Lão Giả chấp hai tay sau lưng, lẳng lặng đứng ở trước giường, mà góc nhà trên giường gỗ, một thanh niên tóc đen nằm ở phía trên, sắc mặt tái nhợt như tuyết, nhãn thần cũng là hàm chứa ra mấy phần mệt mỏi.

Như vậy hình ảnh tựa hồ hơn một năm trước đã từng xuất hiện qua, mà hôm nay, bất quá là lần nữa tái diễn một lần, ngay cả hình ảnh trong hai nhân vật cũng không có thay đổi, như cũ là Huyền Lôi Tông Tôn Triết cùng hán sư phó Lý Thương Vân.

Hôm nay cách ba tông tỷ thí kết thúc đã qua năm ngày thời gian, Tôn Triết cũng hôn mê suốt năm ngày, Tôn Triết cùng Ngạo Thiên Thành cuối cùng giao phong không có kết quả, Ngạo Thiên Thành không bị thương chút nào cứu con trai của hán Ngạo Dã, mà trạng thái đỉnh phong dưới Tôn Triết cũng vượt xa người thường phát huy ngăn lại Ngạo Thiên Thành tiện tay một chương, mặc dù hán ở năng lực cuối cùng bạo tạc trong lâm vào hôn mê.

Mặc dù cuối cùng Tôn Triết lâm vào hôn mê, nhưng ở Phương Thiên Viễn cùng Huyền Lôi Tông mọi người thù hộ dưới, Ngạo Thiên Thành đã không có xuất thủ cơ hội, hán cũng không có quá phận, trực tiếp thừa nhận Huyền Lôi Tông thắng lần này ba tông tỷ thí.

Mười miếng Long Hồ Đan quả thật làm cho Ngạo Thiên Thành đau lòng vô cùng, nhưng trước mắt bao người, hán cũng không tiện nuốt lời, trực tiếp lấy ra mười miếng Long Hồ Đan giao cho Phương Thiên Viễn, liền đây buồn bức cười chứng nó Thiết Dực Hắc Ưng rời đi Huyền Lôi Tông, bất quá hán sở tác sở vì, lại làm cho mọi người không khỏi coi thường hán ba phần, nếu không phải Phương Thiên Viễn ngăn cản, Huyền Lôi Tông trong kia bốn vị trưởng lão, đặc biệt là Tôn Triết sư tôn Lý Thương Vân đều phải đem hán ở lại Huyền Lôi Tông.

Hán như vậy hành vi đã không chỉ là lấy đại lấn tiểu, mà là không nhìn cả Huyền Lôi Tông!

Thật ra thì, nhất đáng thương thật ra thì còn là Xích Lôi Đường, bọn họ trên thực tế còn thắng một cuộc tỷ thí, nhưng là theo đầu tiên ước định, bọn họ vẫn như cũ là thua kia một chút, kia thua giá cao nhưng Xích Lôi Đường Hộ Sơn yêu thú, con kia mấy đời người khổ cực bồi dưỡng lên cấp ba yêu thú Xích Huyết Phi Mãng.

Trịnh Cường Lôi ngược lại một chân chính nói chuyện giữ lời hán tử, mặc dù thua có chút biệt khuất, nhưng hán cũng không có câu oán hận nào, trực tiếp lấy ra Xích Huyết Phi Mãng bản mệnh yêu bài ném cho Huyền Lôi Tông, liền dẫn Xích Lôi Đường mọi người đi bộ rồi đi Huyền Lôi Tông, nhìn bọn họ

quay về khác nhau hình thức, Huyền Lô Tông mọi người cũng có chút thật ngưỡng nể.

Cấp ba Xích Huyết Phi Mãng nhưng là tương đương với Lô Tông cao thủ cấp bậc, có này cấp ba Xích Huyết Phi Mãng, thì đồng nghĩa với nhiều cường giả Huyền Lô Tông, ý nghĩa thậm chí so mười miêng Long Hồ Đan còn trân quý hơn.

"Ha ha, nhìn dáng dấp lần này chúng ta Huyền Lô Tông ngược lại được lợi" nghe Lý Thương Vân kể lại, Tôn Triết há tái nhợt đôi môi, nhẹ cười nói.

Như vậy thành quả đừng nói là hủy diệt một diễn võ trường, chính là hủy diệt mười diễn võ trường cũng hoàn toàn đáng giá.

Nghe Tôn Triết đùa giỡn, Lý Thương Vân cũng không không khỏi đi theo cười lên, lần này Huyền Lô Tông có thể nói là đại hoạch toàn thắng, không chỉ có thì ngược lại hung hăng chèn ép hai tông khí điểm, hơn thu hoạch không ít bảo bối, thật là danh lợi song thu.

"Ngược lại người, lần này tôn thương có chút nặng, cho dù người thể chất mạnh hơn người bình thường, cho là sư đoán chừng, sợ rằng muốn hai tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục, hừ, không nghĩ tới Ngạo Thiên Thành đường đường Nhất Môn Chi Chủ, thế nhưng làm ra như thế lấy đại lãn tiểu chuyện, thật sự là không biết xấu hổ! Bất quá người yên tâm, lần này sự tình sẽ không cứ như vậy là xong, qua một đoạn thời gian nữa, vô luận là Ngạo Hồ Môn còn là Xích Lô Đường cũng sẽ biết trêu chọc chúng ta Huyền Lô Tông kết quả." Lý Thương Vân ánh mắt lạnh lẽo, trong mắt lóe lên một luồng không chút nào che giấu sát cơ.

"Món nợ này đệ tử sẽ nhớ, coi như tông môn không thay đệ tử đòi lại, một ngày nào đó, đệ tử liên vốn lẫn lộn trả lại bọn họ!" Nhân nhạ trong giọng nói từ Tôn Triết trong miệng thốt ra, trong giọng nói nhưng tràn đầy thấu xương lạnh như băng, trong khoảng thời gian ngắn, cả gian phòng nhiệt độ tựa hồ cũng tùy theo giảm xuống mấy phần.

Có chút kinh ngạc xem một chút sắc mặt không có chút nào biến hóa Tôn Triết, Lý Thương Vân lần đầu tiên phát hiện mình thật ra thì cũng không phải như vậy hiểu cái này đệ tử, sâu như thế hận ý trên mặt nhưng không có chút nào lộ ra, như thế tâm cơ sắc sảo thật là một người trẻ tuổi có thể có được sao? Lý Thương Vân không khỏi để tay lên ngực tự hỏi.

Chậm rãi thở dài một hơi, Lý Thương Vân lơ mơ trong ánh mắt lóe ra một tia bất đắc dĩ, nhẹ giọng hỏi,

"Chu gia thù hận người không phải vẫn như cũ không có buông tha cho "

"Chờ từ nơi đó trở lại, ta sẽ đi bọn họ Chu gia, hướng bọn họ đòi một công đạo." Tôn Triết trả lời rất quả quyết, không có bất kỳ suy tư do dự.

"Quả nhiên như thế người cũng biết, Chu gia nhậm chức gia chủ, cũng chính là kia Chu Hàn Tân gia gia Chu Khải Thiên, chính là hôm nay Huyền Lô Tông tam đại hộ pháp trưởng lão trong một người, địa vị cao chỉ dưới Tông Chủ, người, còn là quyết định muốn đi sao" Lý Thương Vân thanh âm bên trong lộ ra một cỗ vô lực, không phải là hắn không muốn vì Tôn Triết đòi lại công đạo, mà là Chu gia quá cường đại, cường đại đến hắn cũng không dám đắc tội.

Lý Thương Vân tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết thân thể hơi chấn động một cái, mặc dù đã đoán được Chu gia ở Huyền Lô Tông thế lực không nhỏ, nhưng hắn cũng không nghĩ tới lại là Huyền Lô Tông nhân vật số hai, nhưng thoáng qua trong lúc đó, hắn rồi lại cười nhạ một tiếng, nhẹ giọng mở miệng nói,

"Tôn Triết cuộc đời này, là thiên địa ban cho, nếu là mọi chuyện khuất phục, cuộc đời này có ý nghĩa gì "

"Nói thật hay!" Tiếng nói vừa dứt, Lý Thương Vân trong mắt ánh sáng đốn nhanh chóng, lập tức ầm ầm trầm trồ khen ngợi nói.

Lôi Tu Chi Đạo, vốn cần phải cương trực bất khuất, trời sanh ngông nghênh, chỉ có như thế, mới có thể vắn đỉnh chân chính Lôi Đạo đỉnh cao.

"Chờ người từ nơi đó trở lại, vì sư cùng người đi trước Chu gia một chuyến, coi như hắn Chu Khải Thiên là tông môn hộ pháp trưởng lão, ta cũng không tin, hắn dám đem ta Lý Thương Vân như thế nào "

"Sư tôn" Tôn Triết trong mắt nhất thời lộ ra một tia cảm kích vẻ, đây chỉ là hắn tư nhân thù hận, Lý Thương Vân vốn là cũng không cần đắc tội Chu gia, đắc tội Chu Khải Thiên.

"Hào hảo, Tông Chủ đã đặc biệt mại giữa người, Triệu Ngang còn có Trầm Yên ba người tiến vào Nội Môn, vì sư cũng tuân thủ cam kết, chính thức thu người nhập môn, nếu người đã là vì sư đệ tử thân truyền, người chuyện chính là vì sư chuyện, không cần còn như vậy nói dài dòng" thấy Tôn Triết bộ dáng, Lý Thương Vân khoát khoát tay không thêm đề ý chút nào nói.

"Đúng, lần này tỷ thí nhờ có người cuối cùng cố gắng xoay chuyển tình thế, cho nên Tông Chủ cùng các vị trưởng lão nhất trí đồng ý đem đệ nhất danh phần thưởng cho người, tiểu tử người ngược lại may mắn, Tông Chủ vẫn còn ở cuối cùng phần thưởng càng thêm một quả Long Hồ Đan, này Long Hồ Đan nhưng là cực phẩm đan dược, không tới thật sự cần, người chớ lãng phí."

Một mặt dặn dò, Lý Thương Vân liền đem kể ra món đồ đặt ở Tôn Triết trước, Tôn Triết cúi đầu vừa thấy, có một Tử Sắc quyền trục, hai thanh sắc bình sứ, một người trong đó thịnh trang là Dung Linh Đan, một khác bình chính là kia miêng Long Hồ Đan, trừ lần đó ra, còn có một sấp lớn ngân phiếu mệnh giá trăm lượng, cũng là cực kỳ hấp dẫn con mắt.

"Sư tôn, những thứ đồ này đệ tử dùng không, ngài trước thu đi "

"Người nói cái gì đó, vì sư là cái loại đó ham đệ tử bảo vật tiểu nhân sao, sau này đừng nói như vậy, ngược lại người mới vừa xếp vào sư môn, vì sư suy nghĩ một chút tặng người thứ gì tương đối tốt "

"Công pháp người nếu đã tiến vào Nội Môn, tự nhiên sẽ cho người thượng thừa công pháp "

Suy nghĩ, Lý Thương Vân không khỏi nhủ thầm, trong khoảng thời gian ngắn hần ngược lại thật không có gì cảm cho ra tay đồ.

"Đệ tử có nhiều như vậy đồ đã không có địa phương cất giữ, ngại thật không cần cho thêm đệ tử cái gì" Tôn Triết bất đắc dĩ mở miệng khuyên nhủ.

"Không có địa phương cất giữ.. đúng, vì sư biết người thiếu cái gì" Lý Thương Vân trong mắt nhất thời lộ ra một vẻ vui mừng, không chút do dự đem ngón trỏ phải trên một quả cổ phác tự nhiên chiếc nhẫn lấy xuống, giao cho Tôn Triết trong tay.

"Chiếc nhẫn này chính là cực kỳ trân quý Không Linh Giới Chỉ, chiếc nhẫn bên trong có một độc lập không gian, có thể cung người trân quý vật phẩm, này Không Linh Giới Chỉ nghe nói là thượng cổ Luyện Khí Sư dùng Không Gian Loạn Lưu ánh sáng linh thạch luyện chế mà ra, hôm nay luyện chế thủ pháp đã thất lạc, vì sư cũng là ở cơ duyên xảo hợp dưới đạt được, hôm nay liền đưa cho người, người phải nhớ lấy, ngoại nhân trước mặt hoàn toàn không thể dễ dàng triển hiện, nếu không tăng thêm họa sát thân."

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chỉ kém nửa bước

Hoàng hôn buổi chiều, một số gần như chạng vạng, tịch dương dư huy xuyên thấu qua cửa sổ chen vào phòng ngủ bên trong, vàng ánh ánh mặt trời chiếu ở cái bàn gỗ còn có trên mặt đất, phản xạ ra từng đạo gai nhãn quang, đem cả gian phòng chiếu rọi sáng ngời dị thường, cộng thêm khi đó thỉnh thoảng thấu cửa sổ mà qua nhẹ nhẹ gió nhẹ, nhân nhạ yên tĩnh ở gian phòng bên trong tràn ngập.

Trên giường, Tôn Triết hai chân khoanh lại mà ngồi, tóc dài màu đen thuận áo khoác ngắn tay mỏng dưới, kia đôi mắt đen nhánh nhưng thật chắc chắn lại, đạo tước kiếm bàng lộ ra hơn người cương nghị, một thân mới tinh Nội Môn Đệ Tử thống nhất trường bào màu trắng, mặc dù không có Chu Hàn Tân như vậy anh tuấn tiêu sái, cũng không có Yến Tịch Thiên như vậy lãnh đạm vô tình, thế nhưng phần ngạo nghễ khí chất, lại cũng làm cho người ta không tự chủ được ghé mắt ba phần.

Hai tay ngang nhau để trước ngực, đều bấm một Kỳ Dị Thủ Quyết, lộ ra một cổ huyền ảo hơi thở.

Trong lúc bất chợt, Tôn Triết hai tay ra dấu tay biến đổi, ban đầu bấm ra ấn quyết đột nhiên biến ảo lên, theo đó này ấn quyết bấm ra, Tôn Triết trong cơ thể Lôi linh lực cũng theo một hoàn toàn bất đồng với thường ngày lộ tuyến vận hành, ngay sau đó, chung quanh linh khí cũng lập tức hướng hần bên này điên cuồng hội tụ đến đây.

Chỉ chớp lát sau, hần trên đỉnh đầu đã tụ tập vô số linh khí, theo đó càng ngày càng nhiều linh khí gia nhập, những thứ kia khí thái linh khí tựa hồ cũng có một loại hoá lỏng khuynh hướng.

"Kinh Lôi Quyết quả nhiên không hổ là bên trong tông đứng đầu tu luyện công pháp, hiệu quả mạnh xa xa không phải là Lôi Vân bí quyết có thể so với "

Bởi vì này một cái Tôn Triết lập đại công, ở gia nhập Nội Môn lúc, Huyền Lôi Tông Tông Chủ Phương Thiên Viễn tự mình làm hần chọn một môn tu luyện công pháp, mà môn công pháp này rõ ràng chính là tông môn cao nhất tu luyện công pháp Kinh Lôi Quyết.

Giống nhau làm một tông đứng đầu, Phương Thiên Viễn nhãn quang tự nhiên sẽ không kém hơn Ngạo Thiên Thành, Ngạo Thiên Thành cũng có thể nhìn ra Tôn Triết tiềm lực, hần như thế nào sẽ không nhìn ra, đúng là như thế, Phương Thiên Viễn mới có thể không chút do dự đem tỷ thí đệ nhất danh phần thưởng cho hần, mới có thể đem trân quý Long Hồ Đan ban thưởng cho hần, mới có thể đem cửa này đứng đầu tu luyện công pháp tặng cho hần.

Đây hết thầy, Tôn Triết cũng nhìn rất rõ ràng, nhưng hần lại cũng không có cự tuyệt.

Bởi vì Lôi Điện thân thể duyên cớ, Tôn Triết tu luyện lúc hấp dẫn linh khí lượng vượt qua xa người bình thường, cho dù bình thường công pháp hần tu luyện cũng có thể so sánh với thượng thừa công pháp, mà hôm nay tu luyện này cao nhất công pháp, kia khoa trương hiệu quả càng thêm khó có thể tưởng tượng, đơn giản thì giống như ăn gian một loại.

Nếu như suối nguồn linh khí từ đỉnh đầu chậm rãi rưới vào trong cơ thể, cường hãn năng lực trực tiếp xông vào kinh mạch bên trong, theo hoàn toàn mới lộ tuyến bắt đầu vận hành, mặc dù Tôn Triết kinh mạch thời gian dài như vậy đúc luyện đã tương đối bền bỉ, nhưng lần này cũng là theo hoàn toàn mới lộ tuyến, một chút chưa bao giờ xâu thông kinh mạch cũng không thể không thêm vào linh khí vận hành lộ tuyến.

Dần dần, Tôn Triết chân mày cau càng ngày càng sâu, giọt mồ hôi như hạt đậu cũng từ trên trán chậm rãi chảy xuống, sống lưng trên cũng bị rỉ ra mồ hôi toàn bộ thấm ướt, như vậy tu luyện mặc dù tốc độ cực kỳ mau, nhưng trong đau đớn lại có mấy người có thể chịu đựng được!

Thời gian từ từ trôi qua, theo đó công pháp vận hành, từng cái thật nhỏ kinh mạch dần dần bị quán thông, như nước thủy triều bàn linh khí cũng bị chuyển hóa thành thuần túy Lôi Thuộc Tính, chứa đựng ở bụng dưới nơi đan điền, cùng Tôn Triết ban đầu Lôi linh lực dung hợp cùng một chỗ.

Lôi Giả năng lực mặc dù gọi là Lôi linh lực, nhưng trên thực tế chẳng qua là Lôi Linh khí, bởi vì nó như cũ là khí thái tồn trữ ở trong đan điền, chỉ có đem khí này trạng thái năng lực hoàn toàn hoá lỏng, chuyển hóa thành Lôi linh lực, khi đó mới có thể bước vào Lôi Sư chi cảnh, cũng mới có thể coi như là chân chính Lôi Tu, thi triển ra vũ kỹ công pháp thật sự uy lực.

Nguyên nhân bởi vì vậy, nếu nói Lôi Giả tại kia những cao cấp Lôi Tu xem ra, cũng không coi như là chân chính Lôi Tu, cùng lắm bắt quá là cái chuẩn Lôi Tu thôi, bởi vì Lôi Giả trong cơ thể năng lực không ổn định, căn bản không phát huy ra lôi đình nửa điểm uy lực, ngay cả lôi đình thần thông đều không thể thi triển, làm sao có thể gọi là Lôi Tu.

Lôi Giả tiến giai đến Lôi Sư có hai yêu cầu, một là linh lực hóa lỏng, mà cái kia còn lại là cảnh giới yêu cầu.

Linh lực hóa lỏng mặc dù nói đơn giản, nhưng thực tế cũng có nguy hiểm nhất định, nếu là tinh thần lực kém một chút, khống chế không tốt, thậm chí có khả năng ở trạng thái chuyển hóa trong quá trình, trực tiếp Bạo Thể mà chết.

Mà cảnh giới tăng lên là có phần hư vô phiêu miểu, biết chính là biết, không biết là không biết, căn bản cường cầu không nửa phần, so với có thể độ sức lên đánh một trận linh lực hóa lỏng càng thêm làm cho không người nào nài. Cũng đúng là như thế, Lôi Giả số lượng vượt qua xa Lôi Sư gấp mấy lần hơn, một số người tư chất kém một chút càng thêm cả đời chỉ có thể dừng lại ở Lôi Giả chi cảnh, không có hy vọng nhảy ra một bước kia.

Bất tri bất giác, một buổi tối thời gian cứ như vậy vội vã trôi qua, đồ phẩm thái dương lại sớm một chút từ Đông Phương lộ ra thân mình, ánh ban mai giống như kia hôm qua chiều tà một dạng, lần nữa chiếu vào Tôn Triết gian phòng.

Khi ánh mặt trời chiếu đi vào một sát na kia, màu đen lông mi khẽ động, tiếp theo, hai mắt chậm rãi mở ra đến, Tôn Triết để xuống hai tay, dừng lại linh lực vận hành, trên đỉnh đầu hội tụ nồng nặc linh khí cũng chậm rãi tiêu tán.

"Chỉ kém nửa bước "

Chỉ kém nửa bước mà có thể bước vào Lôi Sư chi cảnh, trở thành kia chân chính Lôi Tu, thi triển uy lực kinh người Lôi Đình Thần Thông.

Ngay từ lúc ba tông ty thí thời điểm, nhờ vào cùng Ngạo Hồ Môn Thiếu Môn Chủ Ngạo Dã một cuộc kịch chiến, Tôn Triết tự chạm tới Lôi Sư bình chướng, mà trải qua dài như vậy thời điểm giác ngộ thông suốt, hẳn đã nhảy ra một bước kia, ở cảnh giới lên đạt tới Lôi Sư trình độ, hôm nay hẳn chỉ cần đem linh lực hóa lỏng mà có thể thuận lý thành chương tiến giai làm một tên Lôi Sư.

Tôn Triết nâng lên tay trái, trên ngón trỏ tay trái rõ ràng là một cái cực kỳ cổ xưa chiếc nhẫn, toàn thân đen nhánh, nhìn qua không có nửa điểm địa phương khác lạ, nhưng này cái nhìn như bình thường chiếc nhẫn cũng là một món dị bảo vô cùng trân quý, đúng là hân sư phó Lý Thương Vân đưa cho hân gia cái Không Linh Giới Chỉ.

Tay phải ở trên Không Linh Giới Chỉ khẽ động, một bình sứ trắng liền xuất hiện ở trên tay hân, chính là kia bình đựng Dung Linh Đan bình sứ.

Nhẹ nhàng mở ra mội tắc, một cổ tỷ người mùi thuốc liền từ nơi này lộ nhỏ bên trong nhàn nhạt tán ra, cho dù chỉ là người được này cổ mùi thuốc, Tôn Triết ánh mắt cũng không khỏi được lâm vào sáng ngời, cả người cơ hồ cũng theo đó thay đổi tốt ba phần.

Tôn Triết biết, chỉ cần ăn vào này khóa Dung Linh Đan, hẳn tất nhiên là có thể đem trong cơ thể linh lực hóa lỏng, nhảy ra kia nửa bước, tấn thăng đến rất nhiều người ước mong Lôi Sư chi cảnh, nhưng, hiện tại hân lại không thể làm như vậy.

"Cái đó địa phương chính là chúng ta Huyền Lôi Tông cùng Ngạo Hồ Môn, Xích Lôi Đường tam đại tông môn đồng thời phát hiện, mỗi mười năm mở ra một lần, mỗi một lần chỉ cho phép ba mươi người đồng thời tiến vào, hơn nữa còn chỉ có thể là Lôi Sư dưới Tu Giả, hôm nay cách lần tiếp theo mở ra chỉ còn lại ba tháng, ba tháng này người nhất định phải áp chế tốt mình tu vi, ngàn vạn lần không được tùy tiện tiến giai, nếu không, cái đó địa phương, người liền không có hy vọng."

Lý Thương Vân lời nói đúng lúc ở Tôn Triết trong đầu vang lên, Tôn Triết khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ, lần nữa đem kia khóa Dung Linh Đan bỏ vào Không Linh Giới Chỉ bên trong. Cái đó địa phương hẳn nhất định phải đi vào, chỉ có tiến vào nơi đó, hân mới có thể ở vô cùng trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên thực lực mình, mới có thể tìm Chu gia còn có Ngạo Hồ Môn đòi lại một công đạo!

Rõ ràng đã có thể tiến giai, vẫn như cũ phải áp chế tu vi, loại cảm giác này bây giờ để cho Tôn Triết có phần phát điên.

"Có lẽ này còn dư lại dưới thời gian một tháng, có thể đem cái kia vũ kỹ nắm giữ!"

Cái ý nghĩ này ở Tôn Triết trong đầu vừa xuất hiện, một đạo Tử Sắc quyền trực xuất hiện ở Tôn Triết trên tay, một cổ nồng nặc linh lực ba động từ

quyền trực trên truyền đăng mà ra, cả gian phòng tựa hồ cũng tràn đầy cổ lực lượng này, khí tức bức người cho dù lấy Tôn Triết tu vi đều không thể chống lại.

Đây chính là đệ nhất danh phần thưởng, Địa Giai vũ kỹ!

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Cửu Trọng Thân Ảnh

Hít sâu một hơi, không có để ý kia nồng nặc linh lực ba động, Tôn Triết nhẹ nhàng mở ra này Tử Sắc quyền trực, ở mở ra một sát na kia, một nhóm màu vàng nhạt chữ nhỏ liền ấn đập vào mắt liêm, đồng tử hơi co rút lại, hai mắt đột nhiên ngưng trọng, Tôn Triết trên mặt liền lóe ra vẻ vui mừng.

"Cửu Trọng Thân Ảnh, Địa Giai hạ phẩm vũ kỹ, vũ kỹ thân pháp, tu luyện đến đại thành khả huyền hóa ra chín đạo thân ảnh, tốc độ cực nhanh vô cùng, làm người ta khó lòng phòng bị."

Tôn Triết tay trái trong nháy mắt đem quyền trực vừa thu lại, cảm ở lòng bàn tay bên trong, lập tức đứng lên, sắc mặt vẻ vui mừng càng sâu, hắn không nghĩ tới phần thưởng này vũ kỹ lại là trân quý dị thường vũ kỹ thân pháp, cao cấp vũ kỹ vốn là trân quý vô cùng, mà cao cấp vũ kỹ thân pháp càng thêm hiếm thấy vô cùng, này Địa Giai hạ phẩm vũ kỹ thân pháp tuyệt đối so với được với một loại Địa Giai thượng phẩm vũ kỹ công kích.

"Nếu là ở trong một tháng này tập sẽ này Cửu Trọng Thân Ảnh, thực lực của ta tất nhiên có thể trên diện rộng tăng lên, tiến vào cái kia địa phương tánh mạng cũng nhiều mấy phần bảo đảm."

Ánh mắt lóe lên, Tôn Triết không khỏi lâm bầm nói. Tôn Triết biết mình cũng không phải thiếu hụt công kích công pháp, hắn đã có rất quyền cùng Đạo Pháp, Viễn Công, cận chiến đều không e ngại người khác, nhưng là thân pháp phương diện cũng là hắn một yếu kém mắc xích, cùng người khác giao thủ, hắn cơ bản đều là cường công hoặc là phòng ngự, rất ít có thể cùng người khác so thân pháp kỹ xảo.

Hôm nay Tôn Triết dường như đã qua gần hai tháng, khoảng cách cái kia địa phương mở ra đã chỉ có thời gian một tháng, mặc dù Tôn Triết bây giờ tu vi cách Lôi Sư chỉ kém nửa bước xa, có thể nói là Lôi Sư dưới đệ nhất nhân, nhưng Lý Thương Vân nhưng nói cho hắn biết, mấy trăm năm qua cái kia địa phương đã chết đi vô số Lôi Sư cường giả, trình độ nguy hiểm chút nào không thua gì đầm rồng hang hổ. Ngay cả Tôn Triết đối với thực lực mình rất có lòng tin, đối mặt như thế nguy hiểm địa phương, hắn còn là không có nắm chắc được bao nhiêu phần.

Hôm nay có này vũ kỹ thân pháp, hắn tâm lý cũng rất cực có một chút hy vọng, chỉ cần nắm giữ môn công pháp này, cho dù đánh không lại, hắn tối thiểu cũng có thể bỏ trốn, Tôn Triết tâm lý cũng không không có nửa phần nhất định phải ngay mặt giao chiến tư tưởng, nếu không phải cần chiến đấu là có thể hại chết mình địch nhân, hắn cũng sẽ không tốn nhiều kia phần khí lực.

Trong lòng nghĩ, Tôn Triết lần nữa triển khai kia ghi chép Cửu Trọng Thân Ảnh vũ kỹ quyền trực, tinh tế nghiên cứu học lên.

Hoàng hôn buông xuống, bên trong viện, Tôn Triết lẳng lặng đứng ở đình viện trên đất bằng.

Hôm nay hắn đã là Nội Môn Đệ Tử, mặc dù bởi vì trọng thương duyên cớ vẫn ở lại Ngoại Môn dưỡng thương, nhưng hắn đãi ngộ lại cũng vượt qua xa Ngoại Môn Đệ Tử, tỷ như, này đang lúc độc lập sân trong chính là dành riêng hơn một mình hắn, trong trong ngoài ngoài cũng chỉ có một mình hắn, nếu không có hắn cho phép, cho dù là thân phận tôn sùng trưởng lão cũng không có thể bước vào kia bên trong.

Một bộ màu trắng trường sam, một đầu tóc dài màu đen, gió nhẹ bên trong hơi bay lên, nói không nên lời lạnh nhạt tiêu sái, cả người liền là đứng ở nơi đó, cũng có một tia hòa hợp thiên nhiên ý vị, thế nhưng cùng hắn sư phó Lý Thương Vân khí chất lại có mấy phần tương tự cảm giác.

Nếu là Lý Thương Vân ở chỗ này, tất nhiên kinh ngạc tròn to con mắt, bởi vì Tôn Triết bày ra hơi thờ ơ thế nhưng đã âm hợp thiên đạo, cảnh giới như vậy đã xa xa không phải là phổ thông Lôi Giả có thể nắm giữ, cho dù là mới vào Lôi Sư cảnh giới Tu Giả cũng kém mấy phần, lấy hắn Tử Tinh Lôi Tôn tu vi đối với cảnh giới như vậy cũng bất quá là hơi chừng bì mao, mà Tôn Triết một không đạt đến Lôi Sư Tu Giả thế nhưng đã lĩnh ngộ mấy phần, đây đã là tương đương kinh thể hải tặc.

Gió vẫn như cũ nhẹ nhàng thổi lướt qua, Tôn Triết thân mình phảng phất đã hóa đá, thế nhưng không nhúc nhích đứng ở nơi đó, giống như một pho tượng vạn cổ không thay đổi thạch chất pho tượng phổ thông.

Bỗng nhiên, hấn động.

Hào nhoáng từ sắc quang mang đột nhiên lóe lên mà ra, làm một tên chỉ nửa bước bước vào Lôi Sư chi cảnh Tu Già, Tôn Triết đã có thể bước đầu cho thấy Lôi Tu chân chính uy lực, chỉ thấy từ mang chột lóe, một luồng sợi nhàn nhạt Tử Sắc Điện Hồ thể nhưng ở hai chân dần hiện ra đến, một cỗ cuồng bạo từ sắc năng lượng liên vòng quanh ở hai đầu gối chung quanh, Tôn Triết cảm giác mình cả người trong nháy mắt nhẹ rất nhiều, phảng phất từng bước có thể nhảy ra mấy trượng xa một dạng, loại cảm giác này, cực kỳ không tệ!

Ngay sau đó, cước bộ giống như ảo ảnh một loại cấp đập mà ra, bên trái ba thước, chân trái trong nháy mắt giẫm ở cố định vị trí, phía trước hai thước, chân phải theo sát mà lên, chút nào không kém cũng đập ở phía trước hai thước hướng vị trí, bên phải một thước, phía trước hai thước, lui về phía sau nửa thước theo quyền trục thượng sở thuật, Tôn Triết trong cơ thể Lôi linh lực nhanh chóng vận chuyển, hai chân cũng chút nào không chậm rãi đập một lại một cái tinh chuẩn phương vị.

Theo đó thời gian từ từ trôi qua, Tôn Triết dưới chân động tác càng lúc càng nhanh, cước bộ di chuyển cũng càng ngày càng thuần thực quen thuộc, thậm chí càng về sau, căn bản đều không cần nhìn lại dưới chân vị trí, hoàn toàn dựa vào cảm giác là có thể bước ra chính xác phương hướng, mà cả người di chuyển cũng dần dần thoát khỏi không lưu loát phạm trù, chớp động giống như điệp hoa loạn vũ một loại, làm người ta hoa cả mắt.

Bất tri bất giác, sân trong bên trong thế nhưng xuất hiện một cái khác Tôn Triết, mặc dù cái này Tôn Triết chỉ là một hư ảnh, nhưng hai Tôn Triết cũng là cùng nhau ở nhanh chóng di chuyển, hơn nữa hai người cước bộ còn là như thể tương tự, đơn giản giống như cùng một người giống nhau.

Dưới chân từ mang càng ngày càng nồng đậm, cả người tốc độ di động cũng càng lúc càng nhanh, mà cái kia hư ảnh cũng dần dần trở nên ngưng thực hơn, phảng phất có huyết nhục chi khu, cùng chân chính Tôn Triết cũng không có khác nhau, nếu là lúc này có người đi vào nói, nhất định phân không rõ người nào mới thật sự là Tôn Triết, trừ phi cái loại đó tu vi kinh người cường giả, bọn họ nhãn lực đã vượt qua Tôn Triết tốc độ di động, chân chính có thể mê hoặc bọn họ, cũng không nhiều!

"Hoa lạp lạp "

Trận gió nổi lên, trên cây dừng lại vài con chim liền bị giạt mình, mỗi một người đều hoảng sợ bay lên, một trận ít thấy ồn ào tiếng động ở trong sân vang lên.

Kinh điều phi lược mà qua, Tôn Triết cước bộ liền lâm vào bị kiểm hãm, di chuyển thân hình cũng dừng lại.

"Luồng Trọng Thân Ảnh, cách bước đầu nắm trong tay còn kém một chút, ngược lại đáng tiếc" ánh mắt lộ ra một tia đáng tiếc, Tôn Triết không tự chủ được âm thầm thở dài nói, tu tập thân pháp thiên phú vô cùng quan trọng, rất nhiều có thiên phú người lần đầu tiên luyện tập cũng có thể đủ bước đầu nắm giữ, nhưng sau lần đầu tiên cũng chỉ có thể dựa vào khổ tu đi đến cao cảnh giới, tăng lên tốc độ cũng liền chậm lại.

Theo quyền trục sở thuật, này Cửu Trọng Thân Ảnh biến ảo Tam Trọng Thân Ảnh là có thể coi như là bước đầu nắm giữ, Lục Trọng Thân Ảnh nhưng là xong chút thành tựu, mà ra phát hiện Cửu Trọng Thân Ảnh đó mới là đạt tới đại thành cảnh giới. Hôm nay Tôn Triết chỉ là huyền hóa ra Luồng Trọng Thân Ảnh, khoảng cách Tam Trọng Thân Ảnh còn là phải kém hơn một chút, cách bước đầu nắm giữ còn có một chút khoảng cách.

"Còn có thời gian một tháng, tin tưởng ở trước đó, ta nhất định có thể đạt tới Tam Trọng Thân Ảnh cảnh giới."

Tôn Triết thân pháp thiên phú mặc dù bình thường, nhưng là không có đạt tới cái loại đó cực kém trình độ, theo tiến độ trước mắt, trong vòng một tháng đem này Cửu Trọng Thân Ảnh tu luyện tới chút thành tựu không quá khả năng, chỉ đạt tới bước đầu nắm giữ cảnh giới còn cũng không phải là quá khó khăn, Tôn Triết bản thân có cái này tự tin.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút, lúc này mới phát hiện, bất tri bất giác ngày cũng đã mau tối.

"Này tu luyện thời gian ngược lại so thường ngày đi theo lão sư đi học thời gian quá vẫn còn nhanh, cũng không rõ lão sư ai, là xong, cũng đã trôi qua, trước đem trước mắt chuyện giải quyết mới là quan trọng nhất" nhẹ nhàng vỗ vỗ trên người dính tro bụi, Tôn Triết trong mắt lóe lên một luồng cương nghị, hấn cũng không phải là cái loại đó thích đắm chìm với sầu não bên trong người, đặc biệt là cái loại đó đã không thể nào quay về lần nữa, hấn lại càng không nguyện nói tới.

"Tôn sư huynh, nên dùng cơm" một đạo thoải mái thanh âm đột nhiên vang lên, giống như Bách Linh Điều một loại uyển chuyển êm tai, giương mắt nhìn lên, đã thấy một bạch sắc xinh đẹp xuất hiện ở mình đình viện ở ngoài, tay cầm một tinh xảo hộp đựng thức ăn, cô gái này không phải là người khác, rõ ràng chính là tin đồn trong Ngoại Môn đệ nhất mỹ nữ -- Trầm Yên.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lâm hành chi tiên

Cho tới nay, Huyền Lôi Tông Nội Môn đều là một rất thần bí tồn tại, trừ những trưởng lão đó, cho dù là những Ngoại Môn đó nòng cốt đệ tử, cũng không cách nào biết được Nội Môn chỗ ở, mà hôm nay, Tôn Triết rốt cuộc biết Huyền Lôi Tông Nội Môn vị trí, lại là xây ở dưới mặt đất, mà vị trí cũng là ở bên trong thành Bắc Phong Thành.

Không giống với Ngao Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường, Huyền Lôi Tông chia ra làm nội ngoại hai môn, mà Nội Môn mới là Huyền Lôi Tông tinh anh lực lượng, tiến vào Nội Môn yêu cầu cũng cực kỳ nghiêm khắc, Nội Môn bên trong trừ thể hệ trẻ Đệ nhất thiên phú đệ tử ra, có thể tiến vào Nội Môn tối thiểu đều là Ngũ Tinh Lôi Sư tu vi, nếu không cho dù trở thành Lôi Sư cũng chỉ có thể ở lại Ngoại Môn nhậm chức một số chức vị.

Huyền Lôi Tông Nội Môn đại diện bên trong, một hàng nam nữ trẻ tuổi lăng lăng mà đứng, một hàng mười người, mỗi một người tuổi đều là không vượt qua ba mươi tuổi, chỉ bất kỳ người nào đều là khí thể sắc bén dị thường, hai mắt nháy mắt hợp trong lúc đó đều là tinh mang lóe lên, một bộ bạch sắc trường sam, càng thêm tôn lên khí chất phi phàm.

Đúng như bề ngoài nếu như sờ triển hiện, mười người này đều là trẻ tuổi tuấn kiệt nhân vật, cho dù là ở nhân tài xuất hiện lớp lớp Huyền Lôi Tông Nội Môn cũng là siêu quần bạt tụy sở kiều, tùy tiện lấy ra một người, ở to như thế Bắc Phong Thành đều cũng coi là thiên tư tung hoành hạng người.

Nhìn chăm chú nhìn, Tôn Triết, Trầm Yến cùng với Triệu Ngang ba người đều rõ ràng ở bên trong, mà Chu Hàn Tân, Trang Nhục Huyền cùng với kia lạnh lùng đến cực điểm Yến Tịch Thiên cũng không có vắng mặt. Về phần còn dư lại bốn người, Tôn Triết cũng không nhận ra, theo hần phỏng đoán, chắc cũng là Nội Môn Đệ Tử, bất quá ở bên trong cửa tỷ thí thời điểm nhưng chưa từng phát hiện bốn người này thân ảnh.

Vào giờ phút này, này đại diện bên trong chỉ có bọn họ mười người, mặc dù đều là Huyền Lôi Tông tuổi trẻ Đệ nhất tuấn kiệt, chỉ lẫn nhau trong lúc đó lại cũng có so ý, mỗi một người đều âm thầm quan sát đối phương.

Mười người này bên trong, cơ hồ bất kỳ người nào đều đạt tới Thất Tinh Lôi Giả cảnh giới, dĩ nhiên, mặc dù đều là Thất Tinh Lôi Giả, chỉ lẫn nhau giữa lại cũng phân biệt khoảng cách. Tôn Triết chỉ nửa bước đã bước vào Lôi Sư chi cảnh, cảnh giới vượt xa một loại Lôi Giả, phổ thông Lôi Giả thực lực hần cơ hồ cũng có thể một cái nhìn ra.

"Triệu Ngang, Trầm Yến, mới vừa bước vào Thất Tinh Lôi Giả không có bao lâu."

"Bốn người này, Thất Tinh Lôi Giả cảnh giới đã vững chắc, thắng được Triệu Ngang hai người một bước."

"Chu Hàn Tân, Trang Nhục Huyền, Thất Tinh đỉnh phong Lôi Giả."

"Yến Tịch Thiên "

Đang nhìn đến Yến Tịch Thiên đồng thời, Tôn Triết ánh mắt hơi ngưng trọng, con ngươi đột nhiên co rút lại, này Yến Tịch Thiên cảnh giới hần thể nhưng không nhìn ra!

Tôn Triết bây giờ cảnh giới đã thuộc ở vào Lôi Giả cùng Lôi Sư chỗ giao giới, chỉ cần hần nguyện ý, quá ngắn thời gian mà có thể bước vào Lôi Sư chi cảnh, nhưng là, cảnh giới như thế nhưng như cũ nhìn không thấu Yến Tịch Thiên tu vi, đây chẳng phải là nói Yến Tịch Thiên tu vi cảnh giới đã chút nào không thua gì hần, hoặc là nói, đã cao hơn hần.

"Tông Chủ đến."

Không biết người nào một tiếng thì thầm, Tôn Triết trong lòng giật mình, lập tức thu lại lung tung suy nghĩ, gương mặt hướng cửa điện nơi nhìn lại, lại phát hiện một thân áo xanh Phương Thiên Viễn đang giẫm chặn tại chỗ hướng bên này đi tới.

Sau lưng hần còn đi theo hai thương nhan lão giả, một người trong đó một thân hắc bào, sắc mặt lạnh lùng, nghiêm túc, mà người kia còn lại là một thân màu vàng trường bào trang phục, tính tình cũng cùng kia hắc bào lão giả trái ngược nhau, xơ xác trên khuôn mặt đều là nụ cười ôn hòa, nhìn trong điện đệ tử trẻ tuổi đã bất thì gật đầu mỉm cười, làm người ta tự dung sinh ra mấy phần hảo cảm.

Trong chốc lát, Phương Thiên Viễn liền đi tới ngay phía trước chủ vị, mà kia hai lão giả còn lại là đứng sau lưng hần, ánh mắt cũng là quét mắt dưới đài mười người.

Trong thoáng chốc, Tôn Triết đột nhiên cảm giác cái kia hắc bào lão giả ánh mắt tựa hồ phần lớn thời gian đều ngưng tụ ở trên người mình, nhưng gương mặt nhìn lên, lại phát hiện kia hắc bào lão giả căn bản không có nhìn hần, loại này quý dị cảm giác làm Tôn Triết không tự chủ được đánh một cái lạnh run, phảng phất bị cái gì cực kỳ nguy hiểm sự vật để mắt tới một dạng, thậm chí ngay cả khả năng chạy trốn cũng không có, căn bản vô lực phản kháng.

"Hôm nay đem mọi người triệu tập tới đây, tin tưởng các vị đệ tử cũng đã chuẩn bị tốt chứ" đứng ở phía trước chủ vị, Phương Thiên Viễn sắc mặt nghiêm túc, chậm rãi mở miệng nói.

"Đệ tử đã chuẩn bị tốt." Nghe được Phương Thiên Viễn câu hỏi, Tôn Triết theo mọi người đồng loạt trả lời.

"Mặc dù các ngươi cũng đã rõ đại khái, Bản Tông còn là lại đem lần này chuyện cần kể nói một lần, tránh cho mọi người đến lúc đó ra lại cái gì bại lộ."

Lần này sự tình quan trọng đại, cho dù là Phương Thiên Viễn cũng không thể không thận trọng.

"Này Bắc Mang Bí Cảnh chính là một trăm ba mươi năm trước, chúng ta Huyền Lô Tông tiền bối cùng Ngạo Hồ Môn, Xích Lô Đường còn có phụ cận thiên thần trong thành ba tông môn cường giả cùng nhau phát hiện, này Bắc Mang Bí Cảnh mặc dù lai lịch không rõ, nhưng căn cứ Bản Tông phỏng đoán, phải là thời kỳ thượng cổ một cường đại tông phái tông môn chỗ ở, chỉ là trải qua năm tháng trôi qua hoặc là nguyên nhân gì, bên ngoài cấm chế phát sinh thay đổi, cho nên tiến vào trong đó mới có đủ loại hạn chế."

"Đúng như các ngươi được nói cho một dạng, này Bắc Mang Mật Cảnh mỗi mười năm mở ra một lần, mà một lần chỉ cho phép sáu mươi người thông qua, phạm đạt đến Lô Sư chi cảnh trở lên Tu Giả đều sẽ bị bài trừ bên ngoài. Mà này sáu mươi danh ngạch luôn luôn là chúng ta lục đại tông môn đều phân mười người, lần này chúng ta Huyền Lô Tông mười người đại biểu chính là các ngươi mười người, cho nên lần này chúng ta Huyền Lô Tông hy vọng đặt ở trên người các ngươi."

"Mỗi một lần Bí Cảnh mở ra duy trì liên tục thời gian đều là nửa năm, nói cách khác, các ngươi có nửa năm thời gian có thể ở bên trong. Bắc Mang Bí Cảnh sở dĩ như thế kỳ dị, chủ yếu là bởi vì bên trong linh khí cực kỳ nồng đậm, cơ hồ là bên ngoài không chỉ gấp mười lần, mà chính là bởi vì này nồng đậm linh khí, bên trong sinh trưởng vô số Linh Thảo trân quý kỳ dị thật thuần túy, rất nhiều bên ngoài đã tuyệt chủng thượng cổ Linh Dược bên trong cũng còn có thể tìm được, trừ những thứ đó ra, Bí Cảnh bên trong cũng có rất nhiều thượng cổ Tu Giả trân quý dị bảo, mặc dù đã bị lấy đi rất nhiều, nhưng vẫn như cũ còn có rất nhiều còn thừa lại, miễn là các ngươi có thể lấy được một hai món, hoàn toàn có thể để cho thực lực các ngươi tăng nhiều."

"Vô luận là linh dược thật tinh túy, hay là kỳ binh dị bảo, những thứ này đều không phải là Tông Môn phái các ngươi đi này Bắc Mang Mật Cảnh chuyện quan trọng nhất" vừa nói, Phương Thiên Viễn dừng lại, trong hai mắt liên nở rộ ra bức người lệ mạng, một cỗ cường hãn uy áp trực tiếp phủ xuống cả đại điện, mọi người liên cảm giác hô hấp dồn dập dâng lên, ngưng mắt nhìn phía dưới mọi người, Phương Thiên Viễn chậm rãi mở miệng nói,

"Các ngươi chuyện quan trọng nhất là lấy đến Bí Cảnh Đệ Tam Tầng, Na Kien Đông Tây trong đó, hiểu chưa?"

"Đệ tử hiểu." Ở Phương Thiên Viễn uy áp dưới, tất cả mọi người không khỏi thân mình lâm vào trầm xuống, cho dù là Tôn Triết cũng không khỏi đắc kiểm sắc trướng hồng dâng lên, trong mắt xõng ra một tia kinh hãi, này Phương Thiên Viễn tu vi hoàn toàn vượt qua xa hần sư tôn, cho dù không có đạt tới Lô Chủ chi cảnh, cũng nhất định là Lô Tôn đỉnh phong, cũng là trừ dạy hần Đạo Pháp cái kia thần bí lão đầu tử ra, Tôn Triết gặp qua thực lực mạnh nhất người.

Tựa hồ hải lòng mọi người trả lời, Phương Thiên Viễn nhẹ nhàng gật đầu một cái, giọng nói hơi chậm, mở miệng lần nữa thuyết giáo,

"Này Bắc Mang Mật Cảnh mặc dù linh vật dị bảo không ít, nhưng hung tàn yêu thú cũng là nhiều hơn, bên trong cũng có rất nhiều nguy hiểm, mỗi một lần mở ra Bí Cảnh cũng sẽ có rất nhiều người chết ở bên trong cho nên các ngươi sau khi tiến vào, nhất định phải nghĩ biện pháp liên hiệp cùng một chỗ, miễn là các ngươi thay Tông Môn lấy đến Na Kien Đông Tây, các ngươi bất kỳ yêu cầu Tông Môn cũng sẽ đáp ứng"

Phương Thiên Viễn nói vừa xong, dưới đài đồng đảo đệ tử đều không từ kích động, bất kỳ yêu cầu Tông Môn cũng có thể đáp ứng, trong đó không có bất kỳ hạn chế, cái này phần thưởng không thể nghi ngờ là để cho tất cả mọi người tâm động dâng lên.

Nếu như Phương Thiên Viễn bắt đầu nói là uy hiếp nói, như vậy bây giờ chính là trần truồng lợi dụ, mọi người dưới đài cho dù đều là tâm cao khí ngạo thiên tài hạng người, ở Phương Thiên Viễn đồng thời dả kích dưới, cũng không khỏi vẫn đem hần nói ghi nhớ trong lòng.

Đứng ở dưới đài, Tôn Triết giương mắt nhìn lên, lại phát hiện phía dưới mọi người rất nhiều đều là tràn đầy tự tin, bộ mặt không quan tâm về mặt, tựa hồ hoàn toàn không có đem này Bắc Mang Bí Cảnh để ở trong lòng, thấy như vậy một màn, trong lòng hần không khỏi cười lạnh, Bắc Mang Bí Cảnh nguy hiểm cũng không chỉ riêng phải yêu thú đơn giản như vậy, Tôn Triết mặc dù không có đi vào, nhưng ở Lý Thương Vân kể lại dưới cũng thật sâu hiểu bên trong đáng sợ, nếu không phải vì mình hạng mục, Tôn Triết tuyệt đối sẽ không tham dự vào.

Nếu nói hung mãnh yêu thú bất quá là một phương diện trong đó, trải rộng các nơi cấm chế trận pháp, thỉnh thoảng xuất hiện yêu tà quái vật, hơn nữa mặt khác năm đại tông phái môn nhân đệ tử, tiến vào trong đó có thể nói là nguy hiểm khắp nơi.

Tôn Triết đã hạ quyết tâm, trừ phi cần thiết, hần tuyệt đối sẽ không lấy thân phạm hiểm, về phần Phương Thiên Viễn nói Na Kien Đông Tây, hần càng thêm không có chút nào khú thù ý tưởng.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khống Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Sơn mạch Bắc Mang

"Ta sau lưng hai vị này, mọi người có lẽ không biết." Phương Thiên Viễn thân mình hơi hơi nghiêng, đem vị trí để lại cho sau lưng hai lão già, hướng về phía điện hạ mọi người giới thiệu,

"Hai vị này đều là Tông Môn Hộ Pháp trưởng lão, trong ngày thường cơ bản đều ở đây bề quan, rất ít tham dự nội môn tục sự tình, một vị là Đông Phương Tuyền Đông Phương trưởng lão, mà một vị khác là Chu Khải Thiên Chu trưởng lão."

"Gặp qua Đông Phương trưởng lão, gặp qua Chu trưởng lão" Hộ Pháp trưởng lão ở Huyền Lôi Tông địa vị chỉ dưới Tông Chủ, bọn họ mặc dù bình thường đều không xen vào, nhưng quyền lợi cũng là cực lớn, hơn nữa mỗi một người đều là tu vi kinh người hạng người, cơ hồ có rất ít người dám đắc tội bọn họ.

Đang lúc mọi người hô to đồng thời, nhưng không ai phát hiện bên cạnh Tôn Triết mí mắt chợt giật mình, hắn không nghĩ tới này hắc bào lão giả thế nhưng chính là Chu gia vị kia phía sau đài Chu Khải Thiên, cũng chính là cùng hắn đứng ở một hàng Chu Hàn Tân gia gia.

"Chẳng lẽ mới vừa rồi thật là hắn đang ngó chừng ta" Tôn Triết có phần không hiểu, theo lý thuyết, Chu Khải Thiên nhân vật như vậy cũng sẽ không để ý tới bọn tiểu bối mâu thuẫn, hơn nữa ban đầu cũng là Chu Nguyên Hâm ngang ngược ngăn trở hắn, thật sự nói, hắn còn không có xuất thủ đối phó qua Chu gia người.

Nhưng ngay khi hắn giương mắt nhìn hướng Chu Khải Thiên thời điểm, ẩn nhập nhãn liêm cũng là một đôi thâm thúy đến mức tận cùng ánh mắt, giống như một hồ đen nước đọng, cả thiên địa đều là nhất câu câu đen nước xoáy, dường như muốn đem hắn cả người đều hấp dẫn đi vào, một cỗ lạnh như băng hàn ý trong nháy mắt tràn ngập toàn thân, trong đầu cũng không có nửa điểm suy nghĩ năng lực.

"Ân" Tôn Triết tay trái một bấm bập đui mình, cả người lập tức từ nơi này mê mang bên trong giác tỉnh đến đây, nhìn Chu Khải Thiên lạnh lùng ánh mắt, một cỗ nhập vào cơ thể băng hàn tại tâm đầu sinh ra, hắn đoán không sai, mới vừa rồi kia nguy hiểm ánh mắt chính là đến từ chính Chu Khải Thiên, một cái nguy hiểm vô cùng nhân vật.

Vào giờ phút này, Tôn Triết tâm lý đột nhiên cảm giác được chưa bao giờ có nguy cơ, tựa hồ mình sinh mệnh cũng đã không hề nữa nắm giữ ở trong tay mình, chỉ cần Chu Khải Thiên muốn, tùy thời cũng có thể lấy đi. Tôn Triết có loại dự cảm, hắn nhất định là ở một ít chính mình cũng không biết địa phương đắc tội Chu gia, đắc tội cái này lạnh lùng vô tình đỉnh phong cường giả.

" lần này đi sơn mạch Bắc Mang tự từ Đông Phương trưởng lão cùng mặt khác hai vị Ngoại Môn trưởng lão mang đội."

Ở Chu Khải Thiên lạnh như băng ánh mắt dưới, Tôn Triết vẫn lâm vào khảm trương bên trong, Phương Thiên Viễn lời nói hắn cơ bản cũng không có nghe, chỉ có một câu nói sau cùng này hắn nghe, mà nghe thế một câu nói, hắn trái tim liền lâm vào buông lỏng, lần này mang đội cũng không phải là Chu Khải Thiên, một đoạn thời gian bên trong, hắn mạng nhỏ trên căn bản là giữ được.

Lần này Tôn Triết là thật sinh ra cấp bách cảm giác, trọng sinh đến nay hắn tăng lên thực lực bất quá là vì thay đổi địa vị, vì báo thù, nhưng lần này hắn tăng lên thực lực ham muốn nhưng đạt tới một cái đỉnh phong, bởi vì này một lần, hắn là vì giữ được tánh mạng, hắn rõ ràng thấy được, Chu Khải Thiên đã đối với hắn động sát cơ!

"Nếu ngươi bất nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa!" Tôn Triết ánh mắt đột nhiên chuyển một cái, thật chắc mà nhìn thẳng nhất kiếm đâm tiểu Chu Hàn Tân, trong ánh mắt hiện ra chưa bao giờ có sát cơ.

Ở Đông Phương Tuyền dưới sự hướng dẫn của, một nhóm mọi người rất nhanh liền cười mới vừa đắc thủ Xích Huyết Phi Mãng hướng Bắc Phong Thành phía Nam bay đi, Xích Huyết Phi Mãng làm cấp ba phi hành yêu thú, không chỉ có tốc độ phi hành cực nhanh, ngồi ở phía trên cũng là cực kỳ vững vàng, giống như ngồi dưới đất không có bất kỳ khác biệt, bất quá, lại cũng có người đứng này Xích Huyết Phi Mãng cũng không có cái gì hứng thú, hoặc là nói là, có phần sợ hãi.

Trên bầu trời, Đông Phương Tuyền cùng một tên Ngoại Môn trưởng lão mang theo tất cả mọi người ngồi ở Xích Huyết Phi Mãng sau lưng phía trên, mà ở Xích Huyết Phi Mãng bên cạnh, một con bạch sắc phi hạc phía trên nhưng vẫn là ngồi hai người, một là một gã trung niên nữ tử, cô gái này chính là tới trước hai gã Ngoại Môn trưởng lão trong một người, mà trừ nàng ra, còn có một che mặt tuyệt thế giai nhân, rõ ràng chính là kia lấy lạnh như băng cao ngạo nổi danh Trang Nhục Huyền.

Băng Cơ Ngọc Phu, trắng mịn tựa như yếu mềm, mịn nhẵn nếu như chỉ, phản quang nếu nị, đầy đà yếu điệu, vẻ thù nị tự nhiên, cho dù là khăn che mặt, một thân quần trắng Trang Nhục Huyền cũng triển hiện vô số lam người ta khuynh tâm địa phương, không thể không nói, Trang Nhục Huyền thật là một cái nghiêng nước khuynh thành mỹ nữ, nếu không phải kia lãnh nhục băng sương khí chất, sợ rằng theo đuổi nàng người thật muốn tập trung cả

Huyền Lôi Tông.

Mặc dù Trang Nhượng Huyền sợ rằng mọi người đều biết, nhưng Tông Môn cố ý vì nàng chuẩn bị một con phi hành yêu thú an bài nhưng vẫn là đưa tới mọi người nhận xét, có thể làm cho Tông Môn làm ra như vậy an bài cũng không nhiều, như vậy cũng có thể suy đoán ra, này Trang Nhượng Huyền thân phận hoàn toàn không đơn giản. Tuyệt mỹ tư sắc thêm hiên hách bối cảnh, như thế đến nay, cho dù nàng lạnh như băng cao ngạo, đối với nàng động tâm tư người hay là không ít, tỷ như Nội Môn cái kia sở kiều nhân vật -- Chu gia lớn nhỏ Chu Hàn Tân.

Xem một chút vẫn nhìn chăm chăm vào Trang Nhượng Huyền Chu Hàn Tân, lại xem một chút thần sắc không thay đổi chút nào Trang Nhượng Huyền, Tôn Triết trông mắt chỗ sâu mịt mờ thoáng qua một luồng hàn mang.

Trang Nhượng Huyền là thân phận gì, hẳn không có hứng thú, cũng không muốn đi truê chọc, nhưng Chu Hàn Tân cũng đã là lần này khóa mục tiêu.

"Này sơn mạch Bắc Mang rốt cuộc ở nơi nào, còn bao lâu a sớm biết xa như vậy bản thiếu gia cũng không đến, tốt như vậy khí trời đi hạnh hoa lâu hát hoa từ thật tốt, thật là lãng phí tốt đẹp thời gian "

Mọi người ở đây đều nhắm mắt dưỡng thần thời điểm, một đạo không hòa hài thanh âm đột nhiên ở Xích Huyết Phi Mãng sau lưng đeo đột nhiên vang lên, dậm ở Đông Phương Tuyền như vậy một cái Hộ Pháp trường lão trước mặt nói như vậy nói người không nhiều lắm, mà nơi này hoàn toàn tự ra phát hiện một cái.

"Ba!" Đang lúc mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Đông Phương Tuyền kia tay khô gầy chường phách về phía Triệu Ngang cái ót, một tiếng thanh thúy tiếng vang vang lên theo.

"Ai u ông ngoại, người đánh ta làm gì" Triệu Ngang một ôm đầu, đau kêu lên.

Ông ngoại mọi người hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới nhìn như hoa hoa vô lại Triệu Ngang lại là Đông Phương Tuyền ngoại tôn, thấy thế nào hai người, cũng đều không có nửa phần tương tự địa phương.

"Hừ, xú tiểu tử, cả ngày lẫn đêm không hảo hảo tu luyện, luôn suy nghĩ đi những địa phương đó lêu lổng, đều là mẹ ngươi dung túng ngươi, nếu là giao cho ta dạy, lấy ngươi tư chất, bây giờ hoàn toàn đã sớm đạt tới Lôi Sư chi cảnh, lão phu mặt cũng mau bị ngươi này không tranh khí đồ cho mất hết" vừa nghĩ tới đã biết ngoại tôn trong ngày thường sở tác sở vi, Đông Phương Tuyền chân mày một hoành, liền tức giận nộ lên. Thấy mình ông ngoại tức giận đáng về, Triệu Ngang cũng lần đầu tiên lộ ra một tia ngưng ngưng thần sắc.

"Đông Phương trường lão, sơn mạch Bắc Mang đã đến." Đang lúc này, kia Ngoại Môn trường lão đột nhiên mở miệng hướng Đông Phương Tuyền nói.

"Đến, đến, rốt cuộc đến." Vừa nghe kia Ngoại Môn trường lão nói, Triệu Ngang lập tức kêu lên, tựa hồ là sợ mình ông ngoại nói tiếp thêm, lập tức nói sang chuyện khác.

"Hừ, lần này trước hết bỏ qua cho ngươi, chờ ngươi từ Bí Cảnh trở lại, xem ta như thế nào giáo huấn ngươi hạ xuống!"

Nghe Đông Phương Tuyền nói, Triệu Ngang vốn là bộ mặt vẻ hưng phấn liền cứng đờ, lập tức giả bộ đáng thương nhìn Đông Phương Tuyền, nhưng Đông Phương Tuyền không chút nào không thêm để ý sắc mặt hắn, vỗ một cái Xích Huyết Phi Mãng đầu, thấp giọng quát lên, Xích Huyết Phi Mãng đã sớm hiểu rõ nhân tính, lập tức dừng lại hướng phía trước phi hành, hai cánh chậm rãi vỗ dưới liền hướng phía dưới hạ xuống đi.

Nghe được kia Ngoại Môn trường lão nói, Tôn Triết cũng giương mắt xuống phía dưới nhìn lại, lúc này mới phát hiện chung quanh đây phương diện mười mấy dặm cơ hồ đều là liên miên không dứt đại sơn, dãy núi liên miên chấp chùng, giống như một đám người khổng lồ sống lưng, cây cối cỏ dại xanh biếc xanh biếc thông thông, phẳng phất lục sắc hải dương, cho dù là Xích Huyết Phi Mãng như vậy mấy trượng dài cự thú hạ xuống trong đó, cũng sẽ không hiện ra nửa điểm thân tích.

Theo Xích Huyết Phi Mãng hạ xuống, nếu nói sơn mạch Bắc Mang cũng hiện ra ở trước mắt mọi người, trên thực tế này sơn mạch Bắc Mang bất quá là trong đó một cái cực kỳ bình thường dãy núi, cao nhất ngọn núi cũng bất quá mấy trăm trượng cao, nhưng cho dù ai cũng sẽ không nghĩ đến, chính là như vậy một tòa phổ thông đến cực điểm dãy núi, cho nên có sáu cường đại tông phái cùng chung thủ hộ!

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Thiên Thân tam tông

Xích Huyết Phi Mãng hạ xuống nơi là ở một khối thung lũng phía trên, bốn phía quần sơn bao quanh, cùng chung quanh so sánh với, nơi này ngược lại thành một cái trũng nơi, bằng phẳng trên mặt đất che lấp rậm tươi tốt thảm cỏ xanh nhỏ, vô số không biết tên Phi Trùng Vũ Điệp phi túng trong đó, từng trận thoải mái người gió nhẹ thổi lật phát dưới, cũng có mấy phần Thế Ngoại Đào Nguyên cảm giác.

Hung ác thô bạo Xích Huyết Phi Mãng cũng không có cái gì bảo vệ môi trường ý thức, vô cùng to lớn thân thể trực tiếp rơi vào sân cỏ phía trên, một tiếng đề nặng rơi vang, sở lực nơi khoảng đất sinh trưởng bị đè xuống mấy tấc khoảng cách, vô số tươi non hoa cỏ chết oan chết ửng.

Ở Huyền Lôi Tông mọi người đến phía trước, vùng núi này bên trong thế nhưng đã có hơn mười người ở chỗ này chờ đợi, này hơn mười người sơ lược chia ra làm ba đội, xem bọn hắn đồng phục trang phục, rõ ràng chính là ngày đó thân thành tam đại Tông Môn, chỉ là không biết nguyên nhân gì, đồng chúc với Bắc Phong Thành Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường nhưng cũng còn cũng không đến.

Nhìn về phía trước đứng thẳng này hơn mười người, Tôn Triết trong đầu liền nhảy ra về thiên thân tam tông trí nhớ. Nếu nói thiên thân tam tông, chính là chỉ cùng chỗ với thiên thân thành tam đại Tông Môn, bọn họ theo thứ tự là Dương Lôi Tông, Âm Lôi Tông cùng với Ngự Thú Tông.

Nghe nói Dương Lôi Tông cùng Âm Lôi Tông ban đầu chính là xuất từ cùng Tông Môn, này Tông Môn gọi là Âm Dương Tông, chỉ là sau lại bởi vì nguyên nhân nào đó, Âm Dương Tông chia rẽ trở thành Âm Lôi Tông cùng Dương Lôi Tông hai tông, hai người này Tông Môn rất có đặc sắc, Âm Lôi Tông chỉ lấy Nữ Đệ Tử, kia nội môn đệ tử tất cả đều là xinh đẹp mê người tuổi trẻ nữ tử, đơn giản giống như Nữ Nhi Quốc một loại, mà Dương Lôi Tông nhưng chỉ chiêu thu phái nam đệ tử, kia nội môn cũng tất cả đều là thanh nhất sắc nam tử.

Không biết là bởi vì hai tông cùng ra một môn duyên cớ, hay là âm dương cùng hấp dẫn nguyên nhân, hai tông quan hệ cực kỳ mật thiết, vô luận chuyện gì cơ hồ đều là cùng chung tiến thoái, phẳng phát một tông không khác.

Vốn là như vậy hai tông liên hiệp cùng một chỗ, cùng chỗ nhất thành Ngự Thú Tông hẳn là bị hai tông áp chế mới đúng, nhưng tình huống nhưng hoàn toàn trái ngược nhau, Ngự Thú Tông thực lực kinh người, thế nhưng lực tiếp cận Âm Lôi Tông cùng Dương Lôi Tông hai đại Tông Môn, một mình một tông xưng bá cả Thiên Thân Thành, hơn nữa, gần đây Ngự Thú Tông Đại Trưởng Lão càng thêm đột phá động lại mấy chục năm Lôi Tôn Đình Phong Chi Cảnh, bước vào kia kinh thế hãi tục Lôi Chủ chi cảnh, đem Ngự Thú Tông cũng mang vào Tứ Giai Tông Môn hàng ngũ, Ngự Thú Tông khí thế nhất thời vô lượng, cùng âm dương hai tông mâu thuẫn cũng lần nữa trở nên gay gắt.

"Chắc chắc không nghĩ tới Xích Lôi Đường hộ sơn yêu thú Xích Huyết Phi Mãng thế nhưng đến Huyền Lôi Tông trên tay, nhìn đáng đáp lời đồn đãi quả nhiên không sai, Bắc Phong Thành lập tức sẽ phải các người Huyền Lôi Tông một nhà thế lực to lớn, Bắc Phong Thành cũng sắp đi lên chúng ta Thiên Thân Thành lối cũ, Đông Phương huynh, chúc mừng a"

Huyền Lôi Tông mọi người từ Xích Huyết Phi Mãng trên lưng đi xuống không lâu, một đạo có phần âm dương quái khí thanh âm đột nhiên vang lên, mọi người không rõ nguyên do, đồng loạt giương mắt nhìn lại, lại phát hiện một cái trung niên nam tử sắc mặt âm trầm mở miệng nói, nhưng hấn ánh mắt nhưng cũng không là đứng Huyền Lôi Tông, mà là lạnh lùng nhìn Thiên Thân Thành một người khác Tông Môn.

"Ha ha, ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Dương Lôi Tông Dương trưởng lão Dương trưởng lão cần gì lời ấy, ta Huyền Lôi Tông luôn luôn an phận thủ thường, lần trước chuyện bất quá là bị buộc bắt đắc dĩ mới hăng hái phản kháng thôi, Ngạo Hồ Môn hai tông quấy rối chuyện ta phá Môn còn không có truy cứu, Dương trưởng lão cũng không nên nhẹ dạ cả tin tiểu nhân nói bậy" thấy được kia trung niên nhân bộ dáng, Đông Phương Tuyền ánh mắt hơi lóe lên, mở miệng cười giải thích.

"Đông Phương Tuyền, bản phu nhân cả gan xin hỏi một câu, người Huyền Lôi Tông có hay không cũng chuẩn bị giống như này Ngự Thú Tông một loại, chuẩn bị tấn thăng Tứ Giai Tông Môn" Đông Phương Tuyền tiếng nói vừa dứt, kia Âm Lôi Tông một người trong hắc y phụ nhân đi ra, nhàn nhạt mở miệng nói, lạnh lùng con mắt chăm chú mà nhìn Đông Phương Tuyền.

Lời này vừa nói ra, tại chỗ tất cả mọi người nhìn về Đông Phương Tuyền, cho dù là Huyền Lôi Tông Bản Tông đệ tử cũng đều lộ ra một tia kinh nghi sắc, rồi rít đưa mắt nhìn sang Đông Phương Tuyền. Tấn thăng Tứ Giai Tông Môn, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ, nếu là tấn thăng thành công, Huyền Lôi Tông thế lực sẽ cực lớn tăng cường, mà chung quanh đây vùng phạm vi thế lực cũng đem lần nữa phân chia.

"Hàn phu nhân quá lời, Tứ Giai tông phái cần phải Lôi Chủ cấp cường giả trấn giữ mới có tư cách thân thỉnh, ta Huyền Lôi Tông còn không có đạt tới cái điều kiện kia." Đông Phương Tuyền nhàn nhạt hơi lóe lên, một đạo dị sắc chợt lóe lên, trên mặt đối khối nộ cười mở miệng giải thích, mà nghe nói như thế, tất cả mọi người lộ ra một tia thư thái thần sắc.

"Hừ, chính mình Tông Môn thực lực kém liền cho rằng người khác cũng kém, thật sự là mất thể diện" hừ lạnh một tiếng bên trong, một cái áo xám lão giả từ Ngự Thú Tông đội ngũ bên trong đi ra, thần thái bên trong ngạo sắc vô cùng, nhìn về phía Âm Dương hai tông càng thêm lộ ra nồng nặc khinh thường.

"Người" kia Dương trưởng lão cùng Hàn phu nhân sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, Âm Dương hai Tông Môn người đệ tử cũng đều đồng thời con thịnh nộ bốc lên.

Nhìn hai phe người thần thái như thế, Đông Phương Tuyền làm sao không biết phát sinh cái gì chuyện, rõ ràng chính là Ngự Thú Tông tiến giai đến Tứ Giai, đã chuẩn bị lấy Âm Dương hai tông khai đao, mà Âm Dương hai tông đang nhìn đến Ngự Thú Tông tiến giai đồng thời cũng chuẩn bị xuất thủ, song phương mâu thuẫn tựa hồ đã đến một cái không thể hóa giải trình độ.

Bất quá, này cũng không liên quan hấn sự tình, hấn hiển nhiên cũng không có đảm nhiệm cái gì người hiền lành ý tứ.

"Thật là mạnh tu vi, quả nhiên không hổ là Tứ Giai Tông Môn tinh anh "

Ở mấy người vừa nói, Tôn Triết cũng âm thầm điều tra thực lực đối phương, dù sao tiến vào Bắc Mang Mật Cảnh sau, mọi người đều là cạnh tranh đối thủ, nói không chừng lúc nào thì sẽ phải giao thủ, bây giờ trước hiểu một cái thực lực đối phương hiển nhiên cũng có mấy phần nắm chắc, nhưng đang nhìn đến thực lực đối phương thời điểm, Tôn Triết cũng không tự chủ lâm vào cả kinh.

Thiên Thân Tam Tông ba mươi tên đệ tử, trừ lúc lúc mấy người, cơ hồ mỗi một người đạt tới Thất Tinh Lôi Giả cảnh giới, nhưng này tạm thời cũng không phải là Tôn Triết kinh ngạc, Lôi Giả chỉ cảnh hấn cũng không sợ bất luận kẻ nào. Lâm hấn kinh ngạc là, ở Âm Dương hai tông hấn đều thấy một gã thực lực ở vào Lôi Sư giáp ranh cường giả, mà giá dạng cao thủ ở Ngự Thủ Tông hấn nhưng thấy suốt bốn người.

Ý vị này cái gì, ý nghĩa bọn họ chỉ cần một bước vào kia Mang Sơn Bí Cảnh nhập khẩu, bọn họ mà có thể lập tức tiến giai vì Lôi Sư cấp cường giả, khi đó, Tôn Triết phải đối mặt thì không phải là bình thường Lôi Giả, mà là đã có thể được cho thật sự Lôi Tu Lôi Sư cấp cao thủ, hơn nữa còn là sáu người đồng lúc!

"Hắc hắc, Tôn huynh có phải hay không coi trọng kia Âm Lôi Tông cái kia Hàn Hân Nhiều đây chính là cái vu vật a, nàng chơi đùa nam nhân hoàn toàn không thể so với Triệu mỗ chơi đùa nữ nhân ít hơn, nghe nói nàng gần đây cùng Dương Lôi Tông cái kia Tổng Cương quan hệ lại có chút mập mờ, Tôn huynh cũng phải cẩn thận một chút" chẳng biết lúc nào, Triệu Ngang đi tới Tôn Triết bên cạnh, về mặt mập mờ hướng Tôn Triết cười nói.

Tôn Triết bất đắc dĩ trợn mắt một cái, hấn mới vừa rồi bất quá là bởi vì nàng thực lực không tầm thường mà tùy tiện lướt qua một cái, đến Triệu Ngang trong miệng tự trở thành hết lòng cảm mến.

Bất quá như đã nói qua, này Hàn Hân Nhiều cũng thật là cái hại nước hại dân vu vật, yếu ớt dung nhan quyến rũ vô cùng, cao thẳng song phong dồi dào hữu lực, yêu kiều nắm chặt eo thon nhỏ nhỏ và dài yêu kiều mềm mại, giống như bờ sông Tế Liểu theo gió mà dao động, mỹ mông tròn trịa cao kiêu, một thân ti chất hắc sắc khinh sa, càng thêm như ẩn như hiện đem vóc người tôn lên đến hoàn mỹ cực hạn, hơn nữa kia sinh Hồ Mị hơi thở, hoàn toàn có rất ít nam nhân có thể đối với nàng không ghé mắt ba phần.

Tôn Triết gặp qua mỹ nữ không ít, vô luận là dịu dàng động lòng người Trầm Yến, hay là lãnh nhược băng sương Trang Nhược Huyền, đều được cho hiếm thấy mỹ nhân, có thể nói đối với nam nhân sự dụ hoặc lại xa xa cùng không hơn này Hàn Hân Nhiều, cho dù là tâm kiên như sắt Tôn Triết, ở nhìn thấy nàng trong nháy mắt, đều có một loại khó đề nén xung động.

"Người nhưng biết Ngự Thủ Tông phía sau đứng những người kia?" Tôn Triết cũng không muốn cùng Triệu Ngang ở nơi này đề tài thượng nhiều lời, lập tức đổi đề tài.

Tôn Triết theo như lời chính là Ngự Thủ Tông kia tu vi đạt tới Lôi Sư giáp ranh bốn người, trong đó ba nam tử lớn lên cực kỳ tương tự, hơn nữa này ba người còn giống nhau y trang trang phục, như vậy đứng chung một chỗ, Tôn Triết căn bản phân biệt không ra ba người có cái gì khác nhau.

Trừ này ba người ra, còn có một người, người này mặc dù lớn lên không có gì xuất chúng địa phương, nhưng khuôn mặt lại giống như đao tước bàn cương nghị, tinh gầy trong hai mắt cũng là lóe ra bức người lạnh lùng, cả người giống như một thanh ra khỏi vỏ trường kiếm một loại nhuệ khí kinh thiên.

"Bốn người này nhưng là Ngự Thủ Tông trong chân chính tinh anh, ba người kia lớn lên cực kỳ tương tự ba người chính là đồng bào huynh đệ, bọn họ là Ngự Thủ Tông Tông Chủ từ nhỏ nuôi dưỡng lớn lên, đặt tên là Trịnh Đại, Trịnh Nhị, Trịnh Tam, này ba người mặc dù tên có phần tầm thường, nhưng thực lực đều là kinh người đến cực điểm, hợp cùng một chỗ càng thêm không người nào có thể địch về phần kia phía sau cùng cái kia Ngô Thiên, khuyên người tốt nhất không nên chọc hấn, hấn tuyệt đối là một cái nhân vật cực kỳ nguy hiểm, nghe nói từng cùng người giao thủ Ngạo Dã ở trong tay hấn không tới vượt quá ba chiêu" nói đến đây bốn người, cho dù luôn luôn không đem ngoại nhân để ở trong lòng Triệu Ngang cũng không khỏi vẫn lộ ra một tia ngưng trọng, sắc mặt thâm trầm chậm rãi mở miệng nói.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Bí Cảnh mở ra

Triệu Ngang không hổ là Triệu đại thiếu gia, tin tức chi linh thông xa xa không phải là Tôn Triết có thể so với, Thiên Thân Tam Tông trẻ tuổi Đệ nhất hào kiệt hẳn cơ bản đều biết, đối với những người này tình huống càng thêm như lòng bàn tay.

Ở Triệu Ngang tình thế giải thích dưới, Tôn Triết mặc dù không có đối mỗi người đều căn kể rõ ràng, nhưng đối với trong đó nhân vật nguy hiểm nhưng cũng đều hiểu đại khái.

Âm Lôi Tông, Hàn Hân Nhiêu, Dương Lôi Tông, Tống Cương, Ngự Thú Tông, Trịnh Đại, Trịnh Nhị, Trịnh Tam, Ngô Thiên

Sáu người này không có chỗ nào mà không phải là ở vào Lôi Sư giáp ranh, chỉ cần nhẹ nhàng nhảy ra một bước kia, là có thể trở thành Lôi Sư cấp cao thủ, hơn nữa có thể đạt tới cảnh giới như thế cũng đều thiên phú dị bẩm thiên tài hạng người, chỉ cần tiến giai trở thành Lôi Sư, tuyệt đối đều là cực kỳ nguy hiểm nhân vật, cho dù là Tôn Triết, cũng không dám nói có trăm phần trăm nắm chắc có thể toàn thắng trong đó bất kỳ người nào, đặc biệt là Triệu Ngang liên tục nhắc tới Ngô Thiên, càng làm cho Tôn Triết hoàn toàn nhìn không thấu thực lực.

Bất quá sáu người này vừa vặn chỉ là Thiên Thân Tam Tông đỉnh phong nhân vật, trừ này tam đại tông môn tinh anh, còn có Huyền Lôi Tông bản thân Yến Tích Thiên, Trang Nhược Huyền cùng với Chu Hàn Tân, này ba người thực lực cũng là mạnh mẽ không gì sánh được, về phần chưa đạt tới Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường, cũng khẳng định còn có tuyệt tàng cao thủ.

Chỉ chớp lát sau, ở hai tiếng the thé dưới, hai con cự đại yêu thú tải trọng Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường hai đại tông môn người tới này son mạch Bắc Mang.

Lần này Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường lĩnh đội đều là một cái lão giả, tựa hồ cũng là từng người bên trong tông Hộ Pháp trường lão cấp nhân vật, nhưng thực lực đều là không kém, theo Tôn Triết suy đoán, hẳn là cùng Đông Phương Tuyền tu vi không sai biệt nhiều.

"Không nghĩ tới bây giờ Ngạo Hồ Môn cũng cùng Xích Lôi Đường lẫn vào ở một chỗ, ta nhớ ba năm trước các ngươi cũng bởi vì khoáng trảng sự tình đại động can qua chứ" vừa nhìn thấy Ngạo Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường mọi người đồng thời xuất hiện, Dương Lôi Tông vị kia Dương trường lão lập tức mở miệng châm chọc nói.

Lục đại tông phái trong lúc đó, cũng không phải là tỏ rõ thượng khán đi lên như vậy tường an vô sự, trong ngày thường cũng thường xuyên có xung đột, tỷ như Ngạo Hồ Môn cùng Dương Lôi Tông liên mâu thuẫn sâu.

"Hừ, ta Ngạo Hồ Môn sự tình còn chưa tới phiên ngươi Dương Lôi Tông để ý tới bó buộc, ngược lại các ngươi Dương Lôi Tông, sợ rằng gần đây trong khoảng thời gian này thời gian không tốt qua đi" Ngạo Hồ Môn vị kia trường lão rõ ràng cũng là có sở trường ngôn từ hạng người, không chỉ có chưa bị đá kích, ngược lại lập tức cũng không chút nào khách khí phản kích nói.

"Chính là Ngự Thú Tông, chẳng lẽ còn có thể đem chúng ta Âm Dương hai tông đồng loạt diệt tông sao, nó còn không có thực lực này đi" Âm Lôi Tông vị kia Hàn phu nhân ánh mắt lạnh lẽo, chút nào không chịu nổi Ngự Thú Tông mọi người, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Hào hảo, hôm nay tới nơi này là vì tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh, các vị có cái gì mâu thuẫn hay là giữ lại sau rồi hãy nói." Nhìn Ngự Thú Tông cái kia lão giả đang chuẩn bị nổi giận, Đông Phương Tuyền lập tức chen miệng nói, tiếp tục như vậy nữa, mấy đại tông môn không giao chiến không được.

Nghe Đông Phương Tuyền vừa nói như thế, tất cả mọi người không khỏi nhin xuống đã đến bên miệng mà nói, sự tình nặng nhẹ bọn họ vẫn còn phân biệt được rõ ràng, hôm nay nhưng là mở ra Bí Cảnh thời gian, bỏ qua này canh giờ, nhất định phải đợi thêm mười năm, nếu quả thật là như vậy, trách nhiệm này bọn họ nhưng gánh vác không được.

"Hừ, đã như vậy, các vị vẫn còn nắm chắc thời gian đi!" Ngự Thú Tông cái kia lão giả ánh mắt đảo qua mọi người, cực kỳ lãnh ngạo mở miệng nói, Ngự Thú Tông làm lục đại tông phái bên trong trước mắt duy nhất Tứ Giai tông môn, cho dù là mới vừa tiến giai, hẳn cũng cho là mình có kiêu ngạo tiền vốn. Không chỉ có hẳn là như vậy, cho dù là phía sau hẳn kia mười vị tiến vào Bí Cảnh đệ tử trẻ tuổi, cũng mỗi một người đều là thần sắc ngạo nghễ, nhìn về phía những tông môn khác đệ tử thời điểm cũng đều mang theo mấy phần khinh thị.

Mặc dù đối với này Ngự Thú Tông lão giả giọng nói có chút bất mãn, nhưng mọi người lại cũng không muốn sinh phiền phức, đều lười phải cùng hắn tiếp tục so đo.

Lục đại tông môn mang đội người đều là thực lực cường hãn hạng người, cho dù là ở giống nhau Lôi Tôn chi cảnh Tu Giả bên trong cũng có khả năng danh xưng là cao thủ, tại chỗ hơn mười người chỉ nhìn thấy lục đạo từ sắc quang mang chợt lóe rồi biến mất, sáu người thân ảnh liền biến mất ở tại chỗ, lần nữa nhìn, lại phát hiện sáu người thể nhưng đã dừng lại ở giữa không trung.

Lôi Tôn chi cảnh tu vi tự nhiên không thể ngự không phi hành, nhưng trong thời gian ngắn dừng lại ở tầng trời thấp bên trong vẫn là làm được đến, nhưng ngay cả như vậy, lại cũng dễ cho tại chỗ đệ tử trẻ tuổi mỗi một người đều lộ ra vẻ hăm dọa, cho dù là Tôn Triết cũng không ngoại lệ.

Ngự không, cỡ nào có sự dụ hoặc từ!

Không hẹn mà gặp, sáu người trong tay sạch mang chợt lóe, mỗi một nhân thủ trong đều xuất hiện một cái từ sắc thiết chất lệnh bài, vuông, ước chừng khoảng bàn tay lớn nhỏ, huyền phù ở lòng bàn tay phía trên, lóe ra rực rỡ từ sắc quang thái, ánh mặt trời chiếu dưới, càng thêm phản xạ ra thứ nhãn quang mang, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Sáu người huyền phù ở tầng trời thấp phía trên, mỗi người đều chiếm một cái phương hướng, gió nhẹ hiu hiu dưới, trên người trường bào đều bay phát phới, trong phút chốc, nhẹ giọng quát khẽ một câu, sáu cỗ cường hãn tuyệt luân khí thể trùng tiêu thẳng lên, son cốc chi thiên không trong nháy mắt phong vân biến ảo, tình lang thiên khí tựa hồ cũng tùy theo mà thay đổi, trong khoảng thời gian ngắn, phong vân xuất hiện!

"Quát!"

Sáu thanh quát khẽ kêu vang, trong cơ thể Lôi linh lực trong nháy mắt bộc phát ra, điên cuồng áp bức không gì sánh được năng lực đồng thời hướng trong tay lệnh bài bên trong điên cuồng vận chuyển mà đi, bàn tay đại tiểu tử sắc lệnh bài lập tức từ mang đại phóng, trên bầu trời liền huyền hóa ra sáu khối cự đại không gì sánh được từ sắc lệnh bài, mỗi một khối lệnh bài mặc dù kiểu dáng tương tự, nhưng phía trên điêu khắc hoa văn nhưng khác biệt rõ ràng, huyền hóa ra cự ảnh cũng hoàn toàn bất đồng.

Lời nói mặc dù dài, nhưng trên thực tế đây hết thảy đều là ở quá ngắn thời gian bên trong phát sinh, theo sáu người trùng thiên không đến huyền hóa ra sáu mặt lệnh bài cự ảnh, cơ hồ là trong nháy mắt hoàn thành.

Sáu mặt lệnh bài cự ảnh vừa xuất hiện, lập tức sinh ra nào đó liên lạc, sáu khối cự đại không gì sánh được lệnh bài thể nhưng thống nhất ở một chỗ, tạo thành một cái cự đại phương luân phiến, theo bọn họ thống nhất, tựa hồ chạm được một cấm chế, cả tòa núi non đều tùy theo chấn động đến, mọi người nơi sơn cốc càng thêm kịch liệt lay động.

Àm

Một trận trầm thấp tiếng vang đang lúc mọi người trước người vang, lúc mọi người kinh hãi bên trong, dưới chân đất đai cũng theo đó kịch liệt run rẩy đến, phảng phất cả khối cả vùng đất đều phải thất thủ tựa như, tuyên truyền giác ngộ tiếng vang càng thêm truyền dâng phạm vi mấy dặm, phụ cận chim bay dã thú đều sợ hãi hướng nơi xa chạy điên cuồng.

Đất đai quay cuồng, sơn thạch vỡ vụn, đang lúc mọi người khó có thể tin trong ánh mắt, một cái cự đại vô cùng cự môn xuất hiện ở mọi người trước mắt, cự môn bốn phía vừa vặn lóe ra chói mắt từ sắc quang mang, cùng trên bầu trời kim sắc ánh dương quang làm nổi bật ở một chỗ, có vẻ vô cùng thần bí, mà này cự môn bên trong càng thêm lộ ra một cổ khó tả hơi thở, nhưng cho dù là Lôi Tôn cường đại thần thức cũng không cách nào thăm dò nửa điểm bên trong cánh cửa tình huống.

"Vào đi thôi, này cự môn chính là kia Mang Sơn Bí Cảnh cửa vào" chẳng biết lúc nào, kia sáu đại cường giả đã đứng trên mặt đất, Đông Phương Tuyền đi tới Huyền Lôi Tông mọi người bên cạnh, nhẹ giọng mở miệng nói.

Lúc Đông Phương Tuyền vừa nói, năm người kia cũng hướng bọn họ tông môn đệ tử phát tác ra giống nhau chỉ thị, lúc này, mọi người mới hiểu được, này vô cùng thần bí cự môn, lại là kia cái gọi là Bắc Mang Bí Cảnh cửa vào!

Núi non thôi lay động, cả vùng đất thôi run rẩy, tất cả hết thảy tựa hồ cũng trở lại nguyên bản, yên tĩnh không tiếng động phảng phất hết thảy đều chưa phát sinh một dạng, một cổ lâu đời hơi thở theo cự môn chậm rãi phân tán mà ra, hơi thở bên trong lộ ra một tia vĩnh viễn bất biến tang thương, giống như thượng cổ man hoang một dạng.

"Này Bắc Mang Bí Cảnh rốt cuộc là như thế nào một cảnh tượng" tại chỗ mọi người trong lòng đồng thời hiện ra như vậy một cái vấn đề, mang theo như vậy một cái nghi vấn, lục đại tông môn chọn kỹ lựa khéo mà ra sáu mươi người, một người tiếp một người bước vào đại môn bên trong.

Chờ đợi bọn họ là kỳ ngộ, hay là tử vong, không ai biết.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tiên gia thánh địa

Một trận quay cuồng trời đất, lúc bước vào đạo kia đại môn trong nháy mắt, Tôn Triết chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trước kia trên thế giới tất cả hết thảy đều hoàn toàn tiêu thất, cả thiên địa tựa hồ cũng trở thành một cái lò mờ tồn tại, mà chính hắn càng thêm trở thành trong đó tựa như nhỏ bé bụi bặm, cũng nửa sinh không được nửa điểm rung động.

Thiên địa hỗn loạn, vạn vật không thay đổi, chúng sinh đều là con kiến hôi, một loại thật sâu vô lực cùng hèn mọn cảm giác đang Tôn Triết trong lòng sinh ra, loại cảm giác này, thế nhưng cùng năm đó hóa thân lôi đình giao du hư không cảm giác cực kỳ tương tự.

"Ta đây rốt cuộc là ở nơi nào?"

Cố gắng thăm dò bốn phía, lại phát hiện bốn phía một mảnh yên tĩnh nhàn nhạt, không có nửa điểm thanh âm, mặt tràn đầy kỳ vọng cũng không có nửa điểm, ngay cả trước kia cùng lúc đi vào mọi người vào giờ phút này cũng tiêu thất, không biết bị truyền tống đến cái nào xó xỉnh, cả không gian chỉ còn lại Tôn Triết lẻ loi một người.

Đúng lúc này, một luồng thứ nhàn quang mang ẩn nhập nhàn liêm, trên thân thể sở thụ cái loại này gát gao trời buộc cảm giác lập tức biến mất vô ảnh vô tung, Tôn Triết chỉ cảm thấy thân mình bỗng nhiên tựa như nhẹ bâng, cả người bỗng từ không trung rơi xuống.

Làm Lôi Già đình phong cảnh giới Tu Già, Tôn Triết thân thủ tự nhiên không phải là một người có thể so với, cho dù đầu vẫn còn hờn hờn ngạc ngạc trạng thái, nhưng thân thể cũng đã giành trước làm ra phản ứng, phản xạ có điều kiện khía cạnh tựa như tuyến, cả người thể nhưng điều chỉnh phương hướng, hai chân ung dung tự nhiên đạp trên mặt đất.

Tôn Triết bây giờ trạng thái lại cũng chưa thật tốt, trong mắt vẫn như cũ lưu lại tâm vẫn còn sợ hãi sắc thái, mới vừa cái loại này giống như con kiến hôi cảm giác hấn thật sâu ẩn vào nội tâm của hấn, phảng phất chính hấn là một ba tuổi đứa bé, mà đối mặt cũng là một cái trăm trượng người khổng lồ tựa như, căn bản không có mấy may lực phản kháng.

"Mới vừa rồi vậy kia là cái gì địa phương "

Hồi tưởng mới vừa rồi cảnh tượng, Tôn Triết không khỏi cau mày, từ khi quỷ dị thân thể hóa lồi đình sau đó, hấn phát hiện thể giới này có rất nhiều thần bí địa phương, tiếp xúc được càng nhiều, trong lòng kia phản nghi ngờ cũng thay đổi được càng sâu, hấn bén nhạy phát giác cái thể giới này cũng không phải là hấn trước kia tưởng đơn giản như vậy.

Sau khi nghĩ một chút, Tôn Triết liền đem trong lòng kia phần không hiểu vui vào đáy lòng, hấn bây giờ bắt quá là cái tiểu tiểu Lôi Già, còn không phải là suy nghĩ những thứ này sự tình thời điểm, trời sắp xuống tự nhiên sẽ cao cả từ gạch vác, trước mắt hấn tội gì thao phần này nhàn tâm.

Kiểm tra một chút tự thân trạng thái vô ngại sau khi, Tôn Triết liền quan sát này Bắc Mang Bí Cảnh bên trong tình huống đến.

Bắc Mang Bí Cảnh, theo Huyền Lôi Tông Tông chủ Phương Thiên Viễn phỏng đoán, nơi này hấn là một cái thời kỳ thượng cổ một môn phái tông môn chỗ ở. Thời kỳ thượng cổ, riêng là bốn chữ này, cũng đã có thể đưa đến vô số người dòm ngó cùng sợ hãi than.

Thời kỳ thượng cổ xa xa không phải là bây giờ có thể tương đối, khi đó trong thiên địa linh khí vô cùng dồi dào, yêu thú tung hoành, rất nhiều thiên phú dị bẩm chủng tộc đang trên đại lục hoành hành vô kỵ, mà ở như vậy ác liệt trong hoàn cảnh, Nhân Tộc bên trong cũng ra đời vô số đỉnh phong cường giả, thực lực bọn hấn mạnh đủ để phá toái hư không, xa xa bây giờ Tu Già có thể so với.

Tại kia cái thời kỳ, môn phái thể lực mặc dù không nhiều lắm, nhưng tùy tiện một cái đem đến hiện tại, tuyệt đối đều là kinh thế hãi tục tồn tại, chút nào không thua gì những thứ kia cái gọi là Lục Giai, Thất Giai tông môn, thậm chí giống như từng có này, những môn phái này bên trong cũng trân quý thể vô mơ hồ bảo vật linh dược, nếu như là này Bắc Mang Bí Cảnh thật là một thượng cổ tông môn chỗ ở mà nói, nơi này tuyệt đối cũng coi là một cái tự nhiên bảo khố, cho dù đã qua nhiều năm như vậy, nhưng bên trong khẳng định cũng không có thiếu để sót linh bảo.

Một mặt suy nghĩ, Tôn Triết một mặt giương mắt hướng bốn phía nhìn lại.

Ẩn nhập nhàn liêm tất cả đều là liên miên không dứt núi non, quần sơn phía trên đều là thông xanh ngát um tùm cây cối hoa cỏ, lục sắc nhân nhân, phảng phất một mảnh lục sắc hải dương, ngọn cây thượng một đoàn đoàn lá cây giống như trên mặt biển cuộn cuộn tầng tầng sóng biển, xanh biếc sóng lớn, nổi thành một mảnh, cực kỳ nguy nga nhiếp hạo hạo.

Trên bầu trời nổi lơ lửng nhiều đóa mây trắng, mấy chục con tiên hạc trắng nõn như vũ bay bên trong, thanh thân dễ chịu nhàn nhạp, một luồng gió nhẹ thổi lướt qua, lay động chậm thượng thăm cỏ xanh tươi, thổi vào sơn gian từng cây từng cây Tế Liễu đều tùy theo trầm bổng, một cổ yên tĩnh trong veo liên tràn vào Tôn Triết trong lòng.

Tiên gia thánh địa!

Ngơ ngác nhìn trước mắt nhất mạp mạp, Tôn Triết trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, mặc dù hấn cũng không có tận mắt qua chân chính tiên gia bí cảnh là hình dáng gì, có khả năng trước mắt này giống như họa quyền cảnh tượng bất chính cùng sách trong miêu tả Tiên Cảnh giống nhau như đúc sao

Nhẹ nhàng hít vào một hớp không khí, trong lành không khí liền rưới vào đáy lòng, cả người tựa hồ cũng đạt được thăng hoa, mỗi một chút da thịt đều đạt được dục dưỡng.

"Tốt dồi dào linh khí "

Lúc bắt đầu tình trạng bởi vì bị trước mắt cảnh vật hấp dẫn, Tôn Triết còn không có quá mức chú ý, bây giờ phản ứng kịp, thể này mới phát hiện này Mang Sơn Bí Cảnh linh khí độ dày vượt qua xa bên ngoài, đúng như Phương Thiên Viễn theo như lời như vậy, không chỉ gấp mười lần!

Tôn Triết dám cam đoan, nếu như ở chỗ này yên ổn tu luyện nửa năm, thực lực của hấn ít nhất có thể tăng lên gấp đôi.

"Quả thật là tiên gia bí cảnh này Mang Sơn Bí Cảnh coi như không phải là thượng cổ tông phái tông môn chỗ ở, cũng tuyệt đối là thời kỳ thượng cổ sở lưu lại một Bí Cảnh" Tôn Triết ánh mắt chợt lóe, cực kỳ khẳng định lắm lắm nói. Hiện tại tựa như địa phương căn bản không có lẽ giống như này nồng

đậm linh khí, như vậy địa phương cũng chỉ có thời kỳ thượng cổ mới có thể tồn tại.

Bất quá, Tôn Triết tới nơi này cũng không phải để thưởng thức cảnh đẹp, hẳn cần là nơi này linh được thật tinh túy, cần là nơi này thần binh linh bảo.

Giương mắt chung quanh, hồi lâu sau khi, cũng không có phát hiện bóng người nào, Tôn Triết tay phải giống như thiểm điện tựa như nhanh chóng ở tay trái ngón trỏ Không Linh Giới Chỉ thượng nhẹ nhàng một chút, liền, một màu vàng bản đồ liền xuất hiện ở tay hấn nắm phía trên.

Bản đồ cũng không lớn, phía trên vẽ đầy từng cái một điểm nhỏ, hơn nữa những thứ này điểm nhỏ còn đều không phải là một dạng màu sắc, có là màu đỏ, có là đen, không hoàn toàn giống nhau.

Mang Sơn Bí Cảnh cũng không phải là lần đầu tiên mở ra, Huyền Lô Tông đã có rất mài giũa đệ tử tiến vào trong đó, mặc dù mỗi một lần chân chính có thể sống ra cũng không có nhiều người, nhưng mấy lần hạ lai vẫn là không ít, những thứ kia ra đệ tử đều đưa chính mình ghi nhớ bản đồ về hạ lai, tổng hợp ở một chỗ, thế nhưng cũng hội làm ra một bộ bản đồ, bên trong không chỉ có dấu hiệu không ít nguy hiểm khu vực, cũng đánh dấu ra một chút linh được động tiên chỗ ở địa phương, mà Tôn Triết trong tay chính là vẽ xuống một bộ.

Bất quá, Mang Sơn Bí Cảnh rộng lớn xa xa vượt qua mọi người dự đoán, bản đồ này mặc dù tụ hợp rất nhiều người ký ức, nhưng vẫn như cũ chỉ là một bộ Tàn Đồ, Bí Cảnh bên trong rất nhiều địa phương vẫn không có rõ ràng ký hiệu ra, đặc biệt là Bí Cảnh bên trong Đệ Nhị Tầng cùng Đệ Tam Tầng, càng thêm rất lớn một phần đều là ở vào xám xịt trạng thái.

"Đoạn Nhai ở chỗ này!" Tôn Triết ánh mắt chợt lóe, lập tức tìm được Đoạn Nhai vị trí, này được ký hiệu vì "Đoạn Nhai" địa phương chính là Huyền Lô Tông đệ tử ước định hội hợp địa phương.

Bất quá, hội hợp thời gian cũng là nhất định lúc tiến vào Bí Cảnh một tháng sau khi, bởi vì mọi người cần thời gian một tháng đem Bí Cảnh tầng thứ nhất tìm tòi một lần, tầng thứ nhất nguy hiểm tương đối mà nói cũng không lớn, một người cũng cơ bản đều có thể ứng phó, cái gọi là hội hợp, bất quá là vì ứng phó Đệ Nhị Tầng cùng Đệ Tam Tầng trong không biết nguy hiểm.

"Đoạn Nhai ở chỗ này!" Tôn Triết ánh mắt chợt lóe, lập tức tìm được Đoạn Nhai vị trí, này được ký hiệu vì "Đoạn Nhai" địa phương chính là Huyền Lô Tông đệ tử ước định hội hợp địa phương.

Bất quá, hội hợp thời gian cũng là nhất định lúc tiến vào Bí Cảnh một tháng sau khi, bởi vì mọi người cần thời gian một tháng đem Bí Cảnh tầng thứ nhất tìm tòi một lần, tầng thứ nhất nguy hiểm tương đối mà nói cũng không lớn, một người cũng cơ bản đều có thể ứng phó, cái gọi là hội hợp, bất quá là vì ứng phó Đệ Nhị Tầng cùng Đệ Tam Tầng trong không biết nguy hiểm.

Tiện tay đem bản đồ nhét vào túi bên trong, Tôn Triết lấy xuống trên lưng trường đao, cảm lúc tay trái bên trong, sau khi liền giẫm chặn tại chỗ hướng trong núi đi đến.

Hắn phải làm chuyện thứ nhất không phải đi tìm kiếm linh được Dị Bảo, mà là tìm kiếm một cái bí ẩn địa phương tiến giai!

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lô Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Song đầu Yêu Lang tập kích

Trong rừng núi, Tôn Triết một thân bạch sắc trang phục, tay trái cầm chặt một thanh tinh thiết trường đao, hai chân không nhanh không chậm hướng phía trước bước đi, tình cờ đạp lên mấy cây khô hoặc là mấy miếng lá khô, tiếng gãy nát kêu thanh thoảng vang, cùng trong rừng núi kia côn trùng kêu vang, chim hót kêu ngược lại tạo thành rõ nét đối lập.

Bất tri bất giác đã qua một nén nhang thời gian, nhưng Tôn Triết lại như cũ không có đi ra cánh rừng rậm này, hắn luôn luôn tại chung quanh tìm kiếm có thể bề quan bí ẩn địa phương, lại cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

Giương mắt nhìn lên, bốn phía cơ bản đều là cao to thẳng tắp cây cối, mà dưới đất còn lại là trải rộng thảm cỏ xanh, thông thông các loại cỏ dại, tựa hồ là bởi vì Bí Cảnh trong linh khí dị thường nồng đậm, này trong rừng núi cỏ cây thịnh vượng trình độ cũng vượt qua xa bên ngoài, chính là những thứ kia phổ

thông cổ đại cũng có một thước đến cao, một chút tươi tốt địa phương càng thêm vượt qua Tôn Triết đỉnh đầu, che kín hắc tầm mắt.

Đi đi, Tôn Triết bước đi cước bộ bỗng nhiên bị kiềm hãm, đi về phía trước thân mình liền dừng lại, trong tay trường đao hướng phía trước khẽ lật, chuỗi đao cắm vào tay trái bên trong, lưỡi đao, một nửa ra khỏi vỏ!

Quá yên tĩnh!

Cả sơn lâm lập tức trở nên quá mức an tĩnh lại, ngay cả kia côn trùng kêu vang, chim hót tiếng cũng lập tức biến mất vô ảnh vô tung, Tôn Triết tinh thần cực kỳ bén nhạy, lập tức cũng cảm giác được một chút không tầm thường mùi, bởi vì hắc cảm giác được này an tĩnh bên trong lộ ra một tia nguy hiểm hơi thở.

Nguy hiểm, đang tới gần!

Trong nháy mắt, Tôn Triết thần kinh thoáng cái căng thẳng lên, hai mắt bên trong càng thêm bắn ra lưỡng đạo bức người thần quang, nháy mắt không nháy mắt chăm chú nhìn bốn phía, trên khuôn mặt cũng tràn đầy ngưng trọng, đối với này chôn vùi lục đại tông môn vô số nhân vật thiên tài thần bí địa phương, hắc không dám có chút khinh thường.

Yên tĩnh vẫn như cũ duy trì liên tục, hồi lâu sau đó vẫn như cũ cái gì cũng không có phát sinh, bốn phía thật yên lặng, liền lá cây cũng không có lay động nửa phần.

"Chẳng lẽ ta đoán sai?"

Đặt ở Tôn Triết sinh ra hoài nghi sát na, một đạo thân ảnh màu đen nhưng trong nháy mắt theo cây cối bên trong điên cuồng xông ra, bóng đen tốc độ cực nhanh, giống như một đạo hắc sắc thiểm điện, cơ hồ đang trong nháy mắt, nó cũng đã vọt tới Tôn Triết trước người, mà lúc này, Tôn Triết mới chính thức thấy rõ nó bộ dáng.

Một thân hắc sắc nhung mao, ước chừng một trượng tả hữu thân mình, bốn cái móng nhọn hàn quang lóe lóe, nhất kinh người nhưng là bóng đen này thể nhưng sinh ra hai cái cự đại đầu, dữ tợn khủng bố, hai cái cự đại đầu đều mở ra miệng to như chậu máu, gào thét hướng Tôn Triết nhào tới, tựa hồ cũng phải tranh đoạt đem Tôn Triết nuốt vào trong bụng.

Này cự đại bóng đen rõ ràng là một con hung tàn vô cùng song đầu Yêu Lang.

Này song đầu Yêu Lang quả nhiên không hồ là Yêu Thú bên trong giáo giáo giả, đối với nắm bắt thời cơ vô cùng chính xác, chính là nắm chính xác Tôn Triết tinh thần buông lỏng trong nháy mắt đó, lại hợp với nó kia tuyệt luân tốc độ, tựa như Tu Giả nhưng đối tránh không nổi nó một kích này.

Đáng tiếc, nó gặp phải nhưng là Tôn Triết, một cái đã chỉ nửa bước bước vào Lôi Sư này cảnh Tu Giả, Tôn Triết không chỉ có thực lực có một không hai cùng giai Tu Giả, tinh thần lực cường độ càng thêm vượt xa cùng thể hệ, mặc dù mới vừa thần kinh hơi có buông lỏng, nhưng ở Yêu Lang nhào tới trong nháy mắt liền phản ứng kịp, tiện tay vung, tinh thiết làm bằng vỏ đao lập tức bay về phía Yêu Lang một cái miệng to như chậu máu, trong tay phải trường đao không chút do dự hướng ngang một chém, trực tiếp chém về phía Yêu Lang cái kia đầu.

Liên tiếp xâu động tác liền mạch lưu loát, không có bất kỳ dây dưa do dự, cường hãn chiến đấu thiên phú bản năng hiển hiện không bỏ sót!

Bất quá, song đầu Yêu Lang một kích này chuẩn bị như vậy thời gian dài, lại há là dễ dàng như vậy là có thể ngăn cản, bên trái kia một cái sọ đầu hơi giương lên, tránh thoát vỏ đao, há nồm liền phun ra một đoàn xích hồng sắc ngọn lửa, mà bên phải kia một cái sọ đầu cũng cùng lúc phun ra một đoàn lam sắc ngọn lửa, nhất hồng nhất lam, hai luồng ngọn lửa cháy hùng hực liệt hỏa, bí mật mang theo nóng rực nhiệt độ, hướng Tôn Triết xông lại, nơi đi qua, càng thêm phảng phất liên không khí đều đốt cháy lên.

Này song đầu Yêu Lang lại có thể phun ra hồng lam hai loại ngọn lửa, như vậy quý dị thủ đoạn dọa cho sợ đến Tôn Triết giật mình, chân chính nói đến, đây là hắc lần đầu tiên đích thân đối mặt yêu thú, trước kia tỷ vô giao thủ đều là cùng người đối lập nhau, yêu thú quý dị thần thông hắc thời gian qua đều là ở sách trông được đến hoặc là nghe người ta nói, lần này, hắc mới rốt cục có chân chính lĩnh hội.

Thấy hai luồng hỏa diễm tới gần, Tôn Triết liền sinh ra một cổ cực kỳ nguy hiểm cảm giác, hắc rõ ràng cảm giác được, nếu như là dính đến bất kỳ một loại hỏa diễm, hắc sợ rằng cũng sẽ tức khắc đốt thành tro bụi.

Tức khắc buông tha cho tà phách một đao, hai chân đạp một cái khoảng đất, đón lực phản chấn, cả người nhanh chóng về phía sau bay ngược đi, cùng kia hai luồng bay tới hỏa diễm sát y mà qua, nguy hiểm tránh đi song đầu Yêu Lang lại một cái trí mạng sát chiêu. Rầm rầm

Rầm rầm

Hai tiếng cực lớn nổ vang ở nơi này yên tĩnh trong rừng núi vang lên, hai cái cực lớn hố động xuất hiện ở Tôn Triết phía trước, không chỉ có bốn phía cỏ cây bị đốt cháy không còn, ngay cả đất đai tựa hồ cũng bị thiêu không ít, trực tiếp nấu chảy ra hai cái cự hố, một luồng khói xanh ở một chỗ người một thú giữa chậm rãi lên cao.

Nhìn mấy trượng ở ngoài song đầu Yêu Lang, Tôn Triết trong tay trường đao liền căng thẳng, lạnh lùng trong ánh mắt thoáng qua một chút ngưng trọng, không nghĩ tới này song đầu Yêu Lang tùy ý khạc ra hai luồng hỏa diễm uy lực vậy mà mạnh như thế, này đã không thấp hơn nhân cấp cực phẩm vũ kỹ uy lực, thậm chí có thể so sánh với một Địa giai vũ kỹ.

Ở Tôn Triết lạnh nhạt nhìn song đầu Yêu Lang đồng thời, cặp kia đầu Yêu Lang cũng ở đây quan sát Tôn Triết, nó rất kinh ngạc này xem tựa như bất

nhân nhân loại lại có thể tránh né nó hai phát sát chiêu, đã từng rất nhiều cùng giai yêu thú đều ở nó này hai phát sát chiêu bị mất mạng, không nghĩ tới nhưng ở một chỗ một nhỏ bé nhân loại trước mặt mất đi hiệu lực.

"Rống!" Một tiếng gầm điên cuồng, hai cái cự đại đầu đồng thời thật cao ngóc lên, hai con tà mị trong ánh mắt càng thêm nỏ bắn ra ra hung tàn lệ mạng, thô chắc chân sau đột nhiên hướng phía dưới đập một cái, cự lớn thân thể lần nữa vọt đi, hướng Tôn Triết nhào tới.

Nó không tin một cái nhỏ nhỏ nhân loại có thể đối kháng nó hung uy!

"Hừ!"

Song đầu Yêu Lang trạng thái hung ác ấy mà kích động Tôn Triết ngao khí, hừ lạnh một tiếng, Tôn Triết trong mắt lãnh mang càng tăng lên, cả người không lùi mà tiến tới, ngược lại hướng song đầu Yêu Lang xông tới, bên trong đan điền Lôi linh lực điên cuồng mà ra, trực tiếp rót vào thân đao bên trong, trong tay trường đao trong nháy mắt chém liên tục mấy cái, từng đạo kinh người từ sắc đao mang chém xuống, giống như một loạt dây từ sắc sóng biển hướng Yêu Lang đẩy đi.

Song đầu Yêu Lang hai móng phía trên hiện lên thứ nhãn quang mang, một trào là hồng, một trào là lam, hồng sắc cùng lam sắc trộn lẫn ở một chỗ càng lộ vẻ đẹp mắt đến cực điểm, không có chút nào bất ngờ liền đập tại kia nặng nề đao mang phía trên, không phải là nó tránh không được, mà là nó khinh thường! Nó không tin một cái nhỏ nhỏ nhân loại có thể thương tổn được nó.

Hồng lam này mang bao gồm hai móng quả thật uy lực phi phàm, một bước hạ, mấy đạo đao mang chưa bộc phát liền trực tiếp lao đến, mà sau đó, lại hướng về mấy đạo đao mang đập đi.

Nhưng là, lần này nó nhưng tính sai, Tôn Triết đao mang tuyệt đối không phải là phổ thông đao mang có thể so với!

"Thú vật quả nhiên vẫn là thú vật."

Theo tiếng nói vừa vang lên, từ sắc đao mang trong nháy mắt biến đổi, tựa hồ hấp thu chung quanh không gian linh khí, thấy gió mà tăng, quang mang liền đại phóng, tức khắc ngưng hóa thành mấy chuỗi hàn quang lỏng lẻo từ sắc cự đao, kỳ thượng càng thêm nở rộ ra bạo liệt đến cực điểm Lôi Đình Chi Lực, sắc bén khí thế, bức bách lòng người!

Tại kia song đầu Yêu Lang kinh hãi trong ánh mắt, mấy đạo đã thực tế hóa đao mang cùng nó trong nháy mắt đụng vào một cái, từ sắc cự đao, hồng lam hai màu cự trào, trong nháy mắt ngũ thái phân quang thái chiếu rọi cả không gian, mấy trượng bên trong đều bị này rực rỡ quang thái bao phủ.

"Đi tìm chết đi!"

Thừa dịp hấn bệnh muốn hấn mệnh! Tôn Triết hai chân một bước khoảng đất, cả người bay lên đến, tay trái cầm chặt chuỗi đao, cuồng bạo Lôi linh lực trong nháy mắt tràn vào trong đao, hung hăng hướng quang mang bao phủ song đầu Yêu Lang mạnh mẽ chém mà đến.

Ngay sau đó, một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết truyền khắp cả sơn lâm.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Linh lực hóa lỏng

Lưỡng đạo chói mắt đao mang chợt lóe lên, giống như trong đêm tối đột nhiên lưỡng đạo thiểm điện, thứ nhãn quang mang khiến người tâm hồn, theo sát phía sau là một tiếng thê thảm rống to, tinh hồng huyết dịch trực tiếp tiêu bắn mấy trượng xa, hai khóa dữ tợn lang thú lần vào trước kia chiến đấu sinh ra cự hổ bên trong, song đầu Yêu Lang không lộ kia thân thể "Oanh" một tiếng ngã xuống lên, không còn có nửa điểm sinh cơ.

"Thịch" "Thịch "

Hai tiếng vang nhỏ, hai chân trước sau rơi xuống đất, Tôn Triết tay trái vẫn như cũ nắm thật chắc chuỗi này tinh thiết trường đao, sắc bén đao phong

thượng đỉnh đầy nồng đậm đến yếu dị máu tươi, theo hơi có độ cung đao phong, chậm rãi hướng phía dưới nhỏ xuống

Tỉ tách tỉ tách

Từng tiếng nhỏ xuống tiếng ở nơi này yên tĩnh son lâm bị có vẻ vô cùng chói tai, tinh hồng yêu huyết nhỏ xuống ở trên cổ, từ từ thấm vào mặt đất bên trong, nhuộm đỏ một mảng lớn đất, cùng chung quanh xanh um cảnh đẹp so sánh, càng thêm để lộ ra một tia quý dị hơi thở.

Nhẹ nhàng thở ra, Tôn Triết cất bước đi tới song đầu Yêu Lang xác chết phía trước, xuất thủ như điện, mang theo máu tươi lưỡi đao trực tiếp đâm vào Yêu Lang nơi bụng tim, thân đao chuyển một cái, trong đao ẩn chứa Lôi linh lực tức khắc bộc phát, huyết nhục tung toé, một nắm đấm cỡ viên hạch bay ra ngoài, Tôn Triết tay trái một trào, vững vàng nắm trong tay.

Đây chính là này song đầu Yêu Lang yêu đan, cũng chính là nó tồn trữ yêu lực nơi, yêu đan bên trong hàm chứa yêu thú cả đời tu luyện sinh ra yêu lực, không chỉ có thể dùng để phụ trợ tu luyện, càng thêm Luyện Dược tuyệt hảo vật liệu, công dụng cực kỳ phổ biến.

Một yêu thú đều có yêu đan, trừ phi yêu thú sắp chết thời điểm tự bạo yêu đan, nếu không chỉ cần giết chết yêu thú cũng sẽ đạt được một cái, ấy mà nguyên nhân bởi vì vậy, mới có nhiều người như vậy mạo hiểm sinh tử nguy hiểm đi trước săn giết yêu thú, bất quá đến tận cùng là nhân loại săn giết yêu thú tương đối nhiều, hay là yêu thú giết chết nhân loại tương đối nhiều, nhưng không có một người kết luận.

"Đáng tiếc không phải là Lôi thuộc tính "

Tôn Triết trầm than một tiếng, tay trái nhẹ nhàng một tắc, liền đem này khóa song đầu Yêu Lang yêu đan ném vào Không Linh Giới Chi bên trong.

Ở Huyền Lôi Tông ngày giờ thời gian dài như vậy, Tôn Triết kiến thức đã sớm không phải là trước kia có thể so với, hẳn biết Lôi Đình Đại Lục thượng Tu Giả mặc dù đều là theo Lôi Tu Thất Giai đến phân chia đẳng cấp, nhưng cũng không phải là tất cả mọi người tu luyện Lôi Đình Chi Lực, tỷ như Tôn Triết đồng môn Trang Nhược Huyền cùng với Yên Tích Thiên liền tu luyện Dị Chung Lực Lượng. Đại lục phía trên yêu thú cũng giống như thế, cũng không phải là tất cả yêu thú đều là Lôi thuộc tính, cái khác thuộc tính cũng không biết, tỷ như này song đầu Yêu Lang yêu đan chính là Hỏa thuộc tính, như vậy yêu đan đối với tu luyện Lôi Đình Chi Lực Tôn Triết mà nói, giá trị tự nhiên muốn hạ thấp một chút.

Lấy ra yêu đan sau đó, Tôn Triết lại từ song đầu Yêu Lang trên người lấy xuống một chút tương đối trân quý vật liệu, tỷ như kia hắc quang lông lạnh da sói, vô cùng sắc bén nanh sói, những thứ này tuyệt đối đều là thượng đẳng vật liệu, Tôn Triết tự nhiên không thể lãng phí, mặt khác Tôn Triết còn chặt xuống hai cái cườm trắng lang chân, dùng để nướng thịt làm thức ăn cũng là không tệ lựa chọn.

Làm xong hết thảy sau đó, Tôn Triết cũng không có lưu lại quá lâu, lập tức hướng phía xa xa thật nhanh thoái lui.

Mới vừa rồi làm ra lớn như vậy động tĩnh, hơn nữa nơi này nồng như vậy um tùm mùi tanh, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều yêu thú đến đây tìm kiếm. Song đầu Yêu Lang tập kích đã để cho hắn rõ ràng biết được này Mang Sơn Bí Cảnh cũng không phải là cái gì tiên gia chốn, cảnh sắc mỹ lệ bên trong ấy mà cất giấu rất nhiều trí mạng nguy hiểm.

Hai canh giờ sau đó, Tôn Triết rốt cuộc tìm được thích hợp bế quan tiến giai địa phương, đây là một rất nhỏ hẹp sơn động, ở vào một cái vắng vẻ khe núi giáp ranh, cửa sơn động nơi che kín quanh hỗn loạn loạn nhánh cây mây con, nếu không phải cẩn thận kiểm tra, một người cẩn bản sẽ không phát hiện như vậy một cái sơn động, nếu không phải tận mắt gặp một con thỏ hoang xông vào sơn động, Tôn Triết cũng sẽ đem nó bỏ qua.

Cẩn thận vào sơn động sau đó, Tôn Triết trực tiếp ở cửa động chặn lại một khối to lớn tảng đá, đem cả cửa động hoàn toàn phong kín, nếu như không phải là chính hắn theo trong sơn động đem đá lớn dời đi, cho dù là một hai giai yêu thú cũng không có thể từ ngoài động đẩy ra đá lớn, điều này cũng cơ bản bảo đảm hắn bế quan thời điểm an toàn, nếu quả thật đến một con chịu được mạnh hơn Lôi Tôn người cấp ba yêu thú, hẳn cũng chỉ hảo chấp nhận.

Làm xong những thứ này chuẩn bị công tác sau đó, Tôn Triết liền khoanh chân ngồi ở trong sơn động một khối đá phiến trên, vào giờ phút này hắn cũng có chút mệt mỏi, mới vừa rồi cùng nhau đi tới cũng không phải là an toàn vô sự, dọc đường ấy mà gặp gỡ hai con yêu thú, mặc dù cũng chỉ có cấp một, nhưng ở Bí Cảnh nồng đậm linh khí bồi dưỡng dưới, ấy mà so bên ngoài phổ thông cấp một yêu thú muốn mạnh hơn rất nhiều, giết chết chúng nó cũng phí hẳn không ít khí lực.

Hai tay đặt ngang ở hai đầu gối phía trên, hai mắt khép hờ, ở Huyền Lôi Tông cao nhất công pháp Kinh Lôi Quyết vận chuyển dưới, thiên địa linh khí lấy cực nhanh tốc độ hướng hắn chỗ ở vị trí hội tụ đến, mà ở lôi đình thân thể gia tăng dưới, linh khí bị ẩn chứa Lôi Đình Chi Lực càng thêm cơ hồ đạt tới mức thường có thể thấy được trình độ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong đan điền cạn kiệt khô khốc Lôi linh lực chậm rãi dồi dào lại, trong đầu tinh thần lực ấy mà dần dần được khôi phục, tâm không ràng buộc dưới, này tốc độ khôi phục đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Ngắn ngủi mấy cái canh giờ đi qua, khoanh chân mà ngồi Tôn Triết chậm rãi mở mắt ra, lưỡng đạo tinh mang chợt lóe rồi biến mất, khóe miệng cũng không tự giác giương một đạo tự tin độ cong, chiến đấu quả nhiên là nhanh nhất phát triển đường tắt, không nghĩ tới vài trận chiến vậy mà để cho hắn tu vi lần nữa tiến, bây giờ hắn đã đạt tới Lôi Giả đỉnh phong trong đỉnh phong, hiện tại coi như là chính hắn cố ý áp chế, cũng nhất định phải tiến giai.

Lôi Sư này cảnh giới, đã chạm được đến tay!

Không do dự, Tôn Triết trực tiếp ở Không Linh Giới Chi bên trên nhẹ nhàng một chút, một cái bạch sắc bình ngọc liền xuất hiện ở hắn trên tay phải, nắp bình mở ra, một cỗ nồng đậm vô cùng mùi thuốc này vị liền tràn ngập cả sơn động, nếu không phải cửa động được đóng, như vậy mùi thuốc nồng nặc này vị truyền đi, không biết lại hấp dẫn bấy nhiêu yêu thú đến đây.

Ngọc này trong bình sở trang chính là kia một khóa trân quý vô cùng Dung Linh Đan, Dung Linh, Dung Linh, chính là dung hóa linh khí, linh khí hoá lỏng này dùng, có thể gia tăng thật lớn Tu Giả tiến giai Lôi Sư tỷ lệ thành công, ở đề giai Tu Giả bên trong, này Dung Linh Đan tuyệt đối là hữu giới vô thị tồn tại, có thể đưa đến vô số đề giai Tu Giả dòn ngó.

Tôn Triết tu luyện Lôi thiên phú có thể coi như là kinh thể hãi tục, hơn nữa hẳn hiện tại vượt xa Lôi Giả cảnh giới, tiến giai Lôi Sư tỷ lệ thành công cơ hồ đạt tới tám phần cao, chứ xem thường này tám phần, một người có thể có năm phần tỷ lệ thành công đã coi như là thiên phú dị bẩm, nhưng tám phần hẳn nhưng cũng không hài lòng, đến bây giờ cộng thêm này một khóa Dung Linh Đan, tỷ lệ thành công còn lại là trăm phần trăm!

Trải qua hơn một canh giờ khôi phục, Tôn Triết lúc này trạng thái đã sớm đạt tới đỉnh phong, không có nửa phần không muốn hay là do dự, tay trái một tấc, trong tay Dung Linh Đan cứ như vậy bỏ vào trong miệng.

Dung Linh Đan không hổ là rất khó luyện chế thượng đẳng linh dược, vào miệng tan đi, thoáng qua trong lúc đó, một cỗ xanh biếc năng lượng lập tức từ bên trong đan dược chuyển hóa mà ra, cỗ năng lượng này vừa xuất hiện, tức khắc hướng phía trong cơ thể chung quanh kinh mạch trút xông mà đến, liền, Tôn Triết chung quanh kinh mạch đều bị xanh biếc năng lượng trút đầy.

Nhưng mà cỗ năng lượng này lại cũng không phải là vẫn dừng lại ở chung quanh trong kinh mạch, chúng nó luôn luôn tại càng không ngừng chuyển động, đi qua từng cái kinh mạch, cuối cùng lại hội tụ thành một cỗ, hợp ở một chỗ xông thẳng đến Tôn Triết chứa đựng Lôi linh lực đan điền xông tới, không có nửa điểm sợ hãi, xanh biếc năng lượng giống như một con xanh biếc cự long, mãnh liệt cường thế xuất hướng dần dần muốn hoá lỏng Lôi linh lực bên trong.

Lôi linh lực chính là từ Lôi Đình Chi Lực chuyển hóa mà ra, vốn cuồng bạo vô cùng, như thế nào có thể mặc cho vừa mới đến xanh biếc năng lượng định đoạt, ở xanh biếc năng lượng vọt tới trong nháy mắt, nó không chỉ có không có chút nào lui bước, ngược lại triển khai thể công, không chút nào yếu thế xông về này cỗ ngoại lai xanh biếc năng lượng, muốn đem nó cắn nuốt không còn.

Đến lúc này, Tôn Triết trong đầu tinh thần lực cũng trong nháy mắt phát động rộng đến, giống như một đã sớm bố trí thật to lưới, hướng phía hai luồng năng lượng bao phủ mà đi!

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Chân chính Lôi Tu

Tôn Triết tinh thần lực ở cùng giai bên trong tuyệt đối là siêu quần bạt tụy tồn tại, khổng lồ tinh thần lực phủ xuống dưới, hai luồng năng lượng tranh đấu liên lâm vào đỉnh trệ, mà nhân cơ hội này, Tôn Triết tức khắc khống chế trạng thái khí Lôi linh lực hướng trạng thái lỏng mà chuyển hóa.

Lôi Đình Chi Lực vốn là giữa thiên địa chí cường đến hung bạo năng lượng, cho dù là từ Tôn Triết luyện hóa mà thành, cũng không có vì vậy mà cam chịu nhượng bộ Tôn Triết định đoạt, ở Tôn Triết tinh thần lực dưới sự khống chế lại vẫn kịch liệt phản kháng đến, chút nào không muốn vì vậy ngưng hóa thành trạng thái lỏng, ngược lại lẫn nhau trong lúc đó dần dần kéo ra khoảng cách.

Đối mặt với xanh biếc năng lượng cùng tinh thần lực đồng thời áp bách, kia cuồng bạo Lôi linh lực không sợ chút nào, hai bên trong lúc đó vậy mà triển khai đánh giằng co.

Nhắm chặt hai mắt hơi lay động, giọt mồ hôi như hạt đậu từ trên trán chậm rãi chảy xuống, xẹt qua gương mặt, thấm vào khô khốc đôi môi, Tôn Triết sắc mặt cũng không phải là quá tốt, thậm chí có chút tái nhợt.

Trong cơ thể vốn chính là một người yếu ớt nhất địa phương, có rất ít người có thể đối với mình trong cơ thể làm được cực hảo phòng ngự, mà phát sinh ở trong cơ thể chiến đấu cũng xa xa so bên ngoài chiến đấu nguy hiểm, hơi có vô ý chính là bị thương nặng nổ tan xác kết cục, mà bây giờ Tôn Triết sở muốn tiến hành linh lực hoá lỏng chính là phát sinh ở thân thể bên trong, hơn nữa còn là tồn trữ năng lượng đan điền.

Mặc dù muốn khẳng định mình có thể đem bên trong đan điền Lôi linh lực hoàn toàn hoá lỏng, nhưng mà trong quá trình khó khăn cùng nguy hiểm vẫn là Tôn Triết sinh ra nẩy phần lo nghĩ, vào giờ phút này, hẳn cũng thật sự hiểu tại sao nhiều như vậy Tu Giả không thể tiến giai trở thành Lôi Sư, này tiến giai

quá trình tuyệt đối không phải là dốc lòng có thể hoàn thành.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bất tri bất giác, bất tỉnh ám thiên vô ích dần dần trở nên tối đi, mà trong bóng tối lại ngênh đón quang minh, một ngày một đêm thời gian cứ như vậy im ắng mà đi qua.

Không biết lúc nào thì, một tia trạng thái khí Lôi linh lực muốn ngưng hóa thành chất lỏng màu tím, có một tí Lôi linh lực hoá lỏng, sau nhiệm vụ liền hảo tổ, tại đây một chút trạng thái lỏng Lôi linh lực phụ trợ dưới, càng ngày càng nhiều trạng thái khí Lôi linh lực chuyển hóa thành công chất lỏng trạng thái, liền kế tiếp chính là đơn giản đến nhàm chán quá trình.

Mà Tôn Triết cũng tựa hồ không biết một môi tái diễn đồng dạng quá trình, phảng phất một máy không biết dừng máy mọc tự như, ở hần cổ gấu dưới, càng ngày càng nhiều Lôi linh lực hóa thành trạng thái lỏng, trở thành chân chính Lôi linh lực, bên trong đan điền cũng xuất hiện một cái hoàn toàn do Lôi linh lực tạo thành hồ nước, hồ nước bên trong đều là trạng thái lỏng Lôi linh lực.

Rầm rầm oanh

Ở cuối cùng một chút trạng thái khí Lôi linh lực hóa thành trạng thái lỏng thời điểm, Tôn Triết trong đầu bỗng nhiên vang lên vô tận tiếng sấm thanh âm, phảng phất có vô số đạo lôi đình ở trong đầu cùng kêu lên nổ vang tự như, chứa đựng tinh thần lực Tinh Thần Hải cũng ở đây oanh lôi vang trong nhanh chóng mở rộng ra, vẫn không ngừng hướng bên cạnh lan rộng, trước kia vẫn ở vào xám xịt trạng thái tinh thần lĩnh vực nhanh chóng biến chuyển thành công từ sắc Tinh Thần Hải.

Đến Tôn Triết cả người cũng bị tức khắc vô số từ sắc quang mang vây quanh đến, rốt cuộc không thấy được thân hình hần, xa xa nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy một cái to lớn từ sắc quang đoàn đáp son động bên trong, bốn phía bao quanh kinh người từ sắc điện hồ, phảng phất lần nữa trở thành một đạo từ sắc thiên lôi.

Tôn Triết lúc này tâm thần hoàn toàn đắm chìm ở trong cơ thể, hần lập tức rõ ràng cảm giác được thân thể biến hóa, đan điền này nội khí trạng thái Lôi linh lực trong nháy mắt toàn bộ hoá lỏng, nơi đan điền tạo thành tự như nhỏ hình tròn trạng thái lỏng Lôi linh lực hồ nước, Lôi linh lực tổng thể thể tích mặc dù nhỏ nhiều, nhưng mà mỗi một phần thể tích bên trong ẩn chứa Lôi linh lực lượng lại nhiều gấp mười lần, trong đó năng lực chống đỡ cũng vượt qua xa trước kia.

Đến Tinh Thần Hải cũng sinh trưởng mở rộng gần bốn lần này, tinh thần lực cũng theo đó tăng cường gần bốn lần, gia tăng bốn lần là cái gì khái niệm, nói cách khác nếu như trước kia Tôn Triết tinh thần lực có thể nói tự như cân nặng nề vật mà nói, hiện tại muốn có thể nói gần 5 cân vật nặng, hai người chênh lệch cực lớn.

Nhưng mà Tôn Triết lại phát hiện chính mình biến hóa không chỉ có giới hạn với Lôi linh lực cùng tinh thần lực tăng cường, ở từ sắc lôi đình vây quanh thân thể hần thời điểm, thân thể hần tổ chất cũng nhanh chóng tăng lên, vô luận là lực lượng thân thể hay là thân thể nhanh nhẹn tính đều hướng về phía trước kéo lên tự như đại tiết, thân thể bên trong ẩn chứa sinh mệnh tiềm năng càng thêm cường đại nhiều.

Mà ở Tôn Triết thân thể nhanh chóng biến hóa thời điểm, son động ở ngoài cũng hiện ra rõ ràng thiên địa dị tượng, nguyên bản tinh không vạn lí bầu trời sắc thái bỗng nhiên lâm vào biến đổi, vô số mây đen u ám lộ ra đến, trong nháy mắt liền che kín cả bầu trời, thuận theo từng trận oanh lôi thanh âm vang dội thiên địa, từng đạo từ sắc lôi quang tại thiên không bên trong thoáng hiện, tiếng sấm điện thiểm, vô tận lôi uy tràn ngập cả thiên địa, cơ hồ cả Mang Sơn Bí Cảnh đều bao phủ tại đây lôi áp dưới.

"Rống "

Tại đây hiển hách lôi uy dưới, nhiều cường hãn yêu thú đều ra khỏi chính mình sào huyết, không cam lòng hướng phía bầu trời gầm nhẹ lên, tựa hồ đang chống cự này lôi đình oai, nhưng mà dám lên tiếng phản kháng không có chỗ nào mà không phải là thực lực mạnh mẽ siêu cấp yêu thú, Bí Cảnh bên trong lại có nhiều hơn yêu thú thật sâu thấp xuống chính mình đầu, bỏ lỏm ngổm trên mặt đất, yêu dị con người bên trong tất cả đều là vẻ sợ hãi.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra "

Đang các nơi lưng giết yêu thú hay là sưu tầm linh dược sáu tông thiếu niên cường giả cũng đều không tự chủ được lâm vào chấn động, trên tay động tác cũng dừng lại, trong mắt đều là lộ ra khó nén kinh hãi, bọn họ tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh bất quá mới vừa nhất ngày mà thôi, Bí Cảnh bên trong lại xuất hiện như vậy dị tượng, để cho bọn họ không thể không sinh ra những ý nghĩ khác.

Có lẽ, này Bí Cảnh thật không phải chính mình trước kia nghĩ đơn giản như vậy. Lần đầu tiên, bọn họ cao ngạo trong lòng đối này Mang Sơn Bí Cảnh sinh ra một chút cảnh giác, mà này một chút cảnh giác lại cứu vãn không ít tánh mạng.

Vào giờ phút này, kia số lượng không nhiều lắm ở Bí Cảnh các nơi bé quan tiền giai đỉnh phong cường giả cũng đều mở hai mắt ra, trong con người cũng là hiện ra một chút hiếm thấy kinh hãi, bọn họ hiện tại tinh thần lực mặc dù không thể đủ minh xét trong thiên địa hết thảy, cũng không có thể hiểu rõ cả Bí Cảnh bên trong tình huống, nhưng mà lúc này đang đứng ở tiền giai trong quá trình, tâm hồn dung với thiên địa, mơ mơ hồ hồ lại phảng phất có một chút lơ mơ hiểu ra, bầu trời này bên trong vô tận lôi đình xuất hiện tựa hồ là có người tiền giai thành công dấu hiệu

Thiên địa này dị tượng xuất hiện nhanh, biến mất càng nhanh, kia khắp bầu trời lôi đình trong nháy mắt liền biến mất vô ảnh vô tung, tốc độ nhanh căn bản không có cho mọi người phản ứng thời gian, trên bầu trời lại lần nữa trở lại trước kia trạng thái, nếu không phải trong lòng một màn kia kinh hãi chưa biến mất, tất cả mọi người cho rằng đây là chính mình ảo giác, phảng phất mới vừa rồi cái gì cũng không có phát sinh một dạng.

Mà hết thảy này Tôn Triết lại cũng không biết, tại thiên không bên trong lôi đình tiêu tán một khắc kia, hần bên ngoài thân bao phủ từ sắc lôi quang cũng đồng thời biến mất không thấy, thân hình hần lại lần nữa hiện rõ ở trong son động, ngay cả trắng muốt xiêm áo cũng không có hư hại nửa điểm.

Ngay sau đó, nhắm chặt hai mắt đột nhiên mở to, lưỡng đạo kinh người từ mang nõ tung ra, giống như thần quang một dạng, vậy mà thẳng tắp tiếp cận bắn ra vài thước xa, xa xa nhìn lại, cực kỳ kinh người.

"Rốt cục thành công "

Tôn Triết chậm rãi đứng lên, không thêm để ý chút nào đuổi thân một cái tứ chỉ, một trận thanh thúy khớp xương hoạt động thanh âm vang lên, cảm nhận được thân thể gân cốt bên trong ẩn chứa mệnh môn năng lực, Tôn Triết trong mắt không khỏi hiện ra một chút hưng phấn.

Tay trái duỗi một cái, năm ngón tay phía trên rõ ràng xuất hiện năm đạo tử sắc điện hồ, giống như năm đạo tử sắc sợi chỉ mảnh, tiếp nối ở một chỗ, tia tử sắc phía trên càng thêm lóe ra nhờ nhẹ điện quang, một cỗ khí tức kinh người theo này nhỏ bé tia tử sắc bên trong truyền ra, chút nào không thua gì trước kia toàn lực thi triển tử sắc đao quang, hơn nữa, bạo liệt khí tức càng đậm ba phần.

Nhìn mình tay trái, Tôn Triết ánh mắt đột nhiên ngưng trọng, năm ngón tay bỗng nhiên một dạng, tử sắc ánh sáng bên trên liền từ mang đại phóng, từng đạo tử sắc năng lượng trong nháy mắt xuất hiện hướng lòng bàn tay, một cái trứng gà tả hữu tử sắc quang cầu lập tức ở lòng bàn tay hiện ra ra, một cỗ kinh người khí tức cuồng bạo từ lõi cầu phía trên bộc phát ra, nếu như là ném vào trong sơn động, cả sơn động tuyệt đối sẽ ngay tức khắc sụp đổ.

"Trở thành Lôi Sư mới coi như là thật sự bước vào chân chính Lôi Tu Chi Đạo, lời ấy quả nhiên không sai" tay trái nhẹ nhàng nắm chặt, tử sắc lõi cầu đột nhiên biến mất, không có nửa điểm không lưu loát gian nan cảm giác, chỉ có không khí còn lưu lại nhàn nhạt bạo liệt khí tức chứng tỏ mới vừa một chiêu kia bất phàm.

Chỉ có trở thành Lôi Sư mới có thể ngưng hóa thật sự Lôi linh lực, thi triển ra vũ kỹ mới có thể thật sự mang vào Lôi Đình Chi Lực, mà chỉ có giờ tay nhắc chân trong lúc đó có lõi đình khí tức, thi triển ra Lôi Đình Thân Thông, như vậy mới coi như là thật sự Lôi Tu.

Mà ngày hôm nay, lúc này, Tôn Triết mới coi như là thật sự bước vào Lôi Tu Chi Đạo!

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Rừng rậm chỗ sâu gầm thét

Vào lúc giữa trưa, cảnh sắc tươi đẹp chiếu xuống, xuyên thấu qua một mảnh kia phiến lá cây trong lúc đó thật nhỏ kẽ hở, vô số đạo chói mắt ánh dương quang chiếu vào trong rừng núi, cho dù là này bí ẩn khe núi cũng bị chiếu sáng đường đường một mảnh, không có nửa điểm lạnh lẽo tối tăm cảm giác.

Khe núi bên trong một đại thụ phía dưới, rõ ràng ngồi một kính trang đã phần nam tử trẻ tuổi, chính là bế quan ra Tôn Triết, hắn cực kỳ tùy ý ngồi ở một đoạn thô ráp gốc cây cổ thụ bên trên, hai chân xếp bằng, thần sắc phi thường thoải mái tự nhiên, mà chuỗi này tinh thiết trường đao còn lại là nghiêng dựa vào thân thể bên trái, đưa tay có khả năng chạm vào.

Hắn thân thể phía trước một đồng lửa, một đồng củi khô làm thành một vòng tròn hình dáng, phía trên hỏa diễm thiêu đốt vô cùng mạnh, mà Tôn Triết hai tay còn lại là hợp nắm một xiên nướng thịt, đang xích hồng hỏa diễm phía trên không ngừng trở mặt.

Tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh trước, Tôn Triết Không Linh Giới Chỉ bên trong chỉ có chuẩn bị một chút lương khô, những thứ này ăn thịt cơ bản đều là ở Bí Cảnh bên trong săn giết yêu thú mà thu hoạch lấy, không nghĩ ngờ chút nào, những thứ này yêu thú trên người thịt so với phổ thông ăn thịt tốt hơn nhiều, không chỉ là vị tươi non, bắp thịt bên trong còn ẩn chứa nhiều năng lực, dù sao yêu thú đều là lấy thân thể cường hãn mà có tiếng, cơ hồ mỗi một khối bắp thịt bên trong đều bao hàm tinh thuần năng lực, Tôn Triết gần đây thân thể cường tráng nhiều, cũng cùng mỗi ngày đêm dùng những thứ này tinh thịt có phần quan hệ.

"Ha ha, gần đây này đốt nướng kỹ thuật ngược lại tăng lên không ít" nhìn trong tay miếng thịt dần dần thay đổi chín, Tôn Triết tự tiêu khiển cười khẽ lên.

Từ tiến vào này Bắc Mang Bí Cảnh ngày thứ nhất coi là, Tôn Triết muốn tại đây Bí Cảnh bên trong vượt qua hơn nửa tháng thời gian, bắt đầu bế quan tiến giai ước chừng dùng mà ba ngày thời gian, những thời gian khác cơ bản đều là ở sưu tầm linh dược cùng bí bảo bên trong trải qua, theo trong tay kia

phần bản đồ, Tôn Triết tìm kiếm không ít địa phương, thần binh bảo vật mặc dù không có tìm được, nhưng mà linh dược ngược lại thu hoạch không ít, dĩ nhiên, những thủ hộ đó linh dược yêu thú cũng đều không có ngoại lệ chết ở Tôn Triết trên tay.

Mà Tôn Triết bây giờ tu vi cũng đã không phải là mới vừa đi vào thời điểm có thể so với, ở tiền giai sau khi thành công, Tôn Triết cũng không có vì vậy dừng lại tu luyện, mà là thoáng cái lấy ra mười mấy bình bình lọ lọ, những thứ này bình bình lọ lọ bên trong đựng chính là tông môn ban cho tăng lên tu vi đan dược, mặc dù những đan dược này đều giá trị không rẻ, nhưng mà là tăng cường Huyền Lôi Tông đệ tử ở Bí Cảnh bên trong cạnh tranh năng lực, Phương Thiên Viên cũng không có chút nào keo kiệt.

Theo Tôn Triết phỏng đoán, cái khác tiến vào Bí Cảnh đệ tử hoặc nhiều hoặc ít cũng đều có một ít nhanh chóng tăng lên tu vi đan dược, đặc biệt là những thứ kia chân chính nồng cốt đệ tử, tông môn ban tặng cho tuyệt đối sẽ không ít hơn. Điều này cũng có tông môn thế lực có lợi, nếu không cũng sẽ không có nhiều người như vậy chen chúc ý nghĩ muốn đi vào những tông môn kia đại phái.

Tại đây mười mấy bình đan dược phụ trợ dưới, Tôn Triết tu vi một đường cuồng tiêu, mới vừa vào Lôi Sư này cảnh giới tu vi trực tiếp lên tới Nhị Tinh Lôi Sư đỉnh phong, đi qua mười mấy ngày lịch lãm sau, lại hiển nhiên đột phá Nhị Tinh Lôi Sư tường lũy, thành công trở thành một tên thực lực không tầm thường tam tinh Lôi Sư!

Hơn nữa bước vào Lôi Sư này cảnh giới sau, Tôn Triết đã muốn có thể thuận thực đem Lôi Đình Chi Lực dung nhập vào vũ kỹ bên trong, ở Lôi Đình Chi Lực gia tăng bên dưới, Tôn Triết sở nắm giữ vũ kỹ uy lực cơ hồ đều có gấp bội tăng lên, hơn nữa Tam Tinh Lôi Sư tu vi, sở gặp yêu thú cơ bản cũng không có bất kỳ may mắn thoát khỏi.

Bất quá, có một việc ngược lại để cho Tôn Triết có phần bất ngờ, đó chính là mười mấy ngày nay trong hắc vượt qua mười mấy sơn lĩnh vậy mà không có chạm mặt một người, này không chỉ là hắc Huyền Lôi Tông mặt khác chín người, ngay cả cái khác 5 Tông Nhân hắc cũng không có thấy được một.

"Chẳng lẽ này Bắc Mang Bí Cảnh đúng như này to lớn, hay là những người này "

Vừa nghĩ tới, vừa không ngừng xoay tròn trong tay miếng thịt, kèm theo kết kết chích nướng tiếng vang, một chút xú kim hoàng sắc mỡ viên cũng chậm rãi từ miếng thịt bên trên chảy ra, một cỗ nồng đậm mùi thơm khuếch tán ra, cho dù là Tôn Triết cũng không khỏi được có phần thấy thèm lên, bốn ba suốt một buổi sáng, bây giờ hắc đã sớm là đói bụng không chịu nổi.

"Hảo!"

Khịt khịt mũi, Tôn Triết rốt cuộc lười phải đợi thêm, không chút khách khí trực tiếp lấy tay kéo xuống đi, từng ngụm lớn ăn đi, vàng ánh quần áo dính dầu mỡ dính đầy môi, Tôn Triết cũng không có lưu tâm, tại đây sơn lâm hoang dã cũng không cần lưu tâm cái gì hình tượng.

Nhưng vào lúc này, khoảng đất tựa hồ hơi chấn động một cái, ăn giữa lúc Tôn Triết sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, cả người đột nhiên đứng đi, bên cạnh trường đao trong nháy mắt vào tay, híp lại trong hai mắt tức khắc nổ tung ra hải nhân tinh mang.

"Rống "

Một tiếng đình tai nhức óc kinh thiên gầm thét từ đằng xa sơn lâm bên trong truyền tới, theo này to lớn tiếng vang truyền rộng, Tôn Triết nơi cả tòa sơn cốc đều khẽ chấn động theo, kèm thêm vô số hoa cỏ cây cối đều nhẹ run rẩy theo, ngay cả Tôn Triết chính mình, cũng đều không tự chủ được hơi thoáng một cái.

Mà đang ở lúc này, liên miên bất quyết gầm thét thanh âm từ núi non bên trong vang lên, từng đạo bóng đen từ núi non các nơi đột nhiên nhảy lên mà ra, nhìn kỹ lại, này từng đạo bóng đen rõ ràng là từng con từng con hung tàn vô cùng yêu thú, chúng nó đều tháo chạy chính mình sào huyệt, từng cái một hướng phía thanh âm nguồn gốc địa phương gầm nhẹ theo, phảng phất là đang đáp lại này cự đại tiếng gầm giữ một dạng.

Thấy trước mắt này kinh người một màn, cho dù thời gian qua lãnh tĩnh Tôn Triết không khỏi biến sắc, thế này mới phát hiện vùng núi này bên trong lại vẫn cất giấu nhiều như vậy yêu thú, trong đó càng thêm không thiếu cấp hai đỉnh phong tồn tại, đây chính là có thể so Thất Tinh Lôi Sư cường hãn mãnh thú a, cho dù là hiện tại Tôn Triết chống lại, cũng là tuyệt đối thua nhiều thắng ít cục diện.

"Đây rốt cuộc là thứ gì?"

Khẽ lau đi bên miệng quần áo dính dầu mỡ, cầm chuôi đao tay trái không tự chủ hơi nắm chặt, Tôn Triết ánh mắt không khỏi hướng kia sơn lâm thâm sâu nhìn sang, thâm thúy trong ánh mắt thoáng qua một chút nghi ngờ.

Bí Cảnh Tam Tầng, mặc dù Tôn Triết hiện tại vị trí tầng thứ nhất nguy hiểm tương đối hơi ít, nhưng mà đây cũng chỉ là tương đối mà thôi, Bí Cảnh chính là Bí Cảnh, nó nguy hiểm vĩnh viễn không thể dự đoán.

Chính là tại đây tầng thứ nhất, vẫn như cũ có thật nhiều địa phương là không thể bước vào, tỷ như, này rừng rậm chỗ sâu, gầm thét thanh âm truyền đến địa phương. Theo trước kia tiến vào đệ tử kể lại, này địa phương mai táng vô số thiếu niên hào kiệt thi thể, cho dù là mạnh mẽ đem tu vi tăng lên tới Thất Tinh Lôi Sư cao thủ cũng có người chôn xương trong đó.

Nghe này trải qua hồi lâu không ngừng tiếng gầm gừ, Tôn Triết ánh mắt lộ ra hi hữu do dự vẻ, thật ra thì lấy trước mắt hắc thực lực ở chỗ này tiếp tục tìm kiếm vừa đúng thích hợp, nếu như là vận khí tốt, nói không chừng là có thể đụng phải một hai món thần binh linh bảo, mà tiến vào rừng rậm chỗ sâu chỉ sợ cũng không có như vậy bảo đảm, có khả năng đồng dạng, nếu như là tiến vào rừng rậm chỗ sâu, thu hoạch bảo vật cơ hội tự nhiên lớn hơn nhiều, thực lực để thắng tự nhiên trên diện rộng tăng lên, cũng phù hợp hắc tiến vào nơi này hạ mục.

Nguy hiểm cùng tiền lời luôn ti lệ thuận, có bao nhiêu nguy hiểm thì có bấy nhiêu thu hoạch, cỏi đời này cho tới bây giờ cũng chưa có chân chính không làm mà hưởng sự tình.

"Rống" tiếng gầm gừ lần nữa vang lên, nhưng này một tiếng lại rõ ràng so với bắt đầu yếu nhược không ít, gầm thét bên trong càng thêm pha lẫn một tia vẻ lo lắng.

"Thôi, do dự lưỡng lự lại há có thể đạt được thành tựu!"

Trong lòng nhất quyết, Tôn Triết lần nữa cầm trong tay trường đao lưng đeo ở phía sau lưng phía trên, vung tay phải lên, bùng cháy đồng lửa lập tức bị dập tắt, chỉ thấy thân hình hắn chuyển một cái, trong nháy mắt liền biến mất ở tại chỗ, nhìn kỹ lại, liền thấy một đạo thân ảnh màu trắng đang trong rừng núi lúc nhanh chóng thời điểm hiện ra hướng phía rừng rậm chỗ sâu chạy điên cuồng, mà đoạn đường này chạy đi, vậy mà không có một con yêu thú có thể phát hiện hắn tồn tại.

Mấy bạn vote 9-10 điểm giúp mình nha :p

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ngư Ông

Bắc Mang Bí Cảnh tầng thứ nhất phía Nam có một nơi rất lớn thác nước, thác nước hai bên đều là cực kỳ hiểm trở ngọn núi, rậm rạp u tối sơn lâm đem này thác nước vây quanh theo, mà này thác nước vừa vận từ hai sơn trong lúc đó chảy xuôi xuống, thiên mẽ chi cao lưu tuyến phẳng phát đến từ phía chân trời, bọt nước văng khắp nơi nước chảy giống như Cửu Thiên Ngân Hà, mọi người thấy tình cảnh này, cũng sẽ không tự chủ được sinh ra một loại tâm nghi thích mắt cảm giác.

Mà ở này thác nước đang phía dưới là một phạm vi chừng mười trượng tả hữu hồ nước, xanh thăm bầu trời chiếu rọi bên dưới, trong suốt nước hồ cũng bày biện ra một loại lam nhạt đáng vẽ, liếc nhìn lại căn bản nhìn không thấy đáy, hơn nữa nước hồ phía trên lơ lửng từng mảnh lục bình lá cây, vô căn cứ tăng thêm mấy phần tự nhiên vẻ đẹp.

Mà bây giờ này hồ nước phía trên lại cũng không phải là giống như thường ngày một yên tĩnh, hai con hình thể cự đại yêu thú đang mắt nhìn chăm chăm giằng co.

Bên trái chính là một con ước chừng mười trượng dài cự đại mãng xà, kia thủy dũng kích thước thân rắn giống như lục bình một trôi nổi ở trên mặt nước, bích lục đáng vẽ da thịt cùng nước hồ màu sắc cực kỳ tương tự, trôi nổi ở nước bên trên cơ hồ cũng cùng nước hồ hòa làm một thể, mà khúc khúc tròn tròn thân rắn quanh quẩn luôn một khoảng viên hình cung cũng hiện ra do vì kinh người, hai khóa cự đại đồng tử ở dưới ánh mặt trời cũng là phản xạ ra một loại quý dị lục mang.

Mà ở nó đối diện rõ ràng là vẫn toàn thân hỏa hồng cự đại phi cầm, cùng kia cự đại mãng xà so sánh với, này hỏa hồng phi cầm thân mình cũng nhỏ hơn nhiều, nhưng mà nó uy thế không chút nào kém, hai con bén nhọn lợi trào khê đập ở trên mặt nước, hỏa hồng lông vũ bên trên cũng phảng phất đốt hùng hực liệt hỏa, thật dài miệng duyên cũng là sắc bén dị thường, toàn thân cao thấp càng thêm tán mát ra một cỗ bạo liệt khí tức.

Núp ở hồ nước bên trên một khối tảng đá lớn phía sau, thấy này song song giằng co hai con yêu thú, Tôn Triết hắc sắc song không tự chủ được hơi co rụt lại, vẻ hoảng sợ này ở trong mắt của hắn chợt lóe rồi biến mất, hắn thế nào cũng không có nghĩ tới đây cự đại tiếng gầm gừ hẳn là từ nơi này hai con yêu thú truyền tới.

Vô luận là này to lớn mãng xà hay là này xích hồng sắc chim to, Tôn Triết đều không xa lạ, ở tông môn điển tịch bên trong hắn đều thấy qua liên quan giới thiệu.

Kia to lớn mãng xà chính là Thủy thuộc tính cấp ba yêu thú Huyền Thủy Độc Mãng, toàn thân cao thấp kịch độc vô cùng, một cấp ba yêu thú căn bản không dám trêu chọc vị này khủng bố tồn tại; mà kia hỏa hồng sắc đại điều còn lại là Hỏa thuộc tính cấp ba yêu thú Xích Viêm Dực Cầm, trời sanh nắm trong tay Xích Viêm Chi Hỏa, tính tình nóng nảy vô cùng, cũng danh xưng là là cấp ba yêu thú bên trong Vương Giả.

Này hai cái yêu thú đều là có thể so với nhân loại Lôi Tôn cường giả siêu cường yêu thú, hơn nữa này hai cái yêu thú còn đều là thiên phú dị bẩm ngoại

tộc, ở cấp ba yêu thú bên trong đều cũng coi là đứng đầu tồn tại, cho dù là một Tứ Giai yêu thú cũng không nguyện dễ dàng trêu chọc chúng nó. Đáng tiếc, hai cái yêu thú nhất thủy nhất hỏa, trời sanh thuộc tính đối lập nhau đưa đến hai thú vẫn đối địch, mà bây giờ này đối địch quan hệ càng thêm bộc phát ra.

Vốn là như vậy hai cái yêu thú không nên sống ở Bí Cảnh tầng thứ nhất, phạm là sự tình đều có ngoại lệ, bây giờ hai cái yêu thú chiến đấu, cũng ở đây trong tầng thứ nhất tạo thành cực lớn oanh động.

Mặc dù không nghĩ tới gầm thét thanh âm đến từ này hai cái đỉnh cấp yêu thú, nhưng mà vào giờ phút này Tôn Triết nhưng không có nửa điểm ảo não hay là ân hận, trên mặt ngược lại tràn ngập nồng đậm vẻ mừng rỡ, hần liếc thấy ra bây giờ này hai cái yêu thú đã là nỗ lực hết đà, chiến đấu thời gian dài như vậy, bây giờ cũng đã đạt tới cực hạn, chỉ là ngại vì đối phương tồn tại, còn vẫn tận lực chịu đựng.

Cũng may nhờ hai thú thực lực cường đại, tại đây phụ cận khu vực uy danh quá mạnh, mới đưa đến cái khác yêu thú căn bản không dám đến đây làm loạn, nếu không lúc này hai thú hiện tại chỉ sợ cũng sẽ không như vậy an ổn, nhưng mà này cũng không nghi ngờ cho Tôn Triết một cơ hội tốt vô cùng.

"Dĩ nhiên là này hai cái cấp ba đỉnh phong yêu thú "

Liềm liềm môi có phần khô khốc, Tôn Triết khó tả trong lòng vẻ hưng phấn, mắt cũng không nháy một cái chăm chú nhìn phía trước, tay trái càng thêm cầm thật chặt chuôi này hắc sắc trường đao, một tia từ sắc Lôi linh lực từ thân đao phía trên nhàn nhạt tràn ra, một luồng thật nhỏ hồ quang ở lưỡi đao bên trên hơi lóe lên.

"Nếu sống bạng tranh nhau, vậy ta liền làm kia ngư ông đi "

Tôn Triết cũng không có lập tức xuất thủ, hần vẫn như cũ chờ, chờ một tốt nhất xuất thủ thời cơ.

Thật dài xà tín từ miệng rộng bên trong chậm rãi khạc ra, dài đến mấy tấc này trường xà tín bên trên tất cả đều là trắng như tuyết đáng vẻ, hai bích u con người chăm chú nhìn không xa địa phương già đối thủ, lóe ra kinh người băng hàn âm lãnh đáng vẻ, cho dù là giữa trưa cảnh sắc tươi đẹp chiếu xuống, cũng làm cho người không khỏi sinh ra mấy phần âm hàn ý.

Đột nhiên, Huyền Thủy Độc Mãng cự đại thân thể nhảy một cái đến, cự đại thân mình phảng phất hóa thành một đạo xanh biếc lưu quang, trong nháy mắt liền đánh về phía Xích Viêm Dực Cầm, há mồm liền khạc ra một đại đoàn xanh biếc nọc độc, nhất thời, một cổ nồng đậm tanh hôi khí khuếch tán ra, bốn phía một số lọt vào lan đến cỏ cây liền ở trong nháy mắt trở nên khô héo đi.

Nó đã muốn chịu đủ loại này dây dưa mơ hồ thời gian, nó quyết định lần này liền đem này lão tạp mao giải quyết xong, sau đó căn cước này lão tạp mao yêu đan, nhờ vào Hóa thuộc tính yêu đan phản kích hiệu quả, nói không chừng là có thể thoát cái tiền giai đến Tứ Giai.

Vừa nghĩ tới có hi vọng tiến giai đến cao cao tại thượng Tứ Giai, Huyền Thủy Độc Mãng nhất thời hưng phấn hơn, mặc dù cấp ba cùng Tứ Giai chỉ chênh lệch Nhất Giai, nhưng mà thực lực nhưng là khác nhau trời vực, vượt qua xa Nhị Giai cùng Tam Giai chênh lệch, trở thành Tứ Giai yêu thú sau, nói không chừng nó khi đó là có thể phá toái hư không, thoát đi này vây hãm nó vô số năm nhà tù.

Đối mặt với Huyền Thủy Cự Mãng đột nhiên tấn công, Xích Viêm Dực Cầm lại há có thể thúc thủ chịu trôi, tính nết nóng nảy toàn thân nó trên dưới lập tức đốt hừng hực liệt hỏa, cả thân mình hoảng hốt trong lúc đó tựa hồ trở thành một cự Đại Hỏa Cầu, hai cánh ra sức một cái, không khí chung quanh tựa hồ cũng bùng cháy theo, xích hồng sắc hai móng cũng hóa thành hai luồng hỏa diễm, trong nháy mắt liền hướng Huyền Thủy Độc Mãng trào đến.

Tôn Triết trước kia chưa từng có gặp qua Tam Giai yêu thú, hai cái Tam Giai yêu thú chiến đấu càng thêm chưa từng thấy qua, đến bây giờ này Huyền Thủy Độc Mãng cùng Xích Viêm Dực Cầm hai cái Tam Giai đỉnh phong yêu thú tranh nhau hiển hách uy thế lại sâu sâu in dấu trong lòng hần, cũng làm cho hần thật sự hiểu Tam Giai đỉnh cấp yêu thú cường đại.

Rầm rầm oanh

Đỉnh tai nhức óc tiếng nổ vang ở hồ nước trên không vang lên, cả hồ nước đều nổ tung ra theo, cho dù là chảy xuôi không dứt thác nước đều xuất hiện mấy trượng dài đứt gãy địa tầng, bốn phía cỏ dại cây cối không khỏi là phá hủy một dạng toàn bộ, khắp bầu trời đều là xích viêm nóng rực hỏa diễm cùng vô biên xanh biếc hơi nước, nước biếc, hồng hỏa hỗn hợp ở một chỗ, càng thêm giống như đổ dầu vào lửa, phạm vi chừng mười trượng trong vòng đều là một mảnh phế tích.

Đền này bạo vang lên thanh âm càng thêm ở trong phía Nam núi non vang vọng ra, thật lâu không thể dừng lại, phạm vi vài dặm đất chưa chạy trốn yêu thú cũng chịu không nổi nữa này hiển hách uy áp, một đám diên cuồng chạy thực nặng đi, hình như là tạo thành một trận yêu thú bạo động triều dâng.

Bụi mù còn chưa tán đi, hai cái đầu sỏ gây nên thân mình rối cực chậm rãi đáp xuống, vào giờ phút này, chúng nó cũng rốt cực đã gần như kiệt lực trình độ.

Huyền Thủy Độc Mãng khắp người đều là thể thâm không nở nhìn bóng vết thương, cho dù cự đại đầu cũng bị Xích Viêm Dực Cầm lấy ra mười lỗ máu, bích u thâm thối hai mắt cũng phỉm xám trắng đáng vẻ, trắng như tuyết xà tín không ngừng thân ớn, dồn dập thở hỗn hển.

Đến cùng này so sánh với, Xích Viêm Dực Cầm nhưng cũng không tốt hơn chỗ nào, nguyên bản thân tuần hoa lệ lông vũ bị kia xanh biếc nọc độc ăn mòn đến không còn hình dáng, khắp người đều là cháy sém tổn thương, trên người càng thêm cháy xuôi đỏ tươi huyết dịch, tí tách nhỏ xuống ở mặt nước phía trên, nhuộm đỏ một mảnh.

"Chính là cái này thời điểm!"

Trong hai mắt lệ mang bắn ra, Tôn Triết thần kinh lâm vào một dạng kéo căng, hai chân đạp một cái khoảng đất, tay trái trường đao trong nháy mắt xuất thủ, cả người giống như một đạo thiểm điện trực tiếp xông ra.

Đây chính là Tôn Triết chờ đợi hồi lâu thời cơ!

Mà ngay tại lúc này, Tôn Triết đối diện vách đá phía trên rồi lại có một đạo bóng đen thiểm điện bắn ra ra, tốc độ nhanh vậy mà chút nào không thua gì Tôn Triết, trong nháy mắt liền vọt tới kia hai cái yêu thú trước người, cầm trong tay một cây hắc sắc trường thương, mục tiêu nhắm thẳng vào kia hai cái yêu thú.

Hạc bạng tranh nhau, ngư ông vậy mà không chỉ một người!

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Quả quyết sát phạt

Nhìn đến này bỗng nhiên lóe ra thanh y nam tử, Tôn Triết nhất thời lâm vào sững sốt, thần sắc bên trong xuất hiện trong nháy mắt ngốc trệ, hần vạn lần không ngờ vẫn còn có một người cùng hần, cũng ẩn núp đảm nhiệm cuối cùng này ngư ông, đến kia thanh y nam tử rõ ràng cũng không có ngờ tới Tôn Triết lại đột nhiên xuất hiện, trên tay liên quán động tác cũng cực kỳ ngăn ngừ dừng lại một chút.

Có khả năng hai người phản ứng vậy mà đồng dạng mau lẹ vô cùng, trong nháy mắt liền phản ứng kịp, không chút do dự xông về chính mình gần nhất con yêu thú kia, Tam Giai yêu thú cường hãn thực lực bọn họ mới vừa rồi cũng đã rõ ràng thấy, nếu để cho này hai cái yêu thú suyền qua khí đi, bọn họ đừng nói là làm ngư ông, hai người tánh mạng sợ rằng đều phải ở tại chỗ này.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, thật ra thì cả quá trình bất quá là trong nháy mắt sự tình thôi.

Tôn Triết trong mắt tàn khốc bất biến, thân mình chuyển một cái, mấy lần nhanh chóng xê dịch dời sau, trong nháy mắt liền trực tiếp xuất hiện ở kia Xích Viêm Dực Cầm bên người, hai tay cầm chặt trường đao, xẹt qua một đạo quỹ dị độ cong, mang theo hiên hách phá không lời rít gào, chém về phía kia Xích Viêm Dực Cầm cổ địa phương.

Xích Viêm Dực Cầm trong mắt vẻ hoảng sợ chợt lóe, đang chuẩn bị tránh né, hắc sắc đao phong cũng đã xuất hiện ở nó cổ phía trước, hắc mang chợt lóe rồi biến mất, đồ tươi huyết dịch trực tiếp tiêu bắn mà ra, mang theo một chút nồng đậm không cam lòng, Xích Viêm Dực Cầm kia cự đại thân mình cũng theo đó chậm rãi ngã xuống.

Cho dù ai cũng không nghĩ ra này thiên phú dị bẩm cường hãn yêu thú Xích Viêm Dực Cầm vậy mà chết ở Tôn Triết như vậy một con con Lôi Sư trên tay, này Xích Viêm Dực Cầm thực lực tuyệt đối coi như là Tam Giai yêu thú bên trong sở vênh, Tứ Giai yêu thú bên dưới ngang hàng tồn tại, cho dù ở thần bí Bắc Mang Bí Cảnh cũng có thể xưng bá một phương, nhưng thua bởi Tôn Triết trong tay, không thể không nói, Tôn Triết vận khí quả thật không tệ, hoặc là nói, này Xích Viêm Dực Cầm vận khí quả thật kém.

Chém chết này Xích Viêm Dực Cầm sau, Tôn Triết sắc mặt nhưng không có nửa điểm ung dung đáng vẻ, ngưng trọng ngược lại càng đậm ba phần, cả người lập tức hướng bên cạnh chợt lóe, mặt hướng phía sau, tay cầm trường đao hướng phía trước ra sức một chém.

"Keng"

Một tiếng kim thiết giao nhau vang lên, Tôn Triết cùng kia thanh y nam tử thân hình đồng thời về phía sau bay ngược mà đi, chẳng biết lúc nào, kia Huyền Thủy Độc Mãng tánh mạng cũng đã bị kia thanh y nam tử kết thúc.

Tôn Triết cùng này thanh y nam tử đều không phải là hòa nhã hạng người, này hai cái Tam Giai đỉnh cấp yêu thú yêu đan cùng thân thể đều là bảo vật vô giá, bọn họ đều đã sớm xem thành chính mình vật trong túi, tự nhiên sẽ không đem này trân quý vật uống phí phân cho đối phương một nửa, vì vậy, chém chết hai cái yêu thú sau, kế tiếp, chính là giữa hai người tranh đoạt!

"Ta biết ngươi Huyền Lô Tông đệ tử, nghĩ thuộc đều là quận Huyền Nguyên Tu Giả, ngươi bây giờ rồi đi, ta có thể tha cho ngươi một mạng!" Lãnh đạm thanh âm từ thanh y nam tử trong miệng chậm rãi truyền tới, nhưng mà thanh âm bên trong lại hiện ra một chút bức người ngạo ý, phảng phất là chuyện phải làm một dạng, cũng không phải kẻ khác không khuất phục.

Đến lúc này Tôn Triết mới chính thức thấy rõ này thanh y nam tử dung mạo, chính là kia Ngự Thú Tông ba người huynh đệ ruột thịt bên trong một người, chỉ là cụ thể hẳn là vai vế thứ mấy, Tôn Triết lại phân biệt không rõ.

Mặc dù nhận ra này thanh y nam tử thân phận, nhưng mà Tôn Triết trong mắt nhưng không có chút nào lòng khinh thị, này thanh y nam tử trong tay trường thương phía trên lóe sáng lên, trên mũi thương dừng động nhẹ hồ quang, đây chính là Lô linh lực phóng ra ngoài triển hiện, hẳn rõ ràng cũng đã bước vào Lô Sư này cảnh giới, hơn nữa tu vi mấy may kém, rõ ràng cũng có Tam Tinh Lô Sư tu vi.

Hơn nữa theo Triệu Ngang kể lại, huynh đệ bọn họ ba người đều là Ngự Thú Tông Tông chủ tự mình nuôi lớn, chính là Ngự Thú Tông chân chính nòng cốt đệ tử, tu hành vũ kỹ công pháp tuyệt đối bất phàm, cho dù mới vừa bước vào Tam Tinh Lô Sư này cảnh giới, thực lực của hẳn cũng tuyệt đối kém.

"Này hai cái yêu thú chính là chúng ta đồng thời phát hiện, chẳng lẽ Ngự Thú Tông đệ tử cũng như này ngang ngược?" Tôn Triết sắc mặt khó coi mở miệng vặn hỏi.

"Ha ha ngươi Huyền Lô Tông bắt quá một cái Tam Giai tông môn thôi, như thế nào có thể cùng ta Ngự Thú Tông đánh đồng, nói cho ngươi biết, hôm nay này hai cái yêu thú ta Trịnh Nhị muốn, ngươi nếu như tiếp tục dây dưa không rõ, đừng trách ta hạ thủ vô tình" khinh miệt liếc về phía Tôn Triết, Trịnh Nhị trong mắt lóe lên một luồng hàn mang, nếu không phải cố kỵ Tôn Triết cũng là Tam Tinh Lô Sư tu vi, hẳn mới lười phải nói lời vô ích.

Bất quá, Trịnh Nhị cũng không phải là liều lĩnh khinh thường người, đang nói chuyện thời điểm cũng chăm chú nhìn Tôn Triết phản ứng, nếu như là Tôn Triết tâm không cam lòng, hẳn tự nhiên cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Bất quá, Tôn Triết phản ứng lại ngoài Trịnh Nhị ngoài ý liệu, mặc dù sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng mà cuối cùng vẫn là lựa chọn nhẫn nhịn, cước bộ chậm rãi lui về phía sau đến, ngay cả cầm chặt trường đao tay trái cũng rời lỏng xuống.

"Phế vật cuối cùng chỉ là phế vật" nhìn Tôn Triết nhượng bộ, Trịnh Nhị trên mặt thoáng qua một chút rõ ràng khinh bỉ, liền không để ý tới nữa Tôn Triết, đảo mắt nhìn về phía trên đất hai cái yêu thú không lộ thi thể, trông mắt bên trong nhất thời nở rộ ra hưng phấn sắc thái, này hai cái yêu thú đều không phải là phổ thông yêu thú, trừ kia trân quý nhất yêu đan, toàn thân cao thấp tất cả đều là bảo bối, cho dù hẳn dùng không hết, mang về tông môn cũng tuyệt đối là một cái công lớn.

"Ngươi" ngay tại Trịnh Nhị lòng tràn đầy ảo tưởng thời điểm, một đạo thân ảnh màu trắng lại giống như thiểm điện gần hắn xông lại, rõ ràng chính là làm bộ rồi đi Tôn Triết, Trịnh Nhị sắc mặt trong nháy mắt đại biến, lập tức rống to lên, hẳn chẳng thể nghĩ tới Tôn Triết lại dám phản kháng ra tay với hắn.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tôn Triết quả quyết vượt qua xa Trịnh Nhị dự liệu, chỉ thấy liên tiếp vọt thân ảnh màu trắng hiện ra ra, hẳn chưa không kịp làm ra phản ứng, Tôn Triết thân mình cũng đã vọt tới trước người hắn, thân pháp nhanh xa xa vượt quá hẳn tưởng tượng.

Từ sắc đao mang chợt lóe rồi biến mất, giống như sét giữa trời quang, đột nhiên đến hiện ra!

"A "

Một tiếng thê thảm kêu gào mãnh liệt, đỏ tươi huyết dịch giờ thăng lên trời tiêu biến, trên bầu trời ẩn cũng ẩn ra một mảnh máu đỏ, phảng phất thanh khiết bức tranh sơn dầu bên trên bỗng nhiên vậy lên một mảnh đỏ sẫm thuốc nhuộm, cực kỳ chói mắt!

Cánh tay phải một đao liền đứt đoạn, huyết dịch theo vết cắt giống như suối nước chảy xuôi xuống, Trịnh Nhị tay trái gắt gao che vết thương, tình hồng máu tươi tẩm nhiễm Trịnh Nhị thân thể, cả người hắn đều trở thành một cái huyết nhân, kịch liệt đau đớn thống triệt tâm phế, Trịnh Nhị gò má tràn đầy vẻ dữ tợn.

"Ngươi ngươi lại dám ra tay với ta khụ khụ" máu tươi không ngừng lại được, Trịnh Nhị sắc mặt một mảnh tái nhợt, hai mắt nhưng là chăm chú nhìn Tôn Triết, trong mắt tràn ngập ngất trời oán hận, hẳn không nghĩ tới một cái chưa để ở trong mắt tiểu nhân vật vậy mà phản kháng tổn thương hắn.

không chỉ có muốn ngươi một cái cánh tay, mạng ngươi, ta cũng muốn" Tôn Triết mắt lộ ra hàn mang, sát cơ chợt lóe, cước bộ không ngừng hướng về này Trịnh Nhị đi đến.

Lúc nhận ra Trịnh Nhị thân phận một khắc kia hẳn cũng đã làm xong tính toán, mặc dù cố kỵ Ngự Thú Tông uy thế, nhưng mà đây là đang Bí Cảnh bên trong, coi như giết hẳn lại có ai biết. Huống chi, coi như hẳn không giết này Trịnh Nhị, nếu hẳn đã cùng Trịnh Nhị trở mặt, lấy Trịnh Nhị cao ngạo tính tình sau này có cơ hội lại há có thể bỏ qua cho hắn.

Tiên hạ thủ vi cường! Mới vừa rồi một dạng hệ liệt biểu hiện bất quá là là phân tâm Trịnh Nhị thôi, Trịnh Nhị dù sao cũng có Tam Tinh Lô Sư tu vi, nếu là thật đang đánh nhau lên, Tôn Triết cũng không có nắm chắc hoàn hảo không thiệt hại giải quyết hẳn.

"Ngươi cũng biết ta là Ngự Thú Tông nòng cốt đệ tử "

"Ngươi cũng biết ta sư tôn chính là Ngự Thú Tông Tông chủ "

"Ngươi cũng biết đại ca ta cùng tam đệ cũng ở đây Mang Sơn Bí Cảnh bên trong, nếu là ngươi giết ta, bọn họ tất nhiên sẽ không bỏ qua ngươi "

Nhìn Tôn Triết từng bước một hướng chính mình đi tới, Trịnh Nhị sắc mặt vẻ hoảng sợ càng ngày càng đậm, một mặt run run lấy bảy lui về phía sau đi, một mặt sắc lệ nội liễm hết lớn.

"Coi như ngươi có nhiều hơn nữa chỗ dựa, ta hiện tại giết ngươi, lại có ai biết là ta giết." Lạnh như băng lời nói từ Tôn Triết trong miệng thốt ra, nếu đã muốn làm ra lựa chọn, hẳn lại há có thể lưu lại hậu hoạn.

Chân phải đạp một cái khoảng đất, cả người nhất thời nhanh chóng hướng phía trước phóng đi, hắc sắc đao phong bên trên cũng là lóe ra kinh người từ sắc quang mang, nồng đậm bạo liệt khí tức trăm bóng mà ra.

Từ sắc đao mang chợt lóe rồi biến mất, xẹt qua không gian giới hạn, trực tiếp chém xuống, người bị thương nặng Trịnh Nhị căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, một cực đại đầu cứ như vậy lăn xuống đến, đôi mắt bên trong đều là oán hận cùng không cam lòng.

Cùng lúc đó, Ngự Thú Tông tông môn cấm địa bên trong, một khóa màu đỏ như máu tinh thạch oanh một tiếng tan vỡ, bên cạnh một cái lão già đột nhiên mở hai mắt ra, một cổ khí tức kinh người trùng thiên lên.

Ngự Thú Tông, một vị thiên tài vẫn lạc!

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tâm lạnh như sắt

"Xuất hiện đi!"

Giết Trịnh Nhị sau, Tôn Triết cũng không có lập tức đến lấy kia hai cái yêu thú thi thể, mà là xoay người đi tới hồ nước bên cạnh, hướng một bên rừng rậm nhân nhậ mở miệng nói.

Lúc này Tôn Triết mặc dù là một thân bạch sắc kính trang, nhưng bởi vì tiềm nhiễm nhiều điểm đỏ tươi, một cổ nồng đậm máu tanh này vị vây quanh chung quanh, mới vừa lấy thiểm điện này thể chém chết Trịnh Nhị, còn sót lại lôi đình khí tức cũng chưa từng tán đi, cũng là ở đây quanh thân phiêu đảng hơn nữa trong tay cầm chặt kia một thanh máu tươi đồ trường đao, một cổ kinh người sát khí ở đây Tôn Triết trên người triển hiện.

Như vậy bức nhân khí thế, chỉ riêng được một người thấy được cũng đã chấn nhiếp tâm hồn. Ở đây Tôn Triết không chế xuống, tiếng nói vang lên trong nháy mắt, bức nhân khí thế cũng là bài sơn hải đảo hướng trong bụi cỏ vọt tới.

"Khanh khách Tôn sư huynh quả nhiên thật bản lĩnh, không nghĩ tới Ngự Thú Tông Trịnh Nhị cũng ở đây sư huynh trong tay mất mạng, mới vừa rồi kia một cuộc chiến đấu thật là làm cho sư muội mở rộng ra nhãn giới a" một tiếng kiều mỹ cười khê, một đạo thân ảnh màu đen nhất thời từ rậm trong rừng rậm vọt ra, lác mình xuất hiện ở Tôn Triết ba trượng ngoài địa phương.

Yêu mị vô cùng dung nhan tuyệt thế, lỗi lổm có đòn hoặc thân người thủy mị, yêu kiều nắm chặt kiều tiểu eo thon, hơn nữa kia phơi bày bên ngoài hơn nữa bạch ngọc da thịt, này người chính là kia họa quốc vương dân Âm Lôi Tông yêu nữ -- Hàn Hân Nhiều.

Chứng kiến Hàn Hân Nhiều dung nhan yêu mị, Tôn Triết trong mắt lóe lên một chút kinh ngạc, không nghĩ tới vẫn ẩn trốn người ở đây vậy mà chính là nàng, nếu như không phải là hẳn cuối cùng chém xuống Trịnh Nhị đầu thời điểm, Hàn Hân Nhiều không nhận được thấp giọng khê kinh ngạc một chút, hẳn sợ rằng căn bản sẽ không phát hiện nàng vậy mà trốn ở chỗ này.

Như vậy cũng có thể nhìn ra Hàn Hân Nhiều không đơn giản, lại có thể lừa gạt được hẳn cùng với Trịnh Nhị hai người, thực sự không phải là một người dễ dàng làm được.

"Hàn sư muội cũng là thật bản lĩnh, vậy mà có thể lừa gạt được ta thân thức dò xét, chẳng lẽ là sư muội muốn làm kia cuối cùng Hoàng Tước, đem sư huynh này Đường Lang cũng một chút nuốt xuống" Tôn Triết trong mắt sắc lạnh không giảm, phảng phất tùy ý hướng phía trước bước ra hai bước, xem

Hàn Hân Nhiều mở miệng nói.

Bộ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau.

Nếu không phải Tôn Triết lông tóc không tổn hao gì chém chết Trịnh Nhị, Hàn Hân Nhiều không nắm chắc tất thắng, sợ rằng hiện tại muốn ra tay với hắn, này Hàn Hân Nhiều cũng không phải là nhìn qua đơn giản như vậy, nghĩ tới đây, Tôn Triết trong mắt không khỏi thoáng qua một chút mị mị sát cơ.

Tựa hồ là bị bắt được Tôn Triết thần sắc biến hóa, Hàn Hân Nhiều bất động thần sắc lui về phía sau hai bước, quyền rũ cười một tiếng, trong nháy mắt, vạn thiên phương hoa đồng thời thất sắc, cho dù là Tôn Triết cũng không khỏi phải thoáng qua một chút hoảng hốt.

"Vẫn nghe nói Huyền Lô Tông Tôn sư huynh thiên phú hơn người, có sức lực kháng Ngạo Hồ Môn môn chủ Ngạo Thiên Thành không rơi xuống hạ phong, thật sự là tuổi trẻ đệ nhất điển hình, Hân Nhiều nhưng là hãm mộ đã lâu a" đôi môi khẽ mở, mê hoặc người thanh âm từ Hàn Hân Nhiều trong miệng bộc lộ ra, yêu mị khí chất nhất thời phân tán ra, một cỗ kinh người mị hoặc lực tràn vào Tôn Triết trong lòng.

Này không chỉ là Hàn Hân Nhiều bản thân mị hoặc lực, nàng rõ ràng cho thấy tu luyện đặc thù nào đó công pháp, tại đây dạng công pháp gia tăng bên dưới, vốn là tuyệt sắc thiên hương Hàn Hân Nhiều càng thêm có kinh người yêu mị khí tức.

Ngay tại Tôn Triết sinh ra mê hoặc trong nháy mắt đó, một đạo từ sắc lõi quang ở hắn trong đầu chợt lóe rồi biến mất, yêu mị khí tức trở thành hư không, Tôn Triết lập tức tỉnh táo lại, nếu như đôi làm những người khác sợ rằng hiện tại muốn trúng chiêu, đáng tiếc Hàn Hân Nhiều gặp phải được lõi đỉnh chuyển thể Tôn Triết.

Lõi đỉnh vốn chính là cương trực công chính đại biểu, thể gian đại biểu Thẩm Phán pháp tắc, lại há có thể bị yêu mị khí sở mê hoặc.

Thanh tỉnh trong nháy mắt, Tôn Triết trong mắt nhất thời bắn ra ra bức người lệ mang, sát cơ lần nữa lộ ra ra, rốt cuộc không tiếp tục do dự, trong tay trường đao từ mang tách ra hiện ra, mang theo vài thước đao mang, bay thẳng đến Hàn Hân Nhiều chém tới, căn bản không có nửa chút thương hoa tiếc ngọc. Nếu Hàn Hân Nhiều đã biết hắn giết Trịnh Nhị, vậy thì tuyệt đối không thể lưu lại người sống, nếu không hắn giết Trịnh Nhị sự tình cũng sẽ bại lộ, đến lúc đó hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Hàn Hân Nhiều phản ứng cũng mây may không chậm, lúc Tôn Triết Lôi Đình Chi Lực chợt hiện trong nháy mắt nàng liền ý thức được không tốt, thàn than một tiếng, cảnh liêu eo éch khẽ ngăn lại, dưới chân đạp kỳ dị bước chân hướng nơi xa bay mà đi.

Mới vừa rồi thấy được Tôn Triết không chút lưu tình chém chết Trịnh Nhị, nàng liền hiểu Tôn Triết tuyệt đối là cái loại này sát phạt quả quyết, tâm chí kiên định người, trừ trong lòng nhận định sự tình, có rất ít ngoại vật có thể dao động bọn họ.

Hàn Hân Nhiều không hổ là Âm Lô Tông nòng cốt đệ tử, chỉ riêng được này thi triển ra bộ pháp liền tuyệt đối không đơn giản, chỉ thấy một đám thanh sắc dấu chân biến ảo ra, mà Hàn Hân Nhiều thân ảnh cũng thuận theo này dấu chân biến ảo trong nháy mắt xuất hiện ở mấy trượng ngoài, trong nháy mắt liền cùng Tôn Triết kéo ra khoảng cách.

Tôn Triết nhưng không có mây may nóng này, xem Hàn Hân Nhiều chạy gấp mà đi kiều mỹ thân ảnh, trong hai mắt sát cơ càng tăng lên, vùng đan điền Lôi linh lực bộc phát ra, Tôn Triết hai chân phía trên lập tức lóe ra từ sắc quang mang, kinh người khí tức điên cuồng ra, mà Tôn Triết thân mình cũng trong nháy mắt động đi.

Chân đạp một đám kỳ dị bước chân, lưu lại thân ảnh lại thuận theo nhanh chóng thực tế hóa ra, một đám nhân nhạ thân ảnh tại bên người biến ảo ra, nhìn hắn thân hình dung mạo vậy mà cùng Tôn Triết giống nhau như đúc, mà theo này một đám "Tôn Triết" hiện ra, Tôn Triết bản thể cũng ở đây trong phút chốc xuất hiện ở Hàn Hân Nhiều trước người.

Cửu Trọng Thân Ảnh, hắn đã đạt tới Tiểu thành cảnh giới!

"Sư muội còn phải chút chuyện quan trọng, sư huynh cần gì ép người khác lưu lại" u oán thanh âm lần nữa vang lên, Hàn Hân Nhiều mê người đôi mắt hàm chứa nước mắt, lẳng lẳng nhìn Tôn Triết, phảng phất Tôn Triết có muôn vàn sai lầm tịt như.

"Người những thứ này thủ đoạn đối với ta vô dụng, mọi người đều là người thông minh, nếu người đã chứng kiến hết thấy, cũng đừng trách lòng ta ngoan thù lạt đi" không thể không nói, bây giờ Tôn Triết tâm tính thực sự đã đạt tới tâm lạnh như sắt trình độ, cho dù đối mặt gọi cảm yêu mị Hàn Hân Nhiều, hắn cũng là không có chút nào động tâm, ở trong lòng hắn, địch nhân chính là địch nhân.

Tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết trường đao lần nữa xuất thủ, trong nháy mắt chém liên tục mười mấy xuống, phân ra hơn mười đạo kinh người từ sắc đao mang hướng Hàn Hân Nhiều bao phủ mà đi, hơn nữa này từng đạo đao mang khí tức đều là mơ hồ bất định, căn bản phân biệt không rõ kia nhất đạo nào thật, na nhất đạo thị hư, làm cho không người nào có thể phán đoán.

Hàn Hân Nhiều mặt đẹp hơi đỏ, không nghĩ tới Tôn Triết vừa ra tay chính là Lôi Đình Chi Thế, tay trái duỗi một cái, một cỗ màu đen bằng sắt nhuyễn tiên xuất hiện ở trong tay nàng.

Đối mặt với bao phủ mà đến đao mang, Hàn Hân Nhiều cũng không kịp che dấu tu vi, trong cơ thể Lôi linh lực trong nháy mắt bộc phát ra, một cỗ kinh người khí thế lập tức hướng Tôn Triết phóng đi, Nhị Tinh Lôi Sư! Hàn Hân Nhiều chân chính tu vi vậy mà chỉ so với Tôn Triết yếu hơn một bước.

Đối mặt với bao phủ mà đến đao mang, Hàn Hân Nhiều cũng không kịp che dấu tu vi, trong cơ thể Lôi linh lực trong nháy mắt bộc phát ra, một cỗ kinh người khí thế lập tức hướng Tôn Triết phóng đi, Nhị Tinh Lôi Sư! Hàn Hân Nhiều chân chính tu vi vậy mà chỉ so với Tôn Triết yếu hơn một bước.

Ở Hàn Hân Nhiều trong tay, màu đen nhuyền tiên giống như một cái Kịch Độc Hắc Xà, vũ động bên dưới chỉ có thể nhìn thấy từng đạo màu đen mặt ảnh, ánh đao trong nháy mắt mà tới, lập tức cùng kia nặng nề bóng đen đụng vào nhất, phảng phất có vài đứn Hắc Xà cùng bạo liệt từ sắc đao mang tranh đấu một dạng.

Rầm rầm oanh

Lôi linh lực nào bậc nào cuồng bạo, hai người vũ kỹ giao phong bên dưới, lập tức bộc phát nổ bùng đoàn sấm vang thanh âm, giống như Xích Viêm Dực Cầm cùng Huyền Thủy Độc Mãng giao chiến địa phương lần nữa vang lên kinh thiên chấn động.

Cường đại năng lượng dư lãng đánh thẳng vào bên dưới, Tôn Triết thân mình bị buộc lui về phía sau mấy bước, mà Hàn Hân Nhiều thân thể mềm mại cũng là không tự chủ được chấn động, liền lùi lại năm sáu bước mới định trụ thân hình, khóe miệng thương cũng lưu lại nhất đạo xúc mục kinh tâm tia máu, cùng Tôn Triết so sánh với, năng đứng là vẫn còn kém một chút.

"Mới vừa rồi một bên rình coi đúng là sư muội không đúng, sư muội nguyên ý đem mấy ngày nay thu hoạch toàn bộ đưa cho sư huynh, cũng bảo đảm thay sư huynh che giấu bí mật này, hy vọng sư huynh có thể võng khai một lần" hiểu chính mình mị hoặc hình thái đối Tôn Triết vô dụng, Hàn Hân Nhiều cũng không tiếp tục này vô dụng công, ngược lại cực kỳ thành khẩn hướng về phía Tôn Triết nói.

Nhưng nàng đáy lòng cũng đã âm thầm làm ra cái kia quyết định, chỉ cần chạy ra khỏi, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Tôn Triết.

Đáng tiếc, Tôn Triết nhưng thật giống như không có nghe được nàng đề nghị, trả lời nàng chính là Tôn Triết vẫn như cũ không ngừng cước bộ, trên mặt sắc lạnh vẫn như cũ, cầm chặt trong tay trường đao, tựa như chậm thực tế nhanh hướng về Hàn Hân Nhiều bức tới.

Hắn hôm nay đã hạ quyết tâm, phải giết Hàn Hân Nhiều!

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Phù Văn Quyền Trục và Trữ Vật Quyền Trục

Dưới ánh mặt trời chói mắt, hắc sắc đao phong phóng xạ ra loá mắt màu sắc, yêu dị lưỡi đao lóe ra từ sắc quang mang, Tôn Triết cước bộ không ngừng chạy thẳng tới Hàn Hân Nhiều mà đến, đôi mắt bên trong đều là lạnh như băng đáng vẻ.

Hắn đã có Chu gia cùng với Ngao Hồ Môn hai đại cường địch, tuyệt đối không thể để cho Trịnh Nhị chết bởi tay hắn tin tức truyền đi, nếu không hắn cừu địch sẽ lại thêm một vô cùng cường đại Ngự Thú Tông.

Khóe miệng bắt một chút tinh hồng máu tươi, Hàn Hân Nhiều mị hoặc người trong hai mắt đều là sợ hãi đáng vẻ, xem Tôn Triết nhanh chóng đi tới, nàng thể này mới chân chính hoa dung thất sắc, nàng không nghĩ tới Tôn Triết thực lực mạnh như thế, vậy mà âm thầm tiến giai đến Tam Tinh Lôi Sư cảnh giới, càng thêm nắm giữ kỳ diệu thân pháp cùng kia quỷ dị vô cùng đao pháp, nàng bây giờ là đánh lại đánh không lại, chạy lại chạy không được, nàng lần đầu tiên cảm nhận được từ vong cách mình gần như thế.

Hàn Hân Nhiều không chỉ có dung mạo vô song, tu luyện Luyện Thiên phú càng thêm tuyệt luân, từ nhỏ đến lớn vẫn là tự tập muôn vạn sủng ái hương về chính mình, thạch lưu váy dưới cũng là quý gấm vô số thiếu niên hào kiệt, trên đường thuận buồm xuôi gió, cũng không nghĩ đến hôm nay lại gặp phải tâm địa sắt đá Tôn Triết.

Ở Tôn Triết từng bước ép sát bên dưới, Hàn Hân Nhiều không thể không lui về phía sau, trên mặt sợ hãi đáng vẻ cũng càng ngày càng tăng. Bỗng nhiên, dưới chân bị kiềm hãm, vậy mà đã thối lui đến cuối, Hàn Hân Nhiều sắc mặt trắng nhợt, nhìn hoảng chung quanh, lại phát hiện đã căn bản không có đường lui, nàng tựa hồ đã lâm vào tuyệt cảnh.

Nhưng vào lúc này, Hàn Hân Nhiều trong đầu linh quang chợt lóe, lại tựa hồ như nghĩ muốn cái gì, không chút do dự đưa tay vào ngực, một cổ xưa hắc sắc quyền trục nhất thời xuất hiện ở nàng tay trái bên trong, lấy ra này tờ hắc sắc quyền trục trong nháy mắt, Hàn Hân Nhiều trong mắt một chút tức giận đáng vẻ chợt lóe lên, nếu như có thể, nàng tuyệt đối không muốn phải vận dụng cái này.

Tôn Triết sững sốt, nhưng xem Hàn Hân Nhiều lấy ra này nhìn hắc sắc quyền trục, Tôn Triết nhưng trong lòng không có nguyên do sinh ra một chút cảm giác nguy hiểm, mặc dù phía trên không có nửa điểm linh lực ba động, nhưng quyền trục phía trên lại tản ra một cỗ quý dị chấp chòn, bao quanh một cỗ cùng linh lực hoàn toàn bất đồng khí tức.

Oán hận xem Tôn Triết một cái, Hàn Hân Nhiều trong tròng mắt tràn ngập chưa bao giờ có oán hận, chưa từng có người đem nàng bức bách đến tình cảnh như thế, nếu như nàng hiện tại có cơ hội mà nói, nàng tuyệt đối sẽ đem Tôn Triết nghiền xương thành tro.

"Tôn Triết, ngươi hôm nay ban tặng, ta Hàn Hân Nhiều lần sau chắc chắn gấp trăm lần hoàn lại!" Thanh âm lạnh như băng từ Hàn Hân Nhiều trong miệng phun ra, vào giờ phút này, cặp kia mê người tròng mắt bên trong nhưng không có nửa chút mê hoặc người ý, tràn ngập tất cả đều là kinh người sát ý.

"Hừ, ngươi chỉ sợ không cơ hội này!"

Mặc dù cảm giác được một chút không ổn, nhưng Tôn Triết nhưng cũng không do dự nữa, chậm thì sinh biến, dưới chân chợt lóe, mấy đạo thân ảnh biến ảo ra, mà hắc bản thể cũng đã lao ra mấy trượng xa, trường đao xẹt qua nhất đạo hắc sắc quỹ tích, không chút nào tiếc rẻ bỏ về phía Hàn Hân Nhiều, nếu như một đạo kia chém thật, tuyệt đối là sinh tử lập kiến!

Mà lúc thoại nói ra đến trong nháy mắt đó, Hàn Hân Nhiều bên trong đan điền Lôi linh lực lập tức điên cuồng mà ra, thuận theo cánh tay giống như suối nước gần quyền trục bên trong trút đến, kia một cơn con quyền trục lại giống như động không đáy nhất, phảng phất không có chừng mực điên cuồng hút Hàn Hân Nhiều Lôi linh lực, Hàn Hân Nhiều sắc mặt càng phát ra tái nhợt, mà quyền trục phía trên kia cỗ quý dị chấp chòn lại càng ngày càng nồng đậm.

Ngay tại Tôn Triết đao phong tới gần trong nháy mắt đó, hắc sắc quyền trục rốt cục đình chỉ hấp thu linh lực, chỉ nghe một tiếng oanh lôi bạo vang lên, quý dị khí tức nhất thời từ quyền trục bên trong bộc phát ra, trong phút chốc, một cỗ kinh người khả năng bao phủ cả không gian, ngay cả Tôn Triết cũng giống như bị nó khống chế mất, thân thể nhất thời bị kiềm hãm, đôi mắt như vậy biến hóa, Tôn Triết sắc mặt nhất thời đại biến!

Một cự đại hắc môn xuất hiện ở giữa hai người, giống như vô căn cứ xuất hiện một dạng, một cỗ quý dị năng lượng chấp chòn ở hắc môn chung quanh tràn ngập, linh lực cạn kiệt Hàn Hân Nhiều không cam lòng xem Tôn Triết một cái, không chút do dự giùng giàng một đầu chui vào kia cự đại hắc môn bên trong, cự đại hắc môn chậm rãi đóng kín.

"Không được" găm lên giận dữ, Tôn Triết thân thể nhất thời lóe lên kinh người tử mang, kia cỗ kinh người trời buộc lực cũng ở đây từ mang bộc phát trong nháy mắt âm âm tan vỡ, Tôn Triết thân thể lập tức được tự do.

Một đạo đánh xuống, kinh người đạo mang đạt tới vài thước dài, mang theo nồng đậm bạo liệt khí tức, không chút do dự chém về màu đen kia cự môn phía trên.

Ầm

Cự đại bạo vang lên thanh âm chấn động thiên địa, cả sơn cốc tựa hồ cũng thuận theo rung chuyển đến, trong rừng núi vô số yêu thú đều sợ hãi bỏ lỏm ngổm đất, mặt tràn đầy đều là vẻ sợ hãi.

"Phốc" một hóp tinh hồng máu tươi từ hắc môn bên trong phun ra, nhưng không có ngăn cản hắc môn đóng kín, mang theo trọng thương thân thể, Hàn Hân Nhiều đúng là vẫn còn chạy ra khỏi Tôn Triết đuôi giết, cùng kia bỗng nhiên xuất hiện hắc môn mất biến mất về tại chỗ, lưu lại chỉ có một xé rách hắc sắc quyền trục, nhưng quyền trục thượng cũng đã không có nửa điểm năng lượng chấp chòn.

Gió vẫn như cũ thổi, hiu hiu son lâm bên trong hoa cỏ cây cối, trong rừng rậm chính là phi thường an tĩnh, bởi vì phụ cận chim bay đã thú đã sớm chạy trốn không có bóng dáng.

Bạch sắc vật áo theo gió bay, tóc dài màu đen cuồng loạn rối tung, nhìn dần dần tiêu tán năng lượng chấp chòn, Tôn Triết tròng mắt bên trong đều là thấu xương băng hàn, Hàn Hân Nhiều trốn, tai hoạ về sau chắc chắn vô cùng!

Lúc này, Tôn Triết rốt cục nghĩ cái đó hắc sắc quyền trục là cái gì, hắn đã từng ở tông môn cổ tịch bên trong thấy qua một số giản lược giới thiệu.

Loại này quyền trục gọi là Phù Văn Quyền Trục, nghe nói là truyền tự thời kỳ thượng cổ một chủng tộc, thông qua phương pháp đặc thù, cái đó chủng tộc nhân có thể đem một số thần thông phong ấn trong đó, chỉ cần cung cấp chút ít năng lượng là được kích hoạt sử dụng, một số quý dị thần thông cho dù là những thứ kia đứng đầu cường giả cũng có chút cổ kỵ, mà mới vừa rồi Hàn Hân Nhiều sử dụng rõ ràng là có không gian truyền tống tác dụng, mặc dù không có cái gì cường đại công kích năng lực, nhưng là cực hảo chạy thoát thân chi bảo.

Bất quá, bây giờ cái đó chủng tộc đã diệt tuyệt, Phù Văn Quyền Trục phương pháp chế luyện cũng theo đó lưu thất, Phù Văn Quyền Trục mặc dù lưu lại không ít, nhưng phần lớn chính là nắm giữ ở những thứ kia đại thế lực trong tay, Tôn Triết không ngờ rằng Hàn Hân Nhiều vậy mà cũng có một Phù Văn Quyền Trục.

"Bất quá, y theo này Phù Văn Quyền Trục năng lượng chấp chòn, rõ ràng truyền tống không được bao xa, Hàn Hân Nhiều hiện tại cũng là trọng thương này mình, tuyệt đối không cách nào toàn lực thi triển thân pháp, lại thêm trên người nàng lưu lại chính mình linh lực khí tức nàng trốn không được "

Tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết thân thể trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ, trong nháy mắt tự ra hiện tại kia hai cái cự đại yêu thú bên cạnh, ổng tay áo vung lên, hai cái nấy trọng tà hữu yêu thú liền bị hắn thu nhập Không Linh Giới Chi bên trong, ngay tại hắn chuẩn bị rời đi thời điểm, khóe mắt liếc về Trịnh Nhị thi thể, cước bộ lại dừng lại.

Trịnh Nhị tại đây bí cảnh bên trong ngậy ngồ lâu như vậy, làm sao có thể không có thu hoạch

Tôn Triết thân hình chợt lóe, liền trực tiếp xuất hiện ở Trịnh Nhị bên cạnh, tay trái ở Trịnh Nhị trước ngực vừa sờ, một tử sắc quyền trực liền xuất hiện ở trong tay hắn, chỉ là này nhìn quyền trực thượng chính là lộ ra cực kỳ rõ ràng linh lực chấp chôn, cùng Hàn Hân Nhiều sử dụng Phù Văn Quyền Trực có bản chất khác nhau.

"Không nghĩ tới này Trịnh Nhị trên người vậy mà có chứa Trữ Vật Quyền Trực, khó trách hắn trên người không có mang theo bất kỳ hành trang "

Trữ Vật Quyền Trực chính là phỏng theo Không Linh Giới Chỉ mà chế, nhưng hai cái nguyên lý lại bất đồng, Không Linh Giới Chỉ chính là sưu tầm Không Gian Loạn Lưu ánh sáng linh thạch lấy bí pháp chế thành, không gian cực lớn, hơn nữa rất khó hư hại, mà Trữ Vật Quyền Trực chính là đem một cái không gian phong ấn tại quyền trực bên trong, cũng cùng Phù Văn Quyền Trực nguyên lý có phần tương tự, nhưng Trữ Vật Quyền Trực chỉ có thể phong ấn một rất nhỏ không gian, hơn nữa phong ấn không gian vô cùng không ổn định, cũng chỉ có thể phong ấn một đoạn thời gian.

Bất quá, Không Linh Giới Chỉ cực kỳ hiếm hoi, mà Trữ Vật Quyền Trực luyện chế khó khăn sẽ không lớn lắm, trên căn bản một số khá lớn tông phái đều có thể luyện chế, cho nên cũng không tính quá trân quý, nếu không phải Tôn Triết đã có Không Linh Giới Chỉ, sư phó hắn Lý Thương Vân cũng sẽ không không chuẩn bị cho hắn.

Nắm này nhìn Trữ Vật Quyền Trực, Tôn Triết nắm ngón tay đồng loạt dùng sức, nhất thời một trận quang mang lóe lên, Trữ Vật Quyền Trực bên trong phong ấn không gian trong nháy mắt tan vỡ, bên trong lập tức rơi xuống, Tôn Triết nhìn cũng không có nhìn, ổng tay áo đảo qua, toàn bộ ném vào Không Linh Giới Chỉ, ngay sau đó liền triển khai thân pháp hướng Hàn Hân Nhiều rồi đi phương hướng điên cuồng đuổi theo.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đuổi giết

Giương mắt nhìn lên, chung quanh tất cả đều là trắng xóa bốc hơi sương mù, đến này sương mù bên trong còn lại là rải rác tung hoành náo loạn cây bụi lộn xộn, đủ loại kỳ dị thực vật đều sinh trưởng nơi này, lộn xộn lá cây ẩn thiên che lấp mặt trời, chói mắt ánh mặt trời cũng chiếu bất tiến nửa ti nửa hào, chỉ có xa xa không ngừng tiếng ve kêu kêu, khắp khu vực có vẻ vô cùng tĩnh mịch thâm thúy.

Ở nơi này phiến ao đầm trong, một góc cây uyển giống như bạch ngọc bạch sắc liên hoa xa xa lơ lửng, cùng chung quanh hơi sắc sương mù tạo thành tiên minh đối lập, ra nước bùn mà không nhiễm, trạc thanh liên mà không đồng bóng, gãy gọn, xinh đẹp lẻ loi, một cổ thiên nhiên thánh khiết hơi thở chậm rãi phát ra mà ra.

Bỗng nhiên, một đạo thanh sắc thân ảnh bỗng nhiên từ đằng xa lác mình mà lộ ra, chỉ thấy kia thanh sắc thân ảnh chợt lóe một cái, giống như bạch hạc quá khích, trong nháy mắt liền lóe ra mấy trượng xa, lưu lại liên tiếp vọt thanh sắc thân ảnh.

Một cước nhẹ nhàng đạp ở lá sen phía trên, cả người lần nữa phi tung đến, uyển giống như Ngư Dược Long Môn, tay trái nhẹ nhàng nhất nắm, trực tiếp nắm tại kia bạch sắc liên hoa rễ cây nơi, thoải mái thân mình trên không trung làm tiếp một cái quay cuồng, tay phải cầm kia một gốc cây bạch sắc liên hoa, cả người trong chớp mắt liền xuất hiện ở ao đầm bên bờ.

"Không nghĩ tới trong truyền thuyết Tiên Vân Thanh Liên thế nhưng cũng có thể ở chỗ này tìm được, xem ra thật là Thượng Thiên thành toàn ta, mặc dù không đi hai, ba tầng, ta chuyến này cũng coi là công đức viên mãn" trong giọng nói lộ ra nồng đậm vui mừng, lúc này mới phát hiện, này người áo xanh rõ ràng là một cái thiên kiều bách mị trẻ tuổi nữ tử, cơ nhược nõn nà, khí nhược u lan, mặc dù so không lại Hàn Hân Nhiều, Trang Nhược Huyền như vậy tuyệt sắc, nhưng dung mạo cũng tuyệt đối coi như là không tầm thường.

Mà nhìn nữ tử này y trang trang phục, ổng tay áo địa phương may một cái tung cánh muốn bay Tử Sắc Dục Điều, đây chính là Âm Lôi Tông dấu hiệu, rõ ràng cùng kia Hàn Hân Nhiều một dạng, nàng cũng là Âm Lôi Tông đệ tử.

"Hiểu Vân sư muội, nhanh lên cứu ta" một tiếng dồn dập kêu từ đằng xa vang, thanh y nữ tử cả kinh, lập tức cầm trong tay Tiên Vân Thanh Liên nhét vào trữ vật quyền trực bên trong.

Nơi xa trên sườn núi, một con Tử Đê yêu thú thân hình hiển lộ mà ra, nó chiều cao không tới một trượng, cùng một tuấn mã ngược lại chênh lệch không bao nhiêu, toàn thân trắng nõn như tuyết, không có nửa điểm yêu thú hung tàn khí thế, trên đỉnh đầu sinh trường một cái màu nâu sừng nhọn, chạy băng băng tới cường tráng vô cùng, nhìn qua cực kỳ thần tuấn, chỉ là bây giờ này Tử Đê yêu thú hai mắt nhắm nhưng tràn đầy một tia mệt mỏi, phảng phất đã chạy băng băng mấy chục canh giờ tẹt tẹt.

Kia thanh y nữ tử vừa nhìn thấy này yêu thú, lập tức nhận ra đây chính là cực kỳ nổi danh Hạt Giác Phi Mã, sau khi trưởng thành có khả năng giá vân phi hành, tốc độ cực nhanh không gì sánh được, chỉ là này Hạt Giác Phi Mã bây giờ còn ở vào tuổi nhỏ giai đoạn, hai cánh còn chưa dài ra, kia chạy băng băng tư chất cũng không có phát huy ra một hai phần mười.

Nhưng hấp dẫn nàng cũng không phải này Hạt Giác Phi Mã, mà là kia Hạt Giác Phi Mã thượng nhân, một thân hắc sa váy dài kể ra nơi rách nát, trắng như tuyết da thịt phơi bày ra, trắng nõn trên cánh tay càng thêm xuất hiện mấy đạo xúc mục kinh tâm vết thương, từng tia một tinh hồng huyết dịch chậm rãi chảy xuôi, yếu ớt khuôn mặt tái nhợt như tuyết, mê người song cũng tràn đầy vẻ kinh hoàng, cả người có thể nói là chật vật tới cực điểm.

"Hàn Nhiêu sư tỷ" thanh y nữ tử giật mình che miệng, mặt tràn đầy đều là khó có thể tin thần sắc, nàng thể nào cũng không nghĩ tới này Hạt Giác Phi Mã bối thượng nhân lại là Âm Lôi Tông thiên chi kiều nữ Hàn Hàn Nhiêu.

Nàng dù cho có gốc cũng nhìn ra được Hàn Hàn Nhiêu rõ ràng thực tế là ở chạy trốn chết, mặc dù không biết đuôi giết nàng là cái gì, nhưng có thể đem này đường đường thiên chi kiều nữ bức bách đến loại trình độ này, cũng khẳng định không phải là dễ đối phó, là giúp nàng hay là chạy trốn chết, trong khoảng thời gian ngắn, này thanh y nữ tử trong lòng không khỏi do dự không biết a.

Mặc dù cùng chỗ một cái Tông Môn, nhưng Hàn Hàn Nhiêu thường ngày là người cao ngạo không gì sánh được, hai người tự nhiên cũng không có cái gì tình cảm, nếu là một chút xú nhỏ việc nàng giúp một chút cũng không sao cả, nhưng nếu là có nguy hiểm tánh mạng, nàng liền tội gì như vậy.

"Hiệu Vân sư muội giúp ta ngăn cản hắc một nén nhang thời gian, sau khi ra ngoài ta đem Tông Môn Bí Điển Âm Lôi Tâm Pháp truyền thụ cho người" Hàn Hàn Nhiêu bực nào thông minh, lập tức liền nhìn ra này Hiệu Vân do dự, lập tức không chút do dự ưng thuận chỗ tốt, Âm Lôi Tâm Pháp, chính là Âm Lôi Tông Tam Đại Bí Điển một trong, chỉ có Hàn Hàn Nhiêu như vậy nòng cốt đệ tử mới có tư cách tu hành.

"Nói miệng không bằng chứng, sư tỷ như thế nào bảo đảm đến lúc đó không lại làm trái lời hứa" vừa nghe đến Hàn Hàn Nhiêu ưng thuận lời hứa, tên này gọi Hiệu Vân nữ tử liền lộ ra vui mừng khôn xiết.

"Ta thề nếu là ta Hàn Hàn Nhiêu làm trái lời hứa, chắc chắn vạn lỗi oanh tâm mà chết.. Nhanh lên, Hiệu Vân sư muội, chính là hắc, thay ta ngăn cản hắc một nén nhang thời gian Ngự Thú Tông Trịnh Nhị cũng bị hắc mưu mô hại chết, hắc là một cái giết Nhân Ma Đầu"

Theo sát Hàn Hàn Nhiêu sau đó, một đạo thân ảnh màu trắng đã ở trên sườn núi hiện ra thân hình, hắc nhưng không có Yêu Thú Đại Bộ, mà là bộ hành gait gao đuổi theo tại kia chỉ Hạt Giác Phi Mã sau đó, chạy trong lúc đó, từng đạo hư ảnh biến ảo mà ra, tí mi một điểm, lại có bảy đạo đồng đúc.

Hắc không phải là kẻ khác, chính là ban đầu mau chóng đuổi đi Tôn Triết, mặc dù tìm tòi vài ngày sau hay là phát hiện Hàn Hàn Nhiêu thân ảnh, nhưng không nghĩ tới là này Hàn Hàn Nhiêu thể nhưng không biết từ đâu lấy được một con bản mệnh yêu thú, ở Hạt Giác Phi Mã đại bước dưới, Hàn Hàn Nhiêu tốc độ thể nhưng chút nào không thấp hơn hắc.

Đang nhìn đến Tôn Triết xuất hiện trong nháy mắt, Hàn Hàn Nhiêu sắc mặt lần nữa đại biến, lập tức nhanh chóng phát xiong lời thề, cuối cùng càng thêm đem Tôn Triết giết chết Trịnh Nhị sự tình vạch trần ra, nam hiểm đem Hiệu Vân cũng kéo xuống nước.

Sau khi nói xong, lập tức lần nữa thúc giục dưới thân Hạt Giác Phi Mã, theo kia Hiệu Vân thân thể chợt lóe lên.

"Ta không biết các hạ cùng ta sư tỷ có cái gì đụng chạm, bất quá" tên kia gọi Hiệu Vân nữ tử rõ ràng hay là đối với Hàn Hàn Nhiêu mà nói động tâm, ở Hàn Hàn Nhiêu đi qua sau đó, nàng lập tức ngăn ở con đường trong, lạnh lùng mở miệng hướng về phía Tôn Triết nói, chỉ là nàng mà nói chưa nói xong, trả lời nàng cũng là một đạo kinh người cự đại đao mang.

Từ sắc đao mang vụt sáng chợt hiện ra, kinh người khí tức cuồng bạo tràn ngập trong đó, thấy này một đạo đao mang, kia Hiệu Vân sắc mặt trong nháy mắt biến đổi, tiện tay một đao liền có uy thế như vậy, này người tu vi quá mức kinh người, nàng tâm lý trong nháy mắt bắt đầu sinh một tia hồi hân.

Nhưng đã muộn, đúng lúc này, thân ảnh màu trắng trong nháy mắt ở trước người của nàng thoáng hiện, thể nhưng đuổi tại kia đao mang hạ xuống trước, một cái cự đại nắm đấm trực tiếp in lên nàng lồng ngực, nàng căn bản không kịp làm ra nửa điểm phản ứng, cuồng bạo Lôi linh lực trong nháy mắt vào cơ thể, trong cơ thể kinh mạch đều đứt đoạn, tâm mạch phút chốc tan vỡ!

"Nhân vì tài tử, điều vì thực vong, lần sau ghi nhớ" trước khi chết, Hiệu Vân chỉ nghe được câu này nhàn nhạt lời nói ở bên tai nàng quanh quẩn, liền nhận hai mắt liền lâm vào một mảnh hắc ám.

Thân ảnh màu trắng chợt lóe rồi biến mất, kèm theo nàng Tử Vật Quyền Trục cũng bị lấy đi, đáng thương nàng mới vừa đạt được Tiên Vân Thanh Liên chưa che ấm, liền rơi vào Tôn Triết trong tay, Tôn Triết sau khi đi, từ sắc đao mang chém rơi xuống, chỉ nghe oanh một tiếng bạo vang lên, hải cốt không còn, cũng tránh khỏi rơi vào chim muông tranh đoạt kết cục.

Nghe thể một tiếng bạo vang lên, Hàn Hàn Nhiêu mí mắt hơi giật mình, lập tức xoay người về phía sau nhìn lại, nhưng nhìn đến cảnh tượng lại làm cho sắc mặt nàng lần nữa biến đổi.

Hiệu Vân thân thể thẳng tắp ngã xuống, mà Tôn Triết thân ảnh lần nữa hướng về nàng đuổi theo, mấy cái hư ảo thân ảnh biến hoá khôn lường mà ra, Tôn

Triết lần nữa kéo gần cùng nàng khoảng cách.

"Ta nói rồi, ngươi trốn không được!" Tôn Triết trong mắt sát cơ hiện ra, lạnh lùng mở miệng hô, hiện tại không chỉ là vì che giấu Trịnh Nhị nguyên nhân cái chết muốn giết nàng, nàng không cố kỵ chút nào đồng môn tánh mạng vì tư lợi cũng làm cho Tôn Triết có phần trong lòng nguội lạnh, cùng nhau đi tới, đã có ba bốn đồng môn bị nàng như vậy hãm hại. Như vậy người một khi chạy trốn, như thế nào sẽ không đem hết toàn lực trả thù hấn.

Cảm giác được trong cơ thể linh lực thiếu hụt, Tôn Triết không thêm để ý chút nào từ đoạt đến Trữ Vật Quyền Trục bên trong lấy ra một chai đan dược, trực tiếp rót vào trong miệng, bởi vì lõi đình thân thể cường hãn, cuồng bạo được lực lại bị Tôn Triết sinh trưởng hấp thu, mặc dù lãng phí nhiều dược lực, nhưng cũng cực nhanh bổ sung trong cơ thể linh lực.

"Này sát tinh thực lực thế nào trở nên mạnh như thế, Hiểu Vân tiên nhân kia thậm chí ngay cả nửa nén hương thời gian cũng không có chèo chống, thật là một phế vật" vốn là Hàn Hân Nhiều cũng không có hy vọng xa vời Hiểu Vân có thể ngăn lại Tôn Triết, chỉ hy vọng nàng có thể ngăn lại Tôn Triết một đoạn thời gian, để cho nàng hất ra cái này âm hồn không tiêu tan sát tinh, cũng không nghĩ đến chiến đấu ngắn ngủi vẫn là ngoài nàng ngoài ý liệu.

Mà chứng kiến Tôn Triết lần nữa dùng đan dược, Hàn Hân Nhiều càng thêm dọa cho sợ đến mí mắt đập mạnh, nó chưa từng thấy qua như vậy dùng đan dược, xem một chút dưới thân đã mệt mỏi không chịu nổi Hạt Giác Phi Mã, tiếp tục như vậy chỉ sợ là nó Hạt Giác Phi Mã trước chống đỡ không được, trong nháy mắt, một tia tuyệt vọng lần nữa ở nàng trong lòng sinh ra.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Đại xào bài

Mấy ngày mấy đêm đuổi giết, không chỉ có kia một đường chạy như điên Hạt Giác Phi Mã đến tháp cũng bên cạnh, Tôn Triết cũng đã đến sức cùng lực kiệt chốn, mặc dù trong cơ thể linh lực có thể dùng đan dược đi bổ sung, nhưng tinh thần thượng mệt mỏi nhưng không cách nào khôi phục, nếu không phải hấn nghị lực vượt xa người bình thường, vào giờ phút này cũng sớm đã buông tha cho đuổi giết.

Mà bị Tôn Triết một đường đuổi theo Hàn Hân Nhiều cũng là một số gần như sụp đổ, nàng không chỉ có phải bị nhận tinh thần thượng áp lực cực lớn, trên thân thể mệt nhọc cũng lúc nào cũng ăn mòn nội tâm của nàng, nàng dù sao cũng là cái nữ tử, ở đây thể lực phương diện vẫn là không cách nào cùng Tôn Triết so sánh với, nếu không phải bỏ mạng nguy cơ cực lớn kích thích nàng tiềm lực, nàng cũng không cách nào kiên trì đến bây giờ.

Cúi đầu xem một chút hai mắt không ánh sáng Hạt Giác Phi Mã, Hàn Hân Nhiều mệt mỏi hai mắt cũng là thoáng qua một tia bi ai, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là không có tránh được một kiếp này, quay đầu lại xem một chút kia thần sắc lạnh như băng nam tử, nàng cuối cùng vẫn còn buông tha cho thuyết phục hấn tính toán, bởi vì chính nàng cũng không tin chính mình tránh được kiếp này sau sẽ không trả thù.

Chân đạp huyền áo bước chân, một đường đuổi theo, bốn đạo hư thật chuyển hóa thân ảnh biến hoá khôn lường mà ra, Tôn Triết theo sát không nghỉ cùng sau lưng Hàn Hân Nhiều, Cửu Trọng Thân Ảnh cửa này thân pháp hấn đã tu luyện tới chút thành tựu trình độ, đỉnh phong thời điểm có thể hóa ra Thất Đạo Thân Ảnh, nhưng bây giờ trạng thái dưới, Tứ Trọng thân ảnh cũng đã là hấn thi triển lớn nhất hạn độ.

Hai người linh lực cùng tinh thần cũng đã đạt tới gần kiệt trạng thái, hiện tại tương đối chính là hai người nghị lực, hoặc là nói là một người một thú nghị lực, ai trước hết buông tha cho cũng liên ý nghĩa ai là vận chuyển nhà.

"Đại sư huynh quả nhiên thật bản lĩnh, kia yêu thú cấp hai vậy mà cũng không chống cự nổi đại sư huynh một kiếm "

"Đúng vậy đúng vậy, đại sư huynh nhưng là Tông chủ đệ tử thân truyền, sau này muốn thừa kế tông môn đại đảm nhiệm nhân vật, tự nhiên không phải chúng ta có thể so sánh "

"Ha ha, hai vị sư đệ quá khách khí, hai vị tư chất bất phàm, ngày sau tất nhiên cũng là ta Dương Lôi Tông trung thành nhân vật a "

Liên tiếp vọt nói chuyện với nhau thanh âm ở đây trong rừng bên kia vang lên, ngay sau đó, ba nam tử thân ảnh xuất hiện ở Tôn Triết hai người trước mắt.

Chứng kiến này bỗng nhiên xuất hiện ba người, Hàn Hân Nhiều trong con người lập tức lóe ra khó nín về vui mừng, giống như uế oái không phân chán tinh thần ngừng lại là đại chấn, lập tức nung nấu hết lớn,

"Tổng sư huynh, nhanh thay sư muội giết người này "

Tôn Triết sắc mặt trong nháy mắt đại biến, này bỗng nhiên xuất hiện ba người không phải là ai khác, chính là Dương Lôi Tông ba người đệ tử, một người trong đó rõ ràng là hấn có liệt vào nhân vật nguy hiểm Tổng Cương.

Không thể không nói, Tôn Triết liệt vào nhân vật nguy hiểm sáu người chính là Thiên Thân Tam Tông sở vênh, những người khác trước không nói, chỉ riêng Trịnh Nhị cùng Hàn Hân Nhiều chính là bất phàm, Ngự Thủ Tông Trịnh Nhị nếu không phải Tôn Triết giành trước tập kích, hai người chân chính gọi tới ai thua ai thắng chỉ sợ là rất khó quyết định, mà Hàn Hân Nhiều cũng là cực kỳ khó dây dưa, mặc dù tu vi kém Tôn Triết một bước, nhưng công pháp, bảo vật chính là không ít, Tôn Triết đuổi giết lâu như vậy vẫn như cũ không có đắc thủ cũng có thể thấy được một hai, hơn nữa đây là bởi vì Tôn Triết lòi đĩnh thân thể khắc chế năng am hiểu nhất Mị Công, nếu không ai mạnh ai yếu cũng còn chưa biết.

Dương Lôi Tông cùng Âm Lôi Tông gần giao hảo, hai tông đệ tử cũng là lui tới quá mức gần bó, bây giờ chứng kiến chính mình đuổi giết Hàn Hân Nhiều, bọn họ làm sao có thể mặc kệ.

Này trong ba người trừ nhất nguy hiểm Tổng Cương, hai người khác rõ ràng cũng là Dương Lôi Tông tinh anh, lại cũng bước vào Lôi Sư này cảnh giới, mặc dù chỉ là mới vừa tiến vào, nhưng liên hiệp ở một chỗ cũng không phải là trước mắt Tôn Triết có thể chống lại, huống chi còn có một tu vi kinh người Tổng Cương mắt nhìn chăm chăm, đối mặt này ba người, Tôn Triết căn bản không có nửa điểm phần thắng.

Cực kỳ không cam lòng liếc mắt nhìn chạy về phía ba người Hàn Hân Nhiều, Tôn Triết không nghĩ tới cuối cùng vẫn còn thất bại trong gang tấc, bất quá hấn cũng coi là quả quyết người, gặp sự tình không thể lảm, cũng không có nửa điểm do dự, lập tức xoay người ngược lại hướng trong rừng núi chạy đi, trong nháy mắt liền biến mất ở trong rừng núi, không thấy tung tích.

Không biết là khoảng cách quá xa không có nghe rõ Hàn Hân Nhiều lời nói, vẫn là Hàn Hân Nhiều mà nói quá mức đột ngột, Tổng Cương ba người vậy mà không có người nào đi trước đuổi theo Tôn Triết, ngược lại đem Tôn Triết chạy trốn cơ hội.

"Sư muội người thế nào?" Nhanh chóng chạy vội tới Hàn Hân Nhiều trước người, nhìn chặt vật tới cực điểm Hàn Hân Nhiều, ba người cũng muốn không thông gần sặc sỡ quyền rũ giai nhân làm sao sẽ biến thành bây giờ một bộ bộ đáng, nhưng ba người nhưng không có nửa điểm chế giễu ý, ngược lại tràn đầy lo lắng, đặc biệt là một dạng chung tình Hàn Hân Nhiều Tổng Cương càng thêm mặt giận dữ.

"Đều là hấn phốc" Hàn Hân Nhiều sắc mặt tái nhợt, nhưng đôi mắt bên trong chính là ngất trời oán hận đáng về, tay trái chỉ đi, lại phát hiện Tôn Triết chẳng biết lúc nào đã không thấy bóng dáng, giận dữ công tâm bên dưới, vậy mà không tự chủ được phun ra một hớp đồ tươi máu tươi.

Ở đây Tổng Cương an ủi hồi lâu sau, Hàn Hân Nhiều rốt cục chậm rãi khôi phục như cũ, ở đây Hàn Hân Nhiều chậm rãi tự thuật bên dưới, Tổng Cương ba người cũng rốt cuộc minh bạch chuyện đã xảy ra.

"Sư huynh nhất định phải báo thù cho Hân Nhiều a" điềm đậm đáng yêu nhìn Tổng Cương, chẳng biết lúc nào, Hàn Hân Nhiều chặt vật đáng về đã tiêu tán hầu như không còn, ngược lại hơn biểu hiện đáng thương, toàn thân cao thấp yêu mị đáng về càng thêm kinh người.

"Ba!" Một chưởng vỗ vào bên cạnh cây khô phía trên, cứng rắn cây khô lại bị Tổng Cương vững vàng sanh sanh đánh ra một cái cực đại chưởng ảnh, hai mắt bên trong đều là căm giận ngút trời, hấn không nghĩ tới Tôn Triết vậy mà lớn mật như thế, không chỉ có không có đem Âm Lôi Tông để ở trong mắt, càng thêm liên hấn Tổng Cương coi trọng nữ nhân cũng dám đuổi giết.

"Theo sư muội cách nói, kia Tôn Triết chỉ sợ cũng không phải là hòa nhã hạng người a, thậm chí ngay cả Trịnh Nhị cũng bị hấn giết, kia Ngự Thủ Tông Tam huynh đệ cũng không có một cái yếu tay a" Tổng Cương một bên một cái nam tử tính nét tương đối trầm ổn, bộ mặt ngưng trọng mở miệng nói.

"Hừ, bọn chuột nhắt tập kích thôi, nếu để cho ta gặp, nhất định ở đây trong vòng ba chiêu muốn hấn mạng nhỏ!" Tổng Cương mắt lộ ra hàn mang, sát cơ hiện ra, cực kỳ khinh thường lạnh lùng mở miệng nói,

"Chúng ta vì vậy tìm kiếm qua, nếu như gặp hấn liền xem như, không tìm được hấn liền lấy Huyền Lôi Tông cùng Ngự Thủ Tông những người đó thay sư muội cho hả giận!" Lời này vừa nói ra, hai người khác ngược lại không có nửa điểm cự tuyệt ý, cộng thêm Hàn Hân Nhiều một người, bốn gã Lôi Sư giai cao thủ, tại đây một mảnh địa vực tuyệt đối là càn quét.

Từ nơi này một ngày bắt đầu, bốn người thật bắt đầu càn quét, mặc dù không có đi tìm Tôn Triết, nhưng còn lại mấy tông đệ tử ngược lại gặp không ít, lại không có chút nào ngoại lệ thua bởi trong tay bọn họ, đặc biệt là Huyền Lôi Tông cùng Ngự Thủ Tông đệ tử, bọn họ càng thêm không có chút nào lưu tình, cơ hồ là gặp phải một cái giết một cái, những người này Trừ Vật Quyển Trục cũng rơi vào bốn người hầu bao.

Ngự Thủ Tông cùng Âm Dương hai tông vốn chính là mâu thuẫn nặng nề, bốn người này vừa ra tay, Ngự Thủ Tông người cũng không có mấy may do dự đúng Âm Dương hai tông đệ tử triển khai đuổi giết, hơn nữa, Ngự Thủ Tông mọi người không biết từ đâu nhận được tin tức, vậy mà biết Trịnh Nhị chết ở Tôn Triết trong tay, lửa giận ngất trời Trịnh Đại, Trịnh Tam hai huynh đệ khắp thế giới tìm kiếm Tôn Triết, Huyền Lôi Tông còn lại đệ tử cũng lọt vào lan đến.

Mà Ngao Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường cũng không có nhàn rỗi, sáu tông bên trong, trừ một dạng giao hảo Âm Dương hai tông, mới vừa kết thành liên minh Ngao Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường, cơ hồ lẫn nhau trong lúc đó đều có không ít mâu thuẫn, lại thêm linh được bí bảo hấp dẫn, trong khoảnh khắc, cả Bí Cảnh tầng thứ nhất bắt đầu một cuộc hỗn chiến, cơ hồ là nhìn thấy bọn họ tông người liền giết.

Hết thầy tựa hồ cũng ở một chỗ hai bàn tay thôi động bên dưới phát sinh, một cuộc đại xào bài cứ như vậy diễn ra, chiến đấu vẫn duy trì liên tục bảy tám ngày thời gian, tiến vào tầng thứ nhất sáu mươi người không có mấy người chết ở yêu thú trong tay, nhưng ở trận này đại xào bài bên trong, lại có cơ hồ một nửa người vì vậy vẫn lạc, chỉ còn lại không có chỗ nào mà không phải là chân chính tinh anh.

Một chỗ bí ẩn trong huyết động, Tôn Triết khoanh chân mà ngồi, bên ngoài điên cuồng tìm kiếm hấn, nhưng không có biết hấn trốn ở chỗ này.

Hấn hiểu nếu hấn không có giết chết Hàn Hân Nhiều, hấn giết Trịnh Nhị tin tức nhất định sẽ bị Hàn Hân Nhiều thả ra ngoài, hấn đi ra, đối mặt thì không phải là Hàn Hân Nhiều một người, mà là Âm Dương nhị tông cùng với Ngự Thú Tông cao thủ, hơn nữa Ngạo Hồ Môn, Xích Lôi Đường người đối với hấn cũng không phải là cỡ nào hữu thiện, lại thêm hấn đã điều động nội bộ muốn giết chết Chu Hàn Tân, cơ hồ khắp nơi đều là địch nhân.

Vùng tay phải lên, mấy chục bình bình lọ lọ xuất hiện ở Tôn Triết trước người, mấy ngày nay chết ở tay hấn thượng nhân cũng không ít, bọn họ Trữ Vật Quyền Trục cũng tự nhiên rơi vào Tôn Triết trong tay, lẻ loi tổng tổng thêm đến, đã tích lũy không ít đề thăng tu vi linh đan, linh dược, Tôn Triết trước mắt phải làm chính là toàn lực đề thăng tu vi, chỉ cần tự thân thực lực cường ngạnh, coi như nhiều hơn nữa địch nhân hấn cũng không sợ hãi.

Mà hấn nhưng không biết, bởi vì hấn nguyên nhân, Bắc Mang Bí Cảnh trong tầng thứ nhất đã triển khai một cuộc điên cuồng sát hại.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Còn sót lại sáu người

Ở Bí Cảnh phía Nam, có một chỗ cực kỳ đặc biệt địa phương, cái này địa phương những thứ kia bị tiến vào Bí Cảnh mọi người xưng là Đoạn Nhai.

Đoạn Nhai, Đoạn Nhai, cảnh nếu như không muốn danh, này Đoạn Nhai xác thực là một chỗ đứt đoạn vách đá, nơi xa nhìn lại, liền tựa như đứng một tòa hiểm trở ngọn núi bị người một đao chém thành hai khúc, đứt đoạn khe hở giống như cắt nghiêm chỉnh đủ nhất trí, mỗi khi gió lớn từ nơi này quét qua, cũng sẽ vang vọng từng trận the thé thanh âm, giống như quỷ khóc sói tru một dạng.

Như vậy kỳ dị địa phương, nếu như đặt ở bên ngoài, tất nhiên là một cảnh vật danh lam thắng cảnh, đông đảo con em quý tộc, thân sĩ danh lưu du xuân ngắm cảnh xong đi nơi, nhưng tại đây Bắc Mang Bí Cảnh, đối với mọi người mà nói, lại vừa vặn chỉ là một địa phương, một người cùng những khu vực khác không có chút nào sự khác biệt địa phương, dẫn không được mọi người nữa điểm hứng thú.

Đoạn Nhai phía trên, trụ lùi một mảnh, không có chút nào cỏ đại cây cối sinh trưởng, cũng không có chim bay thỏ hoang du dương, chỉ có kia không trung tà tà nắng chiều không biết mỗi một chiều xạ nơi này, sáu đạo thiếu niên thân ảnh yên tĩnh tại đây nắng chiều bên trong lẳng lặng mà đứng, bọn họ thẳng tắp thân ảnh cũng ở đây nắng chiều bên trong bị kéo dài rất dài lớn lên.

Tiêu sái tự nhiên, thần sắc bên trong phảng phất Chương cảm hết thấy Chu Hàn Tân, về mặt không quan tâm nằm trên mặt đất Triệu đại thiếu gia Triệu Ngang, dịu dàng nhã nhặn lịch sự, lúc này lại chân mày nhíu lại, giương mắt chung quanh Trầm Yên, không khí trầm lắng, thần sắc lãnh đạm Yên Tích Thiên, mặt khác là có hai gã mới vừa bước vào Lôi Sư này cảnh giới Nội Môn Đệ Tử, Huyền Lôi Tông mười người rõ ràng xuất hiện sáu người, về phần Tôn Triết, Trang Nhược Huyền cùng với hai người khác nhưng không thấy bóng dáng.

"Xem ra cũng chỉ có chúng ta sáu người, về phần còn lại bốn người, chỉ sợ là không chuẩn bị tiến vào này Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng, chúng ta cũng không cần đợi thêm" vẫn ngẩng nhìn chung quanh năm người, Chu Hàn Tân trong mắt quang mang lóe lên, thần sắc nhưng không có thay đổi chút nào, trước sau như một mở miệng hăng giọng nói.

Giống như mọi người chính là hẹn xong một tháng sau tại đây Đoạn Nhai phía trên gặp gỡ, sau đó sẽ cùng nhau tiến vào Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng, mà bây giờ bọn họ cũng đã chờ mấy cái canh giờ, mắt thấy sắc trời sắp tối, còn lại bốn người vẫn như cũ không đến, chỉ sợ là thật sẽ không tới.

Mặc dù Chu Hàn Tân ngoài miệng nói như vậy, chỉ chân chính sự thật như thế nào, mọi người tâm lý lại đều hiểu, không đến chỉ sợ không phải không chuẩn bị tiến vào Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng, mà là đã lọt vào những tông môn khác độc thủ, mấy ngày phía trước một cuộc hỗn chiến, cơ hồ mỗi một người tông môn đều có mấy tên đệ tử mất mạng, Huyền Lôi Tông có thể lưu lại sáu người, này đã rất tốt.

Ngồi tới đây, trong mắt mọi người không khỏi thoáng qua một tia bi thương, vô luận lẫn nhau trong lúc đó quan hệ như thế nào, dù sao đều là đồng môn đệ tử, tiến vào Bí Cảnh thời điểm đúng tròn mười người, mà bây giờ đứng ở nơi này Đoạn Nhai dính lại cũng chỉ có sáu người, trong khoảng thời gian ngắn, cũng có chút ảm đạm.

"Chẳng lẽ bọn họ lại không thể có thể trước một bước tiến vào Đệ Nhị Tầng sao?" canh gác nửa ngày, lên núi trên đường hồi lâu không có nửa cái nhân ảnh xuất hiện, Trầm Yên đôi mắt xinh đẹp bên trong không khỏi thoáng qua vẻ lo lắng, quay mặt sang hướng Chu Hàn Tân có phần không cam lòng hỏi.

"Trầm sư muội có thể đổi này Bắc Mang Bí Cảnh tình huống còn có chút không hiểu, này Bắc Mang Bí Cảnh toàn thể mà nói tựa như cùng một người đấu thủ trận, mặc dù cũng không nhất định đứng trên dưới tầng tầng tiến dần lên, nhưng là từ trong ra ngoài chia ra làm ba tầng, chúng ta nơi tầng thứ nhất này thật ra thì chính là Bí Cảnh phía ngoài nhất, về phần hai ba tầng trên thực tế chính là Bí Cảnh nội tầng, hơn nữa này mỗi một tầng trong lúc đó vẫn tồn tại một loại cực kỳ cổ quái sương mù, đem ba tầng tách ra, thế này mới có Bắc Mang Bí Cảnh Tam Tầng phân chia."

"Này cùng bọn họ có thể hay không tiến vào Đệ Nhị Tầng có quan hệ gì?" Trầm Yên lập tức ngay sau đó hỏi.

"Ha ha, Trầm sư muội chớ vội, trước hết nghe ta chậm rãi giải thích" Chu Hàn Tân cười nhạt, nhưng không có mấy may oán trách ý nghĩa, đôi mắt điểm lệ ôn nhã Trầm Yên, kia chỉ có quân tử khí chất lúc này toàn bộ biểu hiện không bỏ sót.

"Hừ, giải thích một sự tình cũng phiền toái như vậy không phải là kia cổ quái sương mù ngăn trở, không có người có thể đi vào a, chỉ có qua một tháng sau, kia cổ quái sương mù mới có thể chậm rãi tiêu tán, nếu không chúng ta một người cũng đừng nghĩ tiến vào Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng" khóe miệng hơi một dạng phiết, khinh thường nhìn Chu Hàn Tân một cái, Triệu Ngang không chút khách khí chen miệng nói, hắn Triệu đại thiếu cũng không biết cái gì lễ phép không lễ phép, nhìn khó chịu người hắn cũng sẽ không làm một chút mặt mũi, tỷ như, này Chu Hàn Tân hắn liền nhìn tương đương khó chịu.

Nghe được Triệu Ngang uể oải lời nói, trong đó nhằm vào chính mình ý nghĩa cực kỳ rõ ràng, Chu Hàn Tân ánh mắt hơi chợt lóe, khóe mắt thoáng qua một tia tức giận, bất quá cuối cùng vẫn là nhịn xuống không có phát tác, ngược lại để cho vân giả vờ ngủ say chờ đợi Triệu Ngang có phần thất vọng.

Bất quá, trải qua Triệu Ngang như vậy một dạng giải thích, Trầm Yên mới chính thức hiểu được, mọi người ước định tại đây Bí Cảnh tầng thứ nhất dừng lưu một tháng, cũng không chỉ là vì tốn hao thời gian một tháng ở tầng thứ nhất tìm kiếm linh dược Bí Bảo, cũng là vì chờ đợi Đệ Nhị Tầng bên ngoài kia cổ quái sương mù tiêu tán, nếu không phải cái nguyên nhân thứ hai, chỉ sợ cũng không có mấy người nguyện ý tại đây tầng thứ nhất động lại thời gian một tháng.

"Nhưng thực lực của hắn mạnh như vậy, làm sao có thể chết ở những người đó trong tay" hồi lâu sau, Trầm Yên rốt cục vẫn phải không nhịn được mở miệng hỏi, nàng không tin người nam nhân kia sẽ chết ở còn lại năm tông trong tay, cho tới nay, ở nàng cảm nhận trong, hắn đều là mạnh nhất, tư chất khảo nghiệm thời điểm như thế, Trúc Cơ tu luyện thời điểm như thế, tông môn tỷ thí thời điểm vẫn như cũ như thế, nàng không tin hắn lần này sẽ thất bại.

Mặc dù không có nói rõ, chỉ Trầm Yên nói là ai, ở đây nhưng không có một người không biết, dù loại dấu hiệu đều tỏ rõ cái này dụ dàng tú trí nữ tử đã cảm mến Tôn Triết, đến bây giờ cũng chỉ có kia tâm địa sắt đá Tôn Triết chính mình vẫn không rõ, tốt như vậy cơ hội nhưng không biết nắm bắt, cho dù là Triệu Ngang cũng không khỏi phải không nhịn được có phần đổ kỵ Tôn Triết.

"Trầm sư muội không cần phải lo lắng cái tên kia, lấy bản thiếu gia xem ra, cái tên kia không có dễ dàng chết như vậy, hắn tư chất so bản thiếu gia cũng mạnh hơn như vậy một chút xiu, tiến giai Lôi Sư này cảnh giới xác định không thành vấn đề, lại thêm tông môn ban cho không ít trân quý đan dược, hắn chỉ sợ đã có không thấp hơn Tam Tinh Lôi Sư tu vi" nhìn Trầm Yên bộ dáng, Triệu Ngang thờ dài một hơi, theo trên đất đứng đến, mở miệng khuyên can nói.

Triệu Ngang mặc dù trong ngày thường xem ra phóng đảng không kềm chế được, nhưng hắn lại cũng không phải là ngu dốt người, trái ngược nhau, hắn thông tuệ không thấp hơn bất luận kẻ nào, chỉ là trong ngày thường không cần biểu hiện chính đạo thôi, như thế dụng tâm tính toán, trong chốc lát liền suy đoán ra Tôn Triết đại khái thực lực, vậy mà cùng tình huống thực tế chênh lệch không bao nhiêu.

"Thời trước mắt hắn thực lực, chúng ta tiến đến sáu mươi người còn không có có thể lưu hắn lại có lẽ là hắn có chuyện tri hoãn, cũng hoặc là phát hiện mặt khác một cái tiến vào Đệ Nhị Tầng đường tắt, trước chúng ta một bước đi vào cũng nói không chừng" dù sao cũng là cùng nhau từ Ngoại Môn đi ra, đối với Trầm Yên, Tôn Triết hai người, Triệu Ngang vẫn có mấy phần tình cảm.

"Ta nghĩ hắn có thể đã gặp chuyện không may" đúng lúc này, vẫn không nói tiếng nào Yên Tịch Thiên lại đột nhiên ngắt đầu đến, vẻ mặt nghiêm nghị mở miệng nói.

"Hơn nữa, Ngự Thú Tông Ngô Thiên cũng có thể" tựa hồ là để lộ, Yên Tịch Thiên lại đón bổ sung, hơn nữa, trong giọng nói còn không có nửa điểm cười giong ý.

Nghe Yên Tịch Thiên chẳng phân biệt được trường hợp mà nói, Triệu Ngang nhất thời có một loại muốn đem hắn hành hung một bữa xúc động, đây không phải là rõ ràng đổ dầu vào lửa sao, là một mọi người có thể nhìn ra được hắn đang an ủi Trầm Yên, chỉ sợ cũng chỉ có nhân tài như hắn vậy sẽ như vậy đánh nhau, bất quá Triệu Ngang cũng chỉ là suy nghĩ một chút thôi, từ khi lần trước tỷ đấu sau, đối cái này Yên Tịch Thiên, Triệu Ngang liền ba phần kiêng kỵ, thậm chí so đối mặt hắn kia tu vi kinh người ông ngoại càng sâu.

"Nghe nói Ngự Thú Tông Trịnh Nhị chết ở Tôn sư đệ trong tay, Ngự Thú Tông người dường như vẫn luôn đang đuổi giết Tôn sư đệ, đặc biệt là Trịnh Đại, Trịnh Tam hai huynh đệ, càng thêm lật lắn cả Bí Cảnh, nói không chừng" chẳng biết tại sao mục, một bên Chu Hàn Tân bỗng nhiên chen vào, mở miệng nói.

Hắn lời tuy nhiên còn chưa nói hết, chỉ cuối cùng ý nghĩa ai cũng rõ ràng, nghe này một lời, nhìn bầu trời xa xa, hai giọt trong suốt nước mắt chậm rãi từ Trầm Yên gương mặt chảy xuống.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Tiến vào Đệ Nhị Tầng

"Ai nói ta Tôn Triết chết" nhàn nhạt thanh âm bỗng nhiên ở Đoạn Nhai phía trên vang lên, thanh âm tuy nhẹ, chỉ nghe vào mọi người trong tai chính là vô cùng rõ ràng.

Nghe thế một dạng thanh âm quen thuộc, sáu người đều không do tự chủ lâm vào chấn động, lập tức giương mắt hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, đã thấy liên tiếp vọt thân ảnh màu trắng ở con đường phía trên chọt hiện ra, trong nháy mắt, một người khí chất lạnh lùng thanh niên nam tử liền xuất hiện ở trước mặt mọi người, phong trần phốp pháp một câu nói ngữ, lại không che dấu được kia cổ trời sinh ngạo nghễ.

Tôn Triết!

Này người tới chính là mọi người mới vừa đàm luận Tôn Triết, chứng kiến Tôn Triết bỗng nhiên xuất hiện, sáu người trên mặt đều là nhảy ra thần sắc bất đồng.

"Tôn sư huynh, người quả nhiên không có sao" lưu lại ở nhiều điểm nước mắt trên khuôn mặt lập tức hiện ra nồng đậm vẻ vui mừng, giống như sau cơn mưa. Lúc đầu một dạng, lệ vũ nhuốm máu đào yêu kiều nhan thượng nhất thời triển hiện kinh người mỹ lệ, Trầm Yến lập tức hoan hỉ gọi tới.

Nhìn Trầm Yến trên mặt chân chính vẻ vui mừng, Tôn Triết ứng tiếng gật đầu một cái, trong mắt lộ ra một tia cảm động, đi tới Lôi Đình Đại Lục lâu như vậy, chân chính có thể thật lòng thật dạ đối với hắn người tốt cũng không nhiều, Trầm Yến cái này thuận tiện sư muội lại có thể coi như là một người.

"Ha ha ta liền biết người này xác định chết không được" Triệu Ngang tiến lên hai bước, không thêm để ý chút nào Tôn Triết cau mày, tay trái trực tiếp vỗ vào Tôn Triết bả vai cao hứng kêu lên. Tôn Triết nhưng trong lòng ở buồn bực, chính mình lúc nào thì cùng Triệu Ngang quan hệ tốt như vậy, tựa hồ tiến Nhập Huyền lô tông thời điểm hai người còn có một chút thù hận đi.

"Người tiến giai đến Tứ Tinh Lôi Sư "

Nói lời này không phải là ai khác, chính là Yến Tích Thiên, cũng chỉ có hắn mới có thể như thế chú ý chuyện tu luyện, ở hắn sinh mệnh bên trong, trừ tu luyện cũng chỉ có tu luyện, tựa hồ tu luyện chính là hắn sinh mệnh toàn bộ.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người lâm vào cả kinh, Tứ Tinh Lôi Sư, đây cơ hồ đã là Bí Cảnh người trong tu vi cao nhất tài nghệ.

Nghe được Yến Tích Thiên mà nói, cho dù là đứng ở Tôn Triết bên cạnh Triệu Ngang cũng kinh ngạc xem một chút Tôn Triết, thế này mới phát hiện Tôn Triết khí thế đã vượt qua xa Tam Tinh Lôi Sư tài nghệ, mà một khác bên cạnh đứng thẳng Chu Hàn Tân cũng không nhận được cau cau mày, chỉ trong nháy mắt lại biến mất không thấy. Chỉ có Trầm Yến một người, sắc mặt vẻ vui mừng càng tăng lên, nàng là thật lòng thật dạ vì Tôn Triết cao hứng.

Tôn Triết nhàn nhạt nhìn Yến Tích Thiên một cái, thế này mới phát hiện Yến Tích Thiên tu vi vậy mà cũng đạt tới Tứ Tinh Lôi Sư trình độ, mình là ý vào nhiều như vậy giành được đan dược linh tụy mới đưa tu vi mạnh mẽ đề thăng tới Tứ Tinh, cũng không nghĩ đến, Yến Tích Thiên đề thăng tốc độ vậy mà mây may không thể so với hắn chậm.

"Yến sư huynh khách khí, cùng sư huynh so sánh với, Tôn Triết điểm này tu vi không coi vào đâu" đối mặt mọi người ánh mắt hâm mộ, Tôn Triết trên mặt không có chút nào kiêu ngạo đáng vẻ.

"Ha ha, Tôn sư đệ quả nhiên thật bản lĩnh, Trịnh Đại, Trịnh Tam hai huynh đệ khắp thế giới tìm người, Âm Lôi Tông cái kia yêu nữ cũng mang theo một đám người tìm kiếm khắp nơi người tung tích, không nghĩ tới sư đệ không chỉ có không có sao, ngược lại tu vi nhanh chóng đề thăng, sư huynh thật là bội phục a." Con mắt khẽ hí một cái, Chu Hàn Tân chậm rãi đi tới Tôn Triết trước người, giống như không thêm để ý khẽ cười nói, bất quá, Tôn Triết lại từ kia cười khẽ bên trong phát hiện một tia nhìn có chút hờ hững vị.

Chính mình giết chết Trịnh Nhị tin tức quả nhiên vẫn bị Ngự Thủ Tông người biết, Tôn Triết một tiếng thán than, hắn có trăm phần trăm nắm bắt xác định

tin tức này đúng Hàn Hàn Nhiều đề lộ ra đi.

"Chu sư huynh quá khiêm tốn "

Nhân nhậ nhìn Chu Hàn Tân một cái, một luồng mịt mờ hàn mang chợt lóe rồi biến mất, mặc dù đã chuẩn bị đem Chu Hàn Tân hoàn toàn lưu lại nơi này Bắc Mang Bí Cảnh, chỉ bây giờ nhiều người như vậy ở đây, Tôn Triết tự nhiên không tốt động thủ, hắn muốn giết Chu Hàn Tân, nhưng là sẽ không như vậy quang minh chính đại, nếu bị tông môn biết, chỉ riêng giết hại đồng môn tội lỗi sẽ để cho hắn vĩnh viễn không có lật người địa phương, bây giờ Huyền Lôi Tông chính là hắn duy nhất dựa vào, nếu là không có Huyền Lôi Tông làm hậu thuẫn, vô luận là Chu gia hay là Ngao Hồ Môn, hoặc là Ngự Thú Tông, đều có thể giống như bóp chết một con kiến giống nhau ung dung bóp chết hắn.

Vẫn đợi đến trời tối, Trang Nhược Huyền ba người cuối cùng vẫn còn không có tới đây Đoạn Nhai, bảy người liền tại đây Đoạn Nhai đình nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày thứ hai liền đồng loạt hướng Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng chạy qua.

Đúng như Chu Hàn Tân giải thích giống nhau, cái gọi là Bí Cảnh tầng thứ nhất trên thực tế bất quá là Bí Cảnh bên ngoài, mà Đệ Nhị Tầng còn lại là tầng thứ nhất phía trong, chẳng qua là bởi vì kia quái vụ ngăn trở, mọi người mới không thể vào Đệ Nhị Tầng khu vực, mà bây giờ theo quái vụ dần dần tiêu tán, Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng cũng chậm rãi vạch trần thân bí cái khăn che mặt, hiện ra ở trước mặt mọi người.

Một đường chạy gấp, bảy người tốc độ đều không chậm, mọi người cũng đã đi tới Đệ Nhị Tầng giáp ranh, mà kia cái gọi là quái vụ cũng hiện ra ở mọi người trước mắt.

Giương mắt nhìn lên, ẩn nhập nhãn liền đều là bụi mù mịt sương mù, ẩn thiên che lấp mặt trời, sở nhìn xa địa phương cơ hồ đều là loại này hơi sắc quái vụ, tại đây quái vụ ảnh hưởng bên dưới, phía trước con đường cũng hoàn toàn ngăn trở đến, phảng phất là gặp phải một tầng tự nhiên bình chương một dạng, sanh sanh ngăn trở mọi người đường đi.

Một người Nội Môn Đệ Tử thử thăm dò đem một cái tay đưa vào bụi vụ bên trong, nhưng trong nháy mắt thì có một cổ kinh người lực mạnh phản chấn đi ra, sắc mặt hắn trong nháy mắt đại biến, lập tức không chút do dự về phía sau lui nhanh mà đi.

"Này quái vụ lực phản chấn thật lớn" sắc mặt hắn có chút tái nhợt nói, mặc dù phản ứng nhanh chóng, thế nhưng cổ lực phản chấn vẫn có một phần nhỏ vọt vào hắn trong cơ thể, chạy toán loạn hướng về trong cơ thể chung quanh kinh mạch, hắn rõ ràng cho thấy chịu nội thương.

Kia Nội Môn Đệ Tử tu vi mặc dù không phải là đứng đầu, dù sao cũng có Lôi Sư này cảnh giới tu vi, mọi người tu vi cho dù cao hơn hắn, nhưng là không có khác nhau trời vực lớn như vậy, hơn nữa nhìn kia cổ lực phản chấn tà hữu rõ ràng liền vượt qua xa hắn tu vi, trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người không có mười phần nắm bắt. Thậm chí ngay cả tu vi cao nhất Tôn Triết, Yến Tích Thiên hai người cũng vì không thể tra cau cau mây.

"Bây giờ này quái vụ chưa hoàn toàn biến mất, lấy hiện tại quái vụ độ dày, chỉ sợ chỉ có Thất Tinh Lôi Sư trở lên tu vi năng lực một mình thông qua." Quan sát một lát, Chu Hàn Tân cực kỳ xác định mở miệng nói,

"Vì nay này kế hoạch, chúng ta nếu như nghĩ trước tiên tiến vào này rậm rạp cảnh giới Đệ Nhị Tầng, chỉ có hợp lực chống đỡ một người phòng ngự vòng bảo hộ đến xông qua tầng này quái vụ "

Tiếng nói vừa dứt, Chu Hàn Tân liền đưa mắt đầu hướng về mọi người, hai người kia Nội Môn Đệ Tử không chút do dự nào liền đứng sau lưng Chu Hàn Tân, bọn họ vẫn đi theo Chu Hàn Tân, đối Chu Hàn Tân đề nghị tự nhiên không có bất kỳ dị nghị.

Tôn Triết mấy người liếc nhau một cái, cũng đều khẽ gật đầu một cái, đây là trước mắt biện pháp duy nhất.

Chứng kiến mọi người đồng ý, Chu Hàn Tân cũng không có do dự, đi tới kia quái vụ phía trước, nhãn thần thoắt qua một tia ngưng trọng, hai tay huy động, bàng bạc Lôi linh lực cổ động mà, kinh người khí thế xông thẳng lên trời, cuồng bạo khí lãng trực tiếp tuy hai mà một hướng mọi người mở rộng, kinh người như thế khí thế để cho tất cả mọi người không khỏi sắc mặt khẽ biến.

Từ sắc Lôi linh lực giống như điên cuồng long vào biển một dạng, trực tiếp xông song chương bên trong kích động mà ra, ở Chu Hàn Tân dưới sự khống chế, ở hắn trên đỉnh đầu phương hóa thành một người từ sắc vòng bảo hộ, Từ Quang lóng lánh, giống như chín thiên lưu tinh chợt lóe phát sáng loá mắt, ngay cả kia quỷ dị quái vụ cũng bị bài xích không còn, chịu không được nửa điểm xâm phạm.

"Mọi người nhanh lên một chút xuất thủ!" Sắc mặt ngưng trọng, Chu Hàn Tân lập tức trầm giọng hô. Cho dù hắn tu vi kinh người, nhưng ở này quái vụ ăn mòn bên dưới, hắn một thân một mình cũng chống đỡ không được chốc lát.

Mọi người không do dự nữa, mỗi một người đều đem tự thân Lôi linh lực rót vào này phòng ngự vòng bảo hộ trong, giống như màu tím nhạt năng lượng vòng bảo hộ nhất thời từ mang đại phóng, giống như một người cự đại từ sắc quang cầu một dạng, làm cho người ta cảm nhận không dám nhìn thẳng, mà kia quái vụ cũng hoàn toàn bị tách ra hai phía.

"Đi!" Quát khẽ một tiếng, tất cả mọi người đi vào từ sắc sạch bọc bên trong, tại đây từ sắc sạch bọc phòng ngự bên dưới, đồng loạt hướng quái vụ bên trong đi đến, trong nháy mắt, bảy người thân ảnh liền biến mất ở này quái vụ bên trong.

Xem thêm truyện khác do muoiv cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Lôi Linh Chân Quả

Này sương mù mặc dù quý dị, chỉ cuối cùng không phải là quá dày, chỉ chốc lát sau, bảy người thân ảnh liền xuất hiện ở Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng trong, này Đệ Nhị Tầng cảnh vật cùng tầng thứ nhất ngược lại không có quá lớn sự khác biệt, chỉ linh khí độ dày lại đề thăng theo một cái bậc thang, hồ hấp trong lúc đó đều có một loại thanh tâm cảm giác, cơ hồ cũng làm cho mọi người sinh ra ở chỗ này vẫn tiềm tu tâm tư.

Bất quá, điều này cũng bất quá là suy nghĩ một chút thôi, không người nào nguyện ý nơi này ngầy ngốc tròn mười năm, lại không nói trong nhà là có cha mẹ, bằng hữu, chính là này bốn bề vắng lặng môi trường, cũng không có mấy người có thể nhìn nhận được phần này tịch tịch, hơn nữa, tu vi đề thăng cũng không chỉ riêng đứng tầng tiến linh lực là được, tâm cảnh thể ngộ cũng vô cùng quan trọng.

"Không biết các vị có tính toán gì không" hồi lâu sau, Chu Hàn Tân cười đối mọi người mở miệng hỏi, câu hỏi thời điểm trên mặt cũng tràn đầy chân thành đáng vẻ, tựa hồ thật rất quan tâm đồng đạo đồng môn giống nhau.

"Chúng ta nguyện ý cùng Chu sư huynh cùng nhau hành động." Kia hai người Nội Môn Đệ Tử liếc mắt nhìn nhau, ngay sau đó liền làm dưới quyết định, trăm miệng một lời hướng Chu Hàn Tân mở miệng nói.

Chu Hàn Tân mỉm cười địa gật đầu, lại đem ánh mắt đầu hướng về Tôn Triết mấy người, trung cầu Tôn Triết mấy người ý kiến.

"Ta đi trước" nhàn nhạt đáp lại một câu, không có nhìn mọi người một cái, Yến Tịch Thiên liền trực tiếp hướng nơi xa đi đến, lạnh lùng giọng nói không có mang vào nửa điểm cảm giác, từ chối người ở ngoài ngàn dặm ý nghĩa cực kỳ rõ ràng, nếu không phải một mình hắn không thể vào này Đệ Nhị Tầng, lấy hắn tính tình, chỉ sợ căn bản sẽ không cùng người khác người hợp tác.

Ôm trong ngực chuôi này chưa bao giờ rời khỏi người hắc sắc trường kiếm, Yến Tịch Thiên thân ảnh chậm rãi biến mất ở cách đó không xa trong rừng núi, nhìn hắn như vậy rời đi, nhưng không có một người dám lên tiếng khuyên can hắn, đối với tính tình này tình ái lạnh lùng lại thực lực cực mạnh quái nhân, không có nguyện ý tự đứng đi trên chọc hắn.

"Không biết mấy vị đối Lôi Linh Chân Quả có hứng thú hay không?" Ngay tại Tôn Triết ba người chuẩn bị rời đi thời điểm, Chu Hàn Tân thanh âm lại đột nhiên đang lúc mọi người bên tai vang lên, nghe thế cái tên, ba người cước bộ đều không tự chủ bị kiềm hãm.

"Người biết Lôi Linh Chân Quả tin tức?" Triệu Ngang xoay người, hai mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân, tựa hồ muốn từ trên mặt hắn phân biệt ra được lời nói thật giả, chỉ rất nhanh hắn liền thất vọng, từ Chu Hàn Tân trên mặt hắn không nhìn ra nửa điểm tin tức.

"Lần trước Bắc Mang Bí Cảnh mở ra thời điểm ta Tam thúc vừa vặn đi vào, hơn nữa còn là số ít sống ra khỏi Bí Cảnh nhân vật một trong, hắn đã từng tại đây Bí Cảnh Đệ Nhị Tầng đi tìm qua loại này linh vật, chỉ là hắn cũng không có đem chuyện này nói cho tông môn, bất quá, hắn lại đem này Lôi Linh Chân Quả nơi đại khái vị trí nói cho ta biết, nếu như mấy vị có hứng thú mà nói, ta ngược lại nguyện ý mang mọi người cùng nhau" Chu Hàn Tân mặc dù mà nói nói như vậy, thể nhưng trong giọng nói cũng đã xác định mọi người sẽ không cự tuyệt một dạng.

"Lôi Linh Chân Quả trân quý như thế vật, người tại sao không một người đến lấy?" Trầm Yến đôi môi khẽ mở, thoải mái thanh âm thấu xi mà ra.

"Không cần nói với ta cái gì đồng môn hữu nghị linh tinh chuyện hoang đường" Triệu Ngang ngay sau đó thêm một câu.

Hắn căn bản cũng không tin Chu Hàn Tân sẽ cùng hắn nói cái gì đồng môn hữu nghị, hai người chưa tiến Huyền Lôi Tông phía trước thì có không nhỏ mâu thuẫn, sau lại Chu Hàn Tân tiến Huyền Lôi Tông Nội Môn, hắn liền tiến Ngoại Môn, nếu không phải cùng Chu Hàn Tân chủ xướng, lấy hắn tư chất cùng thân phận, cần gì phải sống ở Ngoại Môn.

Dĩ nhiên, hắn cũng không biết Chu Hàn Tân cùng Tôn Triết trong lúc đó mâu thuẫn, trên thực tế, Tôn Triết so hắn càng không tin Chu Hàn Tân sẽ đem lớn như vậy lợi ích đưa cho hắn.

"Ha ha, các người nói như vậy, ta cũng không dối gạt mọi người, Lôi Linh Chân Quả trân quý như thế thiên địa linh vật như thế nào sẽ xảy ra sinh trưởng ở một dạng địa phương, cái kia địa phương bằng vào ta một người khả năng căn bản lấy không tới nửa khóa Lôi Linh Chân Quả, cho nên ta mới hy vọng mọi người có thể vừa hợp tác, đây cũng là song doanh sự tình" hai tay một dạng than, Chu Hàn Tân bắt đầu dĩ cười một tiếng, giải thích.

Nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân nhìn hồi lâu, Tôn Triết lại nhìn không thấu Chu Hàn Tân đến cùng nói là thật hay là giả, bất quá, nếu quả thật có Lôi Linh Chân Quả, như vậy coi như là mạo hiểm, hắn cũng sẽ không bỏ qua cho cơ hội này, bởi vì Lôi Linh Chân Quả đối với hiện tại hắn mà nói, đúng là vô cùng quan trọng.

Nghề nói, ở Lôi Đình Chi Lực cực kỳ nồng đậm địa phương sẽ xảy ra sinh trưởng một loại cực kỳ kỳ dị cây cối, loại này cây gọi là Lôi Linh Cổ Mộc, cùng một cây cối bất đồng, Lôi Linh Cổ Mộc chỉ hấp thu Lôi Đình Chi Lực làm dưỡng dịch, mỗi trăm năm lớn lên cao một trượng, kia chủ thể lấy lôi đình làm chi, thêm điện làm lá, mà sờ ra quả này quả thì bị gọi là Lôi Linh Chân Quả.

Bất quá, Lôi Linh Chân Quả công hiệu chính là cực kỳ bất phàm, đặt ở bên ngoài cơ hồ là hữu giới vô thị linh vật, nó không chỉ có thể làm vật liệu luyện chế ra đỉnh cấp Lôi Thuộc Tinh đan dược, càng thêm có thể trực tiếp thích ứng để gia tăng Lôi linh lực, mà trân quý nhất một điểm là, nó còn có thể tinh luyện thích ứng người trong cơ thể linh lực, để cho trong cơ thể linh lực trở nên tinh thuần vô cùng.

Tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh mọi người, cơ hồ đều thích ứng không ít đan dược để thăng tu vi, đừng xem mọi người hiện tại mỗi một người đều là Tam Tinh Lôi Sư, Tứ Tinh Lôi Sư tu vi, thật ra thì đều là mạnh mẽ để thăng hiệu quả, bọn họ trong cơ thể Lôi linh lực đều là vô cùng không ổn định, sau khi ra ngoài không có nửa năm thời gian tiềm tu luyện hóa, căn bản đừng nghĩ tăng lên thêm nữa tinh thực lực.

Nhưng là, nếu như có này Lôi Linh Chân Quả, đây hết thảy đều không phải là vấn đề, thậm chí còn có thể nhờ vào Lôi Linh Chân Quả trong ấn chứa Lôi Đình Chi Lực lần nữa để thăng tu vi.

Cũng nguyên nhân bởi vì vậy, đối với trước mắt mọi người mà nói, này Lôi Linh Chân Quả tác dụng thậm chí so đỉnh cấp linh dược còn muốn lớn hơn, điều này cũng Chu Hàn Tân như thế xác định mọi người sẽ không cự tuyệt nguyên nhân.

"Không biết mấy vị suy tính như thế nào?" Chu Hàn Tân cười nhạt mở miệng hỏi, như vậy linh vật, không có ai cam lòng cho cự tuyệt, hắn dám khẳng định, coi như là Tôn Triết mấy người không tin hắn tính tình, cũng sẽ cam chịu thử một lần.

"Đã như vậy, sư đệ ngược lại nguyên ý cùng Chu sư huynh đi một chuyến" đúng như Chu Hàn Tân đoán như vậy, Tôn Triết xác thực nguyên ý mạo hiểm một lần, bởi vì hắn so bất luận kẻ nào đều cần này Lôi Linh Chân Quả.

Chu Khải Thiên đối với hắn động sát cơ, Tôn Triết lại há có thể cam chịu mặc hắn xâu xé, ở tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh phía trước, hắn đã định ra một dạng hệ liệt kế hoạch, một trong đó chính là vơ vét hết thảy linh dược thật tinh túy, toàn lực để thăng tự thân tu vi, để cho tông môn chứng kiến chính mình kinh người tiềm lực.

Chỉ chỉ riêng như thế vẫn là không đủ, thiên phú tốt không chỉ có chỉ có hắn một người, coi như hắn vượt qua ai khác một chút, cũng không có bấy nhiêu ưu thế, Tôn Triết cái kia mục tiêu chính là đem đến Đệ Tam Tầng trong Phương Thiên Viên thậm chí còn Huyền Lôi Tông cao tầng cũng muốn yếu đó, chỉ cần đem đến cái này, hắn công lao tuyệt đối không người nào có thể thay thế, như thế công lao mới có thể làm cho hắn chân chính đi vào tông môn nòng cốt.

Một người trung thành với tông môn lại lập được đại công thiên phú đệ tử, tông môn như thế nào sẽ không toàn lực bồi dưỡng, thậm chí đem hắn định làm Thiếu Tông Chủ cũng có thể, như vậy, hắn ở Huyền Lôi Tông mới coi như là chân chính có không thể thay thế vị trí, mới có thể để cho Chu Khải Thiên không dám dễ dàng động hắn.

Ở Tôn Triết ưng thuận sau, Trầm Yến cũng khẽ gật đầu một cái, chỉ là nàng đang nói chuyện thời điểm, êm ái ánh mắt chính là nhìn trước người cái kia thẳng tắp bóng lưng.

"Chu Hàn Tân, ngươi nếu là dám gạt ta, bản thiếu gia không để yên cho ngươi" cuối cùng, Triệu Ngang cũng hay là trải qua không được này Lôi Linh Chân Quả hấp dẫn, nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân hung hăng nói.

"Ha ha Chu mỗ lại há là như vậy người, đã như vậy, vậy chúng ta đi thôi" mang theo một tia hả hê tiểu ý, Chu Hàn Tân cười lớn dẫn đầu hướng phía trước đi đến, mà kia hai người Nội Môn Đệ Tử lập tức theo sát phía sau hắn, Tôn Triết ba người liếc mắt nhìn nhau, cũng không liền không chậm theo sau.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 53: Bẫy rập

Trong rừng núi, một nhóm sáu người cước bộ không ngừng hướng phía trước chạy đi, năm nam một nữ, sáu người bên trong vậy mà không có một người yêu, mỗi người trên người đều là khí thế cường thịnh, cho dù là một chút ẩn trốn trong rừng núi yêu thú chứng kiến sáu người này đồng hành, cũng đều đều buông tha cho tập kích tính toán, chúng nó trí lực cũng không thấp hơn nhân loại, như thế nào sẽ đi tự tìm tử lộ.

"Chu Hàn Tân, đây rốt cuộc còn có bao nhiêu lộ trình, ngươi một canh giờ phía trước nhưng đã nói chỉ còn lại vài dặm xa, chúng ta này một canh giờ chỉ sợ đã đi không dưới mười dặm đi, thế nào còn chưa tới?" Triệu Ngang bỗng nhiên dừng bước lại, hai mắt gắt gao mà nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân, sắc mặt bất thiện mở miệng chất vấn hỏi.

Triệu Ngang tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết cùng Trầm Yến hai người cũng dừng bước lại, ánh mắt bắn thẳng đến Chu Hàn Tân, rõ ràng cũng là hy vọng hẳn làm một câu trả lời hợp lý.

"Ha ha, các vị không cần nóng lòng, cái kia địa phương ta cũng không có đi qua, tự nhiên không thể xác định hẳn cụ thể ở nơi nào, bất quá ta hiện tại có thể bảo đảm, nửa canh giờ bên trong tuyệt đối có thể " Chu Hàn Tân xem một chút trong tay bản đồ, có chút áy náy nói.

"Hừ, Chu Hàn Tân, nói thật, bản thiếu gia không tin ngươi nhân phẩm, ngươi trước đem trong tay ngươi bản đồ cho ta nhìn một chút, bản thiếu gia tiếp tục tính toán" Triệu Ngang trên mặt tức giận không giám, trực tiếp chỉ vào Chu Hàn Tân trong tay bản đồ mở miệng nói.

Nghe được Triệu Ngang mà nói, Chu Hàn Tân sắc mặt hơi đổi, nhãn thần nhất thời quang mang chợt lóe lên.

"Chu Hàn Tân, ta cũng hy vọng có thể nhìn một chút trong tay ngươi bản đồ" Tôn Triết sắc mặt âm trầm, cũng chậm rãi đứng ra thân ra, đi tới Chu Hàn Tân trước người lạnh lùng nói, mà lúc này giờ phút này hẳn cũng không biểu hiện gọi Chu sư huynh. Lấy Chu Hàn Tân thông minh trình độ như thế nào sẽ phạm thấp như vậy cấp sai lầm, trong này rõ ràng có phần mờ ám

Mà lúc này, kia hai gã Nội Môn Đệ Tử lại đồng thời tiến lên một bước, ngăn ở Tôn Triết trước người, nhìn hai người thần sắc, rõ ràng sớm đã có sở chuẩn bị.

Trong khoảng thời gian ngắn, mấy người trong lúc đó không khí vậy mà thoáng cái ngưng trọng ra.

"Ha ha, Tôn Triết, ngươi phải có tự biết rõ, có một số không phải là ngươi có thể nhiệm chỉ, ngươi hiểu?" Nhàn nhạt nhìn Tôn Triết, Chu Hàn Tân không thêm đề ý chút nào nhẹ nhàng nâng tay trái, một luồng Tử Sắc Điện Hồ nơi tay trong lòng bàn tay toát ra, ở chói mắt ánh mặt trời chiếu bên dưới, lóe ra biệt dạng màu sắc.

Mà đang ở lúc này, Tôn Triết con ngươi đột nhiên ngưng trọng, đột nhiên xoay người lại, chẳng biết lúc nào, trong rừng núi vậy mà lại lóe ra mấy đạo thân ảnh.

"Ha ha Tôn Triết, ngươi còn nhận thức ta" một dạng nói oán hận thanh âm ở mấy người sau lưng vang lên, một người áo xanh trang phục nam tử trẻ tuổi hướng mấy người đi tới, âm lãnh ánh mắt nhắm thẳng vào Tôn Triết, hẳn rõ ràng chính là thiếu chút nữa chết ở Tôn Triết trên tay Ngao Hồ Môn Thiếu môn chủ Ngao Dã.

Hồi sắc thân ảnh một trận chợt hiện ra, ở Ngao Dã dừng bước lại trong nháy mắt, lại một người áo xám nam tử cũng đồng thời ở hẳn bên cạnh hiện ra thân hình.

"Thông Nguyên" Trầm Yến không nhịn được sợ hãi kêu ra.

Này áo xám nam tử chính là tỷ thí bên trong bởi vì khinh thường mà bại ở Yến Tịch Thiên trên tay mất mù nam tử Thông Nguyên, kia trận chiến bên trong, hẳn bản mệnh yêu thú cũng bị Yến Tịch Thiên chém, mà Thông Nguyên bản nhân cũng vì vậy mà chịu bị thương nặng. Bất quá lúc này Thông Nguyên cũng đã hoàn toàn không có lần trước chiến đấu lụn bại, tám toàn bộ duyên hoa, cả người khí tức trở nên vô cùng trầm ổn, giống như thoát thai hoá cốt một dạng, tu vi ngược lại lần nữa đột nhiên tăng mạnh.

Đối mặt Trầm Yến sợ hãi kêu, hẳn không có trả lời, chỉ là nhàn nhạt đối mặt với mọi người, mặc dù hẳn hai mắt mù, chỉ bị này song không ánh sáng song như vậy nhàn nhạt nhìn chăm chú vào, lại làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác nguy hiểm, giống như bị sâu trong rừng quỷ quái yêu thú dễ mất tới một dạng.

Thùng thùng thùng thùng

Một trận sấm rền nổ vang thanh âm lần nữa vang lên, mấy người giương mắt lần nữa nhìn lại, đã thấy một người vạm vỡ đại hán cũng không xa địa phương từng bước từng bước giẫm chặn tại chỗ mà đến, quá ngắn hắc phát bóng nhoáng lóe sáng, cổ đồng sắc da thịt tàn mất ra một cổ nông đậm vạm vỡ khí tức, cả người giống như một đầu nhân tính mãnh thú, mỗi bước ra một bước, cả vùng đất cũng hơi chấn động một cái, ra sân khí thế cực kỳ kinh người.

Xích Lôi Đường Trịnh Cuồng Lôi đệ tử thân truyền điên cuồng áp bức!

Nhưng xuất hiện cũng không chỉ có bọn họ ba người, ở ba người xuất hiện đồng thời, là có bốn người từ rừng rậm một bên lác mình mà ra, bọn họ thân phận căn bản không dùng đi đoán, từ đồng phục trang phục thượng là được phân biệt đi ra, chính là Ngao Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường hai đại tông môn còn lại đệ tử.

Lời nói miêu tả mặc dù dài, chỉ trên thực tế chính là đây hết thảy chính là ở trong nháy mắt phát sinh, bất quá chốc lát thời gian, Tôn Triết ba người liền bị mọi người bao vây lại, Ngao Hồ Môn bốn người, Xích Lôi Đường ba người, cộng thêm Huyền Lôi Tông Chu Hàn Tân ba người, rõ ràng là tròn mười tám Lôi Sư cấp cao thủ.

"Chu Hàn Tân, ngươi vậy mà cấu kết ngoại tông người giết hại đồng môn, ngươi cũng biết đây là tội gì ngươi chẳng lẽ không sợ tông môn trưởng bối biết được" lạnh lùng nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân, Triệu Ngang sắc mặt âm trầm sắp nhỏ nước ra, bây giờ này tình thế coi như là kẻ ngu cũng nhìn ra được là chuyện gì xảy ra, rõ ràng chính là Chu Hàn Tân cố ý dẫn dụ bọn họ tới nơi này, mà Ngao Hồ Môn cùng Xích Lôi Đường người còn lại là trước một bước ở chỗ này mai phục tốt, chờ bọn họ tự chui đầu vào lưới.

"Ta hiện tại rút cuộc minh bạch ta khi nào đắc tội các ngươi Chu gia" mà lúc này, Tôn Triết ngược lại tỉnh táo lại, lạnh đạm nhìn Chu Hàn Tân một cái, mở miệng chậm rãi nói,

"Chỉ sợ lần trước ba tông tỷ thí thời điểm, ngươi cố ý thua ở Cuồng Phách đi "

Lời này vừa nói ra, Triệu Ngang cùng Trầm Yên đều tràn đầy không tin hướng Chu Hàn Tân nhìn lại, cũng không nghĩ đến là, Chu Hàn Tân vậy mà không có nửa điểm phủ nhận ý, chỉ là thần sắc bên trong lộ ra một tia hiểm thấy về kinh ngạc.

Cố ý thua ở Cuồng Phách kia một lần nếu như không phải là Tôn Triết tạm thời ra sân mà nói, Trang Nhược Huyền cũng chắc chắn thất bại, cứ như vậy, Huyền Lôi Tông chẳng phải là thua nhất định, chẳng lẽ khi đó Chu Hàn Tân cũng đã cùng Ngao Hồ Môn, Xích Lôi Đường người cấu kết ở một chỗ, hoặc là nói là Chu gia đã cùng hai tông cấu kết, nghĩ đến đây, Triệu Ngang cùng Trầm Yên đều không tự chủ cảm thấy đáy lòng một trận phát rét.

Hơi có kinh dị nhìn Tôn Triết một cái, tựa hồ không nghĩ tới Tôn Triết có thể đoán được đây hết thảy, Chu Hàn Tân trong mắt ngược lại lộ ra ít có về kinh ngạc, nhẹ giọng mở miệng nói,

"Không nghĩ tới ta ngược lại xem thường người người nói không tệ, lần trước Trương gia sự tình bất quá là tiểu sự tình, nếu như chỉ riêng nguyên nhân này, ta cũng tội gì xai toàn bộ tâm tư bày cái bày này, lấy người tư chất, nói không chừng ta Chu gia còn có thể buông tha cho ta kia biểu ca lôi kéo người "

"Đáng tiếc là, ngươi lại phá hư chúng ta Chu gia cùng Ngao Hồ Môn Xích Lôi Đường hai đại tông môn chuyện tốt, kia trận tỷ thí, ngươi ngược lại ra không ít huênh hoang, nhưng là ngươi nhưng không biết, cũng bởi vì ngươi kia một cuộc huênh hoang đem hai đại tông môn còn có ta Chu gia hoàn toàn đắc tội, mà hôm nay, chính là ngươi nhận lấy đại giới thời điểm "

"Chu Hàn Tân, Huyền Lôi Tông đối đãi ngươi không tệ, ngươi Chu gia đòi đòi đại đại càng thêm hưởng thụ Huyền Lôi Tông vô số ân trạch, các ngươi tại sao muốn phản bội tông môn" Chu Hàn Tân lời còn chưa dứt, Triệu Ngang lại không nhịn được mở miệng tức giận mắng, trong mắt đều là hùng hực lửa giận, gắt gao mà nhìn chăm chăm Chu Hàn Tân, tựa hồ muốn đem hán tâm phổi nhìn thấu một dạng.

"Không nghĩ tới đường đường Triệu đại thiếu cũng sẽ cùng ta nói tông môn ân trạch còn có lúc, ai nói ta Chu gia phản bội tông môn, thật là lời nói vô căn cứ" khinh niết nhìn Triệu Ngang một cái, Chu Hàn Tân không chút nào che giấu nghiêm trọng khinh bỉ đáng vẻ, nhưng tựa hồ là lại nghĩ đến cái gì, trên mặt lại lộ ra vẻ tươi cười,

"Về phần ta Chu gia sắm vai cái gì nhân vật, ngươi chỉ sợ là không có cơ hội chứng kiến, nói thật, ngươi thiên phú còn thắng ta nhiều, đáng tiếc là ngươi kia tính tình chỉ định ngươi đòi này thành tựu phải kém ta gấp trăm lần, nếu như nghĩ thắng được ta, kiếp sau đi" tiếng nói vừa dứt, Chu Hàn Tân không chút do dự vung tay phải lên, nhất thời, trước người hán gia hai người Nội Môn Đệ Tử trực tiếp hướng Tôn Triết ba người phóng đi.

Mà Ngao Hồ, Xích Lôi hai tông người cũng đều lấy ra vũ khí mình, không chút lưu tình giết hướng về Tôn Triết ba người, đặc biệt là Ngao Hồ Môn Ngao Dã, đối Tôn Triết hận cũng không phải là một điểm hai điểm, vừa động thủ liền thi triển toàn bộ tu vi, Tam Tinh Lôi Sư linh lực toàn bộ rót vào trường kiếm bên trong, trường kiếm phía trên lập tức bộc phát ra chói mắt thanh sắc quang mang, trực tiếp hướng Tôn Triết bao phủ mà đi.

Mười tám Lôi Sư cấp cao thủ vây giết, cơ hồ không có bất kỳ chạy trốn cơ hội.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Chương 54: Tử chiến

Mười tên Lôi Sư cấp cao thủ!

Có lẽ đổi thành một gã Lôi Sư cấp cao thủ Tôn Triết ba người ai cũng có thể ung dung ứng phó, nhưng bọn họ đổi mặt cũng không phải một gã Lôi Sư cấp cao thủ, mà là tròn mười tên Lôi Sư cấp cao thủ, hơn nữa này mười tên Lôi Sư cấp cao thủ còn là kia một cuộc đại xảo bài trong trổ hết tài năng tinh nhuệ, vốn là có tư cách tiến vào này Bắc Mang Bí Cảnh chính là đều đại tông môn tinh anh đệ tử, này kia trận sát hại bên trong may mắn còn sống sót xuống càng thêm trong tinh anh tinh anh, mười người này, không có một người yếu tay!

Mười người đồng thời xuất thủ, mười cỗ kinh người khí thế xông tiêu mà, cả rừng rậm trong nháy mắt rộng một cỗ kinh người năng lượng khí lãng, lá rừng cành khô đều bắn tung toé lên, trên bầu trời cũng hiện ra ngất trời sát khí, vô số yêu thú đều sợ hãi chạy trốn tứ phía, vào giờ phút này, đôi mắt mười người liên thủ uy thế, cho dù là mới vừa vào Lôi Tôn này cảnh giới cường giả cũng không dám thử kia phong mang.

"Lựa chọn một cái phương hướng phá vòng vây!" Tôn Triết trong ánh mắt hàn mang hiện ra, sắc mặt một mảnh âm trầm, nhưng ở này nguy hiểm vạn phần thời khắc, hắn tâm tư ngược lại tĩnh táo lại, hai mắt tứ phía lướt qua bên dưới lập tức làm ra quyết định, hiện tại lúc này, có thể chạy một là một người, hợp ở một chỗ ngược lại sẽ lẫn nhau liên lụy.

"Tốt!" Triệu Ngang, Trầm Yên cũng không phải là do dự người, trong nháy mắt liền phản ứng kịp.

Chẳng biết lúc nào, một cây vàng nén đáng vẻ roi thép liền xuất hiện ở Triệu Ngang trong tay, ở hùng hồn Lôi linh lực quán thấu bên dưới, roi thép lập tức lóe ra diệu nhãn quang mang, liền Triệu Ngang thì giống như cùng mãnh hổ xuống núi, thân ảnh chọt lóe, trực tiếp hướng Xích Lôi Đường mọi người nơi phương hướng phá vòng vây mà đi.

Roi thép phía trên tím kim đáng vẻ lóe lên loá mắt, làm cho người ta căn bản khó có thể nhìn thẳng, liền ở Triệu Ngang quơ múa bên dưới, càng thêm phát huy ra kinh người uy lực, Xích Lôi Đường một người đệ tử chưa phản ứng kịp, Triệu Ngang một dạng roi liền trực tiếp nện xuống lại, người nọ trường kiếm trong tay vừa đỡ, kia thanh cương trường kiếm lại bị này kim sắc roi thép sanh sanh đập gãy, người nọ cuồng phun một ngụm máu tươi, quay ngược lại mười mấy bước, sắc mặt một mảnh tái nhợt.

"Mẹ, ai dám ngăn trở bản thiếu gia!" Sinh tử nguy cơ bên dưới, Triệu Ngang cả người giống như điên một dạng, một mặt cuồng khiêu, một mặt hướng phía trước phá vòng vây mà đi.

"Triệu Ngang, ngươi muốn chết!" Một tiếng oanh lôi gầm thét, rõ ràng là kia đã thú một dạng Cuồng Phách hướng Triệu Ngang xông lại, vốn là mười người vây giết ba người, hắn còn có chút không muốn xuất thủ, nhưng nhìn đến Triệu Ngang một dạng roi bị thương nặng chính mình đồng môn sư đệ, đầu óc hắn bên trong kia một tia xấu hổ trong nháy mắt biến mất hầu như không còn, trợn tròn đôi mắt, giống như một pho tượng kim cang sát phạt, điên cuồng hét lên hướng Triệu Ngang xông qua đến.

Liền ở Triệu Ngang lao ra trong nháy mắt, Trầm Yên cũng là không có chút nào dừng lại, nàng cũng biết bây giờ không phải là con gái nhu tình thời điểm, thon thon chân ngọc nhanh chóng chớp động, huyền hóa ra một trận loạn ảnh, cũng hướng phía Tây phá vòng vây mà đi, nhưng chưa chạy ra khỏi mọi người bao vây, hai người Ngạo Hồ Môn đệ tử liền ngăn ở trước người của nàng, ba người trong nháy mắt liền chiến ở một chỗ.

"Hừ, ta Tôn Triết lại há là tốt như vậy giết!"

Tôn Triết trong ánh mắt sát cơ chọt lóe, song bên trong một mảnh lạnh như băng, trên tay phải trường đao trong nháy mắt bộc phát ra kinh người tử sắc quang mang, xen lẫn lóe lên mà ra hắc sắc đao mang, một cỗ năng lượng gió tuyền trong nháy mắt ở trường đao phía trên bạo xuất hiện mà ra, tựa giống như một người cự đại từ sắc vô đao, vây quanh ở trường đao chung quanh.

Đao dài bảy thước, lại nở rộ ra ngất trời sát khí.

Kia hai người Huyền Lôi Tông Nội Môn Đệ Tử đầu tiên đánh tới, hai người đều cầm một thanh tinh thiết trường kiếm, tinh tế kiếm phong giống như hai người phệ nhân vết nhơ, giống như Diêm La lấy mạng một dạng, thẳng tắp tắp trung Tôn Triết tim, cổ họng hai nơi, kiếm chưa đến, nhưng lạnh như băng từ vòng khí tức cũng đã thấm vào đến Tôn Triết trước người.

"Hừ!" Mặc dù trước kia là đồng môn huynh đệ, nhưng bây giờ chính là sinh tử cừ địch, Tôn Triết trong mắt bên trong không có nửa điểm thương hại hay là khiếp nhược, ngược lại trút đầy lạnh như băng sát cơ, cánh tay ra sức hướng phía trước vung lên, xẹt qua một dạng vạch nửa vòng tròn, hắc sắc trường đao trong nháy mắt hướng hai người chém xuống, cự đại tử sắc quang nhận cũng hướng hai người phóng đi.

Đao mang cùng kiếm phong chạm nhau, hai thanh trường kiếm phương hướng nhất thời bị đánh phiến diện, liền lúc này Tôn Triết lại trốn đi ra, chân đạp huyền ảo bước chân, Cửu Trọng Thân Ảnh thân pháp vận dụng đến cực hạn, bảy đao giống nhau như đúc thân ảnh lập tức biến hoá khôn lường ra, hai người kia kinh ngạc nhìn trước mắt một màn, bảy giống nhau "Tôn Triết", bọn họ phân biệt không rõ cái nào mới thật sự là Tôn Triết!

Nhưng này cái thời điểm, một thanh cự đại đao mang lại vừa vận hướng hai người chém rơi, bức người đao mang vén một trận cuồng phong.

"Phốc" "Phốc "

Hai người dù sao cũng là Lôi Sư cấp cao thủ, vội vàng bên dưới vẫn là đem trường kiếm che ngực, nguy hiểm ngăn trở Tôn Triết phải giết một đao, nhưng hai người trong cơ thể khí huyết lại một trận quay cuồng, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, cước bộ càng thêm "Tăng tăng thặng" liên lùi lại mười mấy bước xa.

Lấy một địch hai, vậy mà như cũ là tính áp đảo thắng lợi, Tôn Triết thực lực mạnh có thể thấy được một dạng một hai, Tứ Tinh Lôi Sư thực lực, càn quét bên dưới không người nào có thể ngăn!

"Tôn Triết, nạp mạng đi!" Một tiếng gầm điên cuồng, rõ ràng là kia Ngạo Dã xông lên, hấn sớm hận Tôn Triết tận xương, không có nửa điểm nói lời vô ích, trực tiếp kiếm mang lướt qua xuống, giống như ngư mao té vũ một dạng, vô số thanh sắc kiếm mang hướng Tôn Triết bao phủ mà đến.

Đây chính là một chiêu kia Tam Thiên Kiếm Mang, nhưng lúc này giờ phút này Ngạo Dã xa xa không phải là ban đầu có thể so với, hiện tại hấn không chỉ là tu vi tăng lên mây trời, đối với cái này vũ kỹ nắm giữ càng thêm đến lô hỏa thuần thanh trình độ, lần nữa thi triển ra, bộc phát ra uy lực hơn xa lần trước, cho dù là Tôn Triết cũng không khỏi phải lộ ra một tia ngưng trọng.

Mới vừa bức lùi hai người Huyền Lôi Tông nội môn đệ tử, Tôn Triết trong cơ thể Lôi linh lực còn có chút bất bình ổn, nhưng vào giờ phút này, lại không kịp những thứ này, đối mặt Ngạo Dã một kích trí mạng, Tôn Triết không chút do dự trường đao điên cuồng chém, từng đạo kinh người đao mang xông tiêu mà lên, trực tiếp hướng kia bao phủ mà đến kiếm mạc chém tới.

Nhưng vào lúc này, Tôn Triết trong lòng lại đột ngột xông ra một cỗ cực kỳ cảm giác nguy hiểm, căn bản không có nửa điểm suy tư, thân thể phản ứng thậm chí vượt qua tinh thần phản xạ, Tôn Triết cả người lập tức hướng về bên trái chuyển một cái, một đạo yêu dị hắc mang từ trước ngực chọt lóe lên, giống như vô căn cứ xuất hiện giống nhau, không có chút nào dấu vết.

Trước ngực xiêm áo nhất thời chia năm xẻ bảy, năm đạo bắt mắt vết trảo xuất hiện ngực phía trên, đồ tươi huyết dịch từ vết trảo phía trên chậm rãi chảy ra, lạnh như băng cảm giác đau trong nháy mắt đâm kích Tôn Triết trong lòng, nếu như không phải mới vừa lẩn tránh nhanh một bước, hiện tại hấn tuyệt đối là ngực rách hồn diệt kết cục.

Thông Nguyên!

Chính là kia Ngạo Hồ Môn mất mùa nam tử Thông Nguyên, Tôn Triết cũng không nghĩ tới hấn sẽ ở lúc này tập kích, nhất kích tất sát thời cơ cơ hồ đem nắm đến mức tận cùng!

Liên lúc này, kia hai người Huyền Lôi Tông Nội Môn Đệ Tử lại lần vẩy đi lên, không có chờ đợi Tôn Triết hoàn thủ, bốn người vũ kỹ đồng thời thi triển ra, hai thanh hàn quang lóe lên trường kiếm đâm thẳng sau lưng, thanh mang ánh sang ngọc màn kiếm bao phủ đỉnh đầu, quý dị lóe lên hắc trảo, bốn người xuất thủ, nhiều chiêu trí mạng!

"A "

Một tiếng thét dài, cuồng bạo Lôi linh lực trực tiếp xuyên qua cơ thể mà ra, cả người đều trần trụi mất từ mạng, ngay cả kia trước ngực xúc mục kinh tâm vết thương cũng bị từ mạng che giấu, cả người giống như trở thành một đạo lối đình, hai mắt bên trong thấu bản ra ngất trời lần át chiến ý, kinh người khí thế trong nháy mắt xông phá mây người bao vây, thẳng ép tận trời.

Hai tay cầm đao, trên thân đao nặng lượng khí toàn bành trướng đến mức tận cùng, một đao đánh xuống, thấu đao mà ra đao mang lúc sáng lúc tối, cơ hồ đã vô hạn đến gần Đao Pháp Tứ cảnh giới trong Đệ Tam Cảnh "Khinh Trọng Tùy Tâm", một cỗ kinh thế hải tục năng lượng ở đao mang bên trong thời điểm chọt hiện thời điểm hiện tại, quý dị tới cực điểm.

Cự đao chém xuống, Ngạo Dã kiếm mạc trong nháy mắt tan vỡ, liền Cự Đại Đao Quang cũng trong nháy mắt tiêu tán, Tôn Triết không có dừng lại, trong mắt sát cơ điên cuồng, né người sang một bên, mặc cho màu đen kia thiết trảo chộp vào chính mình vai trái phía trên, đồ tươi huyết dịch thuận vai chảy xuống, trụy đau lòng đau lòng đến cùng lộ ra, Tôn Triết gò má cũng là vận vẹo một mảnh dữ tợn.

"Đi tìm chết đi!"

Một tiếng gầm điên cuồng, thân đao chém ngang, kinh người đao mang trực tiếp càn quét hướng về kia hai người Nội Môn Đệ Tử, vốn đã bị thương hai người như thế nào có thể lần nữa ngăn cản này toàn lực một đao, hai người trường kiếm trong nháy mắt rời tay bay ra, đao mang xuyên qua cơ thể qua, trong chớp lát, hai người trong con ngươi quang mang từ từ tiêu tán, hai cỗ thân thể thẳng tắp ngã xuống.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Lấy mạng cùng độ sức

Mặc dù Tôn Triết lấy kiên quyết chịu Thông Nguyên một trao đại giới giết hai người, nhưng ba người tình huống nhưng không có bao nhiêu thay đổi, Tôn Triết đã là trọng thương thân thể, liền Triệu Ngang cùng Trầm Yến hai người giờ phút này cũng là cực kỳ nguy hiểm, còn đối với phương còn có tròn tám người.

Đối mặt với ngang tàng bạo ngược hung hãn Cuồng Phách, cho dù Triệu Ngang biểu hiện như thế nào liều mạng, cũng là bị hấn đè chết chết, ở Cuồng Phách công kích bên dưới, hấn chỉ có thể đơn nhất phòng ngự, căn bản không có nửa điểm đánh trả lực, nếu không phải Cuồng Phách tốc độ chậm lại, hấn hiện tại chỉ sợ đã chết ở Cuồng Phách trong tay.

Liền Trầm Yến tình huống cũng không có thật tốt, thậm chí so Triệu Ngang càng thêm không chịu nổi, năng lực chất mặc dù không tệ, nhưng không có Triệu Ngang, Chu Hàn Tân sâu như vậy hậu bối cảnh, vừa không có Nội Môn phong phú tư nguyên cung cấp tu luyện, tu vi đề thăng tốc độ thật sự có hạn, bây giờ cũng bắt quá khó khăn lắm đạt tới Lôi Sư này cảnh giới thôi, mọi người tại đây bên trong nàng cơ hồ coi như là thực lực kém cỏi nhất một người, liền nàng lúc này lại là đối mặt với Ngạo Hồ Môn hai môn tinh anh đệ tử, bị thua cơ hồ ngay tại trong nháy mắt.

"Phốc" một đạo thanh sắc thân ảnh chợt lóe lên, thế nhưng từ sắc kiếm ảnh cũng chém ở Tôn Triết ngực phía trên, xiêm áo vỡ toang, Tôn Triết thân mình lần nữa bị đánh bay mà đi, đẩy lui thời điểm càng thêm không nhìn được phun một miệng to huyết vụ, vẫn trượt đi mấy chục bước, hai tay cầm đao chống đỡ mà mới miễn cưỡng định trụ thân hình, nhưng trên mặt chính là tái nhợt như tuyết, trên trán càng thêm che kín mịn mồ hôi hạt.

Chu Hàn Tân xuất thủ!

Vào giờ phút này, Tôn Triết mới chính thức thấy rõ Chu Hàn Tân tu vi, hấn rõ ràng đạt tới năm sao Lôi Sư cảnh giới, thì ra là hấn sở triển hiện Tam Tinh Lôi Sư tu vi bất quá là che dấu tai mắt người thôi, hấn chân chính tu vi vậy mà so Tôn Triết còn muốn hơi cao một bậc, hấn mới thật sự là che dấu đến cuối cùng thực lực, lòng dạ xa xa không phải là một người có thể so với.

Mới vừa rồi một kiếm này uy lực cực lớn, kiếm khí trực tiếp thấu vào kinh mạch phế tạng, nếu không phải ý vào lõi đình thân thể cường hãn, hấn hiện tại cũng sớm đã té xuống đất đi không nổi, nhưng coi như như thế, Tôn Triết nhưng cũng đã là nỗ lực hết đà.

"Ta Tôn Triết không có dễ dàng chết như vậy" tái nhợt môi khẽ ngọ nguậy, đôi mắt đen nhánh gắt gao mà nhìn chăm chăm đối diện ba người, một tia quý dị cảm giác không tự chủ được ở ba người trong lòng dâng lên.

Tinh hồng máu tươi đã sớm tiềm nhiễm khắp Tôn Triết toàn thân, bạch sắc xiêm áo cũng đã là tàn tạ không chịu nổi, tóc dài màu đen lung tung rối tung, nhưng cặp kia mâu bên trong lại đều là lạnh như băng đáng sợ, thân thể mặc dù càng ngày càng không chịu nổi, nhưng toàn thân chiến ý chính là càng phát ra nồng đậm, nồng đậm bất khuất ý từ trong cơ thể chậm rãi dâng lên.

Chứng kiến Tôn Triết bộ dáng như thế, cho dù Chu Hàn Tân ba người đã sớm hạ sát tâm, lúc này cũng không khỏi phải sinh ra một tia do dự, dù sao ba người chỉ là hợp tác quan hệ, Tôn Triết trước khi chết gãy giữa bọn họ ai cũng không muốn một mình nhận lấy. Nhưng vào lúc này, Tôn Triết hai chân lại nhanh chóng chớp động ra, lần nữa toàn lực vận dụng Cửu Trọng Thân Ảnh thân pháp, mấy đạo hư huyền thân ảnh ở hấn chung quanh huyền hóa ra lại, liền cả người hấn lại hóa thành một đạo hư ảnh lập tức hướng một bên tránh đi.

Hấn là xông về Trầm Yến bên cạnh, tay trái vung lên, trường đao xẹt qua một đạo lạnh như băng độ cong, không chút lưu tình chém về phía Trầm Yến trước người một người Ngạo Hồ Môn đệ tử.

"Người" lạnh như băng đao phong xẹt qua cổ, lạnh lùng Đao Khí đẩy vào yết hầu, huyết dịch tiêu bắn ở trường đao phía trên, cực đại đầu trực tiếp lăn xuống, trong hai mắt đều là khó có thể tin thần sắc, hấn thế nào cũng không có nghĩ đến Tôn Triết lại đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hấn.

"Đi mau! Đem tin tức ta nói cho ta biết sự tồn!"

Tôn Triết cũng không quay đầu lại hướng Trầm Yến quát lên, tiếng nói vừa dứt, hấn lập tức lần nữa xông về vây giết Trầm Yến một gã khác Ngạo Hồ Môn đệ tử. Căn cứ trận thượng tình huống, hấn liếc thấy xuất chúng người chủ yếu mục tiêu tuyệt đối chính là hấn, lấy hấn hiện tại thân thể chỉ sợ vô luận như thế nào cũng trốn không, liền Trầm Yến lại cũng không cần vì hấn chôn theo.

"Phải đi chúng ta vừa đi" Trầm Yến hai mắt rung rung, thanh âm nghẹn ngào hô.

"Đi!" Tôn Triết mắt hồ nộ tình, đầy mặt dữ tợn mà hướng Trầm Yến điên cuồng hét lên nói, liền tay phải lại ở trong nháy mắt cảm người nọ đâm tới trường kiếm, máu tươi thuận theo cánh tay chảy ròng xuống, xiêm áo lần nữa bị nhuộm đỏ một mảnh, lóe ra lẳng lơ màu sắc, liền Tôn Triết lại giống như không có cảm giác nào một dạng, ở người nọ hoảng sợ trong ánh mắt, tay trái trường đao một chém xuống.

Oanh

Huyết nhục bắn tung toé, người nọ lại bị sanh sanh Tôn Triết một đao sanh sanh chém thành hai khúc, hung ác độc địa tình cảnh chấn nhiếp mọi người.

"Tôn Triết! ! !" Chứng kiến chính mình hai người sư đệ trong nháy mắt chết thảm, Ngạo Dã trong hai mắt đốt hừng hực lửa giận, ngất trời sát cơ bắn ra mà ra, dường như muốn đem Tôn Triết ăn sống nuốt tươi một dạng, cả người lập tức hóa thành một dạng đao lưu quang hướng Tôn Triết xông qua đến. Liền Thông Nguyên nhưng cũng may may không chậm, hấn mặc dù hai mắt mù, nhưng chẳng biết tại sao, phát sinh trước mắt tất cả sự tình hấn cũng có thể trong nháy mắt biết được, ở Tôn Triết giết chết hai người Ngạo Hồ Môn đệ tử thời điểm, trên người hấn cũng hiện ra chưa bao giờ có cuồng bạo sát cơ.

"Ha ha muốn giết ta Tôn Triết thì tới đi "

Một tiếng cuồng tiếu, Tôn Triết trong mắt điên cuồng ý càng tăng lên, trường kiếm vung, cả người lần nữa hướng phía trước phóng đi, trong nháy mắt liền lao ra chừng mười trượng xa, tay trái trường đao vậy mà trực tiếp bổ về phía kia ngang ngược vô cùng Cuồng Phách.

"Muốn chết!" Cuồng Phách hai mắt nộ tình bên dưới giống như hai người cực đại chuông đồng, lửa giận ngất trời nhìn vọt tới Tôn Triết, hấn không muốn lấy nhiều khi ít đi đối phó Tôn Triết, lại không nghĩ rằng Tôn Triết lại phản kháng tìm tới hấn, chẳng lẽ xem hấn Cuồng Phách dễ khi dễ.

Cuồng Phách vốn chuyên Luyện Lực lượng, đơn thuần khả năng đã có thể một tay kéo trở về mấy đầu Man Ngưu, nếu như Tôn Triết chưa bị thương phía trước, bằng vào lõi đình thân thể cường hấn có lẽ có thể cùng hấn ganh đua, nhưng lúc này giờ phút này, căn bản không phải Cuồng Phách đối thủ.

Oanh

Hai người một dạng giao phong, Cuồng Phách thân thể không một nếp nhăn, liền Tôn Triết thân thể trong nháy mắt bay ngược trở về, lại một lần phun ra một hộp huyết vụ, sắc mặt hơn gấp tải nhợt, nhưng trong hai mắt chiến ý lại tại đây một dạng giao phong sau đạt tới trước đó chưa từng có đỉnh phong, kinh người khí tức từ hấn trong cơ thể toả ra đến.

"Ha ha muốn giết ta thì tới đi" tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết liền hướng trong rừng núi phóng đi, vào giờ phút này, hấn đã hoàn toàn là ở cạn kiệt thân thể tiềm năng, hấn như vậy trạng thái coi như là có thể tránh được mấy người đuổi giết, nặng như thế thương thế bên dưới, hấn sống sót hy vọng cũng không lớn. Nhưng là tại đây dạng dưới tình huống, hấn lại tạm thời không nhìn thân thể thương thế, lần nữa đem Cửu Trọng Thân Ảnh cửa này thân pháp phát huy đến mức tận cùng, Thất Đạo Thân Ảnh biến hoá khôn lường mà ra, giống như một dạng nói cuồng phong loạn ảnh hướng nơi xa chạy trốn.

Liền thừa dịp Tôn Triết cùng Cuồng Phách giao phong cơ hội, Triệu Ngang cũng từ Cuồng Phách dưới tay giải thoát đi ra, không có nửa điểm do dự, hấn lập tức lôi kéo Trầm Yên hướng cái kia phương hướng bay mà đi.

"Làm sao bây giờ?" Xem một chút Tôn Triết cùng Triệu Ngang chia ra chạy toán loạn đi hai người phương hướng, Cuồng Phách nhất thời có một số không biết làm sao hướng Chu Hàn Tân hỏi, không chỉ có là hấn, mấy người khác cũng đưa mắt đầu hướng về Chu Hàn Tân, bởi vì, chỉ có bọn họ biết, tuần này rậm rạp kế hoạch chính là xuất phát từ Chu Hàn Tân tay.

"Hừ, Triệu Ngang hai người không cần quá mức lưu tâm, cho dù chạy trốn cũng lật không bao nhiêu sóng, Cuồng huynh mang hai người đuổi theo liền tốt, về phần Tôn Triết, hấn đúng là cái vấn đề, liền do ta cùng với Ngạo huynh, Thông huynh hai người cùng nhau đuổi theo đi, bất quá, hấn hiện tại đã là trọng thương thân thể, ta nghĩ hấn cũng trốn không bao xa "

Chu Hàn Tân tiếng nói vừa dứt, tất cả mọi người gật đầu một cái, Cuồng Phách cũng không có ý kiến, so sánh với góc nguy hiểm Tôn Triết, Triệu Ngang, Trầm Yên hai người rõ ràng dễ đối phó nhiều, hấn liền trực tiếp mang theo Xích Lôi Đường hai gã đệ tử hướng Triệu Ngang, Trầm Yên chạy trốn phương hướng đuổi theo, liền Chu Hàn Tân ba người thì của mình thì triển thân pháp, hóa thành một đạo lưu quang, theo sát Tôn Triết mà đi.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Thân táng Lôi Trì

Trong rừng núi, Tôn Triết ở phía trước lao điên cuồng, Chu Hàn Tân ba người theo sát, không có kéo xuống chút nào, xa xa nhìn lại, chỉ thấy tứ đạo lưu quang ở trong rừng núi vọt, căn bản không thấy rõ nửa điểm thân hình, nhưng lại có thể rõ ràng cảm giác được bốn cỗ cường hân khí lưu ở tầng trời thấp gào thét, kích động từng trận kinh người khí lãng, lá rụng bay, chim muông lao điên cuồng.

Bỗng nhiên, Tôn Triết sắc mặt hơi đổi, giống như liền không có chút huyết sắc nào khuôn mặt trong nháy mắt tái nhợt như tuyết, một luồng tinh hồng máu tươi từ khoe miệng chậm rãi chảy xuống, giọt mồ hôi như hạt đậu cũng thuận theo gương mặt chậm rãi chảy xuống, cùng máu tươi lẫn vào ở một chỗ, chậm rãi rót vào đã rách rưới không chịu nổi xiêm áo bên trong, khiến cho giống như đã nhiễm không ít huyết dịch xiêm áo hơn gấp đôi tươi.

Thương thế, đúng là vẫn còn áp chế không được!

"Ha ha, Tôn Triết, ngươi trốn không được" nhìn Tôn Triết tốc độ dần dần chậm lại, Ngao Dã nhất thời châm chọc cuồng tiếu ra, nhưng hần dưới chân bước chân nhưng không có mấy may giảm bớt, nhanh chóng kéo gần cùng Tôn Triết giữa khoảng cách. Liền Chu Hàn Tân hai người cũng đồng thời lộ ra một tia lạnh như băng ý cười, bọn họ cũng biết, Tôn Triết không xong!

Tôn Triết mặc dù kích thích tiềm năng tạm thời chế trụ thương thế, nhưng này lại cũng không phải là kẻ lâu dài, mới vừa rồi mấy phen giao thủ bên dưới, hần cũng đã người bị thương nặng, nếu không phải ý vào thân thể cường hân, hiện tại cũng sớm đã tê liệt ngã xuống xuống, nhưng là đang toàn lực lao điên cuồng mấy cái canh giờ sau, hần rốt cục đến cực hạn, rốt cuộc áp chế không được thương thế.

Quay đầu lại liếc mắt nhìn, Tôn Triết trong mắt tràn ngập thấu xương băng hàn ý, nhưng này ti băng hàn bên trong vẫn còn bao hàm nồng đậm không cam lòng, hần không nghĩ tới chính mình vẫn cẩn thận vẫn là rơi vào Chu Hàn Tân bẫy rập bên trong.

Cũng không phải là Tôn Triết thực lực không mạnh, chỉ bằng vào thực lực của hần là được ở mười tên Lôi Sư vây giết bên dưới nổi giận chém bốn người mà chạy, thực lực mạnh có thể thấy được một một hai, cũng không phải là hần tính tình mềm yếu, vô luận là chém chết bởi cảnh thâm hậu Trịnh Nhị, hay là đuổi giết yêu mị nghiêng thế Hàn Hân Nhiều, hần cũng không có nửa điểm do dự, sát phạt quả quyết tính tình tuyệt đối không thấp hơn những thứ kia chinh chiến nhiều năm sa trường lão tướng.

Nhưng là, hần chính là chậm một bước, hần nguyên lai là chuẩn bị đợi khi tìm được Lôi Linh Chân Quả sau lại đi đối phó Chu Hàn Tân, cũng không nghĩ đến nhưng bởi vì nhất thời tham lam liền rơi vào Chu Hàn Tân bẫy rập bên trong.

Nhưng vào giờ phút này, nói gì đều muộn, lỡ một bước chân thành thiên cổ hận, nếu như còn có lần tiếp theo, hần Tôn Triết tất nhiên sẽ không biểu hiện như vậy do dự, người luôn là ở thất bại sau mới từng bước một phát triển, bây giờ Tôn Triết mặc dù đã tỉnh ngộ, nhưng đã quá trễ.

Đột nhiên, như trước nhất mạc mạc bỗng nhiên ở trước mắt nhất nhất triển hiện, nồng đậm không cam lòng nhất thời tràn vào nội tâm của hần.

Mười mấy năm hàn song khổ độc, rốt cục có thể tiến vào đại bộ phận tham gia Thi Đình Nhất Phi Trùng Thiên, rốt cục có thể để cho khổ cực cả đời nẫu thân hưởng hưởng thanh phúc, rốt cục có thể để cho còn tám bé đệ đệ không cần nhìn lại người khác ánh mắt, nhưng này hết thấy hết thấy lại đều ở một cuộc mưa sa lồi đình bên trong chôn vùi, chết đi không chỉ là hần Tôn Triết tánh mạng, càng thêm hần mấy chục mơ ước cùng kỳ vọng

Vốn là một gã con em gia tộc, có người người hâm mộ thân phận quý tộc, lại ở một chỗ tịch chi gian tiêu tán không còn, một người mười mấy tuổi hài đồng lại bị bán làm đầy tớ, chịu được tròn mười mấy năm phi nhân hành hạ, bao hàm mười mấy năm chua cay khô sở, đây hết thấy hết thấy cũng bất quá là ở trong nháy mắt biến chuyển, đây cũng có thể trách ai

Tựa hồ hần Tôn Triết vô luận là ở đâu một người thế giới số mạng đều là như vậy đau khổ, chẳng lẽ hần Tôn Triết liền đáng đời xui xẻo như vậy, chẳng lẽ hần Tôn Triết liền đáng đời gặp Thượng Thiên trêu, hần không cam lòng, hần không cam lòng! !

"Oanh "

Một đạo tử sắc kiếm quang từ trên bầu trời lướt nhanh xuống xuống, giống như một đạo tử sắc hồng hà, trong nháy mắt thoáng hiện, quang mang ánh sáng ngọc chói mắt, trực tiếp lướt nhanh ở Tôn Triết sau lưng phía trên, xiêm áo nổ tung, huyết nhục bắn tung toé, một nói kinh người vết thương xuất hiện ở Tôn Triết sau lưng phía trên, máu đỏ huyết dịch lẫn nửa điên cuồng đến.

"Phốc" cuồng phun một ngụm máu tươi, Tôn Triết thân mình một oai, giống như việc không có rễ đạo thảo trong khoảnh khắc liền ngã xuống, cả người bị này cuồng bạo năng lượng cũng cuốn ra mấy trượng xa, "Thịch" một tiếng trực tiếp đập xuống đất.

"Chu huynh Từ Lôi Kiếm Pháp quả nhiên không giống bình thường ta đây lần cũng muốn xem hần lại thế nào trốn "

Ba đạo lưu quang trong nháy mắt ở Tôn Triết trước người hiện ra thân hình, rõ ràng chính là đuổi giết Tôn Triết Chu Hàn Tân ba người, ở Ngao Dã ca ngọ trong, Chu Hàn Tân thu tay lại trong chuỗi này từ mang lóe lên vị tức trường kiếm, lạnh lùng ánh mắt lại nhìn về nằm trên mặt đất Tôn Triết. Mặc dù biết Tôn Triết đã trọng thương, nhưng ba người nhưng không có một người một mình tiến lên, đều là dừng lại ở Tôn Triết trước người ba trượng ngoài, gắt gao mà nhìn chăm chăm Tôn Triết.

"Tôn sư đệ, ta Chu Hàn Tân từ trước đến nay nói ra giữ lời, ta cho ngươi biết nơi này có Lôi Linh Chân Quả, nơi này liền nhất định có Lôi Linh Chân Quả, ngươi phía trước kia vực sâu trong sinh trường kia một gốc cây đại thụ chính là trong truyền thuyết Lôi Linh Cổ Mộc, liền kia từng viên tử sắc trái cây cũng chính là ta với ngươi nói Lôi Linh Chân Quả, đáng tiếc là, ngươi đã không có cơ hội hưởng dụng" Chu Hàn Tân đem tay trái trường kiếm đối đến tay phải, tay trái chỉ vào phía trước, cười nhạt hướng Tôn Triết nói.

Nghe được Chu Hàn Tân đùa cợt, nằm sấp đất Tôn Triết vậy mà run rẩy dùng hai tay chèo chống thân mình, hai đầu gối hơi cong, ở ba người ánh mắt kinh dị trong lần nữa hiện ra, thuận theo Chu Hàn Tân ở, Tôn Triết mang hai mắt nhìn về phía mình phía trước, hần thể này mới phát hiện mình vậy mà đã chạy đến ngọn núi đỉnh, liền hần phía trước rõ ràng là một cái hiểm trở vách đá.

Nhưng trước mặt cao và dốc bên dưới cũng không phải núi non khe núi, mà là một cái sâu không thấy đáy vực sâu, vực sâu chung quanh đều là hiểm trở vô cùng cao và dốc vách núi dựng đứng, liền vực sâu trong lại tràn ngập đêm này không rõ từ sắc lôi điện.

Phạm vi mấy trăm trượng tả hữu vực sâu bên trong che kín vô số từ sắc lôi đình, vách núi dựng đứng phía trên lôi quang lóe lên, trong hư không hồ quang quay cuồng, từng đạo lôi quang thiểm điện tràn ngập vực sâu bên trong, đen nhánh vực sâu bên trong đều là chói mắt từ sắc quang mạng, thậm chí ngay cả vực sâu ra cũng có hừng hực đa đa uy thế kinh người từ sắc điện quang đang không ngừng lóng lánh, nồng đậm Lôi Đình Chi Lực từ vực sâu bên trong toả ra đến, một cô khó có thể tưởng tượng lôi đình uy áp bao phủ mấy trăm trượng địa vực phạm vi.

Liền tại đây lôi đình vực sâu trung ương lại sinh trưởng một gốc cây mấy trăm trượng cao đại thụ, cây kia làm cơ hồ có mấy cái thủy dừng kích thước, ba bốn trượng thành đại hán cũng ôm không hết, nhưng này đại thụ quý dị địa phương cũng không phải cái này, mà là này đại thụ vậy mà toàn bộ đều là từ sắc lôi điện tạo thành, giống như không có thực thể một dạng, cành khô gân lá cũng giống như đều là lôi quang hồ quang biến hoá khôn lường mà thành, làm cho người ta rất khó phân rõ rốt cuộc là này lôi đình đại thụ đưa đến này lôi đình vực sâu tạo thành, hay là này lôi đình vực sâu dựng dựng này một gốc cây tang thương lâu đời lôi đình đại thụ.

"Lôi Linh Cổ Mộc" không chỉ là Tôn Triết, ngay cả Ngao Dã cùng Thông Nguyên hai người tràn đầy vẻ khiếp sợ, liếm liếm môi có phần khô khốc, Ngao Dã có một số khó có thể tin bật thốt lên la, nếu không phải đuổi giết Tôn Triết đi tới nơi này, bọn họ cũng không biết nơi này còn có một gốc cây khổng lồ như thế Lôi Linh Cổ Mộc.

Vực sâu trung ương này một gốc cây đại thụ chính là trong truyền thuyết Lôi Linh Cổ Mộc, nghe nói Lôi Linh Cổ Mộc trăm năm dài cao một trượng, liền trước mặt này một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc chỉ riêng là phơi bày ở từ sắc lôi đình phía trên cũng đã có mấy trăm trượng cao, nếu như lại thêm vực sâu phía dưới không nhìn thấy bộ phận, tuyệt đối không dưới nghìn trượng cao, nói cách khác, này một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc rõ ràng có mười mấy vạn năm lâu thụ linh, đây cũng không phải là chỉ riêng linh vật có thể miêu tả, hoặc là xưng là "Thần Vật" càng thêm thích hợp

"Chu Hàn Tân, lần này là ta đánh giá thấp ngươi" Tôn Triết chậm rãi xoay đầu lại, nhìn về mặt ý cười Chu Hàn Tân, nhàn nhạt mở miệng nói, máu tươi một giọt một giọt từ vết thương trên người phía trên chậm rãi nhỏ xuống, ngay cả cổ hoang bao trùm trên cổ cũng dính vào từng mảnh máu đỏ, nhưng Tôn Triết lại tựa hồ như không có nửa điểm cảm giác, thần sắc cũng không có nửa điểm biến hóa.

"Nếu như cho thêm ta một lần cơ hội, ta tất nhiên ở kia Bí Cảnh tầng thứ nhất Đoạn Nhai phía trên liền giết ngươi" cước bộ chậm rãi đi về phía trước, một bước đón một bước, run run lấy bảy bước chân vào giờ phút này ở Tôn Triết dưới chân lại có vẻ dị thường kiên định chừng chắc, như thể không chút nào che giấu sát cơ lời nói từ trong miệng hần nói ra, lại giống như là chuyện phải làm một dạng, không có nửa điểm làm cho người ta cảm giác kinh ngạc địa phương.

"Đáng tiếc ngươi không có cho nên ngươi nhất định là thua bởi ta Chu Hàn Tân trong tay" Chu Hàn Tân trên mặt nụ cười không giảm, vân đạm phong khinh mở miệng nói.

"Ta không có thua bởi ở trong tay ngươi, ngươi sai" Tôn Triết bỗng nhiên chuyển cười, chuyển cười rất vui vẻ, còn có mấy phần quý dị.

Nhìn Tôn Triết nụ cười, Chu Hàn Tân trên mặt nụ cười bỗng nhiên thu lại, lập tức sinh ra một tia không tốt cảm giác không có nửa điểm nói lời vô ích, thân mình hóa thành một trận gió nhẹ, trong nháy mắt hướng Tôn Triết xông tới, tay trái trường kiếm hơi một dạng tuyền, lập tức cũng cuốn ra kinh người từ sắc năng lượng sóng lớn, trực tiếp hướng Tôn Triết quét tới, chuyển tới như vậy, hần không muốn lại thêm phiền toái!

"Ha ha ngươi không có cơ hội" ngay từ lúc Chu Hàn Tân xuất thủ phía trước, Tôn Triết cũng đã vận dụng trong cơ thể còn sót lại Lôi linh lực, hóa thành một đạo thiểm điện, trực tiếp nhảy xuống vách núi, tức khắc chui vào lôi đình vực sâu bên trong.

"Lần sau lúc gặp lại chính là ngươi Chu Hàn Tân mất mạng ngày" dứt quãng giọng nói từ vực sâu bên dưới truyền lên, trong nháy mắt liền không thấy thân ảnh, to như thể thân thể rơi vào Lôi Trì bên trong vậy mà không có lấy nửa điểm gọn sóng.

Xem thêm truyện khác do mình cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Chương 57: Lôi Thú Chi Hồn

Ba người tốc độ cho dù mau hơn nữa, đột nhiên như thế giữa cũng ngăn cản không được Tôn Triết thể đi, ở vách núi phía trước kiên quyết sanh sanh mà dừng bước, ba người trơ mắt nhìn Tôn Triết nhảy vào vực sâu bên trong, trong nháy mắt liền bị kia vô tận tứ sắc lôi đình nuốt hết, cho dù ba người thực lực mạnh hơn nữa, đối mặt với uy thế kinh người lôi đình vực sâu nhưng cũng không có nửa điểm biện pháp.

"Mẹ, tiểu tử này ngược lại quả quyết, vậy mà bị chết nhẹ nhàng như vậy!" Nhìn Tôn Triết bao phủ ở vực sâu lôi đình bên trong, Ngao Dã không nhận được thô lỗ buột miệng mắng, vốn là hắn còn chuẩn bị hảo hảo hành hạ Tôn Triết một phen, báo lại một chút ba tông ty thí thời điểm làm nhục này thù, cũng không nghĩ đến Tôn Triết vậy mà chính mình nhảy vào Lôi Trì bên trong, để cho hắn trước kia kế hoạch hoàn toàn thất bại.

"Như vậy cũng tốt, ngược lại giảm bớt chúng ta không ít tay chân..."

Nhìn chằm chằm trước người vực sâu nhìn hồi lâu, tựa hồ là xác định Tôn Triết thực sự không thể nào ở bên trong sống sót, Chu Hàn Tân khẽ phun ra một hơi, nhàn nhạt mở miệng nói.

Về phần Tôn Triết trước khi chết một câu kia mà nói, không có ai sẽ cho là thật.

Nghe Chu Hàn Tân mà nói, Ngao Dã cùng Thông Nguyên hai người hơi sững sờ, nhưng lập tức liền phản ứng kịp, Tôn Triết thực lực kém, mặc dù hiện tại đã bị mấy người trọng thương, nhưng nếu là thật tự bạo đan điền ra cùng mấy người liều mạng mà nói, ba người chỉ sợ cũng sẽ không giống như bây giờ bình yên vô sự.

"Hừ, thư thái như vậy chết kiểu này, người cũng coi là may mắn" lời tuy như vậy, nhưng Ngao Dã trong lòng vẫn là có một số không cam lòng, vừa nói Ngao Dã bỗng nhiên ngừng đầu nhìn đến vực sâu trung ương kia một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc, đặc biệt là chứng kiến cổ mộc phía trên kia từng viên nắm đầm tả hữu Lôi Linh Chân Quả thời điểm, trong hai mắt nhất thời bắn ra ra khó có thể che giấu tham lam đáng vẻ.

Lôi Linh Chân Quả trân quý vạn kim khó cầu, liền trước mắt này một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc có nghìn trượng cao, phía trên sinh ra Lôi Linh Chân Quả số lượng cũng nhiều không nổi đếm, nhiều như thế Lôi Linh Chân Quả không kiếm được Ngao Dã không động tâm.

"Chu huynh, này Lôi Linh Chân Quả" đang khi nói chuyện, Ngao Dã cùng Thông Nguyên ánh mắt đều nhìn về Chu Hàn Tân, rõ ràng đều có phần chia ý.

Ngao Dã hai người ý nghĩa Chu Hàn Tân lại há có thể không hiểu, hắn cũng biết hai người không thể nào không đối trân quý như thế linh vật động tâm, nhưng là, sự tình lại há là hai người tưởng tượng ra đơn giản như vậy khỏe miệng hơi nhếch lên, trong mắt lóe lên một tia châm chọc tiểu ý, nhìn hai người, Chu Hàn Tân đều đều mở miệng hỏi,

"Ngao huynh, này Bắc Mang Bí Cảnh mười năm mở ra một lần, nhưng này Lôi Linh Chân Quả chính là trăm năm mới ra quả một lần quả, chẳng lẽ người cho là mấy lần trước tiến vào Bí Cảnh người cũng không có phát hiện này một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc, hoặc là nói bọn họ đổi những thứ này Lôi Linh Chân Quả cũng không có nửa điểm hứng thú hay hoặc là nói, chúng ta vừa vận va chạm Lôi Linh Chân Quả mới vừa lớn lên?"

"Ách" Ngao Dã nhất thời cứng họng, xác thực, nếu quả thật là như vậy mà nói, chỉ sợ hiện tại đã sớm không có nửa khóa còn lại, về phần tiếp theo một loại khả năng, cực kỳ bé nhỏ, kia cơ bản có thể xem nhẹ.

Nhìn trước mắt lôi điện tràn ngập tứ sắc vực sâu, Chu Hàn Tân trên mặt cũng là thoáng qua một tia vẻ không cam lòng, nhàn nhạt mở miệng nói,

"Lôi Linh Chân Quả như vậy linh vật Chu mỗ như thế nào sẽ không động tâm nhưng theo ta được biết, này Lôi Linh Chân Quả đã bị phát hiện nhiều lần, khóa trước đều có không cam lòng cương quyết hạ người đi trước hái, đáng tiếc bọn họ không có chút nào bất ngờ đều chết ở Lôi Trì bên trong theo ta Tam thúc nói, nơi này cho dù là Lôi Chủ cấp cao thủ cũng không nhất định có thể vào tay một khóa Lôi Linh Chân Quả."

"Tê" nghe Chu Hàn Tân nói như vậy, Ngao Dã hai người đều không tự chủ cũng hít một hơi khí lạnh, Lôi Chủ cấp cao thủ cũng không nhất định có thể vào tay một khóa Lôi Linh Chân Quả, đây chính là Lôi Chủ cấp cao thủ a, có thể cách không không vật, giết người vô hình trung đứng đầu cường giả.

"Chu huynh chẳng lẽ là đang nói đùa chứ Lôi Chủ này cảnh giới cường giả chính là chúng ta nhìn lên tồn tại, Ngự Thú Tông như vậy cường thế không phải là bởi vì bọn họ tông môn có Lôi Chủ này cảnh giới cường giả trấn giữ sao, Lôi Chủ cấp cường giả làm sao có thể như thế lại..." Thông Nguyên khẽ nhíu mày, không nhận được mở miệng nói, Lôi Chủ này cảnh giới chính là hắn đời này mục tiêu, bị Chu Hàn Tân nói như vậy bất lực, hắn tâm lý tự nhiên có chút không thoải mái.

Nhưng hắn tiếng nói chưa hoàn toàn biến mất, phía trước lôi đình vực sâu bên trong bỗng nhiên một trận quay cuồng, kèm theo lôi đình nổ bùng đoàng thanh âm, Từ Sắc Điện Hồ nhất thời giống như sóng biển một dạng xông ra Lôi Trì, trong nháy mắt liền tràn ngập khắp bầu trời, mấy người cả kinh, lập tức giương mắt nhìn lên, lại phát hiện một con cự đại thân ảnh màu tím từ vực sâu bên trong vừa vọt ra, kinh người khí thế từ nơi này cự ảnh quanh thân vây quanh, nhìn kỹ lại, này thân ảnh màu tím rõ ràng là một con hình thể hư huyền cự thú, hoặc là nói là một con hoàn toàn do lôi đình tạo thành nhưng không có thực thể cự thú, mặc dù không thấy rõ cự thú hình thể diện mạo, nhưng này cự thú trên người uy thế lại làm cho mọi người kinh hãi vạn phần.

"Này..." mấy người trong mắt đều là nồng đậm vẻ khiếp sợ, trong miệng không nhận được lẩm bẩm nói.

Liên này nhưng chỉ là mở đầu, ở mấy người khiếp sợ trong ánh mắt, lõi đình vực sâu bên trong lần nữa hiện ra càng ngày càng nhiều từ sắc cự ảnh, mười con, trăm con, mấy trăm con cuối cùng này từ sắc thú ảnh vậy mà che kín cả lõi đình vực sâu trên không, sơ lược một đếm, toàn bộ ít nhất là hơn một nghìn này đông, mặc dù hình thể có lớn có nhỏ, nhưng đều không ngoại lệ đều là tản ra nồng đậm lõi đình oai, phô thiên cái địa lõi uy trong nháy mắt bao phủ phạm vi mấy trăm dặm địa vực, tất cả sinh vật đều hoảng sợ nằm sấp đất, ngay cả Thượng Thiên cũng giống như có chút sợ hãi, trên bầu trời mây khói nhất thời biến mất không còn một mảnh.

Bất quá, những thứ này từ sắc thú ảnh lại cũng không có vọt ra lõi đình vực sâu trên không, một đám vọt đến sau, đều là hướng trung ương kia một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc vọt tới, chúng nó tốc độ nhanh vô cùng, chỉ thấy quang ảnh chọt lóe, Ngạo Dã mấy người căn bản không có nhìn ra chúng nó đến cùng làm cái gì, lần nữa nhìn lên lại phát hiện chúng nó đã lần nữa trở lại lõi đình vực sâu bên trong.

"Này những thứ này rốt cuộc là cái gì" hồi lâu sau, Chu Hàn Tân rốt cục không kìm chế được trong lòng kinh hãi, lẩm bẩm hỏi.

"Các ngươi mau nhìn, kia cổ mộc thượng Lôi Linh Chân Quả giảm rất nhiều những thứ kia từ sắc quái vật mới vừa rồi là đến lấy Lôi Linh Chân Quả!" Ngạo Dã bỗng nhiên kêu to ra, chỉ vào lõi đình vực sâu trong Lôi Linh Cổ Mộc, mặt tràn đầy đều là khó có thể tin thần sắc.

Nghe được Ngạo Dã gào thét, Chu Hàn Tân hai người cũng nhìn về kia một gốc cây Lôi Linh Cổ Mộc, thế này mới phát hiện, trải qua mới vừa rồi một màn kia, cổ mộc thượng Lôi Linh Chân Quả xác thực ít nhiều.

"Chẳng lẽ kia Lôi Linh Chân Quả là những thứ này từ sắc quái vật thức ăn "

"Những thứ này từ sắc cự ảnh có thể là trong truyền thuyết Lôi Thú Chi Hồn, Lôi Thú Chi Hồn, lấy Lôi Linh Chân Quả làm thức ăn, gửi lại vu Lôi Linh Cổ Mộc bên trong, ở lõi đình này trong biến chờ đợi trọng sinh có chúng nó thú hộ, Lôi Chủ cấp cao thú xác thực là không thể vào tay những thứ này Lôi Linh Chân Quả" Thông Nguyên hai mắt mù, nhưng giống như rõ ràng chứng kiến trước mắt một màn, chậm rãi mở miệng nói, thanh âm hần mặc dù bình thản, nhưng Chu Hàn Tân lại từ trong rõ ràng nghe ra một tia phát ra từ đáy lòng sợ hãi.

"Lôi Thú Chi Hồn" khẽ nói thầm mấy lần, Chu Hàn Tân rốt cuộc minh bạch tại sao cho tới nay không có ai vào tay này Lôi Linh Chân Quả, có nhiều như vậy Lôi Thú Chi Hồn thú hộ, lại có ai có thể với tay lấy đi, mặc dù không có thấy được những thứ này Lôi Thú Chi Hồn xuất thủ, nhưng chỉ dựa vào kia kinh người uy thế cũng đã không thấp hơn nhân loại bên trong Lôi Chủ cường giả, huống chi này Lôi Thú Chi Hồn còn có hơn ngàn này đông, lại thêm lõi đình vực sâu bên trong còn có thể có thể che dấu nhiều hơn, suy nghĩ một chút Chu Hàn Tân đã cảm thấy da đầu tê dại.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra trong mắt đối phương thối ý, như vậy quý địa phương không có nguyện ý sẽ tiếp tục lưu hạ, nói không chừng lúc nào thì chạy ra một dạng con Lôi Thú Chi Hồn, bọn họ mạng nhỏ liền ngoạn xong.

Khẽ gạt đầu, ba người cùng nhau hướng chân núi chạy đi. Trước khi rời đi, Chu Hàn Tân lần nữa quay đầu lại nhìn màu tím kia vực sâu một cái, trông rất bên trong một luồng quang mang kỳ lạ chọt lóe lên.

"Đừng trách ta, muốn trách thì trách ngươi không nên họ Tôn."

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Bí cảnh mọi người

Mấy canh giờ sau đó, nguyên bản Tôn Triết mười mấy người giao chiến trong rừng rậm, bốn bóng người chạy như bay ra, ba nam một nữ, bất ngờ chính là ở bí cảnh tầng thứ nhất vén trần kia hỗn chiến Hàn Hân Nhiều bốn người.

Giờ này khắc này Hàn Hân Nhiều đã hoàn toàn không có bị Tôn Triết truy sát chặt vật đáng về, người xuyên một bộ mới tinh quần dài màu tím, chân đạp kiêu man giày nhỏ, ngồi cười lên thần tuần Hạc Giác Phi Mã trên, thân thể hơi nghiêng, cả người nói không nên lời quyến rũ động lòng người, gây cho người chú ý không chỉ có là năng tư sắc, năng tu vi càng thêm thấy được kinh người, nguyên bản chỉ có Nhị tinh Lôi Sư tu vi, có thể trong thời gian ngắn

ngủ dĩ nhiên thẳng liền vài tỉnh, trực tiếp đạt được Ngũ tinh Lôi Sư tiêu chuẩn, tốc độ tăng lên cực kỳ kinh người.

Không chỉ có là nàng, Tổng Cương ba người thực lực cũng phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, nguyên bản vừa mới bước vào Tứ tinh cảnh giới Tổng Cương mấy có lẽ đã gần sát Lục tinh ranh giới, Dương Lôi Tông hai người khác cũng tiến giai đến Tứ tinh Lôi Sư cảnh giới, cơ hồ đều là liên tục vượt mấy cấp, trong đó cự ly không thể bảo là không lớn.

Mấy người có thể có như vậy thành tựu, nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là ở chỗ một hồi hỗn chiến, mấy người xuất thủ trước nhất, trắng trợn sát phạt, hỗn chiến trong mọi người cũng là bọn hắn thu hoạch rất nhiều nhất hậu, tại nơi giành được vô số đan dược phụ trợ phía dưới, mấy người tu vi cũng đột nhiên tăng mạnh, tuy là về sau một đoạn thời gian tu vi khả năng trì trệ không tiến, nhưng hiện nay tổ bốn người hợp thực lực cũng là cực kỳ cường hãn.

Hai gã Ngũ tinh Lôi Sư, hai gã Tứ tinh Lôi Sư, một đường qua đây căn bản không người có thể địch, mặc dù là quý dị kia sương mù cũng là ở bốn người hợp lực phía dưới ung dung đi qua.

"Trên mặt đất bốn người có hai cái là Huyền Lôi Tông đệ tử, còn có hai cái là Ngao Hồ Môn người, đã chết đại khái ba bốn canh giờ. . ." Dương Lôi Tông một người thân ảnh liên thiểm, lập tức liền đem trên mặt đất chết đi bốn nhân tình huống dò xét hoàn tất, ngẩng đầu hướng phía Tổng Cương ba người mở miệng nói.

"Hừ, tìm bọn hắn thời gian dài như vậy cũng không có nửa cái bóng người, không nghĩ tới bọn họ dĩ nhiên là đi trước một bước chạy đến tầng thứ hai chém giết tới, bất quá như vậy cũng tốt, trận này chém giết sau đó, thực lực bọn hắn khẳng định càng nhỏ yếu hơn, chúng ta làm tiếp ngao hồ phía sau ngư ông. . ." Tổng Cương trong mắt sát khí lóe lên, lạnh lùng mở miệng nói.

Ngao Hồ Môn vốn là cùng hắn Dương Lôi Tông có chút thù hận, bởi vì Tôn Triết nguyên nhân, Huyền Lôi Tông người khác cũng xem phi thường khó chịu, bây giờ song phương tranh đấu, hắn tự nhiên rất vui lòng nhìn thấy.

"Chỉ là. . ." Đệ tử kia không có nhú một cái, tựa hồ phát hiện cái gì.

"Hàn sư huynh, lẽ nào có gì không đúng sao?" Mọi đồ mòng hơi nhu động, mê người thanh âm từ đôi môi trung thổ lộ ra, nghe được trong tai mọi người, đều không tự chủ được sinh ra một khó diễn tả được xao động.

Ngẩng đầu nhìn Hàn Hân Nhiều liếc mắt, Hàn sư huynh có chút không xác định mở miệng kể lại nói,

"Chỉ là cái này Ngao Hồ Môn cùng Huyền Lôi Tông bốn người đều là chết bởi đao pháp phía dưới, Huyền Lôi Tông hai người hoàn hảo, tựa hồ là trọng thương phía dưới không đỡ được mới để cho đao khí vào cơ thể mà chết, có thể Ngao Hồ Môn hai người cũng là thật thật tại tại bị một đao chém giết, đặc biệt một người. . ." Nói, tay phải hắn chỉ một cái, rõ ràng là bị người một đao chém thành hai khúc tứ thi, huyết tinh tràn diện cho dù là thủ đoạn độc ác mọi người cũng không khỏi khẽ nhíu mày.

"Người là ý nói. . . Bốn người này đều là chết bởi cùng một người thủ, mà cái người này vẫn là cực kỳ am hiểu đao pháp. . ." Ánh mắt lóe lên trong lúc đó, một cái lãnh khốc dị thường thân ảnh không khỏi hiện lên ở Hàn Hân Nhiều trong đầu, trong nháy mắt, khó có thể phai mờ hận ý tràn ngập nàng trong lòng, tiểu mị trong hai tròng mắt cũng tuôn ra bức người hàn mang.

Tiến nhập bí cảnh sáu mươi người am hiểu đao pháp cũng không nhiều, có thực lực như thế đã ít lại càng ít, chuỗi này điều kiện gần như đã hoàn toàn tập trung một người, mà người này chính là Hàn Hân Nhiều muốn thiên đao vạn quả người nam nhân kia.

Rầm rầm rầm rầm. . .

Đang ở Tổng Cương chuẩn bị nói lúc, xa xa trên đỉnh núi đột nhiên hiện ra hàng vạn hàng nghìn lồi đỉnh, một nòng đậm lồi đỉnh oai phò thiên cái địa tuôn hướng khắp nơi, phương viên trong vòng mấy trăm dặm đều bao phủ cái này kinh người khí tức.

Mấy sắc mặt người trong nháy mắt biến đổi, trong mắt đồng thời hiện ra vẻ kinh hãi vạn phần, cái này uy thế ngập trời, nếu bọn họ hợp lực cũng khó mà ngăn cản trong đó một phần vạn.

. . .

Một chỗ khác trong sơn cốc, một nhóm năm người đang vây giết một mực hung mãnh hình hồ yêu thú, cái này hình hồ yêu thú chiều cao một trượng có thừa, toàn thân bộ lông đều là đỏ thẫm vẻ, bất ngờ chính là cấp hai đỉnh phong yêu thú Xích Mao Địa Hồ, nhưng giờ này khắc này, nguyên bản hung thần không gì sánh được Xích Mao Địa Hồ đối mặt với trước mắt năm người, lại căn bản không có chút nào sức phản kháng.

Năm người này không phải ai khác, chính là Ngự Thú Tông tiến nhập bí cảnh tầng thứ hai năm người, Ngô Thiên, Trịnh Đại, Trịnh Tam, ngoài ra còn có một nam một nữ, Ngô Thiên ba người tu vi trước không nói đến, mặc dù là một nam một nữ kia tu vi bất ngờ cũng có tam tinh Lôi Sư cảnh giới, năm người tổ hợp thực lực không chút nào ở Hàn Hân Nhiều bốn người phía dưới, nếu như hai cái đội ngũ đụng với, tuyệt đối là một hồi long tranh hổ đấu.

Đối mặt với cấp hai đỉnh phong Xích Mao Địa Hồ, Ngô Thiên lạnh lùng đứng thẳng một bên, không có chút nào xuất thủ ý, Trịnh Đại, Trịnh Tam cũng là thờ ơ hai mắt chung quanh quét loạn, tựa hồ đang tìm cái gì, chân chính xuất thủ cũng chỉ có một nam một nữ kia hai người, có thể ngay cả như vậy, Xích Mao Địa Hồ vẫn bị áp đến sát sao.

Lưỡng thanh trường kiếm trong nháy mắt chém ra, phảng phất thần giao cách cảm một dạng, đồng thời ở trong bầu trời huyền hóa ra một thanh vĩ đại kiếm ảnh, hai thanh kiếm ảnh vừa xuất hiện, không có lập tức chém xuống, mà là quý dị hợp hai thành một, ngưng biến hóa ra một khí thế kinh người cực đại mũi kiếm, lóe ra bức người tột cùng sắc bén khí tức.

Chém xuống một kiếm, Xích Mao Địa Hồ phun ra quang cầu trong nháy mắt nổ tung, tiên huyết tiêu xạ, cực đại đầu lâu lăn xuống.

"Anh em nhà họ Trịnh liên thủ quả nhiên không giống bình thường, cái này Xích Mao Địa Hồ ngược lại cũng chết không phải oan." nam nữ trẻ tuổi hai chân đạp nhẹ phía dưới liền thoát ly chiến trường, nhìn mũi kiếm chém xuống, mặt không đỏ thờ không gấp tiếng cười khen, phảng phất vừa rồi chiến đấu đối với bọn họ tới nói không có nửa điểm áp lực.

"Đại sư huynh, đến cùng lúc nào mới cho phép chúng ta đi báo thù a, ta Nhị đệ đã chết tại nơi Tôn Triết tiểu tử trên tay nhiều ngày, nhưng tiểu tử kia nhưng vẫn sống hào hảo, cái này để cho chúng ta có mặt mũi nào đi mặt đối với chúng ta chết đi Nhị đệ. . ." Trịnh Đại không để ý đến nam tử kia tán thưởng, ngược lại sắc mặt khó coi hướng phía Ngô Thiên mở miệng nói.

"Ta nhất định phải sống lột Tôn Triết da, để tể diện ta nhị ca hồn thiêng. . ." Trịnh Tam theo sát phía sau, lạnh giọng mở miệng nói, trong hai mắt sát khí không che giấu chút nào mà triển lộ ra.

Nhân nhật xem hai người một cái, cái này nhìn một cái, trước mặt người ở bên ngoài kiêu ngạo không gì sánh được Trịnh Đại, Trịnh Tam hai người lại sợ hãi cúi đầu xuống.

"Một tháng sau, chờ chúng ta tiến nhập tầng thứ ba đem món đồ bắt được, ta tự mình thay Trịnh Nhị báo thù."

Nghe này nói như vậy, Trịnh Đại, Trịnh Nhị hai người đồng thời tuôn ra vẻ vui mừng, nếu Ngô Thiên nói là Trịnh Nhị báo thù, chết thì không phải là Tôn Triết một người, sợ rằng tiến nhập bí cảnh Huyền Lô Tông mọi người một cái đều chạy không thoát. . . Còn như có thể làm được hay không, vấn đề này bọn họ căn bản không có nghĩ tới, bởi vì cái này căn bản không là vấn đề.

Sau khi nói xong, Ngô Thiên liền bay thẳng đến xa xa đi tới.

"Chúng ta đi một cái địa điểm kế tiếp. . ."

...

Bí cảnh tầng thứ hai một chỗ khác, một nam một nữ vết thương đầy người té trên mặt đất, mà mặt khác cũng là ba nam tử trợn mắt nhìn, ở bọn họ trung gian chỉ đứng thẳng một người, một cái đeo kiếm nam tử, trường bào màu xám chậm rãi tung bay, tóc dài màu đen tùy ý bay lá tả, đậm mạc nhãn thần phai mờ thiên địa.

"Yến Tịch Thiên, lẽ nào ngươi thật phải bảo vệ bọn họ?" Cuồng Bá (mấy chap trước mình dịch nhầm thành Cuồng Phách) tay kia che chảy máu không ngừng cánh tay phải, lạnh lùng hướng phía lan ở trước người Yến Tịch Thiên chất vấn, sắc mặt hắn cực kỳ khó coi, làm sao cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy.

"Sẽ cho ngươi thời gian nghỉ, nói nhảm nữa, ngươi cũng không cần đi. . ." Đậm mạc thanh âm từ Yến Tịch Thiên trong miệng thốt ra, căn bản không có đem Cuồng Bá ba người để vào mắt.

"Ngươi. . ." Cuồng Bá tức giận lóe lên, cực đại con ngươi trợn thật lớn, nhưng vừa nhìn chính mình cánh tay phải một đạo kinh người kiếm thương, rốt cục vẫn phải nhẫn nại trong lòng cuồng nộ, hắn tuy là tính cách nóng nảy, nhưng nhưng cũng biết tiến thoái, nếu như mình thật dây dưa nữa không nhẹ, cái này đậm mạc lãnh huyết nam nhân sợ rằng thật sẽ không chút lưu tình ra tay với chính mình.

Có chút không cam lòng xem Triệu Ngang cùng Thẩm Yến một cái, Cuồng Bá trong mắt lóe ra một dạng chút bất đắc dĩ, vung tay phải lên, liền dẫn Xích Lô Đường hai người hướng phía khác cái chạy đi.

Ở ba người đi không lâu sau, Yến Tịch Thiên nhìn cũng không nhìn Triệu Ngang hai người, cũng cất bước hướng về xa xa đi tới.

"Yến. . . Sư huynh. . ." Triệu Ngang đánh đánh tay phải, có chút không phải thói quen hô.

"Nhớ kỹ chính mình đã nói, ngươi Triệu gia trân tàng một thanh khắp huyết kiếm sau khi đi ra ngoài giao cho ta. . ." Yến Tịch Thiên dần dần biến mất ở hai người trước mắt, nhưng cuối cùng ngôn ngữ lại rõ ràng truyền vào Triệu Ngang trong tai, làm cho nguyên bản còn có chút cảm kích Triệu Ngang sắc mặt trong nháy mắt cứng đờ, nhìn không được hướng phía Yến Tịch Thiên phương hướng rồi đi miệng vỡ mồm.

"Yến Tịch Thiên ngươi cái này không có nhân tính người, đồng môn sư huynh đệ còn muốn thu cái gì xuất thủ phí. . . Bản thiếu gia còn chưa thấy qua loại người như ngươi. . ."

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv . com / truyen - dang - boi / 69427 />

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Lột xác

Tương truyền, thiên lôi tuy là trong tinh không tuyên cổ bất biến thần vật, nhưng ở có chút đặc thù thời điểm, nhưng cũng có rơi xuống khả năng, thiên lôi rơi xuống, bên ngoài kết cấu tan vỡ, Lôi Lực tán loạn, mà sở rơi chỗ biết trong nháy mắt bị vô tận sức mạnh sấm sét rót đầy, tiến tới hình thành một mảnh tất cả đều là lôi đình hải dương, xưng là Lôi Đình Chi Hải.

Lôi Đình Chi Hải bên trong tất cả đều là tàn bạo sức mạnh sấm sét, trừ cái đó ra, không hòa vào nửa điểm những lực lượng khác, vô luận là rắn chắc thổ địa, vẫn là sắc bén gió lốc, hay là ôn nhu nước mưa, cũng không thể tiến nhập Lôi Đình Chi Hải, Lôi Đình Chi Hải trung chỉ có thể có sức mạnh sấm sét sinh tồn.

Nhưng Lôi Đình Chi Hải bên trong nhưng có thể diễn sinh một ít cái khác lôi thuộc tính linh vật, tỷ như, Lôi Linh Cổ Mộc chính là một loại trong đó, Lôi Linh Cổ Mộc lấy Lôi Đình Chi Hải trong sức mạnh sấm sét làm đường dịch, vật chủ lấy lôi đình làm cảnh, cảnh cây lấy thiểm điện làm lá, là một gốc cây hoàn toàn từ sức mạnh sấm sét cấu tạo mà thành linh mộc.

Hay hoặc là dựng đường một ít kỳ dị linh hồn, rất nhiều thuộc tính Lôi yêu thú sau khi chết, linh hồn của bọn họ đều sẽ bị Lôi Đình Chi Hải hấp dẫn, mà ở Lôi Đình Chi Hải dựng đường phía dưới những thứ này lôi thú chi hồn đều sẽ từ từ trở nên mạnh mẽ, thậm chí đạt được lột xác phục sinh cũng có thể, đương nhiên, cũng cần đi qua thiên đạo khảo nghiệm mới có thể hoàn thành.

...

Toàn bộ không gian tất cả đều là đại dương màu tím, trong đại dương rời rạc tất cả đều là cuồng bạo vô tận lôi đình, từng đạo tia chớp màu tím gào thét trong đó, vô cùng vô tận sức mạnh sấm sét rót đầy toàn bộ không gian, ngoại trừ lôi đình, cũng chỉ có một con kia chi hình thể khác nhau lôi thú chi hồn nằm Lôi Đình Chi Hải các ngõ ngách chỗ lặng yên thổ nạp, trừ những thứ này ra, toàn bộ Lôi Đình Chi Hải liền không còn có những vật khác.

Thế nhưng, ở cái này Lôi Đình Chi Hải dưới đáy lại xuất hiện một loại khác vật, một cỗ thi thể, một thi thể của con người, nó cũng không có bị Lôi Đình Chi Hải trong lôi đình thôn phệ, ngược lại hoàn hảo không việc gì trôi nổi ở Lôi Đình Chi Hải dưới đáy, ngược lại là một kiện cực kỳ khác thường sự tình.

Nhìn kỹ lại, cỗ thi thể này không chỉ không có bị lôi đình thôn phệ, hần quanh thân ngược lại vờn quanh một cực kỳ kinh người từ sắc sức mạnh lôi đình, nồng nặc lôi đình oai phát ra, lôi uy chi đặc thậm chí có thể so sánh với thiên lôi lôi uy, lôi đình trong cũng chia thứ bậc, đối mặt với đậm đà như vậy lôi uy, chung quanh lôi đình dĩ nhiên hiện ra vài phần sợ hãi cảm giác, này hung thần ngập trời lôi thú chi hồn cũng không dám quá mức tới gần, ở cái này Lôi Đình Chi Hải hình thành mấy trăm ngàn năm tới nay, cảnh tượng quý dị như vậy vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

Ở cái này sức mạnh lôi đình vờn quanh phía dưới, một người tuổi còn trẻ nam tử lẳng lẳng nằm thẳng ở lôi đình trên, toàn thân xiêm y đã ở lôi đình phía dưới hóa thành hư không, cầu nanh bắp thịt của điều điều trần hiện, mà từng đạo xúc mục kinh tâm vết thương cũng là dữ tợn khủng bố, tóc dài màu đen nhưng lại không có dung đi, mà là lung tung rối tung xuống, hợp với mạnh mẽ khuôn mặt, cương nghị trong tiết lộ ra vài phần điên cuồng tung.

Hấp dẫn người nhất vẫn là đôi hai tròng mắt màu đen, tuy là giờ này khắc này cặp con mắt kia trong không có nửa điểm sinh cơ, nhưng trong đó cũng là tản ra quý dị tử mang, hơn nữa xung quanh đen nhánh kia thâm thúy con người, buộc vòng quanh từng vòng màu tím đen xoay chuyển, phảng phất có thể thôn phệ tâm hồn một dạng, tản ra một nồng nặc tà dị quang mang.

...

Sáng sớm, thôn Bắc Nhạc ở ngoài

\ "Mẫu thân, ta đi, ngài không cần tiễn nữa. . . \ "

Trong trẻo thanh âm tại thôn trước vang lên, nói chuyện là một cái lưng đeo bọc, chính đem đi xa đàn ông trẻ tuổi, người đàn ông này ước chừng hai mươi mấy, một bộ ăn mặc kiểu thư sinh bộ dáng, nhưng gương mặt cương nghị, tiết lộ ra một cỗ khác với người thường chừng chạc, trên trán càng là không có nửa điểm thư sinh thanh tú.

\ "Triết nhi, người lần này một thân một mình đi Hàm Dương nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng chính mình, chớ hà tiện tiền bạc, Thi Đình (kỳ thi cuối cùng ở cung điện do nhà vua chủ trì) cũng không cần khẩn trương, mẫu thân ở nhà chờ tin tức tốt của người." \ Trước mặt đàn ông kia, một cái lão phụ nhân chậm rãi mở miệng nói, hiền hòa trong con mắt nhưng là tiết lộ ra một cỗ nồng nặc lo lắng.

\ "Bình nhi, đại ca không ở trong nhà, người không nên chọc mẫu thân sinh khí, người bây giờ cũng đã lớn như vậy, phải chiếu cố thật tốt mẫu thân, biết không?" \

\ "Bình nhi nhớ, Bình nhi sau này tuyệt đối sẽ không lại chọc mẩu thân sinh khí, ca ca ngươi yên tâm đi." \ Trả lời là một mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, cùng Tôn Triết tướng mạo ngược lại giống nhau đến bảy tám phần, hẳn chính là Tôn Triết em trai, Tôn Bình. Vào giờ phút này, Tôn Bình trong mắt cũng không có ngày xưa bướng bỉnh chơi đùa, ngược lại lời thề son sắt hướng ca ca hẳn Tôn Triết bảo đảm đến.

\ "Lão sư, đệ tử phải đi." \ từ từ đi tới trước người lão giả này, Tôn Triết nói khẽ mở miệng nói.

\ "Ngươi. . . phải đi?" \ Hồi lâu sau, lão giả này rốt cuộc xoay đầu lại, nhìn Tôn Triết nhàn nhạt hỏi, giọng nhưng là trước sau như một bình tĩnh.

\ "Đi thôi đi thôi." \ ông lão nhẹ nhàng phát tay một cái, trong giọng nói tựa hồ tiết lộ ra một cỗ nhàn nhạt bất đắc dĩ.

Tôn Triết đứng là 'Đi', hoàn toàn chính xác là 'Đi', rời khỏi quê nhà, ly khai Tần quốc, ly khai cái thế giới kia, cũng ly khai hẳn trong cuộc đời này sở nhận định trọng yếu nhất ba người.

. . .

Trong đầu hình ảnh lần nữa quay về, lúc này đây lại là xuất hiện ở một cái sang trọng trong đại gia tộc, điêu lan ngọc thể, xanh vàng rực rỡ, trong thư phòng, một già một trẻ hai người đứng bình tĩnh đứng ở bệ cửa sổ trước.

\ "Triết nhi, ngươi năm nay đã bao lớn? \ " trung niên nam tử kia chấp hai tay sau lưng nhìn phía xa bầu trời, mở miệng hỏi.

\ "Khỏi bẩm phụ thân, qua niên tể, Triết nhi cũng đã mười hai tuổi. \ " nhìn vô cùng uy nghiêm phụ thân, tiểu Tôn Triết chiến chiến nguy nguy mở miệng nói, rất sợ nói sai rồi làm cho cha mình bất mãn. Ở trong ký ức của hắn, phụ thân đối với hắn rắn dạy nhiều hơn với yêu mến.

\ "Mười hai tuổi, cũng không nhỏ, về sau gia tộc hưng thịnh liền giao cho trong tay ngươi rồi. . . \ " còn tám bé Tôn Triết tự nhiên nghe không ra, phụ thân cái này nhàn nhạt trong giọng nói tiết lộ ra ngoài nòng nặc bất đắc dĩ, hẳn càng không rõ nhìn như hưng thịnh vô tận Tôn gia chạy tới rồi con đường cuối cùng phần cuối.

Không lâu sau, gia tộc tan biến, tộc nhân tản vong, còn tám bé Tôn Triết đại ra nhìn trước mắt một màn, ở phụ thân liều mạng bảo hộ phía dưới, không biết làm sao Tôn Triết mới bị lão bộc mang đi khỏi, tiếp đi ra nghênh tiếp hẳn cũng là mười mấy năm nô lệ cuộc đời.

Ở tham gia Huyền Lô Tông trắc thí không có kết quả, bị Thái nguyên hăng đánh chết trong nháy mắt đó, Tôn Triết trong đầu hiện ra vô số ý niệm trong đầu, càng là hiện ra phụ thân ân cần giáo huấn, hẳn mới hiểu được phụ thân đối với hắn rắn dạy kỷ thực cũng là quan ái đối với hắn, đáng tiếc là, hắn không có năng lực đi hoàn thành phụ thân chí nguyện to lớn.

. . .

Người của hai thế giới, hai loại cuộc sống khác, nhưng quỹ dị chồng chất vào nhau, lúc này đây là chân chân chính chính dung hợp lại cùng nhau, hai phần bi thương, hai phần không cam lòng, từ từ biến thành một phần.

Ở linh hồn chân chính dung hợp trong nháy mắt đó, Tôn Triết trong hai mắt từ sắc u mang nhất thời bùng lên, quanh thân cũng hiện ra kinh người ánh sáng màu tím, phảng phất tạo thành một cái từ sắc quang kén, đưa hắn bao quanh bao vây lại, mà ban sơ vờn quanh ở chung quanh thân thể hắn sức mạnh lôi đình cũng tự hồ bị kích thích, cuồng bạo nóng động, ở chung nó kéo phía dưới, toàn bộ Lô Đình Chi Hải lôi đình đều quay cuồng lóe ra, ngàn vạn con Lô Thủ Chi Hồn nhao nhao từ Lô Đình Chi Hải tán loạn ra.

Rầm rầm rầm . .

Trong bầu trời thay đổi bất ngờ, nguyên bản bầu trời trong xanh trong nháy mắt trời u ám, tiếng sấm điện quát, yên lặng thật lâu lôi đình vực sâu lập tức có vô số sấm chớp điên cuồng vọt ra, kinh người hồ quang ở trong bầu trời lóe ra, tuyên truyền giác ngộ tiếng sấm càng là bên tai không dứt, lần này là chân chính thiên địa biến hóa!

Linh hồn hợp, thì thân thể thay đổi, yên lặng ở trong người hồi lâu chưa từng hoạt động thiên lôi, ở linh hồn ký ức dung hợp trong nháy mắt đó, cũng bắt đầu sinh ra một tia biến hóa.

PS: Đột nhiên dưới bắt đầu mưa to, bị ép ngưng lại ở trên đường, về nhà chậm chút, chờ đợi cang bằng hữu mới xin lỗi!

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Chương 60: Lôi đình hóa tinh

Ở Tôn Triết linh hồn ký ức phát sinh biến hóa trong nháy mắt, chiêm mang một dạng lôi đình lập tức từ các vị trí cơ thể hiện ra, trong nháy mắt liền đem Tôn Triết bao vây lại, đem Tôn Triết bao thành một người từ sắc kén lớn.

Mà cái quang kén lại tản ra kinh người khí tức, vô luận là chung quanh này rồi rạc tán loạn từ sắc lôi đình, vẫn là những sát khí kia ngập trời Lôi Thú Chi Hồn, đối mặt với cái này từ sắc quang kén đều rồi rít lộ ra vẻ sợ hãi, mỗi một con đều điên cuồng hướng về Lôi Đình Chi Hải ngoại vì chạy thực mạng, một loại đến từ chính sâu trong linh hồn uy áp, khiến chúng nó không dám đối mặt với cái này từ sắc quang kén.

Mà từ sắc Lôi Đình Chi Lực lại không phải là ở Tôn Triết chung quanh thân thể tự do vờn quanh, mà là hóa thành từng cây một dây nhỏ một dạng Lôi Đình Chi Lực, nhao nhao hướng về Tôn Triết trong cơ thể chạy trốn, trong nháy mắt, Tôn Triết trong cơ thể chung quanh kinh mạch liền tràn đầy loại này màu tím Lôi Đình Chi Lực.

Lôi Đình Chi Lực không giống với Lôi linh lực, Lôi Đình Chi Lực có thể tính là giữa thiên địa chí cường tới bạo năng lượng, bản tính cuồng bạo không gì sánh được, nhưng giờ này khắc này, ở Tôn Triết trong cơ thể, cái này Lôi Đình Chi Lực lại tựa hồ như trở nên dịu ngoan không gì sánh được, trong nháy mắt, Tôn Triết trong cơ thể kinh mạch phề phề thương thể liền bị cấp tốc chữa trị, này dữ tợn vết thương kinh khủng ở Lôi Đình Chi Lực chảy qua sau đó, cũng lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được nhanh chóng khôi phục, cuối cùng chỉ còn lại có một cái nhân nhạt vết thương lưu lại chỗ cũ.

Lôi Đình Chi Hải trong Lôi Đình Chi Lực phong phú bậc nào, ở Tôn Triết quanh thân từ sắc lôi đình đòi lấy phía dưới, đều rồi rít chảy vào Tôn Triết trong cơ thể, bất quá trong chốc lát, Tôn Triết liền đã đạt đến khỏi hẳn tình trạng, nhưng cái này Lôi Đình Chi Lực cũng không có vì vậy ngừng lại ý tứ, mà lúc này đây nó mới chính thức thể hiện rồi nó cuồng bạo một mặt.

Tựa hồ là cảm giác được Tôn Triết thân thể đã phục hồi như cũ, chúng nó ôn thuận một mặt nhất thời tiêu thất hầu như không còn, không có ký chút nào ở Tôn Triết chung quanh bên trong kinh mạch Mãnh vọt lên, Tôn Triết kinh mạch trong cơ thể nguyên bản là so với bình thường người muốn trắng kiện cứng cỏi, có ở cái này cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực xông tới, dĩ nhiên cũng lại một lần nữa bị sinh sôi mở rộng.

"Ân. . ."

Đau đớn kịch liệt làm cho Tôn Triết không tự chủ được thấp giọng rên rỉ lên, tuy là hẳn hiện tại chưa tỉnh lại, nhưng này đau nhói tim sở vẫn để cho không tự chủ được cau mày, sắc mặt có chút tái nhợt lên.

Không chỉ là này thường dùng kinh mạch, chính là này chẳng bao giờ sử dụng kinh mạch cũng ở đây cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực dưới, bị cứng rắn thông suốt, Tôn Triết trong cơ thể hết thấy kinh mạch cơ hồ đều bị cái này Lôi Đình Chi Lực quang lâm, ở nơi này từ sắc Lôi Đình Chi Lực quán thấu phía dưới, kinh mạch toàn thông, nhưng trong đó chịu đau đớn cũng vượt xa khỏi rồi người thường tưởng tượng.

Bất quá, này cũng không phải là kết thúc, ở kinh mạch toàn thân thông suốt sau đó, này cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực tựa hồ còn chưa thỏa mãn, nhưng nhiều lần tìm kiếm phía dưới rốt cuộc cũng không phát hiện một cái chưa thông kinh mạch, cuối cùng, mục tiêu của bọn nó dĩ nhiên tập trung Tôn Triết tu luyện cực kỳ trọng yếu địa phương -- đan điền.

Nơi đan điền, chính là Tu Giả chứa đựng linh lực địa phương, cũng là một cái Tu Giả trụ cột, nếu là không có đan điền, Tu Giả liền đã không có chứa đựng linh lực chỗ, cũng liền không gọi được Tu Giả rồi, đan điền tầm quan trọng có thể tưởng tượng được, cho nên từ xa xưa tự nay, vô luận thế nào ly Kinh phản Đạo, tu luyện dạng gì quý dị công pháp, có rất ít người dám đánh đan điền chủ ý, bởi vì đan điền liền là căn bản!

Nếu như Tôn Triết hiện tại thanh tỉnh, nhất định sẽ liều lấy tính mạng cũng muốn ngăn cản cái này Lôi Đình Chi Lực hướng đi của, đáng tiếc là, Tôn Triết hiện tại còn đang hôn mê, mà chút Lôi Đình Chi Lực cũng cũng không biết đan điền đối với Tôn Triết tầm quan trọng.

Xuyên qua mấy cái kinh mạch, từ sắc Lôi Đình Chi Lực đồng thời hướng phía đan điền vọt tới, toán loạn phía dưới, phăng phất hóa thành mấy cái từ sắc rỗng rần, rít gào trong lúc đó liền hướng về kia chứa đựng Lôi linh lực đan điền bổ nhào mà đi. Lôi linh lực mặc dù không đạt đến Lôi Đình Chi Lực cường hãn, nhưng cũng không phải kẻ vớ vẩn, cũng trong nháy mắt tụ tập với nhau, đồng thời hướng phía vọt tới mấy cái năng lượng rỗng rần cắn xé mà đi.

Lôi linh lực tuy nhiên bất phàm, nhưng chung quy kém Lôi Đình Chi Lực rất nhiều, đây không chỉ là số lượng lên chênh lệch, bản chất trên cũng có chênh lệch không thể vượt qua.

Bất quá khoảng khắc, đã hóa thành chất lỏng Lôi linh lực liền bị mấy cái từ sắc rỗng rần thôn phệ không còn, Tôn Triết tu vi phút chốc toàn bộ phế!

Nhưng mấy cái năng lượng từ sắc rỗng rần còn không có đình trệ, như trước chút nào không dừng lại hướng phía đan điền vọt tới, chỉ nghe một tiếng "Oanh" vang lên, yếu ớt đan điền ở nơi này cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực mạnh mẽ phía dưới, chôn vùi ở năng lượng sóng cuồng trong.

. . .

Thời gian chậm rãi trôi qua, thân ở cái này hỗn độn Lôi Đình Chi Hải bên trong, lại tựa như có lẽ đã quên mất thời gian thay đổi, trước đây Tôn Triết chỉ là từ nơi sâu xa cảm giác mình tiến nhập lồi đình này vực sâu sẽ không chết đi, còn như chân chính làm như thế nào hắn cũng không có nửa điểm kế hoạch, hơn nữa khi tiến vào Lôi Đình Chi Hải trong nháy mắt, hắn cũng đã trọng thương lâm vào trong hôn mê, sự tiến triển của tình hình cũng không phải do hắn đi làm ra lựa chọn.

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, hắn không chỉ là tu luyện thật lâu Lôi linh lực bị cắn nuốt không còn, ngay cả tu luyện trụ cột đan điền cũng bị bị phá hủy.

Hai mắt khẽ run lên, trong đôi mắt từ quang hiện lên, Tôn Triết chậm rãi mở hai mắt ra, nhưng hết thấy trước mắt nhưng không có làm cho hắn có nửa chút kinh ngạc cảm giác, ngược lại là dường như từ thủy một dạng bình tĩnh, bởi vì từ lúc mấy ngày trước hắn cũng đã tỉnh lại, thân thể biến hóa hắn cũng đều đã biết.

Nhưng ngay khi hắn mở hai mắt ra trong nháy mắt, bên ngoài cơ thể vòng quanh Lôi Đình Chi Lực nhanh chóng hướng về trong cơ thể hắn cuồng dũng tới, kinh người lồi đình năng lượng đều hóa thành một hồi sóng cuồng cuốn ngược mà quay về, không có chút nào cổ kị Tôn Triết cảm thụ, trực tiếp từ chung quanh trong kinh mạch tuôn ra mà vào, đau đớn kịch liệt nhất thời tuôn hướng trong lòng, so với không cảm giác lúc mở rộng kinh mạch càng thêm truy tâm khó nhịn.

"A a a a. . . "

Tôn Triết tròn tròn đôi mắt, lưỡng tay nắm chắc nắm tay, hàm răng hung hăng cắn môi dưới, máu đỏ tươi chậm rãi nhỏ xuống, sắc mặt trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch.

Ở đau đớn kịch liệt phía dưới, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực toàn bộ dừng mãnh vào Tôn Triết trong cơ thể, nhưng chúng nó nhưng không có chứa đựng ở đan điền, bởi vì đan điền đã tan vỡ, từ dưới lên trên tuôn ra, cuối cùng dĩ nhiên đồng thời hướng phía từ mang lóe lên hai mắt vọt tới, nói chính xác hơn, là tràn hướng tả nhãn mi tâm chỗ!

Giống như thủy triều Lôi Đình Chi Lực toàn bộ dừng mãnh vào tả nhãn trong đồng tử, không có khí dịch lưỡng hình thái biến hóa, trực tiếp huyền hóa ra một viên lóe lên trạng thái cố định tĩnh điểm, như hiếm thấy bảo thạch một dạng, lập lòe thần bí lóa mắt ánh sáng màu tím, mà theo Lôi Đình Chi Lực trút vào, cái này từ sắc tĩnh điểm càng ngày càng ngưng thật, cuối cùng trạng thái rốt cục ổn định lại, mà ngay sau đó, viên thứ hai tĩnh điểm cũng từ từ ngưng biến hóa ra.

Một viên, hai viên, ba viên. . . Cuối cùng bất ngờ biến hóa ra bảy từ sắc tĩnh điểm, Tôn Triết toàn thân cao thấp bộc phát ra khí thế cũng đạt tới Lôi già đỉnh phong.

"Oanh " một tiếng, cái này bảy viên tĩnh điểm dĩ nhiên đồng thời vỡ nát, kinh người Lôi Đình Chi Lực lần nữa tuôn trào ra, nhưng cái này toàn bộ Lôi Đình Chi Lực lại lại lần nữa đọng lại thành một viên lớn hơn từ sắc tĩnh điểm, tuy là chỉ có một viên, nhưng này một viên từ sắc tĩnh điểm bên trong năng lượng ẩn chứa lại vượt qua bảy viên tĩnh điểm cộng lại, Tôn Triết khí thế toàn thân cũng đạt tới Nhất tinh Lôi Sư trình độ.

Mà Lôi Đình Chi Lực đưa vào cũng không có kết thúc, theo càng ngày càng nhiều Lôi Đình Chi Lực quán thấu, viên thứ hai từ sắc tĩnh điểm cũng biến ảo rồi xuất hiện, theo sát phía sau, viên thứ ba, viên thứ tư. . . Cuối cùng bất ngờ đạt tới Lục tinh trình độ, ngay cả viên thứ bảy tĩnh điểm cũng xuất hiện một cái mơ hồ có thể thấy được cái bóng, nếu như viên thứ bảy tĩnh điểm biến ảo ra, Tôn Triết tu vi liền có thể trực tiếp đạt được Thất tinh Lôi Sư trình độ.

Không có đan điền thì như thế nào, như là đã trở thành lồi đình thân thể, toàn thân cao thấp lại nơi đâu không thể chứa đựng Lôi Đình Chi Lực, hơn nữa, đây là chân chân thực thực Lôi Đình Chi Lực, không phải luyện hóa ra Lôi linh lực!

Trong nháy mắt, Tôn Triết cũng đã ngưng biến hóa ra sáu viên tĩnh điểm, trực tiếp đạt tới Lục tinh Lôi Sư cảnh giới, nhưng như vậy cảnh giới, Tôn Triết nhưng cũng không thoả mãn!

"Trở lại cho ta! "

Quát to một tiếng, hai mắt từ mang bùng lên, đặc biệt tả nhãn trong đồng tử, sáu viên từ sắc tĩnh điểm rõ ràng biến ảo ra, kinh người Lôi Đình Chi Lực rót đầy Tôn Triết cả người, toàn thân cao thấp nhất thời hiện ra một kinh người lực hút, vốn chuẩn bị trở về Lôi Đình Chi Hải, Lôi Đình Chi Lực lần nữa bị sinh sôi hút trở về, Tôn Triết chung quanh thân thể trong giây lát nhắc lên một hồi năng lượng gió lốc.

Tôn Triết cần phải làm là đoạt lại Lôi Đình Chi Lực!

Ở cường thế lực hút phía dưới, hùng hồn Lôi Đình Chi Lực lần nữa bị hút ngược lại mà trở về, ở Tôn Triết dẫn dắt phía dưới, trực tiếp tràn vào viên thứ bảy tĩnh điểm trong, nguyên bản vẹn vẹn chỉ là mơ hồ có thể thấy được viên thứ bảy tĩnh điểm trong nháy mắt bộc phát ra kinh người ánh sáng màu tím, trong chớp lát liền thuận lợi rồi từ hư hướng chuyển hóa chân thực.

Viên thứ bảy tĩnh điểm, ngưng tụ thành!

PS: Quyền thứ nhất kết thúc, ngày mai tiến nhập quyền thứ hai "Sát Lục Dương Danh". . .

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2: Sát Lục Dương Danh - Chương 61: Trong đại điện bảo vật

Bắc Mang Mật Cảnh tầng thứ ba trong, giương mắt nhìn lên, toàn bộ khu vực tất cả đều là một mảnh trắng xóa, phẳng phất toàn bộ tầng thứ ba đều bao phủ một tầng sương khói mỏng manh, khiến người ta rất khó nhìn đến xa xa cảnh vật.

Không giống với tầng một, hai hoang vắng, tầng thứ ba bên trong rải rác đủ loại kiểu dáng kiến trúc, chỉ là những kiến trúc này đích niên đại tựa hồ cũng đã phi thường lâu đời, phần lớn đều đã gần như một vùng phế tích, cho dù còn sống mấy tòa kiến trúc cũng đều là tàn tạ kinh khủng. Bất quá từ trước mặt tàn cảnh nhưng cũng nhìn ra được những kiến trúc này năm đó hùng vĩ rộng lớn, cho dù bây giờ đã hư hại hơn phân nửa, vẫn như cũ tàn ra một chấn nhiếp nhân tâm khí tức.

Ở tầng thứ ba trung ương chỗ, tọa lạc một dạng ngôi đại điện, tòa đại điện này cũng là cái này bí cảnh tầng thứ ba trong bảo tồn hoàn hảo nhất kiến trúc, diện tích ước chừng phương viên khoảng mấy trăm trượng cao thấp, vẹn vẹn là mặt trước cái kia thạch trụ liền có mấy người đại hán vây quanh, khí thế cực kỳ hùng vĩ, tuy là ở sự ăn mòn của tháng năm phía dưới cũng hư hại không ít, nhưng này khí thế bàng bạc như trước xông thẳng lên trời, phẳng phất một tòa nghìn năm bất động nguy nga núi cao.

Mà ngày nay yên tĩnh này đại điện lại nghênh đón rất nhiều khách không mời mà đến, hơn nữa những người này cũng đều là thanh nhất sắc nam nữ trẻ tuổi, bọn họ niên kỷ tuy là đều không phải là rất lớn, nhưng trên người mỗi một người khí thế đều là cực kỳ bất phàm.

Nhìn kỹ lại, những người tuổi trẻ này chính là tiến nhập bí cảnh quận Huyền Nguyên lục tông người, mà bọn họ lại đại thể chia làm hai chi đội ngũ, phân biệt hai bên, xa cách đối lập.

Bên trái đứng yên đội ngũ chính là Ngự Thủ Tông năm người, dẫn đầu là một thân trường bào màu đen Ngô Thiên, bình thân trong hai mắt sát khí hiện ra, một tia lãnh mang chợt hiện ra, tử sắc Lôi linh lực từ đó cũng không phải thân thể cường tráng trên chậm rãi dâng lên, toát ra khí thế cũng là khiến người ta chấn động không gì sánh nổi, mà phía sau hán Ngự Thủ Tông bốn người khác cũng đều là lộ ra bất thiện dáng vẻ, ánh mắt đồng thời tập trung đối diện bốn người.

Đối diện bọn họ đứng không phải ai khác, chính là Ngự Thủ Tông đối thủ cũ, Âm Dương hai Tông trong bốn người.

Về mặt ngạo sắc Tổng Cương trường kiếm mà đứng, mây kiếm hơi vung lên, ánh mắt lạnh như băng bắn thẳng đến đối diện Ngô Thiên, mà Dương Lôi Tông hai tên cao thủ khác theo sát sau lưng, trong mắt chiến ý nồng nặc, đối mặt với đối phương năm người không có nửa phần vẻ sợ hãi, còn như Hàn Nhiêu, còn lại là cười ở Hạc Giác Phi Mã trên, ngón tay ngọc nhỏ dài không thèm để ý chút nào khẽ vuốt đầu ngựa, khuyếch thân tà y theo, tròn trịa trắng nõn bắp đùi chặt ép chặt lấy bụng ngựa, câu nhân hai trông mắt cũng là nhân nhật nhìn đối diện Ngự Thủ Tông năm người.

Ngự Thủ Tông chính là sáu tông trong duy nhất tứ giai tông môn, đệ tử thực lực tu vi vốn tới liền cao hơn những tông môn khác một bậc, hơn nữa năm người này lại là tinh khiêu tế tuyển đi ra tinh nhuệ, năm người này tổ hợp tuyệt đối có thể nói bí cảnh trong mạnh nhất một chi đội ngũ. Mà Âm Dương hai tông bốn người cũng không hề yếu, hai tông công pháp vốn chính là viện trợ bổ sung, hợp lại cùng nhau uy lực vượt qua xa đơn phương phát huy, hơn nữa bốn người tu vi rất nhiều đan dược phụ trợ phía dưới đạt đến tầng lên kinh người, thực lực cũng có thể nói nhất lưu, so với Ngự Thủ Tông năm người không kém chút nào.

Hai chi đội ngũ có thể tính là lục tông tiến nhập bí cảnh bên trong mạnh nhất hai cái tổ hợp, mà bây giờ, song phương rốt cục không thể tránh khỏi đối chọi gay gắt!

"Đại diện này hai thủ hộ yêu thú chính là ta Ngự Thủ Tông tiêu diệt, trong đại diện này gì đó tự nhiên cũng nên thuộc về ta Ngự Thủ Tông, các người nếu như thức thời, hay là đi địa phương khác tầm bảo a !. . ." Ngô Thiên chậm rãi tiến lên trước ba bước, đi tới Âm Dương hai tông mọi người trước người, lạnh lùng mở miệng nói.

"Hừ, là hai con yêu thú bị các người bắt đi mới đúng chứ, người nào không biết các người Ngự Thú Tông luôn luôn là thích bắt này kỳ dị yêu thú tới tuần đường. . . " Dương Lô Tông Tổng Cương mày kiếm khươi một cái, không chút khách khí châm chọc nói.

Bọn họ đi tới nơi này Bắc Mang Bí Cảnh mục đích đúng là thu hoạch trong đại điện này gì đó, há lại sẽ bởi vì Ngô Thiên ung dung một câu nói liền lui bước. Tuy là bọn họ cũng không nhất định có thể thắng dễ dàng Ngự Thú Tông năm người, nhưng là tự tin sẽ không thua bọn họ, huống hồ tiến nhập bí cảnh Bắc Phong tam tông người đều còn không có hiện thân, hẳn tin tưởng Ngô Thiên mấy người khẳng định không phải dám động thủ.

"Ngô sư huynh chẳng lẽ không biết đại điện này cấm chế phòng ngự là chúng ta dùng bí pháp mở ra, bằng không mọi người sợ rằng như trước biết giống như văng giới giống nhau hậm hực mà về, nói như thế, trong đại điện này gì đó chẳng phải là càng hẳn là thuộc tại chúng ta. . . " yêu mị thanh âm như mê người mê khúc, Hàn Hàn Nhiều hai mắt nhẹ trát, tự tiểu phi tiểu mở miệng nói.

Ngô Thiên hai mắt hơi đông lại một cái, đen nhánh trong đồng tử lãnh mang cũng càng ngày càng mạnh mẽ, mà thấy bộ dáng của hắn, song phương sắc mặt của mọi người nhất thời đều ngưng trọng, toàn bộ sân rộng khí lưu cũng giống như lập tức yên tĩnh lại, lớn như vậy địa phương dĩ nhiên không có nửa điểm âm thanh, chỉ là nhân nhạ tiếng hít thở ở trên quảng trường nhẹ vang lên, tiêu lãnh bầu không khí chậm rãi ngưng kết.

"Oanh. . . "

Một tiếng nổ vang, lớn như vậy đại môn lại bị người một kiếm chém ra, theo cấm chế bị Âm Dương hai tông Tổng Cương mấy người phá hư, đại môn này lực lượng phòng ngự cũng dưới xuống tới cực điểm, một kiếm trăm thật, kiếm quang bốn phía, cửa lớn màu đen dĩ nhiên trực tiếp chia năm xẻ bảy, bạo liệt ra, nổ tung mảnh nhỏ cũng văng tứ phía.

"Chu Hàn Tân, người dám ra tay với ta! " thanh âm lạnh như băng hỗn loạn khó tin phần nộ, một cái thân ảnh màu trắng từ bên ngoài trực tiếp vọt vào, mà theo sát phía sau còn có ba bóng người, bọn họ bắt ngờ chính là đã từng mai phục truy sát Tôn Triết Chu Hàn Tân, Ngao Dã cùng với Thông Nguyên ba người, còn như trước đuổi theo giết Triệu Ngang, Thẩm Yến, Cuồng Bá nhưng lại không có ở cùng với bọn họ rồi.

Mà thân ảnh màu trắng cũng không phải ai khác, chính là Huyền Lô Tông nội môn Thiên chi kiều nữ Trang Nhượng Huyền, nàng không cùng mọi người cùng nhau tiến nhập tầng thứ hai, không nghĩ tới dĩ nhiên là chính mình một thân một mình vào được, nhưng lại tiến nhập cái này bí cảnh tầng thứ ba. Không biết nguyên nhân gì, nàng dĩ nhiên cũng bị Chu Hàn Tân ba người truy sát, bất quá, bọn họ rõ ràng cho thấy ở đuổi giết Tôn Triết sau đó mới gặp.

Chứng kiến đột nhiên xuất hiện bốn người, nguyên bản đối đầu gay gắt hai đội nhân mã đều không khỏi trở nên sững sờ, mà Trang Nhượng Huyền cùng với Chu Hàn Tân bốn người cũng rõ ràng không ngờ rằng đã có nhiều người như vậy trước bọn họ một bước đi tới nơi này đại điện, trong khoảng thời gian ngắn, mười mấy người mắt lớn trừng mắt nhỏ, dĩ nhiên có có chút không biết làm sao lên.

Rầm rầm rầm rầm. . .

Cuồng loạn nổ vang tiếng đột nhiên ở bên trong đại điện vang lên, một dạng tán loạn thanh âm rung trời động địa, âm thanh quả thực có thể yểm thiên cái nhạ, xa hoàn toàn không phải vừa rồi có thể sánh bằng!

"Không tốt! " Ngô Thiên lập tức giương mắt hướng về đại điện nhìn lại, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lại phát hiện hùng vĩ đại điện dĩ nhiên lung lay sắp đổ hướng về mặt bên ngã xuống, liền mang chói tai oanh bạo tiếng, bên trong đại điện vô số cấm chế nhất thời đồng thời lóe lên, hào quang thất sắc trong sát na bao phủ cả ngôi đại điện, toàn bộ kiến trúc đều rồi rít sụp đổ, cuộn cuộn bụi mù khắp nơi vùng lên. .

Kèm theo tiếng sấm, đại điện sân rộng cũng khắp nơi vỡ vụn, bằng phẳng mặt đất nhất thời hóa thành một vùng phế tích, toàn bộ tràng diện phảng phất long trời lở đất một dạng vậy, mọi người nhìn trước mắt một màn, sắc mặt đều không khỏi biến đổi, từng cái trong hai mắt đều là tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Trong bụi mù, lại một đạo thân ảnh màu xám tro từ đại điện con bên trong chạy như bay ra, tốc độ của hắn nhanh vô cùng, chỉ thấy một đạo bóng xám hiện lên, hắn cũng đã vọt ra mười trượng xa, quả thực tựa như cùng một đạo tia chớp màu xám một dạng.

"Yến Tịch Thiên! " Ngô Thiên nhãn lực bức nào rất cao, chứng kiến cái này một đạo thân ảnh, lập tức nhận ra thân phận của người này, chính là Huyền Lô Tông Yến Tịch Thiên, cũng là lục tông trong hắn duy nhất có thể dễ mất nhân vật. Căn bản không có nửa phần suy nghĩ, Ngô Thiên thân hình lóe lên, liền ngăn ở Yến Tịch Thiên trước, lạnh lùng mở miệng nói,

"Đem trong đại điện vào tay gì đó lưu lại! "

"Cút ngay! " Yến Tịch Thiên lạnh lùng trong hai tròng mắt lưu lại nồng nặc lòng còn sợ hãi đáng về, nhìn kỹ lại, khóe miệng còn treo móc một tia lưu lại chưa khô vết máu, rõ ràng ở trong đại điện gặp nguy hiểm gì, hiện tại đang đang chạy trốn, mà chứng kiến Ngô Thiên đột nhiên chặn đường, nhất thời nổi giận không gì sánh được, không chút do dự rút ra chuỗi này rất ít ra khỏi vỏ trường kiếm màu đen, tay phải nắm chặt, hướng phía trước thẳng bổ xuống.

Một kiếm đánh xuống, một đạo kinh người cự đại kiếm khí ở trong bầu trời biến ảo ra, vòn quanh nồng nặc tử khí, phảng phất một thanh lấy mạng tử kiếm, bay thẳng đến Ngô Thiên một mạch chém xuống!

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Lôi đình phá ma

Ở Yên Tịch Thiên chém ra một kiếm lúc, Ngô Thiên động tác cũng không chậm chút nào, chẳng biết lúc nào, một thanh trường kiếm màu tím ra hiện tại trên tay phải của hắn, cổ tay vừa chuyển, kiếm phong chém xéo, cuồng bạo Lôi linh lực lập tức từ bên trong trường kiếm phá thể ra, biến hóa ra một đạo kinh người kiếm quang trực tiếp bổ về phía Yên Tịch Thiên kiếm quang.

Kiếm quang đối đầu kiếm quang, tử khí chống lại lôi quang!

Một hồi kinh người nổ vang chi tiếng vang lên, hai bầu trời nhất thời bộc phát ra một hồi ánh sáng lóa mắt, bức người khí lăng theo sát phía sau, hướng về bốn phía đầy dang mà đi.

Thân thể hai người chấn động, đều là không tự chủ được về phía sau lui nhanh mà đi, sắc mặt cũng theo đó hơi đổi, trong hai mắt đồng thời hiện lên một luồng tinh mang, ngẩng đầu liếc nhau, ngất trời chiến ý trong nháy mắt ở giữa hai người dâng lên, trên bầu trời trong giây lát nhắc lên từng đợt kinh người khí lăng.

"Ngô Thiên, ngươi nếu như lại ngăn ta, hai người chúng ta hôm nay tất có một người chết ở chỗ này!" cảm giác được trong đại diện tiếng sấm càng ngày càng vang lên, Yên Tịch Thiên trong mắt vẻ lo lắng càng đậm, lạnh lùng nhìn đối diện Ngô Thiên, lãnh đạm trong hai mắt nhất thời bộc phát ra sát ý kinh người.

"Ha ha. . . Chúng ta lần trước giao thủ là lúc nào, vẫn là nửa năm trước a, lúc này đây chúng ta vừa đúng lúc phân một thắng bại, thiên tài, chỉ cần một người là đủ rồi. . ." song nhân quang mang lóe lên, đứng ở Yên Tịch Thiên trước người, Ngô Thiên tay cầm trường kiếm chậm rãi ép tới đằng trước, lúc đầu tới vẫn là đi thông thả, nhưng cước bộ càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng biến thành chạy nhanh, hai người bắt quá cách xa nhau mấy trượng xa, thoáng qua trong lúc đó Ngô Thiên liền vọt tới Yên Tịch Thiên trước người, bên phải trường kiếm trong tay hướng chéo đâm một cái, xẹt qua một đạo quỷ dị độ cong, trực tiếp đâm về phía Yên Tịch Thiên sườn trái.

Yên Tịch Thiên trong mắt sát khí không giảm, trường kiếm trong tay trên lập tức tuôn ra kinh người hơi sắc tử khí, Yên Tịch Thiên trường kiếm một quyền, màu xám tro tử khí lập tức hóa thành một đạo cuồng long hướng về Ngô Thiên phóng đi.

Mà Yên Tịch Thiên bản thân cũng thân pháp mở ra, hóa thành một đạo hơi mang xông về Ngô Thiên, trường kiếm trong tay nhanh chóng vũ động, từng đạo kiếm sắc bén ánh cũng theo đó chém rơi xuống.

Tốc độ của hai người cực nhanh, trong nháy mắt, cũng đã giao chiến mấy cái qua lại, mà đúng lúc này, trong bầu trời đột nhiên mây khói quay cuồng, nguyên bản bầu trời trong xanh đột nhiên biến đổi, bí cảnh tầng thứ ba bên trong đặc hữu sương mù dày đặc cũng tiêu tán không còn, thay vào đó cũng là khó có thể tưởng tượng ma khí, không sai, chính là ma khí, toàn bộ bí cảnh tầng thứ ba trong nháy mắt bị cái này màu đen ma khí bao phủ, đây mới thật là âm thiên tế nhật, lại cũng không nhìn thấy nửa phần bầu trời chi cảnh, chỉ có màu đen kia ma khí toàn bộ tràn ngập không gian, nhiếp nhân tâm hồn.

Tương truyền, thượng cổ có Ma, có thể phá thiên, có thể liệt địa, ma uy ngập trời, thần linh cũng phải nhượng bộ một phần.

Bỗng nhiên trong lúc đó, một câu nói như vậy đột nhiên ở Ngô Thiên trong đầu vang lên, thân thể bỗng nhiên chấn động, trong con ngươi lúc này mới lộ ra một nét sợ hãi, trong mơ hồ, hắn tựa hồ hiểu vừa rồi Yên Tịch Thiên hốt hoảng chạy trốn nguyên nhân.

Trong nháy mắt, trong bầu trời lại tạo thành biến hóa, màu đen ma khí quay cuồng bắt đầu khởi động, bốn cái to lớn hắc sắc hư ảnh chậm rãi từ ma khí vô cùng vô tận trong chậm rãi đi ra, cái này bốn cái to lớn hư ảnh đều là có to khoảng mười mấy trượng, đỉnh đầu mọc hai sừng, đáng dấp dữ tợn khủng bố, cùng nhân loại tướng mạo có rõ ràng phân biệt, chúng nó phân biệt từ một cái phương hướng bước ra, vững vàng chặn tất cả mọi người lối đi.

To khoảng mười mấy trượng bốn tôn ma ảnh trực tiếp phủ xuống tại mọi người xung quanh tứ phương, mang theo ngập trời ma khí, to lớn bàn chân trực tiếp hướng về mọi người.

Người thái đáp mà đi. Yên Tịch Thiên rõ ràng cho thấy từ trong đại diện lấy đi rồi nào đó dạng đồ trọng yếu, bốn tôn ma ảnh lại có hai vị thẳng đến gần hắn mà đến.

"Giao ra đây! "

Hai vị ma ảnh trực tiếp nhắm Yến Tịch Thiên, mang theo một tiếng rung trời rít gào, hai cái quả đấm to lớn trực tiếp xuống phía dưới đánh xuống, từng đợt kinh người gió tuyền khí lưu nương đi theo, kinh người ma khí cũng là vờn quanh xung quanh, tựa hồ ngay cả không gian cũng bị bao vây, không chút nào cho Yến Tịch Thiên nửa điểm cơ hội chạy trốn.

Cái này nhưng khổ thân Ngô Thiên, hắn vừa rồi một mực cùng Yến Tịch Thiên hỗn chiến, căn bản không có thời gian cùng Yến Tịch Thiên kéo dài khoảng cách, mà hai vị ma ảnh cũng sẽ không quản hắn có phải hay không oan uổng hoặc là liên quan, kinh người quyền thể dĩ nhiên đưa hắn cũng bao phủ ở bên trong, nếu như một quyền này oanh thật, hắn khẳng định cũng là kết quả hài cốt không còn.

Bất quá, hắn chính là thức thời người, cùng Yến Tịch Thiên liếc nhau, trong nháy mắt liền làm ra quyết định, hợp tác cùng có lợi, chia thì hai chết, bây giờ lúc này chỉ có hợp tác mới có thể thu được một chút hi vọng sống.

Hai người đều cầm trường kiếm của mình, nơi đan điền linh lực còn như là nước chảy quán chú vào trường kiếm trong, trên thân kiếm lập tức bộc phát ra quang mang chói mắt, hai tay ra sức chém một cái, hai thanh không gì sánh được cự đại kiếm ảnh lập tức hướng về hai cái quả đấm to lớn chém tới, một tím một xám, khí thể đều là thao thiên cái địa.

Rầm rầm rầm rầm . .

Lại là một chuỗi dài nổ vang, nhưng vang vọng không chỉ là hai người bọn họ xuất thủ kết quả, mà là cái này bí cảnh tầng thứ ba bên trong mười mấy lục tông tinh anh chung kết quả, đối mặt với đột nhiên này nhô ra bốn tôn ma ảnh, không người nào nguyện ý thức thủ chịu trời.

"Cái này ma ảnh bất quá là ma khí huyền hóa thành, cũng không phải thật yêu ma, chúng nó đều sợ hãi lôi đình, mọi người chỉ cần lấy Lôi Đình Chi Lực công kích chúng nó, chúng ta cũng không phải là không có hy vọng. . ."

Trong đám người không biết là người nào cầm đầu hô một câu như vậy, trong nháy mắt, tất cả mọi người lập tức phản ứng lại, lôi đình chính là thể gian chí cương chí chính đại biểu, chính là cái này yêu ma chi khí khắc tinh.

Mọi người tại đây không một cơ hồ đều là thiên tư thông minh hạng người, tuy là giữa hai bên mâu thuẫn sâu, có càn hận đối phương tận xương, nhưng giờ này khắc này đối mặt với bốn tôn ma ảnh sát khí, nhưng vẫn là đồng thời lựa chọn tạm thời hợp tác.

Trong nháy mắt, từng đạo đủ các loại năng lượng ánh sáng liền hướng về trong bầu trời hội tụ mà đi, tuy là trong đó có vài người cũng không am hiểu sử dụng Lôi Đình Chi Lực, nhưng bọn hắn nhưng có thể đem tự thân linh lực quán chú đến người khác vũ kỹ trong, ở hơn mười người Lôi Sư cường giả hợp lực phía dưới, một thanh to lớn từ sắc kiếm quang liền ở trong bầu trời ngưng kết ra.

Kiểm lớn màu tím trôi nổi ở giữa không trung, kiếm thân bao quanh tia chớp màu tím lôi quang, một nồng nặc lôi đình oai tán ra, xung quanh toàn bộ ma khí đều bị loại bỏ không còn, ngay cả bốn tôn ma ảnh cũng tựa hồ có hơi sợ hãi hướng về một bên thối lui.

"Chém! " mọi người cùng kêu lên vừa quát, to lớn lôi đình kiếm quang lập tức bay vút lên, ở trên trời hóa thành một độ cong, trực tiếp hướng về kia bốn tôn ma ảnh chém rụng mà đi.

Kiểm quang lóe ra, ma khí ngập trời, bốn tôn ma ảnh dĩ nhiên tại lôi đình này cự kiếm áp bách phía dưới hợp thành nhất tôn cự ảnh, nhất thời, nhất tôn trăm trọng lớn nhỏ ma ảnh trong nháy mắt ngưng biến hóa ra, theo bốn tôn ma ảnh hợp thành nhất tôn, cái này trăm trọng ma ảnh khí thể trên người cũng theo đó bỗng nhiên tăng mạnh, khó có thể tưởng tượng ma khí tức khắc từ thân thể của nó bên trong tán ra, lại có một tia ngưng hóa thành thực chất khuynh hướng.

Đối mặt với cái này chém tới cự kiếm, cái này trăm trọng ma ảnh không có nửa điểm lui bước ý tứ, kinh người bàn tay bay thẳng đến lôi đình cự kiếm vỡ ra, nhất thanh thụy hưởng, màu tím kia thân kiếm vậy mà nứt ra mấy đạo khe hở, mọi người đều không tự chủ được thân thể chấn động, sắc mặt cũng theo đó hơi hơi trắng lên.

Đáng tiếc là cái này từ sắc cự kiếm cũng không phải là chân chính Lôi Đình Chi Lực tạo thành, mọi người tuy là tu luyện Lôi Đình Chi Lực, nhưng trên thực tế luyện thành cũng là Lôi linh lực, cái này từ sắc cự kiếm cũng là từ Lôi linh lực ngưng biến hóa ra, so với chân chính lôi đình chi kiếm, vẫn là chênh lệch không ít khoảng cách.

Bàn tay lớn màu đen về phía trước đẩy một cái, từ sắc cự kiếm oanh một tiếng nổ tung, hóa thành từng luồng năng lượng từ sắc hướng về khắp nơi tán đi, mà nhất tôn trăm trọng ma ảnh cước bộ lại không ngừng chút nào, cười gằn hướng về mọi người phóng tới.

Liền ở trong lòng mọi người chấn động lúc, một luồng ánh sáng màu tím lần nữa từ trong bầu trời tiêu tán ra, vô tận ma khí lại bị sinh sôi đẩy ra, từ mang hiện ra, trong nháy mắt trong bầu trời vậy mà tất cả đều là nhừ nhừ từ mang, mà ở cái này từ mang trong, một thanh to khoảng mười mấy trọng cự đao trong nháy mắt chém xuống, cái này cự đao chi thượng cũng lập lòe kinh người từ mang, nhưng cái này từ mang lại là chân chính Lôi Đình Chi Lực.

Hắc chương hướng về phía trước, ma khí ngập trời, bàn tay đại biểu ma khí, cự đao đại biểu lôi đình, lần nữa giao phong!

Rầm rầm rầm . .

Cự đao chém xuống, bàn tay gãy lìa, to lớn ma ảnh đang găm thét trong bị từ sắc cự đao chia ra làm hai, trực tiếp tan vỡ ra!

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Thần bí cổ đĩnh

Tại nơi trăm trượng mà ánh tan vỡ trong nháy mắt đó, trong bầu trời ánh sáng màu tím trong nháy mắt tiêu thất, mà bao phủ toàn bộ bí cảnh tầng thứ ba hắc sắc mà khí cũng bắt đầu chậm rãi tiêu tán, thay vào đó, là trước kia tuyền cổ bất biến sương mù màu trắng.

"Cộc cộc. . . Cộc cộc. . ."

Bạch mông mông trong sương mù, một hồi trầm muộn tiếng bước chân vang lên theo, ở nơi này vừa mới đã trải qua một trận đại chiến trên quảng trường có vẻ còn chưa hồi thần, yên tĩnh trên quảng trường cũng chỉ có cái này tiếng bước chân ở truyền vang lên, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm không thấy rõ phía trước, bọn họ muốn biết, sau cùng lôi đình một đạo rốt cuộc là người nào ra tay.

Ở hơn mười đôi ánh mắt nhìn kỹ phía dưới, một thân ảnh màu trắng từ trong sương mù chậm rãi đi ra, tiến nhập tầm mắt mọi người bên trong.

Người mặc một bộ trường bào màu trắng, tóc dài màu đen một mạch phi bên hông, tay phải nắm chặt một thanh dài bảy thước đao, thuần khiết tự nhiên, cả người không có nửa điểm người tuổi trẻ xốc nổi, ngược lại cho thấy một cùng tuổi tác không tương xứng trầm ổn, mày kiếm khẽ nhíu, lãnh ngạo đáng vẻ lộ ra, đen nhánh hai tròng mắt nhàn nhạt nhìn mọi người, yêu dị từ mang lúc ẩn lúc hiện, tiết lộ ra một khó có thể dùng lời diễn tả được khí tức thần bí.

"Tôn Triết!!!" Chu Hàn Tân ba người con người bỗng nhiên phóng to, bên phải tay chỉ Tôn Triết, trong đôi mắt tất cả đều là vẻ khó tin, vạn phần hoảng sợ kêu lên, bọn họ tận mắt nhìn thấy Tôn Triết nhảy vào trong lôi trì, địa phương như vậy làm sao có thể có khả năng còn sống đi ra.

Chứng kiến Tôn Triết xuất hiện một khắc kia, Ngự Thú Tông Trịnh Đại, Trịnh Tam trong mắt lập tức lờ ra hận ý ngập trời, tức khắc đều chuẩn bị chạy về phía trước, thật không nghĩ đến Ngô Thiên lại đi trước một bước đem hai người ngăn lại. Lạnh lùng nhìn chậm rãi đi tới Tôn Triết, Ngô Thiên trong mắt sinh ra vẻ ngưng trọng.

Thế hệ thiếu niên bên trong, ngoại trừ Yến Tịch Thiên, đây là người thứ hai làm cho Ngô Thiên coi trọng như vậy.

Mà Âm Dương hai tông người, khi nhìn đến Tôn Triết xuất hiện trong nháy mắt cũng đều là lộ ra vẻ bất thiện, Hàn Hân Nhiều lại cũng khó bảo đảm duy trì ban đầu bình tĩnh, yêu mị trong hai tròng mắt đều là khó có thể mà diệt hận ý, thon thon tay ngọc cũng là hung hăng bắt được trong tay hắc sắc huyền thiên, một tia Lôi linh lực cũng không khống chế được tiêu tán ra.

Mọi người tại đây trong, chỉ sợ cũng chỉ có Huyền Lôi Tông Trang Nhược Huyền không có rõ ràng tâm tình biến hóa, vẫn là như vậy lẳng lặng đứng ở một bên, hơi thở lạnh như băng như cũ, chỉ là hai mắt cũng là thỉnh thoảng quét về Chu Hàn Tân ba người, trong mắt lờ ra một tia mị mị và phần hận.

"Làm sao có thể. . . Không phải. . . Điều đó không có khả năng. . . Lôi đình trong vực sâu từ trước đến nay là hữu tử vô sinh, người không có khả năng còn có thể sống được, người không phải người. . ." Ngao Dã đột nhiên tựa như nổi điên kêu lớn lên, vừa kêu lấy một bên hướng phía sau chạy đi.

"Hừ, điểm ấy thủ đoạn cũng dám ở trước mặt ta hiện lộ. . ."

Hừ lạnh một câu, Tôn Triết trong mắt lóe lên một tia xem thường, dưới chân từ mang hiện ra, trong nháy mắt, mọi người chỉ cảm thấy trước mắt chín đạo nhàn nhạt thân ảnh biến ảo ra, mà Tôn Triết bản thân cũng đã xuất hiện ở Ngao Dã trước người, tốc độ cực nhanh đã vượt ra khỏi tất cả mọi người tốc độ phản ứng.

Khi nhìn đến Tôn Triết ngăn cản ở trước người một sát na kia, Ngao Dã trong mắt vẻ điên cuồng trong nháy mắt tiêu thất hầu như không còn, nào còn có nửa phần điên cuồng, thay vào đó là băng lãnh thấu xương sát ý, năm ngón tay hơi cong, tay phải thành chộp, quang mang chói mắt trong nháy mắt bao trùm trên tay phải, quang ảnh lóe lên liền chộp tới Tôn Triết ngực, thẳng đến trái tim chỗ, một thanh dài bảy thước kiếm cũng là xuất hiện ở tay trái của hắn trên, sắc bén kiếm quang vẽ ra trên không trung một đạo quỹ dị độ cong, đâm thẳng Tôn Triết thắt lưng.

Đôi mắt Ngao Dã mờ mờ đã lâu một cái sát chiều, Tôn Triết không kinh hoàng chút nào, trong hai mắt vẫn là phản kia cổ sông không sợ hãi yên ả đáng về, nhưng nhìn kỹ lại, ở cái này trong an tĩnh cũng là bao hàm nồng nặc xem thường. Nếu như đổi thành trước đây, hẳn e rằng còn sẽ có một ít luồng cuồng tay chân, nhưng đối với hắn hiện tại mà nói, động tác như vậy, quá chậm!

Kính người ánh sáng màu tím từ trên tay phải chợt lóe ra, ở nơi này từ mang bao phủ phía dưới, Tôn Triết tay phải vậy mà ra sau tới trước, ở Ngao Dã chiều thức đạt được trước, tay phải của hắn liền trực tiếp đè ở Ngao Dã trên trán của, không có nửa câu lời nói nhảm, hùng hồn Lôi Đình Chi Lực trực tiếp đi qua tay phải dũng mãnh vào Ngao Dã trong cơ thể, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực tức khắc nhảy vào Ngao Dã kinh mạch trong phế phủ, một hồi dờ sông lấp biển, khiêu động tâm mạch rất nhanh liền đình chỉ vận chuyển.

Tay phải cứng ngắc duỗi về phía trước, trong tay trái chuôi này tinh thiết trường kiếm cũng "Đương " một tiếng rơi trên mặt đất, hai mắt lẳng lẳng nhìn Tôn Triết, trong đôi mắt tất cả đều là vẻ khó tin, ở tất cả mọi người nhìn kỹ phía dưới, cả thân thể liền như vậy thẳng đờ trực tiếp ngã xuống.

Ngao Hồ Môn Thiếu môn chủ Ngao Dã, chết!

Trong nháy mắt chém giết một người, Tôn Triết thủ đoạn nhất thời chấn động mọi người, nhìn Tôn Triết chậm rãi giương mắt nhìn tới, mọi người đều không tự chủ được nắm thật chặt vũ khí trong tay, sắc mặt đều là hiện ra vẻ ngưng trọng, mà đã từng truy sát Tôn Triết Chu Hàn Tân hai người càng khó nén trong mắt hoảng sợ, hai chân bất động thanh sắc lui về phía sau ra mấy bước, kéo ra cùng Tôn Triết khoảng cách.

Tu vi như thế, đã xa siêu việt hơn xa rồi mọi người có thể tiếp nhận cực hạn, đôi mắt vào giờ phút này Tôn Triết, mặc dù là thực lực kinh người Yến Tịch Thiên cùng Ngô Thiên hai người, trong ánh mắt cũng không tự chủ được hơi lóe lên.

"Ta muốn trong ngực người mớ đồ kia! "

Tôn Triết ánh mắt trực tiếp tập trung nơi không xa Yến Tịch Thiên, tay phải chỉ một cái, thanh âm bình tĩnh từ miệng bên trong chậm rãi phun ra, thanh âm tuy nhẹ, nhưng cái này khinh đạm trong lại bao hàm không cho cự tuyệt ý tứ.

Yến Tịch Thiên ánh mắt lạnh lẽo, lãnh đạm con người bỗng nhiên co rụt lại, trái lại ngao ý trong nháy mắt từ trong cơ thể bay lên. Từ tu luyện thành công tới nay, chưa bao giờ có người dám đối với hắn như vậy nói, Tôn Triết, xem như là người thứ nhất!

"Người muốn tự tìm đường chết! " tiếng nói vừa dứt, kinh người tinh thần lực tức khắc từ Yến Tịch Thiên trên đỉnh đầu tuôn trào ra, dĩ nhiên tại Yến Tịch Thiên phía trên biến hóa ra một mực hơi sắc cự thú, u hắc hai mắt lập lóe quỷ mị màu sắc, dữ tợn miệng không lồ ngửa mặt lên trời thét dài, ngắt trời từ khí xông thẳng lên trời.

"Thần Thức Hóa Hình. . . Yến Tịch Thiên quả nhiên không hổ là Huyền Lôi Tông nghìn năm thiên tài khó gặp đệ tử. . . " nhìn Yến Tịch Thiên phía trên hình thành hơi sắc cự thú, một bên xem cuộc chiến Tổng Cương trong mắt chợt lóe sáng, ngưng tiếng mở miệng nói.

Thần Thức Hóa Hình, không chỉ cần phải số lượng cao tinh thần lực, càng cần nữa tinh thâm thần thức năng lực thao túng, một dạng chỉ có Lôi Tôn cấp bậc cường giả mới có thể sơ bộ nắm giữ thần thông, mà Yến Tịch Thiên bất quá là Lôi Sư cấp tu vi, vậy mà cũng lĩnh ngộ cường hãn như vậy phương thức công kích, tuy là vẹn vẹn chỉ là sơ bộ tiếp xúc, nhưng cái này cũng cũng đủ kinh sợ rồi.

Nhưng nhận ra cái này một cái thần thông cũng không phải Tổng Cương một người, lúc đầu Tôn Triết liền nhìn ra Yến Tịch Thiên một chiêu này cường thế, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, đôi mắt với rít gào mà đến hơi sắc cự thú, Tôn Triết không chút do dự tay phải hướng phía dưới vung lên, một luồng sáng chói từ mang từ bên phải ngón tay trên xuyên thấu qua ngón tay mà ra, lớn lên theo gió, trong nháy mắt liền hóa thành một đạo mây trắng lớn nhỏ từ sắc quang nhận, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực vờn quanh xung quanh, trực tiếp cùng Yến Tịch Thiên tinh thần lực biến hóa ra hơi sắc cự thú đụng vào nhau.

Rầm rầm rầm rầm. . .

Cuồng bạo tiếng nổ lớn truyền ra, Tôn Triết không tự chủ được lui về phía sau ra một bước, mà Yến Tịch Thiên cũng là liền lùi lại bảy tám bước xa, cổ họng ngồn ngột, há mồm phun ra một đạo máu tươi, sắc mặt cũng hơi hơi trắng lên, nhưng trong hai mắt cũng là tràn đầy nồng nặc vẻ kinh hãi, năng lượng màu tím này tựa hồ. . . Không phải Lôi linh lực!

Hồi lâu sau, Yến Tịch Thiên chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thật sâu Tôn Triết một cái, lại nhìn một chút đã sụp đổ đại điện, đôi mắt ở chỗ sâu trong lại lóe lên một đạo quang mang kỳ lạ, sờ tay vào ngực, móc ra nhất kiện màu đen vật, trực tiếp hướng về Tôn Triết ném tới, ngay sau đó liền xoay người hướng về xa xa đi tới.

"Hy vọng người có thể đủ bảo vệ tốt món đồ này, qua một thời gian ngắn, ta sẽ trở về lấy. "

Chứng kiến Yến Tịch Thiên ném ra món đồ kia, ánh mắt mọi người nhất thời tinh mang chợt lóe, món đồ này đúng là bọn họ muốn muốn tìm món đồ bảo vật, trong nháy mắt, tất cả mọi người lộ ra rõ ràng tham lam đáng về, xuẩn xuẩn dục động, mà Tôn Triết tốc độ lại lần nữa làm cho mọi người khiếp sợ, chỉ thấy từ mang lóe lên, thậm chí ngay cả tàn ảnh cũng không có nhìn thấy nữa, cái kia màu đen vật cũng đã xuất hiện ở Tôn Triết trên tay.

Hai cái quả đấm lớn nhỏ, tứ tứ phương phương, rõ ràng là một đen kịt không có gì lạ cổ đỉnh!

"Cái này chẳng lẽ chính là lục đại tông môn tránh phá đầu lâu cũng muốn có được món đồ kia? " lẩm bẩm một câu, Tôn Triết ánh mắt lộ ra rồi một tia suy tư.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Kế tiếp, giết người!

Bây giờ Tôn Triết tu vi đã có thể nói Lôi Tôn chi loại kém nhất người, ý vào trong cơ thể hùng hồn Lôi Đình Chi Lực, cho dù một ít mới vừa vào Lôi Tôn cảnh Tu Giả hắn cũng dám cùng đánh một trận, không hề nghi ngờ, tiến nhập Bắc Mang Bí Cảnh mục đích duy nhất hắn đã đạt được, tu vi như thế cũng đủ làm cho Huyền Lôi Tông cao tăng đối với hắn nhìn với cặp mắt khác xưa. Tới đây bí cảnh tầng thứ ba chính là vì hoàn thành mục đích thứ hai, bắt được Phương Thiên Viễn nói món đồ kia, cũng chính là bây giờ đã tới tay hắc sắc tiểu đình.

Thế nhưng, trừ cái này mục đích thứ hai, hắn còn có một chuyện khác muốn làm, chuyện này chính là. . . Giết người!

Chậm rãi đem vật cầm trong tay cổ đình để vào trong vật áo, Tôn Triết ánh mắt không nhanh không chậm lần nữa nhìn quét bốn phía mọi người, trong hai tròng mắt cũng là toát ra càng ngày càng bức người hàn ý, rào rạt đẩy lên chiến ý cũng từ trên người của hắn chậm rãi dâng lên.

Chu Hàn Tân, hắn lúc đầu cùng Chu gia như nước với lửa, mà Chu Hàn Tân càng ở bí cảnh trong tầng thứ hai thiết kế âm mưu phục giết hắn, phải chết!

Thông Nguyên, lúc đầu cùng hắn không thù, lại đuổi giết hắn tới lồi đình vực sâu, phải chết!

Hàn Hân Nhiều, cùng hắn mối thù không thể hóa giải, cũng phải chết!

Ngự Thú Tông mọi người, e là cho dù hắn không ra tay, những người này cũng sẽ tìm tới hắn, càng nhất định phải chết!

Ngoại trừ Xích Lôi Đường Cuồng Bá chưa từng xuất hiện, làm cho Tôn Triết có chút ngoài ý muốn, những người khác xuất hiện đều ở đây Tôn Triết như đã đoán trước, cũng vừa đúng lúc hoàn thành hắn tiến nhập bí cảnh tầng thứ ba mục đích thứ hai.

Trong mắt tinh mang lóe lên, tử sắc Lôi Đình Chi Lực trong nháy mắt bao vây toàn thân, cả người phảng phất hóa thành một lồi đình người không lồ, dưới chân quang ảnh lóe lên, chín giống nhau như đúc "Tôn Triết" nhất thời ở xung quanh hắn biến ảo mà ra, đi theo cước bộ của hắn đồng thời về phía trước nhanh chóng tung mà đi, mục tiêu thứ nhất -- Thông Nguyên!

Thông Nguyên chính là Ngạo Hồ Môn tư chất không chút nào thấp hơn Ngạo Dã một vị đệ tử thiên tài, tuy là ở tam tông thi đấu bên trong bởi vì sơ suất mà bị Yên Tịch Thiên đánh bại, nhưng hắn không chỉ không có lúc đó chán chường, tâm cảnh tu vi ngược lại ở trong khoảng thời gian ngắn tiến nhanh, thực lực hôm nay càng vượt qua Ngạo Hồ Môn Thiếu môn chủ Ngạo Dã, đạt tới Ngũ tinh đỉnh phong Lôi Sư cảnh giới.

Thông Nguyên tuy là từ nhỏ hai mắt mù, nhưng đối với ngoại giới năng lực quan sát lại không thua kém một chút nào thường nhân, thậm chí còn hơn. Ở Tôn Triết thân ảnh hướng hắn vọt tới trong nháy mắt, Thông Nguyên cũng đã nhận thấy được, sắc mặt hơi đỏ một chút, cước bộ trong nháy mắt triệt thoái phía sau một bước, Thông Nguyên tay phải xuống phía dưới dưới một cái, chuỗi này màu đen thiết trảo trong nháy mắt xuất hiện ở trên tay phải, ánh sáng màu tím lập tức ở thiết trảo trên lông lánh.

"Hừ, đây là người tự chuốc lấy! "

Lạnh giọng vừa quát, Tôn Triết thân hình vậy mà làm tiếp biến ảo, lập tức từ Thông Nguyên trước người chuyển tới Thông Nguyên phía sau, bên phải trường đao trong tay quang mang lóe lên, ở trên trời vạch ra một đạo tử sắc vết tích, một mạch bổ xuống.

Cảm giác được phía sau bức người đao khí, Thông Nguyên sắc mặt biến đổi, thân thể toàn lực vừa chuyển, vậy mà phá bỏ nguyên hữu cực hạn, cả người động tác phảng phất thoáng hiện một chuỗi dài hư huyền hình bóng, trong tay phải thiết trảo thêm thêm vài lấp chẹn Tôn Triết lưỡi đao, nhưng ngay cả như vậy, đối mặt quý mị như vậy thân pháp, Thông Nguyên vẫn không tự chủ được chảy xuống một đạo mồ hôi lạnh.

"Người cho rằng Tôn nỗ một đao đơn giản vậy sao! " đúng lúc này, Tôn Triết thanh âm lại vang lên lần nữa, giọng lạnh như băng giống như tháng chấp mùa đông rét như gió, băng lãnh vô tình.

Trường đao trên tử mang chột lóe, sắc bén đao mang hiển lộ mà ra, vốn ngăn chặn lưỡi đao hắc sắc thiết trào dĩ nhiên tại cái này kinh người đao mang phía dưới chậm rãi hướng phía sau thối lui, một tia thật nhỏ vết nứt cũng theo đó nhanh chóng hiện ra.

"Đi chết đi! "

Tôn Triết ánh mắt lạnh lẽo, hai tay cầm đao, đao thế bỗng nhiên trầm xuống, một đao chém xuống, thiết trào vỡ nát, đầu lâu rơi xuống, máu đỏ tươi bắn mạnh đầy đất, nhuộm đỏ một mảnh ngói vỡ bùn đất.

Chấn động!

Ngao Hổ Môn Thông Nguyên vậy mà bước lên lại Ngao Dã theo gót, bất quá ngăn ngui mấy chiêu, lần nữa bước lên Hoàng Tuyền chi lộ, cái này cũng tuyên cáo lúc này đây Ngao Hổ Môn phải vào Bắc Mang Bí Cảnh một tên sau cùng đệ tử lúc đó ngã xuống, Ngao Hổ Môn mười tên đệ tử tinh anh vậy mà toàn bộ hủy diệt, đây cũng là Bắc Mang Bí Cảnh mở ra tới nay một lần duy nhất, mà tạo thành đây hết thấy đầu sỏ gây nên đối mặt với đây hết thấy nhưng không có nửa phản biến hóa.

Tay phải nắm chặt chuôi này trường đao màu đen, không chút nào cổ kỵ trên lưỡi đao chậm rãi nhỏ xuống tiên huyết, Tôn Triết thân thể vừa chuyển, hướng Chu Hàn Tân cất bước mà đi, mục tiêu kế tiếp -- Chu Hàn Tân.

"Mọi người hợp lực đối phó ác ma giết người, nếu để cho hắn tiêu diệt từng người, đợi lát nữa sợ rằng không người là đối thủ của hắn. . . Hơn nữa cái đỉnh cổ kia cũng ở trên tay, chỉ cần người nào giết hắn, cái đỉnh cổ kia chính là của người đó. . . " nhìn Tôn Triết hướng về chính mình đi tới, Chu Hàn Tân trong mắt vẻ sợ hãi lóe lên, thực lực chân chính của hắn cùng Ngao Dã hai người kỳ thực không kém nhiều, bây giờ trơ mắt nhìn Ngao Dã cùng Thông Nguyên hai người lần lượt chết ở Tôn Triết trên tay, đối với hắn đã kích không thể bảo là không lớn, trong lòng hắn về kiểu ngao cũng trong nháy mắt tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tức khắc hướng mọi người hô to lên.

Đối mặt với Tôn Triết cường thế, mọi người đều thấy rõ, không hề nghi ngờ, Tôn Triết thực lực đã vượt ra khỏi một dạng thiên tài phạm vi, nếu là có thể, không người nào nguyện ý đắc tội một nhân vật như vậy, nhưng có một số việc nhưng bây giờ đã không có lựa chọn.

"Tôn Triết, nạp mạng đi! "

Chu Hàn Tân tiếng nói vừa dứt, liền có ba bóng người từ một bên vọt ra, hai nam một nữ, chính là Ngự Thú Tông Trịnh Đại, Trịnh Nhị cùng với Âm Lôi Tông Hàn Hân Nhiêu ba người, cũng là trong mọi người đối đầu Tôn Triết hận thấu xương ba người, cũng không phải là bọn họ xuất thủ quá chậm, mà là Tôn Triết xuất thủ quá nhanh, từ xuất thủ đến chém giết Thông Nguyên cơ hồ đều là ở nháy mắt trong lúc đó hoàn thành, nhanh cho bọn họ cây bản không có phản ứng kịp.

"Tôn Triết, giao ra cái kia cổ đỉnh! "

Lãnh ngao thanh âm từ hai cái phương hướng truyền tới, giờ này khắc này, luôn luôn như nước với lửa Ngự Thú Tông cùng Âm Dương hai Tông vậy mà lựa chọn tạm thời buông những ngày qua thù hận, đồng thời đối đầu Tôn Triết xuất thủ.

Ngô Thiên thực lực kinh thế hãi tục, so với Yên Tịch Thiên cũng không sai chút nào, cơ hồ là Ngự Thú Tông thế hệ thiếu niên người mạnh nhất, chỉ thấy tay phải hắn trường kiếm chém một cái, trên bầu trời bỗng nhiên vô căn cứ dần hiện ra từng đạo kiếm khí màu tím, mặc dù cũng cũng không từ chân chính Lôi Đình Chi Lực tạo thành, nhưng này hàng trăm hàng ngàn vết hợp lại cùng nhau, bộc phát ra uy lực không chút nào không thua Lôi Đình Chi Lực kiếm quang.

Mà Ngự Thú Tông mặt khác một nam một nữ cũng không có theo Ngô Thiên tiến lên, hai người cước bộ bất động, nhưng hai tay lại là đồng thời bấm ra pháp quyết, hơn mười đạo kỳ dị pháp quyết rất nhanh ở trong tay hai người bay vút lên mà ra, giống như điệp hoa loạn vũ một dạng, thủ pháp cực kỳ thuần thực, theo pháp quyết bay ra, hai đỉnh đầu của người trên đột nhiên một xuất hiện một màu đen cái động khẩu, một kinh người khí tức từ trong động khẩu tản ra.

"Rống. . . "

"Rống. . . "

Mà Ngự Thú Tông mặt khác một nam một nữ cũng không có theo Ngô Thiên tiến lên, hai người cước bộ bất động, nhưng hai tay lại là đồng thời bấm ra pháp quyết, hơn mười đạo kỳ dị pháp quyết rất nhanh ở trong tay hai người bay vút lên mà ra, giống như điệp hoa loạn vũ một dạng, thủ pháp cực kỳ thuần thực, theo pháp quyết bay ra, hai đỉnh đầu của người trên đột nhiên một xuất hiện một màu đen cái động khẩu, một kinh người khí tức từ trong động khẩu tản ra.

"Rống. . . "

"Rống. . . "

Hai tiếng rung trời rít gào, lập tức liền thấy hai cái bóng đen to lớn từ trong hắc động chui ra, bất ngờ chính là một nam một nữ này hai người bản mạng yêu thú, ở hai người dưới sự chỉ huy, hai sát khí ngất trời yêu thú điên cuồng gào thét hướng Tôn Triết nhào tới, yêu thú trong hai mắt càng đầy áp nồng nặc tàn nhẫn chỉ mạng.

Mà một bên khác Dương Lôi Tông hai người cũng không chậm chút nào, ba người đều cầm một thanh trường kiếm, Tổng Cương phía trước, hai người

khác ở phía sau, đồng thời vọt tới trước, nhưng lúc lao ra ba người trận hình nhưng không có mây may hỗn loạn, ngay cả góc độ cũng không có nửa điểm biến đổi, mà ở cái trận hình này tổ hợp phía dưới, ba người khí thế tựa hồ dung hợp làm một thể, vậy mà bộc phát ra một không thua gì Lôi Tôn cấp cường giả kinh người khí tức.

Ba thanh trường kiếm đồng thời về phía trước chém ra, nhưng chém ra nhưng chỉ là một đạo kiếm mang, nhưng đạo kiếm mang này uy lực cũng đã vượt xa khỏi lại Lôi Sư cấp Tu Giả có khả năng thi triển cực hạn, từ trên xuống dưới, trực tiếp chém về phía Tôn Triết đầu.

"Ha ha. . . Đã như vậy, đừng trách ta Tôn Triết thủ đoạn độc ác. . . " Tôn Triết ánh mắt phát lạnh, đối mặt với lực tông tinh anh liên thủ xuất kích, trên mặt của hắn không chỉ không có nửa điểm sợ hãi đáng về, trong hai mắt ngược lại nổ bắn ra chưa từng có hưng phấn, chiến ý sôi sục từ trong cơ thể bay lên, hùng hồn khí thế xông thẳng lên trời, tả nhãn trong đồng tử bảy viên điểm sáng màu tím nhất thời biến ảo mà ra, bắt ngờ ánh sáng màu tím trong nháy mắt bao phủ toàn thân.

Từ mang cuộn cuộn ngất trời, lời uy chấn địa, một cổ đến gần vô hạn Lôi Tôn cấp bậc khí tức trong nháy mắt từ Tôn Triết trong cơ thể bộc phát ra!

Bạch y tung bay Tôn Triết cầm đao mà đứng, nhưng ở trong mắt của mọi người, đối mặt cũng là một cổ chiến ý ngất trời Lôi Đình Chiến Thần.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Máu nhuộm Bắc Mang

Tôn Triết mắt trái mi tâm bảy viên tinh điểm trong bao hàm là là chân chính Lôi Đình Chi Lực, bởi vì Tôn Triết thiên lôi thân thể duyên có, cái này Lôi Đình Chi Lực so với một dạng Lôi Tôn cấp cường giả luyện hóa ra Lôi Đình Chi Lực càng còn tinh khiết hơn rất nhiều, uy lực cũng mạnh không biết bao nhiêu, theo Tôn Triết tu vi toàn bộ triển khai, trong bầu trời vậy mà huyền hóa ra vô số đạo tử sắc lôi đình, âm âm tiếng vang lên tuyệt thiên tế.

Đối mặt với đột nhiên sản sinh ra tuyệt thế lôi uy, hai hung thần vô tận yêu thú cước bộ đột nhiên bị kiềm hãm, huyết hồng trong hai mắt vậy mà lộ ra một tia hiểm thấy vẻ kính sợ, nghẹn ngào không dám bước lên trước nửa bước.

Trong hai tròng mắt lãnh mang chột lóe, sát cơ lạnh như băng không có chút nào che giấu, Tôn Triết xoay chuyển ánh mắt, trực tiếp nhắm Trịnh Đại, Trịnh Tam hai người, cái này tu vi của hai người vốn chính là rất mạnh, hơn nữa hai người là huynh đệ song sinh, tâm linh tương thông, liên thủ cho Tôn Triết uy hiếp tuyệt đối là lớn nhất.

Thân hình lóe lên, từng đạo huyền ảnh biến ảo mà ra, Hàn Hân Nhiều tinh thể bắt buộc một roi đánh vào khoảng không, mà huynh đệ họ Trịnh là cùng nàng đồng loạt xuất thủ, hai người trường kiếm cũng cùng lúc đâm tới Tôn Triết trước người, nhưng nghênh tiếp mà đến cũng là Tôn Triết xuất lực chém ra.

Một hồi tiếng sắt thép va chạm vang lên, vô số hoa lửa lóng lánh dựng lên, Tôn Triết cùng huynh đệ họ Trịnh hai người đồng thời chậm chậm mà lui về phía sau, mà Tôn Triết trường đao dựng lên, chân phải ngoan đạp mặt đất, cả người vậy mà lần nữa bay lên trời, trường đao xẹt qua một đạo quỹ tích, hung hăng chém về phía Trịnh Đại, đao chưa đến, nhưng bức người phong mang cũng đã gần sát.

Nhìn Tôn Triết chém tới một đao, Trịnh Đại sắc mặt không thay đổi, né người sang một bên, trường kiếm trực tiếp đâm về phía trước, mà Trịnh Tam cũng mang theo hận ý ngất trời, một kiếm đâm ra, hai thanh trường kiếm hàn quang lóe ra đi song song, thẳng phía Tôn Triết mà đi.

"Oanh " một tiếng, ba người vũ khí lần nữa giao phong, nhưng lúc này đây Tôn Triết nhưng không có lui bước nửa bước, thân thể vừa chuyển, trường đao lần nữa ngang chém một cái, thôi không kịp đề phòng huynh đệ họ Trịnh hốt hoảng phía dưới vội vàng dùng trường kiếm ngăn trở, một đao chém ra, hai người nhất thời mỗi người cuồng phun một ngụm máu tươi, bay ngược mà trở về, sắc mặt cũng theo đó trắng bệch.

Đúng lúc này, Ngô Thiên màu tím kia kiếm mặc cũng đã bao phủ xuống tới, sắc bén khí thế gắt gao tập trung Tôn Triết một người, Tôn Triết ánh mắt vì ngưng, bỏ qua truy sát huynh đệ họ Trịnh, tay phải về phía trước duỗi một cái, ánh sáng màu tím trong nháy mắt ở giữa bàn tay lóe ra dựng lên, mà xung

quanh càng có vô cùng vô tận từ sắc lõi quang hướng về tay phải của hắn tụ đến, trong nháy mắt liền hóa thành một tử sắc lõi cầu, trong đó tràn đầy bạo liệt cực kỳ Lôi Đình Chi Lực.

Tôn Triết tay phải vung, tử sắc lõi cầu tức khắc rời tay bay ra, bay thẳng đến kiếm mạc bay đi, mà phi hành lúc càng không ngừng phồng lớn, cuối cùng vậy mà đạt tới mấy trượng cao thấp, cùng kia màu tím kiếm mạc đụng vào nhau, trong sát na, trong bầu trời điện hoa lóe ra, lõi hồ nhanh chóng tung.

Mà nhân cơ hội này, Tôn Triết thân hình bỗng nhiên chợt hiện, trực tiếp xuất hiện ở Trịnh Tam cạnh, trường đao trong tay hung hăng chém xuống, trường kiếm chặt đứt, Trịnh Tam bỏ mình!

"Tam đệ. . ." một tiếng thê lương gào thét, Trịnh Đại trừng mắt sắp nứt, hai mắt nhìn chăm chăm vào một màn trước mắt, trong mắt đều là khó tin thần sắc.

Cao thủ so chiêu vốn chính là ở trong nháy mắt quyết định thắng thua, Trịnh Đại rõ ràng cho thấy phạm vào sai lầm cực lớn, cơ hội tốt như vậy Tôn Triết lại há sẽ bỏ qua, đối với cừu nhân hắn chưa từng có nửa điểm lòng thương hại, thân hình mở ra, tuyệt luân tốc độ lần nữa triển hiện, rút cuộc lại ở Trịnh Đại bên cạnh nhanh chóng hiện ra, tại mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, lạnh như băng đao phong quét qua Trịnh Đại cổ, máu đỏ tươi từ nơi cổ họng tuôn trào ra, sau một lát, Trịnh Đại liền theo sát Trịnh Tam sau đó, thân thể chậm rãi ngã xuống.

"Tôn Triết, ngươi tìm chết. . ." nhìn Trịnh Tam, Trịnh Đại hai người lần lượt chết bởi Tôn Triết tay, Ngô Thiên trong ánh mắt nhất thời hiện ra khó có thể tưởng tượng bức người hàn mang, Trịnh Đại, Trịnh Tam đều là Ngự Thú Tông đệ tử nòng cốt, đồng môn của hắn sư đệ, Tôn Triết liền sát hai người, hắn làm sao có thể đủ không giận, không chỉ có là hắn, Ngự Thú Tông một nam một nữ khác hai người đều cuồng nộ vô tận hướng Tôn Triết vọt tới.

Khóe miệng hơi nhếch lên, nghe Ngô Thiên ba người nói, Tôn Triết lại không có chút nào lưu ý, đây cũng không phải là tiểu hài tử chơi đùa, đây mới thật là chiến đấu, ta không giết ngươi, chính là ngươi giết ta.

"Tôn Triết, đem cổ đỉnh giao ra đây, ta có thể không nhúng tay vào chuyện của các ngươi!" đứng ở một bên, Tống Cương ánh mắt hơi lóe lên, vậy mà không có lập tức xuất thủ, mà là mở miệng hướng Tôn Triết hô.

"Tống Cương, ngươi!" nghe được Tống Cương lời của, Ngô Thiên hai mắt phát lạnh, lạnh giọng chất vấn, Tống Cương rõ ràng chính là tính tọa sơn quan hổ đấu mà ngồi thu ngư ông thủ lợi mục đích.

"Muốn cổ đỉnh có thể, ngươi đem Ngự Thú Tông người của giết sạch ta liền đem cổ đỉnh giao cho ngươi!" Tôn Triết trong mắt vẻ châm chọc lóe lên, không thêm đề ý chút nào mở miệng nói. Lời tuy như vậy, Tôn Triết động tác lại không có chút nào dừng lại, thân thể lóe lên, thác khai Ngô Thiên, thẳng phía một nam một nữ kia mà đi, trường đao trong tay trên từ mang chợt lóe, hướng hai người hung hăng chém xuống.

"Tôn Triết, ngươi tự tìm đường chết!" Tống Cương hí đôi mắt một cái, sát cơ lạnh như băng bại lộ mà ra, kể cả lấy Dương Lôi Tông hai người khác, cũng hướng Tôn Triết ép sát mà đi.

...

"Ngươi muốn đi nơi nào?"

Chu Hàn Tân tuy là lúc bắt đầu hậu ảm i lợi hại nhất, nhưng hắn vẫn không có nửa phần xông lên dự định, nhìn Tôn Triết cùng mọi người chiến đấu thành một đoàn, hắn lại cước bộ nhẹ nhàng, từ từ hướng về chiến trường ở ngoài thối lui, nhưng vào lúc này, một nói thân ảnh màu trắng lại xuất hiện ở trước người của hắn, chặn đường đi của hắn lại.

Trang Nhục Huyền!

Ngăn lại Chu Hàn Tân chính là vị này lãnh nhục băng sương thiên chi kiều nữ, trước đây hắn bị Chu Hàn Tân ba người truy sát, đối với Chu Hàn Tân ba người tự nhiên là rất thù hận không ngớt, hiện nay Ngao Dã cùng với Thông Nguyên hai người cũng đã chết ở Tôn Triết trên tay, chỉ cần để lại một Chu Hàn Tân, Trang Nhục Huyền há lại sẽ để cho hắn dễ dàng rời đi.

"Trang Nhục Huyền, ngươi không nên quá phận, ngươi nên minh bạch, trên người ngươi trúng độc chưa giải trừ, chỉ bắt quá dùng đan dược áp chế một cách cưỡng ép xuống tới mà thôi, thực lực của ngươi bây giờ tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!"

Quay đầu nhìn chiến trường một cái, không phải một hồi nữa, Dương Lôi Tông lại có một người chết ở Tôn Triết trên tay, đối mặt với mọi người vây giết, Tôn Triết không chỉ không có nửa điểm không địch lại, ngược lại càng chiến càng hăng, lại đem mọi người gắt gao đặt ở hạ phong, thấy như vậy một màn, Chu Hàn Tân đẩy mắt hiện lên một tia lo lắng, lạnh lùng hướng Trang Nhục Huyền nói ra.

Nhưng Trang Nhục Huyền nhưng không có nửa phần thối lui ý tứ, cầm trong tay chuỗi này trường kiếm màu xanh lam, nhàn nhạt mở miệng nói,

"Nếu không phải ngươi cái này tiểu nhân hèn hạ, ta há lại sẽ trúng độc. . ."

"Ngươi. . ." Chu Hàn Tân trong mắt hàn mang lóe lên, trường kiếm tức khắc ra khỏi vỏ bay ra, tay phải nắm chặt, đang chuẩn bị đối đầu Trang Nhục Huyền xuất thủ, nhưng vào lúc này, một nói thân ảnh màu trắng lại từ đằng xa nhanh chóng tới, thẳng đến chỗ Chu Hàn Tân mà đến. Mà chứng kiến cái này một đạo thân ảnh, Chu Hàn Tân sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt, không chút do dự hướng về ngoại vi điên cuồng xông mà đi, không lại để ý đến trước mặt Trang Nhục Huyền, cái này người đến không phải là ai khác, chính là Tôn Triết!

Lúc đầu Tôn Triết lúc đầu đang cùng mọi người giao chiến, nhưng ánh mắt dư quang lại phát hiện muốn chạy trốn Chu Hàn Tân, Tôn Triết như thế nào

bằng lòng để cho Chu Hàn Tân rời đi, trực tiếp đem cửu trọng thân ảnh của này thân pháp vận chuyển tới lại cực hạn, trong nháy mắt liền hướng về Chu Hàn Tân vọt tới!

"Chu Hàn Tân, ta nói rồi, chúng ta lúc gặp lại, chính là người Chu Hàn Tân chết ngày!" lời nói lạnh như băng ở Chu Hàn Tân bên tai vang lên, Chu Hàn Tân trong lòng run lên, tức khắc đem tốc độ đề thăng tới cực hạn của mình, mà lúc này, lại có một đạo kinh người đao mang ở đỉnh đầu của hắn trên bỗng nhiên xuất hiện, Chu Hàn Tân căn bản không kịp làm ra nửa điểm phản ứng, kinh người đao mang cũng đã chém rơi xuống.

Đỏ thắm đỏ tươi tiêu xạ mà ra, trong bầu trời bỗng nhiên rơi xuống một hồi mịn huyết vũ, giống như ở trống không quyền trực trên viết lên một mảnh huyết hồng, Chu Hàn Tân thân thể chậm rãi ngã xuống, hai con mắt cũng là chết không nhắm mắt nhìn chăm chăm Tôn Triết, trong mắt đều là căm giận và không cam lòng.

Chu Hàn Tân chết cũng không phải là kết thúc, chẳng qua là trận này giết hại một bộ phận mà thôi, ở Tôn Triết xuất hiện sau đó, Bắc Mang Bí Cảnh trong lần nữa nhắc lên một hồi tinh phong huyết vũ, mà lần này nhân vật chính lại cũng chỉ có một người, từ một mình hắn nhắc lên một hồi giết chóc.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Kim Lôi Tông trưởng lão

Bắc Phong thành Huyền Lôi Tông một chỗ bên trong đại điện, điện phủ phía trên bày đầy từng cái linh vị, thật chính tề có bốn năm hàng đông đúc, mà ở linh bài phía dưới trên đài cao còn trưng bày một tòa hương án, ba trụ mùi thơm ngát ở tại trên từ từ dấy lên, nhiễm nhiễm khói xanh ở bên trong đại điện vờn quanh, có thể dùng cả ngôi đại điện đều tràn đầy một nhân nhật huân hương khí độ.

Tòa đại điện này chính là Huyền Lôi Tông từ đường, chính là Huyền Lôi Tông một chỗ rất là trọng yếu điện phủ, hôm nay, bên trong đại điện lại không phải giống như ngày xưa vậy yên lặng.

"Chu Khải Thiên, bốn trưởng lão muốn người làm sự tình như thế nào?" thanh âm nhân nhật ở bên trong đại điện vang lên, nhưng hắn nói chuyện đối tượng lại Huyền Lôi Tông hộ pháp tốc dài một trong, Chu gia chương đã chỉ nhân Chu Khải Thiên, hơn nữa cái này người nói chuyện giọng nói cũng tựa hồ không có nửa điểm về tôn kính, ở Huyền Lôi Tông trong, mặc dù là Huyền Lôi Tông Tông chủ Phương Thiên Viên đối đãi Chu Khải Thiên cũng không dám như vậy, mặc dù ở lớn như vậy Bắc Phong thành, cũng không ai có như vậy tư cách.

Nhưng quý dĩ là, Chu Khải Thiên vậy mà không có bất luận cái gì không vui hay là phản bác.

"Khởi bẩm trưởng lão, người yêu cầu sự tình Khải Thiên đều đã điều tra rõ ràng. . ." Chu Khải Thiên cung người một cái, cực kỳ cung kính mở miệng nói, trong lời nói càng mang theo một tia ít có nịnh nọt đáng vẻ.

Giương mắt nhìn lên, ở bên trong đại điện, một từ tam lão giả cực kỳ tùy ý đứng chấp tay, sau đó đứng hai người trung niên, một nam một nữ, nhưng bất kể người nào, trong hai mắt đều là tinh mang lóe ra, rõ ràng đều là thực lực mạnh mẽ hạng người, mà áo tím lão giả càng bất phàm, toàn thân cao thấp khí thế cơ hồ đều đã đạt đến hoàn toàn nội liễm trình độ, cả người đều có một loại phù hợp thiên địa khoan thai khí tức.

Trừ cái này ba người ở ngoài, còn có bốn người khác cung kính đứng ở phía dưới, mà bốn người này bất ngờ chính là Huyền Lôi Tông Tông chủ Phương Thiên Viên cùng với Huyền Lôi Tông ba đại hộ pháp trưởng lão, ngoại trừ Chu Khải Thiên cùng Đông Phương Tuyền, một vị khác cực nhỏ hiện thân hộ pháp trưởng lão cũng từ bế quan trong mật thất đi ra, đứng ở nơi này.

Nhưng ở cái này Huyền Lôi Tông ở địa bàn của mình, lại phát sinh như vậy chủ khách đảo ngược cảnh tượng, ba người này thân phận quả thật có chút quý dĩ.

"Ah?" nghe Chu Khải Thiên vừa nói như vậy, từ tam lão giả nhất thời chân mày cau lại, lò mò hai mắt cũng không khỏi lóe lên một tia mị mị tinh mang, chậm rãi xoay người lại, nhìn Chu Khải Thiên bốn người, mở miệng nói,

"Vậy trước tiên đem các người kết quả của điều tra nói nghe một chút. . . "

Nghe thế từ sam lão già phân phó, Chu Khải Thiên tiến lên một bước, chậm chậm giọng nói, mở miệng kể lại nói,

"Năm đó Tôn thị nhất tộc tộc nhân tại nơi trường kiếp nạn trong phần lớn cũng là tại chỗ chết, may mắn sống sót vài cái cũng lục tục mất đi tung tích, mà ngài nói chính là cái kia Tôn gia con em dòng chính thân phận chúng ta cũng đã tra ra, hẳn tên là Tôn Triết, liên là năm đó Tôn gia gia chủ Tôn Đào con, năm đó hẳn tuy là tránh được một kiếp, về sau nhưng lại lại cùng hẳn Tôn gia một lão bộc đồng loạt bị bán vào Trương phủ làm vài chục năm nô lệ, sau tới tham gia ta Huyền Lôi Tông tông môn khảo thí mới trở thành một gã Tu Giả, bất quá tư chất của hẳn nhưng lại cực kỳ bất phàm, ở ta Huyền Lôi Tông coi như là siêu quần bạt tụy đệ tử tinh anh. . . "

"Ý của người là nói hẳn bây giờ là các người Huyền Lôi Tông đệ tử? " không có nghe Chu Khải Thiên nói xong, từ sam lão già không chút khách khí cắt đứt Chu Khải Thiên kể lại, nhìn chăm chăm Chu Khải Thiên hỏi.

"Trưởng lão nói không sai, hẳn bây giờ đích xác là chúng ta Huyền Lôi Tông đệ tử. " Chu Khải Thiên nhưng lại không có bất kỳ không vui, tức khắc mở miệng đáp.

"Vậy hẳn hiện tại người ở nơi nào?" lúc này mới hẳn chân chính muốn hỏi vấn đề, còn như những thứ khác một ít tình huống, hẳn cũng không quan tâm.

"Hẳn hiện tại đang ở một chỗ bí cảnh bên trong tham gia thực tập, bất quá trưởng lão yên tâm, ta đã để cho khuyển tử sắp xếp xong xuôi tất cả, Tôn Triết tuyệt đối không thể sống mà đi ra bí cảnh đại môn. " nói đến đây, Chu Khải Thiên trong mắt không tự chủ được lóe một đạo lạnh như băng tiểu ý, hẳn tin tưởng dựa theo Chu Hàn Tân kế hoạch, Tôn Triết tuyệt đối không có khả năng sống mà đi ra Bắc Mang Bí Cảnh.

Ba người này địa vị cực lớn, hẳn tin tưởng chỉ cần mình nịnh bợ tốt bọn họ, Chu gia tất nhiên sẽ lần thứ hai quật khởi, cho dù là chiếm lấy toàn bộ Huyền Lôi Tông cũng không phải là không thể được, nghĩ tới khả năng này, Chu Khải Thiên không khỏi đưa mắt về phía bên cạnh Phương Thiên Viễn trên người, mà chứng kiến Phương Thiên Viễn có chút sắc mặt âm trầm, trong lòng hẳn tiểu ý không khỏi càng tăng lên, năm đó cùng Phương Thiên Viễn cùng nhau tham dự Tông chủ tranh cử bị thua vẫn là Chu Khải Thiên cả đời tiếc nuối lớn nhất.

Còn như Tôn Triết mạng nhỏ, hẳn chưa từng để ý qua, bất kể Tôn Triết như thế nào nổi bật, chung quy chỉ là một có tiềm lực tiểu bối mà thôi, trên đời này chính là không bao giờ thiếu thiên tài, nhiều thiên tài như vậy lại có mấy người có thể lớn lên thành cường giả chân chính, đây không chỉ là vấn đề thời gian, càng là nghị lực, vận khí... nhiều phương diện kết hợp.

Không chỉ có là Phương Thiên Viễn mấy người không có để ý Tôn Triết tính mệnh, bọn họ để ý là cái này từ sam lão già cùng Chu Khải Thiên quan hệ, nếu thật sự là như thế, sợ rằng Huyền Lôi Tông bên trong quyền lực sợ rằng phải một lần nữa phân chia.

"Hò dò!"

Nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người ở ngoài, vừa nghe Chu Khải Thiên nói xong, từ sam lão già sắc mặt nhất thời biến đổi, trong hai mắt càng tinh mang chợt lóe, mệnh mông khí thể bỗng nhiên trong lúc đó tràn ngập toàn bộ đại điện, ngoại trừ đứng ở sau lưng lão ta một nam một nữ, Huyền Lôi Tông bốn người đồng thời cảm giác được trong lòng trầm xuống, cho dù là thực lực đạt được Lôi Tôn tột cùng bọn họ cũng cảm giác được một cỗ không thể kháng cự áp lực đè ở trong lòng, trong hai mắt nhất thời tuôn ra nòng nọc về kinh hãi.

Lôi Chủ cảnh giới! Đây tuyệt đối là Lôi Chủ cảnh giới cường giả mới có khí thế, vốn chỉ là đối đầu thân phận của lão già này sợ hãi, lại không nghĩ rằng cái này tu vi của lão già cũng là như vậy kinh người, lục giai tông môn, bọn họ giờ phút này cuối cùng cũng có một cái đạo lý quan trọng nhận thức, tùy tiện ra tới một phổ thông trưởng lão cũng là Lôi Chủ cấp cường giả đỉnh cao, vậy bọn họ toàn bộ tông môn toàn bộ thực lực lại là như thế nào kinh người. . . Cái này đã vượt ra ngoài tưởng tượng của bọn họ ở ngoài.

Ở nơi này dưới áp lực cực lớn, Phương Thiên Viễn bốn người dĩ nhiên có có một loại thể xác và tinh thần tan vỡ cảm giác, mồ hôi trên trán như là nước chảy, theo gò má chảy xuống, Lôi Chủ giai khí thế xa hoàn toàn không phải Lôi Tôn giai chính bọn họ có thể thừa nhận.

"Trưởng lão chó vộ, Tôn Triết ở lại tông môn Mệnh Hồn Tinh Thạch cũng không có vỡ tan, nói rõ hẳn hiện tại như cũ sống khỏe mạnh, mà bây giờ cách bí cảnh đóng chỉ còn mấy ngày nữa thời gian, hẳn chắc chắn sẽ không có chuyện. . . " Đột nhiên, Phương Thiên Viễn thần sắc khẽ động, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, tức khắc mở miệng kêu lên.

Mệnh Hồn Tinh Thạch chính là cùng bản nhân mệnh hồn tương liên, đương bản thân ngã xuống lúc, lưu lại tông môn Mệnh Hồn Tinh Thạch cũng sẽ vỡ vụn, mà những Mệnh Hồn Tinh Thạch đều là do Tông chủ trồng chừng, mặc dù là hộ pháp trưởng lão cũng không có tư cách đi kiểm tra, ở trong tràng cũng chỉ có Phương Thiên Viễn biết được.

"Thế nhưng, Chu Hàn Tân Mệnh Hồn Tinh Thạch cũng đã bể nát!" Theo sát phía sau, Phương Thiên Viễn lại nói lần nữa, cho dù ai đều nghe được, hẳn một câu nói này là đối với tự ý an bài xong hết thầy Chu Khải Thiên nói.

Cái này. . . Điều đó không có khả năng. . . Chu Khải Thiên đồ dẫn hai mắt, trong hai mắt đều là khó tin thần sắc.

Mà từ sam lão già đi không có để ý Chu Khải Thiên thần sắc, nghe được Phương Thiên Viễn lời của, trên mặt của hẳn tức khắc lộ ra vẻ vui mừng, để ý không phải Chu Hàn Tân có chết hay không, mà là Tôn Triết sống chết, trong sát na, hùng hồn khí thế tức khắc thu liễm vào cơ thể, bao phủ toàn bộ đại điện kinh người khí tức cũng tiêu thất hầu như không còn.

Hồi lâu sau, từ sam lão già chậm rãi bước ra mấy bước, nhìn phía trên cung điện trung bày từng cái linh vị, hai mắt hơi neho lại, hướng mọi người nói,

"Bổn trưởng lão tuy là thực lực không đủ, nhưng dầu gì cũng là Kim Lôi Tông một danh chấp sự trưởng lão, chỉ cần các ngươi thay bổn trưởng lão đem sự tình làm tốt, đừng nói là tiến giai tứ giai tông môn, coi như là đem bọn ngươi phụ cận vài cái tông môn toàn bộ càn quét cũng không có vấn đề, thậm chí, nếu là chuyện này để cho Tông chủ hài lòng, đem bọn ngươi Huyền Lôi Tông thu làm phụ thuộc tông môn cũng là có khả năng chuyện. . . Nói chung một câu nói, chỉ cần thay bổn trưởng lão bắt Tôn Triết, những thứ khác tất cả tốt đàm luận. "

Nghe thế từ sam lão giả hứa hẹn, Phương Thiên Viễn mấy người đồng thời lộ ra vẻ vui mừng, bọn họ các loại đúng là một câu nói này, chỉ cần có câu này hứa hẹn, Huyền Lôi Tông tương lai bất khả hạn lượng, tiền đồ của bọn hắn cũng có thể tăng lên trên diện rộng.

Còn như Tôn Triết, chỉ còn một tên đệ tử mà thôi. . . Ở tông môn tiền đồ trước mặt, không có ai sẽ đi lưu ý một tên đệ tử chết sống.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Trở về

Bắc Mang Bí Cảnh tầng thứ ba, vốn đứng lặng vô số kiến trúc địa vực tại nơi một hồi rung chuyển trong đã biến thành một vùng phế tích, lại cũng nhìn không ra cảnh tượng lúc đầu, mà này sinh long hoạt hổ lực tông tinh anh, một hồi giết chóc sau đó, cũng phần lớn thọ chôn trong lòng đất, từ nay về sau liền lưu lại Bắc Mang Bí Cảnh bên trong.

Lớn như vậy tầng thứ ba, giờ này khắc này, vậy mà chỉ còn lại có hai đạo nhân ảnh, một nam một nữ.

Nam tử là Tôn Triết, trường bào màu trắng đã một mảnh huyết hồng, có chút là chính bản thân hắn, nhưng nhiều hơn là của người khác, căn bản không phân rõ đến từ chính người nào, nhưng những thứ này máu đỏ tươi tuy nhiên cũng đem Tôn Triết nhuộm thành một huyết nhân, cầm trong tay trường đao, sát khí ngập trời vờn quanh xung quanh, phảng phất từng cái oan hồn lệ quỷ đang gào khóc.

Lung, lồng ngực, bắp đùi. . . đều xuất hiện vô số đạo xúc mục kinh tâm vết thương, máu đỏ tươi còn đang từ từ chảy xuống, rót vào đến đại địa thổ nhưỡng bên trong, tư dương những đất kia ở dưới cô hồn dã quỷ, không chỉ có xiêm y tả tơi kinh khủng, sắc mặt càng tái nhợt như tuyết, hôm nay Tôn Triết đã đến sức cùng lực kiệt ranh giới, ngay cả mi tâm chỗ chứa đựng Lôi Đình Chi Lực bảy viên tinh điểm cũng âm đạm không gì sánh được, không có nửa phần màu sắc ban đầu.

Nhưng hai tròng mắt màu đen trong chiến ý cũng là thao thiên cái địa, hai tròng đồng tử giống như đều dấy lên lửa nóng hừng hực, nóng rực nhiệt độ cao bức người tim phổi, khí thể toàn thân càng đạt đến tới được đỉnh phong, mặc dù một dạng Lôi Tôn cấp bậc cường giả, đối mặt vào giờ phút này Tôn Triết chỉ sợ cũng tuyệt đối không dám ra tay.

"Khụ khụ. . ." máu đỏ tươi từ khóe miệng chảy xuống, Tôn Triết sắc mặt càng thấy tái nhợt, nhưng chớp mắt hai mắt cũng là nhìn chăm chăm phía trước cái kia xinh đẹp nhưng mà đứng thân ảnh, Trang Nhục Huyền.

Nhìn rõ ràng đã đạt được bên bờ tan vỡ rồi lại khí thế kinh thiên Tôn Triết, Trang Nhục Huyền lạnh như băng trong hai mắt lần đầu tiên lộ ra vẻ kinh ngạc, một hồi giết chóc nàng từ đầu đến cuối đều thấy ở trong mắt, nàng làm sao cũng thật không ngờ trước mặt người đàn ông này vậy mà là một mình đại chiến lực tông tinh anh cao thủ, Huyền Lôi Tông chết một người, Ngạo Hồ Môn chết hai người, Dương Lôi Tông chết ba người, Ngự Thủ Tông chết năm người, trọn mười hai người vậy mà chỉ có Âm Lôi Tông Hàn Hân Nhiều ý vào bỗng nhiên lên cấp Hạng Giác Phi Mã trọng thương mà chạy.

Cái này mười hai người là lực tông bên trong trùng điệp tuyển chọn, lại trải qua đại tẩy bài phía sau tinh anh, từng cái thực lực đều là siêu quần bạt tụy tồn tại, thả ở bất kỳ một cái nào tông môn đều là đứng đầu chi lưu, Tôn Triết lại dựa vào tự mình thân, liên sát mười một người, nếu không phải Hàn Hân Nhiều bản mạng yêu thú Hạng Giác Phi Mã đột nhiên tiến giai sinh ra hai cánh, Hàn Hân Nhiều khẳng định cũng chạy không thoát số chết, nhưng ngay cả như vậy, Hàn Hân Nhiều cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng, có thể hay không tránh được còn là không thể biết được.

"Không nghĩ tới. . . Thực lực của ngươi. . . Mạnh như vậy. " tựa hồ rất ít khen ai khác, Trang Nhục Huyền chính là lời nói có chút không lưu loát, nhưng

trong hai mắt cũng là lộ ra chân thành vẻ khâm phục, lúc đầu ngoại trừ người kia, nàng tự nhận là đời này tuyệt đối sẽ không lại bội phục bất luận kẻ nào, thật không nghĩ đến lúc này đây Bắc Mang Bí Cảnh hành trình, lại làm cho nàng lần nữa thấy được một đề cho nàng không thể không bội phục người.

Nhưng Tôn Triết lại không có đề ý Trang Nhược Huyền lời nói, tay phải nắm chặt cầm vào trong bụng chuôi này trường kiếm màu tím, tay trái ấn ở phần bụng, bỗng nhiên vừa dùng lực, trường kiếm màu tím tức khắc toàn bộ rút ra, tiên máu đỏ tươi tùy theo tiêu xạ, cả vùng đất lần nữa dính vào một mảnh huyết hồng, gương mặt tái nhợt liền không có nửa điểm huyết sắc, cao ngạo mi mục càng gắt gao nhắm lại, khuôn mặt cũng đầy là vẻ thống khổ.

Đây chính là Ngô Thiên sắp chết một kiếm, cầm thẳng vào nơi đan điền, nếu không phải hãn đan điền sớm đã tan vỡ, một kiếm này cũng đã muốn mạng của hãn!

Nhìn Tôn Triết đáng đáp, Trang Nhược Huyền xinh đẹp nhũm mày một cái, bên phải lật tay một cái, trên ngón tay bất ngờ mang một viên xura cũ nhẵn, như vậy nhìn Tôn Triết cũng có, chính là vô cùng trân quý Không Linh Giới Chỉ, mà xem Trang Nhược Huyền trên mặt nhấn phức tạp hoa văn, rõ ràng so với Tôn Triết Không Linh Giới Chỉ còn trân quý hơn rất nhiều.

Tay trái lại Không Linh Giới Chỉ trên nhẹ nhàng lau một cái, một cổ kính bình thuốc liền xuất hiện ở bên trái trên tay, tuy là chưa mở ra, nhưng thuốc trên bình dính mùi thuốc chi vị cũng đã tỷ lòng người phổi, bình đan dược này, rõ ràng cho thấy cực kỳ hiếm thấy cực phẩm đan dược.

"Cầm đi đi. . ." Trang Nhược Huyền bên phải duỗi tay ra, nhàn nhạt mở miệng nói, mặc dù là có ý muốn tặng, nhưng này lạnh như băng ngữ điệu nhưng vẫn là khiến người ta có chút khó có thể tiếp thu.

Nhàn nhạt nhìn Trang Nhược Huyền một cái, đối với cái này một lãnh ngạo cực kỳ cô gái tuyệt sắc, Tôn Triết cũng không có hảo cảm gì, nàng quá mức cao ngạo, để cho bình thường xuất thân Tôn Triết luôn là cảm giác có một loại chán ghét cảm giác, tuy là đây có lẽ là Trang Nhược Huyền thiên tính như vậy, nhưng Tôn Triết vẫn như cũ không thể tiếp thu. Lúc này đây vèn vẹn chỉ để lại nàng một người, một mặt là bởi vì nàng xác thực không có đối với chính mình ác ý, về phương diện khác cũng là bởi vì trạng thái của hãn bây giờ đã một số gần như tan vỡ, đã không có phản thực lực, nhưng Tôn Triết lại cũng sẽ không tiếp nhận đồ của nàng.

Bên phải lật tay một cái, tựa hồ là có ý muốn biểu thị một dạng, đồng dạng một Không Linh Giới Chỉ cũng hiện ra ở Trang Nhược Huyền trước mặt, tay trái run rẩy giơ lên, lại Không Linh Giới Chỉ trên nhẹ nhàng lau một cái, một màu trắng bình thuốc xuất hiện ở trong tay trái, nhẹ nhàng run lên, một tử sắc đan dược rơi vào trong tay, bất ngờ chính là một đến từ chính Ngạo Hồ Môn thánh dược chữa thương - Long Hồ Đan.

Cái này Long Hồ Đan chính là một hồi tam tông thi đấu sau đó tông môn cấp Tôn Triết thưởng cho, có người nói có thể sinh cơ hóa cốt, cứu người đã gần chết tình cảnh, cũng coi là thánh dược chữa thương.

Không có bất kỳ do dự nào, Tôn Triết trực tiếp đem cái viên này Long Hồ Đan nuốt vào trong bụng, liền, một dược lực màu tím lập tức ở trong kinh mạch biến hóa ra, hướng về trong cơ thể khắp nơi bắt đầu khởi động mà đi, này thương tích chỗ đã ở năng lượng màu tím này dưới tác dụng nhanh chóng khôi phục, chỉ còn trong chốc lát, Tôn Triết trên mặt của liền xuất hiện một tia huyết sắc.

Rõ ràng như thế ý cực tuyệt, Trang Nhược Huyền lại thế nào không nhìn ra, chậm rãi đem vật cầm trong tay bình thuốc lần nữa để vào Không Linh Giới Chỉ bên trong, xoay người liền đi ra bên ngoài.

"Ta thiếu ngươi hai lần, lần đầu tiên tam tông thi đấu thay ta xuất chiến, lần thứ hai cho ta chém giết Chu Hàn Tân ba người, hai lần ân tình ta sẽ từng cái trả lại ngươi. . ." Trang Nhược Huyền thân ảnh chậm rãi biến mất ở trắng trong sương mù, nhưng kiều ngạo ngôn ngữ vẫn như cũ lại Tôn Triết bên tai quanh quẩn, nàng cũng có nàng nguyên tắc của mình cùng kiên trì.

Không có quá mức đề ý Trang Nhược Huyền trước khi rời đi lời nói, Tôn Triết khoanh chân ngồi xuống toàn lực khôi phục, rồi Bắc Mang Bí Cảnh ngày đã không xa, hãn muốn trước lúc đóng khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

Mấy ngày sau, ở Long Hồ Đan cùng với một đồng lớn đan dược tương trợ phía dưới, Tôn Triết rốt cục hoàn toàn khôi phục, Thất tinh Lôi Sư tu vi lần nữa đạt đến tới được đỉnh phong cảnh giới, mặc dù không có đột phá, nhưng đem đoạn thời gian trước rất nhanh tăng trưởng Lôi Đình Chi Lực tinh luyện lại một lần, cũng vì sau này tiến giai kiên định vững chắc căn cơ.

Thân pháp mở ra, chín đạo hư thực chuyển huyền thân ảnh ngưng biến hóa mà ra, mà Tôn Triết lại trong phút chốc vọt ra mấy trượng xa, trong nháy mắt liền tại chỗ biến mất, hôm nay, chính là Bắc Mang Bí Cảnh đóng kín ngày.

Mà ngay tại lúc đó, bí cảnh các nơi một ít vẫn còn tồn tại đệ tử cũng nhao nhao bước lên quay về, có một mực lưu lại bí cảnh tầng thứ hai Triệu Ngang, Thẩm Yên hai người, có một mực tầng thứ ba địa phương khác trà trộn Yên Tịch Thiên, có lại tầng thứ nhất liệt sát yêu thú Xích Lôi Đường Cuồng Bá ba người, còn có mới vừa đi ra tầng thứ ba Trang Nhược Huyền cùng Tôn Triết, mặt khác, còn có Hạt Giác Phi Mã thừa tái không biết sống chết Hãn Hãn Nhiều cũng chạy vội ra. . . Đi vào lúc là trọn sáu mươi người, lúc đi ra lại chỉ còn lại có lác đác mấy người.

Mà tại mọi người đi không lâu sau, bí cảnh tầng thứ ba bên trong sụp đổ trong đại điện bỗng nhiên có một bóng người màu đen từ dưới đất chậm rãi ngoi lên, một cổ khó có thể tưởng tượng khí tức quý dị liền tràn ngập toàn bộ bí cảnh tầng thứ ba, so với trước đây bốn tôn to lớn ma ảnh mạnh hơn vô số lần, nhưng cái này cổ khí tức quý dị tới nhanh, đi cũng nhanh, trong nháy mắt lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất từ chưa xuất hiện qua một dạng.

Trong hư ảnh vùng tay phải lên, trên mặt đất nhất kiện hắc sắc áo vải liền bay, đưa hãn cả thân thể bao phủ ở bên trong, vèn vẹn chỉ để lại hai mắt màu đen lộ ở bên ngoài, chỉ thấy thân hình hãn lóe lên, vậy mà so với Tôn Triết tốc độ còn nhanh hơn đến mấy lần, theo sát mọi người vọt ra Bắc Mang Bí Cảnh.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tôn gia mộ tổ tiên

Bắc Mang Bí Cảnh hành trình, Huyền Lôi Tông đi vào mười người lại ngã xuống phân nửa, chỉ có năm người may mắn còn sống sót, tuy là so sánh sáu tông khác mà nói phải tốt hơn nhiều, nhưng năm tên đệ tử thiên tài mất đi đối với Huyền Lôi Tông cũng là một cái đả kích không nhỏ, biết được Chu Hàn Tần năm người ngã xuống tin tức sau, Huyền Lôi Tông bên trong trường lão đệ tử đều hoặc nhiều hoặc ít lộ ra một tia bi thương.

Nhưng tất cả những thứ này đối với Tôn Triết mà nói lại không có chút quan hệ nào, trước không nói trong đó ba người chính là chết ở hắc Tôn Triết trên tay, coi như không phải là như thế, đối với Tôn Triết mà nói, bọn họ cũng chỉ là người xa lạ một dạng tồn tại, Tôn Triết còn không có nhu tình đến lại vì một người xa lạ bi thương trình độ. Hắc hiện tại cần phải làm là đem cái kia cổ đỉnh giao cho Huyền Lôi Tông cao tăng, lấy đổi Huyền Lôi Tông che chở, bằng không đợi Hắc Hãn Nhiêu một tỉnh lại, hắc chuyện làm đều muốn bại lộ, cái khác ngũ tông không có khả năng không truy cứu chuyện này, đến lúc đó chỉ sợ cũng chỉ có Huyền Lôi Tông mới có thể bảo vệ hắc.

Đương nhiên, Huyền Lôi Tông cao tăng cũng có thể qua sông đoạn cầu, cầm hắc cổ đỉnh lại đem hắc giao cho cái khác ngũ tông, nhưng Tôn Triết hiện tại cũng không có cái khác biện pháp tốt hơn, cũng chỉ có đánh cuộc một lần.

Hắc làm như vậy kỳ thực còn có một nguyên nhân khác, đó chính là phương này cổ đỉnh đối với hắc căn bản không có nửa điểm tác dụng, ở ti mi nghiên cứu vài ngày sau, thí nghiệm qua hàng trăm hàng ngàn chủng biện pháp sau, hắc đã xác định, phương này cổ đỉnh đối với hiện tại hắc mà nói căn bản là vật vô dụng.

Tôn Triết, Yên Tịch Thiên, Trang Nhượng Huyền, Triệu Ngang, Thẩm Yên

Tổng cộng năm người, theo Bắc Mang Bí Cảnh một nhóm sau, Tôn Triết cũng mơ hồ thành mọi người đứng đầu, ở Tôn Triết dẫn đầu dưới, một nhóm năm người đồng loạt hướng về đại điện nghị sự đi tới.

Nhưng mọi người ở đây bước vào đại điện sau, đại điện đại môn lại "Oanh" một tiếng đóng lại.

Năm người thần sắc cả kinh, tức khắc gương mặt nhìn về phía trước, lúc này mới phát hiện hôm nay trong đại điện người phá lệ nhiều hơn, thậm chí còn có vài tên không thuộc về Huyền Lôi Tông ngoại nhân, hơn nữa nhìn hướng Tôn Triết ngũ ánh mắt của người bên trong mỗi một người đều là lộ ra bất thiện đáng sợ, cái này căn bản là một hồi Hồng Môn Yên (dựa theo sự kiện diễn ra vào năm 206 TCN, nghĩa bóng chỉ một cái bầy hay một tình huống vui vẻ nhưng trong thực tế lại nguy hiểm), Tôn Triết trong lòng nhất thời sinh ra nòng nọc về cảnh giác.

"Tôn Triết, ngươi cầu kết ngoại nhân, sát hại đồng môn sư huynh đệ, ngươi có biết tội của ngươi không?" Chu Khải Thiên hai mắt phát lạnh, đoạt ở mọi người khác trước, tiến lên trước một bước, nhìn chằm chằm Tôn Triết lạnh giọng chất vấn.

Ở lôi đình vực sâu dưới cơ duyên xảo hợp tiến hành rồi một hồi biến chất sau, Tôn Triết trong cơ thể Lôi linh lực chuyển hóa thành cực kỳ tinh khiết Lôi Đình Chi Lực, tu vi càng bước vào Thất tinh Lôi Sư cảnh giới, khoảng cách Lôi Tôn bình cảnh cũng chỉ thiếu chút nữa xa, đối mặt Lôi Tôn tình cảnh Chu Khải Thiên, lại cũng không có lấy trước kia loại không có lực phản kháng chút nào cảm giác.

"Tôn Triết chẳng bao giờ tàn hại qua đồng môn, ở bí cảnh bên trong, cho tới nay đều là hộ thân tự bảo vệ mình mà thôi, Chu trưởng lão nếu không tin, có thể đi hỏi bốn vị khác sư huynh sư muội. . ." Tôn Triết tay phải chỉ một cái, chính là Triệu Ngang bốn người.

"Ta có thể làm chứng, Tôn Triết cũng không có tàn hại qua đồng môn." Thẩm Yên tức khắc tiến lên một bước, gấp gáp vội vàng mở miệng nói.

"Ta cũng có thể làm chứng, Tôn Triết không có tàn hại qua đồng môn, nhưng lại vì bảo hộ chúng ta dẫn ra này tàn hại đồng môn kẻ phản bội. . . Ngược lại một ít người, tuy là nấy đời thâm thụ Huyền Lôi Tông đại ân, lại thực sự làm việc sát hại đồng môn, phản bội tông môn sự tình. . ." Triệu Ngang thanh âm thật lớn, cũng theo sát Thẩm Yên vì Tôn Triết bào chữa nói, mà hắc càng không chút khách khí hướng Chu Khải Thiên phản bác. Ông ngoại của hắc

đồng dạng cũng là Huyền Lôi Tông hộ pháp trưởng lão, đối với Chu Khải Thiên, hắn cũng không có người thường như vậy sợ hãi.

Yến Tịch Thiên, Trang Nhược Huyền mặc dù không có nói, nhưng trong thần sắc nhưng cũng biểu lộ giống nhau ý tứ.

"Hừ, ta gặp các ngươi là ý định thay Tôn Triết giấu giếm, hoặc là các ngươi căn bản là Tôn Triết đồng bọn! Người đến, đem mấy người này toàn bộ bắt. . ." khi biết mình Tôn nhi chết ở Bắc Mang Sơn Mạch sau, Chu Khải Thiên một mực Tôn Triết coi là sát hại Chu Hàn Tân hung thủ, hận không thể lập tức giết chết hắn vì Chu Hàn Tân đền mạng, hôm nay nhìn mấy người khác đứng ra vì Tôn Triết bào chữa, Chu Khải Thiên liền thẹn quá thành giận tức giận ra lệnh.

Chu Khải Thiên tiếng nói vừa dứt, bốn phía đại diện đứng yên hắc y vệ sĩ tức khắc chuẩn bị tiến lên bắt người, hắn làm Huyền Lôi Tông hộ pháp trưởng lão, hoàn toàn chính xác có như vậy tư cách.

Mà Tôn Triết mấy người cũng thần sắc cứng lại, khí thế toàn thân trong nháy mắt tăng vọt dựng lên, ở Bắc Mang Bí Cảnh lịch lãm nửa năm sau, năm người thực lực đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, cùng này hắc y ẩn mặc đội chấp pháp tinh anh so sánh với, cũng không thấy chút nào khiếp nhược nửa phần, ngược lại, trong mơ hồ giống như càng hơn một bậc.

"Khoan đã! "

Nhàn nhạt một tiếng khẽ nói, một người từ đại diện một bên chậm rãi giẫm chặn tại chỗ đi ra, bất ngờ chính là cái kia từng tại Huyền Lôi Tông mật trong điện xuất hiện cái kia tử sam lão giả. Mà nhìn cái này tử sam lão giả lên tiếng, Chu Khải Thiên sắc mặt căng thẳng, vậy mà không dám có chút phản bác, phản lại lui về phía sau một bước, để cho cái này tử sam lão giả đứng ở trước mặt nhất, tình hình như thế để cho không rõ vì sao mọi người đều không tự chủ được trở nên sững sờ.

Chỉ còn cái này tử sam lão giả lại không có nửa điểm để ý, nhìn một chút trước mặt nhất Tôn Triết một chút, trong hai mắt hiện lên một đạo tia sáng kỳ dị, tràn đầy nếp nhăn khô gầy khuôn mặt cũng nặn ra một nụ cười.

"Trước tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Hàn Ly, chính là Huyền Thiên Châu Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão, ta có thể cam đoan với ngươi, chỉ cần ngươi trả lời ta một vấn đề, hôm nay tuyệt đối sẽ không bắt ngươi thế nào. . ." tự xưng Hàn Ly tử sam lão giả tự tin cười, hướng về Tôn Triết mở miệng nói.

Huyền Thiên Châu Kim Lôi Tông!

Vừa nghe danh tự này, tất cả mọi người trở nên ngẩn ngơ, mặc dù là tâm tư trầm ổn Tôn Triết cũng không khỏi lộ ra rõ ràng vẻ khiếp sợ, không phải những nguyên nhân khác, mà là danh tự này quá mức kinh người.

Lôi Đình Đại Lục cùng sở hữu 8 Châu 76 Quận, mà Huyền Lôi Tông chỗ ở Bắc Phong thành bất quá là 76 Quận bên trong quận Huyền Nguyên cảnh nội một thành trì, mà quận Huyền Nguyên lại là Huyền Thiên Châu hạ hạt một quận trong mười một quận, đối một câu nói, Bắc Phong thành bất quá là Huyền Thiên Châu chi nhánh một quận dưới một tòa thành trì mà thôi.

Mà Hàn Ly nói Kim Lôi Tông chính là chỗ này Huyền Thiên Châu bá chủ, Lôi Đình Đại Lục chia làm tám Châu, mỗi một Châu đều là bị một vô cùng cường đại lực giai tông môn chiếm cứ, mà chiếm giữ Huyền Thiên Châu đầu sỏ chính là cái này Kim Lôi Tông. Có khả năng chiếm lấy một Châu nơi, Kim Lôi Tông thế lực mạnh xa xa không phải người bình thường có thể tưởng tượng, nếu như đem Kim Lôi Tông cùng Huyền Lôi Tông so sánh với, hai người chênh lệch căn bản là khác nhau một trời một vực.

Nếu như Hàn Ly nói là thật, mặc dù hắn vền vẹn chỉ là Kim Lôi Tông một chấp sự trưởng lão, thân phận địa vị của hắn cũng xa xa cao hơn Huyền Lôi Tông mọi người, bao quát Huyền Lôi Tông Tông chủ Phương Thiên Viễn, chỉ còn nhìn Chu Khải Thiên cùng với Huyền Lôi Tông cái khác vài tên cao tầng đối với cái này Hàn Ly thái độ, chuyện này rõ ràng cũng có vài phần có thể tin.

"Không biết Hàn trưởng lão nói cái gì sự tình? " Tôn Triết ánh mắt ngưng tụ, thanh âm hơi trầm mở miệng hỏi.

Hàn Ly ánh mắt hơi lóe lên, cặp mắt đục ngầu bên trong hiện lên một đạo tinh mang, nhìn chăm chăm Tôn Triết, chậm rãi mở miệng nói,

"Bỏ trưởng lão chỉ muốn biết ngươi Tôn gia mộ tổ tiên nơi ở? "

Tôn gia mộ tổ tiên. . . Nghe được Hàn Ly câu hỏi, tất cả mọi người đều có những ngạc nhiên nhìn về Tôn Triết, mặc dù là Chu Khải Thiên mấy người cũng không ngoại lệ, bọn họ vốn chỉ biết là Hàn Ly là muốn tìm Tôn Triết, lại không rõ Hàn Ly tìm Tôn Triết mục đích, cho tới bây giờ nghe Hàn Ly tự mình nói ra khỏi miệng, mới hiểu được Hàn Ly thật đang muốn tìm là Tôn gia mộ tổ tiên nơi ở.

Tôn gia trong mộ tổ đến cùng có cái gì? Vấn đề này đồng thời đang lúc mọi người trong đầu xôn xao, nếu không phải Tôn gia trong mộ tổ có vật trân quý gì, há lại sẽ dẫn tới Hàn Ly đường đường Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão dòm ngó.

Mà đối mặt với Hàn Ly câu hỏi cùng với mọi người ánh mắt mong chờ, Tôn Triết lại cười. . .

Xem thêm truyện khác do muoivc ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Tự trực sư môn

Bắt đầu chỉ là nhỏ giọng cười khẽ, nhưng sau đó tiếng cười càng lúc càng lớn, càng ngày càng chói tai, đến cuối cùng càng biến thành tiếng cười tai cuồng tiếu, toàn bộ trong đại điện đều vang trở lại cái này cuồng ngạo cười to tiếng, tất cả mọi người tại chỗ đều cảm giác được một cỗ bén nhọn thanh âm chói tai trong đầu quanh quẩn.

Mà chứng kiến Tôn Triết đáng điệu, đến từ chính Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly cũng từ từ thu liễm nụ cười trên mặt, khô vàng trong hai con ngươi hiện ra một tia vẻ âm trầm, sự tình tựa hồ cũng không phải là hân nguyên trước hết tưởng tượng dễ dàng như vậy.

"Ta Tôn Triết mặc dù không là danh chấn tứ phương chí hiếu hạng người, nhưng cũng không phải là cái loại này bán đứng mộ tổ tiên đem đổi lấy tánh mạng tiểu nhân, nếu là thật như vậy, ta về sau có mặt mũi gì đi gặp ta chết đi phụ mẫu, có cái gì diện mục đi đối mặt ta đã qua đời tổ tông tổ tiên, lại có tư cách gì đi gọi Tôn Triết danh tự này... Nếu quả thật là như vậy, ta Tôn Triết lại cùng cầm thú có gì khác nhau đâu? "

Tiếng cuồng tiếu im bật, Tôn Triết trong hai mắt đột nhiên nổ bắn ra kinh người hàn ý, nhìn chăm chăm khí thế kinh thiên Hàn Ly, trên gương mặt cương nghị không có nửa phần ý sợ hãi, tóc dài màu đen không gió mà bay, mắt trái bên trong bảy viên tinh điểm cũng như ẩn như hiện chớp động đi ra, chỉ là tóc đen sờ ngắn cản người ngoài nhìn không thấy, cùng lúc đó, một cỗ cuồng bạo khí thế trong nháy mắt nhập vào cơ thể mà ra, toàn bộ đại điện bầu trời tựa hồ cũng nhắc lên một cỗ năng lượng bão táp.

Đối mặt với Tôn Triết như vậy kinh người khí thế, Huyền Lôi Tông mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc, tuy là Tôn Triết ban đầu thực lực không kém, nhưng cùng hiện tại so sánh với, lại hoàn toàn là thiên địa khác biệt, ngắn ngủi nửa năm liền trưởng thành đến trình độ như vậy, tốc độ kinh người không ai không cảm thấy kinh ngạc.

"Nói cho người biết, muốn ta Tôn Triết tính mệnh có thể, thế nhưng, muốn biết Tôn gia ta gia tổ mộ phần nơi, không có khả năng! ! ! "

Hai mắt nhìn thẳng phía trước Hàn Ly, Tôn Triết không chút do dự từng chữ từng chữ mở miệng nói, tuy là lúc này Tôn Triết cũng không phải là lúc đầu cái kia Tôn Triết, thế nhưng ở dung hợp lúc đối với Tôn gia cảm tình cũng rót vào đến rồi Tôn Triết trong tư tưởng, huống hồ đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm, hân Tôn Triết há lại sẽ làm ra chuyện như vậy.

Trong trẻo lạnh lùng thanh âm ở trong đại điện quanh quẩn, lại rõ ràng rõ ràng truyền vào trong tai của mỗi một người tại chỗ, nhìn Tôn Triết cuồng ngạo đáng vẻ, trên mặt mọi người đều lộ ra không phải vẻ mặt giống nhau, có nắm cổ tay thờ dài, có lòng sinh lo lắng, cũng có nhìn có chút hả hê, càng nhiều hơn là chờ xem trò vui. . . Giờ này khắc này, Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly sắc mặt đã âm trầm gần sắp nhỏ ra nước.

"Tôn Triết, ngươi không nên lại có chấp."

Một tiếng nói già nua ở bên trong đại điện bỗng nhiên vang lên, ngay sau đó liền thấy một nói thân ảnh màu trắng từ trong đám người chậm rãi đi ra sao, trong sát na liền xuất hiện ở Tôn Triết trước mặt.

"Sư tôn?"

Nhìn bỗng nhiên bóng người xuất hiện, Tôn Triết có chút khó tin mở to hai mắt nhìn, bật thốt lên gào thét đến, hân làm sao cũng thật không ngờ sư tôn của mình Lý Thương Vân vậy mà cũng ở nơi đây, hơn nữa nhìn thần sắc của hân, rõ ràng sớm đã biết sự tình hôm nay, nhưng trước đó nhưng không cho hân tiết lộ nửa điểm tin tức, trái lại thông tri hân tới đại điện này nói là hân chúc mừng.

"Tôn Triết, ngươi trước đây tùy hứng làm bậy còn chưa tính, dù sao ngươi còn trẻ, vì sư cũng không trách ngươi, nhưng lần này ngươi không thể lại như vậy tùy hứng, Hàn trưởng lão không phải ngươi có thể đủ đắc tội nổi, Kim Lôi Tông càng không phải chúng ta Huyền Lôi Tông có khả năng chống cự tồn tại. . . Hơn nữa Hàn trưởng lão tâm hỏi ngươi Tôn gia mộ tổ tiên nơi, e rằng cũng sẽ không quấy rối bộ tộc của ngươi bên trong trường bối quá mức, ta tin tưởng ngươi Tôn gia tổ tông biết tha thứ cho ngươi cách làm. . . " mặt lộ vẻ chân thành đáng vẻ, nhìn trước mắt tốc độ phát triển kinh người Tôn Triết, Lý Thương Vân khẽ thở dài một hơi, hướng về Tôn Triết khuyên giải nói.

"Ta tùy hứng làm bậy. . . Cũng sẽ không quấy rối quá mức. . . Ha ha. . . Ha ha. . . " nhìn trước mặt tận tình khuyên bảo khuyên giải Lý Thương Vân, Tôn Triết trong lòng bỗng nhiên tuôn ra một phần nồng nặc bị ai đáng vẻ, hai hàng trong suốt nước mắt chậm rãi từ đôi trong mắt chảy ra, theo gò má độ

cong, chậm rãi tích rơi xuống đại điện trên mặt đất.

"Tôn Triết, tư chất ngươi bất phàm, nếu như đáp ứng Hàn trưởng lão chuyện, về sau khẳng định có thể lên như điều gặp gió, tiền đồ cũng bất khả hạn lượng. Cái này nhưng là một cái cơ hội tốt a, chính ngươi nên nắm chắc tốt. " Triệu gia ở Huyền Lôi Tông nhân vật đại biểu Đông Phương Tuyền cũng đứng dậy, hướng Tôn Triết khuyên nhủ, hẳn biết mình ngoại tôn Triệu Ngang một mực cùng Tôn Triết quan hệ không tệ, trước đây hẳn cũng không thêm đề ý, nhưng bây giờ thấy Tôn Triết kinh người tiềm chất, hẳn cũng không khỏi sinh ra một tia lòng yêu tài.

Hôm nay thật vất vả có một cái cơ hội có khả năng đặt lên Kim Lôi Tông cây to này, hẳn không muốn bởi vì Tôn Triết nguyên nhân mà đưa tới tất cả thất bại trong gang tấc. Tôn Triết dù cho tư chất bất phàm đi nữa, cũng bất quá là một chưa đạt được Lôi Tôn bình cảnh tiểu tử, cùng lớn như vậy Kim Lôi Tông so với thực khinh thực trọng, không hề cần hắn đi làm ra lựa chọn.

"Tốt, tốt. . ." đến rồi lúc này, Tôn Triết trong mắt tức giận trái lại ẩn vào trong lòng, trên mặt đều là bình tĩnh đáng vẻ, lẳng lặng nhìn một lúc mọi người, Tôn Triết nhàn nhạt mở miệng nói.

"Nếu các vị như vậy, ta liền hỏi các vị một vấn đề. . . Nếu là có người vô duyên vô cớ tầm hỏi các người gia tộc tổ tiên nơi an nghỉ ngàn thu, các người sẽ làm ra lựa chọn như thế nào? Lễ nào các người đều sẽ không chút do dự giao ra đây. . ." tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết ngẩng đầu nhìn về mọi người, ở Tôn Triết dưới ánh mắt lại không ai dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn, hoàn toàn chính xác, nếu là thật như vậy, bọn họ chỉ sợ cũng sẽ không như vậy, dù sao người nào cũng sẽ không nguyện ý tổ tiên của mình lại bị quấy nhiễu.

"Cái này không giống nhau. . ." Phương Thiên Viễn lần nữa mở miệng nói.

"Cái gì không giống nhau! " Tôn Triết không chút do dự cắt đứt lời của hắn, lạnh giọng nói ra,

"Chỉ bất quá lúc này đây Kim Lôi Tông mong muốn là ta Tôn gia mộ tổ tiên nơi, mặc dù thực sự phá hư cũng là phá hư Tôn gia ta gia tổ thế hệ mộ huyết, đây cũng liên quan quái gì đến các người tình. . . Đây chính là ta Huyền Lôi Tông thật là tốt Tông chủ, hảo trưởng lão. . . Ha ha. . . Quả nhiên tốt. . . Còn có sư tôn của ta, người cũng rất vì đệ tử suy nghĩ. . ."

Bỗng nhiên, Tôn Triết khụy hai chân xuống, thẳng tắp quỳ trên đất.

"Đồng! " "Đồng! " "Đồng! "

Tại mọi người sùng sốt trong con mắt, Tôn Triết bỗng nhiên hướng Lý Thương Vân dập đầu ba cái, từng cái đều là thành thành thật thật hạp trên mặt đất, cái trán va chạm mặt đất thanh thủy thanh thanh âm cực kỳ vang dội.

"Thứ nhất đầu là cảm giác tạ ơn sư tôn thu ta nhập môn, để cho ta thoát khỏi thân phận đầy tớ, thứ hai đầu là cảm giác tạ ơn sư tôn giáo dục ta tu luyện, dẫn ta đi trên Lôi Tu Chi Đạo, thứ ba đầu là cảm giác tạ ơn sư tôn một mực giữ gìn chiếu cố ta. Ta Tôn Triết từ trước đến nay ân oán rõ ràng, người hôm nay như ta tiến nhập đại điện ta cũng không muốn tính toán, cái này ba cái khấu đầu chính là trả lại người trước đây cho ta tất cả, từ nay về sau, chúng ta sẽ không có bất kỳ quan hệ gì! "

Sẽ không có bất kỳ quan hệ gì!

Tôn Triết thanh âm leng keng mạnh mẽ, quả quyết tốt cùng, rõ ràng truyền vào trong tai của mọi người, càng gõ lên lại Lý Thương Vân tâm hồn trên, Lý Thương Vân trong lòng run lên, mồ hôi hai mắt liền tuôn ra một cổ nóng nực về bất đắc dĩ, há mồm một cái, lại phát hiện mình lời gì cũng nói không được.

Tôn Triết hai mắt lạnh lẽo, nhìn thẳng Huyền Lôi Tông mọi người, cao giọng nói ra,

"Từ nay về sau, ta Tôn Triết lại cũng không là Huyền Lôi Tông đệ tử, ta tự trục sư môn! " tiếng nói vừa dứt, Tôn Triết không chút do dự xoay người hướng về đại điện ở ngoài đi ra ngoài.

Nhìn Tôn Triết từng bước đi tới, này Huyền Lôi Tông đệ tử vậy mà không người nào dám ngăn cản hắn một bước, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực dung hợp kinh người sát khí, Tôn Triết khí thế đạt tới kinh hãi lòng người trình độ, bất tri bất giác, Tôn Triết thực lực đã cùng những đệ tử bình thường kia xa xa kéo dài khoảng cách.

Nhìn Tôn Triết quả đoán cực kỳ quyết đoán, Triệu Ngang mấy người đều lộ ra vẻ khâm phục, Thẩm Yến đuổi đuổi tay muốn kéo lại Tôn Triết, lại bị sự phụ của nàng, một người quản lý nội môn nữ nhân Lý trưởng lão kéo.

"Cái này là hắn quyết định của chính mình." khẽ lắc đầu một cái, trong lúc này môn trưởng lão nhẹ giọng đối với Thẩm Yến nói ra.

"Nhưng là. . ." Thẩm Yến trong lòng run lên, trong đôi mắt xinh đẹp trong nháy mắt tuôn ra hai giọt nước mắt, cuối cùng vẫn cũng không nói gì được.

"Bổn trưởng lão nói qua người có thể đi chưa. . ." Đúng lúc này, một đạo âm trầm thanh âm bỗng nhiên vang lên, rõ ràng là Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly hướng về Tôn Triết chậm rãi đi tới.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chưởng Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Đại diện loạn chiến

Lôi Tông trưởng lão Hàn Ly tiếng nói vừa dứt, vậy cùng thuận theo mà đến một nam một nữ thần sắc liền lạnh lẽo, chỉ thấy hai đạo hư ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, hai người liền trực tiếp hướng về Tôn Triết chợt hiện tung mà đi, giờ này khắc này, tu vi của hai người mới mở ra hoàn toàn, kinh người khí thế bỗng nhiên bộc phát ra, hai cổ kinh người khí tức hướng về xung quanh quay cuồng mà đi, Lôi Tôn cảnh giới!

Cái này trong ngày thường một mực không lộ ra ngoài hai gã tùy tùng vậy mà cũng là Lôi Tôn cấp bậc Tu Giả, ở nơi bình thường, Lôi Tôn cường giả cấp một đã có thể trở thành nhất tông trưởng lão, người người tôn kính tồn tại, thế nhưng ở Kim Lôi Tông, Lôi Tôn cường giả cũng chỉ là một người tùy tùng đệ tử thân phận, từ phương diện này cũng nói Kim Lôi Tông cường hãn.

Nhưng vào giờ phút này Tôn Triết nhưng không có tâm tư đi suy nghĩ nhiều như vậy, đối mặt với hai gã Lôi Tôn cường giả dâng trào khí thế, cước bộ của hắn bỗng nhiên ngừng lại, không chỉ không có hốt hoảng đảo tẩu, trong hai mắt trái lại nổ bắn ra ngập trời chiến ý, trên lưng trường đao trực tiếp hoa vào trong tay, tay phải nắm chặt, thân đao một bên, bức người đao mang tức khắc từ lưỡi đao trên chợt hiện mà ra.

Mà chứng kiến Tôn Triết dừng bước lại, ở Chu Khái Thiên quát lớn phía dưới, này hắc y ăn mặc Huyền Lôi Tông đệ tử cũng nhao nhao hướng về Tôn Triết phóng tới.

Ở Huyền Lôi Tông ngoại trừ thanh y ăn mặc ngoại môn đệ tử cùng với bạch y ăn mặc nội môn đệ tử ở ngoài, trong hàng đệ tử kỳ thực còn có một loại khác trang phục, đó chính là hắc y. Hắc y ở Huyền Lôi Tông chỉ đại biểu một loại thân phận, đó chính là đội chấp pháp đội viên.

Bọn họ đại biểu Huyền Lôi Tông chấp pháp, lên tới trưởng lão, xuống đến đệ tử, chỉ cần xúc phạm Huyền Lôi Tông môn quy, đều do bọn họ chấp pháp xét xử, những người này không chỉ có tu vi cao thâm, kinh nghiệm chiến đấu càng vượt qua xa người bình thường có thể sánh bằng, trước đây Tôn Triết ở Tầng Kinh Các chỗ đã thấy những thủ vệ kia chính là đội chấp pháp thành viên.

Nhưng đối diện với mấy cái này ngày xưa chỉ có thể ngưỡng mộ tông môn cao thủ, Tôn Triết nhưng không có nửa phần ý sợ hãi, trong đôi mắt vẻ băng lãnh lóe ra, lạnh lùng sát khí triển lộ mà ra, như là đã thối lui ra khỏi Huyền Lôi Tông, hắn liền cũng sẽ không bao giờ có nửa phần do dự.

Bước chân đạp một cái, Cửu Trọng Thân Ảnh trong nháy mắt sử xuất, chín giống nhau như đúc Tôn Triết liền ở trong đại điện biến ảo mà ra, hư thực giống nhau hình bóng khiến người ta căn bản không phân rõ người nào là thật người nào là giả, đã hoàn toàn đại thành Cửu Trọng Thân Ảnh, không nói này chỉ có Lôi Sư tu vi đội chấp pháp đệ tử, mặc dù là này mới vừa vào Lôi Tôn cảnh giới trưởng lão trong thời gian ngắn cũng không thể hoàn toàn xem thấu, quý mị tới cực điểm.

Chỉ thấy hư ảo thân ảnh chợt lóe lên, lạnh như băng đao phong từ một gã đội chấp pháp đệ tử trên cổ của chợt lóe lên, máu đỏ tươi tung bay lên, trực tiếp chiếu xuống tới trong đại điện, mà tên kia đội chấp pháp tinh anh thân thể oanh một tiếng ngã trên mặt đất.

Nhưng Tôn Triết lại không có ngừng lại, trong hai mắt vẻ băng lãnh không giảm chút nào, bắt lấy sát cơ lạnh như băng, thân thể không ngừng chợt hiện tung, từng đạo hư ảo thân ảnh biến ảo mà ra, những đệ tử kia căn bản nắm giữ không được thân hình của hắn quỷ tích, mà Tôn Triết tốc độ lại vượt qua xa bọn họ, đây cơ hồ chính là một hồi đơn phương truy sát, trong nháy mắt, liền có ba bốn danh xông về phía trước đội chấp pháp đệ tử ngã xuống đất bỏ mình, những thứ này hay là đệ tử tinh anh ở hôm nay Tôn Triết trước mặt, chẳng là cái thứ gì.

"Tôn Triết, ngươi thật to gan!" nổi giận tiếng ở trên đại điện liên tiếp mà vang lên, gào thét không chỉ có chỉ là một hai người, nhìn Tôn Triết không chút lưu tình sát hại Huyền Lôi Tông Đệ tử mạng của con, này nghi trọng, trưởng lão nhao nhao tức giận đầy mặt, mặc dù là này vốn còn có chút đồng tình Tôn Triết người cũng từng cái lộ ra bất thiện đáng về.

"Tôn Triết, ngươi đây là muốn chết!" càng có mấy người thân hình lóe lên, trực tiếp hướng về Tôn Triết vọt tới, trong đó còn có vài tên đã đạt được Lôi Sư tốt cùng đội chấp pháp trưởng, thực lực của bọn họ đuổi sát này Lôi Tôn cảnh giới trưởng lão, nhìn đội chấp pháp đội viên chết ở Tôn Triết trong tay, bọn họ lại cũng không nhẫn nại được, trong hai tròng mắt đều là băng lãnh khó che giấu sát khí.

"Hừ!" nhìn những người này điên cuồng xông mà đến, Tôn Triết trong mắt vẻ băng lãnh càng đậm, lạnh rên một tiếng, trực tiếp một cước đạp bay một người vừa mới đạt được Lôi Sư đội chấp pháp đệ tử, tay trái cũng theo đó giữ tại lại trên cán đao.

Bước chân dời một cái, hai tay cầm đao, mi tâm chỗ bảy lông mi tử sắc tinh điểm liền biến ảo mà ra, lóe ra một cỗ yêu dị ánh sáng chói mắt, kinh người Lôi Đình Chi Lực trong nháy mắt trút vào thọ trong đao, kinh người đao mang trong nháy mắt từ đao phong trên sạ hiện ra, một cỗ ngất trời bạo liệt khí tức xông lên ngút trời, nhìn như vậy khí thế kinh người, mọi người đều không tự chủ được biến sắc.

Nhưng Tôn Triết lại không có nửa điểm do dự, trường đao trong tay trực tiếp chém xuống, một thanh cự đại vô tận tử sắc đại đao bỗng nhiên ở trên đỉnh đầu hấn hư ảo biến hóa mà ra, giống như đột nhiên xuất hiện một dạng, không có nửa điểm điểm báo trước, nhưng xuất hiện sau lại lập tức toát ra khó có thể dùng lời diễn tả được sắc bén khí tức.

Đứng mũi chịu sào chính là kia cùng theo Hàn Ly mà đứng một nam một nữ, tu vi của hai người đều đạt tới Lôi Tôn cảnh giới, nhưng đối mặt với Tôn Triết cái này toàn lực một đao cũng đều là không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc, Thất tinh Lôi Sư tu vi cộng thêm tinh tú vô cùng Lôi Đình Chi Lực, một đao này đã có thể so sánh với một dạng Lôi Tôn cường giả công kích.

Hai đồng thời về phía trước đánh ra một quyền, Lôi Tôn cảnh giới tu vi quả nhiên không giống bình thường, chỉ thấy hai lớn vô cùng quyền ảnh bỗng nhiên hiện lộ mà ra, trực tiếp cùng chuôi này tử sắc đao ảnh đụng vào nhau, một dạng chấn động rung chuyển đại diện nổ vang chi tiếng vang lên, toàn bộ đại diện đều hơi rung lên, mà Tôn Triết một đao cũng cùng quyền của hai người bóng dáng liền tan vỡ.

Đang ở hai người hơi lộ ra đắc ý lúc, nguyên bản đã tan vỡ đao ảnh bên trong vậy mà lần nữa huyền hóa ra một thanh lớn hơn đao ảnh, thế nhưng một thanh này cự đại tốc độ lại vượt xa khỏi lúc đầu một thanh tốc độ, quang ảnh lóe lên, cái này to lớn tử đao liền chém vào hai người trước.

"Cái này. . ." hai người hai mắt bị kiềm hãm, cho dù Lôi Tôn cảnh giới tu vi cũng khó che giấu trong lòng vẻ kinh hãi, bọn họ làm sao cũng thật không ngờ Tôn Triết một chiêu này vũ kỹ thật không ngờ quý dị, một chiêu này vũ kỹ cũng không phải là một thanh đao ảnh, mà là hai thanh, hơn nữa sau một thanh so với trước một thanh còn cường hãn hơn, tốc độ còn muốn tuyệt luân.

Lôi Đình Song Trọng Trảm!

Trải qua hồi lâu, hôm nay Tôn Triết rốt cục tiến nhập đao pháp bốn kỳ bên trong đệ tam cảnh -- Kinh Trọng Tùy Tâm, mà cái này bị hấn vùi lấp thật lâu vũ kỹ rốt cục có thể thi triển ra, mặc dù chỉ là lần đầu tiên thi triển, nhưng hiện ra uy lực lại là vượt xa khỏi Tôn Triết ngoài tưởng tượng.

Nếu là người có thể nắm giữ đao pháp ba trọng bốn cảnh giới, quận Huyền Nguyên người không cần lại sợ hãi bất luận kẻ nào, Lôi Đình Đại Lực người cũng là có thể xông xáo một phen. . . Đây trước đây lão đầu kia lưu lại nguyên thoại, dựa theo suy đoán của hắn, Tôn Triết nắm giữ này đao pháp đệ tam cảnh là lúc sợ rằng đã có Lôi Tôn cảnh giới tu vi, ý vào đao pháp sắc bén, tự nhiên không cần sợ hãi bất luận kẻ nào. Nhưng như vậy Tôn Triết Thất tinh Lôi Sư tu vi cộng thêm cái này đệ tam cảnh đao pháp tu vi, một dạng Lôi Tôn cảnh giới Tu Giả hắn cũng không cần sợ hãi!

"Phốc. . ."

"Phốc. . ."

Dung hợp đao pháp đệ tam cảnh thi triển ra vũ kỹ, xa xa không phải bình thường vũ kỹ có thể so sánh với, to lớn đao ảnh chợt lóe lên, một nam một nữ kia tuy là đem hết toàn lực, vẫn không tự chủ được cuồng phún một ngụm máu tươi, sắc mặt của hai người trong nháy mắt hoàn toàn trắng bệch.

Chấn động!

Hai gã Lôi Tôn vậy mà trong vòng một chiêu song song thụ thương mà trở về, Tôn Triết cường hãn cái này mới thật sự hiện ra ở mặt của mọi người trước, Bắc Mang Bí Cảnh tàn sát hết lực đại tông môn đệ tử tinh anh, Tôn Triết thực lực chân chính xa xa người bình thường thấy như thế, e rằng, chỉ có đã từng từ đầu tới đuôi chứng kiến bí cảnh tầng thứ ba trận kia giết hại Trang Nhược Huyền mới có thể biết được một ít.

Thấy một màn này, kia vốn cấp tốc xông về phía trước Huyền Lôi Tông mọi người bước chân không khỏi chậm lại, trong mắt đều là vẻ khiếp sợ, động tác trên tay cũng không khỏi chậm lại.

Nhưng Tôn Triết lại không có nửa điểm lưỡng lự, nhìn hai người kia bại lui hắn không có nửa điểm vẻ kiêu ngạo, trong hai tròng mắt sát khí lần nữa chợt lóe mà ra, hai người này vèn vèn chỉ là thụ thương, hắn cũng không hài lòng!

Thân ảnh nhất thời tại chỗ biến mất, nắm chặt trường đao trong tay, thẳng phía người bị thương nặng một nam một nữ mà đi, Lôi Tôn cường giả thì như thế nào, hắn cần phải làm là tàn sát Lôi Tôn cường giả!

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Chương 71: Kinh hiện thần thông

Hư ảo thân ảnh lần nữa biến ảo mà ra, Tôn Triết thân hình trong nháy mắt tại chỗ biến mất, một hồi tán loạn, trong nháy mắt liền xuất hiện ở nam tử kia trước người, thân thể toàn lực vừa chuyển, vẽ ra trên không trung một đạo độ cong, trường đao trong tay mang theo lấy lực xoáy ra sức chém ra, chưa gần sát, một cỗ bức bách lòng người đao khí cũng đã gần sát nam tử kia trong lòng, khí tức lạnh như băng càng trút vào hần đáy lòng, nguy cơ tử vong tràn ngập não hải.

Hắn, đường đường một gã Lôi Tôn cường giả, Huyền Thiên Châu Kim Lôi Tông đệ tử, khi nào bị vũ nhục như vậy!

Huống chi đối thủ của mình còn là một gã chưa đạt được Lôi Tôn bình cảnh văn bối, trong mắt của nam tử liền hiện ra chưa từng có tức giận, kinh người khí thế trong nháy mắt từ trên thân thể bộc phát ra, tử sắc Lôi Đình Chi Lực cũng chợt lóe mà ra, Lôi Tôn bình cảnh khí tức triển lộ không thể nghi ngờ.

"Chết đi! "

Đồng dạng một thanh trường đao xuất hiện ở trong tay phải của hắn, trên thân đao cũng bộc phát ra kinh người tử sắc Lôi Đình Chi Lực, mặc dù không đạt đến Tôn Triết Lôi Đình Chi Lực tinh thuần, nhưng ở số lượng phương diện nhưng phải vượt qua rất nhiều, cổ nén thương thế bên trong cơ thể, đại đao điên cuồng hướng về Tôn Triết chém xuống tới.

Đại đao điên cuồng chém, từng đạo tử sắc đao ảnh trong nháy mắt chém xuống tới, huyền hóa ra một tử sắc đao màn, trực tiếp đem Tôn Triết bao phủ ở bên trong.

Tôn Triết trong đôi mắt vẽ băng lãnh không giảm, chân phải điểm nhẹ mặt đất, cả người quay cuồng dựng lên, ở trong bầu trời nhảy ra mấy trượng cao, trường đao trực tiếp hướng về kia nam tử chém xuống tới.

Rầm rầm rầm rầm . .

Cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực giao phong tương chiến, đây là bản chất cùng số lượng giao phong, Tôn Triết Lôi Đình Chi Lực thắng ở bản chất, mà nam tử này Lôi Đình Chi Lực thì thắng ở số lượng, hai tiếp xúc nhau, dĩ nhiên là không phân thắng bại. Mà ngay sau đó hai người trường đao chạm vào nhau, lúc này đây cũng là đao pháp giao phong, Tôn Triết đao đạo phương diện tư chất kinh người, ở lão đầu giáo dục phía dưới, hôm nay đã bước vào đao pháp tam cảnh giới trong đệ tứ cảnh giới, cảnh giới như thế, xa hoàn toàn không phải nam tử này có thể sánh bằng!

"Oanh! " một tiếng vang thật lớn, hai người đồng thời lui về phía sau, Tôn Triết thân thể lộn một vòng, chỉ lui một bước, mà nam tử kia lại lui bảy tám bước nhiều, trên mặt huyết sắc lần nữa giảm bớt ba phần, khoe miệng cũng tràn ra một đạo đỏ thẫm đỏ tươi.

"Người . . "

Nam tử kia đang chuẩn bị nói, lại phát hiện Tôn Triết thân ảnh vậy mà lần nữa vọt tới, đang ở hần chuẩn bị né tránh lúc, Tôn Triết tốc độ vậy mà lại tiếp đề thăng, chỉ thấy một nói thân ảnh màu trắng chợt lóe lên, Tôn Triết liền xuất hiện ở trước người của hắn, giống như phụ cốt chi chùy, căn bản không được phép hắn chạy trốn.

Nhưng hần cuối cùng là Lôi Tôn cấp bậc cường giả, vội vàng phía dưới, hần tức khắc buông tha trường đao trong tay, hữu quyền chi trong nháy mắt bộc phát ra năng lượng kinh người, như mắt ánh sáng màu tím lóe ra mà ra, cánh tay phải vũ động, quả đấm to lớn cũng không chút do dự đánh về phía trước, thẳng phía Tôn Triết lồng ngực.

Nhưng đối mặt với cái này cường thế một quyền, Tôn Triết khoe miệng lại hiện lên một tia lạnh lùng tiểu ý, tựa hồ nam tử này cách làm ở trong hần dự đoán một dạng, nam tử kia trong lòng bỗng nhiên tuôn ra một tia cảm giác xấu, hữu quyền tốc độ không khỏi càng nhanh hơn ba phần, giống như phá không một dạng, kèm theo hiên hách tiếng gió, thẳng phía Tôn Triết mà đi.

"Oanh! "

Ở mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, quả đấm to lớn trực tiếp đánh vào Tôn Triết trên lồng ngực, tử sắc Lôi Đình Chi Lực tức khắc trút vào Tôn Triết trong cơ thể, một vòi máu tươi từ Tôn Triết khoe miệng chậm rãi chảy xuống, nhưng ở mọi người nhìn lại, đạo này tiên máu đỏ tươi lại lập lờ diễm dứa màu sắc, bởi vì vừa rồi một quyền kia Tôn Triết vậy mà không có ngăn cản nửa phần.

"Giờ đến phiên ta! "

Thanh âm nhàn nhạt ở nam tử kia bên tai vang lên, nhưng trong đó bao gồm thờ ơ ý cũng là hàn nhân tâm phế, tựa hồ là chứng thực Tôn Triết đáp, tay phải nắm chặt trường đao một mạch bổ xuống, trường đao màu đen mang theo lấy ánh sáng màu tím trực tiếp từ đầu của nam tử đỉnh rơi xuống, đầu lâu trực tiếp lặn xuống, máu đỏ tươi giống như nước suối một dạng điên cuồng bắn ra, Tôn Triết trường bào màu trắng cũng bị nhuộm một mảnh huyết hồng.

"Oành! "

Một dạng nặng nề vang, nam tử kia thân thể thẳng đờ trực tiếp ngã xuống, huyết dịch đỏ thắm trong nháy mắt trường đao chảy xuôi xuống, cũng lưu đến trên đại điện, chỉ có Tôn Triết một người đứng ở huyết dịch trên, phảng phất địa ngục mà đến khát máu ác ma, kinh người sát khí xông lên ngút trời.

Lôi Tôn cấp bậc cường giả, ngã xuống!

Đình trệ! Tất cả mọi người đều nhìn trước mắt một màn, làm sao cũng không nghĩ tới đường đường một gã Lôi Tôn cấp bậc cường giả vậy mà thực sự ở chết ở Tôn Triết trên tay, đây là Lôi Tôn cường giả a, đặt ở toàn bộ quận Huyền Nguyên cũng gọi là một gã cường giả, nhưng như vậy một vị cường giả đang ở chết ở Tôn Triết trong tay, không có nửa điểm ướt át bẩn thỉu.

"Lôi Tôn cảnh giới tu giả, cũng không gì hơn cái này! " lẳng lặng nhìn mọi người, Tôn Triết trên mặt của đều là liêu lĩnh tiểu ý, yên tĩnh đại điện chỉ có một mình hắn thanh âm nhàn nhạt vang lên, nghe ở trong tai của mọi người, lại có một phen đặc biệt châm chọc ý tứ hàm xúc. Thế nhưng, vào giờ phút này hắn đã có như vậy tư cách, Lôi Tôn cảnh giới tu giả thì như thế nào, tại hắn Tôn Triết trong tay cũng bất quá là một xác chết.

"Nói ra Tôn gia mộ tổ tiên chỗ, ta để cho ngươi chết thống khoái đi, bằng không ta chắc chắn hồn phách của ngươi dấn vạt trăm năm! "

Thanh âm lạnh lùng ở phía trên cung điện vang lên, Kim Lôi Tông trưởng lão Hàn Ly chậm rãi giẫm chân tại chỗ mà ra, mặc dù không có triển lộ ra nửa điểm tu vi, nhưng cũng một cỗ khó có thể dùng lời diễn tả được khí tức tán ra, tựa hồ toàn bộ đại điện đều ở đây hắn nắm giữ bên trong một dạng, hắn chính là Thiên, chương không sinh tử!

Giờ này khắc này, hắn không còn có nửa điểm ban đầu đạm nhiên, giả nua trong hai mắt đều là lạnh lùng vô tình sát ý, nếu Tôn Triết giết hắn Kim Lôi Tông người, như vậy Tôn Triết liền chắc chắn phải chết.

Tu vi Lôi Chủ cảnh giới!

Tôn Triết hai mắt hí lại, trên mặt lộ ra vẻ ngưng trọng, như vậy khí thế hắn chỉ ở lão đầu từ trên người thấy qua, tuy là hơi không giống, nhưng khí tức như vậy tuyệt đối không phải Lôi Tôn cấp bậc tu giả có thể có, duy nhất một cái khả năng chính là, cái này Hàn Ly đã là Lôi Chủ cảnh giới tu giả.

Kinh người đao mang lần nữa chợt lóe mà ra, ngất trời đao khí tràn ngập toàn bộ đại điện, tất cả mọi người không khỏi cảm giác được một cỗ bức người đao ý đè ở trong lòng, đối mặt với cái này Hàn Ly, Tôn Triết không chút do dự dùng ra hắn mạnh nhất một chiêu -- Lôi Đình Song Trọng Trảm, lần thứ hai thì triển uy lực lại vẫn cao hơn lần đầu tiên, vừa mới hình thành, liền có vô số mạnh mẽ đao khí ở chung quanh triển hiện.

Nhưng Hàn Ly hai mắt không chút nào chớp, giống như không có thấy Tôn Triết động tác một dạng, nhưng ngay khi một chiêu này gần sắp hình thành lúc, tay phải của hắn lại đột nhiên giơ lên, một đạo gió lốc ở trên bầu trời đột ngột hình thành, màu đen trong gió lốc một cỗ hấp lực kỳ dị nhện nhào mà ra, trực tiếp bao phủ Tôn Triết bầu trời đang ở thành hình vũ kỹ, trong chớp lát, còn chưa hoàn toàn thành hình đạo thứ nhất đao ảnh trực tiếp tan vỡ, mà ngay sau đó, đạo thứ hai đao ảnh mới vừa xuất hiện, lần nữa tan vỡ!

"Phốc. . . " một ngụm tinh huyết điên cuồng bắn ra, Tôn Triết không tự chủ được ngược lại lùi lại mấy bước, sắc mặt trong nháy mắt trắng nhợt, nhưng hai con ngươi màu đen bên trong cũng là tràn đầy nồng nặc kinh hãi ý.

"Bốn trưởng lão nói lại lần nữa. . . Nói ra Tôn gia mộ tổ tiên chỗ, ta để cho ngươi chết thống khoái cách. . . " Hàn Ly cước bộ không ngừng chậm rãi hướng về Tôn Triết đi tới, thanh âm lạnh lùng lần nữa từ trong miệng của hắn thổ lộ mà ra.

Nhưng lệnh người bất ngờ chính là, Tôn Triết lại vẫn không có nửa điểm sợ hãi, trái lại cười, không sai, hắn là cười.

Quý dị như vậy sự tình mọi người đều không tự chủ được trợn to hai mắt, lẽ nào Tôn Triết điên sủa, đây là đại đa số người trực tiếp nhất ý tưởng, mà chứng kiến Tôn Triết phản ứng, Hàn Ly cũng không khỏi cau mày một cái, hắn cũng xem không rõ Tôn Triết ý tứ.

"Kim Lôi Tông, ta Tôn Triết nhớ kỹ các ngươi! "

Mất thấy Hàn Ly, Tôn Triết chậm rãi mở miệng giảng thuật nói, nhưng ngay khi hắn tiếng nói vừa dứt trong nháy mắt, kinh người ánh sáng màu tím tức khắc từ Tôn Triết trong cơ thể tuôn ra, trực tiếp đem Tôn Triết bao phủ lại, giống như kết thành một to lớn từ sắc quang kén một dạng, một cỗ khó có thể dùng lời diễn tả được khí tức bỗng nhiên từ Tôn Triết trong cơ thể tán ra, khí tức quý dị tràn ngập toàn bộ đại điện.

"Không tốt! " Hàn Ly biến sắc, tức khắc lớn tiếng kêu lên, thân hình càng mở ra, tức khắc thi triển ra chính mình lớn nhất tốc độ hướng về Tôn Triết phóng tới.

Thế nhưng, cũng đã muộn, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu tím chợt lóe lên, "Oanh " một dạng nổ vang, tinh thiết chế đại môn xuất hiện một kinh người lỗ lớn, mà lại đánh mất nhìn đi, Tôn Triết lại nhưng đã tại chỗ biến mất, không còn có nửa điểm tiếng động, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện một dạng.

"Cái này. . . Đây chẳng lẽ là. . . Thần Thông. . . " trong hai mắt khó nén vẻ kinh hãi, nhìn phía xa vờ vờ lỗ lớn, Phương Thiên Viễn không tự chủ được tự lẩm bầm.

Hồi lâu sau, trong đại điện mọi người mới chậm rãi tỉnh ngộ lại, nhìn không thấy hình bóng Tôn Triết cùng truy đuổi chạy đi Kim Lôi Tông trưởng lão Hàn Ly, trên mặt tất cả đều là khó tin thần sắc.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Thần Thông - thân hóa lôi đình

Bắc Phong thành bắc mặt ngoài trăm dặm một chỗ trong rừng rậm, một luồng ánh sáng màu tím đột nhiên nhanh chóng, từ xa tới gần, nhanh chóng hướng về bên này xông lại, ở nơi này đêm đen như mực có vẻ phá lệ sáng sủa loá mắt, phảng phất là một đạo tử sắc thiên lôi như tia chớp, còn chưa tới, liền có một cỗ cực mạnh lôi uy phủ xuống toàn bộ rừng rậm, trong rừng rậm một ít dã thú đều rối rít nằm rạp trên mặt đất, trong hai mắt đều tràn đầy nồng nặc hoảng sợ.

Ánh sáng màu tím lóe lên một cái rồi biến mất, trong nháy mắt liền đi tới nơi này rừng rậm bên trong.

"Oanh..."

Một dạng trăm muện nổ, tử sắc quang ảnh trực tiếp đánh vào một cây đại thụ trên thân cây, quang mang văng khắp nơi, cả gốc đại thụ cứ như vậy bị vỡ thành hai đoạn, mà một đạo ánh sáng màu tím cũng dừng lại bay lượn bước chân của, rơi vào rồi đại thụ kia không xa một khối đất bằng phẳng trên.

Quang mang dần dần thu lại, tử mang bao vây bên trong rốt cục hiển lộ mà ra, rõ ràng là một người tuổi còn trẻ nam tử.

Người mặc một bộ trường bào màu trắng, nhưng giờ này khắc này, cái này món trường bào màu trắng cũng đã không thể xem như bạch sắc, bên trên dính đầy máu đỏ tươi, mùi máu tanh cực kỳ nồng nặc, tóc dài đen nhánh cuồng loạn phi sai, cùng vỡ vụn áo bào ngược lại cực kỳ tương xứng, trên khoe miệng còn treo móc một luồng thật dài tơ máu, góc cạnh rõ ràng trên khuôn mặt cũng là tái nhợt như tuyết, chỉ có một đôi tròng mắt, như cũ lập lòe yêu dị ánh sáng màu tím.

Người này không phải ai khác, chính là từ Bắc Phong thành Huyền Lôi Tông bên trong đại diện trốn thoát Tôn Triết, tuy là trốn ra được, nhưng vào giờ phút này Tôn Triết rõ ràng đã đến sức cùng lực kiệt trình độ.

"Một chiêu này quả nhiên không thể thường dùng, không chỉ có Lôi Đình Chi Lực hoàn toàn hao hết, ngay cả tinh thần lực trong Thần Thức Hải cũng gần như khô cạn, thân thể cũng xuất hiện đau ngấm ngấm cảm giác..." tay phải chống đỡ mặt đất, Tôn Triết chậm rãi đứng dậy, gương mặt tái nhợt trên cũng dần hiện ra một tia lòng vẫn còn sợ hãi cảm giác, thế nhưng vừa nghĩ tới Huyền Lôi Tông cùng với Kim Lôi Tông mọi người hôm nay giận dữ đáng đáp, Tôn Triết khoe miệng lại không khỏi lộ ra một đạo lạnh lùng tiếu ý.

Một chiêu này chính là Tôn Triết ở Bắc Mang Bí Cảnh Lôi Đình Chi Hải bên trong lĩnh ngộ, trước đây hắn đan điền tan vỡ, Lôi linh lực hoàn toàn tiêu tán, sau lại ở vô số lôi đình quán thấu phía dưới, trong cơ thể hắn mới một lần nữa sở hữu Lôi Đình Chi Lực, mà tại trước đây trong cơ thể hắn lại không có bất kỳ năng lượng, bị vô số tử sắc lôi đình bao vây phía dưới, dung nhập thân thể của hắn thiên lôi một lần nữa vận chuyển, chính là vào lúc này, Tôn Triết lĩnh ngộ một chiêu này.

Một chiêu này trên thực tế chính là đem trong cơ thể Lôi Đình Chi Lực tràn ra bên ngoài cơ thể, đồng thời tinh thần lực bao trùm bên ngoài thân toàn bộ Lôi Đình Chi Lực, khiến chúng nó lấy một loại kỳ dị chặt chẽ phương thức liên kết cùng một chỗ, sau đó sẽ lấy phương thức đặc thù vận hành lấy đạt được tăng tiến tốc độ mục đích, nói đơn giản một điểm, chính là thân thể mô phỏng hóa thành một tia chớp, để đạt được có thể so với lôi đình tốc độ.

Chiêu này tuy là cường hãn, nhưng sử dụng điều kiện cực kỳ hà khắc, Lôi Đình Chi Lực tinh thuần trình độ muốn đạt được trình độ cực cao, để Tôn Triết ước đoán, mặc dù là một dạng Lôi Chủ cảnh giới cường giả cũng không nhất định có thể, mà tinh thần lực cũng muốn cực kỳ kiên cường dẻo dai, trọng yếu nhất còn xa hơn siêu thân thể của người thường, nếu không phải ý vào lôi đình thân thể cường hãn, cho dù là Tôn Triết cũng không dám dùng một chiêu này, nhưng ngay cả như vậy, trong thời gian ngắn hắn cũng không thể lại dùng lần thứ hai, bằng không tuyệt đối là thân thể tan vỡ kết cục.

Trong nháy mắt chạy đi trăm dặm xa, tuyệt chiêu như vậy đã không phải là vũ kỹ có thể hình dung, hoặc là đã có thể gọi là Thần Thông.

Từ Bắc Mang Bí Cảnh trở lại môn phái sau, Tôn Triết tìm đọc rất nhiều tương quan điển tịch, theo kể một ít dị bản thiên phú yêu thủ biết có một chút thần kỳ Thần Thông, nhưng loại này yêu thủ không thể nghi ngờ đều là nghịch thiên chủng tộc, chúng nó tổ tiên tất nhiên đều là cái loại này cường giả hơn người, chỉ có như vậy, huyết mạch của bọn nó bên trong mới có thể di truyền Thần Thông thuật.

Mà trừ cái đó ra, một ít tu vi kinh thiên cường giả siêu cấp cũng có thể bằng vào siêu phẩm tâm cảnh lĩnh ngộ một ít Thần Thông, nhưng những thứ này cường giả siêu cấp tuyệt đối không phải Lôi Tôn, Lôi Chủ chỉ lưu có thể so, bọn họ mới thật sự là cường giả cấp cao nhất, vậy tay một cái có thể phá núi đoạn hà tồn tại, đối với bọn họ mà nói, vũ kỹ đã không thể vào tầm mắt của bọn họ, đây là một loại tầng thứ chênh lệch.

Tôn Triết bởi vì trọng sinh cùng thiên lôi dung hợp, có thể tính là thiên phú dị bẩm, hơn nữa năm đó ở vực ngoại tinh không bên trong cùng thiên lôi đánh vô số năm giao tế, đối với thiên lôi biết chỉ quá sâu, mới có thể ở dưới cơ duyên xảo hợp lĩnh ngộ một chiêu này siêu cường Thần Thông, cái này một cái Thần Thông tuy là không thể dùng để chiến đấu, nhưng dùng để chạy trốn chết cũng không nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, đây cũng là Tôn Triết dám lưu lại Huyền Lôi Tông đại diện chém giết Lôi Tôn cường giả ý vào.

Hồi lâu sau, thân thể trọng thương rất cục hoi có thư giãn, Tôn Triết giương mắt nhìn phía nơi xa, quang mang hơi chớp động, dựa theo suy đoán của hắn, sợ rằng Kim Lôi Tông Hàn Ly tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy buông tha hắn, Huyền Lôi Tông cũng sẽ không không truy cứu hắn chém giết vài đội chấp pháp thành viên trách nhiệm, đặc biệt Chu Khai Thiên đối với hắn hận thấu xương, Phương Thiên Viễn lại muốn nịnh bợ Kim Lôi Tông, thậm chí Bắc Phong Thành cùng với Thiên Thân Thành Địch mặt khác năm đại tông môn cũng bắt đầu phái người đuổi giết hắn. . .

"Quận Huyện Nguyên, không thể lại lưu. . . "

Cho dù là hắn thực lực bây giờ có thể so sánh với Lôi Tôn cường giả, nhưng là vẹn vẹn chỉ là có thể so sánh với, nhưng còn không có cường đại đến có thể ngăn cản mấy tên thậm chí mười mấy tên Lôi Tôn cường giả đuổi giết trình độ, trừ phi hắn tiến giai đến Lôi Tôn cảnh giới, mới có thể ứng phó vài Lôi Tôn cường giả, thế nhưng cảnh giới đề thăng như thế nào nói đơn giản như vậy.

"Kim Lôi Tông như thế muốn biết Tôn gia ta gia tổ mộ phần nơi ở, nhất định là Tôn gia trong mộ tổ có vật gì hấp dẫn bọn họ, có thể làm cho một cái chiếm lấy một Châu chi địa lục giai tông môn đều có hứng thú, cái này lại là vật gì. . . Lẽ nào, năm đó ta Tôn gia họa diệt tộc cũng cùng món đồ này có quan hệ, hoặc là, cùng Kim Lôi Tông có quan hệ. . . " Tôn Triết trong mắt quang mang chớp thước, tử sắc u mang lúc ẩn lúc hiện, đại não nhanh chóng tự hỏi.

"E rằng, cái này Hàn Ly biết một ít tình huống. . . "

Trong giây lát, Tôn Triết trong hai tròng mắt lãnh mang lóe lên một cái rồi biến mất, sát cơ lạnh như băng liền tràn lộ, Lôi Chủ cảnh giới Hàn Ly tuy là thực lực cường hãn không gì sánh được, nhưng cũng không phải là không thể địch nổi, y theo Tôn Triết ước đoán, Hàn Ly chỉ sợ cũng bắt quá là mới vừa vào Lôi Chủ cảnh giới không lâu sau, nếu như hắn bây giờ có được Lôi Tôn cảnh giới tu vi, hơn nữa một ít bố trí, chưa chắc không có một cơ hội nhỏ nhoi nào.

Giết Lôi Chủ cảnh giới Hàn Ly!

Tôn Triết ý tưởng không thể bảo là không cuồng vọng, Lôi Chủ cảnh giới chính là người người sợ hãi tồn tại, lớn như vậy Bắc Phong Thành liền một cái Lôi Chủ cảnh giới tu giả cũng không có, cũng có thể thấy được Lôi Chủ cường giả hi hữu, mà Ngự Thú Tông cũng là bằng vào một gã Lôi Chủ cảnh giới cường giả mới tiến giai tứ giai tông môn, Lôi Chủ cường giả cường hãn có thể tưởng tượng được. Nhưng Tôn Triết một cái nho nhỏ Lôi Sư lại dám tính toán Lôi Chủ cường giả, Tôn Triết cách làm thật là gan lớn tội cùng.

"Thôi, bây giờ vẫn là rời khỏi nơi này trước rồi tính sau. . . "

Hiện tại hắn dù sao vẫn chỉ là một gã nho nhỏ Lôi Sư, cùng Lôi Chủ cảnh giới Hàn Ly quả thực chênh lệch nhiều lắm, nếu như không đi nữa, sợ rằng chờ đợi hắn đúng là quận Huyện Nguyên sáu đại tông môn vây giết, thậm chí còn có đến từ chính Kim Lôi Tông cường giả cấp cao nhất.

Nói được thì làm được, ở mấy viên thuốc bổ sung phía dưới, Tôn Triết trong cơ thể Lôi Đình Chi Lực cũng đã khôi phục non nửa, Kinh Lôi Quyết tức khắc vận chuyển, ánh sáng màu tím trong nháy mắt bao phủ hai chân, thân ảnh lóe lên, liền hướng về sơn mạch xa xa bên trong chạy trốn mà đi, trong nháy mắt liền tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Chương 73: Danh tác

Bắc Phong Thành ngoài thành một chỗ trên đỉnh núi cao, hơn mười đạo thân ảnh lẳng lặng đứng ở trên đó, trong cao không gió mạnh gào thét dựng lên, nhưng thổi ở trên người mọi người nhưng không có giống như nửa điểm cảm giác, ngoại trừ bay phát phổi xiêm y ở ngoài, hơn mười đạo thân ảnh vậy mà không có người nào có nửa phần lay động, giống như mây chực vị bằng đá pho tượng đứng nghiêm đứng ở nơi này, không chút sút mẻ.

Nếu là có người ở chỗ này, vừa nhìn sẽ bị cảnh tượng trước mắt rung động, cái này hơn mười đạo thân ảnh vậy mà tất cả đều là tu vi kinh người cao thủ, hơn mười người bên trong nữ có nam có, nhưng đều không ngoại lệ đều là thực lực cường hãn hạng người, trong đó kém nhất... Vậy mà cũng là Lôi Tôn cấp bậc tu giả.

Mười mấy tên Lôi Tôn cảnh giới trở lên cao thủ, coi như là tàn sát một cái truyền thừa nghìn năm tam giai tông môn cũng là dễ dàng chuyện, bị phá hủy một cái tứ giai tông môn cũng không phải việc gì khó khăn, nhưng này dạng một cỗ lực lượng cường đại lại tụ tập ở nơi này dạng một cái hoang vu đỉnh núi, tình hình như vậy quả thật có chút quỷ dị.

Cái này hơn mười người bên trong dẫn đầu chính là ba người, một người trong đó chính là một cái thần tình lạnh nhạt người đàn ông trung niên, trước ngực một thanh dài bảy thước kiếm, một thân trường bào màu đen, mây kiếm vi thiếu, có vẻ cực kỳ lãnh khốc. Mà hắn bên trái một người cũng là một người đáng sợ cực kỳ xấu xí bà lão, tay phải chống một cây chúc long quai trượng, khom người, bên hông còn quai một cái túi tàn tạ, có vẻ cực kỳ khôn quẩn, nhưng nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện cặp kia trông mất đức ngẫu bên trong cũng là lập lòe bức người hàn ý, mà người cuối cùng là một lão già, trường bào màu xám, chấp hai tay sau lưng phía sau, ngược lại có một cỗ vân đạm phong khinh khí tức.

Ba người này tuy là tướng mạo khác nhau, nhưng này hơn mười người lại không có người nào dám lộ ra không chút nào cung kính dáng vẻ, lại đều là vẻ mặt vẻ kính sợ, có thể làm cho Lôi Tôn cao thủ như vậy kính sợ, ba người này bất ngờ đều là Lôi Chủ cường giả cấp một.

"Hắc hắc. . . Hàn Ly, người chừng nào thì trở nên vô dụng như vậy, liền một cái tu vi không đến Lôi Tôn cảnh giới tiểu tử đều không bắt được, Kim Lôi Tông mặt mũi đều bị người mất hết. . ." thanh âm khàn khàn từ bà lão kia trong miệng phun ra, chống gậy chậm rãi tiến lên hai bước, đi tới đứng chấp tay trước mặt lão già, khẽ cười nói. Chỉ là năng thanh âm khàn khàn kia nói, cười khẽ tiếng ở trong tai mọi người so với khóc tang càng thêm khó nghe.

"Hừ, lão độc phụ, người muốn nơi đây trào phúng lão phu, nếu như lúc đó đổi lại là người, sợ rằng kết quả cũng tốt không bao nhiêu. . . Lão phu thừa nhận ban đầu là có chút sơ ý, nhưng ai biết tiểu tử kia vậy mà nắm giữ quý dị như vậy Thần Thông. . ."

Lão già này không phải ai khác, bất ngờ chính là Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly, nghe được bà lão kia cười nhạo, hắn sầm mặt lại, không chút khách khí mở miệng trở lại. Trước đây hắn vốn là chuẩn bị chậm rãi bức bách Tôn Triết, thật không nghĩ đến Tôn Triết lại đột nhiên dùng ra Thân Hóa Lôi Đình Thần Thông, hắn đem hết toàn lực đuổi kịp hơn mười dặm đường cũng không có đuổi theo, bằng không, hiện tại cần gì phải ở chỗ này nghe bà lão này châm chọc chi nói.

"Thần Thông. . . Hắn bất quá là một cái chưa đạt đến Lôi Tôn cảnh giới tiểu bối, làm sao có thể nắm giữ Thần Thông, lẽ nào hắn còn có thiên phú yêu thú huyết mạch hay sao. . ." nghe được Hàn Ly nói, một bên đứng yên người đàn ông trung niên cũng lạnh lùng mở miệng nói.

Tiếng nói vừa dứt, một cái ông lão mặc áo tím từ Hàn Ly phía sau đi ra, chính là Huyền Lôi Tông hộ pháp trưởng lão Chu Khải Thiên. Đối mặt với ba gã Lôi Chủ cảnh giới cường giả, Chu Khải Thiên cũng không có nửa phần ban đầu kiêu ngạo, trái lại tí khiêm nhường trung niên nam tử kia cung thi lễ,

"Huyền Lôi Tông hộ pháp trưởng lão Chu Khải Thiên gặp qua Lãnh trưởng lão. "

Theo hắn biết, cái này Lãnh trưởng lão không chỉ có là trong ba người thực lực cao nhất người, ở Kim Lôi Tông địa vị cũng là vượt qua Hàn Ly hai người, một lần này hành động chính là do hắn lãnh đạo chủ trì.

Nhàn nhạt gật đầu, Lãnh trưởng lão không có làm ra trả lời. Nhưng Chu Khải Thiên lại không có nửa điểm bất bình, tức khắc mở miệng giải thích,

"Tôn Triết chính là ở đã hơn một năm trước tiến nhập ta Huyền Lôi Tông, nửa năm trước tiến nhập Bắc Mang Bí Cảnh, khi tiến vào Bắc Mang Bí Cảnh trước hắn bất quá là Thất tinh Lôi giả tu vi, tuy là tư chất bất phàm, nhưng chính thể trên cũng không có bao nhiêu chỗ khác thường, có ở Bắc Mang Bí Cảnh bên trong hắn không thấy dụng tới kỳ ngộ gì, thực lực vậy mà đột nhiên tăng mạnh, theo ta được biết, tiến nhập Bắc Mang Bí Cảnh lục tông đệ tử tinh anh phần lớn chết ở trên tay hắn, mà từ bí cảnh bên trong sau khi đi ra càng sở hữu chém giết Lôi Tôn cường giả thực lực, bằng vào ta góc nhìn, hắn nhất định là ở bí cảnh bên trong có kỳ ngộ gì, tỷ như cái kia quý dị Thần Thông. . ." Chu Khải Thiên không có nửa điểm dừng lại, lập tức đã đem Tôn Triết tình huống cùng phỏng đoán của mình toàn bộ nói ra, kỳ thực hắn còn có một chút chưa nói, đó chính là hắn tôn tử Chu Hàn Tân cũng chết ở Tôn Triết trên tay, cho nên so với hắn bất luận kẻ nào đều muốn Tôn Triết chết.

"Ta người sư đệ đệ kia hai sao Lôi Tôn tu vi, đích thật là chết ở Tôn Triết trên tay. . ." tựa hồ là vì chứng thực Chu Khải Thiên lời nói, Hàn Ly ngay sau đó nói bổ sung. Hắn nói sư đệ, chính là Tôn Triết ở Huyền Lôi Tông trên đại điện chém giết cái kia sở hữu Lôi Tôn tu vi nam tử.

Được xưng là Lãnh trưởng lão người đàn ông trung niên chậm rãi gật đầu, trong hai mắt hiện lên một tia sáng kỳ dị, mở miệng lần nữa nói ra,

"Lúc này đây tuy là sự tình xảy ra có nguyên nhân, nhưng cũng không thể che giấu người khuyết điểm, đối với người thất trách, đại trưởng lão cũng không

cao hứng lắm, lúc này đây phải ta đến đây, người nên mình bạch điều này đại biểu có ý tứ. . . " trung niên nam tử này mặc dù lạnh mạc, nhưng nói ra đại trưởng lão lúc, trên mặt lại đầy lòng tôn sùng ý.

"Ta mình bạch, lúc này đây Hàn Ly tùy tiện Lãnh trưởng lão sai phái, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ dị nghị gì, các loại việc này vừa xong, ta liền tự mình trở về tông môn hướng đại trưởng lão tạ tội. " Hàn Ly hít sâu một hơi, trong mắt vẻ sợ hãi chợt lóe lên, nhưng cuối cùng vẫn làm ra quyết định.

Nhìn Hàn Ly thái độ, Lãnh trưởng lão chậm rãi gật đầu, lại nhìn bên cạnh đứng yên bà lão, nhàn nhạt mở miệng nói,

"Theo ta được biết, ở mấy ngày trước, Tôn Triết đã trốn hướng Huyền Phong Quận, mà trên đường đi chặn hãm lại hai gã Lôi Tôn cùng hơn mười danh Lôi Sư cũng bị hãm giết gần nửa, bây giờ hẳn sợ rằng đã tiến nhập Huyền Phong Quận cảnh nội. "

"Huyền Phong Quận. . . Nói hẳn như vậy là hướng phương bắc chạy trốn, chỉ khi nào qua Huyền Phong Quận, chẳng phải là liền tiến vào Đại Nguyên Châu phạm vi. . . " vừa nói đến Đại Nguyên Châu, bà lão kia tựa hồ nghĩ đến cái gì, ánh mắt lộ ra một tia mờ mờ ý sợ hãi. Kim Lôi Tông phạm vi thế lực chính là ở Huyền Thiên Châu cảnh nội mười một Quận, còn như Đại Nguyên Châu, đã không thuộc về Huyền Thiên Châu phạm vi thế lực.

Nhẹ nhàng gật đầu, Lãnh trưởng lão lần nữa mở miệng nói,

"Ta muốn Tôn Triết chỉ sợ cũng là tính đồng dạng chủ ý, Đại Nguyên Châu cảnh nội thế lực phức tạp, đã không phải là chúng ta Kim Lôi Tông địa bàn, sở bằng vào chúng ta phải đem hết toàn lực ở Huyền Phong Quận cảnh nội bắt được hắn, nhưng vô luận như thế nào, nhất định phải bắt hắn lại. . . Chỉ cần lưu lại một ngữ khí, những thứ khác hết thảy mặc kệ tất cả. . . Còn như khen thưởng, ta đều đã nói qua, mọi người hẳn là mình bạch cơ hội lần này trân quý. . . " hẳn giương mắt tứ liếc, nhìn mọi người cao giọng nói ra.

"Hiếu! "

Tiếng nói vừa dứt, một nhóm mọi người đang ba gã Lôi Chủ cường giả dưới sự hướng dẫn, phân ba phương hướng hướng về chân núi chợt hiện tung mà đi. Ba gã Lôi Chủ cảnh giới cường giả, mười mấy tên Lôi Tôn cấp bậc cao thủ, ở cộng thêm đã đi trước chặn lại Tôn Triết cao thủ, lúc này đây tuyệt đối là một cái danh tác!

Kim Lôi Tông truy sát cực nhanh, số lượng to lớn, vẫn còn ở Tôn Triết ngoài ý liệu. . .

Xem thêm truyện khác do mọi cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh mọii tỷ đệ vote 9-10đ giúp mọii với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tử Dao Môn

Lờ mờ mặt trời chiều bao phủ khắp nơi, tiêu điều gió thu ở quảng mạc trong cánh đồng hoang vu tàn sát bừa bãi tập kích, bây giờ đã tới gần hàn thời tiết mùa đông, một trận này trận trong gió thu cũng mang theo một cỗ nhàn nhạt hàn khí, thổi đánh vào người cũng để cho người không tự chủ được cảm giác được một tia lãnh ý, xâm nhập lòng người đến mức, cho dù cái này nắng chiều quang mang cũng đuổi đi không được nửa phần.

Trần nhỏ ở ngoài, một cái thân ảnh màu trắng dần dần hiển lộ, từ xa đến gần, chậm rãi hướng về trần nhỏ phương hướng đi tới.

Hắn tốc độ cũng không nhanh, nhưng đi lại trong lúc đó lại không có bất kỳ đình trệ, một bước tiếp lấy một bước, cước bộ lay động động tác cực kỳ ăn khớp, tiến độ bên trong cũng tiết lộ ra một tia ổn trọng, sau một lát, một người tuổi còn trẻ nam tử thân hình liền xuất hiện ở trần nhỏ trước.

Quần áo trường bào màu trắng theo gió thu cuồng loạn tứ mở, mái tóc dài màu đen dùng một cây mảnh vải gắt gao buộc lên, sau lưng đeo lưng đeo một thanh dài bảy thước đao, tinh sắt chế tạo vô đao ở dưới trời chiều phản xạ quang mang chói mắt, gương mặt chung quanh, cặp kia đen nhánh trong hai tròng mắt cũng là tiết lộ ra một cỗ nhàn nhạt lãnh ý, giống như trải qua vô số lần sinh tử chỉ kiếp một dạng, không có nửa điểm người tuổi trẻ hẳn có tinh thần phấn chấn cùng sức sống.

Triều Dương trấn

Nhiều năm mưa rơi gió thổi phía dưới, trấn nhỏ trên cửa cái này ba chữ to cũng đã có chút mờ nhạt, nếu không phải Tôn Triết nhãn lực viễn siêu người bình thường, ba chữ này chỉ sợ cũng sẽ không thấy rõ ràng như vậy.

Không sai, người nam tử trẻ tuổi này chính là từ quận Huyền Nguyên trốn ra được Tôn Triết, chỉ là bây giờ vị trí nơi đã không còn là quận Huyền Nguyên, mà là quận Huyền Phong, chẳng qua cái này quận Huyền Phong vẫn như cũ là Huyền Thiên Châu cảnh nội một cái Quận, vẫn là Kim Lôi Tông phạm vi thế lực bên trong. Cái này Triều Dương trấn tên, Tôn Triết ngược lại chưa từng nghe qua, rõ ràng cho thấy một cái cũng không nổi danh tầm thường trấn nhỏ.

Từ Bắc Phong Thành đi tới cái này Triều Dương trấn, Tôn Triết cũng không phải là giống như lữ khách, du khách đi dạo dễ dàng như vậy, cùng nhau đi tới, Tôn Triết chính mình cũng không biết mình đã giết bao nhiêu người, trong tay chuỗi này trường đao sắc bén đao phong đã khởi hoạt tính, vốn bình thường binh khí cũng thay đổi thành một thanh sát khí bốn phía hung binh, mà hết thảy này bắt quả là bởi vì Kim Lôi Tông ban bố một tấm lệnh truy nã, mà truy nã đối tượng chính là Tôn Triết.

Huyền Thiên Châu toàn bộ Châu bên trong phát lệnh truy nã Huyền Lôi Tông kẻ phản bội Tôn Triết, chỉ cần đem bắt được đồng thời đưa đến Kim Lôi Tông bất kỳ một cái nào phân tông, có thể thu được khó có thể tưởng tượng chỗ tốt, thậm chí còn có thể hướng Kim Lôi Tông đưa ra một điều thỉnh cầu. . . Điều kiện như vậy lại có ai sẽ không động tâm, ở như thế lợi ích cực kỳ lớn mê hoặc phía dưới, các nơi tu giả đồng thời hành động, toàn bộ hướng về quận Huyền Nguyên phụ cận tràn lên, mà quận Huyền Nguyên chung quanh tu giả càng nhau nhao lui tới trong rừng núi tìm kiếm Tôn Triết thân ảnh.

Những người này thực lực cũng không nhất định rất mạnh, trong đó có mạnh có yếu, nhưng số lượng nhiều lại là vượt xa khỏi Tôn Triết tưởng tượng, hơn nữa một số người xuất thủ càng đề tiện tốt cùng, hạ độc các loại chỉ là cơm thường, vì bắt được Tôn Triết, bọn họ đơn giản là dùng bất cứ thủ đoạn tối tệ nào, đối diện với mấy cái này người, Tôn Triết tự nhiên cũng không có chút nào lưu tình.

Bây giờ Tôn Triết liền không được theo lẽ thường lộ diện, kẻ khác cho là hắn ở trong rừng núi ẩn nấp thân tích trốn tránh, hắn lại thoải mái xuất hiện trên con đường lớn, cứ như vậy, vậy mà vùng thoát khỏi không ít người truy đuổi. Chỉ có điều Tôn Triết cũng hiểu, Kim Lôi Tông ban bố lệnh truy nã chỉ là một cái thủ đoạn, sợ rằng Kim Lôi Tông còn có thể mặt khác phái ra cường giả đuổi bắt hắn, mà lại nói không chừng đã tại trên đường.

Giương mắt nhìn trước mắt trấn nhỏ, Tôn Triết tùy ý vỗ vỗ phui bụi trên người, cất bước liền hướng về trấn nhỏ bên trong đi tới.

Trấn nhỏ trái phải hai bên đều là từng cái từng cái nhà, lại tựa như có lẽ đã có chút năm tháng, trung gian là một cái một trường tới chiều rộng đường phố, thanh sắc đá phiến cửa hàng chế, cũng có rất nhiều nơi nứt ra từng đạo liệt ngắn, gió thu hiu hiu mà qua, trên đường cũng vung lên từng đợt bụi, mà ở cái này trong tro bụi, còn tiết lộ ra một cổ khí tức tiêu điều.

Hai mắt hơi ngưng tụ lại, Tôn Triết bước chân của bỗng nhiên chậm lại, cái này trấn nhỏ tình hình có chút quỷ dị, từ tiến nhập trấn nhỏ đến bây giờ lại ngay cả một người bóng dáng cũng không có, cái này đã trái ngược lẽ thường.

"Kêu kệt. . ."

Một đạo giống như hàm răng cắn xé rung rung, cửa trấn nhỏ vậy mà chính mình động, ở Tôn Triết nhìn kỹ phía dưới, hai miếng rắn chắc mộc chế đại môn chậm rãi hợp lại cùng nhau, ngăn trở Tôn Triết trở về lối đi.

Hừ. . .

Một tiếng rít, một bóng người màu đen từ bên hông trên đường phố chọt lóe lên, Tôn Triết bỗng nhiên xoay người lại, nhưng đánh mắt nhìn đi lại chẳng có cái gì cả.

Hừ. . . Hừ. . . Hừ. . .

Một chuỗi dài tiếng khóc vang lên, bốn phía vậy mà lòe ra vô số đạo thân ảnh màu đen, lúc này đây bọn họ nhưng không có cố ý ẩn dấu thân tích, sau một lát, những thứ này thân ảnh đều hiện ra thân hình, trên đường phố, trên nóc nhà, trên lầu các. . . Cả cái trấn nhỏ đường phố các nơi đều xuất hiện cái này hắc y trang phục người, sơ qua khẽ đếm, vậy mà không dưới Trăm người, từng cái đều là thần sắc lạnh lùng gắt gao tập trung Tôn Triết, đem Tôn Triết bao vây lại.

Tôn Triết ánh mắt hơi rét, phía sau trường đao chẳng biết lúc nào đã rơi vào trong tay phải, thân thể hơi nghiêng, lạnh lùng nhìn những thứ này bỗng nhiên xuất hiện hắc y nhân, giờ này khắc này, hắn đã hiểu, hắn chỉ sợ là bị người mai phục, hơn nữa mai phục người lại là đến từ cùng một thế lực.

"Ra đi. . ." Tôn Triết nhàn nhạt mở miệng nói.

Cộc cộc cộc cộc đất. . .

Nặng trĩu tiếng bước chân lần nữa ở trên đường phố vang lên, thoáng qua trong lúc đó, một đạo cao thẳng thân ảnh ở đường phố một đầu khác hiện ra thân ảnh.

Đây là một cái đại hán trung niên, người mặc một bộ màu xám tro trang phục, mi mục thô nông, cả người có vẻ hào phóng không gì sánh được, xanh đen trên khuôn mặt còn có một đạo sẹo đao dử tợn, càng tăng thêm ba phần khí thế hung ác, hai ông tay áo đều thật cao vén lên, thô dày bàn tay to xé rách một thanh đại đao, từ sắc thân đao hoán biến ra vô số đạo tia sáng chói mắt.

Tôn Triết hai mắt ngưng tụ, lúc này mới phát hiện những người này trong tay dĩ nhiên có là lấy lấy một thanh từ sắc đại đao.

"Không nghĩ tới a, Tôn Triết, có phải rất ngạc nhiên hay không chúng ta lại ở chỗ này chờ người?" Đại hán liếm liếm lồng ngực (mình cũng k biết sao lười liếm được tới ngực nữa..), hướng Tôn Triết nhếch miệng cười, mở miệng nói,

"Trước tự giới thiệu mình một chút, ta là quận Huyện Phong Từ Dao Môn Phó môn chủ Vương Võ, mà những thứ này đều là ta Từ Dao Môn tình nguyện đệ tử, người nên hiểu chúng ta ý đồ đến. . . Nói thật, người cùng Kim Lôi Tông đụng chạm ta không có hứng thú, cũng không muốn tham dự vào, nhưng Kim Lôi Tông ưng thuận hứa hẹn, nguyện ý dùng một môn thiên giai vũ kỹ tới trao đổi tánh mạng của người, cái này sợ rằng không có mấy người có khả năng cự tuyệt. . . Ta cũng lười tái động thủ cước, người nếu không phải muốn cụt tay cụt chân liên đẳng hoàng đi theo ta đi. . ." không thèm để ý chút nào tiến lên trước hai bước, Vương Võ cực kỳ tùy ý mở miệng nói, nếu không phải là bởi vì môn này thiên giai vũ kỹ, hẳn cũng không có hứng thú quản loại chuyện như vậy.

Theo hắn biết, Tôn Triết chỉ là một cái thất tinh Lôi Sư, mặc dù nói có thể làm cho Kim Lôi Tông tuyên bố lệnh truy nã khẳng định có bên ngoài bất phàm, nhưng Lôi Sư cuối cùng là Lôi Sư, cùng Lôi Tôn thủy chung có không thể vượt qua khoảng cách, hắn tự tin bằng vào hắn tứ tinh Lôi Tôn thực lực tuyệt đối có thể ứng dụng bắt Tôn Triết, huống hồ xung quanh còn có nhiều như vậy Từ Dao Môn đệ tử.

Nghe Vương Võ nói, Tôn Triết khóe miệng hơi nhếch lên, chính mình ngay cả Huyện Lôi Tông đại diện nhiều cường giả như vậy vậy công hắn đều xông ra được, ở cái trấn nhỏ này trên nhưng phải chính mình thúc thủ chịu trời. . . Từ Dao Môn, Tôn Triết từng nghe qua, là quận Huyện Phong cảnh nội một cái tam giai tông môn, thực lực tổng hợp so với Huyện Lôi Tông còn phải kém hơn một chút.

"Người nếu như biết điều mà nói, hiện tại nên chủ động thôi lui, bằng không hôm nay người những thứ này Từ Dao Môn đệ tử bao gồm người ở đây bên trong, đều sẽ chết ở chỗ này!" Tôn Triết trong mắt điên cuồng ý lóe lên, trường đao trong tay chỉ một cái, lạnh lùng mở miệng nói.

Bây giờ Tôn Triết mặc dù chỉ là Thất tinh Lôi Sư tu vi, nhưng trong cơ thể vận chuyển cũng là tinh thuần vô tận Lôi Đình Chi Lực, hơn nữa đã bước vào đệ tam cảnh đao pháp tu vi, phổ thông nhất tinh nhị tinh Lôi Tôn cây bản không phải là đối thủ của hắn, tam tinh tứ tinh mới có thể khó khăn lắm cùng hắn chiến bình, có thể chỉ có tiến nhập hậu kỳ hoặc là cảnh giới đại viên mãn tài năng hơi thắng hắn một bậc.

Cái này Vương Võ chỉ là tứ tinh Lôi Tôn, Tôn Triết đồng thời không úy kỵ, tới bên cạnh những thứ này Lôi Sư nhất giai đệ tử, lấy Tôn Triết thân pháp tốc độ, không sợ nhất chính là hỗn chiến.

"Không biết tốt xấu, lên cho ta! "

Vương Võ trong mắt tức giận lóe lên, sọc đao dữ tợn cũng theo đó hơi run lên, hướng Tôn Triết tức giận quát lên, trên thế giới này có một loại người thích rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, hắn thấy, Tôn Triết không thể nghi ngờ chính là này loại người.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Đắm máu trấn nhỏ

Từ Dao Môn đệ tử tất cả đều sử dụng trường đao, mà trên trăm tên Từ Dao Môn tình nguyện cũng đều cầm một thanh trường đao màu tím, gào thét trong lúc đó, cuồng bạo đao khí lập tức tràn ngập toàn bộ trấn nhỏ, trong bầu trời cũng hiện ra khí thế ngút trời, gió mây đều tựa như phải biến đổi, trên trăm chuỗi trường đao đồng thời chém về phía một cái phương hướng, cuồng bạo đao khí hóa thành một cái to lớn vòng xoáy, tình cảnh này, tuyệt đối được gọi là kinh thế hãi tục!

Đối mặt với cái này mấy trăm đao kinh người đao khí, Tôn Triết sắc mặt biến thành ngưng trọng, làm một tên cao thủ dùng đao, hắn tự nhiên nhìn ra được cái này mấy trăm đao đao khí đáng sợ.

Cước bộ vì vì rút lui một bước, hai mắt bỗng nhiên đóng lại một cái, bên phải tay run một cái, xanh đen vỏ đao lập tức rơi xuống, nhất thời, trường đao

bên trong ẩn chứa sát khí ngút trời lập tức điên cuồng bùng lên, cùng nhau đi tới, trong tay chuôi này phổ thông trường đao bất tri bất giác đã xâm nhiễm vô số tiên huyết, mặc dù cũng chưa trưởng thành làm thần binh lợi khí gì, nhưng lại trở thành một thanh khát máu hung binh.

Hung binh vừa ra, hùng hồn khí huyết sát lập tức tuôn ra dựng lên, như một đạo cuồng bạo vô cùng long quyền phong, nhiếp tâm hồn người xám lạnh sát khí trực tiếp bao phủ toàn bộ trần nhỏ, ngay cả cuồng phách đao khí cũng không áp chế được, trên trăm tên Tử Dao Môn tinh anh gấp gáp vọt bước chân của cũng không khỏi hơi chậm lại, trong mắt đều là hiện lên một đạo kinh sắc.

Bọn họ mặc dù là tinh anh, đáng tiếc đối mặt cũng là tinh anh trong tinh anh.

Tôn Triết chiến đấu phong phú bậc nào, cơ hội tốt như vậy như thế nào lại không biết nắm chặt, cuồng bạo sấm sét lực lập tức dừng mãnh vào hai chân, ánh sáng màu tím chợt lóe ra, mà thân hình của hắn trong nháy mắt tại chỗ biến mất.

Từng đạo hư ảo thân ảnh ở trên đường dài biến ảo ra, Tôn Triết thân ảnh trong chớp mắt liền xuất hiện ở một gã Tử Dao Môn đệ tử trước mặt, không có bất kỳ động tác dư thừa nào, trường đao từ dưới lên trên vùng mà qua, huyết dịch đỏ thẫm nhất thời tung toé lên, kêu thê lương thảm thiết vừa mới vang lên liền im bật, tên kia Tử Dao Môn đệ tử đầu người trực tiếp bay lên thật cao, bay vào giữa không trung.

"Sư đệ. . ."

"Tam sư huynh. . ."

...

Một chuỗi dài tiếng kêu sợ hãi vang lên, nhìn người này trong nháy mắt chết đi, Tử Dao Môn đệ tử nhao nhao lộ ra bi thống thần sắc.

Nhưng Tôn Triết sắc mặt lại không có nửa điểm biến động, trong tròng mắt đều là lãnh khốc tốt cùng hàn mang, đối mặt cừu nhân, hắn cho tới bây giờ cũng chưa có nương tay qua, Sát Lực đạo vốn chính là như vậy, trong này không được phép nửa điểm mềm yếu nhu tình, huống hồ những người này tới đuổi giết hắn nên trước làm xong bị giết chuẩn bị.

Thân ảnh màu trắng liên thiểm không ngừng, Cừu Trọng Thân Ảnh cửa này thân pháp thật là hỗn chiến thật tốt pháp bảo, Tôn Triết dưới chân đạp một cái lại một cái huyền ảo vô cùng tiến độ, cả người phảng phất lâm vào trong hư ảo, diệp huyền diệp thực, lấy những thứ này Tử Dao Môn đệ tử nhãn lực, căn bản là thấy không rõ Tôn Triết bản thể ở nơi nào.

Mà Tôn Triết trên tay lại không có nửa điểm đình trệ, đao màu đen thân xẹt qua từng đường quỹ tích huyền ảo, huyết dịch đỏ thẫm ở trên trời không ngừng sải bắn, trên trăm tên Tử Dao Môn đệ tử cái này tiếp theo cái kia ngã xuống đất bỏ mình, trong chớp mắt thì có hơn hai mươi người chết, đây hoàn toàn chính là một phương diện tàn sát, đối mặt lãnh huyết vô tình Tôn Triết, bọn họ căn bản không có nửa điểm sức chống cự.

Mà Tử Dao Môn Phó môn chủ Vương Vô vẫn đứng ở đường phố một bên, sắc mặt trầm xuống nhìn một màn trước mắt này, trong ánh mắt quang mang chớp thức, không biết đang suy nghĩ gì, nhưng hắn vẫn không có nửa phần ý xuất thủ.

"Ta liễu mạng với người. . ."

Rít lên một tiếng vậy rỗng giần, đối mặt với đồng môn sư huynh đệ từng cái chết đi, một cái Tử Dao Môn đệ tử dĩ nhiên gào thét lớn hướng về Tôn Triết vọt tới, hai con mắt của hắn trung càng là chớp động ra kinh người đỏ như máu, rõ ràng đã lâm vào trong điên cuồng.

"Đại sư huynh. . ."

"Đại sư huynh, không được. . ."

Người này bất ngờ chính là những thứ này Tử Dao Môn đệ tử đại sư huynh, cũng cũng coi là trong những người này thực lực người mạnh nhất, hắn vốn là đã có thất tinh Lôi sư tu vi, bây giờ lâm vào trong điên cuồng, hoàn toàn điều động tất cả tiềm lực trong cơ thể, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên bộc phát ra Lôi Tôn cường giả mới có khí thế, cả người chạy như điên hướng về Tôn Triết vọt tới, hai tay cầm đao, trên thân đao cũng là hiện ra kinh người cuồng bạo khí tức.

Tôn Triết ánh mắt lạnh lẽo, một nhàn nhạt sát khí nhập vào cơ thể ra, trực tiếp vờn quanh ở chung quanh thân thể, đây cũng không phải là trên thân đao xâm nhiễm tiên huyết mà sinh ra sát khí, mà là một người bản thân sinh ra sát khí, loại sát khí này rất khó sản sinh, thông thường chỉ có này chém ngàn người, chém vạn người loại sa trường chiến tướng hoặc là sát thủ mới có thể sở hữu kinh người sát khí, mà Tôn Triết trong lúc vô tình nhưng cũng bắt đầu nảy sinh.

Mắt lấy cái này Tử Dao Môn đại sư huynh điên cuồng xông mà đến, Tôn Triết không tránh không né, trường đao chậm rãi giơ lên, mi tâm tinh điểm trung cuồng bạo sấm sét lực lập tức dừng mãnh vào trong thân đao, trên trường đao lập tức dấy lên ngọn lửa màu tím, nhưng mà này còn là do sấm sét tạo thành hỏa điểm, một khí thế bức người xông lên trời không, bàng bạc uy áp bao phủ toàn bộ trần nhỏ.

"Không tốt! Dừng tay! !"

Giờ này khắc này, Vương Vô sắc mặt đột nhiên đại biến, hắn hiện tại rốt cục thấy rõ Tôn Triết thực lực, khí thế kia lại nhưng đã không thua Lôi Tôn trung kỳ cường giả, đối mặt như vậy Tôn Triết, cái này Tử Dao Môn đại đệ tử căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, quan trọng nhất là, người trẻ tuổi này không chỉ có là Tử Dao Môn đại đệ tử, cũng là Tử Dao Môn môn chủ đệ tử dòng chính, sau này Tử Dao Môn môn chủ, coi như những đệ tử này đều chết hết, hắn cũng tuyệt đối không thể chết.

"Chậm . . "

Tôn Triết cười lạnh một tiếng, tiếng sấm rền vang tiếng vang lên, cước bộ của hắn dĩ nhiên tại trên mặt đất bước ra mấy đạo từ sắc lòi quang, cả người trong nháy mắt xuất hiện ở Từ Đạo Môn đại sư huynh trước người, cuồng bạo vô cùng trường đao trực tiếp chém về phía trước.

"Rầm rầm . . "

Hai thanh trường đao giao phong, tuy là đều là dài bảy thước đao, nhưng hai người khí thế nhưng căn bản không thể đánh đồng, "Đương " thanh âm vang lên, Từ Đạo Môn đại sư huynh từ sắc đại đao trực tiếp gãy lìa ra, Tôn Triết tay lại không ngừng chút nào, trường đao hoa phá trường không, không có chút nào đình trệ hung hăng trăm xuống.

Từ phía trên đỉnh đầu chém xuống một cái, người sống sờ sờ bị cái này cuồng phách một đao trực tiếp chém thành hai nửa, lần này là chân chính từ giữa phân ra hai nửa, diêm dúa máu tươi tung tóe cả một mảnh trời, khắp mặt đất cũng nhuộm đầm ra hoàn toàn đỏ ngầu, mặc dù là Tôn Triết mình cũng bị máu tươi dày đặc bao phủ, toàn bộ đường cái ở trong nháy mắt này chớp mắt yên tĩnh trở lại, một cỗ khí tức quý dị đã ở trong lúc bất chợt tràn ngập toàn bộ đường cái.

Tàn nhẫn thủ đoạn chấn động mọi người, mười mấy tên Từ Đạo Môn đệ tử đều đại ra mà nhìn một màn trước mắt này, ngay cả Từ Đạo Môn Phó môn chủ Vương Vô cũng lăng lăng dừng bước, trong ánh mắt hiện ra khó tin thần sắc.

"Người . . Lão tử hôm nay muốn lăng trì ngươi. . . "

Tiếng rống giận dữ vang dội thiên địa, toàn bộ trấn nhỏ đều quanh quẩn cái này to lớn tiếng gầm gừ, tro mắt nhìn chính mình tông môn đòi tiếp theo môn chủ chết ở trên tay Tôn Triết, Vương Vô lần này là hoàn toàn nổi giận, lại cũng không bận tâm nhiệm vụ gì, cuồng bạo khí thế lập tức xông lên trời không, vô cùng cường đại uy thế trực tiếp gắt gao ngăn chặn Tôn Triết, lúc này đây, hắn là muốn lấy mạng Tôn Triết!

Mà cùng lúc đó, mười mấy tên Từ Đạo Môn đệ tử cũng nhao nhao lộ ra điên cuồng thần sắc, bọn họ đại sư huynh chết cũng triệt để khơi dậy trong lòng bọn họ tức giận, trong tay nắm chặt trường đao màu tím, không có sợ hãi chút nào hướng về Tôn Triết vọt tới.

Nhưng đối mặt với giận dữ mọi người, Tôn Triết nhưng không có nửa phần ý sợ hãi, trong mắt ngược lại lộ ra một lạnh lùng tiếu ý, hắn muốn đúng là mọi người mất đi bình tĩnh, cước bộ một bước, thân hình ẩn hiện không ngừng, lần nữa hướng về trong đám người vọt tới, trường đao trong tay càng là mang theo từng đạo máu đỏ tươi.

Hắn trường bào màu trắng, lại lần nữa nhuộm đầy máu đỏ.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Trễ một bước

"Tôn Triết, ngươi có dám hay không đánh với ta một trận?" Vương Vô bên phải tay cầm một thanh cờ lớn từ sắc đại đao, đuổi theo Tôn Triết phía sau gầm thét kêu lên, hắn mặc dù có tứ tinh Lôi Tôn tu vi, nhưng tốc độ cũng không phải hắn am hiểu, đặc biệt đối mặt bây giờ phương diện thân pháp cực kỳ vượt trội Tôn Triết, càng có một loại có sức lực không sử ra được biệt khuất cảm giác.

Nghe Vương Vô gào thét, Tôn Triết không có chút nào để ý, thân hình không ngừng trong đám người chợt hiện tung di chuyển, trường đao trong tay cũng không ngừng cắt lấy một cái lại một cái mạng, Từ Đạo Môn đệ tử cũng không phải người ngu, bọn họ tự biết một thân một mình không phải Tôn Triết đối thủ, liền mấy người liên hợp lại cùng nhau, đáng tiếc chính là bọn họ tốc độ thực sự cùng Tôn Triết chênh lệch quá lớn, bất kể bọn họ dùng bất kỳ biện pháp gì, thủy chung chạy không khỏi một mình đối mặt Tôn Triết cục diện.

Tay phải hướng chéo chém một cái, trực tiếp cùng một một Từ Đạo Môn đệ tử trường đao đụng vào nhau, tên đệ tử kia trường đao trong tay tức khắc đứt bay ra ngoài, mà vừa này lúc, Tôn Triết tay trái đột nhiên thành quyền, trong giây lát đánh vào người kia trên lồng ngực. Trong quả đảm bao vây lấy nồng đậm tử sắc lôi quang, một quyền oanh ra, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực tức khắc tràn ra thân thể của người kia bên trong, người nhất thời cuồng phun một ngụm tinh huyết, sắc mặt trong nháy mắt một mảnh trắng bệch, cả người càng giống như một cái điều đứt gãy hương về xa xa bay đi.

Tôn Triết không có nhìn sống chết của hắn, mà là đưa ánh mắt về phía phía sau điên cuồng đuổi theo không ngừng Vương Vô, đen nhánh trong hai tròng mắt hiện lên một luồng bức người hàn mang.

"Tôn Triết ngươi tên tiểu tạp chủng này, có bản lĩnh thì chạy! "

Thở hổn hển, Vương Vô rống to lấy gào lên, lúc này đây hắn là hoàn toàn đem Tôn Triết oán hận, thế tất yếu đem Tôn Triết chém giết ở chỗ này. Mà hắn nhưng không có chú ý tới, vốn hơn một trăm người Từ Đạo Môn đệ tử bây giờ ven vện chỉ còn lại không tới phân nửa, mà ngoài ra hơn mười người lại đều đã thẳng đờ trực tiếp nằm trên mặt đất, trong mắt một mảnh xám trắng, không có nửa điểm sinh cơ.

"Như ngươi mong muốn. . . "

Lạnh lùng một câu nói khế, con người bên trái bên trong bảy viên tử sắc tinh điểm bỗng nhiên lộ vẻ hiện ra, khó có thể lường được bàng bạc năng lượng tức khắc từ tinh điểm bên trong tuôn trào ra, tràn ra khắp nơi trong kinh mạch, toàn thân cao thấp tức khắc lóe ra kinh người ánh sáng màu tím, Tôn Triết cả người giống như hóa thành một cái lôi đình người không lồ, không lùi mà tiến tới, trái lại hướng về Vương Vô tiến lên.

Trường đao trong tay ngăn, trên thân đao tức khắc bắt đầu khởi động đến nồng nặc tử sắc lôi quang, kèm theo Tôn Triết thân thể chớp động, ánh đao màu tím cũng vẽ ra một đạo chói mắt độ cong, không chậm trễ chút nào hướng về Vương Vô chém tới, mà vừa này lúc, Vương Vô trong tay đại đao cũng mang theo lấy hiển hách tiếng gió hướng về Tôn Triết bổ tới.

Đương. . .

Chói tai tiếng sắt thép va chạm liên ở trên đường dài vang lên, trong đó càng xen lẫn cân nhắc đao năng lượng tiếng nổ, một cỗ kinh người năng lượng dư lãng tức khắc hướng về bốn phía dâng đi, phụ cận mười trong vòng mấy trượng đồ vật nhao nhao bạo nổ bay đi, xung quanh đứng yên Từ Đạo Môn đệ tử cũng không tự chủ được sắc mặt trắng nhợt, dưới chân lùi gấp hơn mười bước xa, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Nhưng Tôn Triết cùng Vương Vô hai người nhưng không có lúc đó ngừng tay lại, hai người đều là thân kinh bách chiến hạng người, trong nháy mắt liền định ra thân hình, trường đao trong tay lần nữa vẽ ra một đạo quỹ tích, hung hăng chém về phía đối phương, tốc độ của hai người cực nhanh, một hồi tiếng sấm vang lên, trong nháy mắt hai người lần nữa giao phong hơn mười chiêu trở lên.

Đối mặt với tử tinh Lôi Tôn Vương Vô, Tôn Triết không có nửa điểm dỗi bại xu thế không địch lại, trái lại càng chiến càng cuồng, cuồng thịnh chiến ý từ trong cơ thể hắn tán ra, trong hai mắt cũng lóe ra bức người tinh mang, hắn thực lực hôm nay cùng cái này Vương Vô không sai biệt nhiều, Vương Vô đúng là hắn luyện tay thí sinh tốt nhất, cũng chỉ có cùng hắn đối thủ như vậy giao thủ, Tôn Triết mới có thể nhanh hơn tiến giai đến Lôi Tôn cảnh giới tiến độ.

Bây giờ hắn đã là Thất tinh Lôi Sư đỉnh phong, khoảng cách Lôi Tôn cảnh giới chỉ còn chỉ là một bước ngắn, tuy là cái này một bước ngắn đối với rất nhiều người mà nói giống như rãnh trời, nhưng Tôn Triết cũng đã cảm giác được đoạn thời gian này sát phạt chiến đấu, để cho hắn dần dần sờ tới một chút Lôi Tôn cảnh giới cánh cửa, mặc dù cách chân chính đột phá còn có chút khoảng cách, nhưng tuyệt đối không phải quá xa.

Tôn Triết tin tưởng, chỉ cần hắn bước vào Lôi Tôn cảnh giới, lại đem trong cơ thể Lôi Đình Chi Lực một lần nữa cô đọng một phen, để hắn đao pháp cường hãn, một cái Lôi Tôn giai Tu Giả hắn tuyệt đối có thể nháy mắt giết.

Trong lòng tuy là nghĩ, nhưng Tôn Triết động tác trên tay lại không ngừng chút nào, cuồng phách đao thức ở trong tay hắn không ngừng triển hiện, huyền ảo bộ pháp cũng là hạ bút thành văn, trong nháy mắt hai người đã giao thủ trên trăm một hiệp, kinh người dư âm năng lượng xông thẳng lên trời, kinh người sát khí tung hoành toàn bộ trấn nhỏ, toàn bộ đường cái một mảnh hỗn loạn, đây hoàn toàn là hai hồn tôn cấp bậc cao thủ giao thủ chiến đấu!

Hai mắt đột nhiên lạnh lẽo, thân thể lóe lên, kéo ra cùng Vương Vô giữa khoảng cách, hai tay cầm đao, thật dài tử sắc đao mang tức khắc từ đao phong trên chột lóe mà ra, điên cuồng tung Lôi Đình Chi Lực ngăn ngại trong lúc đó hóa thành một tia chớp gió lốc, Tôn Triết cả người cũng bị bao vây ở bên trong, Tôn Triết thân thể khí thế vậy mà lại tiếp kéo lên.

"Lôi Đình Song Trọng Trảm! "

Lạnh lùng vừa quát, mắt trái mi tâm chỗ bảy viên tinh điểm lần nữa chớp động mà ra, trong bầu trời bỗng nhiên nhắc lên một tia chớp cuồng phong, đột ngột trong lúc đó, một thanh mây trượng lớn tử sắc cự đao biến ảo mà ra, lực lượng cuồng bạo tràn ngập trong đó, so với Tôn Triết trong tay chuỗi này dài bảy thước đao khí thế càng hiếu thắng trên vô số lần, bất ngờ chính là Tôn Triết hiện nay nắm giữ một chiêu mạnh nhất, một chiêu này bây giờ hắn đã chân chính hoàn toàn nắm giữ, thi triển ra hoàn toàn không có làm ban đầu không lưu loát cảm giác.

Ở Vương Vô ánh mắt khiếp sợ bên trong, to lớn tử sắc quang nhận chém xuống một cái, cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực trực tiếp đem Vương Vô bao phủ ở bên trong, phương viên trong vòng mấy trượng cũng đao khí tung hoành, vô cùng vô tận tử sắc đao mang cũng hướng về Vương Vô bổ xuống dưới.

"Phốc. . . "

Trường đao chấn động, một ngụm máu đỏ tươi từ Vương Vô trong miệng phun ra, dưới chân liền lùi mấy bước, trong mắt lóe ra vẻ khiếp sợ. Mà đúng lúc này, nguyên bản vốn đã tan vỡ trong ánh đao vậy mà lần nữa huyền hóa ra một thanh cự đại tử đao, để một loại tốc độ nhanh hơn hướng về Vương

Võ chém xuống tới, ánh đao cực nhanh, cơ hồ càng càng thêm điện.

Đỏ tươi huyết tuyến bắn tung tóe lên, đầu lớn trực tiếp từ trên cổ lặn xuống, trong đôi mắt như cũ lập lòe nồng nặc về kinh hãi, tất cả đang ở trong chốc lát phát sinh, tứ tinh Lôi Tôn, từ!

Sắc mặt hơi có tái nhợt, giết Vương Võ cũng tiêu hao Tôn Triết không ít khí lực, chỉ còn bằng vào thực lực của chính mình chém giết một gã tứ tinh Lôi Tôn vẫn để cho Tôn Triết cảm thấy vẻ cao hứng, ánh mắt đảo qua, lần nữa nhìn về phía xung quanh kia chưa thối lui Từ Đạo Môn đệ tử trên người, trong đôi mắt màu sắc trang nhã chợt lóe lên, trăm thảo trừ căn, cái này từ trước đến nay là Tôn Triết quy tắc, thân hình lóe lên, ánh đao màu đen lần nữa hướng bốn phía quét ngang mà đi.

"Nói, phụ cận nơi đây nào có tương đối địa hình địa phương bí ẩn?" trường đao gác ở người cuối cùng Từ Đạo Môn đệ tử trên cổ của, Tôn Triết lạnh lùng quát hỏi.

"Ta. . . Ta. . ." người nọ hai chân mềm nhũn, trong mắt vẻ sợ hãi nồng nặc, run rẩy nói ra.

Tôn Triết trong mắt lóe lên một chút vẻ không kiên nhẫn, ánh đao chợt lóe lên, người kia tay phải trực tiếp bị Tôn Triết chém xuống tới, truy binh liền ở sau người, hẳn không có bao nhiêu thời gian đi chờ.

"A. . ." đau đớn kịch liệt kích thích tâm hồn của người nọ, trong hai mắt đều là vẻ thống khổ, nhưng vừa nhìn Tôn Triết ánh mắt lạnh như băng, trái tim của hắn vẫn không khỏi được bỗng nhiên giật mình, vội vã hô to đến, "Ta biết. . . Ta biết. . ."

Người trước mắt này nhưng là chém giết chính mình tông môn Phó môn chủ một cái Lôi Tôn cao thủ cấp bậc tên cướp, liên sát Từ Đạo Môn trên trăm danh tinh nhuệ ác ma, đối mặt như vậy một cái lãnh khốc vô tình hung nhân, hẳn lại có thể nào không ủy khuất, cái gì cốt khí, cái gì tông môn thù hận, giờ khắc này đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hy vọng nhất chính là trốn nhanh từ tên ác ma này rồi đi.

"Từ nơi này đi về phía đông ba mươi dặm là một cái cổ xưa rừng rậm, gọi Hoang Ma chi Lâm, bên trong địa hình phức tạp, cây cối um tùm, tuyệt đối là ẩn dấu thân tích địa phương tốt, chẳng qua nơi đó bây giờ lại bị một cái man tộc bộ lạc chiếm giữ, bọn họ rất tính bài ngoại, người bình thường đều không cho phép tiến nhập. . ." một hơi thở không ngừng nói một đồng, người nọ vắt hết óc, cơ hồ đem những gì mình biết toàn bộ nói ra.

"Tạ ơn! "

Trường đao vung, xanh đen đao phong từ trên cổ lau qua, đầu lâu bay lên, trong hai mắt cũng là mang theo nồng nặc không cam lòng. Mà Tôn Triết lại thân hình mờ ra, tức khắc hướng trấn nhỏ đông phương chạy như điên.

Đang ở Tôn Triết sau khi đi chưa đến nửa canh giờ thời gian, mười mấy đạo thân ảnh từ đằng xa chợt hiện tung mà đến, trong chốc lát liền xuất hiện ở trong trấn nhỏ, tập trung nhìn vào, mười mấy người này bắt ngờ chính là Kim Lôi Tông Lãnh trưởng lão sở lãnh đạo đội ngũ.

"Mới vừa đi không lâu, chúng ta trễ một bước. . ." ngược mắt nhìn trong tiểu trấn lung tung nằm trên trăm cổ thi thể, Lãnh trưởng lão trên mặt vẻ thất vọng lóe lên một cái rồi biến mất, lạnh lùng mở miệng nói.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Hoang Ma Chi Lâm

Lôi Đình Đại Lục tổng cộng có 8 Châu 76 Quận, mà Huyền Thiên Châu còn lại là tám Châu bên trong chỗ nhất phía nam một Châu, Huyền Thiên Châu cảnh nội có mười

Một quận lãnh thổ, quận Huyền Phong chính là bên ngoài phía bắc xa xôi một quận, qua quận Huyền Phong, xa hơn phía bắc thổ đất chính là phụ thuộc

Đại Nguyên Châu phạm vi.

Nhưng ở quận Huyền Phong cùng Đại Nguyên Châu trong lúc đó nhưng cũng không là con đường bằng phẳng, lưỡng địa chỉ gian còn có một mảnh nhỏ cực kỳ rộng lớn thổ địa, mảnh đất này trên tất cả đều là ẩn thiên tế nhật lục ẩm từng lâm, cái này vô biên rừng cây sơn lâm thì bị người ta gọi là lâm Hoang Ma Chi Lâm.

Hoang Ma Chi Lâm bên trong sinh trưởng đủ loại kiểu dáng quái dị thực vật, thậm chí trong đó một ít giống có thể truy tố đến thời kỳ thượng cổ, dù có một ít biết chiếm đoạt sinh mạng kỳ dị thực vật cũng cực kỳ thông thường, một ít linh dược tiên thảo ở Hoang Ma Chi Lâm bên trong cũng không hiếm thấy.

Đương nhiên, ngoại trừ những thứ này kỳ dị thực vật, dược thảo ra, Hoang Ma Chi Lâm bên trong cũng có vô số yêu thú hung tàn sinh hoạt, những thứ này yêu thú mới là Hoang Ma Chi Lâm bên trong chân chính nhân vật nguy hiểm, bên trong sinh hoạt không hề chỉ chỉ có yêu thú cấp thấp, yêu thú cấp cao cũng không hề thiếu, cho dù là thực lực cường đại tu giả cũng không dám tùy ý tiến nhập nơi đây, bởi vì đối với yêu thú mà nói, tu giả huyết nhục cùng với linh lực trong cơ thể chính là bọn nó dễ thắng yếu lực linh đan diệu dược, vô số đến đây tầm bảo tu giả đều bị cái này yêu thú trong Hoang Ma Chi Lâm nuốt vào bụng, trở thành vì bọn nó lên cấp cơ hội.

Ngay cả như vậy, Hoang Ma Chi Lâm vẫn là rất nhiều người mạo hiểm đi không biết mệt, mãi cho đến một ngày, một cái tự xưng là bộ lạc Man Tộc ngu tại Hoang Ma Chi Lâm, đây hết thầy mới dần dần phát sinh cải biến.

Không có ai biết bọn họ tới từ nơi nào, cũng không có chú ý bọn họ từ lúc nào xuất hiện, nhưng đối với người bình thường mà nói, cái bộ lạc này bên trong người đều là quái nhân. Bọn họ không chỉ có ăn mặc trang phục cùng người bình thường không giống với, nói chuyện cử chỉ cũng cùng người bình thường có khác biệt rất lớn, hơn nữa, bọn họ đối với người ngoại giới cực kỳ căm thù, từ bọn họ ở tại Hoang Ma Chi Lâm sau, bọn họ liền căm người ngoại giới tới nơi này nữa tầm bảo săn bắn, nhưng quý dị là, cái bộ lạc này trong người lại cùng Hoang Ma Chi Lâm trong này hung tàn vô cùng yêu thú chung sống cực kỳ hòa hợp.

Nhưng tất cả những thứ này, Tôn Triết lại cũng không biết, hắn chỉ biết là nơi này là một cái cực tốt ẩn tàng thân hình địa phương, mà phía sau hắn còn có rất nhiều cường giả đang đuổi giết, lựa chọn duy nhất của hắn chính là trốn vào nơi đây, tới nơi đây nguy hiểm hay là không nguy hiểm, Tôn Triết căn bản không đi hỏi, bởi vì nguy hiểm nữa cũng không khả năng so với Kim Lôi Tông truy sát nguy hiểm hơn.

Tôn Triết tốc độ cực nhanh, lấy cước trình của hắn, ba mươi dặm đường xa với hắn mà nói căn bản dùng hay là không một canh giờ, rất nhanh, hắn liền tìm được cái kia Tử Dao Môn đệ tử nói Hoang Ma Chi Lâm.

"Oa . . . Oa . . ."

Từng con từng con màu đen quạ đen trong rừng rậm bay lên, nhấc lên một mảnh kinh hãi, đối với quạ đen loại này đại biểu cho vận rủi loài chim, đại đa số người đều sẽ không thích, cho dù là một ít dã thú cũng đối với bọn nó cũng là căm kỵ không kịp.

Đứng ở dưới chân núi, Tôn hạo ngẩng mắt nhìn đi, đập vào mi mắt là một cái dốc đứng dị thường thung lũng, mà ở cái này thung lũng mặt khác cũng là một mảnh lục sắc sum suê rừng rậm, u mạch xanh tươi, liếc mắt đều nhìn không thấy bờ bên, từng cây to lớn biêng biếc cổ mộc này đứng vững, các loại các dạng kỳ quái thực vật khỏe mạnh sinh trưởng, trong mơ hồ tựa hồ còn có thể chứng kiến rất nhiều dã thú ở trong rừng núi chạy băng băng.

Từ bên ngoài nhìn qua cái này Hoang Mạc Chi Lâm như một cái thế ngoại đào nguyên, nhưng Tôn Triết lại từ cái này bề ngoài xinh đẹp bên trong cảm giác được một tia nhân nhật khí tức nguy hiểm, đây là một loại trực giác, trải qua mấy lần sát phạt sau đó chậm rãi sinh ra trực giác.

Đúng lúc này, Tôn Triết bỗng nhiên quay đầu, con người đột nhiên co rụt lại, một tia lãnh ý đột nhiên hiện ra, hắn cảm giác được truy binh đã cách hắn không xa, nửa canh giờ sau sẽ đi tới nơi này, có lẽ, thậm chí không đến nửa canh giờ. . .

Từ bên ngoài nhìn qua cái này Hoang Mạc Chi Lâm như một cái thế ngoại đào nguyên, nhưng Tôn Triết lại từ cái này bề ngoài xinh đẹp bên trong cảm giác được một tia nhân nhật khí tức nguy hiểm, đây là một loại trực giác, trải qua mấy lần sát phạt sau đó chậm rãi sinh ra trực giác.

Đúng lúc này, Tôn Triết bỗng nhiên quay đầu, con người đột nhiên co rụt lại, một tia lãnh ý đột nhiên hiện ra, hắn cảm giác được truy binh đã cách hắn không xa, nửa canh giờ sau sẽ đi tới nơi này, có lẽ, thậm chí không đến nửa canh giờ. . .

Không do dự nữa, Tôn Triết thân hình lóe lên, cả người liền hóa thành một vệt sáng hướng về Hoang Ma Chi Lâm bên trong xông vào đi, trong nháy mắt, thân hình của hắn lại tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vừa tiến vào Hoang Ma Chi Lâm, một cỗ không thuộc về trước kia vùng đất khí tức liền xông vào mũi, đây rốt cuộc là một dạng gì khí tức, Tôn Triết cũng không nói rõ ràng, cỗ hơi thở này cực kỳ phức tạp, trong đó xen lẫn tự nhiên tươi mát, có linh khí linh động, có huyết dịch tanh hôi, còn có một tia nhỏ chỉ thuộc man hoang cổ xưa tang thương.

Trong tay cầm thật chắc trường đao chuôi đao, Tôn Triết tinh thần gắt gao căng thẳng bắt đầu, cả người nhanh chóng ở trong rừng núi toán loạn lấy. Tuy là cảm giác được một tia khác thường khí tức, nhưng Tôn Triết bước chân của nhưng không có dừng lại, muốn đem truy binh sau lưng cắt đuôi, nhất định phải tiến nhập cái này Hoang Mạc Chi Lâm ở chỗ sâu trong mới được.

"Ân . . ."

Hành tẩu trong, Tôn Triết ánh mắt không tự chủ được nhẹ nhàng hướng xa xa nhếch lên, nhưng trong mắt nhìn đến cảnh tượng lại làm cho Tôn Triết đột nhiên cả kinh, đoàn kìa trong lục ẩm thỉnh linh cất dấu một cái to lớn bóng người màu xanh lục, mặc dù không có chứng kiến thân ảnh toàn bộ, nhưng

nồng nặc kia yêu khí cũng đề cho Tôn Triết minh bạch đây là một con thể hình to lớn yêu thú, mà yêu thú này trên người tán phát khí tức thình lình có thể so sánh với vậy Lôi Tôn cấp bậc tu giả, cái này dĩ nhiên là một yêu thú cấp ba!

Đây bất quá là ở Hoang Mạc Chi Lâm ngoại vi, vậy mà cũng đã xuất hiện yêu thú cấp ba, nếu thật là đến ở chỗ sâu trong, chẳng phải là gặp phải có thể so với Lôi Chủ cường giả tứ giai yêu thú, hoặc là trong truyền thuyết ngũ giai yêu thú cũng không phải là không thể. Giờ này khắc này, Tôn Triết mới chính thức hiểu được cái này Hoang Mạc Chi Lâm đáng sợ.

...

Mà ở Hoang Ma Chi Lâm bên ngoài, Tôn Triết trước kia đứng chỗ lại xuất hiện hơn mười đạo bén nhọn thân ảnh, thình lình đang là từ trong trần nhỏ đuôi tới Lãnh trưởng lão một đội nhân mã, chỉ là bọn họ không biết sử dụng dùng thủ đoạn gì, dĩ nhiên không kém chút nào gấu gao truy ở Tôn Triết phía sau, phương hướng không có nửa điểm sai lệch.

Sau một lát, lại có hai đội nhân mã từ hai phương hướng hướng về nơi đây chạy như điên tới, trong đó một đội dẫn đầu là một cái lão giả tóc trắng, một đội khác còn lại là một cái bà lão xấu xí, chính là Kim Lôi Tông phái ra mặt khác hai đội truy binh, lão giả tóc trắng này là Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly, mà xấu xí lão ầu còn lại là Hàn Ly trong miệng lão độc phụ, ba đội nhân mã vốn là tách ra truy tìm tung tích Tôn Triết, nhưng bây giờ ở Lãnh trưởng lão triệu tập dưới, lại lần nữa tập hợp lại.

"Lãnh trưởng lão, người muốn chúng ta tới đây địa phương, lẽ nào đã phát hiện tiểu tử kia tung tích?" chưa dừng lại, Hàn Ly liền vội vàng mở miệng hỏi, Tôn Triết là ở trong tay hắn chạy thoát, mọi người tại đây trong cũng chỉ có hắn muốn nhất tay bắt lấy Tôn Triết, như vậy mới có thể giảm bớt hấn lằn trước phạm vào tội lỗi.

"Tiểu tạp chủng kia sẽ không chạy đến Hoang Ma Chi Lâm bên trong đi thôi. . ." ánh mắt lạnh lùng xem cách đó không xa Hoang Ma Chi Lâm liếc mắt, áo xám bà lão nhìn không được cau mày hỏi.

Nghe nàng vừa nói như vậy, mới vừa đến mọi người đều không khỏi sắc mặt căng thẳng, trong mắt đều không ngoại lệ đều lóe ra vẻ ngưng trọng, mặc dù đang trong tràng đều là Lôi Tôn trở lên cao thủ, nhưng đối mặt với sâu không lường được Hoang Ma Chi Lâm, trong lòng của bọn họ cũng có chút không chắc chắn, hay không là thực lực bọn họ kém, mà là Hoang Ma Chi Lâm thật đáng sợ, có người nói đã từng có một vị đột phá tu vi Lôi Chủ cảnh cường giả cái thể đã từng ở nơi này Hoang Ma Chi Lâm ngã xuống, bên trong một chút nguy hiểm căn bản không phải bọn họ có thể chống cự.

Huống hồ Hoang Ma Chi Lâm bên trong còn cư trú quý dị kia bộ lạc Man Tộc, những người này mặc dù tính cách quái dị, nhưng thực lực tuy nhiên cũng không kém, hơn nữa cực kỳ cừu thị người ngoại giới, nếu là bị bọn họ phát hiện, mọi người tại đây sợ là cũng không thể đơn giản thoát thân.

Nhàn nhạt đảo mắt mọi người, Lãnh trưởng lão trong mắt lóe ra một tia bức người hàn ý, một khó có thể dùng lời diễn tả được khí tức trực tiếp bao phủ mọi người tại đây, mười mấy tên Lôi Tôn cường giả bao gồm Hàn Ly ở bên trong hai gã Lôi Chủ cao thủ đồng thời cảm giác được một khiếp người uy áp, phảng phất nghìn cân nặng vật nặng trực tiếp đè ở trong lòng, thực lực hơi kém thậm chí đều cảm giác không thở nổi.

Ngũ tinh Lôi Chủ, Lãnh trưởng lão lần đầu tiên ở trước mặt mọi người triển lộ thực lực chân chính của hấn.

"Đi vào!"

Nhàn nhạt một câu nói, không có nửa câu nói thừa, Lãnh trưởng lão thân hình lóe lên liền tại chỗ biến mất.

Tại hấn sau khi biến mất, mọi người khác liếc nhau, đều là hiện lên một chút bất đắc dĩ, nhưng lại không ai dám ra đây phản đối lãnh ý của trưởng lão, bởi vì phản đối kết quả bọn họ cũng đều biết. Sau một lát, mười mấy tên Lôi Tôn cảnh trở lên cường giả nhao nhao thu liễm khí tức, mỗi người hóa thành một vệt sáng, hướng về Hoang Ma Chi Lâm bên trong chạy như bay đi.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Khổng Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Man Tộc cấm địa

Ở Hoang Ma Chi Lâm ở chỗ sâu trong, phụ cận trong vòng mây đậm vậy mà không có rậm rạp dày đặc cỏ dại cây cối, thay vào đó nhưng là một cái nhà tòa cổ xưa kiến trúc, những kiến trúc này cấu tạo cực kỳ kỳ dị, bọn nó đều là lộ ra hình tam giác lưỡi gai chi hình, như từng ngọn cao vút kim tự tháp một dạng, nhưng những kiến trúc này chủ thể nhưng là từ một loại đen nhánh bằng đá vật liệu xây dựng mà thành, dưới ánh mặt trời lóe ra nhàn nhạt hắc sắc u mang, trên đỉnh tháp càng là tản mát ra một tia khí tức huyền ảo, như sương mù màu đen, bao phủ cả phiến địa vực, có thể dùng cái này cả phiến địa vực đều có vẻ cực kỳ thần bí.

Những thứ này kim tự tháp hình kỳ dị kiến trúc rất nhiều, sơ lược kê đếm, lại có không dưới mấy ngàn tòa đông đúc, hơn nữa toàn bộ tập trung ở cái này phương viên trong vòng mây đậm, hơn nữa chung quanh một ít rải rác cây cối, tạp vật, khiến cho cả phiến địa vực cũng có vẻ cực kỳ âm u chật chội, không có nửa điểm rộng lớn cảm giác, nếu như người bình thường núp ở trong đó một chỗ, cũng là rất khó bị phát hiện.

Trong bụi cây, một đạo thân ảnh màu trắng lóe lên một cái rồi biến mất, như một con màu trắng con báo, chỉ thấy cái bóng hư ảo đột nhiên lóe lên, liền biến mất ra tung tích, không biết đi nơi nào, mà nhìn kỹ lại, lại phát hiện ngoài mấy trượng góc chỗ đã nhiều hơn một đạo co lại thân thể bóng người, thỉnh linh chính là mới vừa rồi lóe lên bóng trắng.

Này đạo bóng trắng không là người khác, chính là tiến nhập Hoang Ma Chi Lâm Tồn Triết, mà hẳn bây giờ nơi ở cũng không phải nơi bình thường, mà là Hoang Ma Chi Lâm bên trong cái kia bộ lạc Man Tộc nơi ở, cái này từng nóc nhà hắc sắc kiến trúc còn lại là này bộ lạc Man Tộc tộc nhân nơi ở. Về phần hẳn tại sao lại xuất hiện ở nơi đây, nguyên nhân lại là có chút quỷ dị.

Đột nhiên, hai người Man tộc từ đằng xa chậm rãi đi tới, Tồn Triết sắc mặt căng thẳng, lập tức thu liễm khí tức, đem thân thể ẩn giấu càng sâu.

Hai người này đều là bàng đại eo to trắng hán, trên người bọn họ đều khoác da thú may y phục, ăn mặc cực kỳ đơn sơ, hơn nữa thú trên da còn tản ra nhàn nhạt huyết tinh chi vị, màu nâu tóc cuồng loạn tán ở sau lưng, xích chân to trên mặt đất hành tẩu, trần lộ ở bên ngoài bắp thịt cũng là tan rã ra cổ đồng màu, một hung hãn khí tức từ bên trong thân thể tản ra.

Bất quá hai người kia rõ ràng không có phát hiện Tồn Triết tồn tại, bọn họ cũng không có nói chuyện, chậm rãi từ Tồn Triết bên cạnh đi qua, hướng về xa xa đi tới.

Ở sau khi hai người đi, Tồn Triết khẽ thở phào nhẹ nhõm, cái này bộ lạc Man Tộc người đều cực kỳ chán ghét người ngoại giới, hẳn nếu là bị phát hiện, chỉ sợ cũng cực kỳ phiền phức, bởi vì ở nơi này mấy ngàn tòa kỳ dị kiến trúc bên trong Tồn Triết còn phát hiện hơn mười cổ cực kỳ cường hãn khí tức, mỗi một cổ khí thể đều không kém hẳn, còn như có hay không mạnh hơn tồn tại, lấy tinh thần lực của hắn cường độ còn không phát hiện được, bất quá, theo hắn phỏng đoán, khẳng định còn có, hơn nữa khả năng còn không chỉ một người. . .

Quan sát bốn phía, không có phát hiện bóng người, Tồn Triết tay trái nhẹ nhàng bên tay phải mang cái viên này Không Linh Giới Chỉ trên khẽ lau một cái, nhất thời, nhất phương cổ kính chiếc đỉnh cổ màu đen xuất hiện ở Tồn Triết trên tay, thỉnh linh đúng là hắn từ Bắc Mang Bí Cảnh Yên Tĩnh Thiên trong tay đoạt được cái kia, chỉ là, trước kia không có động tĩnh gì cổ đỉnh lúc này vậy mà tản mát ra nhàn nhạt hắc sắc thần quang, hơn nữa còn có một loại hướng về xa xa chuyển động loạn lên khuynh hướng, tựa hồ cái này bộ lạc Man Tộc ở chỗ sâu trong có cái gì cực kỳ hấp dẫn đồ đặc của nó giống nhau.

Xem trong tay phương này cổ đỉnh động tĩnh, Tồn Triết trong đôi mắt nhất thời toát ra khiếp người tinh mang.

Trước đây, Huyền Nguyên quận sáu đại tông môn trăm phương ngàn kế đều muốn cái này cổ đỉnh, cũng có thể thấy được cái này cổ đỉnh trân quý, Tồn Triết ở bắt được cái này cổ đỉnh sau đó cũng thí nghiệm vô số loại phương pháp, hy vọng có thể phá giải chiếc đỉnh cổ này bí mật, tiếc là có một vài thu hoạch, đang ở hắn chuẩn bị xuất ra hiến cho Huyền Lôi Tông để đạt được che chở lúc, rồi lại đã xảy ra Kim Lôi Tông việc, cái này cổ đỉnh cũng vẫn ở lại Tồn Triết trên người, thật không nghĩ đến, cái này một không có động tĩnh gì cổ đỉnh nhưng ở hắn tiến nhập Hoang Ma Chi Lâm không lâu sau lại đột nhiên có một tia biến hóa.

"Lẽ nào chiếc đỉnh cổ này là Man Tộc vật? "

Tồn Triết không tự chủ được tự lẩm bẩm, nói khi nói, tay phải hắn vừa thu lại, liền đem cổ đỉnh thật chặt cầm trong tay, vô luận chiếc đỉnh cổ này nguyên lai là thuộc về người nào, hiện tại chỉ thuộc về hắn Tồn Triết.

Sau một lát, Tồn Triết không có nửa phần do dự, lần nữa dựa theo cổ đỉnh chỉ thị, hướng về Man Tộc ở chỗ sâu trong chuyển động loạn lên tới, toàn thân khí tức bị hắn thu liễm đến rồi cực hạn, Cửu Trọng Thân Ảnh thân pháp cũng vận dụng đến viên mãn cảnh giới, chỉ thấy từng đạo hư huyền không thật hư ảnh lóe ra, cả người liền theo một loại tốc độ cực nhanh hướng về càng xa xăm nhanh chóng đi đến.

Không biết là Tồn Triết liễm tức võ thuật rất mạnh, hay là bởi vì vận khí của hắn thật tốt, thẳng đường đi tới, Tồn Triết vậy mà không có bị một cái bộ lạc Man Tộc cường giả phát hiện, mấy chung trà thời gian sau đó, Tồn Triết đi tới một cái đầm nước trước.

Không phải hắn không muốn đi vào, cổ đỉnh run rẩy càng phát càng mãnh liệt, rõ ràng hắn muốn thứ muốn tìm đang ở đầm nước mặt khác, chỉ cần đi qua cạnh đầm nước bên con đường nhỏ, không đến chốc lát liền có thể đến chỗ đó, nhưng hắn có cứng rắn bị ngăn cản ở nơi này.

Đầm nước cũng không lớn, bất quá phương viên mấy trượng cao thấp, đầm nước bên cạnh là một ngọn núi đá, núi đá này phẳng phất là bị người dò tới giống nhau, có vẻ cực kỳ đột ngột, mà ở núi đá này trên có điêu khắc hai huyết hồng đại tự:

Cấm địa

Này rõ ràng chính là cái này bộ lạc Man Tộc cấm địa, Tôn Triết cũng không nghĩ tới thần bí này cố định lại đem hắc mang đến nơi này, nếu như nơi bình thường còn chưa tính, nhưng là nơi đây. . . Nhìn ngòi xếp bằng ở cạnh đầm nước bên trên đá lớn Man Tộc nam tử, Tôn Triết cũng không khỏi được trong lòng chợt lạnh, trên khuôn mặt cũng lộ nở một nụ cười khổ.

Quá cường đại!

Không như bình thường Man Tộc Tộc trên thân người sở khoác da thú, hắc mặc trên người rõ ràng là một bộ xanh đen bì giáp, bì giáp cũng không lớn, chỉ có thể bao trùm ở hắc hơn nửa người, cánh tay trắng kiện toàn bộ trần lộ ở bên ngoài, một con màu rậm nắng tóc ngắn, tinh mang lóe lên hai mắt, da thịt màu cổ đồng, một cổ hung hãn khí tức từ trên người của hắc tán ra, như một con ngòi xếp bằng nghi ngại hoang dã mãnh thú một dạng, mặc dù chỉ là tinh ngòi yên ở đó, toàn thân cao thấp vẫn như cũ tiết lộ ra nồng nặc khí tức nguy hiểm.

Trong giây lát, hai mắt màu đen trong đột nhiên tràn ra bức người tinh mang, phảng phất bắn ra lưỡng đạo ba thước thần quang, toàn thân cao thấp hung mang tăng vọt, phảng phất dấy lên hừng hực đáng sợ khí thế độc ác, đôi môi thật dày khê mở ra,

"Ra đi! "

Tôn Triết trong lòng đột nhiên cả kinh, trong mắt lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ, nhưng cái này vẻ khiếp sợ trong vẫn như cũ hàm chứa ẩn giấu sâu đậm chiến ý, nhưng ngay khi hắc chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, đầm nước mặt khác lại có một bóng người nằm rạp xuống ở trên mặt đất.

"Khỏi bẩm Man Dã đại nhân, bộ lạc bên ngoài đột nhiên xuất hiện rất nhiều người ngoại giới, trưởng lão gọi người đi dàn xếp một chút. . . " đầu người kia đầu gât gao nằm trên mặt đất, cực kỳ cung kính mở miệng nói.

"Người ngoại giới. . . Thực sự là không biết sống chết, cũng được, ta liền làm cho bọn họ nhìn ta một chút Man Tộc chiến sĩ hung uy. . . " tiếng nói vừa dứt, trên đá lớn bóng người đột nhiên tại chỗ biến mất, mà ẩn dấu ở một bên Tôn Triết căn bản không nhìn ra hắc rốt cuộc là như thế nào rời đi, thì dường như cả người hư không tiêu thất một cái vậy.

Tuyệt đối là đạt được Lôi Chủ cảnh giới cường giả, có thể mạnh hơn. . . Trong mắt vẻ kinh hãi không giảm, Tôn Triết không tự chủ được tự lẩm bẩm, mới vừa cái này Man Tộc nam tử mang đến cho hắc một cảm giác so với Kim Lôi Tông chấp sự trưởng lão Hàn Ly còn mạnh hơn nhiều, hắc cảm giác có dũng khí, Lôi Chủ cảnh giới Hàn Ly ở trên tay hắc tuyệt đối không quá năm chiêu, hắc coi như không có đột phá Lôi Chủ cảnh giới, cũng khẳng định đã đạt đến Lôi Chủ cảnh giới đỉnh phong, không hề nghi ngờ là một cái cường giả đỉnh cao.

Tôn Triết làm sao cũng không nghĩ tới nhỏ này bộ lạc Man Tộc trong còn có cường giả như vậy, hơn nữa tựa hồ còn có mạnh hơn trưởng lão. . . Cái này bộ lạc Man Tộc đến cùng là lai lịch gì, nghĩ tới đây, Tôn Triết nghi ngờ trong lòng về không nhìn được càng sâu, bất quá, dưới chân của hắc không có dừng lại, ở nam tử kia đi không lâu sau, thân hình hắc lóe lên, liền trực tiếp hướng về đầm nước mặt khác xông vào.

Mà đầm nước mặt khác chính là, Man Tộc cấm địa!

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Man Dã hung uy

"Người nào dám ở chúng ta bộ lạc dương oai. . . "

Một tiếng rung trời rít gào từ đằng xa truyền đến, phương viên trong vòng mười dặm đồng thời quanh quẩn cái này một giọng nói, như sư tử hô báo phần nộ gầm hét một dạng, trong rừng núi chìm muông nhao nhao sợ bay đi, bộ lạc trước đứng yên Lãnh trưởng lão đoàn người cũng đồng thời lộ ra vẻ khiếp sợ, trong đó vài cái mới vừa vừa bước vào Lôi Tôn cảnh giới tu giả càng là không chịu nổi sắc mặt hơi hơi trắng lên, trong tai đều là âm vang nổ vang tiếng, nửa ngày trong vòng lại cũng nghe không được nửa điểm cái khác âm thanh.

Ở thanh âm này vang lên sau đó bất quá chốc lát, một người cao tám thước man hán từ Man Tộc cảnh nội trong vòng đi ra, hán mặc dù là đi, nhưng tốc độ nhưng là nhanh vô cùng, chỉ thấy một đoàn đoàn ánh sáng màu đen ở dưới chân hán thoáng hiện, mà cả người hán còn lại là nhìn như chậm chạp nhưng thực sự thì rất nhanh hướng về mọi người đi tới.

Toàn thân cao thấp đều tản ra hiển hách hung uy, cả người phảng phất đến từ chính thời kỳ thượng cổ hoang dã, một thân màu đen bì giáp cũng có vẻ như loá mắt, đi chân trần mà đến, cổ đồng sắc da thịt cũng tiết lộ ra nồng nặc buu hân khí độ.

Hán chính là bộ lạc Man Tộc đệ nhất chiến tướng -- Man Dã

Chứng kiến Man Dã xuất hiện, gần trăm danh người Man tộc nhất thời lộ ra vẻ vui mừng, nhao nhao gọi kêu, rõ ràng cái này Man Dã ở bộ lạc Man Tộc trong vô cùng uy danh. Có thể vừa nhìn thấy sự xuất hiện của hán, Lãnh trưởng lão mấy người nhưng đều là lộ ra vẻ trịnh trọng, đặc biệt tu vi cao nhất Lãnh trưởng lão, trong mắt càng là lóe lên một chút ngưng trọng, đột nhiên này xuất hiện Man Tộc nam tử tu vi, hán vậy mà nhìn không ra đến cùng đạt được cảnh giới gì!

"Các ngươi vì sao xâm nhiễu ta bộ tộc?" không đợi mọi người nói chuyện, Man Dã đi tới mọi người trước người, trong mắt điên cuồng ý lóe lên, trực tiếp mở miệng hỏi.

Lãnh trưởng lão bất động thần sắc tiến lên trước một bước, hai tay ôm quyền nói rằng, "Chúng ta chính là Huyền Thiên Châu Kim Lôi Tông. . ."

"Ta không có hỏi các ngươi là ai, chỉ hỏi các ngươi tại sao tới xâm nhiễu chúng ta bộ tộc?" không chút khách khí cắt đứt Lãnh trưởng lão lời nói, Man Dã cực kỳ ngạo mạn mở miệng chất vấn.

Lãnh trưởng lão là người phương nào, đường đường Kim Lôi Tông trưởng lão, sống lớn như vậy Kim Lôi Tông coi như là người có thân phận, đến ở nơi nào không phải được người tôn kính ngưỡng, từ lúc nào bị đối xử như thế, vốn đang cố kỵ Man Dã tu vi, muốn muốn cùng hán hảo hảo thương lượng, bây giờ chứng kiến Man Dã ngạo mạn vô lễ, trong mắt của hán cũng nhất thời lóe ra nồng đậm tức giận, trên hai tay gân xanh cũng điều điều hiện lên, kỳ thực lại làm sao là hán, nghe Man Dã chính là lời nói, Kim Lôi Tông hơn mười người đều là lộ ra vẻ tức giận.

"Hừ, ngươi đã là bọn họ người đầu lĩnh, liền chịu ta ba quyền để tạ tội a!!"

Man Dã trong mắt ngạo ý lóe lên, cũng lười nói nhảm nữa, toàn thân cao thấp khí thế tăng vọt, như nhấc lên một cỗ kinh người năng lượng phong bạo, toàn bộ sơn lâm đều bị hán cái này khí thế cường hãn bao phủ, phảng phất lâm vào một cái không gian kỳ dị trong.

Màu xám tro một con lốc đột ngột từ mặt đất nhô lên, mà cái này phong bạo hạch tâm chính là Man Dã, hán đứng tại chỗ, trong gió lốc không hề động rung nửa phần, một cỗ nồng nặc hung sát chi khí từ trong cơ thể tản ra, sinh hoạt tại Hoang Ma Chi Lâm bên trong, quanh năm cùng yêu thú chém giết tranh đoạt, trên người của hán hung sát chi khí như thế nào lại thiếu.

Theo tiếng nói của hán vừa rơi xuống, chân phải hung hăng đạp lên mặt đất, một vài thước sâu chân ấn hiển lộ ra, mà Man Dã thân ảnh không hề lại nương cái này lực phản chấn về phía trước vọt tới, thân thể mặc dù vĩ đại, nhưng tốc độ lại giống như quỷ mị, mang theo hiển hách phá không liệt phong tiếng, Man Dã to lớn kia thân hình chớp mắt xuất hiện ở Lãnh trưởng lão trước.

Dữ tợn bập thít điều điều hiện lên, cổ đồng sắc da thịt tan rã ra tia sáng chói mắt, quả đấm to lớn trực tiếp hướng về Lãnh trưởng lão đánh tới, phảng phất một cái găm thét cự long, không cho phép Lãnh trưởng lão né tránh.

Lãnh trưởng lão phản ứng cực nào nhanh chóng, đang ở Man Dã trong lúc nói chuyện, hán cũng đã phản ứng lại, nhưng Man Dã một loạt động tác tốc độ quá nhanh, tốc độ hán căn bản là không kịp lấy ra khí giới, trong mắt lãnh ý lóe lên, nơi đan điền Lôi Đình Chi Lực lập tức tuôn ra đến, một cỗ kinh người sấm sét một con lốc đột nhiên nổi lên, cả khoảng không đều quanh quẩn bắt đầu vô số đạo tiếng sấm nổ vang tiếng, trên cánh tay của hán càng là lóe ra chói mắt tới cùng từ sắc lượng mang, không có khí giới, hán vẫn là một cường giả tối đỉnh!

"Hừ, man hoang dã nhân, quả thật là không biết mùi vị!"

Lạnh rên một tiếng, thon gầy thân thể lại bộc phát ra một cỗ hoàn toàn khó bì khí thế cường đại, còn giống như là một tia chớp hướng về Man Dã chạy đi, hán cũng không có tránh né dự định, ánh sáng màu tím bao phủ toàn thân, kinh người khí tức phóng lên cao, ngũ tinh Lôi Chủ, cái này đã có thể đạt được danh xưng là cường giả!

Lãnh trưởng lão trên người từ mang bùng lên, Lôi Đình Chi Lực rót đầy cánh tay phải, Man Dã trên người cũng dừng động một loại thần bí hào quang màu xám, không biết là lực lượng gì, nhưng lực lượng này cường hãn lại không thua kém một chút nào Lôi Đình Chi Lực.

Rầm rầm rầm rầm. . .

Kịch liệt nổ vang tiếng sóng trong rừng núi quanh quẩn, từng cỗ một kinh người dư âm năng lượng hướng về xung quanh lay động đi, chu vi cây cối ào ào sụp xuống, mà phụ cận đứng yên mọi người rồi rít về phía sau lui nhanh đi, không có người nào dám ở lại hai người phụ cận trong vòng mười trượng, cho dù đã đạt được Lôi Chủ cảnh giới Hàn Ly cùng lão kia độc phụ cũng không có chút nào ngoại lệ.

Quyền của hai người đầu lĩnh gắt gao đụng vào nhau, từ sắc Lôi Đình Chi Lực cùng hồi sắc năng lượng thần bí cũng giao phong ở tại một chỗ, thời gian phảng phất dừng lại mấy hơi thở, thân thể hai người bất động ngừng giữa không trung, nhưng trong nháy mắt lại đồng thời về phía sau đẩy lui đi, Lãnh trưởng lão cước bộ một hồi tán loạn, thân hình cũng có bất ổn cảm giác.

"Ha ha. . . Tốt, lại tiếp ta một quyền!"

Một tiếng cuồng tiếu, Man Dã không chỉ không có nửa điểm lui bước về, ngược lại triển lộ ra bằng bạc chiến ý, trong hai mắt tinh mang nổ bắn ra ra, chân phải hung hăng đạp lên mặt đất, mang theo rầm rầm vang liên tục tiếng, cả người như cuồng lôi một dạng lần nữa vọt nhanh tới, lúc này, hấn mới chính thức cho thấy hấn hiển hách hung uy, như một con hình người mãnh thú, căn bản sẽ không có nửa phần mệt mỏi rồi.

Lãnh trưởng lão thân hình chấn động, sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng đối mặt với điên cuồng xông mà đến Man Dã hấn cũng không có nửa điểm lui bước, làm Lôi Chủ cảnh giới cao thủ, hấn cũng có tôn nghiêm của mình!

Thân hình mở ra, Lôi Đình Chi Lực không có chút nào cất giữ trút vào cánh tay phải, một cỗ so với lúc đầu ánh sáng chói mắt lóe ra đến, vô tận lôi đình thiểm điện lập tức vờn quanh trên đó, đâm ra một quyền, phảng phất một cái lôi đình nộ long rít gào lao ra, không khí chung quanh cũng bị phá không còn, phảng phất lâm vào một mảnh chân không.

Rầm rầm rầm rầm. .

Hai quyền lần nữa oanh cùng một chỗ, chớp mắt giao phong, chớp mắt lui nhanh mà quay về, thân hình của hai người lần nữa mở ra khoảng cách.

"Ha ha. . . Tốt. . . Tốt, đón thêm ta cuối cùng một quyền! "

Cuồng bạo khí thế xông lên trời không, rung trời khí thế hung ác xông thẳng vân sát, Man Dã trong hai mắt vậy mà dấy lên ngấp trời đáng vẻ khí thế độc ác, cả người phảng phất biến thành ác ma địa ngục, một cỗ khó có thể dùng lời diễn tả được hung sát chỉ khí vờn quanh toàn thân, khí thế thao thiên cái địa che phủ toàn bộ đất trời.

Hai nắm tay lần nữa giao phong!

"Phốc. . . "

Huyết dịch đỏ thắm điên cuồng bắn ra, sắc mặt đột nhiên trắng nhợt, Lãnh trưởng lão thân thể xẹt qua một đạo quỷ tích chớp mắt bay ngược mà quay về, trong hai mắt nhưng là toát ra nồng nặc vẻ khiếp sợ.

"Lãnh trưởng lão. . . "

"Lãnh trưởng lão. . . "

Kim Lôi Tông hơn mười người khó tin nhìn một màn trước mắt, tu vi kinh người Lãnh trưởng lão vậy mà không tiếp nổi đối phương ba quyền, đây cũng quá lệnh bọn họ giật mình, nếu như đổi thành bọn họ, chẳng phải là một chiêu đều không tiếp nổi.

Hàn Ly thân thể bay ra, lập tức bay lên tiếp được Lãnh trưởng lão thân thể, nhưng khi tiếp được Lãnh trưởng lão thân thể một sát na kia, một cỗ kinh người lực mạnh lại đột nhiên dừng mãnh vào thân thể hấn, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, nhịn không được một ngụm máu tươi điên cuồng bắn ra, hai chân trên mặt đất liên lùi lại hơn mười bước mới có thể chặt vật ổn định thân hình, nhưng dừng lại lúc, trên mặt của hấn cũng đã hoàn toàn trắng bệch.

"Để cho ta thi triển ra ba thành lực, coi như không tệ. . . " thanh âm nhàn nhạt từ đằng xa truyền đến, mọi người giương mắt nhìn lên, lại phát hiện Man Dã vậy mà không có chút hao tổn nào hướng về mọi người đi tới.

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyencv.com/truyen-dang-boi-69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Thần kỳ tiểu điều

Man Dã cùng Kim Lôi Tông Lãnh trưởng lão chiến đấu, Tôn Triết tự nhiên nhìn không thấy, hấn cũng không nghĩ tới Man Dã đáng sợ vẫn còn ở dự liệu

của hắn ở ngoài, ngay cả đạt đến ngũ tinh Lôi Chủ Lãnh trưởng lão cũng không tiếp được hắn ba quyền. . . Thời điểm Man Dã sau khi rời đi, hắn liền lập tức xông vào Man Tộc trong cấm địa, đã có cơ hội vạch trần thần bí này cổ đỉnh bí mật, hắn tại sao sẽ buông tha.

Nói đi nói lại, kỳ thực cái này Man Tộc cấm địa nơi ở cũng là cực kỳ bí ẩn, nếu không phải dựa theo cổ đỉnh chỉ thị, e là cho dù cho Tôn Triết một ngày hắn cũng sẽ không tìm được nơi đây, mà bây giờ để cho hắn một lần nữa lại đi một lần, nếu là không có gợi ý, hắn vẫn tìm không được nơi đây. Bất quá, sợ rằng cũng chính bởi vì nguyên nhân này, cái này bộ lạc Man Tộc mới có thể yên yên chỉ an bài Man Dã một người thủ hộ, cái này cũng vừa may cho Tôn Triết thừa dịp cơ hội.

Cạnh đầm nước bên con đường cũng không dài, Tôn Triết thân hình chợt lóe lên, trong chớp lát liền xuyên qua núi đá chỉ đạo, đi đến đường nhỏ phân cuối, nhưng cảnh tượng trước mắt lại làm cho Tôn Triết không nhận được trở nên sùng sốt.

Cái này hay là Man Tộc cấm địa dĩ nhiên là một to lớn hồ nước!

Bất quá cái này trong hồ nước trang hoàng lộng lẫy cũng không phải thông thường nước trong veo, mà là một loại cực kỳ quý dị chất lỏng màu xám. Cái ao diện tích cực lớn, khoảng chừng chiếm cứ phương viên to khoảng mười mấy trượng, cái ao sát biên giới đều là dùng màu đen viên đá dựng mà thành, ngược lại cùng bên ngoài này kim tự tháp hình phòng ốc là cùng loại chất liệu, những thứ này hắc thạch cũng cùng trong hồ nước chất lỏng màu xám nối thành một mảnh, phẳng phát hòa hợp với nhau.

Những thứ này chất lỏng màu xám cũng không phải đứng im bất động, mà là đang trong hồ nước không ngừng bốc lên cuộn cuộn, vô số nóng hôi bọt khí không ngừng từ trên mặt nước toát ra, nồng nặc sương mù màu xám bốc hơi đến, phương viên trong vòng mấy trăm trượng đều bao phủ như vậy một tầng sương mù màu xám, toàn bộ địa vực có vẻ cực kỳ quý dị.

Chứng kiến trước mắt cái này ngoài ngoài ý liệu một màn, Tôn Triết hai mắt không nhận được vì vì neho lại, nhưng thần kinh căng thẳng lại không có nửa điểm thả lỏng, ngược lại càng thêm căng thẳng ba phần, tay phải cầm thật chắc chuỗi này trường đao chuỗi đao, trên cánh tay thanh sắc kinh mạch đều đều hiện lên, đao phong khẽ nghiêng, một tia tử sắc hồ quang từ lưỡi đao trên tiêu tán mà ra, bạo liệt Lôi Đình Chi Lực cũng chậm rãi tràn ngập toàn thân.

Tôn Triết chậm rãi đi tới hồ nước trước, thuận tay đem một cục đá ném vào trong hồ nước, nhưng này miếng cục đá mới vừa tiến vào hồ nước, trên mặt nước lập tức bốc lên vô số hôi sắc khí vụ, một hồi tí tách chi tiếng vang lên, cái này cứng rắn cục đá dĩ nhiên tại trong chớp lát bị hòa tan ra, bất quá trong nháy mắt thời gian, cái viên này cục đá vậy mà cũng như vậy tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phẳng phát cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện một dạng, nhưng có một cổ nồng nặc ăn mòn khí độ từ cái ao trên mặt nước truyền ra, chậm rãi bay vào bầu trời.

Chứng kiến cảnh tượng trước mắt, Tôn Triết không tự chủ được ngược lại hít một hơi khí lạnh, quý dị này dịch thể lại có mạnh như vậy ăn mòn lực, e là cho dù là trăm rèn chi thép ném vào bên trong, kết cục cũng sẽ không có nửa điểm cái biến, mà nếu như đem này cái cục đá đổi thành là một người nói, kết quả kia càng là không cần nói cũng biết.

"Cái này trong hồ nước chất lỏng màu xám rốt cuộc là cái gì? "

Nhìn trước mắt hồ nước màu xám, Tôn Triết không tự chủ được tự lẩm bẩm, trên ánh mắt dò, đột nhiên, hai mắt của hắn không nhận được đột nhiên đông lại một cái, lộ ra một tia hiềm thấy vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn thấy cái ao trên mặt nước lại có một chú chim nhỏ, không sai, đích thật là một chú chim nhỏ.

Triết không thể tin được dụi dụi con mắt, lần nữa dùng sức hướng bên kia nhìn sang, hắn rốt cục xác định chính mình không có nhìn lầm, trên mặt nước thật là một chú chim nhỏ, một chú chim nhỏ không bị thương chút nào xuất hiện ở quý dị chất lỏng màu xám trên đã quá khiến người ta kinh ngạc, nhưng này con chim nhỏ còn ác cáo đem một cái "chân" điều khiển ở một cái "chân" khác trên, phẳng phát thích ý "Nằm" ở trên mặt nước một dạng, cái này liền càng để cho người hết chỗ nói rồi.

Bất quá, chim nhỏ này đáng đáp lại cực kỳ bất phàm, ít nhất Tôn Triết liền chưa từng nhìn thấy thần kỳ như vậy tiểu đồ, toàn thân lông vũ đều là trong suốt tử hồng vẻ, cặp kia màu đen cái vuốt cũng là óng ánh trong suốt, hai hai mắt thật to càng như bảo thạch một dạng xinh đẹp mê người, đặc biệt nó động tác khả ái, càng thêm có vẻ bất phàm.

Thân thể của nó cũng không lớn, cũng chỉ có một dạng khá lấm lỏn chừng bàn tay, toàn thân cao thấp đều lóe ra một hồi nhàn nhạt thần quang, đem toàn thân nó bao phủ ở bên trong, từng luồng hào quang màu xám từ trong hồ nước chậm rãi dừng mãnh vào trong cơ thể của nó, bị nó chậm rãi hấp thu, mà hấp thu thần bí này năng lượng màu xám, khuôn mặt nhỏ nhắn kia trên cũng lộ ra một tia cảm giác vô cùng thoải mái, thì ra, nó "Nằm" ở nơi này nước hồ trên mặt cũng không phải đơn thuần nghỉ ngơi.

Đang ở Tôn Triết ánh mắt quét về phía nó thời điểm, nó tựa hồ cũng cảm thấy Tôn Triết xuất hiện, thân thể nhỏ xinh "Suru " một cái bay lên đến, trực tiếp bay ra hồ nước, lập tức hướng về xa xa chạy như bay đi, tốc độ cực nhanh thậm chí vượt xa khỏi đến Tôn Triết ngoài tưởng tượng, chỉ thấy một đạo ánh sáng màu đỏ chợt lóe lên, cái này óng ánh trong suốt tiểu đồ liền thoát ra bên ngoài hơn mười trượng, như vậy tựa như cùng là làm tặc giống nhau!

Sau một lát, đang ở Tôn Triết trên mặt vẻ kinh ngạc mới vừa vừa biến mất lúc, rồi lại là một đạo tử hồng chi mang bay tới, chớp mắt liền xuất hiện ở Tôn Triết trước mặt, Tôn Triết lập tức lui ra phía sau một bước, lại phát hiện rốt cuộc lại là mới vừa con chim nhỏ bay trở về. Nó nhẹ nhàng huyền phù ở Tôn Triết trước mặt, hai trong suốt cánh giao nhau ở bên hông, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại tất cả đều là vẻ tức giận, hai mắt thật to hung hăng trừng mắt Tôn Triết.

"Chi chi. . . Chi chi chi chi. . . Chi chi. . . "

Không ngừng hướng phía Tôn Triết kêu to một hồi, hồi lâu sau, Tôn Triết rốt cục mơ hồ nghe hiểu một chút ý tứ, cái này con chim nhỏ tựa hồ là đang

trách hần hủ dọa nó. . . Sợ sợ một liên tưởng, Tôn Triết đại khái hiểu chuyện đã xảy ra, hình như là này chim nhỏ nguyên bản là không thuộc về nơi đây, chỉ là len lén vào tới nơi này hấp thụ năng lượng màu xám kia, cho nên Tôn Triết xuất hiện liên dọa nó giết mình, nó mới có thể phản xạ có điều kiện chạy trốn, nhưng là bay thẳng đến ra thật là xa, nó mới có thể đột nhiên nghĩ tới Tôn Triết tựa hồ cũng không phải người Man Tộc, nó cũng không cần chạy trốn, cho nên nó lại đã trở về.

Nhìn trước mắt con này réo lên không ngừng chim nhỏ, nhân tính hóa đáng đáp, Tôn Triết lại không tự chủ lộ ra một tia buồn cười về, cái này con chim nhỏ đúng là thật là đáng yêu.

Tựa hồ là cảm giác được Tôn Triết chê cười, chim nhỏ thân ảnh lóe lên, bay thẳng đến Tôn Triết trên đầu, đầy miệng duyên hung hăng ở Tôn Triết trên đầu mổ một cái, hai cái chân móng càng là tùy ý lật rối loạn Tôn Triết tóc.

Nhưng vào lúc này, vẫn run rẩy không ngừng cổ đỉnh lại đột nhiên từ Không Linh Giới Chỉ bên trong bay ra, trực tiếp xẹt qua một đạo màu đen quý tích, dừng lại đến đó cái ao bên trên, phía trên chiếc đỉnh cổ nhất thời toát ra từng vòng hắc sắc thần quang, quang mang càng ngày càng sáng, khoảng trong chốc lát, trăm trượng lớn nhỏ hồ nước đều nằm ở hào quang màu đen này bao phủ dưới, nguyên bản từ từ dâng lên sương mù màu xám lập tức tiêu thất hầu như không còn.

Tôn Triết giật mình nhìn trước mắt một màn, hần vừa rồi căn bản cũng không có chủ động triệu hoán chiếc đỉnh cổ này, chiếc đỉnh cổ này rõ ràng cho thấy chính mình chạy đến. Mà con kia trong suốt tiểu điều rõ ràng cũng bị trước mắt một màn này khiến cho cả kinh, cũng ngừng trêu chọc Tôn Triết động tác, hai hai mắt thật to lẳng lẳng nhìn trước mắt đột nhiên phát sinh một màn, vụt sáng vụt sáng trong lúc đó, tựa hồ lóe ra một tia tà mị thần thái.

Cứ như vậy, một người một chim liền một loại cực kỳ phương thức kỳ quái đứng ở ao đường một bên, Tôn Triết đứng ở nơi đó, óng ánh chim nhỏ đứng ở trên đỉnh đầu của hần, hai đôi ánh mắt nhưng đều là chăm chú nhìn chăm chăm phía trước.

Mà phía kia cổ đỉnh quanh thân trên lại sáng lên chói mắt thần quang, khí tức huyền ảo vờn quanh ở thân đỉnh chu vi, mà tản ra ánh sáng màu đen càng là bao trùm toàn bộ hồ nước, ở hào quang màu đen này bao phủ dưới, trong hồ nước đột nhiên hiện ra vô số năng lượng màu xám, vừa vặn chính là mới vừa rồi cái này óng ánh chim nhỏ hấp thụ cái loại năng lượng này, nhưng hôm nay năng lượng màu xám này lại như là nước chảy bị cổ đỉnh đem nuốt chửng xuống.

Chứng kiến trước mắt cái này màn, Tôn Triết trên đỉnh đầu óng ánh chim nhỏ hai con mắt to bên trong nhất thời lộ ra nồng nặc vẻ lo lắng, hai cái chân móng không ngừng ở Tôn Triết trên đỉnh đầu nhảy loạn nhảy loạn, tựa hồ chiếc đỉnh cổ này đoạt bảo bối của nó giống nhau.

Mà chiếc đỉnh cổ này lại không có đề ý phản ứng của nó, như trước không chút khách khí điên cuồng hút cái này trong hồ nước năng lượng màu xám, kèm theo năng lượng màu xám này bị hấp thụ, toàn bộ hồ nước tựa hồ cũng bị quay cuồng, đất đai dưới chân cũng theo đó chấn động kịch liệt, nổ thật to tiếng vang dội thiên địa, phương viên trong vòng mười dặm đều quanh quẩn không thôi.

Tôn Triết sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong hai mắt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi, như thể tiếng vang ầm ầm, sợ rằng toàn bộ bộ lạc Man Tộc đều sẽ bị quấy nhiễu. . .

Xem thêm truyện khác do muội cv ở đây: <http://truyen cv.com/truyen-dang-boi/69427/>

Mấy sư huynh muội tỷ đệ vote 9-10đ giúp muội với ạ.

Cầu bỏ phiếu, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Chương Không Lôi Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.